

Stichting Isaak & de Schittering

**Wie ben ik zonder
mijn maskers? &
Overwin je angsten en
leef je droom**

Tresi Barros

Colofon

Copyright © 2020:

ISBN:

Tresi Barros

978-90-78402-19-0

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk,
fotokopie, geluidsband, elektronisch of welke wijze dan ook zonder
schriftelijke toestemming van de uitgever.

www.tresibarro.nl

Inhoudsopgave

Voorwoord Meester Isaak	5
Voorwoord Tresi Barros, de Schittering	9
Cursus Wie ben ik zonder mijn maskers?	13
- Hoofdstuk 1, Bijeenkomst 21 januari 2013	15
- Hoofdstuk 2, Bijeenkomst 18 februari 2013	56
- Hoofdstuk 3, Bijeenkomst 18 maart 2013	110
- Hoofdstuk 4, Bijeenkomst 15 april 2013	163
- Hoofdstuk 5, Bijeenkomst 20 mei 2013	201
Cursus Overwin je angsten en leef je droom	240
- Hoofdstuk 6, Bijeenkomst 8 februari 2013	242
- Hoofdstuk 7, Bijeenkomst 8 maart 2013	298
- Hoofdstuk 8, Bijeenkomst 12 april 2013	352
- Hoofdstuk 9, Bijeenkomst 17 mei 2013	412
- Hoofdstuk 10, Bijeenkomst 14 juni 2013	502
Wie ben ik?	562

N.B. Alle cursief gedrukte gedeeltes in dit boek zijn gesproken door de studenten die deelgenomen hebben aan deze cursus en zijn ook beschrijvingen van handelingen.

Voorwoord Meester Isaak

Op het moment dat je jezelf afvraagt: wie ben ik zonder maskers, dan stel je de vraag puur omdat je wilt weten: wie ben ik zonder een masker die ik mezelf heb gegeven? Op het moment dat jij gaat kijken naar de vraagstelling, voel in jouw hart wie jij bent, werkelijk, zonder een masker van zelfbehoud. Op het moment dat je achter het antwoord komt, en de antwoorden leiden je door de levensweg, wat eigenlijk je levenspad is heen, de weg van je pad. Ze leiden je heen. Vertrouw daarop. Vertrouw dat jij het pad kan volgen, de weg kan volgen, met jouw kracht, met jouw energie, met jouw wil en alle angst kan overwinnen, puur door het doen. Gedachtes, woorden en daden, gebruik die op je levenspad dagelijks, en je zal zien wat je gedachtes met je doen, wat je woorden met je doen en wat je daden met je doen, vanaf het begin van je dag tot het einde van je dag. En zelfs in je dromen komen de gedachtes weer in beeldvorm in droom uit. Angst is een leermeester. Op het moment dat je bang bent ergens voor, dan leer je iets uit die angst. Op het moment dat je die angst niet aangaat, confronteer jij jezelf niet en dan overwin jij die angst niet en blijft die angst bestaan. De tijd hebben wij niet in de geest. De geest is gevoel. Tijd hebben we niet in het gevoel, dat betekent dat je oneindig in angst kan leven, als je niet door de angsten heen gaat. Elke angst vertelt jou iets over de ziel die jij bent. Ben jij een negatieve ziel of ben jij een positieve ziel? Gedachtes, woorden en daden. Kijk naar je gedachtes, kijk naar je woorden en kijk naar je daden. Durf het masker af te zetten en simpelweg in angst de andere mens te confronteren en te zeggen wie jij bent. Vertel wie jij bent. Vertel jouw gedachtes aan de ander, en je zal zien dat de ander gaat antwoorden. En pas op het antwoord kan je antwoorden geven, niet op jouw eigen angsten binnenin, wat je denkt dat de persoon zou zeggen. Hoor letterlijk wat de persoon terug zegt. Daden. Op het moment dat je een daad verricht, en je gaat naar iemand heen, en de persoon is in nood, en jij geeft die persoon jouw positieve energie, positieve gedachtes, positieve woorden, positieve daden en je zal zien dat je met een goed hart naar huis gaat. Je zal je goed voelen als je die drie goed gebruikt, en dan zeg je: ik ben een gever, ik ben geen nemer, en ik wil geen nemersgedachtes hebben, ik wil geen nemerswoorden hebben en zeker geen nemersdaden. Ik

neem voor mijn eigen behoud. Ik geef voor mijn eigen behoud. En juist door het geven zal je jezelf behouden in puurheid van je ziel, en leef je zonder maskers zoals Meester Jezus zonder masker heeft geleefd en alle andere Meesters hier op aarde, hebben zonder maskers geleefd. Omdat ze hebben hun kwetsbaarheid getoond en ze hebben nooit geweld met geweld aangepakt. Ze hebben altijd in liefde geweld proberen los te laten. Ze waren zacht bij de andere mens. En dan de gedachtes, woorden en daden weer. Dus door jouw liefdesenergie breek jij negatieve gedachtes bij de ander af, positieve gedachtes komen voor terug. Hetzelfde met woorden, hetzelfde met daden. Dus zet jezelf in, in jouw kwetsbaarheid, want als jij gekwetst bent en jij bent kwetsbaar, degene die jou kwetst is de dader. Jij bent niet de dader, jij bent de ontvanger. Je ontvangt die negatieve energie en jij kan jezelf dan weer krachtig neerzetten, doordat je zegt: ik ben geen slachtoffer van die dader, ik ben een positief mens en ik zal een ander persoon gaan vertellen wat dat slachtoffer mij heeft aangedaan of wat die persoon mij heeft aangedaan, waar ik slachtoffer van werd, want die persoon is ook slachtoffer ergens van. Dus wat dat slachtoffer mij heeft aangedaan, heeft mij slachtoffer gemaakt. Dat vertel jij ook en dan deel jij je energie en dan zullen die gedachtes niet negatief gaan worden. Nee, je vertelt positief over de persoon die negativiteit op jouw leven heeft gezet.

Dus lieve kinderen, dit boek is het boek van dromen. Jij droomt je leven. Kinderen hebben dromen, die komen bij de ouders zeggen: mama, vader, ik heb die droom en jij als ouder hoort alleen maar die droom alleen maar te stimuleren met positieve gedachtes, woorden en daden. Op het moment dat die energie juist is, dan leef jij je droom, omdat het gaat werkelijk om het leven van dagen tot dagen, en dan is je droom die uitkomt, of de droom die uitkomt waar ie uit hoort te komen. Dan leef je nog steeds je droom. Omdat wij weten wat jouw reïncarnatie is geweest en wat je reïncarnatie nu is in het heden, en we weten zelfs waar je heengaat na het verlaten van je lichaam. Dus wij weten waarom er geen fouten bestaan. Wij weten dat jullie mensen toeval werkelijk niet begrijpen. Dus jullie laten het aan toeval over, het is toevallig. Er bestaat geen toeval. Dat jullie elkaar ontmoeten dagelijks is niet toevallig, het is een zegen. Dat jullie mij horen spreken vanaf een instrument, de Schittering, is een zegen. Dat jullie nu mijn boek lezen is een zegen. Dat

jullie dit mogen lezen, omdat ik leef niet meer in het fysieke, en toch lezen jullie mij in het heden. Dus dankbaar zijn wij dat wij mogen werken met een instrument en dankbaar zijn wij voor de lezers die ons de informatie geven en onze lessen willen gaan gebruiken in positieve gedachtes, woorden en daden. En dankbaar zijn wij dat we nog meer boeken mogen maken, omdat we gaan bestellen. En wij gaan geloven en we gaan ontvangen en ook dat is belangrijk, dat je weet en dat is ook met de magneet van zijn, wat je bent straal je uit, trek je naar je toe en dat zijn de woorden die jullie ontvangen.

Namasté, Meester Isaak

Voorwoord Tresi Barros, de Schittering

Namasté. Wie ben ik zonder masker en hoe overwin ik mijn angsten en hoe leef ik mijn dromen? Dat is een hele mooie vraag die Meester Isaak eigenlijk iedere keer weer voorspiegelt van: wie ben jij, waarom ben jij en hoezo ben jij? Wie ben ik? Ik weet nu in de tussentijd dat ik Tresi Barros ben, de doopnaam van Meester Isaak is de Schittering naar mij toe. Meester Isaak heeft mij jaren verteld wie ik ben. Jaren achtereen heeft hij bevestigd wat ik eigenlijk zelf weet, dat ik eigenlijk een emotioneel kind ben, ook heel gauw de neiging heb om emotioneel afhankelijk te worden van mensen waar ik dus liefde voor voel. En dat ik deze mensen als een aanvulling heb op mijn eigen wezen, mijn eigen zelf, en dat maakt mij compleet. Dus ik ben een sociaal mens, ik ben een liefdevol mens. Ik kan niet tegen negativiteit. Ik heb vaak de neiging om mezelf in de vraagtekens te zetten van onzekerheid en twijfels over mijn eigen zelf, uiterlijk gezien, innerlijk gezien. En elke keer weer zegt Meester Isaak tegen mij: wie ben jij zonder masker? En op het moment dat hij dat zegt, weet ik dat ik mijn masker af moet houden, dat ik even bij mezelf te rade moet gaan: wie ben ik zonder masker? Welk masker zet ik nu op? Zet ik nu op dit moment een moedig masker op? Zet ik nu het zakelijke vrouw masker op? Of het moederschapsmasker of zet ik mezelf werkelijk neer zoals ik ben. Ik ben een instrument. Dat is hetgeen wat ik weet. Ik weet in de tussentijd van mijn levensjaren dat ik daarmee geboren ben. En ik moest mezelf daarin erkennen en die erkenning was zwaar. Het heeft achtentwintig jaar werkelijk geduurd om mijzelf te accepteren als een instrument. Ik durfde dat masker niet af te gooien, het aardse masker. Omdat ik ben een instrument, maar ook nog een geestelijk instrument. Dat betekent dat ik al hetgeen wat ik ben vanaf het geestelijke voel, en het aardse heb ik aan moeten leren, zoals een kind moet leren fietsen of moet leren lezen. Heb ik aards gezien al het menselijke weer moeten aanleren, ondanks dat ik in mijn geestelijkheid geëvolueerd ben en mezelf open kan stellen voor de Bron der Wijsheid. En mezelf open kan stellen voor Meester Isaak, mijn Meester. En mezelf open kan stellen naar het verleden toe, in dit leven, maar ook naar mijn vorige levens, dat ik werkelijk weet wie ik daar was en wat ik betekende op dat moment. Dat leven loopt in mijn leven van nu nog steeds als een rode

draad doorheen. Een aantal eigenschappen heb ik niet losgelaten uit dat leven, zoals schrijven. Altijd wilde ik graag een schrijfster zijn en in dit leven wordt mij de kans gegeven om boeken te schrijven en die boeken worden geschreven uit de geestelijke energie Meester Isaak. Hij en ik zijn zodanig op elkaar aangewezen en we voelen elkaar zodanig goed aan, dat wij een energie kunnen vormen die de mens Isaak & de Schittering noemt. Die Meester Isaak zelf Isaak & de Schittering noemt en die ik nu ook Isaak & de Schittering noem. Ik ben zonder Meester Isaak een gewoon aards mens, zoals ieder ander, met veel geestelijkheid in mij, veel gevoelens, veel emoties, ook gedachtes heb ik. En ik probeer mezelf ook steeds weer te overwinnen en de angsten in mezelf te erkennen en bij mezelf de vraag te stellen: is deze angst reëel? Moet ik deze angst overwinnen? Of moet ik deze angst afhouden als een angst en mezelf neerzetten in die angst? Of moet ik mezelf verheffen boven mezelf en werkelijk de confrontatie met mezelf aangaan en tegen de broeders om mij heen en de cliënten om mij heen en tegen de mensen die naar me luisteren om me heen, eigenlijk tegen hen zeggen: ik, Tresi Barros, werk voor de energie die ik Meester Isaak noem. Omdat dat is de energie die ik ook werkelijk in dit leven Meester Isaak noem, en in het vorige leven hij White Feather was, en in het vorige leven was ik Great Spirit. En dan gaan we ver terug in de indianentijd van 1230, zijn laatste leven op aarde, Meester Isaak zijn laatste leven. De mijne niet, ik koos voor de evolutie fysiek en geestelijk en ik ben door het geboortekanaal, Anna Theresa Barros geworden. De naam die mijn vader aan mij heeft gegeven. En die naam voelde voor mij nooit als de naam die ik was. Ik was niet de naam die mijn vader en mijn moeder aan mij hebben gegeven. Ik was en ben een geestelijk kind. Geestelijkheid is een zwaar leven op aarde. Dat betekent dat je hoogsensitief bent en dat altijd gevoelens van anderen tot je komen en dus keer op keer jezelf de vraag af moet stellen: wie ben ik buiten die energieën van anderen? En is dat mijn angst, of is dat mijn droom of vertegenwoordig ik nu de angst of droom van anderen? Ik weet nu dat mijn hele leven, tot het eind van mijn dagen, dat ik steeds mezelf die vraag moet stellen: wie ben ik, wat ben ik en waarom ben ik? Ik ben een energie, dus wat ben ik? Ik ben hier op aarde om de droom te vervullen die ik voor mijn reïncarnatie eigenlijk af heb gelegd. En de droom is om de geestelijke wereld, de Bron der Wijsheid te woord te staan en dat zij via mij, als instrument, de mens kunnen

toespreken, kunnen les geven en dat wij aards en geestelijk eigenlijk een zijn op het moment dat ik werkzaam ben. En mijn droom is om die werkelijkheid, die innerlijk bij mij is, ook uiterlijk te vertegenwoordigen en te laten zien aan de mens die daarnaar vraagt en die naar me toe komt. De werkelijke droom is: elke dag dromen. Droom je toekomst. Als je je toekomst droomt dan komt het tot je toe en dan moet je werkelijk ook deze drie waarheid maken. Dus de bestelling, wat bestel jij? Waar geloof je in? En wat ontvang je? Op het moment dat jij een goede bestelling doet naar de goddelijke wereld en je gelooft werkelijk in je droom, dan ontvang je hem ook werkelijk. En het kan zijn dat Gods droom anders is dan jouw droom, maar toch weten ze welke droom jij innerlijk bezit. En God zal altijd luisteren naar de mens die jij bent, en God zal altijd de lessen geven aan jou, die jij hoort te leren, om te evolueren. En God is een troostende God, een steunende God. God is geen angst, God is liefde. En ik weet nu nog meer dan ik vroeger wist. En nu ben ik negenenveertig en nu weet ik meer in mijn negenenveertigste jaar dan ik wist tien jaar terug of twintig jaar terug, toen ik toe gaf aan Meester Isaak en zei: ja, ik wil werken voor de goddelijke wereld en ik zal werken voor de goddelijke wereld, tot mijn taak hier ter aarde vervuld is. En ik hoop dat mijn taak zodanig andere mensen bereikt en dat ik hen kan helpen, waar nodig, en ik weet ook dat ik alleen maar een instrument ben. En ik dien de goddelijke wereld en ik dien de mens.

In namasté groet ik jullie allen, Tresi Barros, de Schittering

Cursus Wie ben ik zonder mijn maskers?

Hoofdstuk 1

Bijeenkomst 21 januari 2013

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Namasté, de Lachende Gids groet de Bloeiende Roos.

White Blossom.

Isaak: Excuseer nog een keer, White Blossom.

White Blossom groet de Lachende Gids, namasté.

Isaak: Namasté. Bloeiende Roos kennen wij ook, namasté. De Lachende Gids groet de Explosieve.

De Explosieve groet de Lachende Gids, namasté.

Isaak: Namasté. Zoveel kinderen, zoveel namen. Bloeiende Roos is een hele mooie vrouw, die moet je leren kennen. Leven zonder maskers, laten we allemaal eventjes simpelweg onze handen op ons gezicht zetten. En op het moment dat je je handen op je gezicht zet, wat heb je dan? Bescherming toch?

Ja.

Isaak: Op het moment dat je jezelf beschermt moet je altijd kijken, waar bescherm ik mezelf eigenlijk voor? De grote vraagstelling is: waar beschermt men zich voor? Weet jij dat?

Uit angst bescherm je je. Angstgedachtes, angst om gekwetst te worden, verdriet gedaan te worden.

Isaak: Welke onderwerpen? Het ene onderwerp is psychologie. Wat is psychologie, weet jij dat Explosieve?

Kennis van de geest.

Isaak: Alles wat met psychologie te maken heeft, heeft mee te maken met de geest. Astrologie, wat is astrologie?

Kennis van de planeten.

Isaak: Wat is familie? Patronen en opstellingen.

De patronenkaarten die in de familie zijn gegeven, die lopen door de geschiedenis heen, die heb je meegekregen.

Isaak: En die kun je opstellen. Dank je wel. Normen en waarden, wat is dat?

Normen en waarden die worden je opgelegd door de maatschappij of die leg je jezelf op, ze zijn niet geschonken door de andere wereld, dat doen wij mensen zelf, wij hanteren ze.

Isaak: Karaktertrekken en eigenschappen, wat betekent dat?

Karaktertrekken word je mee geboren, eigenschappen schep je zelf.

Isaak: Mooi, jullie weten al veel. Je verleden wat is dat?

Je belevingen, ervaringen.

Isaak: En je levensmissie?

Wat je hebt gekozen om te willen ervaren in het leven.

Isaak: Mooi, als deze vraagstellingen nog aan al deze cursisten gesteld gaan worden, hopen wij ook dat ze de antwoorden kunnen geven.

Noot: Meester Isaak sprak deze woorden uit naar de cursisten die op afstand meededen. Deze mensen hebben na afloop van iedere les het geluidsbestand ontvangen zodat zij op afstand deel konden nemen aan deze cursus.

Isaak: Wie ben ik zonder masker? Ja, we hebben hier een schone vrouw, als we ons nu niet vergissen in de naam heet zij de Zuivere. De Zuivere, heeft zij maskers denken jullie?

Volgens mij wel.

Isaak: Wat voor maskers zou de Zuivere hebben, Explosieve?

Ehm...

Isaak: Verdrietmasker misschien?

Gekwettheid.

Isaak: Verledenmasker, teleurgesteld zijn in haar vertrouwen. Is dat een masker? Misschien wel, omdat men bedekt zichzelf daarin. Doordat je een masker opzet, dan voel je je beschermd. Doe je het masker af dan ben je eigenlijk kwetsbaar. Als je zuiver wilt blijven moet je natuurlijk altijd onzuiverheid uit je bestaan weghalen. En moet je wel je geluk in kunnen vinden zoals je nu bent. Dat betekent wel dat je altijd moet gaan kijken: ben ik nu nog zuiver, of heb ik op dit moment een probleem die mij onzuiver maakt? De vraagstelling van dit kind kunnen wij die terugvinden, omdat wij kunnen niet...

Ze heeft geen vraagstellingen gestuurd.

Isaak: De vraagstelling die wij gesteld zouden hebben zou zijn: toekomst. Hoe moet jij verder met jouw bestaan, in alle zuiverheid van dien? En het

antwoord hierop is ook simpel, blijf zuiver in je gevoel. Zorg niet dat jij jezelf onzuiver neer gaat zetten, ondanks al de invloeden van buitenaf. Los je problemen op in zuiverheid en niet in onzuiverheid en onder beïnvloeding van anderen.

Noot: Er valt een korte stilte omdat Meester Isaak de vragen van een student, die de cursus op afstand volgt, leest.

Isaak: We moeten dus twee dingen tegelijk, en ons Meesterschap behouden en ons instrument laten lezen. De vraag die ik voor Meester Isaak heb, schrijft hier de student: ga eindelijk je geluk halen, wat gebruik ik hier niet aan? Ik zorg best goed voor mezelf, ben voor mijn gevoel best goed bezig, maar vraag hulp hiervoor, namasté. Lieve groet van Betty en wens iedereen een fijne avond toe. Het is nu middag. Ga eindelijk je geluk halen. Welk geluk heb jij nodig kind? Op het moment dat jij je geluk wilt gaan halen moet je eerstens weten wat brengt jou tot geluk? Je hebt meerdere vormen van energievormen en je hebt de geversenergievorm en je hebt de nemersenergievorm. Zit jij in de geversenergievorm moet jij jezelf vinden in de geversenergie en jezelf daarin in geluk neer kunnen zetten. Ben je een nemer, betekent dat je nu energie alleen maar neemt en dan zal dat je geluuksmoment zijn. Nou, dit kind is natuurlijk een gever, absoluut een gever. Betekent dat ze dus energie moet gaan geven wat haar geluk brengt. Ik zorg best goed voor mezelf zegt ze, voor mijn gevoel ben ik goed bezig. Als je voor je gevoel goed bezig bent, dan denk je niet dat je goed bezig bent. Omdat je weet, dat je goed bezig bent.

Ja, dan weet je het zelf.

Isaak: Maar vraag hulp hiervoor. Maar waarom vraag je hulp, als je weet dat je goed bezig bent?

Dat is onzekerheid.

Isaak: Dit kind moet eigenlijk haar hulpenergie zodanig neer gaan zetten, dat ze dus niet meer bang is om eigenlijk volledig haarzelf te zijn. En zonder

maskers haar toekomst neer te zetten. Dus schone Betty, leef volgens je innerlijke zelf, volgens je gevoel. En zorg dat je je gevoel tevreden houdt, maar dan moet je eerst weten wat je gelukzaligheid geeft daarin. Dan ben je goed bezig. En jij kind, hetzelfde telt voor jou. Als jij goed bezig wilt zijn, dan hoor je je gevoel te vertegenwoordigen zonder gedachtes. En natuurlijk zonder dat mensen je beïnvloeden in jouw wereld van gevoelsmatigheid. Hetgeen wat je wenst, is hetgeen wat je wilt, is hetgeen wat je hoort te zijn. Wat je nooit hoort te zijn is boosheid met je meedragen naar de toekomst toe. En al hetgeen wat je mee hebt gemaakt in je verleden of heden is je toekomst, maar je kan het wel zuiver houden doordat je eigenlijk terug keert naar het verleden en zegt: ik bouw nu opnieuw een nieuwe toekomst op.

Dit is de vriend van de Zuivere.

Noot: Meester Isaak krijgt een foto aangereikt.

Isaak: Dit kind is zuiver. Hé, als we ons niet vergissen is dat de Zonnebloem.

Noot: Meester Isaak doelt op een foto van één van de cursisten op afstand.

Hij had geen vragen.

Isaak: Arjan staat er. Wij hebben hem de Zonnebloem gedoopt. We hebben vele dopingen gedaan tot heden. We zijn eigenlijk een tijdje ermee gestopt. Misschien komen er nog meer kinderen die we gaan dopen. Maar ja, zoveel kinderen, zoveel namen en zoveel dopingen. Jij bent gedoopt als de Zonnebloem. Dat betekent dat jij leeft zonder maskers en je ziet wat een zon is. Dus eigenlijk iemand die zichzelf in kan overstijgen. Je kan eigenlijk je bestaan overstijgen doordat jij zegt: ik ben liefde, ik draag harmonie in mezelf omdat ik de bloem ben, zonnebloem, zon en bloem, harmonie. Als je dat uit kan dragen overstijgt je eigenlijk altijd jezelf. Dit kind overstijgt zichzelf natuurlijk niet, omdat dit kind laat veel te veel de eigen zon en harmonie afpakken door disharmonie van anderen. Zonde, zonde, zonde. Dus dat was de vraag die dit kind ons had kunnen geven. De vraag die jij aan ons had moeten stellen is simpel, Zonnebloem. Vraag aan ons: hoe ga ik

verder leven? En dan zeggen wij simpelweg deze antwoord tegen jou: leef volgens je eigen energievorm, je levensvisie. En laat je uiteraard niet beïnvloeden door niemand. Niet door je vrienden, ook niet door degenen die jou instrueren. Instrueer je eigen zelf en leef volgens je kracht en je zult zien dat je jezelf kan overstijgen Zonnebloem. Leven zonder maskers. Poeh, poeh, poeh.

Werk aan de winkel.

Isaak: Hebben jullie maskers?

Ja, heel veel.

Isaak: Wij niet, jullie wel. En jullie hebben maskers omdat jullie simpelweg bang zijn dat het jullie redt voor invloeden. Iedereen heeft een masker. Oh, we hadden het net over astrologie...

Daar is een vraag over.

Isaak: Beïnvloeding van de astrologie.

Dat was Elsie.

Isaak: Elsie. Ik had een vraag over astrologie. Is het echt zo dat de sterren en planeten invloed hebben op het karakter van de mens en hoe gaat het in zijn werk? Kan een mens boven de horoscoop uitstijgen of blijft een bepaalde aanleg daar ook een aandeel in? Ondanks dat ik astroloog ben en weet hoe het werkt heb ik toch deze vragen.

Noot: Meester Isaak maakt een klakkend geluid.

Isaak: Bovendien weet ik dat de sterrenbeelden aan de hemel niet meer overeenstemmen met die van de horoscoop, door de verschuiving van het lentepunt. Daar komt de eerste vraag ook uit voort. Als er nog meer vragen komen zal ik ze nog mailen. Hoe kan je een astroloog zijn en deze vragen

stellen? Of misschien moet ik je iets leren? Astrologie is waarheid in elke zin van waarheid, bepalend op de geboortedag, geboortedatum, aardse leven, tot je dood volgt het je. Dat betekent dat je beïnvloed bent. Je krijgt invloeden van je geboortedag, geboorte-uur, geboorteminuut, heb je met je meegekregen. Kan een mens boven de horoscoop uitstijgen? Nee, je kan niet boven uitstijgen, je kan wel simpelweg mee leren omgaan. Omdat je hebt karaktertrekken en eigenschappen meegekregen tijdens je geboortetijd en -datum. Maar op het moment dat jij die karaktertrekken en eigenschappen niet meer wilt hebben, eigenschappen heb je jezelf eigen gemaakt, maar je wilt het niet meer. Dan betekent dat je jezelf in verandering neer gaat zetten. Alertheid betekent willen. Ik ben nu alert, ik wil veranderen. En dan ga je ook jezelf simpelweg in deze energievorm neerzetten. Bovendien weet ik dat de sterrenbeelden aan de hemel niet meer overeenstemmen met die van de horoscoop... Wat betekent dat?

Kan bijna niet, stemt toch wel overeen?

Het lentepunt is verschoven...

Isaak: Lentepunt... Door de verschuiving van het lentepunt, wat bedoelt dit kind hiermee?

Er wordt door elkaar heen gepraat en gelachen.

Isaak: Verschuiving van het lentepunt?

Misschien is het een aanname, dat ze een bevestiging van u wilt dat het invloed heeft nu op alles.

Isaak: Nee. Verschuiving van het lentepunt. Lente valt op een bepaalde dag, er is geen verschuiving. De herfst komt op herfst en de lente komt op lente. De zon komt ook op zijn tijd. Wij weten dat dit kind nog ietsjes meer huiswerk moet gaan verrichten om haar eigen zelf neer te zetten als astroloog. Op het moment dat ze mensen wil helpen, moet ze wel weten waar ze het over heeft. Zekerheid natuurlijk en uitleggen van informatie

betekent nauwkeurigheid. Wees nauwkeurig in het brengen van informatie en breng het nauwkeurig en voel daar een berusting in van: ik ben een goede astroloog op dat moment. Oefenen kind. Oefenen. Hier staat nog iets van Elsie. Waarom ben ik in dit gezin geboren en waarom heb ik me zo voor mijn ouders afgesloten en voelde ik me nooit op mijn gemak en wilde ik nooit aangeraakt worden? Ik wil heel graag meer zicht op mijn levensmissie krijgen. Goh. Bovendien ben ik in contact gekomen met een vrouw die me wel leuk vindt en die heel voorzichtig is omdat ze volgens eigen zeggen haar grenzen niet voelt. Passen onze energieën bij elkaar? Passen onze energieën bij elkaar, ze wil meteen een voorspelling. Dit noemen ze in de astrologie gaan kijken.

Meester Isaak moet lachen.

Isaak: Waarom ben ik in dit gezin geboren? Is heel simpel, heb je zelf gekozen kind. Waarom heb ik me voor mijn ouders afgesloten? Blijkbaar heb je niet gekregen wat je wenste en ging je hart gesloten raken en kan de energie niet meer stromen tussen jou en je ouders. Waarom wil je niet aangeraakt worden? Blokkade. Als je al jaren weet dat je die blokkade hebt, dan zou je eigenlijk moeten zorgen dat je die blokkade doorbreekt, door juist je te laten aanraken. Veel knuffelen dus. Levensmissie, we zeiden het net, zorg dat je een goede astroloog wordt. Zie dat dan als een levensmissie. Bovendien ben ik ook in contact gekomen met een vrouw. Ah... Die mij wel leuk vindt maar heel voorzichtig is omdat ze volgens eigen zeggen haar grenzen niet goed kan voelen. Passen onze energieën bij elkaar? Simpel, simpel, simpel, simpele vraagstellingen zijn deze. Tijd, besteed aan elkaar en je zal zien of jullie energieën naar elkaar toegroeien of juist van elkaar afgaan. Blokkades hoor je natuurlijk altijd te doorbreken doordat je zegt: ik wil niet mijn blokkade zijn, ik doorbreek het. Dus jij kind, hoort te oefenen op je levensmissie en dan wordt de verliefdheid geactiveerd. En geniet van verliefd zijn, want verliefd zijn is helemaal niet erg. Je bent verliefd op de energie. Verliefd is ook verliezen. Betekent, je verliest je in andermans energie en dan ga je voelen wat het met je doet. Ach, wat is die blij, onze Positieve. Onze Positieve...

Noot: Meester Isaak doelt op een foto van Anja, de Positieve.

Er zitten geen vragen van haar bij.

Isaak: Nee, nou positief is goed hè. Levensmissie voor de Positieve, ze heeft een missie en de missie is eigenlijk gewoon zijn. En ze is in het zijn gelukkig. Dus de Positieve kan gewoon in het geluk zijn en genieten van haar omgeving en de personen die haar verheugen in het moment van nu. Dat is jouw levensmissie Positieve, zijn. Zijn, als je dat voor elkaar krijgt, dan heb je al veel bereikt. Zijn is niet zo moeilijk maar het bereiken van het zijn wel. Ach, ach, ach, helaas hebben wij vorige keer vele lessen kunnen geven in de uren van tijd, maar als je ietsjes minder nauwkeurigheid geeft... Dus deze kinderen krijgen nu eigenlijk een les en die les is eigenlijk al geweest, dan weten jullie dat ook, dat de nauwkeurigheid eigenlijk wel belangrijk is. Dat betekent als je communiceert, moet je altijd weten dat het eenmalige communicatie is. Wij hebben nu onze Monica, als we goed kijken is haar achternaam Appel. Monica Appel, nauwkeurigheid in communicatie telt ook voor jou. Zeg wat je voelt en wat je wilt. Wil je iets niet, wees duidelijk in wat je niet wilt. En zeg duidelijk wat je wel wilt. Ja kind, meer voor jezelf opkomen zou geen kwaad kunnen. Jezelf sterker voordoen is ook een masker. Kwetsbaarheid is kracht heb ik zo vaak gezegd. Dus deze Monica krijgt ook het advies. De vraagstellingen heeft ze niet ingeleverd?

Nee.

Isaak: Jenny en Monica, wat is het verschil daarin?

Jenny heeft wel vragen.

Isaak: Hermien, klopt het dat mijn levensdoel te maken heeft met de helderwetendheid en het inzicht dat ik krijg... Sowieso... Wat schrijft het kind?

Noot: Meester Isaak kan de vraag niet goed lezen waardoor één van de studenten de vraag voorleest. Klopt het dat mijn levensdoel te maken heeft met de helderwetendheid en inzichten die ik krijg? Daar zal ik sowieso meer mee moeten leren doen.

Isaak: We nemen aan dat onze Onmisbare dit geschreven heeft. Nauwkeurigheid Onmisbare! Helderwetendheid, als je helder bent dan ben je ook wetend. Soms kan je wat minder helder zijn omdat dan weet je het nog niet zo goed. Inzichten krijg je natuurlijk door je helderwetendheid, omdat je weet wat helder zijn is. Je kan niet zeggen: ik zie door het bos heen als het vertroebeld is. Dus jij bent nu op dit moment niet helderwetend, omdat je ziet niet zo duidelijk. Krijg inzichten. Dat is wel een goede vraagstelling, wat je wilt weten en waar je heen wilt. Als je de inzichten oppakt en jezelf daar gelukzalig in voelt en ook jezelf thuis voelt in wat je weet, dan komt er rust. Zorg voor rust. We weten wel dat je rust zoekt maar nog niet hebt. Tijd geeft rust. Geef jezelf de tijd om tot rust te komen en zorg wel dat je weet wat je wilt. Hetgeen wat je weet wat je wilt, is hetgeen wat eigenlijk jezelf sterker moet maken. Op het moment dat het je niet toegediend wordt of toegedeeld wordt, dat betekent dat je simpelweg gewoon jezelf in je kracht moet zetten om het naar je toe te krijgen. Krijg je het niet, dan moet je eigenlijk simpelweg zeggen: laat het los. Ja, onze Hermien. Twee dingen tegelijk moeten doen en ons instrument laten lezen en mezelf als Meester neerzetten, vergt oefening.

Ik weet niet of de vraag hier past, maar hoe weet je dat je zonder maskers bent, dus dat je echt jezelf bent?

Isaak: Ach, zonder maskers, als je dat niet weet, het leven zonder maskers is überhaupt een duidelijke vraag. Hoe weet je dat je zonder maskers bent? Het simpelste antwoord krijg je nu van mij. Weet het. Weet het. Dezelfde vraagstelling zou je mij kunnen stellen: hoe weet ik of ik een vrouw of een man ben? Je weet toch dat jij dat bent. Of een andere vraagstelling: hoe weet ik of ik dorst heb of niet? Dat weet je toch. Dus jij weet toch of je nou eerlijk en oprecht bent? Je weet toch of jij een gevoelsmens of een verstandsmens bent? Je weet toch of je een geveer of een nemer bent? Dat weet je toch allemaal? Als je het niet weet, moet je eerst gaan kijken naar je weten.

Waarom wil je het niet weten, waarom duw je het weg? Ben je een helpende ziel of niet? Ben je een nemer en jij neemt alleen maar energie, dan moet je toch weten? Maar een masker zet je op, om je te beschermen. Zeiden we al helemaal in het begin. Dus je zit achter de schuilplaats van: ik wil niet dat men ziet wie ik echt ben, dus ik zet een masker op. Als je eerlijk en oprecht bent, dan heb je eigenlijk alles al gewonnen. Maar wees altijd eerlijk en oprecht als je dat echt bent. Betekent ook simpelweg: ben je gemeen, wees eerlijk en oprecht daarin. Ben je lief, wees eerlijk en oprecht daarin. Ben je een nemer, zeg dat ook gewoon tegen de persoon, dan geef je hem de kans om te vluchten.

Waarom zou je dat zeggen? Om iemand te helpen in het proces van gever worden, dat je inzichten kan geven.

Isaak: Dat is duidelijk. Als je duidelijk bent, dan ben je ook nauwkeurig. Duidelijk, nauwkeurig en betekent dat je dus jezelf neerzet in de psychologische zin: oprechtheid. Psychologisch speelt van alles bij ieder. Gevoelsmatig speelt er van alles bij ieder. Er speelt van alles bij ieder. Op het moment dat je jezelf daarin gaat omhelzen, zoals je bent, dan speelt er meteen wat meer.

Hou van jezelf.

Isaak: Wees jezelf zonder maskers. Erken je karakter, erken je eigenschappen. Dus je kan erkennen en je weet wie je bent in je karakter. En je hebt de eigenschappen eigen gemaakt, zo ben ik en dat draag ik uit, dan is dat je eigenschap. Dan is het wat je eigenlijk ziet als karakterkracht. Je kracht hoor je naar buiten te brengen en je verleden hoor je natuurlijk los te laten. De familie waar je vandaan komt is eigenlijk het patroon dat je misschien kan herhalen, maar je kan ook simpelweg zeggen: ik maak mijn eigen patronen, ik zet mezelf eigenlijk anders in het leven, dus ik stel mezelf ook anders op. Dan krijg je opstellingen. Astrologie, ja dat is wat ingewikkelder, dat is een heel ingewikkeld aspect, spreken we een andere keer over. Het wordt tijd voor deze Hermien dat zij naar zichzelf durft te kijken en haar zwakke kanten, haar sterke kanten gaat maken, dat kan. Dat is mijn zwakke kant, ik

ga mij sterk maken. Oefen daarop. Zie het als je huiswerk, ben je zwak, ik ga me sterk maken.

Noot: Meester Isaak pakt een foto van een andere cursist.

Isaak: Ah, onze Julie, een mooie vrouw, ze lijkt een beetje op de tijd van ons toentertijd, de indianentijd. Ja, mijn vraag aan Meester Isaak is wat zijn mijn karaktertrekken en eigenschappen, liefs Julie. En wat is mijn levensmissie? Wat is jouw levensmissie? Jouw karakter is een positieve karakter, dat vooropgesteld. Je eigenschappen kan je veranderen omdat we willen dat je nog meer eigenschappen neer gaat zetten, positief voor jezelf. Een twijfelbaar constant is eigenlijk een negatieve eigenschap. Probeer die twijfels om te zetten in geen twijfels en dan word je weer positief. Je levensmissie, poeh, poeh, poeh. De levensmissie van elk, ook voor jou Julie, is simpel: evolueer. Zoek in jezelf eigenlijk altijd de vreugde waar jij jezelf in vreugde neer wilt zetten. Wat brengt jou geluk? Evolueer daarin. Zorg dat je dat eigen maakt, je eigen vreugdes. Ben jij iemand die een gever is en wil helpen, evolueer daarin. Zorg dat je een helper wordt. Maar dat heeft natuurlijk ook tijd nodig, om nog steeds je werk daarin beter te herkennen en te vinden. Jouw huiswerk is simpel, niet dat je het simpel vindt. Maar wij vinden het simpel. Ga jezelf in de maatschappij neerzetten zodanig in geluk, dat jij jezelf niet meer de vraagstelling stelt: ben ik gelukkig? Simpelweg je vervullingen geven in geluk. Zorg voor partnerschap of een andere manier, dat ook naar een partnerschap gezet kan worden. Zorg dat je jezelf neer zet, zoals je dat wenst en wilt. Bianca, beste Isaak, de vraag waar ik op dit moment mee zit is, hoe kan ik erachter komen wat mijn levensmissie is? Ik heb op dit moment een beetje het gevoel dat ik vast zit en mijn aanleg ontbreekt om verder te gaan. Soms heb ik wel het gevoel dat ik een masker op zet. Ik wil hier graag vanaf, hoe kan ik hiermee aan het werk gaan, dat ik zelf het gevoel krijg dat ik goed ben, zoals ik ben? In mijn hoofd weet ik dat, maar mijn hart volgt nog niet zo erg. Ja, je bent niet de enige kind. Dus eerstens jezelf geen verwijten geven, dat is eigenlijk al een fijn begin. Schuldgevoelens ook in jezelf neerzetten en opvoeren in jezelf, is ook niet goed. Wat is mijn levensmissie? Vraag het aan jezelf, wat heb je nodig? Als je die vraagstelling beantwoordt, dan weet je ook wat je levensmissie is.

Ze weet nu misschien niet wat haar passie is.

Isaak: Wat geeft jou geluk? Geluk krijg je eigenlijk ook door het doen. Dus doordat je het niet doet dan kom je niet verder. Dus wat je schrijft is goed, dan zit je vast. En je kan niet verder, omdat je gewoon geen geluk hebt. Soms heb ik wel het gevoel dat ik een masker op zet. Ja, als je het weet gooi maar weer aan de kant. Ik wil er graag vanaf, kan ik hiermee aan het werk gaan? Doen, dan ben je er gauw vanaf. Dat is hetzelfde dat ik het gevoel krijg dat ik goed ben zoals ik ben. Ja, tevredenheid krijg je pas doordat je jezelf neerzet zoals je bent en daar tevreden over bent. Jij, niet hij of zij, jij. In mijn hoofd weet ik dat, maar mijn hart volgt nog niet zo erg. Als je weet dat je het niet goed doet, waarom doe je het dan niet goed?

Je kan het niet omdat als je het weet dan ga je een andere richting op.

Isaak: Als je weet dat je iets fout doet dan moet je het veranderen toch. De Kiezer, kiezen voor jezelf, jezelf durven te zijn. Volledig jezelf durven zijn. Geen vragen? Hoe kunnen we antwoorden geven als er geen vragen zijn? We hebben hier nog Ria.

Ria heeft wel een vraag. Ik heb zoveel vragen dat ik niet eens weet waar ik moet beginnen. Ik weet dat ik goed ben in mijn werk, mensen zijn blij met me en dat laten ze ook merken, maar waarom kan ik het niet in mijn hart laten komen? Mijn gevoel voelt niet de mooie woorden die ik krijg in mijn werk. Misschien weet Isaak waarom mijn oma zich zo'n vijftig jaar geleden heeft opgehangen en dat ik dat nu pas twee maanden weet, omdat ik voor een DNA-test allerlei vragen moest stellen aan mijn familie, anders had ik het nooit geweten. Ik denk dat mijn vader het ook nooit geweten heeft, omdat hij was nog een jongen toen zijn moeder stierf. En waarom ik ook heel vaak met de gedachte rond loop om gewoon maar terug te gaan naar de Bron, ik mis het, liefs, Ria.

Isaak: Wat moet je missen als je met ons werkt? Dan krijg je toch de Bron? Dan kan je je leven eigenlijk zingend of uitleven of vrolijk doormaken, omdat je gewoon constant met ons in verbinding staat. Dus de Bron die ben jij, doordat je zelf contact hebt met ons. Als iemand kiest voor zelfmoord is het eigen vrije wil en dat is ook weer psychologisch zodanig dat iemand het

allemaal niet meer wilde en kon. Dus iemand koos voor anders. Zonde, zonde, zonde, maar dat is gewoon vrije wil, kunnen we nooit tegenhouden. Moord en zelfmoord ligt gewoon bij de mens zelf. Nou, nu je de waarheid weet kun je het ook gewoon weer loslaten. Als mensen jou willen vertellen door positieve energie, door woorden, dan moet je wel de positieve energieën ook durven te absorberen. Liefde moet je geven, dus ook aannemen. Daar groei je van kind. Op het moment dat je het van je afduwt doordat je er niet in gelooft dat het woord positief zijn in onvoorwaardelijkheid is, ja dan krijg je een blokkade dat je mensen niet volledig in je hart durft toe te laten. Dit kind moet leren om nog meer van haarzelf te gaan houden en nog meer van haarzelf aan anderen te laten zien. Doordat je veel van jezelf laat zien aan anderen krijg je dus ook reacties en je blijft in je liefde. Positiviteit brengt natuurlijk positiviteit en als negativiteit volgt, dat betekent dat die mensen niet goed zijn. Zijn nemers en die moet je aan de kant schuiven, omdat die kosten energie. Jouw huiswerk van mij lieve schone vrouw is: communiceer en jezelf laten zien zoals je bent zonder angsten en schaamte. De andere cursist Ria, waar zijn je vragen?

Noot: Meester Isaak doelt hiermee op een andere Ria. Er doen twee dames met de naam Ria mee aan deze cursus op afstand. De ene Ria heeft wel vragen ingediend, zie Meester Isaaks antwoord daarop hierboven en de tweede Ria die Meester Isaak nu bespreekt heeft geen vragen ingeleverd.

Isaak: Hoe kunnen wij jullie leren om zonder maskers te zijn? Als je nog in eerste instantie niet eens, en excuseer voor deze woorden, je huiswerk hebt gemaakt en je vragen hebt ingeleverd? Psychologie, astrologie, familiepatronen en -opstellingen, normen en waarden, karaktertrekken en eigenschappen, je verleden en je levensmissie. Mijn naam is Isaak, mijn familie is jullie bekend. Wat weten jullie over mijn familie?

De geestelijke familie, uw Meester waarmee u verbonden bent, Meester Jezus.

Isaak: Dat is mijn familie.

De Bron.

Isaak: De Bron van mijn wezen is de Bron waar Meester Jezus eigenlijk zichzelf in heeft neergezet. Dat is mijn hart en mijn toelaten van zijn energie. Psychologisch heb ik veel kennis opgedaan in studie in de geest. Astrologie, het onderwerp astrologie willen we graag in vraagstelling tot ons krijgen en breng de vraagstellingen met de vraag en gaan we astrologie even beantwoorden.

U heeft de afgelopen weken ook over astrologie verteld.

Isaak: Wij hebben vorige keer veel verteld maar het is natuurlijk niet opgenomen. We willen direct de vraagstellingen beantwoorden, dus graag vraagstellingen. Familiepatronen en -opstellingen, deze vraagstellingen willen we natuurlijk ook beantwoorden. Normen en waarden, karaktertrekken en eigenschappen, je verleden en je levensmissie. Dus huiswerk voor elk van de kinderen die meedoen aan deze studie moeten deze vraagstellingen aan mij geven en dan kan ik met jullie werken. We kunnen wel algemeen gaan praten, maar daar heb je niet zoveel aan. Een studie is gewoon eigenlijk ook zelfkennis. Heb je zelfkennis over jezelf, zelf kennis, ken je je eigen. De volgende studie die wij aan jullie geven heeft mee te maken met het woord eerlijkheid. Gebruik dit. Ben je niet eerlijk naar jezelf toe, verander dat meteen. Ben je niet eerlijk naar je medemens toe, verander dat meteen. Ben je niet eerlijk naar ons toe, dan weten we dat meteen. Eerlijk zijn betekent: volg je behoefte. Stel dat jij graag als man zijnde een jurk draagt, wees eerlijk daarin. Ben je een dief, wees daar ook eerlijk in. Vertel dat je een dief bent aan de mensen om je heen. Dat betekent dat mensen om je heen je kunnen vermijden of lief kunnen hebben. Ben je moe, geef toe aan je vermoeidheid, ga slapen, wees daar eerlijk in. Ben je blij, hetzelfde. Wij hopen dat deze kinderen dit huiswerk eventjes goed voltooien. Dat we dan de volgende keer bij elkaar heel simpel deze vraagstellingen tot ons nemen en de antwoorden van ons geven en dan zeggen wij simpelweg namasté.

Noot: Na een korte pauze gaat Meester Isaak verder met deze les.

Isaak: Nou, leven zonder maskers daar waren we gebleven. Nog een keer.

Noot: Voor de pauze heeft Meester Isaak een gedeelte van de vraag van Ria beantwoord. Omdat hij nog niet klaar was verzoekt hij een aanwezige student om nogmaals de vraag voor te lezen. Ik heb zo veel vragen dat ik niet eens weet waar ik moet beginnen. Ik weet dat ik goed ben in mijn werk, mensen zijn blij met me en dat laten ze ook merken, maar waarom kan ik het niet in mijn hart laten komen? Mijn gevoel voelt niet de mooie woorden die ik krijg in mijn werk. Misschien weet Isaak waarom mijn oma zich zo'n vijftig jaar geleden heeft opgehangen en dat ik dat nu pas twee maanden weet, omdat ik voor een DNA-test allerlei vragen moest stellen aan mijn familie, anders had ik het nooit geweten. Ik denk dat mijn vader het ook nooit geweten heeft, omdat hij was nog een jongen toen zijn moeder stierf. En waarom ik ook heel vaak met de gedachte rond loop om gewoon maar terug te gaan naar de Bron, ik mis het, liefs, Ria.

Isaak: Maskers hè, doe je masker af. Een masker is een bescherming en heel veel mensen die kunnen er op een gegeven moment niet meer tegen om zichzelf eigenlijk achter maskers te schuilen en dan geven ze dus eigenlijk op. Dat betekent dat je dus kiest voor het woord zelfmoord. Op het moment dat je dus eigenlijk simpelweg kijkt naar je gevoelswereld kan het zo zijn dat de gevoelens zodanig heftig oplopen in jezelf. Dat je uiteraard niet meer weet wat de uitweg is daarvan. Als iemand je complimenteert dan moet je eigenlijk altijd openstaan voor de complimenten. Openstaan voor een compliment is simpelweg eigenlijk ook glimlachen, dat je het eigenlijk überhaupt aangereikt krijgt. Je hebt bepaalde mensen die zijn zo onzeker in zichzelf dat elk compliment niet aan zal komen. Dus kijk of je bang bent om gecompimenteerd te worden. Kijk, of je bang bent om iemand desnoods zodanig dichtbij te laten dat je gewoon alleen maar kan genieten van het aangezicht van iemands welzijn. Zijn welzijn in jouw aangezicht. Dus je ziet hem voor je en dat je blij bent dat je iemand ontmoet en dat je zegt van: die persoon is in mijn bestaan terechtgekomen. En ik ben blij dat ik met deze persoon in contact ben gekomen en ik wil eigenlijk deze confrontatie keer op keer weer aangaan, zoals positief en desnoods soms wat minder positief. Dit kind hierzo, ze schrijft woorden maar ja, waarom leeft dit kind nog in het verleden? Als dit kind hier zo schrijft: als iemand zichzelf op heeft gehangen in die jonge leeftijd van vijftig jaar en zij is achtergekomen dat iemand dus in familiebloedband zichzelf heeft doodgemaakt, is dat zijn vrije wil, zijn keuze. Er zijn zo veel mensen die kiezen voor dood, hoeft je niet alleen maar je

lichaam voor dood te maken. Je kan ook op andere manieren voor dood kiezen. Is een keuze. Een keuze is altijd makkelijk gemaakt maar de gevoelens voor die keuze die draag je altijd mee. Ieder van jullie kan nu een keuze maken om liefdevolle woorden tegen elkaar te zeggen en die gevoelens die komen daar ook bij los. Maar stel dat je negatieve woorden eigenlijk nu uitspreekt in deze ruimte naar elkaar toe, dat betekent dat dat ook een keuze is. Maar misschien keur je iemand op negativiteit in de woorden, zoals deze persoon. Misschien was het leven van deze persoon zo negatief. Het is uiteraard geen uitweg, is een keuze. Misschien waren er heel veel negatieve energieën bij de persoon in het lijf en is een keuze om dan eigenlijk uit te stappen. Wij weten lieve kinderen dat je kan kiezen, altijd. Er is altijd een weg terug. Ook als je dood bent is er eigenlijk ook een weg terug. Op het moment dat je het lichaam verlaat wordt je weer geboren, is er weer een weg terug. Dus welke keuze je ook maakt in het leven van welzijn, welzijnsleven, is geen overleving. Maak die keuze bewust. Omdat weet elk bewustwordingsniveau in jouzelf brengt je tot het volgende bewustwordingsniveau. Het is zo makkelijk om te communiceren of te spreken, dan heb je geen communicatie. Maar als je communiceert weet je wat je zegt in communicatie? Een voorbeeld, als je drinkt moet het lichaam dit verteren, als je eet ook, als je spreekt ook. Alles wat je doet blijft altijd met de wet van oorzaak en gevolg. Maar waarom kiest men bij wijze van deze verhaal van deze schone vrouw voor verderf? Deze vrouw op vijftigjarige leeftijd had een andere keuze kunnen maken. Nu leven de nabestaanden met deze energieën die nooit op zijn gelost doordat iemand heeft gekozen voor verhänging. Iemand heeft gekozen voor dood en verderf.

Dat is ook familieopstelling.

Isaak: Ook familieopstelling, ja.

Dat blijft doorwerken.

Isaak: Ja, dat blijft doorgalmen. Maar misschien hebben jullie ook een familieopstelling, want jij komt ook niet, Onmisbare, uit een familie die niet zonder ja, problemen in het leven zijn geweest. Zijn geweest en nog steeds.

Jij ook niet en ons instrument natuurlijk ook niet en deze schone heer ook niet. Hij komt uit een familie van en dat tekent je bestaan. Het gaat om ben je in het bestaan of niet. Laten we kijken hoe de scholieren tegenwoordig op school zitten, de meesters hebben vaak geen kans meer om hun wijze lessen te brengen. De kinderen die hebben hun eigen oorsprong, hun eigen familieopstelling of desnoods hun eigen blokkades, beperkingen. Wat gingen de meesters doen? Ze denken dan simpelweg, laten we dan maar gewoon ons geld verdienen. Maar toch uit het hart wilden ze graag meester worden en eigenlijk scholieren leren om een beter bestaan neer te zetten en hun wijsheid over te brengen. Maar stel dat je nou een kind zou zijn zoals die scholieren en je zit in de klas en je denkt: meester klets maar door, ik neem toch je waarheid niet op me. Op me en in me. Dus kom niet op me, kom niet in me, dus ik ben niet bezielt daarin. Dus de Heilige Geest bezielt je. Het is net als de Heilige Geest in je komt. Heilige Geest die geeft je liefde, die geeft je warmte. Maar als je kiest voor anders, er zullen heus wel kinderen zijn die jullie kennen, ooit in de tijd, misschien nu of misschien gisteren of lang geleden die jullie ook zagen als kinderen die opstandig waren. Die willen niet gezegend worden met de Heilige Geest. Wat is Heilige Geest? Waarom Heilige Geest? Ik ben geest, ik ben vrij. Hun energie is op dat moment ook een masker. Je ziet aan kinderen die kleden zich op een bepaalde energie, is ook een masker. Of al die piercings en die tattoos die mensen tot zich nemen, is ook een soort energievorm doordat ze zichzelf doorboren en doordat ze zichzelf eigenlijk markeren hebben ze een gevoel van euforie. Maar het is maar een tijdelijk iets, het is een moment. Ja kinderen, als jullie echt duidelijk zouden zijn in jullie maskerleven, zonder maskers leven, maar gewoon zijn zoals jullie zijn. Kijk naar de basis van het bestaan, wat maakt je gelukkig? Maakt pijn je gelukkig, kies voor pijn, pak de pollepel en laat me zien hoe je slaat. De geestelijk slaag per dag is meer dan de fysieke slaag. Dus al deze kinderen die mijn wijze lessen tot zich nemen, elke keer dat jij de pollepel pakt is het een geestelijke slaag. Maar durf je dat aan? Durf je de pollepel te zien als geestelijke slaag of wil je geestelijk jezelf zo slaan, dat je op een gegeven moment op een punt komt van ophanging?

Mag ik iets vragen?

Isaak: Ja.

Ik kan het stuk van de Heilige Geest niet volgen, ik kan uw verhaal niet pakken.

Isaak: De Heilige Geest, ken je het verhaal niet? En toen kwam de Heilige Geest, wat heeft de Heilige Geest gedaan?

Hij heeft de mens bezield.

Isaak: Wanneer is Jezus gedoopt en waar?

In de rivier.

Isaak: Wie heeft die doping gedaan? Wie?

Johannes de Doper.

Isaak: Goed zo en toen kwam de Heilige Geest, zei ie.

Tijdens de doping?

Isaak: Het is alleen maar...

Oh ja, ik snap het, hij pakte de Christusenergie.

Isaak: Ja.

Noot: Meester Isaak klapt voor de student.

Isaak: Hij heeft gewoon zichzelf laten dopen. En een doping is een soort ceremonie zoals een huwelijk ook. Maar Meester Jezus die was al bezield vanaf dag één, voor zijn bestaan op aarde was hij Meester, maar ja hij liet zich dus dopen door onze doper, Johannes de Doper en toen was hij bezield en hij voelde zich bezield.

Is het een andere sfeer?

Isaak: Nee, het is een bewustwordingsniveau. Kijk, de Meester die jullie Meester Jezus noemen is een Meester die eigenlijk ook een fysiek voertuig heeft gehad en hij leeft nog steeds. Maar dan anders in vorm. En hij is ook geboren gewoon uit de buik van de moeder en van het maken van zijn vader, en hoe hij ontstaan is doet er niet toe. Het is dat hij ontstaan is en dat hij geschiedenis heeft gemaakt en natuurlijk is dankbaarheid altijd groot. Maar ja, er wordt altijd zoveel gesproken en als je spreekt, en spreekt, en spreekt en spreekt. Voordat de waarheid eindelijk op schrift staat, dan is het al anders. Meester Jezus, als hij zijn masker had afgelegd, dan had hij niet zo veel jaren over hoeven te doen om eerst dat masker op te zetten. Waarom heeft hij zo veel jaren gedaan in jullie getal om überhaupt naar voren te komen als een Meester? Waar was hij gebleven al die tijd? Waar was hij?

Is dat niet bekend?

Isaak: Nee, is niet bekend. Waar was die Meester?

Voor die tijd?

Isaak: Ja.

Hij was volgens mij bij Johannes de Doper.

Isaak: Nee, nee, nee, nee, nee. Meester Jezus was gewoon een simpel kind zoals dit kind hier, dat jullie hier voor jullie zien. Het was gewoon een simpel kind dat heeft jaren gedaan, als ik me niet vergis in getal was het vrij lang, drieëndertig was het niet zo? Dus hij had drie jaar de tijd.

In dat leven ja.

Isaak: Hoe oud was hij toen hij begon met zijn Meesterschap?

Dertig geloof ik.

Isaak: Dus in jullie getal. Of die getallen nou allemaal waar zijn dat is ook nog even tot onderzoek over te gaan, maar de verhalen gingen de ronde en de ene zegt dit en de ander zegt dat, maar het doet er niet toe. Het gaat om achter het masker en niet wie het masker heeft getekend en hoe dat eruit ziet. Als ik me niet vergis was hij nog vrij jong toen hij stierf. Maar wat wij jullie hiermee willen zeggen, deze cursus heet 'Leven zonder maskers'. Je kan niet tot je dertigste bestaan en niets hebben gedaan. Waar was ie dan? Dat hebben jullie je nooit afgevraagd, domme mensen dat jullie zijn. Ik heb het hem gevraagd.

Wat is het antwoord?

Isaak: Ik heb het onderzoek gedaan naar mezelf toe, voor mijn mogelijkheden naar de mensheid toe. Dus al die tijd was hij in conflict met zichzelf. Dus hij was gewoon een simpel mens zoals jullie hier elk. Een prachtig mens omdat hij is mijn Meester. Maar hij heeft eerst onderzoek moeten doen om te kijken achter zijn maskers. Hij kwam ook ergens uit voort. Hij heeft ook een moeder, ook een vader. Zijn vader in de hemel die leidt, zijn geloof was er altijd. Als jullie even jullie simpele fantasie zouden gaan gebruiken, hoe moeilijk zou het zijn in die tijd om dus te verkondigen dat je dus een Meester bent? Uit angst gestenigd wordt...

Dan is het wel te begrijpen dat hij maar drie jaar heeft gehad.

Isaak: Hij heeft maar kort gehad, maar drie was genoeg omdat de Heilige Geest, amen. De Vader, zijn Zoon, Heilige Geest, amen, namasté. En al die tijd heeft hij gewoon zichzelf voorbereid en de keuze gemaakt om die drie jaar, de Vader, de Zoon, de Heilige Geest. Mooi schilderij heb je bij je.

Dat is de ohm klank.

Isaak: Geen begin, geen eind, de allesomvattende klank. De allesomvattende klank heeft hij neergezet en omdat het alles omvat, zijn drie jaar genoeg. De allesomvattende klank, elk woord is energie. Hij heeft drie jaar gehad en hij heeft de allesomvattende klank neergezet. Dat hij dus door de hele planeet

aarde zichzelf zodanig neer heeft gezet dat zelfs wij nog steeds door hem, in leven zijn. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Hij heeft ons beziel en wij zijn alleen maar devoties van hem. Zijn werk blijft. Hij heeft zich gewoon teruggetrokken in de geest en broeders verkondig mijn woord. Dus als een Meester in drie jaar tijd... Jullie kunnen dit nadoen. Als jullie in drie jaar tijd een bepaalde vriendschap kunnen behouden, dat ze jullie na drie jaar nog zodanig liefhebben. Dat je tweeduizend jaar na dato en nog meer dan tweeduizend jaar nog steeds besproken wordt als Meester Jezus. Daarom is hij zo allesomvattend geworden. Ja, ik zal even kijken naar de vragenstelling: wie is hij zonder maskers? Wie is hij zonder maskers? Waarom? Omdat psychologisch had hij eigenlijk alles bestudeerd, astrologisch was hij gewoon op de juiste manier geboren. Zijn familiepatronen loopt nog voort en zijn opstellingen heeft hij zelf opgesteld. Ik breek mijn huis af en ik bouw hem weer op binnen zo'n een korte tijd. Daar is hij heel goed in. Ze hebben hem afgebroken maar binnen drie dagen is hij weer herrezen, maar niet fysiek. Maar jullie zien hem niet. Normen en waarden die had ie niet zoveel. Karaktertrekken en eigenschappen, tsja zoals ik hem ken in de geest en misschien beledig ik mensen in het christendom hierin. Maar ook ik heb mijn Meesters en die instrueren mij ook en ook ik heb mijn wijsheden daardoor verkregen. De karaktertrek van Meester Jezus is puurheid. Meer dan dat woord kan ik niet vertellen. Maar vergis je niet, zo puur hij ook is, zo streng kan hij ook zijn. Als je niet luistert dan geeft hij jou de lessen dat je gaat luisteren, hoe dan ook. Ik heb het ook weleens moeten ondervinden maar hij zegt: liefde overwint ook altijd alles. En als je voor iemand liefde voelt, dan geef je nooit op. Hoe zwaar de lessen ook mogen zijn, omdat het maakt niet uit wat je Meester je geeft, je ziet hem als Meester. En al zou je Meester je werkelijk kastijden op welke manier dan ook, al is het geestelijk, al is het fysiek, al zou ie je opsluiten, dagen geen voedsel geven. Als je liefde niet te doden is tijdens die tijd, dan is het onvoorwaardelijkheid. Maar op het moment dat je alleen maar roept: ik heb je lief en op het moment dat er nood is en de liefde is niet in je, dan krijg je alleen maar verzinsels. Dat is wel een goeie voor elk kind dat een masker draagt, om even over na te denken. Want als je zegt: dat is mijn moeder, ga je je moeder in de steek laten als ze in ouderdom is en je zegt: moeder, ik duw de kar niet meer. Bedankt dat je me hebt gedragen negen maanden lang, maar ik duw hem niet meer. Zeg je dan

tegen je moeder: ik zet je in het bejaardentehuis, ik betaal er wel desnoods voor omdat ik het kan permitteren. Of zeg je: mam, het is wel moeite, veel moeite om elke dag langs te komen en je misschien op de wc te zetten en je te wassen en te verschonen en even je haar te kammen en je aangezicht aan te kijken, indien ik niet meer mijn moeder zie maar alleen maar de liefde die je mij hebt gegeven. Als je dat voor elkaar krijgt... Jullie 'Diner op de Bree', die mensen hier, doen jullie dat even om jullie te vermaken of doen jullie dat als missie, om vanuit hier verder te werken naar de volgende en jullie zelf tegen te komen keer op keer? En als je zondag denkt: heb ik geen zin meer in, wil ik niet meer, maar toch die energie van liefde, die Christusenergie zodanig voelt dat je zegt van: ja maar, als ik op geef dan mis ik ook de Christusenergie. En dan kunnen we tweeduizend jaar en zoveel verdergaan. 2013, eigenlijk is de dertien bijna het teken van de ohm. Het is bijna hetzelfde, de ohm tekening.

Noot: Meester Isaak spreekt hierboven over het project 'Diner op de Bree'. 'Diner op de Bree' was in 2013 een initiatief van Stichting Isaak & de Schittering die op zondag een groepje minderbedeelde mensen voorzag van een gratis driegangenmenu, gekookt door een groep vrijwilligers.

Ik dacht eerst dat het een drie was.

Isaak: We zitten in een goede jaargetal want alles is eigenlijk energie. De dertien is eigenlijk een ongeluksgetal en de ohm is de allesomvattende klank. Je verleden hè, je verleden. Wat doet het nou toe je verleden? Zeur jij nou nog, dat je ooit in je broek hebt gepoept?

Dat zullen we ooit gaan doen.

Ik verschoon je niet hoor.

Er wordt gelachen.

Isaak: Ja, misschien wel maar het zou wel fijn zijn als iemand je zou willen verschonen. Misschien komt er een tijd dat je je niet meer kan bewegen

omdat je bedlegerig bent. Misschien komt er een tijd dat ook jij honger hebt. Misschien, misschien, misschien. Misschien komt er een tijd dat je zodanig verliefd bent dat alles in jou alleen maar hoopt op die liefde, keer op keer in je hart vast te houden. Misschien komt die tijd en misschien komt de tijd dat je oud wordt zonder liefde, maar het heeft allemaal met jou te maken. Het heeft allemaal met jou te maken, besluiten, besluiten. Dus de levensmissie heeft allemaal mee te maken met: het is jouw leven en wat is je missie. Wat is mijn leven als Meester Isaak, de Lachende Gids, missie en dat brengt leven. Beweeg ik nog in het lijf ook. Kan nog iets vasthouden als iets simpels als dit waar jullie niet eens meer over nadenken, of mee bezig zijn. Maar alleen dat ik zolang als dat ik gestorven ben alleen daarheen kan.

Noot: Meester Isaak pakt een plastic mapje waarin alle foto's en vragen van de studenten zitten.

Het zit gewoon in een mapje met gaatjes.

Isaak: Plastic.

Plastic met gaatjes.

Isaak: Doordat ik deze constructie kan voelen onder mijn handen, mijn benen niet, omdat het lichaam, onderin van ons instrument is niet bruikbaar. Als ik jullie zo aan kan zien, aan kan kijken, dan is dat voor mij een puurheid en dan weet ik dat ik al die studie heb verricht, niet voor niets. En ons instrument welteverstaan, is blij met deze intermezzo omdat het geeft ook rust op haar hart. De glimlach op haar gezicht is mijn glimlach en toch voelt ze de troost daardoor. En straks als wij weer heengaan moet ze haar eigen beslissingen nemen. Welke beslissing ze ook neemt, elke beslissing is haar keuze, misschien niet de mijne. Deze...

Moet ik de vraag voorlezen?

Isaak: Ja.

Klopt het dat mijn levensdoel te maken heeft met de helderziendheid, nee, helderwetendheid en inzichten die ik krijg? Ik wil graag leren daar meer mee te doen. Ik kan mijn eigen handschrift niet lezen.

Isaak: Klopt het dat mijn levensdoel te maken heeft met de helderwetendheid en inzichten die ik krijg, daar zou ik graag meer mee leren te doen.

Noot: Meester Isaak maakt een klakkend geluid.

Dat hoort ze niet, Meester Isaak.

Isaak: Wij zijn een beetje het spoor bijster. Ben jij een beetje het spoor bijster? Spoor bijster, daar zou ik sowieso meer mee leren te doen. Spoor bijster... Geeft niet. Als wij even door gaan kijken in haar vraagstelling, helderwetendheid en inzichten, tsja als we het simpel houden dan mag jij wel veel weten ja, de inzichten krijgen. Maar omdat je een beetje het spoor bijster bent, kan het zijn dat je het verkeerde spoor hebt en dan is daar op een gegeven moment een einde en die rijdt niet meer door. Kijk kind, als je veel mee hebt gemaakt en je gevoelens eigenlijk jezelf een beetje vertroebeld hebben, en jij gewoon op je zelfstandigheid geworpen wordt en het bestaan weer kleur en vorm moet geven, als je dat moet doen, dan heeft het tijd nodig. Natuurlijk kan je je leven opnieuw inrichten, maar wat is je doel? Zoals we vandaag hebben vernomen van de Onmisbare en ook van de berichten die je hebt gestuurd, dat je gewoon een heel nieuw leven aan het opstarten bent. Als dat goed voor jou voelt, ga daar natuurlijk in voort. Maar zorg wel dat je de basissen krijgt die je nodig hebt en de basissen die je nodig hebt zijn simpel lief kind. Je bent een moeder, je bent een echtgenote, voor degene die jou zo kan benoemen. Je kinderen worden groot en ze gaan hun eigen weg, dus je kan niet meer zoveel voor ze betekenen. Een nieuwe echtgenoot, iemand die loyaliteit en trouwheid aan je geeft en je iets wilt geven daarin, in opbouwende zin. Laten we het echtgenoot noemen of partner en verder kunnen we alleen maar zeggen: welkom in onze lessen. Dit kind is welkom in onze cursussen, ze moet nog veel leren maar dat komt wel,

tijd geeft antwoorden. Onze prachtige Onmis... Zuivere die onmisbaar is, maar een beetje onzuiver is geworden...

Meester Isaak slaakt een zucht.

Isaak: Ja, wat ben je zonder maskers? Wij gingen ons niet verspreken, deden we expres. Je bent onmisbaar echt, je bent de Zuivere, ja. Zoals we zien draagt ons instrument nog steeds je ring. Maar ja, achter maskers schuilen kan ook onzuiverheid brengen. Kom weer terug tot je eigen kracht en energie. Kind, als je zolang verbonden bent geweest met een onzuivere energie die jou zeer heeft gedaan na een ontdekking van, dan krijg je zeer. Je kan altijd wel doorfietsen en doortrappen maar onthoud je verleden. Ooit heb je dat ook gedaan. Je gaf heel veel energie in sport. Je sportte veel, je was emotioneel heel sterk en goed, conditie had je ook. Maar je had een fout in calculatie gebracht en dat was op is op. Opeens kon je niets meer toch? Toen was je moe, toen was je kapot. In deze stadium van tijd zielt jouw lichaam jou nu op, bezielt jouw lichaam je nu op. Niet je geest maar je ziel, die vangt hij op als het moet. Je kan wel door gaan trappen maar maak het gewoon weer zuiver voor jezelf. We hebben menig keer al aangegeven dat je niet met maskers moet gaan leven en het masker is dat je alles graag ontmaskerd wilt hebben. De ontmaskering heb je, maar zorg gewoon dat ook in je hart er geen maskers meer zijn. Dus schuil niet, achter wie dan ook. Niet die, of die of die. Neem tot je wat je wilt voorstellen in de toekomst, niets geen schuiling. Voel je hart. Voel je hart, wat je voelt. En al moet je knielen ergens voor om gewoon alleen maar zuiver te blijven, kniel dan. Maar word niet zoals de mensen om je heen zijn. Waarom schuil je? Ter bevrediging van hen? Nee. Verkondig nooit het woord liefde zonder het te kunnen, op het moment dat je het juist moet verkondigen. Het is altijd makkelijk om Gods naam te benoemen als het je goed gaat, maar juist als het je niet goed gaat dan hoor je het te noemen, dan ben jij krachtig. Dus Zuivere, onzuiver jezelf van hetgeen wat je ziel op dit moment onzuiver maakt. Natuurlijk, fysieke problemen hebben we gehad, emotionele problemen hebben we gehad, financiële problemen hebben we gehad. Maar kijk, een vriend geef je nooit zomaar op. Al is hij geweest wat hij is geweest in verkondiging van, je kan toch altijd nog hem als broeder liefhebben. Boos zijn op een feit is

makkelijker, dan niet boos zijn. Hebben jullie dat weleens dat het makkelijker is om boos te zijn, dan niet boos te zijn? Waarom eigenlijk? Omdat je kan toch net zo goed niet boos zijn, dan boos zijn?

Is ook een masker.

Isaak: Boos zijn is een verdediging. Stel nou dat iemand in je huis treedt en die besteelt je helemaal. Je kan boos zijn, maar je kan ook het hem gunnen.

Dat is lastig.

Isaak: Hij besteelt je omdat hij het nodig heeft of er iets mee wil. Maar als jij nu niet meer boos bent dan verstop jij jezelf niet meer achter dat masker van boosheid. Je gaat gewoon eigenlijk smeken van mensen die je lief hebt om nieuwe spullen te krijgen. Dat voelt toch veel beter dan dagen en dagen eigenlijk aan iedereen te verkondigen dat je bestolen bent. Die dagen en dagen, uren en uren, minuten en minuten, kan je gewoon eigenlijk je huis in hebben gericht. Misschien met nog mooiere spullen omdat iemand het je geeft.

Moeten we ook doen.

Isaak: Dus als iemand nou komt en die zegt: ik haal de kledij van je lijf en je zegt: pak het maar, dan geef je hem die kledij. Meester Jezus zei ook: wie mij in de gevangenis komt opzoeken, of mij kleedt tijdens dat ik het koud heb of honger heb of dorst en mij voedt, geef maar, geef één van die kledij. Misschien heb je het minder koud. Misschien vindt iemand je zo zielig dat hij gewoon jou in huis neemt en jou alle kledij geeft, overvloed zoals de winkel hier beneden, overvloed. We geven het voor niets haast weg en ze komen nog steeds het brengen. Jullie spelen verkeerd het spel. Doe dat niet. Als je het weet dan is het toch niet goed dat je het weet en niet doet. Dus Zuivere, oké, wat hij jou heeft aangedaan, zijn lust vervullen, tsja had hij het je kunnen vertellen? Nee toch? Hij heeft het je nooit kunnen vertellen dat hij op die manier zichzelf bevredigde, maar hij wilde jou niet daarvoor inzetten. Hij wilde alleen zijn bevrediging. Dus hij keek niet naar de wet van oorzaak en

gevolg. Maar nu zit jij in de wet van oorzaak en gevolg. Je zit samen ergens en dat bouw je op. Maar wat zijn de gevolgen hiervan? Je kan ook gewoon zorgen dat de energie zuiver is, ondanks dat jullie allemaal jullie leven eraan laten lopen. Maar broederschap is niet alleen maar broederschap op het moment dat het goed is. Daarom is Meester Jezus doodgegaan. Op het moment dat hij jullie nodig had waren jullie er niet, maar toen jullie hem nodig hadden toen waren jullie er wel.

Dus eigenlijk zegt u dat ze de energie moet zuiveren met hem.

Isaak: Ja, daarom de naam de Zuivere. Jullie namen hebben betekenis. Jullie kennen me toch langer dan vandaag? Denken jullie dat ik zomaar een naam verzin? Dan had ik je wel Lotus kunnen noemen. Je ziet er niet uit als een Lotus.

Dank u. Egbert vroeg zich trouwens af of u ooit nog iemand de Onzichtbare ging noemen?

Isaak: Hmm, ja wat moet ik daarop zeggen?

Misschien iemand in deze cursus?

Er wordt gelachen.

Isaak: Moeten we nog eentje zoeken.

Is er hier iemand onzichtbaar?

Isaak: Of wil onzichtbaar zijn? Geen vragen?

Ja, hier wel iemand op afstand.

Isaak: Wat is de vraag van de vraagsteller?

Ik weet niet of mijn vraag hier past maar hoe weet je dat je zonder maskers bent, dus dat je echt jezelf bent?

Isaak: De vraagstelling is simpel, het antwoord geven we weer terug, je verliest je heel vaak kind. Ik weet niet of mijn vraag hier past hoor maar hoe weet je dat zonder masker bent, dat je echt jezelf bent? Als jullie nu in deze setting zijn dan voelen jullie jezelf. Maar ben je nou echt jezelf of ben je aangepast aan deze energie hier in deze ruimte? Ben je niet beïnvloed door mij? Ben je niet beïnvloed door onze positiviteit en mijn energie? Dus wanneer ben je nou zonder maskers? Gedraag je je misschien nu goed omdat je mij voor je hebt staan? Misschien was je nu ondeugender als je een andere religie voor je had staan. Is het dan ook een masker? Dus hoe weet je dat je zonder maskers bent? Regel nummer een, je hebt altijd een masker. Regel nummer twee, weet dat je hem hebt. Regel nummer drie, durf hem af te zetten en weet dat je hem hebt, maar je kan hem altijd loslaten. Dus wees een masker maar zet hem ook af. Kwetsbaarheid is kracht. Weet hoe kwetsbaar jij ook bent, hoe krachtig je ook bent. Je wint nooit de oorlog naar elkaar toe, als je oorlog aan elkaar hebt aangekondigd. Win je nooit. Er zijn alle twee verliezers, hoe dan ook. Altijd één scheur hier, één scheur daar. Maar stop nou met oorlog maken. Zeg gewoon: jij hebt gewonnen de oorlog, laten we nu vrede maken, kijken wie dan wint. Degenen die oorlogen maken die willen geen vrede, dus je hebt altijd gewonnen. Durf dat te doen. Weet ook als je goed hebt gedaan dan ben je net als Meester Jezus die de geschiedenis altijd zal heugen. En er kunnen misschien tijden en tijden voorbijgaan. Maar ooit komt er een tijd dat iemand een glimp van zijn eigen vleugel oppakt en zegt: dat mens heeft mijn hart geraakt. Daarom zijn we nooit bang als kinderen een tijdje even hun eigen weg gaan. Ze komen terug of niet. Misschien willen ze niet, zijn ze boos. Pluk een roos zet het op de hoed en morgen is alles goed.

Is dat als je overleden bent in de sferen ook zo?

Isaak: Als je overleden bent in onze sferen niet, in andermans sferen wel. Diepzinnigheid van het Al is dit meer van toepassing, maar een kleine uitleg.

Noot: Meester Isaak verwijst met de woorden 'Diepzinnigheid van het Al' naar de gelijknamige cursus die hij ook geeft.

Isaak: Als jij in de sferen komt waar jij je thuis voelt, wat je bent nu, werkelijk nu in oprechtheid zonder maskers, dat is je blootstelling bij ons. Elke gedachte is ons bekend. Wij weten nu al wie jij bent en je bent nog fysiek ook. Straks heb je dat niet eens meer om je te dekken, dan kennen we je precies. Dus elke gedachte die jij hebt gedacht. Hebben wij meteen in eerste instantie van denken, je hebt hem nog niet eens uitgedacht of wij hebben hem al. Dus als jij slecht over mij denkt, heb je hem zo weer terug. Omdat wij kaatsen altijd energie terug. Wij komen ook wel beschermd maar ook onbeschermd. Als we onbeschermd komen, is dat voor ons een nadeel. Maar ons voordeel daarvan is, als we onbeschermd komen, dat wij ons in gedachten zien zoals jij ons wilt zien. Het is een nadeel, wij zakken in jouw energieniveau maar het geeft wel een goed gevoel. Omdat we weten dat we beschermd zijn. Dus stel dat jouw energie dierlijk is, dan kom ik als Meester Isaak toentertijd, nu niet meer. Omdat ik ben werkzaam op aarde, kom ik als een dier naar je toe en dan heb je mij op dat moment in vertrouwen tot je genomen. En dan gaan we spreken, communiceren op een bepaald niveau dat jij eigenlijk begrijpt en dan gaan we meteen weer weg op het moment dat we ons vermoeid voelen. En dan gaan we weer door. En dat hebben we eeuwen gedaan voordat we het Meesterschap hebben vergaard. En dat is hetgeen wat wij ons instrument hebben aangeleerd, zet jezelf neer in energievorm, breng terug wat de persoon eigenlijk wenst. Niet altijd luistert ze, dat betekent dat ze zo in het verhaal is op dat moment. Omdat ze dus eigenlijk in energie over gaat van de ander. Betekent dat ze mijn Meesterschap even verlaat. En haar eigen Meesterschap op haar niveau, en dan hebben we het over het fysieke niveau op dat moment, eigenlijk gebruikt omdat ze over gaat in emoties. En dan word je in de sferen eigenlijk gepakt. En zolang je dat niet onder controle hebt, concentratie van dien, dan ben je eigenlijk overgeleverd. Dus je moet simpelweg altijd in je eigen kracht blijven, ondanks je persoonlijke gevoelens en emoties. Zeg het maar.

U heeft het woord gepakt genoemd, kunt u dat uitleggen?

Isaak: Ja, de energievorm in onze wereld, hebben wij het over de geestelijke wereld, niet de fysieke wereld. De energieën daar zijn mensen, zoals jij hier ook. Ze zitten op een bepaald niveau van gradaties en op het moment dat jij

je verlaagt op hun niveau, dan laten ze je misschien toe, misschien toe, dus je hebt communicatie. Maar op het moment dat je jezelf...

Ik snap het niet, waar laten ze je toe?

Isaak: In hun emotionele wereld, omdat ze leven in werelden. Je moet het zo zien als clubjes. Je leeft in gemeenschap met mekaar. Dus jij hebt een energieniveau, jij trekt naar het energieniveau en langzaam wil jij ook een bestaan in het hiernamaals. Je wilt ook vrienden, je wilt ook mensen leren kennen. Maar je komt alleen maar binnen op hun gradatie. Dus als Meester zijnde zet je jezelf op de gradatie om studie te verrichten. Dus stel dat jij op twee niveau zit en wij zes, dan gaan we op twee zitten. Dat kost energie, we worden daar vermoeid van, maar we laten ons zien zoals zij dat willen, in hun energieniveau. Wij gaan hen bestuderen eigenlijk als spionnen. Op het moment dat ze ons doorhebben, doordat wij ons weer op de andere gradatie zetten, dat wij te veel laten zien van onszelf in liefdesvorm. Dan worden we dus gepakt. Betekent dat we aangevallen worden, door al die energieën en dan moeten we dus geholpen worden door hogerhand.

Door wie?

Isaak: Door hogerhand, omdat daar redden we ons niet uit. Daar redden we ons niet uit, omdat onze energie wordt gepakt. Dus je moet nooit concentratie verliezen. Het is mij weleens overkomen. We maken vriendschap, maar omdat ik de Lachende Gids ben en eigenlijk graag in energievorm van blijdschap sta, als je in de energie gaat van negativiteit moet je niet die blijdschap laten zien. Maar dat is mijn valkuil keer op keer. Of als jullie iets aardigs zeggen of humoristisch zijn, dan verval ik in die blijdschap en mijn Meester heeft me gewaarschuwd. Dus ik doe mijn best om in hun energieniveau te zijn. Maar ja, omdat het ook zo geinig kan zijn, verwar ik in die blijdschap en dat past niet op hun energieniveau. En dat betekent dat ze dus eigenlijk een soort erkenning krijgen in hun ziel, dat je dus eigenlijk niet op hun niveau zit. En dan word je uitgebannen of aangevallen. Als je aangevallen wordt en ze komen allemaal tegelijk, ja dan moeten we eigenlijk de hulp krijgen van hogerhand. En dat is de energie van bovenaf, omdat je al

verlaagd in het energieniveau bent. En je bent twee en je zes heb je achtergelaten, dan moet je dus eigenlijk uitzenden naar de andere wereld om weer omhoog te komen. Op een hoger niveau, dat je dus geholpen wordt. Dat is maar een fractie hoor, maar je moet het wel uitzenden en in een fractie tillen ze, alle begeleiders die in jouw niveau zijn, je terug naar je eigen energie en dan ben je weer opgeladen en dan mag je weer op de zes. Dus jij verdwijnt eigenlijk als een soort knip, weg. Maar je kan het niet zelf op dat moment, je moet hulp krijgen.

Waar verdwijnt je dan heen?

Isaak: Je verdwijnt naar je niveau.

Je bent dan onzichtbaar voor die mensen.

Isaak: Ja, dus je herkent me niet meer. Ik ben er en dan ben ik er niet. Maar ik kan het niet meer zelf, omdat ik heb mijn energie weggegeven. En dat noemen we ook de aanvallen van ons instrument. Op het moment dat ons instrument die aanvallen kreeg, kon ze het niet zelf. Moest ze energie krijgen van de andere mens. In de geest is het nog erger. Omdat je bent in die sferen, je vertoeft jezelf in die werelden en echt waar kinderen, die werelden zijn niet om aan te spreken. Omdat het ruikt naar verderf, het is verderf, het is duister, gillend, stinkend, drinkend, blij zijn met elkaar of niet. Niets in hun hart is licht. Dus je probeert op dat moment hen te bestuderen, om licht te brengen. Maar dat is een studie die je moet doen. Omdat die mensen zijn daar al heel lang in deze geestelijke vorm, ze zitten er. Maar we willen wel de geestelijke vorm erkennen, omdat die mensen waren ooit levenden. En omdat ik, als Meester naar de aarde kon gaan en mocht gaan, moest ik eerst alle sferen doorzoeken. Zoals jullie dat studie noemen, om het hier te kunnen bekijken.

Dus Meester Jezus komt in fysieke vorm niet meer terug?

Isaak: Nee, dat besluit is gemaakt al vooraf, voordat hij in eerste instantie Meester Jezus...

Door wie?

Isaak: Door het Meesterschap van boven.

Wat is Meesterschap van boven?

Isaak: Het Meesterschap van boven is eigenlijk de wereld die wij zijn, de wijsheid, collectieve energiebron. Zie het als het sterrenstelsel of de hemel. En er is één ster die mag zakken, maar hij heeft maar licht tot op een bepaald moment. En als het licht uitgedoofd is, dan is hij klaar met het leven. Dan komt hij eigenlijk een gradatie hoger terug. Hij is gezakt op de vijfde sfeer en hij zit hoog.

Hij is gezakt op de vijfde sfeer en hij zit hoog?

Isaak: Hij is gezakt toentertijd, tijdens zijn reïncarnatie vanaf de vijfde sfeer. Dus de eerste geestelijke sfeer was de vierde, dus hij was al geestelijk ontwikkeld. En de vijfde ben je al Meester, betekent dat je geschiedenis maakt, dus je krijgt eigenlijk al een geschiedenisleven.

Op welke sfeer zit hij nu?

Isaak: De hoogste.

Zeven dus?

Isaak: Ja.

Zijn er nog meer die op de zevende sfeer zitten?

Isaak: Ja, genoeg maar die kennis heb je niet, omdat er zijn vele geesten die ook geëvolueerd zijn in andere gradaties van Meesterschap. In een andere geloofsovertuiging. Maar mijn Christusdom overtuiging is mijn weg die ik loop.

En waar zit Mohammed dan?

Isaak: Deze heer die bespreken we niet tijdens deze les, omdat het zijn allemaal energieën die wij hier niet mogen bespreken. Al zou ik je een sfeer gaan benoemen, dan is het nog niet voor kennis vatbaar omdat wij werken niet met deze sfeer nu. Wij werken met de Christussfeer. We kunnen wel vertellen waar Mahatma Ghandi is, of Moeder Theresa.

Mahatma Ghandi is toch geen Christussfeer maar hindoe?

Isaak: Is wel Christussfeer.

Is dat Christus?

Isaak: Ja, hij werkt in de lijn van Jezus maar wel in een ander continent. Maar wel in de verkondiging van zijn liefde en overtuiging, dus strijden zonder gevecht.

Ik dacht dat het daar boven in de sferen allemaal hetzelfde was en dat er geen verschillen waren.

Isaak: Jawel.

Waarom?

Isaak: Zijn net als kerken.

Ja, hier.

Isaak: Ja, daar, hier, hetzelfde.

Nee, hier zijn we lager, manipulaties en noem maar op en boven mag dat.

Isaak: Er zijn geen manipulaties.

Jawel, hier op aarde zeg ik.

Isaak: Luister, er is thuis. Je bent toch thuis waar je je thuis voelt? Is nou jouw land van herkomst belangrijker dan haar land van herkomst?

Is allemaal hetzelfde.

Isaak: Ja daarom, ook bij ons.

Dat zeg ik ook.

Isaak: Ja, maar dat zeggen wij ook, maar je luistert misschien niet.

De kleur is anders.

Isaak: Nee, heeft gewoon met een andere definitie te maken.

Waarom is het niet allemaal hetzelfde?

Isaak: We kunnen niet allemaal op één sfeer zitten, het is onmogelijk. Omdat jouw evolutie, jouw land, jouw continent, is bepalend voor zoals we al zeiden astrologie, geboorte, familieopstellingen.

Dus jullie systeem is net als op aarde continentaal?

Isaak: Nee, niet continentaal, sfeer. Sfeer, weet je wat een sfeer is?

Oké, sfeer.

Isaak: Een sfeer is een gevoel.

Ik vroeg alleen maar: waar zit Mohammed?

Isaak: Hij zit op een andere gevoels sfeer dan waar wij vandaan komen, omdat die gevoels sfeer is weer verbonden met hun cultuur.

Waarom zijn die verschillen boven, ik snap het niet.

Isaak: Wij zouden zo in vergadering naast deze persoon willen zitten, maar wij hebben respect voor zijn geloofsovertuiging en zijn geloofsovertuiging is verbonden met hun cultuur. En als de cultuur nu religie is, is dat voor ons ook liefde. Zolang er niet in oorlog over wordt gegaan en in vernietiging, waarom zouden we hem eigenlijk willen terechtwijzen met onze cultuur? Dan krijg je weer die oorlogen.

Dat snap ik, maar ik snap het verschil niet.

Isaak: Oké, we leggen het je simpel uit, als jij duidelijk naar ons luistert wat wij tegen je vertellen.

Ik luister.

Isaak: Oké, luister ook. Als jij in je eigen cultuur beweegt, waar jij bloedeigen vandaan komt, heb je een ander sfeergevoel. Een ander energiegevoel dan dat jij in een andere cultuur terecht komt, laten we zeggen de cultuur van Bulgarije. Die sfeer is voor jou niet toevoegend, die sfeer hoeft jij niet. Dat heeft niets met discriminatie te maken, maar het heeft met verschil te maken. Dus als jij verschillend bent in gevoel, is dat een acceptatie van ons naar jou toe. Dus als jij jezelf prettig voelt in de joden geloofsovertuiging of in de protestanten geloofsovertuiging, wie zijn wij om intrede te doen in die geloofsovertuiging en te zeggen: ons geloof is meer waard dan jouw geloof. Wij komen daar niet. Waarom niet? Omdat wij hebben respect voor de cultuur van liefde. Als wij zien dat daar liefde is, is dat hun stuk. Al zou daar verderf zijn, is dat hun stuk. Wij komen daar niet. Jij komt toch ook niet bij je naaste burens als daar oorlog is, in welke zin dan ook, en jij komt zeggen: hoort niet. Dat doe je niet, omdat dat is een overtreding, een wetsovertreding in de geest.

Maar leg me dan uit, als je in dit leven jood bent geweest of rooms-katholiek en dan kom je op een gegeven moment boven als jood en dan ga je weer terug om te reïncarneren en dan kom je terug als...

Isaak: Eigen keuze, maar wel in de lijn. Wel in de lijn. Als jij jood bent en in jouw lijn staat dat je dus die stap mag doen en jouw boek heb jij goed bestudeerd en jij hebt dus eigenlijk je lessen eruit gehaald, kunnen wij een nieuw boek voor je maken. En dan mag je weer geboren worden. Dus of je eigenlijk in welk leven ook wat bent geweest, heeft niets mee te maken met dit leven. Behalve als het in de lijn ligt.

Je moet geen verschil maken, boven ook niet, het is allemaal hetzelfde.

Isaak: Gelukkig ben jij daar overtuigd van.

Voor mij wel.

Isaak: Ja.

Ik maak geen verschil.

Isaak: Fijn.

Ook niet tussen mensen en ook niet tussen geesten.

Isaak: Ja, mooi.

Als ze maar oprecht zijn.

Isaak: Maar dan spreek je ook niet helemaal waarheid.

Waarom niet?

Isaak: Oké, als jij geen verschil maakt van wat je nu zegt, maar stel dat je een Bulgaar tegenkomt in de geestelijke sfeer, zou je hem dan veroordelen?

Die zou ik niet eens willen leren kennen.

Isaak: Ja, dat mag. Maar dat mag je hier op aarde toch ook?

Ja.

Isaak: Begin dan op aarde, omdat dat is je leerschool.

Dat heb ik ook gedaan.

Isaak: Oké, mooi.

Heb ik gedaan.

Isaak: Oké.

Tegenwoordig heb ik met mijn ervaringen niet meer zoveel nodig.

Isaak: Oké, ben blij dat je zo overtuigd bent.

Ben ik trots op.

Isaak: Ik ook als jij trots bent. Als je maar trots bent.

Noot: Er valt een korte stilte.

Isaak: Wij zouden nooit veroordelen, nooit, nooit. En welke discussie jij ook hebt, of dispuut jij ook hebt met ons instrument. Heeft niets met mij te maken. Wil je me er alstublieft buiten houden?

Ik ben er niet mee begonnen hoor, sorry.

Isaak: Nee, maar ik zeg alleen...

Ik ga er niet op in, ik ben er niet mee begonnen, sorry.

Isaak: Nee, maar wij zijn gewoon alleen maar...

Hou dit buiten de cursus alstublieft.

Isaak: Oké, maar wil je ons buiten houden?

Ik ben er niet mee begonnen.

Isaak: Nee, maar...

Ik ben er niet mee begonnen. Ik ben er niet mee begonnen.

Isaak: Wij zijn blij dat je zo gelukkig bent.

Ik ben helemaal niet gelukkig.

Isaak: Jawel.

Ik niet.

Isaak: Jawel.

Ik niet, maar dat word ik wel.

Isaak: Oké, daar zijn we blij om dat je die overtuiging hebt.

Dat kost tijd maar dat word ik wel.

Isaak: Oké.

Gelukkig.

Isaak: Dank je wel dat je zo spreekt.

Omdat iemand boven aan mij denkt.

Isaak: Dank je, dat je zo spreekt.

Weet je waarom?

Isaak: Ja?

Omdat ik zo zuiver ben.

Isaak: Mooi. Kijk, als je zo zuiver bent, laat iemand ook voelen om je heen dat je dat bent. Wees zuiver dan naar haar toe, of naar haar. Als je zo zuiver bent, je kan niet alleen maar zeggen: boven, want dan ben je dood en dan begint het weer opnieuw. Maar je kan ook gewoon nu al oefenen om iemand een goed gevoel te geven in jouw zuiverheid.

Dat zal ik nog laten zien in de toekomst.

Isaak: Je kan het nu. Ik bedoel, je hebt hier de Onmisbare aan tafel.

Ja, ik ben toch hier.

Isaak: Ja, maar jij zegt dat je zo zuiver bent. Je durft niet eens de Onmisbare aan te kijken.

In mijn daden wel.

Isaak: Ja, maar waarom durf je de Onmisbare niet aan te kijken?

Ja, waarom niet...

Isaak: Waarom zou je dan niet in zuiverheid haar vast kunnen houden en zeggen van: ik vergeef je?

Ik heb haar uit mezelf een bericht gestuurd.

Isaak: Ja, maar waarom vergeef je haar niet?

Dat heb ik gedaan.

Isaak: Je kan het ook in woorden doen.

Ik vergeef je alles, als je de sms niet goed genoeg vindt, dat zegt alles. Ik heb je ook een sms laten lezen.

Isaak: Zoveel families op aarde en vaak komt het voor dat de families gewoon in strijd komen met elkaar, conflicten, persoonlijkheden en maskers dragen. Zijn misschien niet content met hun opvoeding of wat dan ook. Zoveel oorlogen op aarde, en vaak komt het voort uit ook de energie die daarop gebouwd is. Iemand heeft iets verkondigd en de energie is opgebouwd en dan komt er oorlog van. Zoveel gedachtes die negatief zijn en dan krijg je ook weer een bepaalde energievorm en dan oordelen en veroordelen en oorlogen van. Want alles wat je dus wenst, maakt niet uit of het oorlog is. En je zet al die kinderen aan de frontline en je wilt dat ze zichzelf verdedigen voor jou misschien, voor jouw gelijk. En je laat ze lopen en je verspilt die levens puur omdat jij gelijk wilt hebben, in wat voor oorlog dan ook, al is het maar een gezin. Al is het maar in een echte oorlog zoals de oorlogen, die tot heden zijn gekomen. Jullie oorlogen zelf, puur voor behoud van je gelijk. Maar als je gelijk hebt voer dan geen oorlog, loop weg en zeg simpelweg: ik heb gelijk. En mijn gelijk brengt mij tot gelukzaligheid. Namasté.

Hoofdstuk 2

Bijeenkomst 18 februari 2013

Schittering: Hoi.

Hallo.

Schittering: Leven zonder maskers, wat wil je weten van mij? Wat hebben we voor huiswerk?

Je mocht vragen stellen maar de vorige keer is mijn vraag nog niet beantwoord.

Schittering: Nee, is goed dan mag het nu.

Wie ben ik inderdaad zonder masker?

Schittering: Dat is mooi dat je dat vraagt, waarom weet je dat eigenlijk nog niet?

Misschien weet ik het wel onbewust.

Schittering: Vertel maar dan.

Ik ben positief en ik heb altijd gedacht dat ik puur ben, is dat zo?

Schittering: Puur in wat? Je hebt heel veel puurheid, in wat?

In de dingen die ik doe, is dat puurheid?

Schittering: Nee.

Nee?

Schittering: Nee, omdat als je puur bent dan heb je nooit de gedachte achter de gedachte. Dus soms doe je iets en dan denk je: het is puur, maar de gedachte achter de gedachte is niet puur. Dan ben je niet puur. Puur is gewoon doen. Ben jij echt puur met je instinct altijd?

Nee, maar in gedachten wel.

Schittering: In gedachten wel, ja. Ben jij puur?

Soms niet, ik heb ook gedachten achter de gedachten.

Schittering: Ben jij puur, schone vrouw?

Nee, ik ben een klungel.

Schittering: Mooi, prachtig meisje. Puurheid betekent dat je iets doet zonder dat je er iets achter denkt. De gedachte achter de gedachte is de gedachte die telt.

Ik laat niet alles zien.

Schittering: Ben jij puur?

Ik doe mijn best.

Schittering: Ben jij puur?

Niet altijd, soms wel.

Schittering: Dat klopt. Ik wel, honderd procent, omdat ik doe alles vanaf mijn gevoel. Ik denk niet aan iets anders dan dat, dus dat is puur. Als ik nu drink denk ik gewoon: ik drink. Als ik eet dan denk ik: ik eet. Als ik knuffel dan denk ik: ik knuffel. Als ik jou help denk ik dat ik help. Dus de gedachte achter de gedachte heb ik niet. Dus betekent dat ik niet denk, ten bate van

mezelf.

Als ik te veel drink ben ik bang dat ik naar de wc moet.

Schittering: Ik denk niet dat ik naar de wc moet, ik ga gewoon naar de wc.

Daarom drink ik niet.

Schittering: Nu gaat het goed hè. Nu je zus je bijna buiten heeft gesodemierd in het schuurtje ernaast ben je naar alcoholvrij gegaan.

Noot: De Schittering moet lachen.

Schittering: Dus als ik lach, lach ik omdat ik lach, maar niet omdat ik iets wil winnen. Als ik huil, huil ik omdat ik wil huilen, niet omdat ik iets wil winnen. Dus dat is puur. Probeer puur te worden. Gooi de maskers weg. Welke maskers draag jij? Je bent nou net in de cursus gestapt.

Ehm, sterke karakter masker.

Schittering: Stoer.

Stoer ja.

Schittering: Pff, pff, pff, nou zeg leuk maskertje. We hadden hier nog een carnavalsmasker liggen. Prachtig hè. Jij bent helemaal niet stoer, je bent een mietje, zacht ei.

Er wordt gelachen.

Schittering: Je bent een zacht ei. Erken dat. Erken je ziel, dan ben je open, dan ben je simpel. Simpel is niet zo verkeerd. Mongooltjes zijn best wel oké hoor. Ze zijn simpel. Ik heb ook een mongool in huis die is ook simpel, wat is dat, wat is dat, wat is dat, wat is dat? Hij kan niet eens dingen in zijn oor doen. Dat kan hij niet, hij geeft ook nog toe dat hij het niet kan. Mooi, ik

help hem wel even. Dan zegt hij: mam, wat doe je nou? Dan zeg ik: ja, het is toch leuk om te helpen? Dus je wordt geholpen als je simpel bent. Als je het allemaal goed aan kan heb je een probleem, dan moet je het altijd maar doen hè. Je kan ook doen alsof je niet weet hoe het moet hè, dan gaan mensen je helpen. Probeer wat makkelijker te worden, oké? Dat is een advies, simpel. Ik weet ook niet wat Isaak allemaal met mij aan het doen is, maar hij maakt me elke dag simpeler denk ik. In plaats van dat ik ouder word, word ik jonger denk ik.

Is het de bedoeling dat je terug gaat naar je kind zijn?

Schittering: Ja, naar je kind zijn, goed zo Julie. Goed zo, voor jezelf staan. In de loop van de jaren krijgen we allemaal opvoedingen mee. En door die opvoedingen worden we eigenlijk intelligent, denken wij. Denken wij. Maar wil niet zeggen dat het zo is. Mensen zoals wij, die eigenlijk naar hun kinderlijke zelf moeten gaan, moeten niet gaan denken. Moeten eigenlijk schoonmaken van ons denken en de maskers afgooien. Masker van: ik ben papa, masker van: ik ben vrouw, masker van: dit en dat. Simpel worden.

We hebben die maskers gecreëerd vanaf het begin, denk ik.

Schittering: Ja, het begint al vanaf het begin.

Dat is toch vanaf het begin?

Schittering: Ja.

Is het niet een bescherming?

Schittering: Natuurlijk is het een bescherming, dat weet je toch? Je bent misschien nog maagd, dan weet je dat toch? Nou ja, kom op, ik ga niet tegen Isaak in de rede vallen. Ik win het toch niet, hij is altijd slimmer dan ik.

Het ligt aan je omgeving. Wij willen ons graag handhaven in onze samenleving, in onze omgeving en hoe doen we dat? Ik denk dat we onbewust en bewust misschien ook wel maskers op gaan zetten.

Schittering: Wij zijn bang om ons geluk te laten zien, ons innerlijk geluk.

Om gekwetst te worden.

Schittering: Ja, maar kwetsbaarheid is kracht. Dus hij maakt mij de laatste tijd zo kwetsbaar, omdat hij ontnemt me alles. Hij ontnemt echt alles van mij. Tsja, mijn vrijheid, alles waar ik aan gehecht ben ontnemt hij mij, behalve mijn kinderen. Verder ontnemt hij me alles, vriendschap, verlangens, maar hij geeft me er iets anders voor terug. Hetgeen wat hij mij teruggeeft is mijzelf. Dat ik zie in mijzelf wie ik ben, omdat ik weet niet zo goed wie ik was, omdat ik verloor me. Ik was zo met andere externe dingen bezig en dan ga je je verliezen. Ik was met die bezig, met dat bezig, met dat bezig. Bioscoop heeft hij me ook ontnomen. Hij ontnemt en zegt: naar binnen toe. Hij stopt me 24 uur in meditatie, ga mediteren, ga kijken wie je bent. Wat krijg je dan: poef, poef, poef, film. Dus ik denk: ja, waarom zou ik nog tv-kijken, ik heb bijna een tv in mezelf. Waarom moet ik extern kijken, ik kan ook intern kijken. Dus hij zegt: ik doe het voor jou, doe het ook voor jezelf. Neem de tijd. Dus hij ontnemt mij voedsel. Ik heb gisteren maar één sneetje brood op met iets erop. Dan zegt hij: nee, waarom zoveel eten? Je voedt jezelf, waarom? Je lichaam heeft maar een beetje nodig. Jullie zijn gewend om constant maar extern jezelf te voeden, maar je moet intern jezelf voeden. En dan nog steeds bij je goede verstand blijven.

Wat bedoel je daarmee?

Schittering: Heel veel mensen worden gek als ze dus stress hebben, relatieproblemen hebben, iemand verliezen. Al die impulsen van extern worden ze soms gek van, komen ze van in het ziekenhuis. Gaan ze even slapen in het ziekenhuis. Je kan ook intern jezelf genezen doordat je gewoon simpelweg hier jezelf in rust neer zet. Je hoeft niet te slapen, slapen is maar een paar uur. Je moet mediteren, jezelf vinden in jezelf, leven zonder

maskers, wie ben ik? Wie ben ik? Ik ben energie. Er komt een tijd dat je energie weg is hier, maar daar terug gaat. Dat betekent dat je jezelf daar moet gaan vinden. Maar als je dat hier niet eens kon, hoe moet je het daar doen? Daarom is het belangrijk dat je simpelweg jezelf vindt hier, door te leren om jezelf te erkennen zonder maskers.

Dat is wel moeilijk.

Schittering: Isaak zegt: we doen vandaag een kindercursus.

Er wordt gelachen.

Hoe geestelijker je wordt.

Schittering: Dat klopt.

Daar ben ik angstig voor omdat ik denk: ik wil nog wel even blijven op Moeder Aarde.

Schittering: Je gaat niet dood.

Nee, maar ik ben bang dat ik dan te geestelijk word.

Schittering: Dat is juist goed. Dat is juist goed, maar je moet om kunnen gaan met. Mijn geestelijkheid is de afgelopen jaren geëxplodeerd, dat ik zelf dacht: ik raak in psychose of wat dan ook. Daar ben jij bang voor hè?

Ja.

Schittering: Maar dat hoeft niet. Het hoeft helemaal niet. Op het moment dat je jezelf neerzet en je gaat je gedachtes reinigen doordat je eigenlijk alles door je heen laat gaan, dan ben je vrij van die gekke gedachtes. Wat jij deed: je pakte de gedachte vast en dan ging je erin leven.

Ja, dat klopt.

Schittering: Dat is energie. Dus je pakte de energie vast en je ging erin leven. We weten doordat we jouw wereld kennen, dat je heel intellectueel bent. Jij praat heel goede woorden en zeker als jij gedronken hebt, praat je heel goede woorden. Dus dat betekent dat je heel veel intelligentie bij je hebt, bewustzijnsniveau bij je hebt. Dus je bent geen domme man, maar jouw probleem is dat je bang bent dat je in een psychose raakt.

Ja.

Schittering: Dat gebeurt niet. Een psychose is een gedachtegang waar je in blijft hangen. Toen jij uit wilde stappen toentertijd, had je een gedachtegang.

Ja.

Schittering: Jij leeft nog dus je bent er nog, punt. Gooi die masker af.

Dat weet Meester Isaak ook, ik heb weleens problemen met Tresi Barros, de Schittering en Meester Isaak. Meester Isaak is duidelijk maar Tresi Barros privé en de Schittering heb ik weleens problemen mee, om dat uit elkaar te halen.

Schittering: Oké, ik zal jou vertellen wie ik ben zonder mijn masker. Even de toestemming vragen.

Er valt een korte stilte.

Schittering: Ik ben zonder masker elke energie die ik tot mij neem. Tresi Barros is de persoonlijkheid, is gewoon gemaakt. Gewoon simpel, dom eigenlijk dan. Dom aards, zonder mijn masker. Tresi Barros opzij, jasje eruit en dan ben ik de energie die ik vertegenwoordig, elk van jullie. Dat is mijn gave, dus dat is Tresi.

Onder de naam de Schittering?

Schittering: Dat is Tresi Barros in de naam van Meester Isaak. Hij noemt mij de Schittering en de Schittering ben ik, zo noemt hij mij. Het is niet dat ik

altijd vind dat ik de Zuivere ben of de Schittering ben of White Blossom of de Zonnebloem. Het is een naam, hij noemt mij zo. Hij wil dat ik die energie tot mij neem. Op zich vind ik het wel oké, als je goed kijkt. Er is niets mis met de Schittering toch? Er is niets mis met de Zuivere, of wel? Nee toch?

We zijn zoekende naar onszelf.

Ik zie de laatste tijd wel dat er veel mensen afgevallen zijn na de veroordeling.

Schittering: Nee, mensen komen weer terug maar het loslaten aspect is er nog niet natuurlijk.

Het is een teleurstelling. Ik heb dat natuurlijk ook met de indianenverhalen, ikzelf ook natuurlijk, daarom zit ik hier ook. Ik heb ook een hoop vragen. Als ik naar mezelf kijk zie ik dat mensen problemen ermee hebben.

Schittering: Mijn Meester zegt: op het moment dat je jezelf neer wilt zetten hier ter aarde hoef je maar één regel vast te houden, en welke is dat?

Jezelf zijn.

Schittering: Goed zo, goede student.

Dat valt niet altijd mee.

Schittering: Toen je moest klauteren toen je klein was, toen was het ook niet makkelijk. Toen je moest lopen ook niet. De eerste keer naar school ook niet. De eerste keer seks met een vrouw wist je ook niet hoe het moest. Het valt nooit mee.

Dat klopt.

Schittering: Nu ben je oud.

Oud?

Schittering: Je bent geen zes meer.

Nee.

Schittering: Toen je zes was, was het misschien makkelijk.

Ja.

Schittering: Als ik nu ga dansen denk ik ook vroeger ging het beter, mijn heupen doen pijn. Alles heeft met evolutie te maken.

Met illusie, ja dat klopt.

Evolutie.

Maar ook met illusie.

Schittering: Je moet ook accepteren zegt mijn Meester, dat je oud wordt. Mijn Meester zegt: het is belangrijk dat je heel erg jezelf ook ziet in je verleden en je verleden loopt nu ook mee.

Hoe doe je dat, als je jezelf ziet in het verleden?

Schittering: Hoe was je toen? Wat deed je toen? Hoe was je toen je zes was? Hoe was je toen je tien was? Je verleden. Hoe was je bij papa en mama? Die energie kan je nu nog steeds transporteren. Je kan jezelf nog zien toen.

Ja, onschuldig.

Schittering: Dat geeft energie die je bij je draagt. Je kan nu nog die energie zijn. Hoe was het om te lachen gewoon spontaan, of te huilen, of om timide te zijn? Spontaan te zijn, niet te denken? Hoe was het? Meditatie is zo belangrijk. Geen enkele Meester mediteert niet.

Klopt, we doen het te weinig.

Schittering: Die tv uit, radio uit, meditatie.

Doen we wel.

Schittering: Maar jullie babbelen misschien te veel met mekaar.

Dat doen we ook veleens.

Er wordt door elkaar heen gepraat en gelachen.

Schittering: Babbel, babbel, babbel. Babbel met jezelf. Ga mediteren, babbel met jezelf.

Misschien moeten we dat vaker gaan doen.

Moet je niet gaan slapen.

Schittering: Knorrie, knorrie.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ik slaap misschien twee uur per nacht en dan schiet ik wakker en dan ga ik uren kijken naar mijn gezelschap. En tijdens dat ik kijk, mediteer ik ook en dan voel ik spanning in mijn lijf van: ik moet dit doen en dat doen, zus doen en zo doen. Nee, ontspan. Ik raad jullie aan dit te proberen, om uren te kijken naar hoe iemand slaapt en jij kijkt gewoon.

Dan slaap ik zelf ook.

Schittering: Ontspan dan, omdat alles is geprogrammeerd in je hersenen. Ik moet dit doen, dat doen, zus doen, zo doen. Dus je legt opdrachten, krabbeltjes van: ik moet dit doen, dat doen, zus doen. Maar heel veel moet je niet doen. Als je dat durft, is er tijd over.

Dat komt door onze opvoeding.

Schittering: Eigen opvoeding ook, maar ook met de normen en waarden van je papa en mama.

De omgeving.

Schittering: En dan vind je het gek dat je op een gegeven moment denkt: ik ben overspannen, ik ben moe. Vind je het gek?

In principe moet je alles achter je laten.

Schittering: Ja, helemaal niets meer.

Helemaal niets meer, ja.

Schittering: Ga je slapen. Jouw masker is ook afgegooid toch?

Ja, dat klopt.

Schittering: Welk masker was dat?

Ik heb vele maskers.

Schittering: Ja, weet je...

Ik merk dat ik altijd in de energie van een ander ben. In mijn jeugd ben ik in de energie van mijn ouders gaan zitten, van mijn moeder met name en later in mijn relatie heb ik vijftien jaar in de energie van de ander gezeten.

Schittering: Kijk, mijn Meester zegt zo: als jij in je eigen gaat erkennen wie jij bent, word je gelukkig.

Dat klopt.

Schittering: Maar is wel belangrijk zegt hij, om jezelf te gaan erkennen. De basissen te kennen van jezelf. Kijk, praten, praten, praten met vele mensen is

niet goed, omdat je praat je energie weg. Je kan ook zeggen: ik gooi de energie terug, ik praat niet en ik ga mediteren. Ik ga kijken wie ik ben, hoe leef ik zonder maskers? Dus jullie praten, praten, praten, maar jij kan haar niet vertellen hoe ze moet leven en andersom ook niet. Jij kan jezelf wel vertellen hoe je moet leven. Dus alle antwoorden liggen binnenin jezelf.

Dat is ook hetgeen wat ik steeds tegen mezelf zeg, maar het kost me moeite.

Schittering: Niemand kan het, niemand, wij ook niet. Wij kunnen lezen wie jij bent, dat is alles wat wij kunnen doen. Het is belangrijk dat jij weer jezelf terug gaat vinden, honderd procent. Maar dat kan niet extern, intern. Gooi je eigen maskers af en vul je leven op zoals jij het wilt. Ga dromen hoe je het wilt.

Ja, ik heb nog veel angsten, er is veel gebeurd.

Schittering: Dat weten we.

Ik heb nu gekozen voor mezelf en dat is al een hele overwinning voor mij.

Schittering: Wat is je levensmissie?

Ik wil graag mensen helpen maar ook tot mezelf komen. Als je een levensmissie hebt dan moet je jezelf eerst vinden.

Schittering: Ja, maar het is te vaag wat je nu zegt. Wees duidelijk. Het is niet duidelijk. Als je niet duidelijk bent kunnen we je nooit helpen. Je levensmissie moet je weten. Mijn levensmissie heb ik al gevonden, dat is dit, tot mijn dood.

Daar zijn we blij mee.

Schittering: Ik ook hoor. Het wordt steeds gekker hoor. Het wordt steeds moeilijker. Ik wil de Steunpilaar, de Joker terug. Nu heb ik Emilio. Ook

zwaar. Dat is mijn levensmissie, mensen helpen tot mijn dood. Wat is jouw levensmissie?

Mensen helpen.

Schittering: Dan moet je jezelf daarvoor inzetten, hard maken, sterk maken. Moet je opofferingen doen. Ik offer mezelf zo op, dat ik om zes uur nog naar die jankmuziek zit te luisteren. Je wilt niet horen wat een jankmuziek het is.

Ze heeft het over Bulgaarse muziek.

Schittering: Ik snap er geen reet van en dan moet ik drie uur zitten kijken hoe hij speelt of langer.

Dat is geen mediteren.

Schittering: Dat is geen mediteren nee, maar is wel energie brengen.

En je verplaatst je in zijn wereld.

De Schittering zingt een stukje.

Andere cultuur.

Schittering: Maar toch doordat je investeert krijg je energie terug, liefdesenergie. Als je heel veel met haar knuffelt gaat ze heel veel van je houden. Doordat het zijn passie is dat gejank...

De Schittering moet lachen.

Schittering: Chantal werd gek hier, die gooide al de stoppen eruit.

Het is wel een winkel beneden.

Schittering: Is toch niet lief. Nou, die relatie gaat niet goed komen zo.

Nou, jouw vriendjes en Chantal, dat gaat niet goed komen.

Schittering: Dat wordt hem niet.

Gaat niet lukken.

Schittering: Iedereen heeft zijn eigen masker. Ik weet wie ik zonder masker ben. Jullie echt nog niet. Ik weet dat ik kwetsbaar ben, paranormaal begaafd, elke energie kan ik hier vertalen. Vertel het me en ik zeg het. Ik weet ook dat ik bang ben, maar niet die angst laat overwinnen. Dus ik zet een punt. Jullie hebben natuurlijk ook allemaal angsten.

Ja.

Schittering: Overwin het.

Daarom zitten we hier.

Schittering: Oké, wat is jouw grootste angst? Psychisch hè?

Rust.

Schittering: Psychisch.

Ik ben op zoek naar rust, rust in mijn hoofd.

Schittering: Dat is psychisch hè.

Ja.

Schittering: Oké, dat is je grootste angst, waarom?

Dat weten Meester Isaak en Karin natuurlijk ook omdat ze het mee heeft gemaakt. Ik heb het geloof teruggekregen door meditatie en ik heb mezelf daardoor kunnen accepteren met mijn problemen. Ik moet het accepteren en ermee dealen dat ik dat heb. Daartegen ben ik daardoor wel beschadigd, het is wel een wond die bijna genezend is maar niet weg is. Ik ben wel zoekende, ik weet de antwoorden niet. Ik ben niet zonder maskers, ik ben niet meer de man die ik vroeger ben geweest. Ik ben een student die aan het leren is.

Schittering: Dan moet je wel die vinger uit je oor halen.

Wat dan?

Schittering: Je moet luisteren.

Ja, dat weet ik.

Schittering: Je luistert maar zo'n beetje. Leer luisteren. Je luistert niet goed. Je luistert maar half. Iemand moet bij wijze van spreken het tien keer zeggen, twintig keer het zeggen, dertig keer het zeggen en dan zeg je: ja en, ja en, ja en, maar je hebt het nog steeds niet door. Luisteren betekent onthouden.

Ik moet het accepteren.

Schittering: Oké, maar je bent eigenwijs. Mag ik het woord stront erbij zetten?

Heb ik al gezegd.

Er wordt gelachen.

Schittering: Doe de deur dicht. Hij is stronteigenwijs hè?

Ik ook volgens mij, of niet?

Er wordt gelachen.

Schittering: Dit moeten jullie zelf gaan ontwikkelen van binnenuit. Jouw probleem -ik ben blij dat je het ziet zegt mijn Meester tegen jou- is dat je niet naar binnen durft te kijken. Ik praat nu maar in de tussentijd dat ik mijn ogen open heb, praat ik van binnenuit naar buiten. Dus ik ben eigenlijk aanwezig maar ook weer niet. Betekent dat mijn gevoel van binnenuit mij vertelt hoe het moet. Dus hij communiceert met mij. Jij communiceert niet met jezelf. Jouw probleem is dat je heel veel thuis bent en dat je peper in je reet hebt. Je kan niet stilstaan, je hebt peper in je reet. Je kan niet stilstaan, je moet dingen doen. Daarom ook, laten we het op vroeger houden, dat je dronk. Drinken om rustig te worden net als blowen of andere dingetjes, verdoving. Ik kan dat niet hoor. Laten we samen drinken, gezellig, maar achter elkaar drinken betekent dat je iets uit wilt schakelen. Wat wil je uitschakelen? Je gevoel. Dat is niet zo, juist komt je gevoel omhoog. Het is juist andersom. Dus als je lekker zuipt en hoe je je dan voelt is hoe je bent. Zo ben je dan als je gedronken hebt.

Dan ben je gevoel. Je gevoel komt omhoog.

Schittering: Dan krijg je gevoel. Daarom: geef mij een infuus met drank.

Er wordt gelachen.

De Zorgzame, de Zuivere en Julie, als ik alleen had gestaan weet ik niet of ik zo ver was gekomen als waar ik nu sta.

Schittering: Ja, steun is goed maar niet afhankelijk zijn van.

Ik hoor wat je zegt.

Schittering: Kijk, jij hebt de steun gehad van Benjo, je man, je hebt ook de steun gehad van je omgeving.

Ik heb geen liefde gekregen.

Schittering: Je wilt steun.

En liefde.

Schittering: En liefde. Maar jij moet jezelf steunen, jij moet jezelf liefde geven. De omgeving is goed.

Doordat ik het nu zie kan ik het meenemen en aan mezelf geven.

Schittering: Niet mee eens. Niet mee eens. Omdat jij zuivert je niet. Dat is niet voor jullie bedoeld. Kijk, wat heel belangrijk is lieve schat, heeft mee te maken dat jij je eigen energie gaat opbouwen. Ik vind het heel moeilijk om te zeggen omdat ik hou van die twee. Je maakt je nu afhankelijk van hun adviezen, goede adviezen, maar je moet jezelf adviseren wat je wilt. Al wonen jullie onder één dak samen, moet jij nog steeds je eigen adviezen gaan volgen, binnenin jezelf. Dus wat jij deed bij Benjo, je leunde. Nu moet je op jezelf leunen. Ik had de Steunpilaar, die is weggefallen en toen zat ik in de put, drie dagen lang, maar het is niet kapot. Ik ben juist omhoog gegaan. Dat betekent dat ik me weer vast moet grijpen aan iets anders. Het is heel belangrijk dat jij je weer terug gaat grijpen aan je oorspronkelijke zelf van jezelf, wie jij bent. Wie jij bent zonder maskers. Je verleden loslaten, je levensmissie zoeken, heel belangrijk. Bekijk het, voel het en laat het los. Jij schone vrouw, wat schrijf jij allemaal op?

Dingen over zelfbescherming.

Schittering: Waarom ben je zo bang?

Sorry?

Schittering: Waar ben je bang voor?

Waar ik bang voor ben? Om mezelf te laten zien.

Schittering: Wie ben ik zonder masker.

Mijn kwetsbaarheid te laten zien.

Schittering: Wat kan het je nou schelen. Ik ben zo kwetsbaar als wat, ze lopen niet over me heen. Ik zal een voorbeeld geven. Ik ben in confrontatie gekomen met mensen waarvan iedereen op dat moment dacht: oh mijn god. Dat is angst. En toch is mij niets gebeurd, niets. Ik werd om half vier opgehaald met mijn auto en ik had een duster aan, was nog erger dan dit. Angel krijgt tietjes, ze heeft problemen als ik dat zeg. Ze krijgt tietjes.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Ik werd opgehaald en ik kwam ergens uit en het was echt een soort nachtcafé of wat. Er waren alleen maar mannen en een goedkope serveerster. Het was een Bulgaars café en er zat een of andere godfather en alle mannen zaten te kijken. Ik kwam net uit mijn werk en ik had een duster aan. Mijn gezelschap, die mij daar had gebracht, wilde mij uittesten. Dat weet ik nu, dat wist ik toen niet. Het enige wat ik daar deed was lief doen, zo lief. Ik deed alleen maar lief, zijn hand vasthouden en alleen maar lieve dingen zeggen. Ze wilden mij uittesten om te kijken of ik een hoer was. Dat weet ik nu, dat wist ik toen niet. Al die mannen zaten aan die tafel en er zat één man aan de tafel en die keek me aan en die had degene die mij had opgehaald gebeld en gezegd van: haal je haar nog op of niet? We kwamen aan en toen zei die vent, the godfather: sla hem even. Ik gaf hem een flinke schop onder zijn reet en hij zei: is dat alles wat je kan? Ik gaf hem een flinke klap in zijn gezicht en ik plofte de auto in en voor ik het wist zat hij in mijn auto. En voor ik het wist zat hij op mijn bank, en voor ik het wist lag hij op mijn grond, en voor ik het wist lag hij in mijn bed. En voor ik het wist had ik hem weer buiten gezet van: gewoon blijf van me af. Toen pakte hij me vast en wilde me testen of ik een hoer was, en ik zette hem buiten. Dus ik heb de test doorstaan. Lief doen. Het zijn mensen die eigenlijk niet zo lief zijn voor vrouwen, maar omdat ik lief deed konden ze het niet, ze durfden het niet. Ze durfden niet, omdat ik de hele tijd lief deed. Als ik anders had gedaan dan had ik de energie bij hen opgeroepen. Maar omdat ik lief deed konden ze het niet. Het is hetzelfde dat een kind de hele tijd op je schoot gaat zitten, dan is het moeilijk om het eraf te zetten. Maar als een kind arrogant doet, dan wil je gewoon een klap geven. Dus lief doen is niet zo moeilijk. Ze keken in mijn ogen en ik dacht echt: er wordt hier aan groepsseks gedaan, maar niemand

heeft me aangeraakt, indien ik bijna geen kleding aanhad. Ik had die godfather buiten gegooid in de sneeuw: en nu eruit. Hij bleef een half uurtje in de kou staan wachten tot zijn vervoer kwam en ik ging slapen. Je moet weten wie je bent. Ik weet dat ik sterk ben, ik kan alles aan, ik ben niet bang. Laat je hart spreken, dat kan geen kwaad. Ik ben altijd beschermd van boven, jij ook, allemaal hier. Isaak heeft laten zien in dit huis, echt waar letterlijk, dat dit zijn huis is. Echt zo mooi. We hadden een discussie daarboven, Emilio en ik, en hij was zo boos en hij gooide een stoel naar beneden. Hij zat te spelen op zijn keyboard, had hij van mij gekregen, en hij zat te spelen en hij gooide de stoel neer omdat hij was beledigd. Hij is gauw beledigd. Hij gooide de stoel neer en hij stond voor me en ik wist gewoon: als ik nu niet lief doe, krijg ik een klap. Ik keek hem aan en ik ging huilen en zei: wat wil je doen? Ik ging huilen en hij zei: niet huilen, niet huilen. Maar had ik gedaan wat ik normaal zou doen vroeger, had ik echt een klap gehad. Je trekt eigenlijk de energie bij iemand weg. Dat doen mensen op straat ook. Ik zei: nee, nee, en hij was zo kwaad. Ik had hem beledigd.

Ego.

Is die cultuur.

Schittering: Het is echt een man, hij wilde me echt slaan weet je. Ik ging huilen, ik was klein. Toen had Isaak beneden alle water op de grond gegooid. Alle water. Hij dacht dat er een raam ingeslagen was. Alle water op de grond gegooid, poef. En hij zei: wat, wat? Ik wist het is Isaak, je mag niet aan mij komen, niet in Isaaks huis tenminste.

Dat hebben we ook meegemaakt in de spirituele week.

Schittering: Het mooie was: hij werd niet boos dat Isaak het water had gegooid. Hij werd niet boos. Isaak kon niets anders verzinnen, denk ik.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Water dan maar. Dus je bent altijd beschermd. Je moet geloven. Nu is het nog steeds goed. Lief doen kan geen kwaad. Ik doe ook hartstikke lief tegen jullie toch? Ik ben heel kwetsbaar, ik ben eigenlijk een kind. Iedereen zegt: je bent net een kindje, dat zegt mijn dochter zelfs, mama is een kindje. Ik zeg: ja dus? Dus kwetsbaarheid is kracht zegt hij altijd. Paf, paf, paf, weet je. Het is het echt niet waard.

Heel veel mensen laten de zweep wel over zich heen komen.

Schittering: Ik doe nu op dit moment niet lief tegen Nino, helemaal niet. Hij sms't alleen slechte dingen, dus ik stuur het terug.

Je stuurt de energie terug.

Schittering: Ja, heb ik niets aan.

Dat heb ik ook tegen Nino gezegd bij de laatste sms van: je gaat de naam van onze Vader niet misbruiken en sindsdien heb ik geen contact meer gehad, omdat dat accepteer ik niet.

Schittering: Hij heeft zijn titel op de laatste dag weggegeven. Hij wilde één minuut met Isaak, hij heeft een uur gekregen. Ik was bang dat hij mij aan zou raken en dan kan ik sterven. Hij heeft zijn titel teruggegeven. Dus hij heeft zijn masker laten vallen, het masker van zuiverheid. Eigenlijk heel simpel hoe ie is. Blijkbaar is hij net zoals jouw...

Ex ja.

Schittering: Dus dat heeft hij nu weer opgepakt. Hij heeft me vandaag ook ge-sms't van: seks zoekt hij bij anderen, krijg jij niet meer. Het lukt niet, even proberen maar het lukt niet. Hij zoekt andere vrouwen. Hij is bezig. Hij stuurde foto's. Hij probeert het maar het lukt niet, het ding werkt niet, lukt maar een minuut of zo. Het lukt niet. Lekker voor je. Dat is zijn energie die hij bij zich draagt toch. Zijn masker moet hij ook afleggen. Chantal lachte zich dood toen ze dat hoorde. Ik niet, ik moest huilen en zei: ik vind het wel

vervelend als hij die berichten stuurt naar mij, dat doet wel pijn als hij die foto's van vrouwen stuurt.

Is niet netjes.

Schittering: Nee, is gewoon om mij pijn te doen. Ik zei: laat me met rust, laat me met rust, dit is jouw energie. Jij verwijt mij iets wat jij bent. Jij hebt een masker op.

Projectie.

Schittering: Ja, precies. Jouw masker, gooi die af. Wie ben je? Eigenlijk ben je gewoon een hoerenloper. Ik zei ook altijd: hoerenloper. Is hij ook geweest. Eigenlijk is hij gewoon seksverslaafd. Hij wilde iedere keer met mij naar de parenclub, waarom? Dus zijn masker laat hij niet los, dus hij blijft achter dat masker. Maar dat is verstikkend hè, de hele tijd een masker opdragen.

Is dat dan een dubbelleven?

Schittering: Een dubbelleven is niet erkennen wie je bent.

Ik heb dat ook meegemaakt, mijn ex heeft dat ook jaren gedaan.

Schittering: Ja, kijk niemand heeft dat achter jouw man kunnen zoeken of vinden. Niemand. Jullie zijn een voorbeeld van wat er eigenlijk achter gesloten deuren gebeurt hè.

Is een dubbelleven dan ook een masker?

Schittering: Ja, is een masker. Je schuilt ergens. Dus je hebt een schuilen in jezelf. Je bent seksverslaafd. Je hebt zoveel verslavingen. Je hebt ook vreetverslavingen, alcoholverslavingen, seksverslaafd. Dus blijkbaar moet je de seksverslaving bevredigen. Of vrouwenverslaafd, hoerenverslaafd. Dat is wat je man deed, hij was gewoon hoerenverslaafd. Hij vond het fijn om gewoon die hoeren te nemen zeg maar. Hebben jullie er weleens over

nagedacht hoe het voor een man is? Ik heb dat onderzoek wel gedaan in mijn innerlijke zelf. Voor een man is het die spanning die er is.

Ja, maar ik heb er ook over nagedacht, is het ook een stukje macht?

Schittering: De spanning. De spanning komt binnen bij iemand. Er zijn ook vrouwen die het doen. Welke spanning komt bij jou los als nou hier een man komt en die gaat gewoon met jou seks hebben? Dus jij bepaalt de man, die ziet er zo uit, welke emoties komen er los? Heel veel hoor. Heel veel. Hij is zelf actief geweest, dan komt er veel adrenaline los. Ik zou niet weten als hier zo'n man binnen komt... Ik ben best wel seksgericht, maar als hier een man binnen komt en ik moet driehonderd euro neerleggen en ik ken hem niet eens, dan sla ik dicht. Het is puur het gevoel. Je kent iemand niet, jullie moeten doordenken, achter het masker kijken. Je kent elkaar niet, de man gaat zijn broek uitdoen en jij als vrouw ligt daar als een soort lustobject en jij mag je lust helemaal botvieren, wetende dat die vrouw er helemaal niets om geeft, wetende dat ze er misschien honderd voor je heeft gehad. Maar toch klick jij op dat gevoel, om klaar te kunnen komen.

Op andermans' vrouw.

Schittering: Bijvoorbeeld.

Ik ben eerlijk, ik heb het ook gedaan, vooral als ik dronken ben, dan kom ik in mijn gevoel, maar de volgende dag weet ik niet meer hoe ze eruit zag hoor.

Er wordt gelachen.

Ik ben geen heilig boontje, ik heb mijn vrije leven. Meester Isaak, Nino kwam in beeld en toen ging het goed en toen kreeg hij een verbodding met Tresi Barros, de Schittering en toen ging het mis of niet?

Schittering: Het ging mis uit zijn jaloezie. Zijn jaloezie gaf hem gedachtes, zoals jij psychoses hebt gehad. Ik was zijn grootste wens. Dat heeft hij ook zo gezegd. Toen had hij zijn grootste wens te pakken, maar hij kon niet

geloven dat zijn grootste wens bij hem was. Dat betekent dat hij ideeën kreeg van: dit is maar kort, ze gaat met mannen, ze doet dit, ze doet dat. Omdat ik heb een vrij leven gehad voor die tijd, dus hij weet gewoon dat ik ook loog. Maar dat was voor de Bree, voor dit centrum, voor dit nieuwe leven in Rotterdam. Toen hij met mij naar Rotterdam is gekomen is mijn hele leven omgegooid, echt alles, zoals jullie leven is veranderd. Mijn leven ook. Dus ik had alleen maar dit. Hij was steeds maar bezig van: Jochem komt langs of dit of zus, zo. Hij was continu bang dat ik terug zou gaan naar Wybe. Hij maakte het uit in november en vier december ben ik met huilende ogen naar Wybe gegaan. Huilend in de auto, toen zei Chantal: ga gewoon. Toen wist ik, er is geen weg meer terug. Ik weet dat de energie Wybe sterk is. Zijn energie is sterk en gisteren had ik een afspraak met Wybe, maar die heb ik afgezegd omdat ik ben gewoon bang voor Wybe's energie. Zijn masker is heel sterk en zijn masker is dat hij mij kan manipuleren, dat ik gewoon zo in zijn bedje val. Dus hij is heel sterk. Dus ik weet dat zijn energie heel sterk is, maar mijn verslaving naar Wybe toe was ook niet goed, omdat we hebben heel veel seks gehad vroeger. Dus nu zeg ik in mezelf: nee Tresi, ga niet in contact staan met Wybe nu. Anders maak je dit nu weer kapot met Emilio. Dus ik kies ervoor om dan op dit moment monogaam te zijn. Ik ben absoluut geen monogaam typetje, helemaal niet, absoluut niet. Maar ik wil niet de energie van de ander meenemen, omdat energie gaat mee. Het is net als dat je rookt, je zit erin en je stinkt ernaar, dus het gaat mee. Dus ik moet kiezen: Emilio of Wybe of David, die heb ik ook nog gehad.

De Schittering moet lachen.

Je hebt er genoeg.

Schittering: Heel Rotterdam, man. Taxi op maat noemt Chantal het. Je kiest om te leven zonder maskers. Mijn masker vertel ik ook eerlijk tegen mensen, zoals ik ben. Dus ik wil gewoon eerlijk zijn. Dus ik zeg tegen David: dit is wie ik ben, ik ben eerlijk. Ik zeg tegen Emilio: zo ben ik, dit ben ik. Ik zeg tegen hem: als jij mij geen seks geeft, haal ik het ergens anders. Hij neukt niet elke dag. Ik zeg: daar ben ik eerlijk in. Omdat ik het niet stuk wil maken,

omdat je het meeneemt, kies ik daar niet meer voor, dat is een keuze. Een keuze, een masker die ik los kan laten. Wel of niet, het is een ja of nee.

Is het ook geen bescherming tegenover jezelf en Wybe?

Schittering: Als ik Wybe zie dan weet ik dat ik met hem wil seksen.

Ja, daarom ga je niet naar hem toe, dus dan bescherm je jezelf.

Schittering: Ik bescherm me, omdat ik weet dat ik niet monogaam ben. Dus ik heb geen monogamie in mezelf. Dus als ik bij Wybe ben dan zit ik in zijn energie en dan wil ik hem zoenen.

Dus je beschermt jezelf.

Schittering: Ja, maar ik weet wel dat ik eerlijk moet zijn en naar mezelf moet kijken, dus niet mezelf voor de gek moet houden. Dat doen jullie allemaal wel. Ik weet honderd procent zeker dat je van André houdt.

Nee hoor.

Schittering: Jawel hoor. Je houdt achter het masker van hem, niet voor het masker, maar je houdt er niet van wat hij je aangedaan heeft en alles wat daaromheen hangt, maar in jouw ziel, in jouw energie...

Nee.

Schittering: Jawel, ontken het niet omdat het is zo.

Nee.

Schittering: Ontken het niet, omdat je kan niet zomaar niet meer van iemand houden.

Nee, maar als een persoon waar je jaren mee bent geweest dan niet is wat hij is...

Schittering: Dat heb ik ook niet gezegd. Ik hou nog steeds van Wybe.

Ja, bij mijn tweede ex...

Schittering: Kijk, jij moet het masker afgooien van: ik ben nu van André af en al die problemen eromheen en ik red het wel. Weet wel dat in jouw ziel, zijn energie nooit weg is, dat neem je mee.

Ja, dat neem je mee maar ook van die andere.

Schittering: Dat is verleden tijd nu, maar dit is nog te vers, het is net een wond.

Het doet zeer, dat klopt.

Schittering: Anders val je niet af. Je bent afgefallen, het is alleen dat je vermaak hebt. Je hebt nu vermaak van twee mooie mensen, waar je mee samen woont. Je hebt vermaak met Jade en je bouwt je leven weer op. Maar in je hart, in je ziel, kan je niet van de een op de andere dag...

Iemand waarvan je dacht dat die er altijd voor je zou zijn en die vertrekt dan weer...

Schittering: Ja, maar in je ziel, in je energie ben je nog steeds niet genezen. Jij ook hoor, geldt voor beiden. Als je eenmaal genezen bent betekent dat de tijd voorbij is. Als Wybe binnen komt hier, dan zeg ik: oh mijn droomprins, mijn grootste liefde. Dan zegt hij: dat ben ik niet. Dan zeg ik: maar voor mij ben je nog mijn grootste liefde en dan vertel ik over Emilio. In mijn ziel begint zijn energie vorm te nemen. Ik kan een masker opzetten en zeggen van: nee, nee, nee het is niet zo. Maar ik kan ook zeggen: in mijn ziel begint zijn energie wel tot mij te komen. Dat betekent simpelweg dat je iets meeneemt. Je neemt altijd energie mee. Als je heel lang met haar praat, neem je haar energie mee.

André is naar de hoeren geweest, dat weet niet iedereen hier.

Schittering: Vies hè.

Ja.

Schittering: Dan moet ie penetratie doen. Oeps, sorry.

Er wordt gelachen.

Een ander woord.

Schittering: Ik gebruik toch een net woord. Dan moet je dat doorbreken. Je moet het doorbreken, vasthouden is niet goed. Loslaten is doorbreken, dat is goed.

Ik ben daar onzeker in geworden.

Schittering: Betekent blokkade.

Ik weet het.

Schittering: Blokkade. Bij Nino lukt het niet, lekker puh voor je.

Er wordt gelachen.

Schittering: Chantal had hem ooit een foto gegeven van een 120 kilo wegende vrouw, wat was het nou? Oh ja, toen we pakketjes deden voor kerst. Was wel heel geinig, toen had Chantal een Aleve neergezet als Viagra.

Komt het doordat André naar de hoeren is geweest en dat hij de energie mee heeft genomen, dat ik daarom een blokkade heb?

Schittering: Ja, ergens in jouw ziel...

Weet ik het.

Schittering: Ja, dat is bij iedereen zo. Iedereen weet het. Jullie hebben allemaal de antwoorden in jullie zelf maar dan moet je mediteren.

Ik was in Doornspijk geweest en toen wilde ik stoppen met de relatie en toen heb ik ja gezegd, maar waar heb ik de kracht vandaan gehaald?

Schittering: Waar je die kracht vandaan haalde? De relatie waar jij in was, was je niet jezelf. En ergens is er een bewustwordingsniveau gekomen van: ik wil mezelf worden.

In mezelf?

Schittering: Het is een besluit. Je hebt alleen de kans gekregen om ergens te gaan.

Dat was de duw in de rug.

Schittering: Jij was ook een klant van haar, betekent dat je wel de kans kreeg om te schuilen. Wat je niet hebt gedaan, en dat moet ik wel zeggen, je hebt niet echt gerouwd. Jouw jaren en jouw jaren, daar hoort wel rouw bij.

Om dan die energie weer te verwerken in jezelf?

Schittering: Ja.

In het geval van hem, dat we zijn fiets op gingen halen, was geen rouw maar angst.

Schittering: Ja, maar hij moet rouwen ook omdat hij is getrouwd.

Dat zegt niets.

Schittering: Nee, dat betekent dat hij ergens wel energie mee heeft gedragen naar een huwelijk. Jou zegt het niets omdat jij bent nooit getrouwd geweest. Maar als je besluit om te trouwen, dan ga je in een soort Al energie zitten. Dan denk je: ik ga met jou door het leven, dat soort energie.

Oud worden samen.

Schittering: Ja, is net als met mij en met Wybe. Wybe had ook gewoon een masker op. Als hij mij had verteld hoe hij in elkaar stak, had ik misschien nooit voor hem gekozen. Maar hij had ook gewoon een masker op, ik niet hoor, hij wel. Je bent nog steeds getrouwd.

Op papier wel maar de scheiding is wel in gang.

Schittering: Dus je bent nog steeds getrouwd.

Ja.

Schittering: Zolang het nog niet officieel is, zal de energie nog steeds verbonden blijven.

Heeft dat zoveel macht dat papiertje?

Schittering: Ja, is energie. Je weet niet wat energie doet met je.

Voor jou ook, het is ook jouw huis.

Schittering: Het heeft ook jouw energie.

Je hebt ook jouw energie er gebracht.

En een boel werk en geld.

Dat verbindt jou daarmee.

Als al die mensen naar jou toegaan, brengt dat jou ook in energie naar beneden?

Schittering: Ja, als ik heel veel energie naar jou toe stuur, positief of negatief, zal altijd effect hebben.

Op dit moment komt er natuurlijk...

Schittering: Negatieve energie.

Ja, negatieve energie, best veel.

Schittering: Betekent dat dat jou beïnvloedt.

Ik word er ziek van.

Schittering: Ja, je kan alleen de energie doorbreken door te mediteren. Jullie snappen het woord mediteren gewoon niet misschien.

Dat is gewoon moeilijk, is het dan gewoon een kwestie van op de bank gaan liggen en...

Schittering: Ja en alles door je heen laten komen.

Dat je alles weer beleeft, wat er gebeurd is en op het moment dat ik wegging dat hij de deuren weer dicht deed?

Schittering: Alles. Bekijk het, voel het en laat het los.

Dat is voor hem wel een probleem.

Schittering: En dan ga je huilen en et cetera.

Dat doe ik in de nacht.

Schittering: Huilen?

Ja.

Schittering: Waar huil je om?

Alles.

Schittering: Ik heb geleerd om met mezelf te praten, hardop. Vroeger toen ik kind was werd er gezegd als ik hardop sprak: je bent gek. Nu praat ik met mezelf. Mijn hoofd praat ook, dus dat doe ik met mijn mond ook. Dan ben ik aan het koken en dan praat ik met mezelf. En dan voel ik de tranen opkomen. Ik heb geleerd van mijn Meester om mijn maskers weg te gooien. Ik had ook het stoere masker, nu niet meer. Laat me lekker kwetsbaar zijn. Op een gegeven moment heb ik de beslissing moeten nemen die voor mij moeilijk was van: nee, dat gebeurt me niet meer. Er kwam weer een beetje een agressief typeetje in mijn bestaan. Ik heb een relatie gehad met een agressieveling drie jaar. Op een gegeven moment, midden in de nacht begon hij te chatten met andere vrouwen waar ik bij was. En ik trok mijn kleren aan en zei: mag ik mijn sleutel, mijn autosleutel? Hij geeft hem en hij richtte zijn hand naar me op en ik zei: ik ga, ik ga weg. Ik ben weggegaan en ik zei: vertrek uit mijn huis. Op een gegeven moment voelde ik de energie in mezelf terugkomen van: Tresi, zo ben je helemaal niet, zo ben je niet. Je bent zo gekwetst, de gedachte achter de gedachte is helemaal niet, dat ik wilde dat hij weg ging. Dus ik dacht: ik ga mediteren en dan ben ik er vanaf. Maar op een gegeven moment voelde ik de energie in mezelf van: nee, nu zet je een masker op, een masker op van: je bent stoer, je kan weg, maar dat wilde ik niet. Dus ik rende als een speer, om half vijf weer terug naar huis op blote voeten. En ik belde aan. En hij deed de deur een beetje open en ik bleef staan en deed de deur helemaal open. En hij keek me aan en ik keek hem aan. En ik sprong op hem en zei: dit wil ik niet. Maar mijn ego wilde het wel weet je, omdat ik was boos. Omdat iedere keer, op die stomme chat en andere vrouwen. Toen merkte ik, dat mijn energie alles kon. Omdat hij brak puur door mijn liefde. Hij ging even huilen en hij sloeg zichzelf even en hij zei: het is moeilijk om met jou te leven. Ik zei: ik hou van je. En hij zei: ik ook van jou. Ik zei: ik wil niet dat je altijd op die chat zit. Ik gaf aan dat ik dat niet wilde. Dat is ook kwetsbaarheid. Aangeven wat je niet wilt. Je kan iedereen breken door liefde. Ik merkte dat het mijn les was, een grote les. Mijn ego was zo gekwetst. Ik zei: ik ben jaloers, ik hou daar niet van. Hij zei: ik ben niet jaloers. Ik zei: maar ik wel, ik wil dit niet. Vroeger zou ik anders denken: voor jou tien anderen. Ik ga even stappen en ik heb er zo eentje. Maar ben ik dan duidelijk voor mezelf? Nee, ik ben helemaal niet duidelijk, ik hou dan een masker op. Constant maar vluchten achter het masker.

Ook naar de ander toe.

Schittering: Ja, dus ik heb mezelf kwetsbaar neergezet. Ik ben daar wel heel blij mee.

Dat voelt dan toch ook veel beter?

Schittering: Ja, daarna.

Op het moment dat dat ego bij jou zowat ontploft niet, maar als je die kwetsbaarheid...

Schittering: Die kwetsbaarheid. Het is voor mij zo moeilijk om die kwetsbaarheid neer te zetten, omdat ik ben zo'n sterke persoonlijkheid.

Ja, bij iedereen, dat van: ik ben sterk, niemand zal mij wat vertellen of een lesje leren vanaf mijn jeugd...

Schittering: Ja, vanaf mijn jeugd.

Dat is nu aan het transformeren naar...

Schittering: Kwetsbaarheid.

Bij jou is het een ander verhaal hoor ik dan, maar voor hem...

Schittering: Hij heeft ego, want ik pakte hem vast en het was één massa spier. En op een gegeven moment werd hij zacht en ik keek hem aan en zei: alsjeblieft niet. Weet je, hij zei: ik ga weg. En ik pakte een tas en zei: wil je nog een tas? Hij zette zijn spullen erin en ik dacht: ik moet het doorbreken zelf, zijn ego. Ik voelde me heel erg gekwetst en ik heb hem weggestuurd. En op een gegeven moment merkte ik, dat ik heel bereidwillig was. En zijn spullen in zijn tas had gedaan van: voilà, je spullen zijn klaar, je kan weg. Toen ging hij op bed liggen en zei: wil jij dat ik blijf? Vroeger zou ik zeggen: nee hoor, flikker op weet je. Nu zei ik: blijf alsjeblieft en toen is hij gebleven.

Ik ben blij dat ik deze les mee heb gemaakt, omdat ik weet welke persoon ik ben achter mijn masker.

Zal voor hem ook wel fijn zijn geweest dat jij het tegenovergestelde hebt gedaan, van wat hij waarschijnlijk ook gewend is.

Schittering: Ja.

Zijn liefde voor jou.

Schittering: Hij heeft aangegeven dat ik niet lief doe.

Je zal wel lief zijn anders was hij wel weggegaan.

Schittering: Ja, jij hebt ook van iemand gehouden toch?

Ja.

Schittering: Hoe is het met jou? Jouw ego staat ook nog steeds in de weg hoor.

De student moet lachen.

Schittering: Die is ook groot hoor.

Mijn ego is zo groot.

Schittering: Ja, ik vind van wel. Ik vind van wel. Kwetsbaarheid. Zij kwetsbaar, jij kwetsbaar, jij kwetsbaar, kwetsbaar. Zeg wat je denkt. Oh, dat doet zeer. Ga huilen. Ga achter de deur staan. Er worden films van gemaakt weet je. Drama weet je.

De Schittering moet lachen.

Tranentrekkers.

Schittering: Tranentrekkers.

Maar aan de andere kant Schittering, hij kan ook weggaan hè.

Schittering: Ja, maar dan had ik op dat moment mijn ego niet overwonnen. Hij had ook weg kunnen gaan. Maar dan had ik mijn ego niet overwonnen. En ik was gebleven en hij was weggegaan. Dan had ik een probleem. Dus dat is wat ik probeer te vertellen. Vind ik een hele mooie les van Isaak, was zwaar hoor. Ik dacht: nee, ga niet. Het voelde niet goed. Ego. Hoe vaak heb je dat niet? Heel veel mensen herkennen zich in dit verhaal hoor, dat ze iets niet doen puur door ego, ik, ik, ik. Dat ze er drie dagen mee zitten, of vier dagen. En dan voelen ze zich kut. Je kan het ook gewoon oplossen hè. Ik wil geen ruzie, nee wil ik niet. Waarom hebben mensen ruzie? Om hun gelijk te halen. Je weet toch wanneer je gelijk hebt. Je moet niet koppig doen. Het is jouw waarheid. Dit telt ook voor jou. Snap je het een beetje?

Jawel hoor.

Ik als jongen zijnde, moet sterker zijn.

Schittering: Nee hoor.

Zo ben ik opgevoed.

Je kunt jezelf wel transformeren.

Schittering: Precies. Alleen al dat iemand, bij wijze van spreken gaat tranen, maakt je hart poef.

Je voelt je wel rot.

Schittering: Ja, is goed dag, handje schudden, wat denk je dan? Dat het over is? Het maakt niet uit waar je gaat, je neemt het altijd mee. Energie neem je altijd mee. Jullie moeten weten wat energie is. Energie is gewoon ja, een gevoel dat je niet uit kan schakelen. Behalve als je het hebt gezuiverd. Dus

bekijk het, voel het en laat het los. Dus huilen, nog meer huilen. En dan laat je het los. Dus jij en jij, ik vind dat jullie te weinig hebben gehuild.

Nou? Willem kan heel goed huilen maar ik ben niet zo'n huiltype. Ik heb wel gehuild.

Schittering: Nog te weinig gedaan.

Te weinig?

Schittering: Omdat het zit nog in je aura. We houden zo pauze hoor. Huil nog meer, huil samen, twee zielenpieten.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ik heb jou nog nooit zien huilen.

Jawel.

Schittering: Als ik huil, hoor je de maandagochtend sirene.

Er wordt gelachen.

Schittering: Of boos worden, kan ook hè. De energie opwekken. Angel heeft zich uitgeleefd toen met een soort mattenklopper. Eruit gooien, alles eruit gooien. Leven zonder maskers. We gaan zo verder met de andere mensen, hebben jullie nog vragen voordat we pauze houden?

Ik had nog een vraag over astrologie maar dat komt wel een andere keer.

Schittering: Komt goed.

Noot: Na een korte pauze gaat de cursus verder.

Schittering: Daar gaan we dan, vragen?

Ria had geen vragen.

Ik heb hier een vraag van de Positieve.

Schittering: Ja, die ken ik.

Vraag: Als je een prettig karakter hebt en veel goede dingen doet in het leven voor mensen en voor jezelf, dan maakt dat je toch niet een beter persoon dan een mens die een humeurig mens is en niet veel voor een ander doet? Dat is toch wie je bent? Of heb je het dan gewoon veel makkelijker omdat die andere persoon meer moeite moet gaan doen, om anders in het leven te gaan staan?

Schittering: Als je niet... Deze vraag...

Er zit een verhaal achter.

Schittering: Wat is de vraag?

Of het makkelijker is, als je positief in het leven staat, als je zo bent. Dan iemand die een beetje chagrijnig en humeurig is?

Schittering: Wat denken jullie zelf?

Ja.

Schittering: Ja, natuurlijk toch. Positiviteit brengt positiviteit. Nino die was gewoon één grote chagrijn. Hij werd wakker chagrijnig en ging slapen chagrijnig. Trouwens, jullie hebben niet gehoord de spannende dingen hierzo?

Nee, nog niet.

Er wordt gelachen.

Dat is een andere cursus: 'Overwin je angsten en leef je droom'.

Niet door elkaar halen.

Schittering: Oh, sorry.

Er wordt gelachen.

Schittering: Andere cursus. Ik ken twee cursisten die hebben de les goed gevolgd.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Oh, mijn god. Ik krijg niet gauw rooie oortjes, maar bij deze wel.

Andere cursus.

Schittering: Wat vind jij er trouwens van? Hij zegt: geen commentaar. Ja, volgende vraag.

Over wat je net zei Paula, over de vraag van Anja, wat ze zei is eigenlijk: als je goed doet voor andere mensen die humeurig zijn, dat maakt toch niet uit? Ik bedoel de ene doet veel voor de ander en de ander doet niet veel voor anderen, dan is het toch niet een beter persoon omdat hij iets goeds voor een ander doet?

Schittering: Als je iets doet voor iemand anders, ben je een beter persoon dan dat je niets doet voor iemand anders toch?

Ja.

Schittering: Ik ben een heel goed persoon omdat ik doe alles voor iedereen, maar als ik niets zou doen voor iemand, dan ben ik gewoon eigenlijk een egoïstisch persoon.

Ja.

Schittering: Dat betekent: ik, ik, ik, ego.

Maar dan ben je jezelf helemaal niet. Ik vind het ook leuk als iemand energie steekt en ik in een gelukkige omgeving zit en we hebben het gezellig en we hebben plezier, dan heb ik ook plezier. Ga je naar een depressieve omgeving, dan word ik ook in die energie meegesleurd.

Schittering: Ja, absoluut. Mijn Meester zegt ook vaak: op het moment dat je dus jezelf laat zien zoals je bent, dan zal je ook het resultaat eruit gaan halen zeg maar, en pluk je daar natuurlijk de vruchten van.

Mijn naam is de Zorgzame en ik mag graag zorgen.

Schittering: Mijn naam is de Schittering en ik wil graag schitteren.

Dat doe je ook.

Schittering: Ik heb heel graag een soort zorgzame energie bij me, dat ik eten ga maken voor anderen of schoonmaken. Lief zijn. Lief zijn is leuk.

Ja, dat is fijn. Is dat een karaktereigenschap?

Schittering: Nee, is geen eigenschap, lief zijn.

Dat maak je jezelf eigen, is geen karaktertrek.

Schittering: Nee, lief zijn. Ik vind lief zijn zo lief. Vroeger zeiden mensen altijd: wat ben je koud, toen ik kind was. Ik was koud bij mijn ouders en deed lelijke dingen. Ik heb geleerd om lief te zijn. Nu kom ik thuis en de kinderen zijn koud tegen mij. En dan zeg ik tegen de kinderen: ik hou van je of gewoon iemand op straat aankijken en zeggen: hallo, hoe is het? Nu zeggen mensen: je bent te lief.

Ben ik zorgzaam?

Schittering: Niet als je dat niet wilt. Je moet weten wat je wilt.

Ben ik dat Schittering?

Schittering: Ben je lief?

Ja.

Schittering: Ik vind jou wel lief.

Mijn collega zei tegen mijn leidinggevende dat ik te lief ben.

Schittering: Ik vind je wel lief maar te lief...

Wel in de positieve zin dan.

Schittering: Je bent lief, je bent echt lief. Te lief vind ik niet.

Nee, dat dacht ik wel.

Schittering: Te lief, nee. Lief, ja. Lief is lief. Als hier een kind naar me toekomt en die vraagt: wil je lief tegen mij doen, dan zeg ik: ach wat lief. Volgende vraag voordat ik straks hier allemaal...

Familieopstellingen.

Schittering: Ja.

Mijn oma heeft op vijftigjarige leeftijd zelfmoord gepleegd...

Schittering: Die hebben we al gehad.

Die was al beantwoord.

Ik heb een vraag van Anita. Mijn vraag voor les twee: wie ben ik zonder mijn masker? Ik werk drie dagen in de week bij een baas, ik ben daar heel tevreden mee. Daarnaast geef ik drie keer in de week teken-/schilderles. Vorig jaar had ik vier groepjes en de

dinsdagmiddag dunde van zes naar twee personen uit. En dit jaar naar een persoon, dus die ene heb ik naar een andere groep kunnen plaatsen. Daarom is mijn dinsdag nu vrij. Weet Isaak of ik dit als een boodschap moet zien, dat er plotseling een dag vrij komt? Is dit om tijd aan mezelf te besteden? Of om die dag ook tijd aan mijn moeder te besteden? Of is die tijd om iets nieuws te beginnen? Is het omdat ik de andere dagen misschien nog een masker draag en dit een dag is om mezelf meer te ontdekken? Wat zegt Isaak hierover?

Schittering: Wat zegt jouw intuïtie daarover?

Wees jezelf.

Schittering: Wees jezelf?

Dan weet je het antwoord.

Schittering: Wie weet het antwoord?

Als ik kijk naar haar volle agenda, dan denk ik dat het misschien tijd is om een beetje naar jezelf te kijken.

Schittering: Ik zeg dat jij gelijk hebt. Je bent heel intuïtief hè. Hij is een idioot gewoon. Je bent gewoon een idioot.

Dat heb ik van jou.

Er wordt gelachen.

Schittering: Als ik dit had geweten had ik het kunnen snappen.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Alleen het woord al.

Je wilt niet weten wat voor leven er binnenin mij zit.

Hij heeft last van aambeien.

Schittering: Ik ook. Toen ik mijn eerste kind uitpoeppe, poeppe ik mijn darmen er ook uit. Die doen het tot nu toe nog niet. Ik moet elke dag thee drinken. Ik snap je, pijnlijk hè.

De Schittering moet lachen.

Ik heb van die dagen, dan gaat het weer een beetje beter.

Schittering: Niet kunnen zitten.

Dan moet ik het met een handdoek...

Schittering: Ik weet niet hoe groot die aambeien van jou zijn maar...

Het is net...

Schittering: Gadverdamme, ga naar de dokter man.

Ik heb uitwendig, niet inwendig gelukkig.

Er wordt gelachen.

Ik heb dat al jaren.

Schittering: Drink je nou warm water?

Ja.

Noot: De Schittering maakt deze opmerking naar Julie.

Schittering: Oh.

Is dat oké?

Schittering: Zonder thee?

Ja, zonder.

Schittering: Is dat te drinken?

Ik drink het de hele dag door.

Schittering: Ik heb dat nog nooit gehoord, vorige keer was er ook iemand die dronk warm water.

Het is zuiverend.

Schittering: Nou, dan moet ik daar ook aan beginnen, lijkt me niet echt lekker dit. Oké, volgende vraag.

Ik heb hier een vraag van Hermien.

Schittering: Ja Hermien...

Tijdens de eerste les is er iets gezegd over het zorgen voor je moeder/ouders. Nou zit ik soms met een dilemma: mijn moeder is vierenzeventig jaar en weduwe en heeft de nodige gezondheidsproblemen en inmiddels heeft ze ook psychische klachten. Het lijkt op beginnende dementie. Momenteel gaat het gepaard met somberheid, misschien depressief? Afijn, ik bied mijn hulp aan maar zij accepteert niet dat ik inmiddels volwassen ben en meer voor haar moet zorgen. Dit wil zij niet. Mijn zus en ik doen het nooit goed genoeg. Ze zit altijd overal negatief over te doen. Ik krijg weerstand om haar te bezoeken of uit te nodigen, gewoon omdat ik weet dat ze toch weer negatief gaat doen.

Schittering: Gooi d'r in een verzorgingstehuis.

Familiepatroon?

Schittering: Gooi d'r in een verzorgingstehuis. Laat iemand anders voor d'r zorgen. Omdat deze vrouw is negatief en die blijft negatief.

Dat wordt alleen maar meer, waarschijnlijk.

Schittering: Kost alleen maar energie en daar hebben we mensen voor. Daar is ze niet emotioneel mee verbonden en dan moet ze zich gedragen. En als ze zich niet gedraagt, dan hebben die mensen die haar verzorgen daar geen last van. Dus gewoon verzorgingstehuis. Ik zou niet voor zo'n typetje kunnen gaan zorgen. Als je zo tegen mij doet, flikker dan op weet je. Als ik jou wil helpen en ik ben jouw kind en jij doet steeds negatief, nou dan zeg ik op een gegeven moment: nou, ik kom niet meer sorry. Zoek het dan uit met je negatief gedoe.

Dan zou mijn zusje zeggen: dat is toch niet liefdevol?

Schittering: Is niet liefdevol nee, maar voor jezelf wel. Zij is toch niet liefdevol? Kijk, mijn kinderen zijn ook op dit moment in een bepaalde crisis terechtgekomen, gewoon simpelweg puberteit. Nou, ze doen niet lief, dan doe ik ook niets voor hen. Helemaal niets. Ik zit thuis in mijn kamertje en ik kook hun eten, doe boodschappen en doe de schoonmaak et cetera. Maar ik ga niet de confrontatie aan met gesprekken. Ze weten toch waar ik ben, ik zit in het kamertje ernaast.

Maar als je ver weg bent?

Schittering: Als je ver weg zit? Nou mijn papa, die is ziek, die gaat dood. Hoop ik voor hem, is beter, kan hij naar huis gaan. Hij heeft kanker, maar ik ga niet voor hem zorgen nu. Maar als mijn mama alleen komt te staan, dan neem ik haar in huis als ze wil. Wil ze niet, oké, dan niet. Dus ik geef het aan. Voor mijn vader zou ik niet willen zorgen, omdat hij is zo negatief. Daar word je niet blij van. Dan zet ik hem wel in een verzorgingstehuis, die zorgen er wel voor. Misschien is het maar beter voor ze ook, hebben ze nog vermaak ook. Anders gaan ze alleen maar kiften.

Noot: De vader van de Schittering is inmiddels overleden in maart 2015 aan de gevolgen van kanker, zoals de Schittering hierboven beschrijft.

Schittering: Angel ook, die is elf, en ik zeg: je krijgt tietjes. Nee mama, eruit zegt ze. Zegt mijn zoon: niet zeggen tegen haar elke keer. Ik zeg: hoezo, mensen betalen ervoor, ze krijgt ze. Kiften, kiften, kiften, zoek het maar uit dan Angel. Je weet waar ik ben, je hebt mijn nummer. Negatieve energie hoeft ik niet, weg. Jerony zit nou beneden, ik zeg: wat doe je daar? Zegt ie: ja, ik heb geen sleutel. Gezellig hè. Soms moet je wachten tot iemand zelf komt.

Ze moeten aan zichzelf werken.

Schittering: Precies. Echt waar, ik zweer het je. Als je niet voor jezelf opkomt, dan blijf je maar slachtoffer. Gewoon klaar. Ik vertel het ook tegen mijn eigen kinderen. Die andere twee heb ik er al doorgetrokken. Die andere zit ook in de puberteit, ik zeg: hoelang duurt het nog jongen? Als je lelijk wilt doen, doe dan maar lelijk. Maar niet tegen mij, doe, deur dicht.

Last van zijn hormonen.

Schittering: Die andere van achttien ook, zegt ie: ma, wat doet die zwerver in huis? Ik zeg: nou, die is aardiger dan jullie hoor.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ik zeg: dat jullie mijn bloed zijn, wil nog niet betekenen dat jullie meer zijn dan hij. Zo praat ik tegen mijn kinderen. Zegt hij: ma, wij zijn je kinderen. Ja, ik heb nog geen reet aan jullie gehad op dit moment. Ik kom thuis, ik moet afwassen, koken, was bij jullie deur zetten. Ik moet alles doen, ik heb niets aan jullie. Dus ik geef aan. Jullie houden jullie monden te veel, omdat ja het is mijn kind, ja het is mijn moeder. Ja, het is mijn papa, mijn zus of mijn partner. Geef gewoon aan. Geef gewoon aan. Duidelijk in zijn. Altijd duidelijk zijn. Gedachtes, woorden en daden.

Is dat niet egoïstisch?

Schittering: Nee, dat is juist voor jezelf opkomen, omdat anders blijven ze juist over je heenlopen. Ik zorg heel veel voor Emilio, ik kook voor hem, zet

zijn eten neer. Ik doe zelfs zijn oor ontsmetten. Ik doe alles. Ik vind het fijn om te zorgen, omdat hij mij een goed gevoel geeft. Die zwerver kan nog niet eens zijn eigen schoenen aantrekken, zeggen mijn kinderen. Ja, ik vind het fijn om te zorgen, hij is lief tegen mij en hij maakt me aan het lachen. En wat zijn jullie? Nemers. De hele dag hebben jullie voor de buis gehangen en ik moet nog schoonmaken.

Nemersenergie.

Schittering: Nemersenergie. Gisteren was ik aan het schoonmaken, komt ie thuis zegt ie: ben je weer aan het schoonmaken, je bent altijd aan het schoonmaken. Ik vond het zo lief, ging hij in de tuin kijken of hij iets kon doen. Hij pakte een tas en pakte wat troep uit de tuin en zei: kijk ik help je schoonmaken.

Er wordt gelachen.

Schittering: Dat is lief.

Het gaat ook om de gedachte.

Schittering: Ja, precies. Hij zei: wat moet ik in de schuur doen? Hij heeft twee linker handen. Ik zei: ja, opruimen, doe maar een andere keer. Je moet naar je werk. Het is lief dat iemand het zegt. Het komt uit zijn energie, dat is liefde. Nemers moet je weghouden. Kinderen zijn allemaal nemers, moet je gevers van maken.

Worden we allemaal als nemer geboren?

Schittering: Ja, allemaal.

Komt het dan door de omstandigheden dat je meer een gever wordt of word je gedwongen?

Schittering: Is liefde, als je van iemand houdt. Is altijd liefde. Ik heb het ook uitgetest afgelopen zaterdag. Ik zei: het is mama dag, kom we gaan even

winkelen. Hier heb je mijn bankpas, je mag kopen wat je wilt, je hebt twee uur de tijd. Opeens hield ze van lego. Ik was vijfhonderd euro lichter in twee uur. Ze zei: doen we dit binnenkort weer? Ik zei: ja, over twee maanden, ja.

Pakte ze het gewoon of ging ze echt kijken van: dit wil ik hebben?

Schittering: Nee, ik testte haar uit. Omdat Angel moet ook een gever worden. Ik gaf haar mijn bankpasje en zei: je mag twee uur winkelen op mijn bankpasje. Ik kreeg niet eens een pauze om te drinken. Ik wilde drinken, ik had dorst. Nou mooi niet, ze zei: nee, nee, niet in mijn tijd, straks. Een nemer hè. Een nemer. Een kind, elf jaar en moet een gever worden. Ik ga proberen er een gever van te maken. Mama houdt van jou, als je straks gaat stofzuigen, dweilen en de was gaat doen. Dan ben jij een lief kind. Ah. Ik zei: Angel, je hebt toch niets te doen of wel? Je kijkt alleen tv. Zegt ze: ma, ik wil iets leuks doen, anders zit ik alleen maar op mijn kamer. Ik zeg: dat heb je net gehad. Weer een nemer. Kinderen zijn nemers, je moet ze gevers maken. Ik heb nu een duur ding gekocht, iets van drieduizend euro. Ik ken die jongen niet, ik zeg voor jou, een keyboard. Gewoon omdat ik weet dat hij van muziek houdt en al die kinderen op zijn kop van: hoe kan ik dat doen!

Ik denk dat Chantal spijt had.

Schittering: Chantal...

Er wordt gelachen.

Schittering: Die eh...

Bankpasje inleveren.

Schittering: Ik krijg twintig euro per week van d'r.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ik sta onder curatele. Ze is zo bang dat het een nemer is, maar het is geen nemer.

Nee?

Schittering: Nee, het is geen nemer, het is een gever. Maar hij heeft niets om te geven.

Ja, liefde.

Schittering: Lachen.

Een fijne energie.

Schittering: Ja, maar hij is geen nemer. Als hij geld zou hebben zou hij een gever worden, maar hij heeft niets.

Dan kun je niets.

Schittering: Nee.

Hij kan wel wat anders.

Schittering: Wat kan het mij nou schelen, of het nou op mijn bankrekening staat? Of dat hij mijn oren weg toetert. Het is toch geen moskee, zegt ze.

André Haze's in de moskee dat gaat niet.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ze ging zelfs de stekker eruit trekken. De kinderen die saboteren dat ding gewoon. Angel zei: je mag niet meer met dat ding, is mijn ding. Was wel zielig, ik kwam in de avond thuis en hij was heel verdrietig en zei: ik mag niet spelen van het kind. Ik dacht: Angel waarom doe je zo, je ziet toch dat iemand daar plezier van heeft? Waarom doe je zo? Hij ging op zijn knieën.

Hier Bambi, hier ik hoef het niet. Ik slaap maar twee uur en ik ben nog steeds blij. Je moet wel erdoorheen durven te kijken: wat is een gever, wat is een nemer? Ik kan eerlijk zeggen dat mijn kinderen nu allemaal een voor een nemers zijn. Ik moet ze gevers maken, maar hoe? Hoe maak je een gever?

Dat is moeilijk.

Is het niet te laat dan?

Schittering: Nee, het is nooit te laat. Nooit, tot je dood niet. Je kan altijd je masker afzetten, positief.

Zie je dat gebeuren?

Schittering: Kinderen zijn allemaal zo. Jullie zijn ook allemaal nemers geweest, allemaal.

Wij zijn nu ook nemers, we zijn als nemers in de kerk gaan zitten.

Schittering: Nee, dat is niet waar.

Nee, is dat niet waar?

Schittering: Nee, jullie geven mij energie. Nee, jullie zijn geen nemers, niet op die manier. Nemers zijn: willen hebben, hebben, hebben.

Heeft te maken met gevoel van eigenwaarde.

Schittering: Een gever is anders.

Een nemer is zo negatief.

Ik val ervan af.

Schittering: Ik ben nu ook aan het afvallen, dus blijkbaar heb ik ook een nemer gehad. Ik weet niet of jullie het kunnen zien.

Ja, je kan het wel zien.

Ik werd op een gegeven moment dikker en Willem ook. Ik denk dat het de scheiding is geweest dat ik af viel.

Schittering: Toen Wybe en ik, mijn grote liefde, uit elkaar gingen, viel ik ook af. Nu is Nino weg en nu val ik gewoon af, echt waar. Ik ben gewoon aan het afvallen indien ik geen honger heb. Hij maakt zich zorgen om mij. En stopt voedsel in mijn mond van: eet wat. Ik blijf afvallen, betekent dat je lichaam jou wat vertelt.

Ik kan dat niet, zonder eten.

Schittering: Ik kan echt zo een maand niet eten.

Ja, bij de spirituele week ook, wat heb je nou gegeten, niets.

Schittering: Niets, ik kan dat. Nu ook, ik leef nu ook op parmaham. Zal wel de bedoeling zijn.

Heb je wel naar de datum gekeken?

Schittering: Nu eet ik geen parmaham meer.

Is ook energie, misschien heeft je lichaam er genoeg van.

Schittering: Ja, misschien heeft het er genoeg van.

Geen parmaham meer voor jou.

Schittering: Ik wil jullie wat laten zien maar dat kan niet, ik ben aan het werken.

Ik heb een vraag van Betty. Haar vraag is: weten wij als we op aarde komen wat ons te wachten staat en zo ja, vinden we elkaar dan en hoe vinden we onze weg in de astrologie?

Schittering: Geef me het papiertje. Is echt een lieve vrouw. Ja, natuurlijk op het moment dat je geboren wordt, weet je alles. Alles.

Is dat een besluit?

Schittering: Alles weet je. Zit allemaal in de Bron der Wijsheid. Dus je hebt echt alle informatie bij jezelf en door meditatie kan je daarbij komen. Elke vraag die je hebt, het antwoord heb je zelf. Wat wij doen, wij gaan kijken naar jullie. Dus wij gaan de vraag zoeken. Jullie doen dat als je sterft en dan krijg je de antwoorden.

Het is wel hetzelfde.

Schittering: Voor de mens niet. Heel veel mensen gaan niet naar astrologen.

De vraag verbaast me ook wel.

Schittering: Nee, misschien jij Betty. Dat jij het gaat zoeken in astrologie, maar heel veel mensen zoeken het niet in astrologie. Maar zoeken het in het aardse niveau, dat kan in sport zijn, kan in dit zijn, dat zijn. Zus zijn, noem maar een straatje. Waar je hart naar uit gaat. Astrologie is op zich wel heel goed hoor. Met astrologie kan je jezelf eigenlijk leren kennen, het is ook een soort stukje psychologie. Astrologie valt eigenlijk allemaal onder het patroon van waar je vandaan bent gekomen. Je kan alles uit de sterren halen, echt alles.

Je hebt de Mayakalender en de chinezen hebben weer...

Schittering: Dat maakt niet uit, het is allemaal in andere talen allemaal hetzelfde.

Is het allemaal hetzelfde?

Schittering: Allemaal hetzelfde, goed dat je die vraag stelt, omdat het is allemaal hetzelfde. Als je een goede astroloog hebt, die weet de sterren te vinden. En die weet gewoon eigenlijk de definitie van de sterren, de geboortetijd, -datum. En dan hebben ze daar benamingen voor. Het is eigenlijk net alsof je je verbindt.

De dag van je geboorte en je tijd die staat vast?

Schittering: Absoluut, staat helemaal vast vanaf het begin.

Ik heb nog een vraag van de Positieve. Leven zonder maskers, is dit dat je je uit zoals je je voelt op dat moment, eerlijk zijn? Mijn vader zei altijd: je moet je niet anders voordoen dan dat je bent. Ze nemen je maar zoals je bent. Dit is toch leven zonder maskers?

Schittering: Ja, dat is waar, daar heeft je vader helemaal gelijk in.

De volgende is: maar er zijn toch ook regels tussen de regels?

Schittering: Nee, zelfde.

Je hoeft toch niet per se eerlijk te zijn als je weet dat je daar mensen mee kwetst?

Schittering: Nee, dat is weer een masker. Goed dat je het vraagt. Op het moment dat je eerlijk bent dan ben je eerlijk naar jezelf toe. Als je een vreemdganger bent, dan mag je dat ook eerlijk zeggen. Zeg dan gewoon: ik ben een vreemdganger. Dan beschadig je niet iemand anders. Op het moment dat je je mond houdt daarover en de persoon komt daarachter, dan heb je natuurlijk karma opgebouwd. De wet van oorzaak en gevolg, de slechte manier van. Dus Meester Isaak zegt: wees altijd eerlijk zoals je spreekt en zoals je bent.

Dus als je een negatieve gedachte hebt dan spreek je deze uit en dan...

Schittering: Dat is moeilijk, dat begrijpen jullie ook wel, maar is wel het beste.

Vraag van Elsie. Graag wil ik aan Isaak vragen waarom ik juist in mijn familie gereïncarneerd ben en wat mijn rol in de familie is. Verder zou ik het heel fijn vinden als Isaak zijn kijk op astrologie wil vertellen. Ik heb begrepen dat er een les hierover ging en het niet goed opgenomen is. Dat vind ik hartstikke jammer daarom mijn vraag, lieve groet, de Prachtigste.

Schittering: Je hebt zelf gekozen voor je eigen ouders natuurlijk. Over astrologie...

Dat was eigenlijk ons huiswerk de vorige keer.

Schittering: Heb je het niet gemaakt?

Jawel, ik heb vragen.

Schittering: Oké.

Ik heb een vraag over astrologie.

Schittering: Ja?

Je sterrenbeeld waarop je geboren wordt, is het eerste dat je meestal weet. Maar ik heb ook begrepen dat je ook een ascendant hebt en die heeft ook veel invloed op wie je bent.

Schittering: Een ascendant is eigenlijk een soort broederschap. Het is net als papa en mama. Dus je hebt eigenlijk je mama en je hebt een ascendant. En dat is de overschaduwing van jezelf. Je ascendant overschaduwet jezelf zoals...

Is dat belangrijk?

Schittering: Alles is belangrijk. Alles is belangrijk. Elk sterrenstelsel heeft zijn eigen energie en op het moment dat je geboren wordt in een bepaalde maand, heb je die energie meegekregen. De ascendant en de tijd daarvan is heel belangrijk, dat is een soort koppeling. Je kan eigenlijk je astrologische

overschaduwning overwinnen. Puur doordat je je eigen eigenschappen weer eigen maakt, dus doordat je jezelf weer deprogrammeert en programmeert. Een voorbeeld, ik ben een jaloers type. Ik ben een stierlijk jaloers type, maar ik geef niet toe aan mijn jaloezie nu, maar ik heb het wel in mij. Maar ik wil er niet aan toegeven. Als ik eraan toe zou geven heb ik geen leven meer. Ik ben koppig. Dus je moet kijken naar de manier van zijn zoals je bent in oorsprong. En dat is wat je mee hebt gekregen in je astrologie en daarnaast moet je jezelf deprogrammeren en programmeren. Het is net als je een computer kraakt en je gaat de kast eigenlijk opnieuw deleten en zegt: dat wil ik en dat wil ik.

Dus je bepaalt het zelf dus.

Schittering: Hoe je gaat zijn ja, maar tijdens je geboorte krijg je het allemaal mee.

Dus het positieve behoud je en het negatieve dat je overschadumt ga je aan werken?

Schittering: Ja, precies. Dat is wel waar. Als je een bepaalde energie hebt, dan trek je naar elkaar toe als een magneet. Of je duwt elkaar weg. Het kan zijn dat je zegt: ik voel me niet prettig bij jou. Of je botst op karaktertrekken, maar je kan wel in relatie met elkaar dit veranderen en nieuwe eigenschappen neerzetten.

Waarom hoor je dat bepaalde mensen zich anders gedragen bij volle maan?

Schittering: Volle maan heeft niets te maken met eh...

Astrologie.

Schittering: Nee, het is wel mooi om naar te kijken zegt Isaak. Het is illusie. Betekent dat we dat niet zien.

Beïnvloedt astrologie ook ons dagelijks leven?

Schittering: Nee, ook niet. Je krijgt de beïnvloeding mee bij geboorte.

En horoscopen in die bladen?

Schittering: Onzin. Altijd onzin, hoef je niet te lezen.

Maar een goede astroloog kan je horoscoop wel lezen?

Schittering: Ja, dan krijg je de basissen, je krijgt je blauwdruk. Maar een astroloog kan niet je leven bepalen. Omdat dat heeft te maken met de omstandigheden van je papa, mama en hoe je daarop reageert en ook met levenspartners, kinderen, je socialiteit en maatschappij, die beïnvloeden je.

En cultuur?

Schittering: Cultuur ook ja. Je kan jezelf echt elk moment deprogrammeren en programmeren. Dus je kan elk moment een andere persoonlijkheid neerzetten. Maar je hebt wel de overschaduw meegekregen. Het is hetzelfde dat je overschaduwd bent door je papa en mama.

Wat heeft astrologie voor verband met de wereld?

Schittering: Op de wereld? Astrologie heeft niets met de wereld te maken, het heeft alleen maar met jou persoonlijk te maken. Je kan wel in de manen, als je heel goed bent, dan kan je aflezen hoe de planeten zichzelf voelen. Je kan energie eruit lezen. Als je een goede energielezer bent, kun je voelen van: dat en dat gaat gebeuren. Maar dat heeft niets met astrologie te maken. Nee, het heeft gewoon mee te maken dat je dus afleest, zoals ik jullie energie aflees, dus dan ben je eigenlijk aan het aflezen. Heel veel mensen hebben hun energie niet zodanig goed neergezet dat ze niet kunnen aflezen. En dan verzinnen ze maar wat en gokken ze maar wat. Een goede astroloog kan zichzelf verbinden met de planeten en dus aflezen. Dus aflezen. Energie is energie. Training betekent dat je jezelf gaat trainen om af te lezen. Ik lees jullie ook constant. Dat betekent dat ik jullie aura lees, jullie gemoedstoestand, telepathie, dus ik leg contact. Moeder Aarde is ook een

planeet. Moeder Aarde was ook onrustig een hele tijd, nu is ze wat rustiger.
Ik laat het hierbij, namasté.

Namasté.

Hoofdstuk 3

Bijeenkomst 18 maart 2013

Schittering: Hoe gaat het met jullie?

Goed.

Schittering: Oké, leven zonder maskers is deze cursus hè?

Ja.

Schittering: Oké. Vorige keer ging het ook over jullie toch?

Ja, dat ging inderdaad ook over ons.

Schittering: Was dat ook de cursus Leven zonder maskers?

Was de cursus 'Overwin je angsten en leef je droom'.

Schittering: Oké, dat was de vorige cursus. Nog een keer de titel?

Overwin je angsten en leef je droom.

Schittering: Oké, Overwin je angsten en leef je droom.

Ja.

Schittering: Hoe was het?

Dat was vorige keer, hallo!

Schittering: Er zijn meer mensen die luisteren.

Julie worden nog beroemd.

Er wordt gelachen.

Schittering: De Schittering die groet de Zorgzame.

De Zorgzame groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet ehm... Je had een hele mooie naam, hoe heet je nou?

Kelly.

Schittering: Kelly, namasté. Wat is jouw naam?

De Verandering.

Schittering: Oké, de Schittering groet de Verandering.

De Verandering groet de Schittering.

Schittering: Namasté. Al die namen...

Er wordt gelachen.

Schittering: De Schittering groet de Zuivere.

De Zuivere groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. En jouw naam is makkelijk. De Schittering groet de Zonnebloem.

De Zonnebloem groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de...

De Lotus.

Schittering: De Lotus. De Schittering groet de Lotus.

De Lotus groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Lachende Gids groet jullie allemaal, namasté.

Namasté.

Schittering: Oké, leef je dromen hebben we het over hè. Voor degenen die niet in deze cursus zitten maar in een andere cursus, een klein resumé alstublieft.

Noot: De Schittering verwijst hier naar les twee van de cursus 'Overwin je angsten en leef je droom' van 8 maart 2013. Verder in dit boek kunt u de betreffende les lezen.

Over?

Schittering: De andere cursus.

Ik kan ze soms niet uit elkaar halen.

'Overwin je angsten en leef je droom'.

Schittering: Je vrouw zegt het je.

Ehm ja, over dromen hebben we het gehad. Maar met dromen komen ook angsten zeg ik weleens en angsten hebben we ook allemaal dus ja, het hoort bij het leven zeg ik dan maar.

De Schittering moet lachen.

Ik heb weleens angsten in mijn dromen, ja dat noemen ze ook weleens nachtmerries.

Er wordt gelachen.

We hebben onze angsten opzij gezet en zijn weer verder gaan dromen.

Er wordt gelachen.

Nee hoor.

Schittering: Je gaat zo geen punten scoren.

We zijn weer tot elkaar gekomen.

Schittering: Oké, dus degene die dit afluistert die hoort eigenlijk simpelweg dat wij in een andere cursus heel veel aandacht hebben besteed, iets van veertig minuten. Omdat jullie het uit hadden gemaakt.

Ja.

Schittering: Oké, dus jij leeft achter een masker en zij leeft achter een masker.

Ja.

Schittering: In welke cursus?

De Schittering barst in lachen uit om haar eigen vraag.

Schittering: Oké, wat was de titel ook alweer van de vorige cursus?

Overwin je angsten.

Schittering: Ja, en leef je droom hè. Wat is je droom?

Geluk, rust, liefde en liefde is alles.

Schittering: Oké, zonder masker leven dus, je blootgeven.

Blootgeven ja.

Schittering: Jij hebt de boel op stelten gebracht die avond met mij. Weet je, eigenlijk moet ik een consult rekenen. Je hebt een paar kinderen...

De Schittering moet lachen.

Schittering: Ik leef zonder maskers, dat betekent dat ik bloot ben en ik leef ook altijd mijn droom. En mijn droom is mijn kinderen. En dat is echt mijn droom en dat is mijn droom tot mijn dood, al moet ik daarvoor sterven. Ik hou van hen en ik wil ervoor sterven in getuigenis van jullie. Mijn droom is dat iedereen leeft zonder masker, omdat een masker is eigenlijk maar een opzetting. Je zet iets op. Maar je kan niet altijd hetzelfde masker dragen, dus dan moet je moeite doen om iets op te zetten. Maar als je bloot bent en je zet jezelf neer kwetsbaar, gevoelig et cetera, gaat je hart open. En betekent dat je energie krijgt die positief is. Dus we zijn heel content dat je weer bij bent gedraaid. Die bepaalde koppigheid op die avond had eigenlijk wel een bepaalde ruzie voor mij kunnen schelen.

Begin de dag zonder maskers.

Willem moet lachen om zichzelf.

Schittering: Maak ruzie...

De Schittering moet lachen om zichzelf.

Dat heb ik niet gezegd.

Schittering: Wat is er daarna gebeurd? Daarna is het wel goed gekomen.

Tuurlijk.

Schittering: Dus ik moest verdwijnen uit beeld en dan komt het goed.

Nee, dat heb je niet gedaan. Je bent met me op stap geweest, nee sorry. Tresi Barros is met me op stap geweest en dat heeft alles weer heel goed gedaan.

Schittering: Was het gezellig?

Ja.

Schittering: Het waren allemaal jonkies.

Er wordt gelachen.

Maakt niets uit, we hadden het naar onze zin.

Schittering: Ik had sjans van vrouwen.

Schittering moet lachen.

We hebben ons vermaakt.

Schittering: Het waren jonge meisjes, het konden mijn kinderen zijn. Weet je, opeens zat ik in de sandwich houding. Jij zegt nog: doe gezellig mee. Dank je wel.

We hebben onze maskers niet opgezet.

Er wordt gelachen.

Schittering: Er waren twee meisjes en die waren dronken. Het waren echt kinderen hoor. Het kon Angel zijn, maar dan wat langer. De ene zei: ik laat je nooit meer los en de ander ging achter mij en zaten ze te sandwichen.

Er wordt gelachen.

Had je honger?

Schittering: Ik had net gegeten.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ik dacht: pardon? Als het nou twee mannen waren, had ik het nog kunnen handelen. Zegt ze doodleuk: ga maar gewoon door, ik wacht wel.

De Schittering barst in lachen uit.

Ik heb het leuk gehad.

Schittering: Ik heb het ook leuk gehad. Ik heb het zeker leuk gehad. Je hebt echt een hele goede vrouw te pakken.

Nu wel ja.

Schittering: Leer je tanden nog even poetsen.

Ja, ik leef zonder maskers.

Schittering: Nee, doe dat dan gewoon. Bij mijn ex-vriend heb ik hem ook een tandenborstel en mondwater gegeven. Leven zonder maskers betekent dat je eerlijk moet zijn. Dus als iemand een beetje stinkt uit zijn bek, zeg je dat gewoon. Het eerste wat ik zeg tegen mijn vriendje is: tandenpoetsen. Ik geef hem een kindertandenborstel van Sky en zeg: die is schoon.

Zou dat geen andere betekenis kunnen hebben?

Schittering: Nee.

Dat hij dingen misschien niet uit of niet durft te uiten?

Schittering: Nee, nee, nee, ik heb nu knoflook op dus ik stink ook. Maar je kan ook gewoon niet goed hebben gepoetst en dan moet je gewoon poetsen. Als het niet zo is, dan kan het ook zijn dat je verrotte tanden hebt en dan moet je naar de tandarts. Als iemand stinkt, en dat heeft mijn Meester altijd gezegd, dan moet je het gewoon zeggen. Het is niet prettig als iemand stinkt. Als ik mezelf ruik dan zeg ik: ik stink, ik zeg dat al op voorhand.

Bij Julie stinkt alles een beetje.

Pardon?

Alles stinkt een beetje.

Mijn geur, mijn reuk is inderdaad heel sterk, dat is ook een tic.

Schittering: Daar heb ik een oplossing voor.

En dat is?

Schittering: Neus dicht, doe je net of het romantisch is.

Er wordt gelachen.

Schittering: Nog meer problemen?

Nee.

Schittering: Oké, jouw André die stonk op een gegeven moment ook hè?

Ja, dat was echt vreselijk.

Schittering: Toen heb je het ook gezegd toch?

Ja tuurlijk.

Hij moest op een gegeven moment naar de kaakchirurg.

Nee.

Zover was hij bijna wel.

Schittering: Ik weet nog dat mijn moeder dat ook had. Ze heeft nog nooit een tandenborstel gezien denk ik. Ik kreeg hem ook pas toen ik twaalf was of zo. Het is nog goed gekomen met mij.

Gelukkig.

Schittering: Mijn moeder die had ook een beetje dat. Potverdorie, daar wil je niet mee zijn als iemand ruikt. Beneden komen de minderbedeelden en die stinken ook. Niemand durft het te zeggen, behalve ik.

Hoe doe je dat, zeg je: je stinkt?

Schittering: Ik geef het gewoon aan. Als iemand stinkt zeg gewoon dat ie stinkt.

Die mensen ruiken zichzelf niet meer. Als wij naar Afrika gaan stinken wij allemaal.

Schittering: Dat klopt. Leven zonder maskers betekent ook dat je letterlijk altijd zonder maskers loopt. Op het moment dat je naast iemand loopt die stinkt dan zet je je masker op en doe je alsof je het niet ruikt. Betekent dat je niet meer eerlijk bent en de energie niet meer stroomt. Je ergert je dood op dat ene feit, dan stroomt het niet meer.

Je kan het ook naast je neerleggen.

Schittering: Nee, nee, nee, dat is makkelijk om het naast je neer te leggen. Iets aangaan is moeilijker. Het is net de oorlog. Je kan altijd zeggen: ik loop terug of ik ga hem aan.

Dat klopt, maar je kan Afrika niet veranderen.

Schittering: Nee, maar we hebben het hier niet over Afrika, we hebben het over de omgeving waar je in bent.

Dat is hier toch ook moeilijk, je werkt hier toch ook met minderbedeelden?

Schittering: Ja, maar ja als je een minderbedeelde ergens naartoe wilt tillen moet je wel iets doen.

Ja, je moet bewustwording brengen.

Schittering: Ja, ik bedoel deze lessen zijn nu een beetje voor de rijken, de minderbedeelden hebben dat niet. Maar als je les geeft aan de rijken moet je ook les kunnen geven aan de armen. Maar dat kan niet als je je mond houdt toch? Gedachtes, woorden en daden. Ja, je verliest er wel veel mee, als je veel praat hoor.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Ik had een droom en die vertelde me dat en dat en dan ga ik dat vertellen. Dus ik volg altijd mijn intuïtie, altijd mijn gevoel, altijd dit en altijd dat. En dan krijg je de wet van oorzaak en gevolg. Je moet niet bang zijn om de wet van oorzaak en gevolg te pakken, anders leef je niet echt. Weet je wat mijn houvast is, en misschien voor de mensen die dit lezen, dat mijn houvast is dat het toch niets uitmaakt. Je weet nooit vooraf wat links of rechts is, en wat erachter staat. Maar als je denkt dat links beter is, wil nog niet zeggen dat het beter is. Maar als je je intuïtie volgt, echt volgt, zonder bang te zijn voor de consequenties daarvan, ben je gewoon vrij.

Mag ik een vraag stellen over Tresi en Schittering...

Schittering: Nee. Eh ja, oké, hij zegt ja. Hij zegt ja, ik zeg nee.

We hebben die les gehad over gever en nemers. Eerst was Emilio een gever zei Tresi en dat wilde ik ook geloven maar...

Schittering: Ja, hij was een gever.

Is hij nou een gever of een nemer?

Schittering: Hij is een gever op dat moment. Wacht, luister. Je bent een gever ergens in. Hij is een gever geweest op het moment dat hij in mijn bestaan kwam. Toen is hij een gever geweest omdat ik gaf hem ook. Hij gaf me energie, hij gaf me een lach. Hij is een gever geweest. Hij is een nemer geweest in de financiële zaak, maar dat kwam omdat hij het niet had. Dus doordat hij het niet had. Als jij dorst hebt, drink je ook uit iemand anders zijn glas. Misschien zou je het eerst niet doen, maar omdat je dorst hebt, ga je het wel doen. Je gaat over je eigen grenzen. Ik heb jullie net een verhaal verteld over de kinderen. Ik moest een keuze maken tussen mijn kinderen, mijn vrienden, mijn eigen gedachtes. Blablabla, maakt niet uit. Ik laat zien wat hij wel voor mij was en de veroordeling van ieder ander en cultuur en zelfs het toestel dat ik heb gegeven. Best wel een duur toestel, heeft hij op dat moment kapotgegooid. Hij heeft de piano niet meegenomen, niets, en alles gewoon gelaten. Hij was een gever, maar hij nam omdat hij het niet had. Ik denk dat we niet anders hadden gedaan hoor.

Ik denk dat iedereen dat ook zou doen toch?

Schittering: Ja, ik denk het zeker weten van wel..

Dus een ultieme gever is het niet.

Schittering: Een gever die heeft het in zijn ziel, de ziel is een geversenergie. Je neemt omdat je het niet hebt. Je neemt iemands auto, je neemt iemands eten.

Ik stel deze vraag eigenlijk omdat het zo moeilijk is van: wat is een gever, wat is een nemer?

Schittering: Dat is heel moeilijk om te ontdekken. Nino is ook een gever geweest voor mij, een ontzettend grote gever. Maar hij ontnam ook veel energie met zijn negatieve sms'jes, verlangen et cetera. Maar het is wel een gever. Hoe weet ik dat? Dat moet je voelen.

Ja precies, dat is mijn vraag: is het nou een gever of een nemer?

Schittering: Kijk, een nemer kan bij jou misschien een gever zijn. En bij de ander een nemer zijn. Dus je moet voelen.

Als je aandacht wilt van iemand, ben je dan een nemer?

Schittering: Nee, ik wil heel veel aandacht, maar dan ben ik nog steeds een gever. Omdat als jij mij aandacht en liefde geeft, dan geef ik jou aandacht en liefde terug. Ik leef zonder maskers, maar ik snap dat het voor de mensen die hierin de cursus instappen, dat het moeilijk is. Omdat ik heb hier eenenveertig jaar aan gewerkt. Ik ben niet zomaar mijn maskers kwijtgeraakt. Ik had er veel, een hele kast vol, net als kleding. Toen op een gegeven moment zei mijn Meester: als je altijd maar een masker op zet, moet je altijd maar zorgen dat je dat masker op zet. Als je echt en oprecht bent naar jezelf, dat ik gewoon wie ben ik neer zet, ja, dan heb je alleen maar dat, dit is wat ik ben. Duidelijk naar jezelf. Maskers is ook angst. Dus stel dat je een masker op zet, een voorbeeld: je moet met haar communiceren. Dit is een leuke ja, Meester Isaak. Zondag was je er ook. Gisteren moest ik iets terugdraaien wat ik normaal nooit doe. Ik had een persoon, een man, zevenhonderdvijftig euro gegeven. Hij zei dat hij het geld nooit terug zou geven. Dat heeft hij eerlijk tegen mij gezegd. Doordat ik zonder masker leef en ik smeekte letterlijk op mijn knieën van: geef mij de kans. Dat wilde hij niet, omdat hij had zoiets van: Bulgaren zijn slecht. We hadden twintig minuten en daarna nog iets van vijftien minuten een andere dag. Gisteren had hij gewoon een uur mij laten rondrijden, door Rotterdam. En ik was niet op mijn mooist, ik was niet opgemaakt. En in drie dagen, een half uur geslapen. Hij stond daar en hij zei: ik zit hier voor jou een uur te wachten en ik zeg: voor die paar minuten dat wij elkaar hebben gezien? Ja zegt ie, toch zit ik hier te wachten in de kou. Ik zei: kom in de auto. Hij zei: geef de sleutel. Ik zei: gelijk oversteken. Wat zo mooi was, we hebben echt twee uur gepraat. Ik zei: je bent net als ik, een vagabunda of niet? Ik heb de enveloppe niet eens opengemaakt en hij zei: wil je het niet natellen? Ik zei: ik vertrouw je toch. Ik zei: vertrouw je mij? Het is een Marokkaan. Leven zonder maskers betekent eerlijkheid, brengt ook eerlijkheid. Je hebt er ook slechte bij, maar geef je bloot. Kwetsbaarheid is kracht. Een klein kind, hoe groot de schuld ook is, je gaat een klein kind niets doen. Of je moet echt willen vernietigen, dan ben je

echt slecht, dan ben je duister. Meestal heb je een soort leven gehad dat je gewoon dingen doet om te overleven. Maar jullie beschermen je constant. Leven zonder maskers betekent zuiver zijn. Ja, duidelijk?

Ja.

Noot: In de tekst hierboven geeft de Schittering aan ze al eenenveertig jaar de tijd heeft gehad om haar maskers af te leggen. Ten tijde van deze cursus in 2013 had ze de leeftijd van eenenveertig jaar. Met 'vagabunda', dat een Portugees woord is, bedoelt de Schittering het woord 'straatkind'.

Schittering: Vragen?

Andere vragen of over dit gesprek?

Schittering: Over dit onderwerp. Hebben jullie vragen?

Gaat over het masker. Als je met elkaar bent kun je je masker makkelijker afleggen, maar als je dan in een situatie als werk komt dan kun je wel een masker opzetten.

Schittering: Nee, nooit doen. Dat kost energie. Het is net als dat je een uniform aan hebt en zegt: dit is nu wat ik ben, maar je kan ook gewoon komen zoals je bent. Je trekt wat aan, dat is wat je dan bent. Op het moment dat ze je niet nemen zoals je bent, dan heb jij nu al voorrang op hen. Dan weet je dat je op je hoede moet zijn. Jullie zijn zo bang voor de veroordeling van anderen. Dus je veroordeelt eigenlijk al meteen jezelf, voor iemand anders.

Als je eerlijk bent, word je ook veroordeeld hoor.

Schittering: Dat maakt niet uit. Denk je dat ik nooit iets mee maak?

Op het werk.

Schittering: Ook, maar ook in alles.

We moeten tactvoller zijn.

Schittering: Tactvol, flikker op zeg ik dan. Gooi het eruit. Flikker op dan weet je. Ze worden boos als ik dat zeg: flikker op. Maar flikker op betekent: je bent licht, is energie, weg jij dan heb ik er geen last van. Flikker op. Ik durf alles te zeggen, echt waar en eerlijk waar, het was voor mij moeilijk hoor. Ik ben een heel ander kind geweest voor mijn Meester. Het is dat hij mij zo sterk heeft gemaakt. Ik ben echt een kind geweest dat altijd harmonie wilde, dat was voor mij mijn idealisme. Maar wat ik ook deed, harmonie bleef gewoon eigenlijk en dan kwam er wat anders. Ik moest altijd maar doen wat zij wilden dat ik deed en daar ben ik mee gestopt. En nu, de mensen die bij mij zijn, die zijn voor mij, omdat ze weten wie ik ben, dus ik ben echt. Als ik morgen op reis ga en je gaat niet mee, dan ga je niet mee. Ook goed en dan zie ik je over een half jaar desnoods en desnoods niet meer. Dus bang zijn om te verliezen is jullie gedachte. En daarom het masker.

Maar je hebt wel inkomen nodig.

Schittering: Wacht even.

Er valt een korte stilte.

Schittering: Mijn Meester zegt zo: inkomen is eigenlijk iets dat komt in. Dus je krijgt iets, een inkomen en daardoor kan je weer ruilen. Maar stel dat je negatieve energie in laat komen, dat betekent dat je op dat moment eigenlijk jezelf koopt om iets te krijgen. Maar je hebt altijd de keuze tussen goed en slecht. Dat betekent, je kan ook je inkomen ergens anders halen. Dus de redenatie van: ik blijf bij mijn man of vrouw, de hypotheek of dit of zus zijn allemaal beredeneerd op angst. Er is zo veel werk.

Zo ben je opgevoed.

Schittering: Dat is zo de grootste smoes, is de grootste smoes. Die moet eigenlijk op top een staan: komt door mijn opvoeding.

Je moet jezelf overstijgen boven je opvoeding.

Schittering: Als ik de opvoeding zou zijn van mijn pap en mijn mam, was ik niets. Niets. Ze zeiden altijd dat ik niets was.

Maar ze hebben ook gezegd van: dit geven we jou mee, maar probeer meer te krijgen. Zo ben je opgevoed, het moet altijd meer zijn, je moet tevreden zijn. Zo ben ik opgevoed.

Schittering: Dat is mooi, dan heb je een andere opvoeding gehad dan ik. Ik ben blij voor je.

Nee, nee, ik ben opgebrand, dat zeg ik niet. Maar zo ben ik wel opgevoed. Waar heb ik nou cursus voor? Natuurlijk was het niet goed. Maar zo ben ik wel opgevoed. Dat accepteer je dan.

Schittering: Ik snap wat je bedoelt, oké. Mijn Meester lacht je uit in eerste instantie.

Er wordt gelachen.

Isaak, dat mag toch niet. Oh ja, Isaak is de Lachende Gids.

Schittering: Hij zegt dat de mensen die jou hebben opgevoed zijn ook opgevoed. Dus je blijft in de generatie zitten van opvoeding. Maar je kan ook gewoon eruit stappen en gewoon kijken naar andere mensen en zeggen: ik voed mezelf opnieuw. Dat is deprogrammeren en programmeren. Ik lach om hem omdat hij is geinig. Hij zegt zo: de mensen die jou hebben opgevoed, waren dat zulke intellectuele mensen?

Nee.

Schittering: Nee, dus je hebt misschien een start in het gevoelsmatige. Maar door die opvoeding blijf je hangen in die opvoeding. Een voorbeeld: ik vroeg een meisje om haar hoofddoek af te doen hier in de zaak. Ze is opgevoed met hoofddoek. Ik vraag netjes: ik heb je haar nooit gezien. Dan komt mijn

energie naar haar toe. Dat geeft haar het gevoel van: ik kan mooi zijn. Wees blij met wat je bent. Opvoeding is eigen opvoeding. Kom op, iedereen probeert mij op te voeden in de tussentijd. Chantal probeert mij op te voeden. Nino probeerde mij op te voeden. Emilio probeerde mij op te voeden. Ik ben niet meer op te voeden. Ik ben mezelf. Bij jou reageer ik zo. Als ik met jou uit ga, zou ik misschien een hele andere avond hebben als met haar. Als ik mijn opvoeding mee zou nemen en zou meenemen hoe ik moet zijn, dan ben ik standaard. Dan ben ik niet meer mijn impulsen, ben ik niet meer mijn emoties. Als ik met haar uitga en ze is op een bepaalde manier opgevoed, dan gaat ze het misschien voor zichzelf doen omdat ze er zin in heeft. En ze gaat aan een pilaar hangen en misschien moet ze lachen om zichzelf omdat ze daar zin in heeft. Dat mag, omdat je doet het voor jezelf. Maakt niet uit hoe je eruit ziet, je doet het voor jezelf. Dat is leven zonder maskers.

Daarom zitten we hier, om spiritueel te worden.

Schittering: Weet je wat jij moet leren schone man?

Nou, zo schoon ben ik niet.

Er wordt gelachen.

Schittering: Jij moet leren om kwetsbaar te zijn. Jij hebt een soort ego bij je. Ik heb oudjaar en nieuwjaar de Steunpilaar uit mijn leven gegooid. Ik heb nog steeds ondanks alles, indien ik echt al zoveel mensen geholpen heb en ondanks dat ik in deze positie zit, nog steeds een stukje ego. Maar wil ik niet. Die is er. De ego is mijn ikke. Ik, Tresi Barros. Als ik nu terug kijk hoe ik heb gehandeld in bepaalde situaties, dan is het puur ego. Ik, Tresi Barros. Je moet leven zonder makers.

Dat is moeilijk.

Schittering: Dat is zelfde als je kledingkast opruimen.

Dat weet ik, maar dat is niet altijd makkelijk.

Heb jij een masker daarvoor nodig dan?

Nee.

Schittering: Ik heb zo vaak mijn kledingkast opgeruimd en hiernaartoe gebracht. Iedere keer zit ie weer vol. Hoe vaak moet ik opruimen? Dus eigenlijk als je opruimt komt er weer iets anders voor terug. Ik ken mensen, die hebben een museum. Zoveel spullen, wel mooi denk ik dan om zo te leven.

Nee.

Schittering: En dan? denk ik.

We zijn met twee auto's begonnen en nu kunnen we onze spullen weer opruimen en kunnen we een vrachtwagen bestellen. Dat is een half jaar later.

Er wordt gelachen.

Nu gaan we weer naar Rotterdam of omgeving.

Schittering: We krijgen misschien een tweede locatie en die moet beheerd worden, wie weet. Misschien komt God tot jullie op dat moment, ik weet het niet. Ik zeg maar wat. We krijgen misschien een grote locatie. Gods zegen. Dat is de overgave. Overgave.

Ik geef mij iedere dag over.

Schittering: In wat?

Mijn ego af te werpen, mijn maskers af te gooien, mijn jassen op te ruimen, dat valt niet mee.

Schittering: Ik weet hoe je het moet doen.

Ja, daarom doe ik het stapje voor stapje, daarom ben ik ook in deze cursus gestapt.

Schittering: Ja, ik weet hoe je het moet doen. In eerste instantie heb je vijf zintuigen toch?

Ik begrijp je niet.

Schittering: Vijf zintuigen.

Vijf getuigen?

Schittering: Zintuigen.

Oh, ruiken, horen, voelen en wat nog meer?

Proeven.

Dat zijn er vier.

Schittering: Nog een keer.

Zien, sorry.

Zien, ruiken, horen, proeven en voelen.

Schittering: Vijf hè, dat is alles bij elkaar. Dus als jij alle zintuigen gebruikt, wat doe je dan? Je kijkt goed, je proeft goed, je ruikt goed, je luistert goed en je voelt goed. Zijn we er?

Ja.

Schittering: Oké, wat doen jullie? Jullie ruiken en hebben er een gedachte over.

Wij oordelen dan.

Schittering: Jullie proeven ook meteen...

Ook weer een oordeel.

Schittering: Jullie zien platonisch. Je hoort een verhaal en je oordeelt meteen en geeft een stempel. Angst. Dus jullie intuïtie, jullie zesde zintuig, is niet ontwikkeld. Dus jullie moeten leren om jullie zintuigen te gebruiken. Dus betekent: oordeel niet vooraf maar achteraf. Dan ontwikkel je je zesde zintuig. Het proeft niet zo, maar oké laat maar, geen oordeel. Je ruikt niet zo fris, oké misschien moet je even de douche in maar laat maar. Je moet leren je energie en gevoelens naar buiten te brengen, zonder het hier te laten zitten. Leer het uit te spreken. Echt waar, je kan daarmee stoppen om zo te denken. Als jij nou denkt: het is een klotejong en je zegt gewoon: wat ben je een klotejong. Op een gegeven moment stop je gewoon om zo te denken, dan word je schoon. Jullie hebben allemaal van die geheimpjes, doosjes hierboven van: ik vind dat een klotejong. Ik vind dat van jou, maar je praat het niet uit en dan krijg je geen reactie. Dus je kan lekker blijven hangen in jouw fantasie of illusie of ego, noem het zoals je wilt, dan blijft het hangen omdat je krijgt het niet je kop uit. Stel dat je klaar bent met je ex. Vanaf het begin zeg je: ik laat me niet gebruiken door jou. Ik wil niet dat je me pijn doet en stuiter de stuiter, dat scheelt je vijftien jaar.

Dat is achteraf, vooraf wil je dat niet zien. Het klopt wel.

Er wordt gelachen.

Schittering: Het is gewoon zo. Er kwamen twee mannen hier binnen en ik zei al meteen: er wordt hier niet geneukt. Ze wisten meteen dat er niet geneukt werd. Ze hebben vier uur hun best gedaan en is niet gelukt omdat ik zei: er wordt niet geneukt.

Er wordt gelachen.

Schittering: Dus je moet wel praten. Als jij tegen mij zegt wat jij van mij vindt, kan het zijn dat ik heel boos op je wordt. Maar dan zijn we weer in een soort energievorm die eerlijk en oprecht is. Het kan zijn dat jij en ik zo boos worden dat ik zeg: ik hoef je nooit meer te zien.

Dat hebben we ook al een aantal keer meegemaakt.

Schittering: Ja, dus je moet leven zonder maskers. Als iemand een masker opzet en jij prikt daardoorheen, haal hem af. Haal hem.

Als je die persoon aanspreekt dan kan je hem wel kwetsen.

Schittering: Je kwetst altijd als je te dichtbij komt. Dat is altijd. Ik kwets jou niet als ik zeg: oh, wat zie je er goed uit. Maar wel als ik zeg: schat, wat heb je een lelijke broek aan.

Nee hoor, dan trek ik hem uit.

Er wordt gelachen.

Het is ook de toon die de muziek maakt. Je kan zeggen: je stinkt uit je bek of je kan zeggen: je stinkt uit je mond.

Schittering: Nee, ik zeg gewoon: je stinkt, omdat ik vind het leuk om te zeggen dat je stinkt. Het klinkt zo lekker. Dus je stinkt, ga je tandenpoetsen. De ene zegt: je stinkt en lacht erbij, maar de energie is niet verkeerd bij het spreken.

Gaat om de toon.

Schittering: Ja, ik zeg gewoon: poeh, tandenpoetsen, poetsen, poetsen, poelier, is een andere taal. Poeh, het stinkt, hier heb je snoep of ik zeg: ik stink, help. Dat zijn mensen gewoon, als we ons niet wassen stinken we.

Noot: De Schittering spreekt over 'poelier'. Dit woord komt van haar ex Emilio, die van Bulgaarse afkomst is. Echter is dit geen Bulgaars woord, waarschijnlijk is het een soort straattaal die hij gebruikte voor het woord 'poetsen'.

Niet als we ons allemaal niet wassen en we doen dat maanden achter elkaar, dan ruiken we elkaar niet meer. Dat doen de mensen hier in de kringloop ook.

Schittering: Ik heb er last van. Chantal is hier de knuffelbeer. Gaan ze weg moeten ze geknuffeld worden, zegt Chantal: dat is al de tweede knuffel.

Er wordt gelachen.

Schittering: Mag ik een knuffel, mag ik een knuffel? Nee. Ik laat zien wie ik ben. Als ik binnenkom, vertel ik mijn verhaal en ze zitten te wachten op een knuffel. Chantal geeft ze een knuffel. Gisteren gaf ik iemand een knuffel, uit mezelf, uit mijn hart, en ik ben op dat moment oprecht en die krijgt van mij een knuffel. Maar anders laat ik me iets niet aanpraten. Dat doen jullie altijd toch? Altijd laten jullie je iets aanpraten. De mensen hier beneden zijn gewoon kinderen. Ze durven niet om aan te kloppen om de was te halen. Ze zaten uren beneden te wachten tot ik klaar was. Je kan ook gewoon kloppen en dan zeg ik ja of nee. Maar is jullie probleem, jullie zitten daar te zitten en uren te wachten. Ik was gewoon in een privégesprek, dus je durft op dit moment niet je te laten zien van: oké ik heb een masker: ik ben beleefd maar ik haal dat masker af van: ik ben onbeleefd. Omdat ik verstoort het gesprek. Je kan toch kloppen? Interactie. Ze zaten maar te zitten.

Dat is onzekerheid.

Schittering: Ja, onzekerheid.

Een brutaal iemand zou dat niet doen.

Schittering: Ja toch, probleem opgelost toch. Niet durven te vragen, welke soort krachten zijn dat? Het zijn geen zintuigen hoor.

Karakter.

Kwetsbaarheid.

Schittering: Nee, gedachtes, woorden en daden. Het zijn er maar drie.

Ja, het zijn er niet veel hè.

Er wordt gelachen.

Schittering: Dus wat je denkt, wat je zegt en wat je doet.

Mag ik wat vragen?

Schittering: Ja.

Ik heb een voorbeeld op mijn werk. Een meisje deed een beetje lelijk tegen me en toen ben ik naar haar toegegaan. Ik had haar nog nooit gesproken daarvoor. Ik ging ernaartoe en ik zei: heb je een probleem met mij? Toen begon ze te schreeuwen van: bitch! Toen had ik zoiets van: ze is wel heel boos. Ze bleef maar hetzelfde doen en toen keerde ze haar rug naar mij toe en toen ging ik naar de baas. Toen zei ik tegen de baas: ze heeft een probleem met mij, wil je met haar praten, ik maak haar alleen maar bozer. Wil jij met haar praten want dit is niet normaal. En nu dat hij met haar heeft gesproken, spreekt ze niet meer tegen mij. Ik kom binnen en zeg: hallo en ze negeert mij. Ze doet lelijk en nu ben ik hetzelfde gaan doen. Ik heb het geprobeerd om te communiceren. En ik merk dat er iets is, maar ze negeert en ontwijkt me.

Schittering: Moet je nooit doen, doe het tegenovergestelde, doe lief.

Dat is wel moeilijk.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ik heb een mooi voorbeeld voor je. Er was iemand hier en die dochter zit in de puberteit, heeft een grote bek tegen de moeder en ze

worden er gek van. Vooral de stiefvader, die weet niet wat hij moet doen. Ze hadden in de middag bonje gehad. Ik wist het allemaal niet en zei tegen de moeder: kom maar! Ze zei: wat? Ik zei: we gaan vechten. Ze zegt: vechten? Ik zei: ja, we gaan vechten, geen pijn doen. Gewoon vechten. Nee zei ze, ik kan niet met jou vechten straks doe ik je pijn. Op een gegeven moment zaten we te stoeien en poef en nog een keer poef. En ik zei: kijk hoe sterk je bent. Bij de derde keer viel ik hard en ze zei: gaat ie, gaat ie, gaat ie? Ik zei: nou moet je zien hoe sterk je bent, zeg dat tegen je kind: kom we gaan vechten. Nee, zegt ze dat is mishandeling. Nee, vecht. Het kind vecht mentaal met je en dan kun je niets, word je boos. Terugvechten kun je mentaal maar ook fysiek gezien. Het is speels gezien, laat ik het uitleggen. Het is niet elkaar pijn doen, niet slaan of knokken. Mijn dochter heeft hier gevochten en ik kan je vertellen, ik ben trots op d'r. Kleine opsodemier, maar ze is mentaal zo sterk en fysiek ook. Het is zo'n klein ding van achtentwintig kilo en ze vecht mij de tent uit hoor. Niet omdat ik wil ze een vechtmachine wordt. Maar omdat ze mentaal heel sterk is en in haar kracht staat. Ze tilt mij op en legt mij neer. Doordat ze gelooft in haarzelf kan ze het en daar ben ik trots op. Ik pakte een ander kind, Yasmine en die is beschermd opgevoed. Yasmine durft niet, terwijl ze veel sterker is dan mijn kind. Maar ze durft niet haar eigen kracht te pakken. Ik zei: vecht jullie twee maar Yasmine durfde niet. Ze gebruikt haar kracht niet. Ik zei: als je je kracht gebruikt, haal je haar neer. Ik zei: ik ben voor Yasmine, ik ben niet voor jou, Angel. Wat ik daarmee wil zeggen is: alles is mentaal en gevoelsmatig met elkaar verbonden. Als jij een glas pakt en je bent zenuwachtig, ga je trillen. Ben je zeker, dan pak je hem gewoon op. Ik vecht niet maar ik win altijd. Ik vecht niet. Hoe doe ik dat? Ik stap erop af en ga lief praten tegen je. Kunnen ze niet tegen, honderd procent garantie.

Wil je koffie?

Er wordt gelachen.

Schittering: Kunnen ze niet tegen, omdat de vechtmachine zit in hen. Kunnen ze niet tegen. Ze verliezen de controle.

Ik heb het geprobeerd.

Schittering: Dat is jouw probleem.

Ik heb het echt geprobeerd om met haar te praten.

Schittering: Moet je zeggen: waarom doe je zo lelijk tegen mij? Weet je wel hoe zeer het mij doet? Je kan ook tegen haar zeggen: je kan wel met mij vechten, maar ik vecht niet met jou.

Is ook trots toch?

Schittering: Het is een masker. Boos zijn mag, maar je moet de energie veranderen.

Bij negatieve energie trek je negatieve energie aan.

Schittering: Absoluut, honderd procent.

Als jij jouw positieve energie brengt weet ze niet wat ze moet doen. Ze krijgt normaal negatieve energie van jou omdat dat is wat ze vraagt.

Schittering: Dat is wat ze wil. Dat is precies wat jij zegt.

Ik weet precies hoe het moet maar...

Er wordt gelachen.

Voor een ander is het makkelijker.

Schittering: Wat ben je toch een sukkel hè.

Er wordt gelachen.

Ik zit hier natuurlijk niet voor niets.

Schittering: Dit is je stoel en je komt lachend binnen. En daar is je stoel en je begint al een beetje te dansen, je wilt gaan zitten, dat is je gevoel. Jij bent eigenwijs en je denkt: ik ga niet zitten, dus ik hou gewoon vol.

Tot Rambo om de boek komt kijken.

Er wordt door elkaar heen gelachen en gepraat.

Schittering: Het is zo fout. Het is echt zo, ik was zo'n stoere meid. Weet je hoe ik op school deed? Ik was zes en ging alle tafels af. En ze moesten allemaal iets brengen, gaven ze het niet, dan naar buiten. Ik had ook nog mijn broer ergens en mijn zus. Ik zat op speciaal onderwijs en op een gegeven moment was het van: hé Sneeuwvitje, hé Sneeuwvitje...

Er wordt gelachen.

Schittering: Op een gegeven moment zat iedereen mij te pesten met Sneeuwvitje. Op een gegeven moment haalde ik uit en zei: niet aankomen en ik sloeg. Vervolgens ging ik op de wc wachten tot hij weg was.

De Schittering moet lachen om zichzelf.

Schittering: Ik ben nooit meer lastiggefallen. Kwetsbaarheid is kracht. Mensen die een masker opzetten: ik ga jou nog wel wat laten zien, natuurlijk! Mijn opvoeding is de perfecte opvoeding geweest. Ik dank mijn vader op mijn knieën, hoe hij mij heeft opgevoed. Ik dank mijn broer, hoe hij mij heeft verlaten. Ik dank die oude mensen, dat ze mij seksueel hebben misbruikt. Ik dank al mijn exen, dat ze me hebben verlaten. Ik dank ze allemaal, ik had het niet anders gewild.

Dat is dankbaarheid.

Schittering: Honderd procent, ik zweer het op God. En waarom dank ik ze? Dat heeft mij gemaakt tot wie ik nu ben. Ik was een heel ander kind geweest, ik was lui, ik was depri, als ik niet die verrotte energie had gekregen. Het is

goed zo. Dus ja, dingen niet aantrekken. Als jij boos bent op haar, echt boos, ben je boos. Ik laat je. Jij kent mij toch, je weet toch wie ik ben?

Daarom.

Schittering: Ik laat je. Waarom luister je niet dan? Waarom bel je dan niet? Ik zeg: ik ga je niet bellen. Maar ik ga niet iets doen, puur om te behouden. Je houdt van mij of je houdt niet van mij. Ben je boos dan is dat emotie, je mag boos zijn, drie dagen lang. Boosheid gaat een keer over, je kan wel boos blijven maar dat betekent dat je het constant voedt.

Je blijft erin hangen.

Schittering: Zo zonde. Leven zonder maskers, hoe moeilijk kan dat nou zijn?

Ja, dat is moeilijk.

Schittering: Mijn masker is simpel, ik heb er geen. Wat is jouw masker?

Mijn masker?

Schittering: Ja.

Oei, dat weet ik niet, het is er meer dan een.

Schittering: Jouw masker in het algemeen.

Ik ben wel heel zorgzaam en wil mensen niet kwetsen.

Schittering: Dat is jouw masker. Zorgzaam, dus je doet je naam eer.

Ja, ik ben wel eigenwijs dat weet ik wel.

Er wordt door elkaar heen gelachen en gepraat.

Schittering: Hij geeft het toe hè. Dat is één van de meest kutste eigenschappen die je kan hebben.

Soms.

Schittering: Is één van de kutste eigenschappen.

Lekker dan.

Ik kan mijn eigenwijsheid ook toegeven.

Schittering: Stel dat wij nu gaan lopen buiten en we zien een bus. En ik zeg tegen jou: stap met mij in en jij zegt: nee, dat doe ik niet. Maar voor hetzelfde geld zeg ik dat tegen jou, omdat in die bus een les zit voor jou. Zou jij met mij instappen, dan zou je zien waarom. Dat is oordeel niet vooraf, maar achteraf. Dus dan blok je eigenlijk al de ervaring. Je kan ook gewoon instappen.

Dat doe ik ook wel.

Schittering: Nee, jij bent eigenwijs. Op het moment dat je op die bus stapt dan ga je kijken. De les kan ook zijn dat je jezelf hebt overwonnen om in te stappen.

Dan komt er een stukje angst naar boven.

Schittering: Er is altijd angst. Er is altijd een weg terug.

Ja, maar dan komt er toch een stukje angst.

Schittering: Ja, sorry jongeman, er komt een tijd dat er vele angsten gaan komen. Weet je welke tijd dat is?

Loslaten zeker.

Schittering: Ja, in de tussentijd kun je oefenen. We zijn alleen maar aan het spelen met lesdingetjes. Het is allemaal nep hè, het is niet eens echt. Het is nep.

Is allemaal illusie.

Schittering: Ja.

We zijn van die poppetjes in een speelveld.

Schittering: Ja, is toch leuk.

Soms is het niet leuk.

Er wordt gelachen.

Mooie omgeving en allemaal van die leuke vrouwen.

Er wordt door elkaar heen gelachen en gepraat.

Schittering: Zeg het gewoon. Julie, je bent een geschenk.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ben je in de ontkenning?

Ik heb gezegd en dat staat ook op de band op de vrijdagavond hier op de cursus...

Hoe heet die cursus nou ook alweer?

Er wordt gelachen.

En toen ben ik naar huis gegaan en toen lag Julie in bed...

De Zorgzame begint te lachen.

Schittering: Excuseer me, maar ik moet even dat masker afdoen. Jij bent echt moeilijk hè.

Ikke?

Schittering: Ja, naar de vrouwen, naar haar toe.

Ben ik moeilijk?

Ja, je wilt je niet laten kennen.

Schittering: Moeilijk. Je bent een lieverd naar mij toe, lieverd naar je zus toe, lieverd naar de medemens toe, lief, lief, lief. Echt honderd procent lief. Je mag echt een bord opzetten: lief. Maar naar vrouwen toe heb je echt een blokkade, dat is een masker. Dus dat kroelie, kroelie doen kan je de hele dag door doen. Even langs haar lopen en aanraken, kroelie, kroelie.

Dat is zijn blokkade. Zoals ik al zei, hij wil zich niet laten kennen.

Schittering: Dat is het masker. Laat zien wie je bent. Ik noem jou een vriend, je bent een geweldige man maar je hebt geleerd om jezelf te beschermen.

Komt door zijn teleurstellingen.

Ja, teleurstellingen.

Schittering: Dan ben je bang.

Ja.

Schittering: Als ik ga skiën en ik val en ik breek mijn rug en daarna is hij genezen, dan ski ik weer zonder angst.

Ja, ik ben niet getekend door het leven hoor, dat vind ik overdreven.

Schittering: Dus jullie moeten kroelie, kroelie doen, zoals we hebben besproken in de cursus 'Overwin je angsten en leef je droom'.

Noot: De Schittering maakt deze opmerking naar Willem de Zorgzame en Julie de Lotus, die een relatie hebben.

Ik heb ook geleerd dat je tactvol moet zijn, dat je niemand mag kwetsen maar je mag wel voor jezelf opkomen. Wat ik wil zeggen is dat ik geleerd heb om het financieel beter te krijgen, zo ben ik grootgebracht. Dat heb ik ook gedaan maar dat was ook een masker en dat heb ik niet vol kunnen houden, om zeven dagen per week, twaalf uur per dag te werken. Dat is ook een masker en illusie geweest.

Schittering: Weet je wat ik wel vind, wacht even...

Er valt een korte stilte waarin de Schittering communiceert met Meester Isaak.

Schittering: Mijn Meester zegt zo: op het moment dat je jezelf in combinatie zet, dus je combineert jezelf, op dat moment zet je de combinatie. Wat je bent, zet je neer in overtuiging van jezelf en dan weet je ook precies waar je grenzen liggen. Op het moment dat we deze cursus zouden geven en we zouden niet een stop geven van pauze, dan loop je over. Omdat dan is het teveel informatie. Dus even pauze en dan trek je je terug, even mediteren, even wat anders. Wat jij net zei over heel veel uren werken en je krijgt niet een soort combinatie van jezelf. Dat je op jezelf kan zijn. Tijdens het werk ben je echt aan de arbeid voor de financiën, wat je net zei. Je moet niet in de arbeid gaan. Je moet iets kunnen doen wat je wilt doen, naar je hart. Dan liever arm. Als iemand een huisvrouw is en dat is zijn energie van huisvrouw zijn, dan is die in haar element. Stel dat je tuinman bent en je bent in je element en jij zegt: ik ga je helpen en je bent absoluut niet een tuinman, dan ben je aan de arbeid. Dus je moet eigenlijk altijd kijken: wat is wat je bent. Maar als je een masker op zet en zegt: ik ben een receptioniste en je neemt de hele dag de telefoon op, maar achter het masker zit een chagrijn, dan moet je dat niet doen, dan is dat niet wat je bent. Dat is zelfkastijding. Hij zegt: jullie zitten hier niet voor straf. Echt waar, in jullie landen en dan hebben we het over jullie landen en dan over Nederland, is er geen hongers-

Betekent dat je niet bang moet zijn voor honger. Op het moment dat je geen woning hebt, dan klopt je aan bij instanties en word je geholpen. Dus dan kom je weer ergens in terecht. Dit is geen Afrika, daar moeten we anders praten natuurlijk. Probeer gewoon je eigen energie goed te gebruiken.

Ik heb dat verkeerd gebruikt, dat weet ik zeker.

Schittering: Ja, toen kreeg je die zelfmoordervaring. Dat had helemaal niet hoeven.

Nee, dat weet ik. Ik ben teveel weggelopen en maskers opgezet, dat weet ik.

Schittering: De mensen die zo meteen aan de beurt komen, hebben jullie nog vragen voordat ik zo de mensen ga behandelen?

Ik had een vraag over mijn oma's.

Schittering: Ja, vertel.

Waren mijn oma's van mijn vaders- en moederskant spiritueel?

Schittering: Dat is niet een toevoeging voor deze les.

Niet?

Schittering: Nee, zegt hij.

Oh, ik dacht over de familieopstellingen.

Schittering: We zitten niet in de familieopstelling.

Dit is één van de onderwerpen toch, onder andere?

Er wordt gelachen.

Schittering: Ja, Isaak...

Staat hier toch, te behandelen: familiepatronen en -opstellingen.

Ook astrologie.

Schittering: Dit heeft toch niets met familieopstellingen te maken?

Niet?

Schittering: Nee.

Familiepatronen.

Schittering: Familiepatronen en -opstellingen, jouw oma die... Familieopstellingen is wat anders. Misschien is de definitie bij jou anders. De familieopstelling is: hoe stel je jezelf op in familiekring? Dat kan familie zijn, dat kan vrienden zijn. Maar jij hebt daar toch niets mee? Heb jij iets met je grootouders?

Nee, nou ja...

Schittering: Dan is het toch geen familieopstelling meer?

Nee.

Schittering: Dus betekent of ze nou spiritueel waren of niet, dat heeft toch niets te maken met jouw persoonlijkheid, karakter van nu?

Nou, de spiritualiteit waar ik nu in zit.

Schittering: Dat heeft met jou te maken, dat heeft niets met dat te maken. Mijn Meester die staat nu, dat is zijn energie. Krijg je geen last van je poten?

De Schittering moet lachen.

Schittering: Jammer dat jullie hem niet kunnen zien. Hij staat hier, is puur energie. Hij projecteert het in mijn hoofd. Hij wil niet dat ik gein als hij bezig is. Mijn Meester zegt zo: jullie familiebanden waren helemaal niet zo hecht. Jullie hebben alleen de naam. Het kan zijn dat je daar een blokkade hebt, maar bij jou is dat niet het geval. Als iemand anders nu de rol zou gaan spelen van opa of oma, dan zou je daar geen emoties bij voelen. Dan zou je niet hysterisch worden et cetera, omdat daar zit geen lading. Is hetzelfde dat ik nu tegen jou zou zeggen: je hebt ruzie met de buurvrouw drie huizen verder en ik zeg: iemand gaat haar nu hier in de familieopstelling spelen, ga jij niet flippen. Het doet je niets, dus je hebt er niets aan. Alleen maar als er een blokkade is dan pakken we dit onderwerp. Spiritualiteit heb jij opgezocht, dus het komt uit jouw bewustwordingsniveau. Dus jij bent ergens bewust geworden dat het aardse leven niet voldoende was. Ik kan jullie wel vertellen, zegt hij, dat als jullie doorgaan met jullie ontwikkeling in welke cursus dan ook, dat jullie elkaar heel anders gaan erkennen. Jullie gaan veranderen en dat is wel een keuze die je maakt. Jullie worden veel liever, lieflijker. Jullie worden ook veel geduldiger. Jullie worden ook meer toegevend, ontvangend, duidelijker, brutaler, fantasierijker. Jullie fantasie gaat jullie energie geven, maar wel positief. Wilde jij wat vragen? Je zit steeds met je hand omhoog.

Ja, al die dingen die je in je leven mee maakt, maakt dat je zo ver van jezelf vandaan gaat. Ik ben ziek geworden en ben in een relatie gestapt van vijftien jaar. Ik heb de kans weer gekregen toen ik ziek was om toch nog te mogen blijven hier. Was dat mijn vrije keuze?

Schittering: Je moest nog niet doodgaan.

Moest ik nog niet doodgaan?

Schittering: Nee.

Noot: De Zonnebloem, die deze vraag stelde werd een tijd later wederom ziek. Meester Isaak heeft hem naar de reguliere zorg verwezen, helaas koos deze student ervoor niet de weg van de reguliere zorg, maar van de alternatieve zorg te bewandelen. Een instrument mag nooit de medici buitensluiten en daarom heeft Meester Isaak hem ook geadviseerd

naar de medici te gaan. Helaas heeft hij niet voor die weg gekozen en is hij in 2016 overleden.

Ben ik wel ver van mezelf vandaan gegaan?

Schittering: Ja, heel ver.

Was dat mijn vrije keuze?

Schittering: Dat was jouw onzekerheid, jouw angst. Kinderen zoals jij, zijn kinderen die gauw afhankelijk worden. Die gaan zichzelf eigenlijk geven aan een andere energie. En gaan ze daar genoeg in nemen, ondanks hun angst. Tot er op een gegeven moment ergens in jouzelf een bezinning komt. Bezinning, je wordt beziel, kan ook zijn door de goddelijke wereld, dat je op een gegeven moment het woord ik geloof niet meer krijgt. Als je dat voelt in je ziel, in je energie, is er geen weg meer terug, dan krijg je juist kracht. De een doet er twintig jaar over, de ander doet er dertig jaar over, de ander doet er zes maanden over. Het maakt niet uit hoelang het duurt, het gaat erom dat die kracht bij jou ontstaat dat je zegt: ik wil niet meer achter dat masker leven. Jouw opvoeding heeft je dat gebracht en dat is doorgetrokken naar je relatie. En eigenlijk waren wij het voortraject, dat je in onze cursus bent gestapt. En dat wij jou een beetje wakker hebben gemaakt en weer een beetje wakker hebben gemaakt. En op een gegeven moment ging het in jouw energievorm iets doen. Dat je zei: er klopt hier iets niet, dat wil ik niet meer. En toen moest je jezelf eruit halen en toen kwam jij tot je recht. Maar je was heel erg bang, om jezelf tot je recht te laten komen.

Ja.

Schittering: Nu ben je bezig om jezelf tot je recht te laten komen. Maar je moet één ding aan jezelf gaan beloven zegt mijn Meester Isaak tegen jou, dat je niet meer jezelf gaat verliezen. Nee is nee, ja is ja. Dit geldt voor niemand hier. Dit is wel pijnlijk, voor mijzelf gesproken. Niemand hier kan zonder zijn medemens. Er zijn heel veel medemensen die je niet goed behandelen. Maar omdat je niet zonder je medemens kan, laat je je zo behandelen. Mijn

Meester zegt: je kan wel altijd nieuwe inzetten. Dat is ook een beetje mijn valkuil, ik ben net zo gevoelig als jij. Als ik van iemand hou, dan hou ik echt honderd procent van iemand. En dan blijf ik er heel lang inzitten. Ondanks ik lessen krijg en dan moet ik dingen doen. En dan drukt hij de knop om. Mijn ziel breekt dan, de energie. Dat is juist wat belangrijk is: je gaat tranen en bekijk het, voel het en laat het los. Mijn Meester zegt ook dat het belangrijk is, dat je eigenlijk gaat luisteren naar je behoeftes. Altijd boven je behoeftes.

Op gevoel.

Schittering: Behoeftes. Ik vind dit wel geinig eigenlijk. Als je echt naar de wc moet en je moet echt duidelijk schijten, laat ik het zo zeggen, en je darmen zeggen dat je moet, maar je weet dat je niet mag, omdat het nu niet uitkomt, dan ga je inhouden en knijpen met je voeten op de grond. Maar je kan ook zeggen: excuseer maar ik ben even schijten. Als je dat doet, in eerste instantie het voelt goed dat je het hebt gedaan omdat je komt voor jezelf op. In tweede instantie voelt het goed, om die woorden te gebruiken omdat je ziel, je energie, wil dat kwijt. Dus je hebt de woorden gebruikt in je eigen woordenschat, brutaliteit. En in derde instantie, je ziet wel wat de wet van oorzaak en gevolg is daarvan.

Anders schijjt je in je broek.

Er wordt gelachen.

Schittering: Mijn Meester zegt: als je duidelijk bent dan is dat toch goed, wat de wet van oorzaak en gevolg ook is. Het ruimt alleen maar op. Als je vrienden hebt en je hebt er twintig en er zijn zeventien niet goed, kan je beter maar drie houden. En die drie krijgen al die honderd procent energie. Maar als je het door twintig moet delen krijgen ze er maar vijf procent van.

Als er nemers tussen zitten heb je helemaal geen energie meer.

Schittering: Nee, maar als je er maar eentje hebt. Al is het maar je allerbeste maatje en je hebt daar een mooi mens en je kan in zijn armen in slaap vallen desnoods, dan is het goed. Of dat kind daar, die heeft een wereld meegemaakt en dat zal altijd je tekenen toch? Maar dan kan je wel doen alsof het je niet heeft getekend. Dat noemen ze overstijg jezelf. Mijn broer was echt mijn beste maatje, hij was de enige die ik had, maar hij heeft me in de steek gelaten. Waarom? Omdat ik zijn fiets had gepakt of zo en hij was boos. Oké, is goed. We gaan allemaal tot het grootste bewustwordingsniveau, dat we alles begrijpen. Maar dat heeft tijd nodig. Je hebt tijd nodig om te groeien. Ben jij uitgestapt?

Nee, ik heb gesolliciteerd, maar ik heb nog niets gevonden. Ik heb besloten om twee of drie dagen te doen en er dan verder niets meer bij te doen. Dus ik blijf wel.

Ik ben jaloers op haar, ze ziet er mooi uit.

Schittering: Ik ben er ook jaloers op.

Er wordt gelachen.

Schittering: Je bent een mooi meisje, gaat het goed met je vriendje?

Ja.

Schittering: Mooi, ze heeft een vriendje.

Het is je gegund.

Schittering: Er moest een heel gesprek aan voorafgaan.

Er wordt gelachen.

We weten het allemaal wel en toch...

Schittering: Het blijft moeilijk. Dat weet ik, daar ben ik één van de beste in. Altijd doorkijken. Als je teveel doorkijkt heb je ook de wet van oorzaak en gevolg daarin. Die gozer, Emilio heb ik het over, is ook eigenlijk veroordeeld voor zijn ras, waar hij vandaan komt zeg maar. Dan ga je automatisch al anders kijken. Ik als Tresi, niet als de Schittering. Als ik veel slechte dingen tegen jou zeg over hem, dan neem je het toch mee.

Ik vind zijn gezicht wel lief.

Schittering: Hij is ook lief, maar het enige wat hem interesseert zijn zijn moeder en zijn dochter.

Dat is toch logisch.

Schittering: Ja dat klopt, maar omdat hij geen financiën heeft, leunt hij veel op mijn financiën zeg maar. Dus in alle opzichten, al is het maar wat eten. Hij heeft niet de daadkracht, tot nu toe, dat hij dingen doet. Een voorbeeld: we gingen een keuken uitmeten en hij keek al moeilijk. Ik ben iemand van: ik geef nooit op. We hadden de aanhangwagen meegenomen en het licht was kapot dus we hadden geen licht. Hij zei: zo meteen hebben we een boete en die betaal jij. Dus wat doe ik, ik bel de ANWB. Ik moest op een gegeven moment weg met de ANWB om de schade te maken. Ik ga weg en hij schoot in de veroordeling van: ik zit te wachten en ik ben klaar. Ik zei: hoe vaak zit ik te wachten op jou? Op dat moment zag ik dat hij de kracht niet heeft. Ik wil wel wat neerzetten, maar ga jij ook wat doen? Dan is het: morgen, overmorgen, morgen en maar doorslapen van: ik ben moe, ik wil naar huis. Naar huis? Dan was hij weer moe door zijn dochter. Op een gegeven moment wilde ik seksueel actief zijn, omdat ik heb hem twee dagen niet gezien en gesproken. En dan is hij te moe en wil hij slapen. Eerst was hij moe daar en toen wilde hij stappen in een bar en zei ik: jij gaat naar een bar, dan ga ik ook naar een bar. Ik mocht niet mee, oké. Hij zat de hele tijd aan de telefoon en nu ben je te moe, om mij dat te geven. Hij zei: ik wil niet dat je mij beschouwt alleen maar voor de seks. Ik moest een paar dagen wachten. Ik testte hem uit. Ik kreeg een droom die nacht en die droom vertelde mij dat ik het huis niet moest doen, omdat het klopte niet. Ik maakte hem

wakker, maar ik kreeg hem niet wakker. De volgende ochtend zei ik dat en toen zei hij: je bent niet te vertrouwen. Ik zei: misschien denk je dat nu, maar je oordeelt vooraf. Ik heb de afspraak gemaakt met die man en achteraf was het huis al verhuurd aan iemand anders. Die man had al een ander iemand. En die jongen betaalde daar driehonderdvijftig euro voor en geen borg. En ik moest zevenhonderdvijftig euro borg en vijfhonderd euro betalen. Dus achteraf ben ik behoed voor een fout. De communicatie heb ik niet goed over kunnen brengen aan hem, omdat het kwam achteraf en het ging niet via een tolk. Ik doe alles intuïtief.

Dan is het toch een nemer.

Schittering: Nee, zoals ik net gezegd heb, hij heeft het niet.

Dat is overlevingsdrang.

Schittering: Als jij het niet hebt, dan ga je ook nemen.

Ja, natuurlijk.

Als je het niet hebt, ga je dat ook doen.

Heeft hij niet gezegd dat hij alles terug zou betalen?

Schittering: Hij zei dat wel. In z'n hoofd zegt hij dat wel. Hij zei: ik begrijp de liefdadigheid van dit alles. Maar wat jij net zegt: het nemersgevoel bij mij komt zeg maar en dan trek ik de stekker eruit, maar in zijn hart wil hij wel anders zijn. Dus ja, een gever en een nemer is ook moeilijk uit elkaar te halen. Nu is hij een nemer. Op een gegeven moment was zijn mobiel kapotgegaan en zei hij: koop je nog een ander mobiel? Hij weet de woorden niet zo goed. Ik zei: wil, niet moet. Hij werd nog bozer en meer van die kleine dingetjes. Ik had een foto gemaakt en hij heeft mij verwijderd van Facebook. Zodat zijn vrienden die foto niet kunnen zien. Dan heb ik zoiets van: oké, klaar, ondanks alles. Gister heeft hij me gebeld en zei: ik heb nog nooit zo'n meisje meegemaakt. Hij had tranen in zijn ogen toen ik afscheid

nam. Ik pakte hem vast en hij zei: laat me los en hij had tranen in zijn ogen. Ik had hem beledigd.

Ego.

Na een korte pauze wordt de les hervat.

Schittering: Oké, heeft iedereen twee vragen van de cursisten op afstand?

Ik heb er twee.

Ik ook.

Schittering: Vandaag heb je een veel fijnere aura dan vorige keer, dank je wel. Gaat het beter met je?

Ja, dus ik luister wel.

Schittering: Mooi zo.

Lieve Chantal, sorry ik was het weekend in Doornspijk en ik kom nu net thuis, vandaar dat ik nu te laat ben met mijn vragen. Toch hoop ik dat ik nog mee kan doen met de vragenronde. Wat vindt Isaak van mij, wie ik ben zonder maskers? Ria.

Schittering: Wat is de vraag?

Wat vindt Isaak van mij, wie ben ik zonder maskers?

Schittering: Ria, Isaak vindt haar top in eerste instantie. Het is gewoon een topvrouw. Als je haar kent zou je een hele leuke avond met haar door kunnen brengen. Het is een vrouw die droog uit de hoek kan komen en ze is duidelijk zichtbaar aanwezig en ook niet aanwezig.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Wat is haar masker? Een beetje hetzelfde als jij. Jullie kunnen heel veel met elkaar combineren. Jij bent ook een vrouw die weinig heeft gekend in de liefde hè?

Er valt een stilte.

Schittering: Liefde...

Ja, ja ik luister.

Er wordt door elkaar heen gelachen en gepraat.

Schittering: Jij hebt ook weinig liefde gehad hè? We hebben het over mannelijke liefde hè.

Ja.

Schittering: Zij heeft heel weinig mannelijke liefde gehad.

Ik heb wel veel vriendinnen.

Schittering: Maar je hebt weinig mannelijke liefde gehad.

Oké.

Schittering: Vrouwen is anders dan mannelijke liefde. Dan hebben we het over kwetsbare liefde, het samenzijn. Op een gegeven moment heeft ze ook haar relatie losgelaten omdat ze die mannelijke liefde miste. Dus wie is ze zonder masker? Ja, eigenlijk heel kwetsbaar. Wie ben jij zonder masker? Ook heel kwetsbaar. Je kan wel tegenin gaan, mag, geen probleem. Je bent drieëndertig jaar getrouwd en mijn moeder is meer dan vijftig jaar getrouwd.

Als ik niet gelukkig zou zijn in die relatie, zou ik weggaan.

Schittering: Jouw definitie van geluk is anders dan mijn definitie van geluk.

Dat snap ik.

Schittering: Mannelijke liefde betekent dat je de energie krijgt van kroelie, kroelie, lekker bij elkaar, dat romantische. Dat is voor mij mannelijke liefde. Mannelijke liefde is niet dat ik haar in mijn huis heb en de was doe en samen eten. Dat is voor mij geen mannelijke liefde. Mannelijke liefde is voor mij dat je in die verliefdheid zit van: ik ben nog steeds dol op je, kroelie, kroelie. Dat is liefde. Een beetje knokken is ook mannelijke liefde, die intimiteit. Ik weet niet welke type man jij hebt, ik heb je foto nooit gezien. Dus ik kan het niet van zijn kant zien. Maar ik weet het wel in jouw aura. Het heeft niets te maken met slecht of goed. Ik ging naar Portugal en ik zag dan mensen, wat Kelly nu doet, plukken aan elkaars haar. En dat deed me zeer dat ik geen man had om aan zijn haar te plukken, of zijn neus. Dat is voor mij liefde, mannelijke liefde. Dat is een beetje dat overgevoelige, prikkels hebben. Of jij hebt me pijn gedaan. Even ter verduidelijking dat ik jou niet verkeerd in heb gelicht, zijn jullie heel erg strelend naar elkaar toe, het kroelie, kroelie?

Ja, volgens mij wel.

Schittering: Misschien heb je een andere definitie. Dus als je thuis komt dan ben je blij?

Ja, als we thuiskomen dan gaan we zitten en praten we de dag door en nemen we een borrel. Alleen kroelie, kroelie heb je ook geen moer aan hè.

Schittering: Dat is voor mij het verkeerde antwoord. Dat gevoel dat je bij elkaar zit en dat je de energie laat stromen. Ik heb ook een man gehad die er voor me was, maar ik had dat stukje nodig, dat ene. Dat is misschien het verschil tussen jullie en mij. Jij hebt ook mannelijke liefde gehad en jullie bespraken ook alles.

Ja.

Schittering: Op zich was er niets mis met het plaatje.

Nee.

Schittering: Alles was goed, maar jullie hadden jullie intimiteit problemen, maar dat gevoel dat je bindt...

Ik had een andere gedachte over de liefde dan hij.

Schittering: Ja, bij mij is: jij voedt mij niet, ik ga dood. Dat is net als ik water nodig heb in mijn plant. Als ik iemand heb in mijn huis, waar ik dingen mee kan bespreken, die ik met haar kan bespreken en met jullie, dan wil ik met jou de mannelijke liefde. Dat ene van: hmm vasthouden. Dat ik op zijn rug wil gaan liggen, kroelie, kroelie, dat. Dat houdt het in balans. Je hebt vriendschapsliefde, je hebt mannelijke liefde, je hebt vrouwelijke liefde, je hebt broederschapsliefde, je hebt zo veel soorten liefde. Je moet weten in welke categorie je valt. Op het moment dat je bent in de categorie van: we zijn broer en zus, maar we zijn wel getrouwd, maar we spreken wel met een borrel, dan moet je wel weten: is het een zakelijke borrel of is het een gevoelsmatige borrel met open haard? Maar ja, het is moeilijk om soms de woorden over te brengen. Omdat ik snap jouw verhaal wel, omdat je bent gelukkig, al drieëndertig jaar.

We laten elkaar gewoon, hij is niet zo spiritueel en ik zit daar al zolang in.

Heb je op een gegeven moment niet zoiets van: waar moeten we het over hebben?

Om je een beeld te geven, we waren op vakantie en toen dachten ze dat ik de minnares was van mijn man, omdat voor de buitenwereld gingen wij zo met elkaar om en konden ze zich niet voorstellen dat we al drieëndertig jaar getrouwd waren.

Jij bent bezig met je spiritualiteit, daar kun je dan niet mee bij hem terecht.

Dat is ook wel leuk, dat je je eigen individu bent.

Dan verander je toch, of zie ik dat verkeerd?

Je verandert je hele leven door, wat je meemaakt, met werk enzovoort.

Maar is dat geen probleem tussen jullie?

Ik vind van niet.

Zo...

Schittering: Mooi.

Hij geeft jou wel de vrijheid om dit te doen.

Zo ben ik ook. Als hij zou zeggen: ik wil niet dat je het doet, dan doe ik het toch.

Heel vaak in een relatie is het zo dat als de een het niet doet, dat de ander het ook niet mag doen en dan gaat het vaak fout.

Hij heeft op boksen gezeten dan ga ik ook niet zeggen: mag niet.

Schittering: Ik heb heel veel mannelijke liefde gehad, maar op een gegeven moment voedt het mij niet meer in de categorie van: zijn vriendin. Ik heb van alle mannen echt gehouden, maar het voedde mij niet meer. Ik heb het masker afgegooid en gewoon gezegd van: ik wil die mannelijke liefde niet meer, ik wil een echte liefde. Dan ben ik mijn eigen zelf. Als Ria iets zegt, dan zegt ze het heel droog. Ze is echt een droogkloot en ze stopt niet met roken.

De Schittering moet lachen.

Ze doet geweldig werk.

Schittering: We weten niet wat ze doet.

Ze doet voor jonge allochtone vrouwen die zwanger zijn ehm...

Past ze op.

Ja, oppassen en een luisterend oor.

Schittering: Dat wist ik niet.

Ze begeleidt ze.

Schittering: Super, super, super.

Dankbaar werk.

Schittering: Dat is zeker mooi. Wat zegt ze nog meer?

In mijn beleving zijn maskers net zoiets als rollen die je aanneemt als mens, bewust en onbewust. Voor mijn gevoel heb ik niet zoveel maskers waar ik me achter verschuil. Ik voel mij over het algemeen redelijk mijzelf, puur zoals ik mij voel. Alleen in vreemde, grote gezelschappen hou ik mij stilletjes omdat ik niet haantje-de-voorst wil zijn, ook geen behoefte aan. Ik wist dat aan mijn noordelijke nuchterheid, maar klopt dit?

Schittering: Ja, dat klopt, honderd procent. Degenen die haar kennen kunnen ook allemaal even hun hoofd schudden: ja klopt. Daar is niets mis mee, omdat ze vangt alles op. Op het moment dat ze luistert, luistert ze ook echt heel goed. Dus ze is echt aanwezig, maar ze is stilletjes aanwezig. De ene vraagt vragen omdat ie de behoefte voelt om te praten constant en de ander is stil en luistert. Dus het is een luisterkind. Maar ze heeft geen masker. Zoals je haar ziet is ze ook. Dus ik vind haar echt een topwif en ik als persoon vind haar een topwif.

Ik ook.

Schittering: Omdat wij kennen haar omdat we haar in een aantal cursussen hebben gezien, het is nooit een persoon geweest waar je echt uren en uren mee kan kletsen. Omdat ze liever luistert, dan kletst. Maar als ze iets zegt, dan zegt ze het goed.

Ze kan toch wel fijn praten hoor.

Schittering: Ja, jullie kennen haar meer dan ik, ik ken haar alleen als cursist.

Dat begrijp ik.

Schittering: Mooi. Wie heeft Betty?

Nee, heb ik niet.

Schittering: Nee, niemand heeft Betty? Heeft iemand de Positieve?

Ja, ik. De Positieve verontschuldigt zich bij de Onmisbare. Ze is ziek geweest maar vanaf de 15e gaat ze het goedmaken.

Schittering: Wie heeft Elsie?

Ik niet.

Ik ook niet.

Schittering: Niemand heeft Elsie? Oké. Wie heeft Monica?

Nee.

Schittering: Ook niet?

Ik heb wel de Prachtigste.

Er wordt gelachen.

Schittering: Dat is Elsie. Wie heeft nou de Prachtigste?

Ja, ik.

Er wordt gelachen.

Ik heb Aukje.

Schittering: Aukje, jij hebt dus Aukje. Oké, de Prachtigste doen we straks. Hermien?

Heb ik. Lieve Chantal, ik heb op dit moment even geen vragen. Ik ben bezig om de vorige les te beluisteren. Wel heb ik de adviezen in praktijk gebracht. Ik neem wat meer afstand. Verder ben ik bezig om wat meer naar mezelf te luisteren. Ik ga proberen om als uitgangspunt te nemen: niets moet, alles mag. Verder heb ik jarenlang gevochten voor het welzijn van mijn kind in het schoolsysteem. Ik vond dat hij geen etiket moest krijgen. Uiteindelijk heb ik dat niet kunnen redden voor zijn welzijn en heeft hij toch een etiket moeten krijgen. Dat is soms lastig te accepteren. Ik zie dat hij nu met plezier naar school gaat. Het voelt toch of ik verloren heb. Er is voor mijn gevoel even geen ruimte voor nieuwe vragen. Je krijgt de groeten.

Schittering: Mooi, groeten terug. Ria?

Die heb ik.

Ik heb ook Ria.

Begin jij maar.

Lieve mensen, mijn vraag gaat over familieopstellingen. Ik heb zelf een paar keer daaraan deelgenomen en daarin ging het over mijn vader. De persoon die de opstelling deed, veranderde in mijn vader. Mijn vader leeft nog, hoe werkt zoiets?

Schittering: Als je goede familieopstellingen doet betekent dat je de energie overdraagt. Dus je draagt de energie over van iemand anders. En dan wordt dat jouw gevoel. Dus als je je open gaat stellen dan kan het zijn dat je dat gevoel over gaat nemen. Jullie doen dat ook allemaal, maar jullie zijn je er niet bewust van. Maar jullie doen constant elkaars emoties, gevoelens, ook door jullie heen laten gaan. En daar reageer je op. Bij haar ga je zo reageren en bij haar zo, simpel. Dat is niet zo'n moeilijke vraag. Je neemt energie over en dan zet je het neer. Dat is familieopstellingen, punt. Ga maar door.

Hoeveel baat hebben deze opstellingen, los het echt iets op?

Schittering: Dan weer stop. Daar heb je weinig baat bij, omdat het is alleen maar een zichtbaar iets. Iemand projecteert eigenlijk iets wat je eigenlijk kent en daar word je op geraakt. Maar je moet eigenlijk zelf de bewustwording krijgen, dat je eigenlijk in die familie opgegroeid bent. En wat je papa heeft gedaan en dat je verder kan naar de toekomst toe. Dus hoeveel baat heeft de opstelling? Op zich niet zo heel veel, behalve dat je de bewustwording kan krijgen, maar dan hangt het er weer vanaf wat je ermee doet. Het is hetzelfde dat je mij een vraag stelt en je krijgt antwoord: wat doe je ermee?

Mijn ex-man kon niet goed overweg met mijn familie en stond heel erg onder invloed van een medium, dat nu zijn nieuwe partner is. Meester Isaak heeft gezegd dat die absoluut niet zuiver bezig is. Mijn ex had wel veel commentaar op mijn familie. Ben ik daar teveel in meegetrokken, of had ik toch mijn eigen stuk op te lossen? Mijn vader wil heel graag de controle over alles hebben en probeert mij te vertellen hoe het moet. Op dit moment is alles weer oké met mijn familie, alleen door de heftigheid van de gebeurtenissen toen, vraag ik me nog steeds af, of het wel allemaal nodig is geweest.

Schittering: Natuurlijk niet. Natuurlijk is het nooit nodig geweest, maar dat is mosterd na de maaltijd. Het is nooit nodig geweest om elkaar pijn te doen, maar elke familie heeft zijn momenten daarin. Ja, het enige wat je kan doen als je in dat moment hebt gezeten en je hebt het ervaren, bekeken en gevoeld, dan moet je het natuurlijk ook gewoon weer vergeten. Als je het niet kan vergeten, moet je het vergeven. En kan je het niet vergeven, dan blijf je erin zitten. Vergeten is een beetje moeilijk, omdat je hebt hersenen en die geven je de informatie. Dus het is niet gedeletet. Je kan het wel gevoelsmatig gaan vergeten, dat je zegt: ik ga boven mijn gevoel stijgen. Ik laat het los en dan ga je het in positieve energie omzetten. Als je er positief in bent, dan zal je zien dat het geen pijn meer doet. Op het moment dat jij lelijk tegen mij doet betekent: ik kan de energie gaan behouden. Of ik kan gewoon lief gaan doen op jouw energie. Betekent dat ik aardig ga doen tegen jou. Jij hebt lelijk gedaan, maar ik ga aardig doen tegen jou. Op het moment dat ik aardig tegen jou doe, ga je voelen dat ik lief ben. Wat doen mensen? Ze trekken hetzelfde aan wat ze uitstralen. Dus je straalt uit, je trekt aan wat je uitstraalt. Dus

iemand doet lelijk, je doet ook lelijk. Het is heel moeilijk om dan lief te gaan doen. Dat hebben we net gehoord bij Kelly. Maar ja, het woord lief klinkt ook zo lief. Maar mensen zijn bang als je lief doet, dat je kwetsbaar bent. En dat je belachelijk gevonden wordt, omdat je niet sterk bent. En al die dingen. Maar wat zeggen de grootste Meesters: die hebben alleen maar dat gedaan, lief gedaan. En dat waren de grootste Meesters ooit in jullie midden. Dus ja, vergeten. Oké, wie heeft een andere naam?

Ik had de Prachtigste.

Schittering: Nou, dan doen we de Prachtigste.

Beste Isaak, ik heb nog een vraag over astrologie. Je hebt een geboortehoroscoop en in de opleiding leren we dat de planeten hoe ze nu aan de hemel staan ook weer inwerken op de horoscoop en dat je daar kunt aflezen in welk proces je zit, wilt u daar iets over vertellen? De Prachtigste.

Schittering: Geef me die bladzijde. Geboortehoroscoop en de inwerking op de horoscoop en dat je daarop kunt aflezen in welke processen je zit.

Je hebt ook nog ascendanten.

Schittering: Ja, ascendanten. Alles in het sterrenstelsel heeft een beïnvloeding op jou. Het is net als dat je genen met je mee hebt gekregen. Dus het sterrenstelsel beïnvloedt jou vanaf je geboorte. Dus de planeten, de hemel, dat klopt, dat is allemaal beïnvloeding. Omdat een goede astroloog die leest dus eigenlijk af welk systeem jij mee hebt gekregen zeg maar, en wat je eigenlijk hoort mee te maken in levensprocessen. Dat betekent dat het eigenlijk in je levensboek ligt. Maar of je het inloopt, dat levenspad, is nog maar de vraag en of je het goed afmaakt is ook nog maar de vraag. Dus een astroloog kan je zien als iemand die gewoon iets heeft geleerd, dus hij leest eigenlijk de planeten af, maar dat zijn de hoofdlijnen. De kleine lijnen bepaal je zelf. Ze kunnen niet voorspellen bij wijze van spreken, dat je gaat scheiden. Ze kunnen het wel voorspellen doordat ze zien dat je relatie niet goed is en dat je iemand krijgt, een ander typetje. En dan lees je dat af en dan

praat je in voorspelling. Het kan ook zijn dat iemand zegt: ik ga niet scheiden en ik blijf al die jaren ongelukkig aanwezig, zoals mijn mama dat heeft gehad. Dus elk proces dat de mens maakt, is eigenlijk altijd afhankelijk van de vrije wil en keuze. En wat je ermee doet. Jullie hebben een proces hier, omdat jullie hebben gekozen voor dit proces.

Is ook vrije wil.

Schittering: Vrije wil. Hadden jullie hier niet voor gekozen, hadden jullie dit niet meegemaakt. Het staat misschien wel in je astrologie, dat je spiritueel ontwaakt. Maar stel dat je beïnvloed wordt door je partner of wie dan ook. En je zegt: ik ga het niet doen, dan staat het wel getekend daar, maar dan is het een bladzijde die je overslaat. Ja, ik weet wat je zegt. Mijn Meester zegt: het makkelijkste dat ik kan zeggen is zo: je hebt een levensboek en dat is je draaiboek. En daar heb je eigenlijk nog heel veel losse pagina's tussen en die mag je zelf invullen.

Dat is je vrije wil?

Schittering: Nee, niet je vrije wil, gewoon je levenservaringen, de wet van oorzaak en gevolg, je levenspad. Het kan zijn dat je levensboek zo dun is en dat je hem zo dik maakt, heel dik dus. Het kan ook zijn dat je levensboek zo dik is en dat je hem heel klein maakt door de vrije wil van uitstappen uit het leven. Of de levenservaringen niet mee wilt maken, dus dat je ergens stop zegt. Dat betekent dat je veel meer levens moet gaan leven dan dat leven, omdat je het boek nog niet af hebt gemaakt. En dan wordt het netjes teruggezet en dan gaan ze weer een levensboek maken met dezelfde hoofdlijnen. Dat is een leuke, stel dat je een cursus instapt en je moet hem afmaken. En je blijft hangen op twee. En dan ga je volgende keer weer naar de school en dan moet je het afmaken.

Moet je weer reïncarneren.

Schittering: Ja.

Zo gaat het maar door.

Schittering: Ja, je kan er niet meer onderuit. Je kan er niet onderuit, als je naar de zevende sfeer wilt gaan, dus de perfectie van klaar, je bent verbonden met aarde, kan je er niet onderuit. Je mag het wel overdoen, maar je kan er niet onderuit. Dat is intuïtie. Je beïnvloedingsvermogen is zo groot. Het is zo'n mooi systeem, de planeten, de helpers, het is zo goed in elkaar gezet. Maar je moet wel durven te luisteren naar je intuïtie, niet naar je koppigheid hè. Stel dat hij niet had geluisterd naar wat Julie heeft gebracht, dan waren ze nu niet een stel. Voor hetzelfde geld hebben wij nog iets te doen, voor hetzelfde geld gaan wij iets runnen. Ik zeg maar wat. Als hij koppig was gebleven, waren ze nu niet samen. Dat is de wet van oorzaak en gevolg. Doordat wij jullie hebben aangepakt en een shockeffect hebben neergezet van: oké, je gaat niet meer naar Julie, het is gewoon klaar, dan komt het binnen en doordat het binnen komt, is het of dit of dat en niet tussenin.

Het is ja of nee.

Het was een soort wakkerschudding.

Schittering: Dus verlies je haar. Een bewustwording. Mooi, opgelost.

Opgelost.

Ik heb er nog één van Bianca.

Schittering: Ja...

Beste Isaak, in de vorige cursus gaf u en de medecursisten aan dat ik gewoon mezelf moest zijn. In eerste instantie dacht ik: lekker makkelijk. Nu zie ik dat het inderdaad zo makkelijk is, ik moest alleen lef hebben. Eerst moest ik een einde maken aan iets anders. Namelijk een relatie die ik moest beëindigen. Je kunt het een blokkade noemen, een relatie die ik moest beëindigen. Ik heb mijn masker afgegooid en mijn kwetsbaarheid getoond. De relatie is beëindigd met de nodige boosheid en verdriet. Ik moest deze persoon loslaten om zelf verder te kunnen. Helaas zijn er de nodige jaren overheen gegaan, maar het moest zo

zijn. Ik heb nog steeds verdriet en ik voel nog steeds onbegrip en een stukje boosheid. Maar dat zal waarschijnlijk wel slijten. Vandaag heb ik gesolliciteerd op een voor mij, perfecte baan. Het is voor mij een grote stap vooruit. Door alles heeft mijn zelfvertrouwen een deuk gekregen. Ik heb moeite met verandering en dus ook loslaten. Ik weet dat er boosheid en verdriet onder zit. Hoe kan ik dit het beste opvangen, zodat ik daarna ook weer verder kan?

Schittering: Dat is een hele mooie vraag, dank je wel Bianca. Dat is heel simpel. Op het moment dat je dat voelt, dan voel je dat echt en elk gevoel is een emotie. Gevoel, emotie. Je moet het zo zien als vuurwerk in jouzelf. Het verandert altijd. Je gevoel en emoties zijn niet stabiel op dat moment, dus je moet erdoorheen, niet wegdrücken. Juist in gaan zitten. Niet te lang. Net als de pot, je laat het los en niet te lang op de pot blijven zitten, anders blijf je in de shit zitten. Betekent, soms moet je ook door durven trekken en zeggen: ik ben klaar. Vervang je emoties, gevoel met iets nieuws, iets positiefs. Dus heb je verdriet of iets, dan moet je positieve energie zoeken. Je mag bij wijze van spreken drie dagen huilen, mag, maar niet drie weken, twee weken. Ga het buiten de deur zoeken, ga mensen zoeken die positief zijn. Ga niet met je energie daarnaartoe van: oh, dit en dit en dit. Dus het hele verhaal laat je thuis. Dus je gaat ernaartoe met je kutgevoel ja, maar niet met het verhaal. Hoe vaker je het verhaal weglaat hoe beter. Niemand kan je genezen. Als je het bij honderd mensen brengt, dan kunnen honderd mensen jou advies geven. Ze horen iets, maar niemand kan je genezen. De enige die jou kan genezen ben jij zelf. Dus je moet gewoon tranen, bekijken, voelen en loslaten. En dan kom je wel tot genezing. Oké, wat ik nog even aan jullie wil mededelen is dit. Ik begin bij jou, ja jij. De lezers weten niet wie ik bedoel, dus noem je naam.

De Verandering.

Schittering: Gebruik je naam goed. Verander hetgeen wat veranderd moet worden. Jij bepaalt het zelf. Kijk ernaar.

Ik weet het.

Schittering: Doe je verandering toepassen. Wat is jouw naam?

De Zorgzame.

Schittering: Blijf zorgzaam, vooral voor jezelf.

Dat weet ik.

Schittering: De Lotus wat is hetgeen wat wij tegen jou zouden moeten zeggen?

Blijf doorgaan zoals je bent.

Schittering: Zet op wat je op wilt zetten. Zonnebloem?

Ik moet gaan stralen.

Schittering: Zonnebloem hè. Oké, mooi. Zuivere?

Ik moet zuiver blijven en voor mezelf gaan staan.

Schittering: Mooi zo. Kelly?

Dat ik mee doe aan deze cursus.

Schittering: Mooi zo.

Altijd makkelijk.

Schittering: Kelly, ik zeg wat tegen jou. Zet je masker af. Je bent prachtig van jezelf, waarom zou je een masker opzetten? Misschien is ie minder mooi dan jij. Ik ben de Schittering. Ik wil graag de Verandering zijn. Ik wil graag de Zonnebloem zijn. Ik wil graag de Zuivere zijn, de Zorgzame zijn. Ik wil ook de Lotus zijn. Verder wil ik alleen maar Gods werk doen en de Schittering zijn, namasté.

Hoofdstuk 4

Bijeenkomst 15 april 2013

Schittering: Leven zonder maskers, vragen?

Een aantal maanden heb ik met tussenpozen een tijd last van een hielspoor. Soms is de pijn niet te harden en de andere keer kan ik het gewoon loslaten. Zelf kan ik geen patroon ontdekken waar het aan ligt. Ik heb me afgevraagd of ik me achter een masker heb verschuild, om rust te kunnen nemen. Of dat de drang om juist bezig te zijn een masker is. De afgelopen drie jaar heb ik een opleiding gevolgd en het gevoel bekruipt mij dat ik er nu meteen iets mee zou kunnen doen. Ik wil de kennis die ik opgedaan heb laten bezinken, maar ik ben bang voor mijn gedachtes. Achter welk masker verschuil ik mij? Op dit moment heb ik duidelijkheid nodig. Lieve groet, Aukje, de Duidelijkheid. Op dit moment is de Duidelijkheid niet aanwezig.

Schittering: Oké, goeie vraagstelling. Wat is precies haar vraag? Ze moet wel duidelijk worden.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ze stelt geen duidelijke vraag. Als ze deze vraagstelling stelt, dan moet ze duidelijkheid creëren voor zichzelf. Ze zegt zelf, ze wil rust en de kennis laten bezinken die ze heeft opgedaan en ze is bang voor haar gedachtes. Achter welk masker verschuilt zij zich? Duidelijkheid. Ze moet duidelijk worden voor zichzelf, wat ze wenst, wat ze wil, wat ze is. Dat is wel belangrijk. Mijn antwoord hierop is: wees duidelijk voor jezelf, wat je wenst, wat je wilt.

Dat geeft ze zelf al een beetje aan.

Schittering: Eigenlijk geeft ze zelf al het antwoord, maar misschien is ze voor zichzelf nog niet zo duidelijk. Omdat ze eigenlijk nog een beetje zweeft

tussen wat ze wenst en wat ze wil. En ja, wat de hielspoor betreft, ja dat is gewoon fysiek.

Daar moet ze mee leven, afhankelijk van de pijn. Als ze teveel pijn heeft moet ze met haar voeten omhoog. Een tip voor haar, steunzolen helpen ook.

Schittering: Ze schrijft hier ook dat ze indirect het gevoel heeft dat rust goed is en de ander zegt weer: beweging. Dan moet ze eigenlijk luisteren naar haar gevoel. Ik heb me afgevraagd of ik me achter een masker verschuil, om rust te kunnen nemen. Of dat de drang om juist bezig te zijn een masker is. Tsja, dat is gewoon heel simpel joh. Het is zo'n simpel antwoord. Als je weet wat je wenst en wat je wilt, dan wil je alleen maar hetgeen wat je wenst en wilt en dan ben je gewoon zonder masker op dat moment. Dus dan schuil je niet. Zolang je de kennis niet hebt dat je eigenlijk niet jezelf bent, ja, dan ben je gewoon achter dat masker nog.

Ze wil het graag in de praktijk brengen haar kennis, maar aan de andere kant ook weer niet.

Schittering: Als je niet weet wat je wilt, kan je ook niet jezelf erop richten. Als ik weet dat ik hier om 14.00 uur moet zijn, dan ben ik duidelijk in mijn besluit en dan ga ik mediteren. En neem ik rust om hier om 14.00 uur te zijn. Dus dat is hetgeen wat ik op dat moment weet wat ik wil, dus dan ben ik ook duidelijk voor mezelf. Eigenlijk moet je jezelf niet anders voordoen dan dat je bent. Dus laat jezelf gewoon zien. Dus lieve Aukje, gebruik je naam zou ik zeggen. Gebruik je naam. Meestal moeten de mensen op afstand wachten, maar nu zijn jullie aan de beurt om te wachten.

Moet ik een vraag voorlezen?

Schittering: Ja.

Dit is van Elsie, de Prachtigste. Ik ben te laat, sorry hiervoor, ik stuur het toch op, misschien kan het er nog bij. In de vorige les vertelde Isaak dat het belangrijk is, dat je werk goed bij je past. Nu wil de Sociale Dienst mij terugplaatsen naar het werk met

verstandelijke gehandicapten. Dus ik moet weer een masker op, omdat ik dit niet wil. Ik ben voor mezelf aan het opkomen, maar er wordt niet naar me geluisterd. Ik geef steeds aan dat ik ander werk wil doen dat wel bij me past. En dat ik graag hulp zou willen om dat uit te zoeken. Meester Isaak, heeft u misschien advies voor mij?

Schittering: Ja, niet doen.

Freya had ook zo'n soort vraag.

Toen zei Isaak ook tegen haar dat ze geen werk met verstandelijke gehandicapten moest doen, omdat dat fysiek te zwaar voor haar is.

Schittering: Ja, niet doen, maar één zin. Niet doen. Is deze beantwoord?

Ik heb hier: lieve Onmisbare, Schittering en Isaak, vraag: wat ik me afvraag is, kunnen mensen leven zonder maskers en hoe kunnen we dat bereiken? Leef je dan vanuit je gevoel, eerlijk en oprecht? Terwijl een leugentje om bestwil mag als je eerlijk bent tegenover jezelf en anderen geen schade berokkent. Maar dan heb je toch ook een masker opgezet? Wat moeten wij als mens doen om zonder maskers te leven? Liefs, de Positieve.

Schittering: Ja, is een leuke vraag. Zeg jij het maar.

Peter, een man met een verstandelijke beperking, vertelt een onsamenhangend verhaal.

Schittering: Wat ik me afvraag is: kunnen mensen leven zonder maskers en hoe kunnen we dat bereiken? Mensen kunnen sowieso altijd leven met maskers. Maar als je het masker af zet, dan moet je eerst eerlijk en oprecht zijn naar jezelf toe. Dus als je een leugenaar bent, dan is dat jouw masker of juist niet. Dan ben je een leugenaar, dan is dat wat je bent. Een leugen is altijd voor je eigen bestwil, nooit voor de ander. Anders lieg je niet. Maar als dat is wat je bent, dan mag dat gewoon. Maar dan moet je jezelf absoluut niet schuldig voelen als je het hebt gedaan. Komt het geweten om de hoek kijken, betekent dat eigenlijk achter het masker een persoon zit die toch wel een gewetenskwestie heeft. Dus dan ben je geen leugenaar, dus dan moet je ook stoppen met liegen. Dan moet je eigenlijk durven om iedere keer de waarheid

te vertellen. Wat moeten wij als mensen doen om zonder maskers te leven?
Nou, wat zeg jij Willem?

Eerlijk zijn.

Schittering: Naar jezelf toe.

Ja, naar jezelf toe, dat is het belangrijkste. Eer en geweten, moraal en opvoeding, hebben we ook al gehad. Af en toe zet ik ook weleens een masker op en ik probeer hem ook weleens af te halen. En dan zet ik hem weer op. Ik leef ook niet altijd zonder masker, nee.

Schittering: Wanneer zet je hem op?

Bescherming voor mezelf. Dan ben ik ook een beetje een leugenaar voor mezelf. Soms zet ik hem ook weer af. Dat is menselijk.

Schittering: De mens wordt eigenlijk een beetje opgevoed om maskers op te zetten.

Dat krijg je al vanaf geboorte mee.

Schittering: Ja, dus je hebt eigenlijk die opvoeding meegekregen. Dus op het moment dat je dat masker afgooit dan ben je heel kwetsbaar. Kwetsbaarheid is kracht, dus je moet je kwetsbaarheid wel durven te tonen. Mensen die het niet durven te tonen, die zetten iedere keer een ander masker op. Als jij je masker af zet zeg maar en jij laat je ware aard zien, dan ga je zien hoe mensen met je omgaan. Op het moment dat mensen verkeerd met je omgaan, dan moet je daar eigenlijk simpelweg een keuze in maken. Een keuze van: wil ik deze mensen in mijn bestaan of niet? Als mensen mij veroordelen op wie ik ben, of op mijn grijze haren of rimpels of wat dan ook, dan zijn mensen mij niet waard. Dat is wel belangrijk.

Wat is dan het advies?

Schittering: Eigenlijk simpelweg zegt mijn Meester nu: de maling hebben wat anderen van je denken en vinden en gewoon jezelf zijn. Maar dat is moeilijk.

In deze maatschappij wel.

Schittering: In deze maatschappij word je heel erg veroordeeld, ja.

Laten zien wie je bent.

Dat geldt voor iedereen die hier zit.

Als je in deze lessen zit dan merk je wel: die doet dit, die doet dat en dan krijg je veroordelingen.

Schittering: Het gaat erom: hoe ga jij met die veroordelingen om? Als Kelly naar buiten toe gaat en ze gaat haar beroep vertellen aan iedereen, dan krijgt ze veroordelingen.

Het hoeft niet altijd negatief te zijn.

Schittering: Als Kelly leeft zonder masker, dan kan ze gewoon tegen iedereen zeggen wat ze doet.

Het zou ze niet uit moeten maken.

Ik ben continu negatief veroordeeld.

Schittering: Wanneer ga je stoppen?

Binnenkort, want ik heb een nieuwe baan.

Schittering: Oké, gefeliciteerd.

Ik ben op gesprek geweest en het was een goed gesprek. Er hebben heel veel mensen op gesolliciteerd en elke week was er een groep en hij zocht er de sterkste mensen uit en die

ging hij opleiden. Ik ben gegaan en vandaag ben ik gebeld dat ik naar de tweede ronde mag en daar worden de arbeidsvoorwaarden besproken.

Schittering: Super.

Er wordt geapplaudisseerd voor Kelly.

Gefeliciteerd.

Schittering: Ik denk dat Isaak daar ook wel een handje heeft geholpen. Nu mij nog eten geven.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ik mag niet eten, ik snap niet waarom hij dat op de een of andere manier doet hoor. Zou ook een goede cursus zijn 'Leven zonder eten'.

Er wordt gelachen.

Misschien moet je anders overgeven, hoe afschuwelijk is dat? Dat is ook een ervaring en dat deel je dan ook met ons. Er komt vast wel iemand bij jou op consult, die hetzelfde probleem heeft.

Schittering: Ik heb mensen, cliënten, die zijn altijd bang om over te geven. Dat was ook altijd mijn grote angst, om over te geven. Ik hou niet van overgeven. Mijn maag is zo gevoelig, dat zegt wel wat over mij. Ik ga al overgeven als ik iets vies zie, zoals geweld. Daar kan ik niet tegen. Als ik ruzie kreeg met Nino ging ik meteen overgeven. Blijkbaar verteer ik dat niet. Voedsel is wel nodig voor de mens, dat is ook mijn bedenking. Het gekke is, honger is er wel, maar het is net of ik het niet binnen kan krijgen. Het is echt heel gek. Dus ik heb honger en ik zie het eten daar op tafel, ik heb honger, dus ik wil eten, maar als ik dichtbij kom en ik zou het opeten, dan komt het eruit. Het is heel apart. Ik weet niet waarom en ik weet niet hoe ik het moet oplossen, dus ik moet even wachten.

Het is een fase die je mee maakt en op een gegeven moment ben je er klaar mee, als je door die fase heen bent.

Schittering: Het gekke is, het gebeurt weleens, dan krijg ik een drang en dan moet ik eten en dan floep ik het naar binnen en dan een hele tijd mag het weer niet. Ik eet niet veel, maar dan is er die drang. Het is net als dat je de poort open doet en je mag niet. Ik weet nu nog niet of het komt door hem, dat hij mijn uithoudingsvermogen wil testen. Omdat ik heb het Isaak nog niet gevraagd. Een mens kan vrij lang zonder eten.

Dat heeft hij ook gezegd in een les.

Schittering: Heel veel mensen overvoeden zichzelf.

Dat doen wij ook.

Schittering: Als je nou kijkt naar de arme landen, die hebben misschien wel echt honger en dan zitten ze in de zon et cetera.

In de Tweede Wereldoorlog kwam er bijna geen hart- en vaatziekten voor, hoe kan dat nou?

Omdat de mensen niets hadden.

Schittering: Ja. Oké, vragen van jullie: leven zonder maskers, wat kunnen wij beantwoorden?

Ik vind leven zonder maskers vooral voor de omgeving moeilijk. Je komt in situaties dat je er niet aan ontkomt om die maskers op te zetten, omdat als je hem af zet schrikken ze zich rot.

Schittering: Maar als ik jou de vraagstelling zou kunnen stellen: hoe zou je willen leven, wat zou je dan antwoorden?

Zonder maskers.

Schittering: Dan moet je dat ook gewoon doen.

Ze moeten je accepteren zoals je bent.

Schittering: Welk masker heb je op? Niet nu, maar heb je op?

Mijn man heeft een eigen zaak en die heeft met twee compagnons te maken. Ik ben vorig jaar één keer mee geweest en ik heb meteen een advocaat in mijn nek, om maar een voorbeeld te geven. Zo heftig kan het zijn.

Schittering: Jij hebt je mening gezegd?

Ja, juist. Gewoon netjes en oprecht en integer. Als iemand gewend is om links te lopen en ik zeg: probeer eens rechts te lopen, dan wordt het positiever, blablabla. Nou echt, de hel is naar beneden gekomen.

Schittering: Wat voor gevoel gaf het jou?

Frustratie. Frustratie is ontkenning en dat is ook zo. Ik ben heel gefrustreerd.

Schittering: Wat voor gevoel gaf dat jou op dat moment? We hebben het niet over de wet van oorzaak en gevolg.

Zo ben ik gewoon. Ik moet ook weer accepteren dat een ander daar niet klaar voor is, of mijn mening niet accepteert, denk ik dan.

Schittering: Nee, dat is fout. Op het moment dat jij uit, dan uit je omdat jij achter hetgeen staat wat je zegt. Op het moment dat je rekening houdt met de ander, durf je niet meer te uiten. Op het moment dat iemand het verkeerd opvat is dat zijn ding. Je kan wel achteraf zeggen: ik respecteer je mening, maar ik ben wel blij dat ik mijzelf heb kunnen uiten. Dus je moet je wel gewoon kunnen blijven uiten. Je moet wel jezelf kunnen blijven zijn, anders ga je over tot het woord overleven. Dus je overleeft.

Ja, dat klopt, dat is gewoon zo.

Schittering: Maar je wilt niet overleven.

Nee, maar je zit soms in een situatie en dan kan het niet anders. Dikwijls moet ik lachen om jou. Omdat jij hebt overal lak aan. Heerlijk om zo te kunnen zijn. Dat explosieve en de schijt hebben aan de hele wereld. Heerlijk, dat meen ik echt. Ik kijk soms naar jou van: spoor je wel?

Er wordt gelachen.

Schittering: Dat dacht mijn vader ook.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ik heb geleerd van mijn Meester om gewoon te zijn zoals ik ben. Dus als ik gefrustreerd ben dan ben ik gefrustreerd. Als ik boos ben, dan ben ik boos. En dan ben ik echt goed boos, dan trillen de muren gewoon. Dan ben ik gewoon echt boos, het is een emotie en die moet eruit. Daar ben ik blij om. Ik durf mezelf neer te zetten zoals ik ben, in mijn zwakheden. En ook in mijn kracht. Omdat ik ben krachtig. Mijn dochter liet op straat de politie uitrukken en ik zei: potverdomme.

Dat mag je niet zeggen.

Schittering: Potverdomme, zei ik. Een pot en verdomme. We gingen laser-gamen en op een gegeven moment begon ze te gillen als een idioot. Ik zei: in die auto. Gillen. De hele straat kon meegenieten, net of ze verkracht werd. Ik achter haar aan en de auto erachteraan, dus iedereen dacht dat het kind meegenomen werd. Toen we thuiskwamen stond de politie voor de deur en ik zei: de beveiliging is wel goed in Rotterdam. Ik vond het mooi om te zien. Ik verbied mijn kinderen om hun emoties te onderdrukken. Als zij iets wil, dan zegt ze dat gewoon. Als ze boos zijn op mij dan zijn ze ook goed boos op mij. Als ze blij zijn ook. Wij proberen als familie zijnde om iedereen in zijn waarde te laten, wat emoties en gevoelens betreft. Als je dat al met de paplepel ingegoten krijgt, dan neem je dat mee de maatschappij in. Mijn

dochter zegt ook alles, alles tegen iedereen. Als ze jou niet moet, dan zegt ze: rot even gauw op.

Dat is wel eerlijk.

Schittering: Ja.

Dat begint al op de kleuterschool, je kan al niet zijn wie je bent. Dat is thuis ook, wat zal die wel niet van je denken, wat zal die niet denken. Toen ik vijftien was toen had je dat blouse gebeuren en dan moest ik op zondag nette kleren aan. Dat was gewoon zo. Mijn moeder zegt ook altijd: wat zal die ervan denken of die ervan denken. Het is heel herkenbaar. Ook altijd maar dat negatieve.

Schittering: Je moet zelf dingen doorbreken als opvoeder. Een voorbeeld: Angel plast nog in bed en dan krijgt ze een logee en dan zeg ik gewoon: vergeet straks niet de luier om te doen. Dan is het al meteen van: ah! Zij helemaal boos. Ik zei: jij piest toch in bed, dan weet zij het ook meteen. Je moet dingen eigenlijk niet in taboes neerzetten. Ik zei: Angel, het maakt toch niet uit. Dus zij hoeft niet een masker op te zetten dat ze eigenlijk bang is om geen logee te hebben. Een voorbeeld, dat is ook een mooie, ik moest naar een rapportbespreking en ik zei: oké, jij wilt dat mama meegaat? Mijn andere zoon van eenentwintig die is wat wijzer en die zei: Angel, dat moet je nooit doen, ik heb vier jaar op school gezeten en mijn moeder kwam pas bij de diploma-uitreiking. Hij zei: je moet je moeder nooit meenemen. Angel was nog niet zover en ze kwam me ophalen en we moesten een kwartier buiten wachten. En we zaten een beetje te dollen en ik mocht mee en zij niet. Dus ik zei: het is toch niet mijn rapport, het is haar rapport. Ik zei Angel: weet je wat er gaat gebeuren, je doet het goed. Het is een minuut gesprek en daar trekken ze tien minuten voor uit, dus we hebben nog negen minuten over. We kwamen daar en die deur ging steeds open, omdat die kinderen wilden kijken: wie is Angels moeder? Dan kwamen ze weer wat halen en dat was heel leuk om te zien. Ze hadden geen maskers op en zeiden: wow, wat een coole moeder. Angel ging steeds meer onder te tafel. Ik zei: goh, allemaal acht, negen, goh een vijf. Ik bleef maar op die vijf zitten en Angel zei: ja ma,

nou weten we het wel. De juf zei: Angel begint met de puberteit en ze is iets afgeleid. Ik zei: ach, ze heeft tietjes probleem. Mama...

Er wordt gelachen.

Schittering: Er kwam weer een kind binnen en ik zei: heb je ook tietjes problemen? Ik zei: Angel gaat winkelen voor Sky en dan koopt ze een paar beha's voor haar tietjes probleem. Jij hebt toch ook geen tietjes probleem of wel? Angel zei: ma! We hebben het negen minuten over haar tietjes probleem gehad. Toen we klaar waren liepen we naar buiten en zegt ze: goh, was het leuk je theekransje? Ik zei: omdat je een vijf hebt gehaald, gaan we nu een nieuwe telefoon uitkiezen. Dus ze heeft een dure telefoon van vijfhonderd euro uitgekozen. Nino was op bezoek en ik zei: kijk Nino, omdat ze een vijf heeft, heeft ze een dure telefoon. Stel dat ze een tien had gehaald, dan had ik geen geld meer. Dus je moet dingen niet beladen. Je wilt toch niet dat ze over die vijf in gaat zitten? Je moet geen maskers opzetten.

Wat vond de juf van je?

Schittering: De juf had het heel erg naar haar zin, die heeft zich helemaal kapot gelachen.

Dan heeft de juf geen masker op.

Schittering: Ze vond het leuk hoe ik met mijn dochter om ging. Ze heeft een tietjes probleem en doordat ik het iedere keer zeg, gaat het weg. Dus ik vraag: heb jij ook een tietjes probleem? Dus belaad dingen niet. Dat is wat ik tegen jou wil zeggen: doordat je je uit hebt gelaten ben je dus gestraft. Maar moest je dan je mond houden?

Ja.

Schittering: Voor wie?

Van de compagnons.

Schittering: Jullie moeten leren om gewoon niet beladen te zijn. Jullie hebben allemaal energieën, jullie hebben jullie karakters, jullie opvoeding, jullie verleden, heden en toekomst hopelijk. Op het moment dat je ergens binnen komt, moet je gewoon binnenkomen. Op het moment dat je bang bent om binnen te komen dan geef je hen eigenlijk de energie die ze willen.

Was ik maar bang.

Schittering: Nee, je bent niet bang.

Mijn man komt anders in een moeilijke positie.

Schittering: Jouw man houdt van jou.

Dat weet ik, maar de advocaat kost nu driehonderd euro per uur, nou dat verdienen we niet per uur.

Schittering: Waarom heb je een advocaat, heb je een straatverbod?

Nee, die twee andere compagnons hebben vrouwen die niet weten wat er in de zaak om gaat. Eigenlijk beter. Achteraf denk ik, ik had het ook beter zo kunnen houden. Maar ja, ik ben een bemoeial en ik wil alles weten van de hoed en de rand. Omdat het op zijn Rotterdams gezegd, uit de klanven gaat lopen daar...

Schittering: Dat is terecht. Het is volledig terecht wat je zegt.

Ja.

Schittering: Dat zeg ik als helderziende, jij pakt dingen gelijk op.

Ja en ook nog voor dertig gezinnen die erachter staan. Ik zeg het niet alleen voor mezelf.

Schittering: Als iedereen zijn mond zou houden, dan blijft de situatie altijd hetzelfde.

Ja, nou ja, er is nog niets veranderd.

Schittering: Oké, en de advocaten waar ging dat over?

In feite om onszelf uit te kopen. We willen er wel uit, ik heb er de balen van. Af en toe is het weinig spiritueel want ik zou er een mitrailleur op willen zetten, weet je wel. Maar dat gaat niet. Er is geen geld voor en ze luisteren niet. En nu zit er een advocaat op.

Schittering: Dus ze willen de zaak naar de klote brengen en jij moet je mond houden?

Ja klopt, daar komt het eigenlijk op neer.

Schittering: Ik wil nooit een toeschouwer zijn. Je kan beter vechten voor je recht dan toeschouwer zijn. Als ik bij wijze van spreken zie dat iemand in elkaar wordt geslagen, dan loop ik niet langs hoor. Al moet ik naar binnen lopen en een kruk pakken en die krijgt ie wel op zijn hoofd. Dan ben ik nog steeds een goed spiritueel mens. Je moet nooit een toeschouwer zijn van onrecht. Betekent dat je leeft achter een masker en dat je net doet alsof je het niet ziet. Je zegt net, er zijn dertig families erachter.

Ja, ik heb alle mailadressen dus ik kan in feite de bom laten ontploffen, maar ja...

Schittering: Geniet ervan dan.

Er wordt gelachen.

Schittering: Dit telt voor meerdere mensen hier wat jij spreekt. Hoe vaak hou je niet je mond. Dan ga je naar je schoonmoeder of wat dan ook. En dan kijk je naar elkaar en dan ga je twee uur gezellig doen.

Peter vertelt een onsamenhangend verhaal.

Schittering: Lieve schat, dit zegt mijn Meester: als jullie werkelijk willen veranderen in de maatschappij dan moeten jullie jezelf worden, wie ben ik. Jij bent een rechtvaardige vrouw en je ziet onrecht.

Ja.

Schittering: Dat is wat jij bent, dus dan kan jij daar niet mee leven. Of jij moet een masker opzetten.

Ja, dat klopt.

Schittering: Maar dat vreet aan je.

Ja, dat klopt.

Schittering: Dus elke dag loopt het ergens door jou heen en zit het je dwars. Het blijft je dwarszitten zolang jij dat masker op zet. Dus wie ben ik, is belangrijk. Als je een persoon zou zijn die het niet kan schelen, dan zou je gewoon zeggen: het kan me niet schelen. Dat ben jij gewoon niet. Ik kan niet tegen onrechtvaardigheid en ik weet dat ik dat niet kan. Dus als ik onrechtvaardigheid zie, dan treed ik op. Als ik niet optreed dan voel ik me rot. Ik wil me niet rot voelen. Ik wil nog liever bij wijze van spreken een paar klappen krijgen, dan me rot voelen. Dus ja, doe er wat aan lieverd.

Word toch dat pistool.

Er wordt gelachen.

Schittering: Kijk, die driehonderd euro die je net noemde, maakt je gevoel niet beter.

Nee, maar als er drie in de zaak zitten en de meeste stemmen gelden en twee stemmen tegen om de zaak overeind te houden...

Schittering: De hele zaak gaat naar de klote zo.

Juist, dat klopt.

Schittering: Dan heb jij gekeken hoe het naar de klote ging.

Maar het geeft je toch wel een goed gevoel als je wel voor die dertig gezinnen hebt gestreden.

Schittering: Dan heb je goed karma opgebouwd.

Denk wel aan die dertig gezinnen. Het is wel een last op je schouders.

Schittering: Het is moeilijk tegenwoordig om eten op de tafel te krijgen. Waarom denk je dat ik de markt afloop? Denk je dat ik het fijn vind om de markt af te lopen, te bedelen eigenlijk? Ik vind het niet fijn. Van medium naar bedelaar, weet je. Dan word je afgesnauwd en dan willen ze je een euro geven en dan zeg ik: nee, ik hoef geen euro, ik wil voedsel.

Net als gisteren, pakken wat je pakken kan.

Schittering: Gisteren heb ik alles gratis neergezet voor mensen die het mee wilden nemen. Dat geeft een goed gevoel, dat je dat mee kan geven en dat is goede karma. Je kan het niet de hele tijd gratis geven, anders krijgen we plundersaars.

Dan krijg je nemers.

Schittering: Dat is positieve energie om te geven. Dus we zijn op dat moment aan het geven en dat is goed. Geven is goed. En overleven is niet nodig in de maatschappij, dat heeft Isaak zo vaak gezegd.

Als je ziet wat de supermarkten weggooien, niet normaal.

Schittering: Dat is toch belachelijk.

Het wordt doorgedraaid. In Zeeland staat er een speciale fabriek en die draait het door.

Schittering: Ze geven het nog liever aan de zwijnen.

De grootste groente- en fruitveiling ter wereld, je wilt niet weten wat daar wordt vernietigd. Je zou er heel Rotterdam mee kunnen voeden.

Schittering: Weet je wat zo erg is, mensen hebben honger. Misschien is dat mijn les, om te voelen hoe het is om honger te hebben.

Jij eet bijna niets.

Schittering: Bijna. Mensen hebben gewoon honger. Ik schrok er zo erg van. Een man gaf ons een komkommer en voordat ik het wist, kwamen overal die mensen en die graaiden het zo voor onze neus weg. Het leek net of ik in Afrika liep. Dit is Nederland, hoe arm is Nederland? De een heeft zeventig euro in de week en de ander heeft tweehonderd euro per maand over. Dus ze hebben honger. Dus als ze hier heel goedkoop fruit kunnen kopen of groenten of vis of iets anders, dan hebben ze minder honger. De rekeningen moeten sowieso betaald worden. Dit is wat Isaak ooit in zijn boeken heeft gesproken en die komen nog uit. Voedsel.

Portugal, jouw thuisland is failliet. Als ze hun huur niet betalen of de hypotheek, dan worden ze op straat gezet. Ze proberen nu dat te betalen en daardoor kunnen ze geen voedsel kopen en de regering grijpt niet in.

Schittering: Kijk, al hetgeen wat ik hier doe met Meester Isaak en de werknemers in dit centrum, waar we dankbaar voor zijn, kunnen jullie ook allemaal. Jullie kunnen ook iets goeds doen. Al geven jullie maar kleding weg. Al gaan jullie bij wijze van spreken op de laatste dag van de maand alles in een krat zetten en zeggen: dit is gratis.

Bij ons in de buurt heb je wel een voedselbank, ze krijgen meer groenten dan ander voedsel.

Schittering: Je kan ook de maatschappij in en je gaat op bepaalde plekken uitdelen. Wij zitten op zuid, het armste gedeelte van Rotterdam, de andere

kant is wat beter. We zijn twee markten af geweest. Het is wel zo dat het voedsel snel stuk gaat, dus het moet snel.

Op zaterdag moet je gaan, want zondag gaan ze weer vers spul kopen en dan kunnen ze het niet meer verkopen.

Schittering: Precies, ze gooien het sowieso weg. Dus we halen wat ze sowieso niet nodig hebben.

Einde van de dag op de markt, zie je sinaasappels bij een kraam op de grond liggen en dan zie je mensen die ze in hun tas stoppen. Dus mensen lopen al op de markt.

Als je niets hebt ga je dat doen.

Schittering: Goede karma is geven. Daar zal je ergens voor beloond worden, hoe dan ook. Kelly, jouw masker.

De laatste tijd heb ik me wel gerealiseerd dat mijn masker een stoer masker is.

Schittering: Eigenlijk ben je gewoon een kei koude vrouw geweest, een tijd geleden. Een beetje van: zoek het allemaal maar uit, de schijt aan. Nu begin je weer te voelen toch?

Ja.

Schittering: Is beter toch?

Ja.

Schittering: Een masker opzetten is verstoppen hè.

Dat heb ik me niet gerealiseerd, nu wel.

Schittering: Mooi zo. Wat wil je nog meer zijn in de toekomst?

Meer de schijt hebben aan wat mensen zeggen, nu raakt het me nog teveel.

Schittering: Doe er wat aan dan. Hoe krijgen we dat voor elkaar?

Vertrouwen op mezelf.

Schittering: Dus eigenlijk simpelweg gewoon in jezelf geloven, jezelf durven te zijn, te uiten. Niet in mee gaan als iemand lelijk tegen je doet. Niet je stoere masker opzetten, maar uit je gevoel spreken. En meer geduldig zijn.

Geduld?

Schittering: Geduldig. Ik zeg altijd tegen veel mensen: rustig, je bent zo onrustig, gewoon rustig zijn. Als Isaak mij in mijn meditatiestand legt, dan leg ik mezelf echt uren neer en dan krijg ik alle informatie die ik nodig heb. Mijn lichaam is niet rustig, hij wil bewegen, iets doen, omdat ik denk: ik zit mijn tijd te verspillen, maar dan moet ik gewoon rustig zijn. Oké, Zonnebloem.

Ik had een masker op mijn werk. Ik had een masker van onzekerheid, onduidelijkheid en ik was mezelf knijt. Ik heb de keuze gemaakt om afscheid te nemen van mijn oude wereld. Dat was wel heel moeilijke, maar daar heb ik tot op de dag van vandaag geen spijt van. Heel veel mensen veroordelen mij op het feit dat ik dat gedaan heb en dat is prima. Ik heb besloten om daar afscheid van te nemen.

Schittering: Van die mensen?

Ja, die mensen in mijn omgeving, omdat ze me heel veel pijn doen. Ik heb mijn familie verteld dat ik weggegaan ben bij Benjo en dat ik vier maanden bij Karin was en daar konden ze niet mee omgaan, dat ik nu verliefd ben op een vrouw. Dat hebben ze ook weer veroordeeld. Daar heb ik ook afscheid genomen. Ik heb duidelijk gesproken. Ik heb ook gezegd wat ze mij hebben aangedaan. Mijn zus wou afscheid nemen. Karin zei, laten we het dan nog een keer proberen en dat vond ik prima en toen hebben we duidelijk gesproken en toen zijn we op een zaterdag ook nog samen geweest en toen werd ik ook weer veroordeeld. Ik heb nog nooit iemand bijna duivels gezien, maar die dag wel helaas.

Uiteindelijk zijn we gewoon weggevlucht, letterlijk en figuurlijk. Dat was mijn laatste binding met de oude wereld. Ik heb mijn werk en dat ga ik afronden. Ik weet nu wie ik ben, ik wil liefde en mensen helpen.

Schittering: Afhandelen, wat bedoel je daarmee? Wil je stoppen met je werk?

Ja.

Schittering: En waarom?

Ik merk dat ik heel gevoelig ben en elke keer als ik mensen help dan neem ik die pijn over. Ik merk gewoon dat de uitwerking is dat ik alles uit hoest. Nu ik tot rust kom hoef ik bijna niet te hoesten. Afgelopen zaterdag ben ik bij mijn zus geweest en afgelopen twee dagen hoest ik alles weer uit. Vandaag gaat het wat beter.

Schittering: Dat had ik vroeger ook, dan moest ik eerst hoesten en dan overgeven.

Dan denk ik: dat wil ik niet meer. Ik wil niet meer dat die mensen mij die pijn geven. Dat is ook met het werk, op de een of andere manier neem ik dat gewoon...

Wat doe je voor werk?

Ik ben assistent pijnbehandeling.

Schittering: Hoe wil je nou je centen gaan verdienen dan?

Ik ben natuurlijk heel erg ziek geweest en ik ben op papier nog steeds ziek, dus ik wil me af laten keuren.

Schittering: Als dat jouw masker is die je af wilt doen, dan is dat goed. Dus je kan je af laten keuren?

Ja.

Schittering: Oké, wie ben ik hè.

Ik heb in meerdere ziekenhuizen gewerkt en als ik kijk naar lang geleden dat ik zo ziek ben geweest, geeft het me geen naar gevoel dat ik me laat afkeuren. Als ik daarnaast dingen ga doen die me een goed gevoel geven, is dat goed.

Schittering: Oké, op het moment dat jij dat bent, dan is het ook goed en dan hoeft jij je niet schuldig te voelen dat jij je laat afkeuren.

Ik heb veel angsten gehad, dat is misschien een andere cursus. Ik heb veel angsten gehad en ik heb ze losgelaten.

Schittering: Oké, mooi. De Zuivere?

Ik heb een fijne familie, alleen geen fijne schoonfamilie.

Schittering: Heerlijke familie.

Er wordt gelachen.

We zijn heel open en eerlijk geweest, maar ik ben gigantisch afgemaakt door mijn familie.

Schittering: Wat dan?

Ik spoor niet.

Zei ie dat?

Ja, het was zelfs zo erg dat mijn zus voor me stond en ik probeer het nu netjes te vertellen, ze ging helemaal over de rooie. Ik ben wie ik ben. Ik ga niet in de energie zitten van hoe ik was bij mijn ex-schoonfamilie, dat ik de lieve vrouw uit ging hangen. Ik ben gewoon afgemaakt.

Dat snap ik dan niet, als familie wil je toch dat je kind gelukkig is?

Ze zaten altijd op de voorste rij in de kerk.

Schittering: Mijn vader zat ook altijd op de voorste rij.

Er wordt gelachen.

Schittering: En dan kwam hij thuis en dan mepte hij zijn vrouw en kinderen, elke zondag. Mijn vader wilde pastoor worden en toen zag hij mijn moeder en toen heeft hij haar meegenomen naar het bos en verkracht en toen moest hij met haar trouwen. Zo'n oneerlijke papa heb ik.

Toen hij met Benjo was werd hij ook veroordeeld en nu is hij met een vrouw, wordt hij weer veroordeeld. Ik heb die mensen geprobeerd voor rede vatbaar te krijgen, maar dat lukt gewoon niet.

Schittering: Daar ben je ook meteen klaar mee hè?

Daar zijn we vanaf.

Schittering: Goed zo. Jij, wie ben jij zonder maskers?

Dat vraag ik mezelf af, wat zijn mijn maskers?

Schittering: Dat moet jij weten.

Dat weet ik niet.

Schittering: We gaan een oefening doen. Even kijken, we hebben een even getal. Jullie kiezen allemaal een persoon uit. Jullie gaan aanvoelen, de persoon, en dan ga jij een brief schrijven aan die persoon, hoe hij is zonder masker.

Zonder masker?

Schittering: Zonder masker. Straks krijg je het antwoord.

Na een korte pauze waarin de studenten brieven voor elkaar hebben geschreven, wordt deze les hervat.

Schittering: Wie begint?

Ik wil wel beginnen. Wie is de Zonnebloem zonder maskers? Een liefdevol, warm, gevoelig mens die via zijn gevoelswereld heel goed in staat is om op een liefdevolle wijze, een liefdevolle manier, in de wereld te staan en zijn medemens te helpen. Je bent zonder maskers een zeer fijn mens om mee om te gaan en je bent heel goed in staat om nu je plek in de wereld te vinden. Door altijd goed naar je gevoel te luisteren en je intuïtie te volgen zul je op een fijne wijze je leven zonder maskers mogen leven.

Schittering: Dat is voor de Zonnebloem hè?

Ja.

Schittering: Mooi. Ik kan me er wel in vinden. Jij toch ook?

Ja.

Schittering: Oké, jij.

Lieve Paula, je bent een lieve gevoelige vrouw. Je bent vriendelijk en behulpzaam. Je bent duidelijk en zelfverzekerd.

Dank je.

Schittering: Oké, kan je je erin vinden?

Ja.

Schittering: Kelly?

Ik had Jolanda. Zonder masker ben je voor mijn gevoel een sterke vrouw, een duidelijke eigen mening, eerlijk en oprecht en liefdevol en respectvol. Geloof in je eigen kracht en waar je voor staat.

Schittering: Ach.

Wat lief.

Schittering: En jij?

Ik had voor Kelly: komt uit haar schuilplek. Gekwetst, vandaar de verkeerde keuzes. De werkelijkheid zonder haar masker is: zachttaardig qua uiterlijk en innerlijk, weet wat ze wil, ze is een vechter, ze overleeft alles, zo voel ik dat en een beetje eigenwijs af en toe. Mijn eerste indruk was: een zacht en lief meisje en inderdaad was ik in shock door haar verdiensten, maar ik vond het wel ontzettend stoer dat zij dit kon en durfde en van daaruit zeg ik: zij komt er wel.

Mooi.

Schittering: Mooi.

Dank je wel.

Schittering: De volgende.

Peter. Peter is voor mij puur gevoel. Ik vind hem heel liefdevol, intuïtief, leeft echt zonder maskers. Mensen kunnen een voorbeeld aan hem nemen. Hij wil het beste voor de medemens, is behulpzaam naar de medemens.

Dat heb je mooi gezegd.

Schittering: Mooi, nu andersom.

Hij heeft het niet opgeschreven.

Schittering: Hij mag het zeggen.

Ik heb het er warm van.

Schittering: Jij moet nu iets zeggen.

Dat weet ik wel.

Schittering: Nu moet jij gaan praten.

Er wordt gelachen.

Ze is sterk met het werk van Isaak.

Schittering: Nou...

Dat komt uit je hart, Peter.

Schittering: Nu mag jij.

Julie. Julie zonder maskers, lief voor mens en dier...

Schittering: Oh, jij hebt Julie?

Er wordt gelachen.

Julie is lief voor mensen. Lief voor het dier. Een dier heeft af en toe weleens een knuffel nodig, een aai. Zonder masker lukt dat niet. Ze weet wat ik daarmee bedoel.

Er wordt gelachen.

Ze is heel erg verliefd op Jade, de hond. Jade ruikt niet, Jade stinkt.

Er wordt gelachen.

Julie vindt gauw iets stinken. Wat bij jullie ruikt, stinkt bij Julie.

Schittering: Ze is dol op Jade maar omdat ze stinkt...

Er wordt door elkaar heen gelachen en gepraat.

Ze is helemaal gek van Jade en ze geeft kusjes op de wang.

Schittering: Dat doe je toch niet?

Ze moet lief voor zichzelf wezen, ze wil weleens te veel pushen naar zichzelf toe en te veel willen. Open voor verandering. Julie is heel erg open voor verandering, maar bijvoorbeeld ook in een hotelkamer, daar is ze niet open voor, vreemd bed. Dat is niets voor Julie. Ik ben dat gewend, ik ben altijd overal geweest. Als ik al tegen de muur aan zit, dan slaap ik al, als ik moe ben. Dat maakt allemaal niets uit. Het moet ook allemaal schoon wezen, daar heeft ze ook moeite mee.

Schittering: Herken je dit?

Een hotelkamer?

Er wordt gelachen.

Verandering net als bij een hotelkamer, daar moet je wennen.

Dat is wel zo. Veranderingen, ja, ik weet het niet.

Het is een ja of een nee.

Julie, op sociaal vlak is ze net als ik zoekende geweest. Zoeken naar spiritualiteit en bewustwording. Dat is in eerste instantie lief zijn voor je medemens en proberen je best te doen en niet te veel karma op te bouwen.

Hallo, het gaat hier over wie ik ben zonder maskers.

Ja, daarom zeg ik dat je uit de commerciële sector moet, naar de sociale sector.

Iemand zonder maskers moet naar de sociale sector.

Ik heb vanaf mijn tweeëntwintigste gewerkt voor de commerciële sector. En nu merk ik dat ik daar eigenlijk klaar mee ben. Een goed inkomen vind ik belangrijk, omdat daar leef je van. Sowieso ben ik voor goede doelen en mensen helpen. Momenteel heb ik het niet meer zo naar mijn zin op mijn werk. Ik vraag me af: heb ik mijn maskers altijd op, op mijn werk?

Schittering: Ja.

Toch wel?

Schittering: Ja.

Anders zou je het wel naar je zin hebben op je werk, tenminste dat zeg ik.

Mag ik daar iets op zeggen? Als jij op vrijdag bij ons komt ben je altijd gezellig en afgelopen vrijdagavond kwam je bij ons en toen had je duidelijk dat masker op van je werk. Misschien kan je het nog herinneren?

Ik had last van stress.

Schittering: Maar dat is niet wat je bent toch?

Nee, dat is niet wat ik ben.

Schittering: Dus wat hij zegt, heeft hij wel gelijk in dan.

Ja, dat is ook zo.

Schittering: Dus je zou iets in het sociale vlak moeten gaan doen.

Dat realiseer ik me ook.

Daar ben je ook zoekende naar, alleen de weg ernaar is lastig. Dat weet ik ook niet hoor. Ik was ook zoekende en ik denk dat dat ook onze raakvlakken zijn. Wat wil je nou in feite? Nu ben ik niet gelukkig en dan ga je het zoeken en daarom ben ik deze weg opgegaan.

Schittering: Jij moet gewoon weten wie je bent. Eigenlijk met de omwegen. Ik wil even het briefje deze kant op krijgen, dan kan ik het nalezen.

Er wordt gelachen.

Je vertrouwt me niet.

Het is moeilijk om jou te volgen. Je gebruikt zoveel woorden om een zin zonder maskers te schrijven.

Ik denk dat het in zijn hoofd en wat hij schrijft verschillend is.

Een paar woorden en daar maak je zinnen van.

Daar heb ik genoeg aan.

Je hoeft maar een paar zinnen te schrijven.

Ik ben geen schrijver.

Schittering: Wat staat er nou? Het materiële opgeven?

Zo ver was ik nog niet.

Er wordt gelachen.

Schittering: Het materiële loslaten, oké geen schoenen meer.

Ik heb geld nodig om te kunnen besteden.

Ik ga niet meer met haar naar Zuidplein.

Schittering: Hou je niet van winkelen?

Eigenlijk niet.

Schittering: Dus je haalt wat je nodig hebt. Maar slenteren van winkel in winkel uit, doe je niet?

Nee.

Schittering: Stinkt hij ook aan zijn voeten, dat je denkt: vieze lucht in bed?

Er wordt door elkaar heen gepraat en gelachen.

Zijn tandenborstel...

Willem moet lachen.

We hebben allebei een elektrische tandenborstel, dus ik moet uitkijken dat ze niet door elkaar raken.

Er wordt gelachen.

Schittering: Hij weet tenminste zijn tanden te poetsen.

Dat is wel zo.

Je bent kieskeurig.

Ik ben niet altijd zuiver.

Schittering: Emilio wist niet wat een tandenborstel was, hij stonk ook echt verschrikkelijk. Hij kreeg eerst een kindertandenborstel en later ging hij naar een volwassen tandenborstel.

Er wordt gelachen.

Schittering: Ik zei: als je het batterijtje verwisselt, dan doet ie het nog wel. Hij is van Sky geweest dus dat kan geen kwaad. Als zij zo'n groot reukvermogen heeft, dan stink je gauw.

Ja, het is vervelend.

Schittering: Je hebt er last van.

Ja.

Schittering: Dan moet je er een pepermuntje instoppen.

Ik wil mensen niet kwetsen.

Schittering: Dat is niet kwetsend, gooi er gewoon een pepermuntje in.

Niet iedereen waardeert dat.

Er wordt gelachen.

Zo erg is het ook weer niet.

Maar je ruikt alles.

Ja, dat wel.

Schittering: Je hebt goede neusgaten.

Ik vind Chantal ook eerlijk, als ik naar zweet ruik dan zegt ze dat ook eerlijk. En dat waardeer ik wel in haar.

Schittering: Dan gaat ze gewoon de wc-spray halen en dan spuit ze je onder. Ja, dat doet ze.

Dan is ma Hesi ook weer blij.

Noot: Deze opmerking wordt gemaakt door Peter, die een verstandelijke beperking heeft en de Schittering in die tijd altijd ma Hesi noemde. Dit had hij overgenomen van Sky, die toen drie jaar oud was, en de Schittering toentertijd mama Hesi noemde.

Schittering: Ja, ik vind het heerlijk als iemand mijn voeten masseert. Maar omdat ik geen sokken draag ga je op een gegeven moment zweten. Ik heb stinkvoeten.

Daar heb je speciale crème voor.

Ja, Julie gewoon eens proberen.

Schittering: Weet je wat het is, laat ze lekker stinken, ik heb er geen last van. Ik had bepaalde laarzen en daar was ik allergisch voor en ik had een date. Dus dat was niet bepaald bevorderlijk. Ik heb stinkpoten, dus het is niet echt bevorderlijk als iemand aan mijn tenen wil likken. Ik hou ervan, om mijn voeten te laten masseren.

Een tip van Isaak, plas eroverheen.

Schittering: Nee, ze stinken altijd. Ik douche niet, ik ga in bad. Dus dat wordt een beetje moeilijk. Het klopt wel, ik heb het vroeger wel gedaan. Als je stinkvoeten hebt dan moet je eroverheen piesen.

Goede schoenen en goede sokken helpen ook.

Schittering: Ik hou niet van sokken.

Die schoenen van jou die moet je ook niet aandoen.

Schittering: Ik ben heel allergisch dus dan krijg je een broeikas effect. Nu mag jij, Julie.

Willem zonder maskers, zorgzaam dat is waar, hij doet zijn naam eer aan. Onzeker ben je ook zonder masker, heel erg.

Ja.

Schittering: Dat is niet te zien.

Nee, dat moet ook niet. Dat is ook een masker.

Liefdevol ben jij ook, niet altijd.

Er wordt gelachen.

Schittering: Is dat alles?

Emotioneel, je bent heel erg emotioneel, gevoelig.

Ja.

Schittering: Is hij ook galant?

Niet altijd. Hij vergeet het, dat is het bij hem. Hij doet het niet bewust.

Schittering: Ik vind hem wel galant.

Wat?

Schittering: Ik vind hem wel galant.

Zij bedoelt, ik vergeet...

Schittering: Ja, maar zonder masker ben je wel galant, behulpzaam, zorgzaam.

Zij maakt mij ook mee, dat ik met twee of drie dingen tegelijk bezig ben.

Schittering: Oh, maar dat is jouw ADHD. Je bent een beetje ADHD. Je moet dingen te doen hebben. Dat je hier al twee uur zit op je krent is al heel wat.

Nou, hij kan ook uren op de bank liggen hoor.

Schittering: Ja?

Ja.

Schittering: Je bent zorgzaam en hoe zit het met de liefdesenergie tussen jullie, is die volledig opgebloeid? Hebben jullie die maskers afgegooid?

Volgens mij wel.

We zijn daar wel mee bezig.

Schittering: Dat vind ik ook wel.

We groeien naar elkaar toe.

Schittering: Jullie moeten de maskers afgooien.

In het verleden, wilde ik in een relatie veel te snel. Nu denk ik: we zien het wel.

Schittering: Dat is geen masker. Je verpest nu eigenlijk de dagen dat je met elkaar bent, omdat je aftastend bent. Stel dat ik aftastend ben in deze groep dan ben ik niet echt. Dat is een masker van angst. Wat je net noemde, vroeger ging je snel en nu ga je niet meer zo snel. Eigenlijk ben jij een persoon die wel open moet gaan staan voor iemand, volledig. Dus je moet je masker afgooien. Hij ook, hij heeft ook een verleden, dan gaat het wat meer spetteren tussen jullie. Niet alleen in bed, maar ook gewoon. Als men niet zou weten dat jullie een stel zijn, dan ziet men dat niet. Ze kan net zo goed gewoon een vriendin zijn. Op het moment dat ik een vriendje heb dan ziet iedereen dat, de hele wereld mag zien dat ik verliefd ben. En dat ik mezelf

helemaal geef. Ik hang dan om zijn nek et cetera. Toen Emilio gister langs kwam liet ik alles zien van mezelf, ik ging op zijn schoot zitten. Ik kuste hem en liet mijn gevoelens zien. Ik laat alles zien van mij. Als ik dat niet doe, dan leef ik achter een masker van verborgenheid. Dus ik verberg mezelf eigenlijk. Maar dan is de energie niet zuiver tussen twee zielen. Nu heb ik niets te verbergen, ik mis je, dus dat laat ik zien. Ik ga op mijn knieën zitten om hem aan te kunnen kijken, of op zijn schoot zitten. Hij zei: je bent een idioot. Ik zei: ja, twee idioten bij elkaar. Ik laat mijn gevoelens zien. Als ik dat niet doe, dan verberg ik mezelf achter een masker, omdat mijn verlangen is wel om het te laten zien. Omdat je weet dat het over is, ga je heel gauw een masker opzetten.

Dat doen wij ook hoor.

Ja, steeds meer.

Dat is wel zo.

Jullie moeten er meer mee spelen.

Ja, dat doen we wel.

Dat ligt ook aan mijn onzekerheid.

Schittering: Onzekerheid?

Ja.

Dat maakt mij ook onzeker dan.

Schittering: Onzeker waarom?

Dan neem ik dat over.

Schittering: Waar is hij onzeker in?

Dat hebben we ook besproken in die sessie van veertig minuten, ik ga voor onvoorwaardelijke liefde, voor minder ga ik niet. Nu zoek ik weer de liefdevolle manier, spiritueel zoekende. Zij is ook zoekende daarin en daar is ze ook eerlijk in. Dat is de Julie waar ik van hou, zacht. Daarom heb ik ook gezegd: zo kan ik van jou houden en toen zijn we ook verdergegaan.

Schittering: Mooi, dus jullie zeggen heel vaak tegen elkaar: ik hou van jou?

Ja.

Nou...

Er wordt gelachen.

Schittering: Leven zonder maskers, nou welke maskers heb ik gehad? Heb ik niet meer. Welke maskers heb ik gehad?

Heel eigenwijs.

Er wordt gelachen.

Is ze nog steeds.

Schittering: Welke maskers heb ik gehad?

Jaloezie.

Schittering: Dat is geen masker, dat is ik.

Er wordt gelachen.

Stoer masker.

Schittering: Nee.

Onzeker.

Schittering: Ja, dat heb ik wel gehad. Onzeker masker, ook over mijn mediumschap. En over hoe ik was en hoe mensen over mij dachten, als ik liet zien wie ik was. Dat is absoluut angst, heel veel angsten, claustrofobische angsten, hoogtevrees angsten. Ik zal ze opnoemen, dan kunnen jullie kijken. Hypochondrisch, heel erg hypochondrisch. Eetstoornis, dat begon toen ik kind was en dat is nooit meer weggegaan. Dat zit gewoon in je en dat zit er nog steeds. Dat is geen masker, dat is wie ik ben. Ik schulde me achter het masker van: ik wil mooi zijn en daar kreeg ik een eetstoornis van. Ik hongerde me uit, echt letterlijk uithongeren. Ik at gewoon zes weken niet en toen woog ik nog maar vierenveertig kilo op mijn achtentwintigste. Dat heb ik gehad in de zin van eetstoornis.

Dat heeft toch een oorzaak?

Schittering: De oorzaak was onzekerheid.

Oordelen, mooi zijn.

Schittering: Ja, onzeker.

Niet lief wezen voor jezelf.

Schittering: Ik had een masker dat ik seksueel misbruikt ben geweest en dat ik het niet zei. Ik verschulde me achter dat stukje, omdat ik het niet zei. Dat was ook mijn masker. Op mijn achtentwintigste heb ik het wel verteld aan mijn ouders en die geloofden mij niet. Ik heb een masker gehad in dromerig zijn in de liefde. Ik droomde van de prins op het witte paard, trouwen, kinderen krijgen, zijn allemaal maskers die ik af heb gegooit. Ik hoef geen prins op het witte paard. Ik wil wel een partner en als het niet gaat, gaat het niet.

Een partner waar je mee samen kan werken.

Schittering: Wat zeg jij Peter?

Een partner waar je mee samen kan werken.

Schittering: Nee, iemand waar je gewoon mee kan zijn. Ik heb heel veel tics maskers gehad. Als ik zeg gehad, betekent dat ik eroverheen ben, in bepaalde tics. Eigenlijk heb ik dat allemaal gehad. Als je nog meer maskers op zou noemen, heb ik die misschien ook gehad. Ik wil niet meer hypochondrisch zijn, dus dat ben ik nu niet meer. Ik wilde niet meer hoogtevrees hebben, nu durf ik alle attracties op. Dus gooi het weg. Ik wil niet meer jaloers zijn, dat wil ik niet. Maar ik weet wel dat ik het ben. Maar ik wil het niet, dus ik moet daar geen energie in steken. Zo moet je jezelf eigenlijk leren kennen: zo ben ik.

Is een besluit.

Schittering: Eigenlijk jezelf programmeren en deprogrammeren.

Daar heeft onze opvoeding ook niet aan bijgedragen.

Schittering: Nee, ik heb mezelf opgevoed. Welk masker draag ik nog? Ik draag geen masker meer.

Ik heb nog een vraag over opvoeding. Ik geloof nog steeds in een goede opvoeding. Ik vind dat ik met liefde opgevoed ben en een goede basis heb gekregen.

Schittering: Ik kan je vertellen lieve schat, als je opgevoed wordt, dan word je opgevoed zoals zij dat wensen. Maar dat wil niet zeggen dat dat bij je past.

Je bent een ziel op aarde...

Schittering: Alle vier mijn kinderen hebben een ander karakter, dus ik moet ze niet opvoeden zoals ik dat wens in mijn normen en waarden. Ik moet ze liefde geven en wat ze nodig hebben, school, eten et cetera. Maar ze moeten zichzelf opvoeden. Ze moeten weten waar hun interesses liggen.

Je weet hoe onze ouders waren, ze hebben ons ook in een bepaald vak gedrukt.

Ja, maar dat hebben ze niet bewust gedaan.

Nee, natuurlijk niet.

Ze hebben het wel uit liefde gedaan.

Schittering: Daar gaat het niet om. Je ouders bepalen iets voor jou uit liefde, dat wil niet zeggen dat het goed is.

Nee, dat zeg ik niet.

Schittering: Mijn ouders hebben mij niet opgevoed. Doordat ze me niet hebben opgevoed, heb ik mezelf eigenlijk opgevoed.

Daarom ben ik misschien onbewust niet aan kinderen begonnen, omdat ik veel te bang ben dat ik een kind verven. En vervennen is geen opvoeden. Ik heb graag kinderen gewild.

Schittering: Dan heb je een masker opgezet om niet je vaderrol neer te zetten. Indien je eigenlijk van kinderen houdt.

Ja, ik was heel jong toen ik zei: ik wil geen kinderen.

Schittering: Dat is een masker.

Ik heb het besloten.

Schittering: Ik heb de verantwoordelijkheid genomen van moeder zijn en dat was een verantwoordelijkheid die ik graag tot mij nam, maar ik voed ze niet op. Ze voeden zichzelf op.

Ja, maar jij als moeder zijnde geeft ze wel wat ze nodig hebben, dat is ook ouderschap.

Schittering: Ik ga ze niet corrigeren. Ik besluit om weg te lopen en ze zelf te laten in die energie. Ze voeden zichzelf op. Als ze druk zijn in een restaurant, dan is dat hun stuk. Als zij de ober op hun nek krijgen, is dat hun stuk. Ik leer de kinderen de wet van oorzaak en gevolg. Zij dragen de wet van oorzaak en gevolg, niet ik. Dus ze hebben al hun behoeftigheden, dat wel, maar ik voed ze niet op. Kinderen voeden zichzelf op. Ze hebben liefde gekregen en ze hebben alles gekregen wat ze nodig hadden, om hen tot die leeftijd te brengen waar ze nu zijn. Nu ben ik mijn dochter aan het begeleiden om door haar tuitjes probleem heen te gaan. Maar ik voed haar niet op.

Ze is geen kind maar ook geen volwassene, ze zit ertussenin.

Schittering: Ja, maar ik voed haar niet op. Ik laat haar gewoon haarzelf leren kennen in deze fase. Ik vond die tijd verschrikkelijk.

Ik ook.

Schittering: Weet je, nog steeds. Kijk, wat jullie als huiswerk meekrijgen volgende keer. De laatste keer, heeft mee te maken dat jij eigenlijk volledig met jezelf in dialoog gaat. En je gaat eigenlijk tegen jezelf vertellen hoe jij wilt leven zonder masker. Dat is een belofte in jezelf. Kan je die belofte niet nakomen, dan schrijf je het ook niet op.

Zeg het nog eens, je moet met jezelf in dialoog?

Schittering: Ja, en je gaat vertellen hoe jij wilt leven zonder masker. Dus jij vertelt tegen jouzelf, hoe jij wilt leven zonder masker. Dus je gaat een dialoog met jezelf aan. Dus hou je aan de belofte. Het is ook een belofte aan jezelf. Dus dat betekent dat het huiswerk niet eenmalig ingeleverd wordt maar ook je toekomst wordt. Oké, zo te zien is het alweer 22.00 uur, dus namasté.

Namasté.

Hoofdstuk 5

Bijeenkomst 20 mei 2013

Schittering: Ik ben de Schittering en mijn Meester heet Isaak. We beginnen eigenlijk altijd met groeten. De Schittering groet White Blossom.

White Blossom groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Transformatie.

De Transformatie groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Vechter.

De Vechter groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Zonnebloem.

De Zonnebloem groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Zorgzame.

De Zorgzame groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet Lotus.

Lotus groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet Angela.

Angela groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet Anita.

Anita groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. Zolang je geen spirituele naam hebt gekregen van Isaak gebruiken we je aardse naam. Isaak doopt mensen met een spirituele naam, omdat dat heeft een betekenis. En dat betekent dat je verantwoordelijk bent voor die naam. Hij geeft ook altijd de uitleg. Wij gebruiken de aardse naam omdat dat is de naam, waar je mee ter wereld bent gekomen. En de spirituele naam krijg je van mijn Lachende Gids en die groet jullie allemaal.

De groep verwelkomt Isaak met een namasté.

Schittering: De cursus 'Leven zonder maskers' heeft eigenlijk mee te maken dat je naar jezelf moet gaan kijken van: wie ben ik zonder een masker? We hebben ze allemaal opgezet door de opvoeding, wat we denken dat mensen van ons verwachten. We hebben huiswerk gegeven, zegt mijn Lachende Gids. Wie wil gaan voorlezen? Wat was het huiswerk precies?

Beloftes aan jezelf.

Schittering: Beloftes aan jezelf, oké beginnen we daar bij, White Blossom.

Ik wil de belofte aan mezelf doen om niet meer te streven naar perfectie. Dat is wel een neiging bij mij. Graag wil ik ook de controle loslaten en de bezorgdheid die ik voel voor anderen, want dat belemmert mij. Graag wil ik ook mijn angsten loslaten.

Schittering: Mooi zo. Hou je aan je belofte. Belofte maakt schuld.

Dat weet ik.

Schittering: Op het moment dat je een belofte doet aan jezelf, moet je eigenlijk dieper gaan kijken van: waarom maak ik deze belofte en kan ik deze belofte ook waarmaken? Vaak komen we onszelf tegen en strubbelen en vallen we even en dan willen we gewoon heel makkelijk de makkelijkste weg nemen, een vluchtweg, zegt mijn Meester Isaak.

We moeten nooit vluchten voor onszelf, omdat je neemt jezelf mee. Dus je kan een eiland opzoeken en jezelf daar eigenlijk precies hetzelfde voelen als tussen heel veel mensen. Dus het maakt niet uit waar je bent, maar met wie je bent. Geluk is de basis, wie ben ik zonder maskers. De 'Transformatie, mooie naam trouwens.

Ik begin er steeds meer aan te werken.

Schittering: Hij was niet meteen blij met zijn naam, Anita. Hij had best wel wat moeite met zijn transformatie. Maar we hebben alle geduld en tijd tot hij eraan toe is. Vertel.

Dit is de eerste keer dat ik in deze cursus aanwezig mag zijn. Daar wil ik graag op inhaken. Als belofte naar mezelf wil ik graag liefdevol zijn, mij meer kunnen vinden in andere mensen. Mezelf tijdens de relatie laten zien, wie ik ben, maar dan moet ik wel weten wie ik ben.

Schittering: Weet je nog steeds niet wie je bent?

Nou, soms heb ik wel een twijfel moment.

Schittering: Oké, maar globaal? Wat heb je nu ontdekt, wie je bent?

Ik kan niet zonder liefde. Het is ook mijn angst om liefde te zijn en te voelen. Het is een angst.

Schittering: Dat zijn wel mooie woorden. Voor mij is het ook mijn energiebron, waar ik elke dag van af kan tappen, maar soms heb ik daar geen behoefte aan. Soms heb ik gewoon behoefte om gewoon aards te zijn. En aardse energie tot mij te nemen en simpelweg aards te zijn. Op het moment dat jij je met jezelf verbindt, met het hoogste zelf van jezelf, het Al, moet je constant naar binnen keren en uitzenden: geef me energie, geef me kracht, geef me liefde, geef me moed. Wat je nodig hebt op dat moment, of geef me geduld desnoods. Of maak me een beter mens op het moment dat ik dat niet ben, door mijn gedachtes, of desnoods mijn woorden of daden die ik wil

gaan verrichten, of ga verrichten. Dus mijn Meester heeft mij geleerd om constant terug te keren bij de Bron van: wie ben ik zonder maskers en wie wil ik zijn op dat moment? Soms wil ik iets anders zijn, wil ik niet het heilig boontje zijn en wil ik gewoon even uitbundig zijn of iets zeggen wat mij een kick geeft. Of gewoon domweg even mee doen zoals gewone aardse mensen dat elke dag doen. Dat mag, God straft nooit. Dus op het moment dat je je ongelukkig voelt moet je even bij jezelf te rade gaan: waarom voel ik me ongelukkig? Op het moment dat ik binnen kom als Tresi ben ik Tresi. En heb ik net mijn dagelijkse routine gedaan. Ik kom binnen en dan ben ik de schepper. En dan kijk ik om me heen en dan voel ik meteen de energie van God en ook de verplichtingen die ik heb uit te dragen naar hem toe. En de verplichting is: mezelf houden aan de tien geboden. Daarom ben ik deze cursus ook later begonnen, omdat ik moest nog dingetjes doen, ik heb net nog de wc schoongemaakt. Dat betekent dat ik eigenlijk mezelf de verplichting geef van: ik verbind me met jou, ik wil jouw student zijn en ik leg me daar nederig bij neer. Dus Uw wil geschiedde, niet de mijne. De mijne heeft vaak wel van: ik wil geen wc schoonmaken en zeker niet andermans drollen. Dat zijn menselijke betrekkingen. Verhef jezelf boven je menselijke zelf. Misschien moet je dit vaker in je hoofd zetten van: verhef jezelf boven jezelf. Van: ik voel me nu niet afgestemd op de groep, ik voel me even ongelukkig. Verhef jezelf boven je menselijke zelf en zeg: ik kan gewoon gelukkig zijn met mezelf. Als iedereen mij simpelweg de rug toe keert, kan ik nog steeds glimlachen en gelukkig zijn. Dan zal je zien dat je gaat leven zonder maskers. Dan gaan mensen kijken: wat is dat voor type, wat is dat voor persoon, welke gevoelens heeft hij of zij en dan trekt de nieuwsgierigheid naar hen toe en dan krijg je een dialoog, geen monoloog. Op het moment dat je heel erg jezelf verkoopt lopen mensen weg, omdat ze voelen de energie van: hij wil wat van mij. Misschien alleen een vriendschap of aandacht, of een goed woord. Maar als je geen behoefte hebt om dat terug te geven, dan geven ze jou juist het tegenovergestelde, een rotgevoel. Dus altijd bij jezelf blijven, bij je kern. En je zal zien dat het leven een stuk makkelijker gaat zijn.

Bedankt voor je woorden.

Schittering: Graag gedaan. Vechter, onze Vechter?

Ik doe al een tijdje mee, maar dan op afstand, aan deze cursus. Ik probeer puur in het leven te staan zonder maskers.

Schittering: Wij zijn blij dat jij al een hele tijd mee loopt. Al ben je op afstand, je loopt al zeker drie jaar mee. De mensen die de boeken lezen horen niet jouw stem, maar kunnen zich best wel vermaken door de persoon die jij bent. Dus jij bent wel een persoon die oprecht en eerlijk is. Dus je hebt wat dat betreft eigenlijk niet zo veel maskers op.

Nee.

Schittering: Dat is toch goed. We noemen jou de Vechter, waarom denk je dat je de naam de Vechter hebt gekregen?

Ik ben best wel een vechter.

Schittering: Stille wateren, diepe gronden.

Sinds kort niet meer hoor.

Schittering: Je kan best wel stil zijn. Je kan afzijdig zijn, dan absorbeer je energieën, diepe gronden. Dus als je spreekt, spreek je geen onzin.

Nee.

Schittering: Mooi zo. Nou, onze Zonnebloem.

Mag ik eerst de dialoog van de Zuivere voorlezen?

Noot: De Zuivere is deze les niet fysiek aanwezig, maar heeft haar huiswerk aan de Zonnebloem gegeven.

Schittering: Ja, dat mag.

Wie wil ik zijn zonder maskers? Toen ik een dialoog met mezelf aan ging kwam mijn geestelijke naam door, de Zuivere. Met de Zuivere ga ik verder in dialoog en wie wil de Zuivere zijn zonder maskers? De Zuivere wil graag zuiver blijven zonder maskers, in liefde blijven, in oprechtheid, eerlijkheid en transparantie in haar relatie met de Zonnebloem. Een geschenke, zo voelt zij dat in haar gevoel van de goddelijke wereld. In liefde blijven naar haar broer de Zorgzame en haar zuster de Lotus. Mijn vriendin Tresi Barros steunen als mijn vriendin, als ze mijn steun nodig heeft. Zij is een voorbeeld voor mij geweest, in het aardse bestaan. De lessen blijven komen van Meester Isaak en de Schittering, hoe moeilijk soms ook en confronterend. Ik voel dat het mij een beter mens maakt en mij geestelijk voedt. Ik wil mij inzetten voor mijn medemens, voor degenen die een handreiking nodig hebben. Ons huis openstellen in liefde en openheid en gastvrijheid. Ik wil me blijven inzetten voor het centrum en de minderbedeelden. Mijn praktijk 'De Zuivere' weer nieuw leven inblazen op mijn manier. In mijn eigen kracht en op een zuivere manier en niet uit winstbelang en als het teveel wordt, het doorgeven. Niet leven als een levende dode en de ervaringen aangaan als het goed voelt en niet in de angst gaan. En ik beloof mezelf dat ik me over zal geven, aan de drie geloftes: geloven, vertrouwen en overgave in de goddelijke wereld. Namasté, de Zuivere.

Schittering: Mooi. Mooi gesproken Zuivere. Toen ik vanochtend mezelf neerzette in mijn innerlijke zelf -omdat ik vind het altijd heerlijk om terug te keren in mijn kern-, kreeg ik het gevoel in mezelf, dat ik mezelf graag beschikbaar wilde stellen weer voor de Zuivere, voor de Zorgzame en voor de Zonnebloem, om dus eigenlijk gewoon jullie ashram, zolang het jullie ashram is, waar jullie je ook gaan verplaatsen met jullie ashram, dat ik mezelf daar dienstbaar in zal stellen. Dat was mijn vrije wil. Meester Isaak zei dat ik het mag kiezen. Ik hou me wel aan geloftes. We kunnen cursussen ook in meerdere vormen doen. Het kan ook een hele reeks, desnoods op een zaterdag of in mijn vrije tijd, via afspraak. Ik heb wel gemerkt dat het via afspraak moet omdat mijn Meester blijft mijn Meester. Het moet via de agenda. Ik blijf onder de vleugels van Meester Isaak, de Lachende Gids. En Meester Isaak geeft mij tijdens dit spreken de goedkeuring. De volgende.

Voordat ik begin aan mijn eigen verhaal wil ik nog iets zeggen tegen de Zuivere. Ik ben ook maar een simpel mens en ik ben een beetje verdrietig omdat ik de Zuivere heb teleurgesteld, omdat Jade, onze hond, last heeft van haar poot en dat is vanmorgen weer

erger geworden en toen heeft de Zuivere gekozen om voor Jade te kiezen en thuis te blijven. Ik had gekozen om naar de cursus te komen en daarmee heb ik de Zuivere teleurgesteld en dat spijt me.

Schittering: Nee, nee. Even ter correctie en deze correctie krijg je niet van de Schittering maar wel van Meester Isaak, juist onvoorwaardelijk naar jezelf toe zijn is liefde. Omdat je gekozen hebt om naar de cursus te komen, heb je gekozen voor jezelf. En niet het masker opgezet van loyaliteit van: ik blijf erbij. Zij heeft de keuze gemaakt en dat is haar keuze, en haar keuze is voor haar keuze. Maar je hoeft nooit te kiezen, buiten jouw eigen keuze. Meester Isaak zegt: je hebt de juiste keuze gemaakt. Dus je hoeft jezelf niet te verontschuldigen. We hadden juist een teleurstelling gevoeld als je had gekozen voor blijven, als alles in jou niet wilde blijven. Dan was je niet zuiver.

Dan is het voor ons beiden een les.

Schittering: Blijf bij jezelf. Je weet dat je gewoon teveel hebt weggegeven van jezelf. Je moet ondanks de liefde die je hebt voor de Zuivere, ook wel je eigen ontwikkeling doormaken. Zij kiest om bij Jade te blijven indien ze had kunnen kiezen om Jade mee te nemen. Dus eigen keuze oké. Blijf je eigen keuzes maken, dat is je eigen identiteit.

Wie wil ik zijn zonder maskers? Een opener, transparante persoon, met een pure en liefdevolle energie. Ik ben en wil lief zijn, rust, reinheid en regelmaat in mijn zijn. Mijn naam de Zonnebloem wil ik in eer dragen en uitdragen. Ik wil een stralende energie zijn en wil tot bloei komen in mijn energie. Ik ben wie ik ben. De mensen die dit niet kunnen accepteren neem ik afstand van. Ik respecteer hun keuze, maar ze passen niet bij mijn energie. Hier zal ik ter bescherming af en toe een masker voor nodig hebben. Ook wil ik graag leven zonder oordeel. Ik weet dat het lastig is omdat ik een fysiek mens ben. Toch wil ik graag deze belofte proberen waar te maken. Dit alles in dialoog met mezelf en als belofte aan mezelf. Namasté, de Zonnebloem.

Schittering: Mooi zo, hou je eraan en blijf je huiswerk doen. De Zorgzame.

Ik wil even wachten.

Schittering: Oké, dat mag. Lotus.

Belofte aan mezelf: ik wil leven zonder maskers, eerlijk zijn, oprecht zijn, zuiver zijn, positief, zorgzaam en reinheid. Ik ben heel verzorgend.

Schittering: Daar ga je ook mee dood.

Er wordt gelachen.

Ik vind heel veel dingen vies, ik heb overal doekjes voor.

Schittering: Is handig als je het nodig hebt. Wat heel belangrijk is bij leven zonder maskers is, dat je jezelf moet laten zien in communicatie: gedachtes, woorden en daden. Het zijn er maar drie, meer hoeft je niet te handhaven. Wat je denkt, wat je zegt en wat je doet. Op het moment dat je dat doet, gaan je maskers vallen constant, dan ben je kwetsbaar. Kwetsbaarheid is kracht. Vele mensen denken dat kwetsbaarheid geen kracht is, maar dat is juist kracht. Een klein voorbeeld: ik reed gister naar huis en we zouden naar de sauna gaan, mijn ex en ik. En ik kreeg de hele weg alleen maar negatieve energie via sms-verkeer van iemand die mijn keuzes niet accepteert, indien ik mijn eigen leven moet leiden en verantwoordelijk ben voor mijn eigen keuzes. Iemand legt zijn wil op mijn wil en kwetst me constant. Wat doe ik? Ik geef de energie terug door mijn eigen sms'jes. Ik bedacht mezelf: blijf zuiver, blijf lief, ga niet in de energie van negativiteit. Bleek de juiste voeding te zijn, omdat er kwam steeds meer negativiteit. Ik dacht: het doet me zeer, dat iemand mij zeer probeert te doen, indien ik niet wil dat iemand mij pijn doet. En waarom deed iemand mij pijn? Iemand deed me pijn omdat iemand wilde zijn frustraties en zijn gedachtes en zijn woorden bij mij teweegbrengen, wat niet teweeg te brengen is. Dat is eigenlijk een keuze leggen op mijn wil van: jij kiest en als je die keuze niet maakt dan komen er nog meer negatieve woorden en gedachtes, omdat iemand raakt eigenlijk onmachtig en gefrustreerd. Ik heb toen voor mezelf besloten om het gewoon aan te zien en nog meer woorden en negativiteit kwamen ook nog

vanmorgen. Mijn kwetsbaarheid wilde hij constant pakken. Ik bedacht mezelf: ik kan een keuze maken, ik kan het toelaten of het breken. Ik heb toen gekozen om te breken, zodanig te breken dat iemand de bewustwording krijgt van: dit is niet wat ik wens. Ik wens zuiverheid. Als jij simpelweg zou zeggen hoe jij je voelt in zuiverheid, dan kan ik daar wat mee, maar als je jezelf in leugens naar mij toebrengt, of in manipulatie, of in beschuldiging, dan kan ik niets anders doen dan me verdedigen en mijn waarheid vertellen, maar mijn waarheid is nog steeds een leugen voor jou. Dus hoe blijf je zuiver op dat moment? Gewoon zonder maskers leven en kiezen voor wat je kiest, en dat is jouw waarheid. Al is het niet volkomen de waarheid, is het nog steeds jouw waarheid. Waarom zeg ik dat tegen jou? Ik zeg het tegen jou, omdat je nooit bang hoeft te zijn om je eigen waarheid neer te zetten. Al is het niet de volkomen waarheid, in woorden gesproken. Als het maar in je hart de waarheid is. Anita...

Ik hou van leven zonder maskers.

Schittering: Wat zei je?

Ik hou van leven zonder maskers.

Schittering: Gewoon jezelf zijn. Hoe is het met de jeuk?

Goed.

Schittering: Ik ben vergeten om naar de huisarts te gaan. Hij had ook heel veel jeuk. Als jullie deze kant opkomen, wil ik wel dat jullie het proberen. Ik heb er heel veel baat bij gehad. En als ik er baat bij heb gehad, hoop ik dat jullie er ook baat bij hebben. Ik zie dat je heel veel hebt gekrabd?

Nee, dat niet. Maar het is erger geworden. Ik heb ook pilletjes gehad om te slapen, maar dat helpt ook niet.

Schittering: Als het niet helpt, helpt het niet. Ik hoop gewoon dat het helpt. Je weet het maar nooit. Dus als het mij helpt, kan het jou ook helpen.

Ik had mijn arts wel gevraagd om het te proberen, maar hij kent het medicijn niet en hij zei: ik ga niet iets geven wat ik niet ken.

Schittering: Dokters kunnen dat zo spelen ja. Ik zei tegen de mijne in het ziekenhuis: geef me iets tegen de jeuk. En iemand anders had al jaren jeuk en ze had nog steeds geen oplossing. Bij mij was het zo dat ik er constant om vroeg. De jeuk is bij mij weg. Ik wil wel dat jullie het gaan proberen. Het is gewoon poeder in water, je krijgt er niets van. Ik heb er geen bijwerkingen bij gehad. Nou jij, je bent in opvang en je hebt jezelf in therapie gezet toch?

Ik moet in balans komen. Ik voel heel veel van andere mensen en ik ben continu met anderen bezig, maar ik hoor met mezelf bezig te zijn. Dat is mijn masker, dat ik meer met anderen bezig ben dan met mezelf.

Schittering: Dus hoe negeer je dat?

Ik moet begrijpen hoe mijn gedragingen zijn.

Schittering: Wat heb je eigenlijk nu al ontdekt bij jezelf?

Dat ik aan een ander geef en niet aan mezelf.

Schittering: Wat geef je dan?

Zorg. Ik wil een voorbeeld zijn. Ik werk in het ziekenhuis dus ik help altijd. Ik krijg niets terug.

Schittering: Van wie, van de ander?

Ja, je verwacht ook gelijkwaardigheid terug.

Schittering: Nee.

Op den duur wel.

Schittering: Dan is het voorwaardelijk. Op het moment dat je helpt en je helpt uit je energie en kracht en wil, dan krijg je daar een goed gevoel bij. Als de Zorgzame mij helpt en voor ons zorgt tijdens de week in de Ardennen, dan doet hij dat eigenlijk, omdat hij dat wil geven. Ik neem het op dat moment en op dat moment ben ik de nemer van zijn positieve energie. Op dat moment moet ik niet mezelf gaan verliezen in het feit, dat ik het hem constant naar de zin wil maken. Ik neem het op dat moment omdat hij heeft besloten dat aan mij te geven. Dan is een dankjewel zo gezegd, maar dan is dat een dankjewel dat oprecht is op dat moment. En dan hoef ik niet constant achter deze heer te lopen om weer dank je wel te zeggen, omdat ik mij schuldig voel. Ik wil nooit dat de andere persoon zichzelf eigenlijk verplicht voelt om iets voor mij te doen. Stel dat jij een diepvriesmaaltijd voor mij opwarmt, ben ik in mijn hart al zo blij dat iemand dat voor mij wil doen. Ergens zit er nog een stem van: goh, je vraagt wel veel. Maar ergens weet ik ook: de persoon kan ook nee zeggen. Dus ik geef mijn liefde, mijn aanwezigheid of mijn persoonlijkheid, wie ik ook ben, dat geef ik. Ik verwacht niets terug. Maar krijg ik iets terug, dan ben ik eigenlijk alleen maar content en blij. Op het moment dat ik iets terug zou verwachten van al die mensen die ik eigenlijk al heb geholpen, en dat zijn er velen, dan zou ik heel erg gefrustreerd raken. Heel veel kinderen die ik heb gesproken, die hebben genomen en genomen en genomen. En op het moment dat hun buik gevuld was, draaiden ze zich om en dan was het misschien niet eens de woorden die in de lucht gegooid werden, maar dan waren ze tevreden gesteld en dan pakt ze hun aardse leven weer op. En dan zetten ze hun geestelijk leven dat ze even kregen aangereikt opzij, tot de volgende keer dat ze het weer nodig hebben. Geven moet je een goed gevoel geven. Op het moment dat ik opsta en ik ga koken voor mijn kinderen, dan doe ik het omdat ik het fijn vind om het te doen. Of ze het nou opeten of dat ik het straks weer in de prullenbak kan gooien, dat is me om het even. Ik vind het fijn om te doen. Het voelt voor mij goed om het te doen. Als ik lief doe tegen jou, doe ik het niet voor jou, ik doe het voor mezelf. Als ik tegen jou zeg: laat me met rust, dan doe ik het ook niet voor jou, dan wil ik in mijn eigen energie verblijven. Als iemand zegt: dan vind ik je niet aardig, omdat je deze woorden tot mij spreekt, dus ik moet je niet meer, dan is het ook goed. Omdat ik weet dat liefde nooit dood gaat. Ooit zal je weer aan mij denken, of ooit zal je een

associatie krijgen en dan zal je mij beter begrijpen. Jij bent heel ver van jezelf verwijderd. Therapie is goed, maar de juiste therapie is: zelfwaardering, zelfrespect, tolerantie naar jezelf toe. Fouten durven toe te geven en fouten durven te maken. Jezelf eigenlijk in je eigen energie zetten, zonder dat je buiten jezelf gaat leven. En jezelf neerzet in zweverigheid, dus gewoon in realiteit leven. In het nu zeg maar, niet in je fantasiewereld of in je gedachtewereld, maar zoals het echt is. En dan ga je werken aan je herstel. Ik herstel mezelf en dan moet je wel weten welk herstel je wilt. Hoe wil ik zijn? Dat is creatie, schepping, dat is ook een andere cursus. Dan schep je jezelf opnieuw en dan zal je zien: dan word je content en gelukkig. Nou, Zorgzame.

Angela, de vorige cursus zaten we naast elkaar en toen zei je tegen mij dat we bij elkaar moesten blijven. En dat we hulp moesten vragen van een huwelijksbemiddelingsbureau, laten we het zo maar noemen. Julie en ik hebben één ding niet goed gedaan en dat is niet communiceren, niet eerlijk en oprecht zijn. En een muur van negatieve energie opgezet. We hebben gelukkig dit weekend vrienden op bezoek gekregen en die zeiden: jullie horen niet bij elkaar, jullie scheppen alleen maar een grotere ruimte. Het was geen ruimte, het was een muur van negatieve energie. We zijn in eerlijkheid en oprechtheid gaan zitten en we hebben met elkaar gesproken en we zijn ook uit ons ego gestapt en we zijn gaan communiceren. En we hebben elkaar weer gevonden. Vannacht lagen we in bed en toen zei Julie: Willem, voel jij de energie? Ik zei: ja, dat is de positieve energie, de liefdesenergie en de negatieve energie vloeide weg en dat voelde heerlijk. Dat wilde Meester Isaak tegen ons zeggen, de vorige cursus 'Positieve en negatieve energie'. We hebben die cursus gevolgd en we hebben ons certificaat gekregen en het is ons nu gelukt. Dat is wat ik wilde zeggen. Leven zonder maskers, ik moest een belofte doen...

Schittering: Sorry, dank je wel.

Dat was een bevalling.

Schittering: Dat was heel frustrerend, zelfs voor mij.

Leven zonder maskers. Leven zonder maskers, nou moet ik een belofte doen. Ik heb vele maskers afgezet, zoals deze ook van negatieve energie opbouwen, dat is ook een masker.

Ook een masker van niet communiceren, niet eerlijk en oprecht zijn. Ik zet af en toe een masker op en waarom? Ik ken mensen die hebben geen geweten en dan moet je een masker opzetten voor jezelf. Als ik dan een masker op moet zetten, vind ik het niet erg. Ik geloof niet dat we helemaal in deze wereld zonder maskers kunnen leven. Meester Isaak, ik ben op 23 september 2012 met een nieuwe weg begonnen, de weg naar u, de weg van het geloof, de weg van een nieuwe partner, de weg van lessen. Ik geloof nog steeds en ik vertrouw, dank u wel, uw student Willem, de Zorgzame.

Schittering: Isaak doopte mij als de Schittering, maar ik zal Isaak even laten spreken. Meester Isaak zegt zo: de studenten hebben de naam studenten gekregen omdat ze dus eigenlijk een student zijn. Een student die zichzelf eigenlijk ook als student noemt, zijn we eigenlijk al de contentste geesten ter wereld als Meester zijnde. Heel veel kinderen willen geen student zijn, omdat ze dus eigenlijk de lessen graag overslaan, ze willen niet leren. Maar ze vergeten één ding: het is maar een tijdelijk bestaan hier ter aarde en er komt een tijd dat de leeftijd jou gaat verraden. Dat je dus niet meer dat onbezonnen kind bent, maar dat je een volwassen man of vrouw gaat worden, of desnoods een oma of een opa. En dat je de onzichtbare klok hoort tikken: je gaat naar ons toekomen. En dan, wat gebeurt er dan met de levende doden? Hoe kunnen wij de levende doden dan bereiken, als ze geestelijk zichzelf hebben afgekeerd van ons? Het enige wat wij doen hier ter aarde is jullie terugbrengen bij jullie zelf. Wij zijn alleen Meesters, wij geven alleen maar lessen en wij verlangen niets terug. Een dankjewel, verheugt ons wel en geeft ons een goed gevoel. Op het moment dat een kind zich afwent van ons, dan zouden wij alleen maar wachten tot de tijd weer rijp is. In dit leven, of desnoods het volgende of desnoods bij ons. Dat je wel op een gegeven moment roept: help mij en dan komen de lessen. Maar vlucht nooit van de lessen. Als de Bron van liefde, liefde is, dan is alles wat wij geven, al is het zwaar, nog steeds liefde. Omdat wij weten de weg, alleen jij nog niet. Dus eigenwijsheid heb je niet zoveel aan. Soms sturen wij eigenlijk een persoon op je weg, die kan gewoon een gedaante hebben van je buurvrouw of desnoods de Schittering of desnoods de ex, als je die twee eigenlijk hebt gekend in een tijd geleden. En die twee hebben elkaar best wel het leven zuur gemaakt, nu kunnen zij met elkaar communiceren in rust en liefde en geduld. Zonder over te gaan tot vernietiging, omdat de les hebben ze geleerd, maar je

hoeft niet meer te vernietigen. Wij hebben de proef op de som gezet. Zij en de heer waren samen. En de heer die had zin in een aantal stops, omdat hij houdt nog weleens van een blowtje. We hebben het over de heer, de ex van ons instrument. Hij geeft dat eerlijk toe, daar wordt hij rustig van. De ene wordt rustig met een drankje, de ander wordt rustig met een pilletje, de ander wordt rustig met een wandeling. En hij heeft die marihuana, dat jointje nodig. In het bestaan van ons instrument, tijdens die relatie, gaf ze hem niet die rust en hij werd constant getriggerd in zijn agressiviteit en natuurlijk onmacht. Nu zei ons instrument: waarom stop je constant, waarom neem je er niet in een keer drie? Het was voor hem misschien nog makkelijker eigenlijk één jointje daar te nemen en dan na een tijd, zoveel uur, heeft ie nog zin in één. Na het laatste jointje, heeft dat voor half onweer gezorgd, en opeens zei ons instrument: komen we nog in de sauna? Het was al bijna vijf uur. Ja, zei hij, we komen in de sauna. Eindelijk daar aangekomen zegt hij de naam van degene die eigenlijk zijn bazin is. En toen zei de sauna persoon: goh, die zit binnen. Opeens kwam hij zichzelf weer tegen. Ik kijk hem aan, de Schittering, de naam ga ik niet noemen, mag ik niet in deze ruimte, maar jullie weten wie ik bedoel. Ik keek hem aan en ik zei tegen hem: wil jij jezelf blootgeven aan je bazin? Dat was niet zo'n probleem, daar was hij niet eens opgekomen. Het probleem was, dat hij met een masker leefde. Niemand wist dat hij vriendschap had met mij, Tresi Barros. De naam mag ik niet noemen maar ik doe het toch. Hij is niet met de Schittering, maar met mij. Sorry Meester, maar anders wordt het niet duidelijk. Opeens deed het me zeer en ik zei hem: wees gewoon eerlijk tegen mij. Hij zei: ik ben bang. Doe maar niet, ik ben bang, omdat de bazin communiceert met mijn ouders. En ik ben bang dat ze erachter komen dat jij nog in mijn leven bent en ik wil niet kiezen tussen mijn ouders en jij. Ik heb gewoon gezegd: is goed, we kunnen nu tenminste praten zonder geweld. Ik voelde zijn energietrilling trillen en dan krijg ik altijd tranen. We zijn niet de sauna ingegaan, maar we hebben iets anders gedaan. Vroeger in de tijd zouden we elkaar het leven zuur maken. Ik zou proberen hem te forceren in mijn zin krijgen. En hij zou zichzelf onmachtig voelen en dan was het weer geëscaleerd. Nu kon ik mij in verbintenis met hem neerzetten en ik zei: kijk nou, we kunnen erover praten en ik accepteer mijn teleurstelling dat we niet de sauna ingaan. Wees eerlijk, omdat ja ergens in mijn gedachte had ik nog een beetje zoiets: hij wilde graag

julianboy worden, een playboy. En ik zei: is dat wat jij nu bent? Hij zei: nee, zij betaalt in natura met sauna en bezoekje hier en daar. Maar daar blijft het bij. Ik zei: wees eerlijk en hij is ook eerlijk geweest in de woorden van: nee, dat niet. Dus ook ik heb hier iets uit geleerd, niet meteen veroordelen en in mijn eigen angsten gaan schieten. Maar gewoon luisteren: wat heb je te vertellen, waarom reageer jij zo? Dus ik hoop dat ik de sauna nog ga zien. Maar leven zonder maskers betekent: gewoon niet verschuilen, laat zien wie je bent. Vragen of opmerkingen?

Noot: Het verhaal hierboven gaat over Wybe. In het boek 'Wybe, wat doe je nou?' vertelt de Schittering openhartig over deze turbulente relatie.

Jij had toch nog een vraag?

Ja.

De vraag van de Vechter wordt aan de Schittering overhandigd.

Schittering: Mijn proces van groei en loslaten loopt nog steeds met allerlei onderbrekingen. Nu kan het zijn dat er binnenkort een oplossing komt in de situatie waarin ik me bevind. Ik leef graag puur zonder maskers. Het lijkt mij spannend en ook een beetje eng om straks alleen mijn leven op de goede manier op te bouwen. Heeft Isaak er vertrouwen in dat ik het goed zal aanpakken zonder maskers? Namasté. Dat zei hij eigenlijk wel, dus dat heb ik al gezegd. Maar wat bedoel je precies met deze vraagstelling?

Sinds vijf jaar is er toch wel wat gebeurd in de situatie...

Schittering: Je bedoeld dat je nog in het huis woont?

Ja, samen maar wel apart. Op de een of andere manier hebben we soms wel steun aan elkaar bij lastige dingen. We blijven toch bij elkaar, maar het is niet honderd procent. Het lijkt me een goed moment nu om te gaan verhuizen en het huis te verkopen. Financieel ben ik niet zo heel sterk. Het is een beetje eng. Ergens heb ik wel het vertrouwen in mezelf dat ik het kan redden. Het is mijn angst.

Schittering: Angst, overwin je angst en leef je droom.

Ja, alleen die angst...

Schittering: Angst vertelt je eigenlijk wat. Angst vertelt je altijd wat, waarom je eigenlijk bang bent voor dat. Misschien ben je bang om je eigen zelfstandigheid te vertegenwoordigen. Als je samen onder één dak bent dan heb je de helft van de verantwoordelijkheid en nu krijg je de volledige verantwoordelijkheid. Dus dat betekent: jij moet je bedruipen, je moet eigenlijk succesvol zijn, in je kracht staan zonder hem. Dus jij houdt puur aan zijn energie vast. Op het moment dat je je eigen energie vasthoudt, betekent ook dat alles van jou afhangt. Dat is juist goed. Dus eigenlijk hopen wij voor jou dat de grond verkocht wordt en je het verleden achter je kan laten en opnieuw kan gaan beginnen. Maar wees niet bang. Omdat als jij gelooft dat het allemaal aan jezelf ligt, dan hoeft jij het alleen maar voor elkaar te krijgen, niemand anders.

Ik heb wel steun.

Schittering: Dat geeft een goed gevoel. Op het moment dat je eigenlijk teruggeworpen wordt op jezelf, moet je nooit bang zijn, je moet eigenlijk alleen maar verheugd zijn. Dat betekent dat je de energiebron uit jezelf haalt. Je hebt zoveel capaciteiten, dat heeft elk van jullie. En die worden juist wakker gemaakt door moeten. Als je altijd maar geserveerd wordt, dan hoeft je niet meer. Op het moment dat je niet meer geserveerd wordt, moet je zelf zorgen dat je jezelf serveert en geeft wat je nodig hebt. Dus stel dat je altijd maar in de watten bent gelegd en de watten zijn er niet meer, ben je verantwoordelijk om je eigen watten neer te zetten. Maar als je dat doet, je eigen watten neerzetten en jezelf neerzet, dan komt er euforie. Een gevoel van: ja, dat heb ik zelf gedaan, een blijdschap gevoel. Wees nooit afhankelijk van derden. Je bent altijd afhankelijk van jezelf en elke derde of vierde, vijfde, zesde, of noem maar een getal, dat zijn toevoegingen. Het voegt wat toe, aan het geluk dat je eigenlijk al hebt.

Geluk brengt blijdschap.

Schittering: En dat is zo'n grote verantwoordelijkheid voor jezelf en dat is moeilijk, dus ikke. Mijn Meester zegt zo: hij wijst naar boek drie en boek een 'Bekijk het, voel het en laat het los' had ik een euforie van: goh, hij heeft een boek uitgegeven. En toen moest ik het land ingaan met het boek en moest ik mezelf laten zien als Meester Isaak. Het was ingewikkeld, ik was eigenlijk nog niet zo in mijn kracht dat ik zodanig gelovig en sterk was, als ik nu ben. Je kwam binnen in ruimtes die gehuurd waren. En waar wij uitgenodigd werden, Elise en ik. Die mensen wisten niet wat ze konden verwachten, ik wist ook niet wat ik kon verwachten. Ik wist alleen dat ik moest mediteren en moest eten en mezelf neer moest zetten. Ik kwam de ruimte in en de energie was voelbaar, heel vaak kil en koud. Voor hen moest ik mezelf neerzetten en ik ging in trance. Ik liet Isaak mij overschaduwen, mijn Meester. Niemand kende hem nog omdat het boek 'Bekijk het, voel het en laat het los' gingen we promoten, omdat het was nog niet gelezen. Ik moest mezelf laten zien. Ik was altijd blij als ik weg was. Even dat moment van binnenkomen en dan Isaak, dat was een grote drempel, schaamte ook. Wat zullen ze van me denken? Ik ben misschien gek, misschien doe ik het niet goed, misschien doet hij het niet goed. Misschien is hij thuisgebleven, wat zal hij nu gaan zeggen? Misschien heeft hij niet eens een antwoord op de vraagstelling die mensen hem stellen, want ik was zonder script gegaan. Hij was rustig, maar ik niet. Hij verheugde zich dat hij over het boek kon gaan vertellen, maar ik eigenlijk niet. Ik gaf toe aan hem en toen is het tweede boek uitgekomen. Toen zei hij: er komt een trilogie en die heet 'Wie is Tresi?'. Dat boek heeft me heel veel tranen bezorgd, omdat ik vond hem niet lief naar mij toe, omdat ik vond dat hij mij ontmaskerde. Ik had een masker op en dat was Isaak. Isaak was sterk, moedig. En ik was klein, de Tere Bloem noemde hij me toen nog. Hij vertelde dat ik geen persoonlijkheid had en dat ik eigenlijk elke energie over kon nemen. Hij vertelde zoveel wat ik eigenlijk niet wilde dat hij vertelde. Ik wilde eigenlijk een mooi blaadje zijn en niet wat hij liet zien, in de vorm zoals ik werkte. Omdat ik had toch wel trucs opgebouwd. Als ik Isaak was, was ik sterk. En als ik Tresi was, de Tere Bloem, dan kon ik nog steeds schuilen onder zijn vleugels. Hij ging de vleugels steeds meer terugtrekken. En hij ging me steeds meer naar voren duwen. Ik was net een kind die het liefst onder de vleugels was: doe jij het werk, ik geef me wel over. En dan word ik wakker. Nu jaren verder, laat hij mij, zoals nu, met

jullie spreken. Omdat ik het instrument ben geweest en heb geluisterd. Nu vind ik boek drie niet meer zo erg. En de andere boeken die erna zijn gekomen ook niet. Ik ben trots dat ik mezelf eigenlijk zonder masker neer hebt gezet en constant heb verteld aan de mensen over mijn fouten. ‘Wybe, wat doe je nou?’ wat ik daar allemaal deed, drankgebruik, seks. Alles, feesten en mijn turbulentie in de masterclass en nog meer. Ik vertelde alles aan de mensen. Ik kwam binnen en ik vertelde wat ik allemaal mee had gemaakt. Mensen keken mij aan met grote ogen van: moet zij ons lesgeven? En ja, ik moest jullie lesgeven en ik gaf jullie les. Omdat ik kon de knop omzetten, om dus mijn aardse lichaam aards te laten op dat moment. En mijn geestelijk lichaam naar voren te laten komen. Mijn geestelijkheid overtrof op dat moment de energie die jullie eigenlijk uitzonden. Ik gaf jullie les, samen met mijn Meester. En nu, zoveel jaar verder, is het centrum hier en wat de toekomst brengt, geen idee. Maar ik weet wel: ik ga niet leven met een masker. Ja, ik ga hem zo laten spreken. Dus we houden een kleine pauze en daarna gaan we spreken. Meester Isaak wil graag een voorwoord inspreken, dat hem gevraagd is. Ik weet niet welke. Namasté.

Namasté.

Na een korte pauze wordt de les hervat en keert de Schittering in de tweede vorm van trance, waardoor ze Meester Isaak de kans geeft om rechtstreeks tot de studenten te spreken. De tweede vorm van trance is een diepere vorm van trance, waarbij de Schittering haar fysieke lichaam en stembanden laat overnemen door Meester Isaak.

Isaak: We gaan weer voort. Weet wel lieve kinderen, dat op het moment dat je weer leert en de informatie is opgeslagen in jou, zoals in deze instrumenten, betekent dat je altijd weer in meditatie over gaat tot je informatiebron en dan is het jouw bron der wijsheid en niet onze Bron der Wijsheid. Vele kinderen die je spreekt, die spreken uit hun eigen wijsheden. Misschien heb jij daar wat aan en misschien ook weer niet. Dat is je eigen bewustwording en keuze. Het past bij je of niet. Het is net een kledij, het staat me wel of het staat me niet. Nu stond het me wel en over tien jaar weer niet. Dan ben je geëvolueerd. Wie ben ik zonder maskers? Wie ben ik zonder maskers? Wie is Meester Isaak zonder maskers? Dit. Dit is mijn zijn zonder

maskers. Ik heb geen maskers meer. En waarom heb ik geen maskers meer? Omdat ik geen menselijkheid heb. Mijn menselijkheid heb ik losgelaten tijdens het laatste leven hier ter aarde en ik ben mezelf geestelijk gaan vertegenwoordigen en ik kan jullie vertellen: het is een ontdekking. De maskers van toen, en mijn associaties van toen, en de informatie die ik op heb geslagen toen. Die moest ik allemaal loslaten. En mijn Meesters moesten mij toentertijd instrueren. Instrueren hoe het is om te bewegen in de geest, om je te verplaatsen in de geest, te communiceren in de geest. En niet te voelen in je menselijkheid, en niet te blijven hangen in dat leven van, maar in dit leven zonder lichaam. En toch aanschouwen jullie een lichaam. En dat lichaam is niet mijn lichaam, het is een lichaam die stervende is, zoals jullie lichamen stervend zijn. En nu heb ik de informatie van ons instrument in mij, en toch maak ik daar geen gebruik van. Omdat mijn informatie is natuurlijk wijsheid. Alwetendheid is een groot woord, ik weet veel, maar keer op keer moet ik mezelf weer keren naar de Bron der Wijsheid. En mijn informatiebron, die het hogere zelf is, kunnen mij nog steeds onderrichten. Omdat als ik mij niet heb gericht op deze informatiebron is mijn weten op dat moment niet alwetend. Maar gelukkig zijn we collectief samen en daarom noemen wij dat wij en dat zend je uit en je broeder ontvangt wat je uitzendt en dan komt de informatie meteen of desnoods niet. En dan moeten we zwijgen. Zwijgen is ook goed. Veel te veel informatie geven kan jullie overvoeden. Maar jullie nieuwsgierige geesten willen zo graag alles weten. Op het moment dat jullie alles weten, dan weten jullie weer niets. En dan blijven jullie kinderen die altijd vragen: waarom of hoezo? Omdat jullie willen weten uit nieuwsgierigheid. Maar stel dat je iets weet en je bent verantwoordelijk voor hetgeen wat je weet, dan betekent dat, dat je daar iets mee moet doen. Maar vaak nemen jullie het hazenpad en dat betekent: ik weet het wel, maar ik maak daar misschien geen gebruik van. Of het komt vanzelf. Dat hebben wij gisteren gehoord ergens bij het bezoek bij jullie: het komt wel, als de tijd rijper is. Hoe vaak hebben jullie dat niet gezegd?

Ja, dagelijks.

Isaak: Zeg nooit dan, zeg nu. Zeg ook nooit maar.

Ja.

Isaak: Misschien wil de heer ook iets zeggen? Misschien betekent altijd een nee, omdat anders is het geen misschien. Zeg ja of nee. Een simpel voorbeeld: kom je op bezoek? Ja of nee, misschien is nog steeds een nee. Het is ja of nee. Tijd bestaat niet.

Hier wel.

Isaak: Ja, in jullie bewustwording is er tijd. Tijd om te gaan slapen, tijd om te gaan eten. In onze bewustwording is er geen tijd, er is alles behalve tijd, ruimte. Ruimte om jezelf te verplaatsen in de energie van nu. Het is nooit te laat, het is altijd op tijd. Er zijn kinderen die sterven niet op tijd, tijd van hun levensboek. Die kinderen zijn trieste kinderen, het zijn verdrietige kinderen, en degenen die die kinderen opvangen en die de verzorging krijgen van de studenten of de begeleiders of degene die de functie tot zich heeft genomen tot opvangen van deze kinderen die of door zelfmoord of moord bij ons komen. Omdat ze hun fysieke voertuig eigenlijk afleggen met hun vrije wil, of desnoods andermans vrije wil. Dood of zelfmoord, dood door schuld door anderen. Deze kinderen hebben niet de kansen die jullie hebben. De kansen om wakker te worden en in leeftijd ouder te worden. En te leren hoe het is om deze school, hier ter aarde, ook te vertegenwoordigen en dan succesvol bij ons, in blijdschap aan je broeders, te vertellen. Kijk, ik heb een goede tijd gehad op aarde. En dan zijn er andere broeders die zich eigenlijk verheugen om te reïncarneren, eigenlijk blij gestemd, zo zwaar zijn de lessen daar niet. Maar helaas, Moeder Aarde wordt bewoond door negatieve zielen, de nemers. En de nemers maken het zwaar voor de gevers. En dan komt Moeder Aarde tot bewustwording en dan krijgt ze geen adem meer en dan zorgt ze voor rampen. Keer op keer worden jullie wakker geschud en dan worden kinderen bij ons gebracht. En jullie worden dus in pijn achtergelaten, omdat jullie je kinderen moeten missen of jullie familieleden. Omdat Moeder Aarde haar vrije wil in heeft gezet en jou wil berechten. Misschien omdat jij juist op de verkeerde plek en verkeerde tijd was tijdens die ramp. En wij je niet konden weerhouden, omdat je ons niet aanhoorde en dat je de innerlijke stem niet kon begrijpen die misschien jou had kunnen weerhouden om deze

ramp net niet mee te maken. Dus Moeder Aarde kunnen we niet tegenhouden, het is haar planeet. Wij kunnen alleen maar het werk verrichten die wij verrichten in toestemming van Moeder Aarde. Dus daarom houden wij haar graag te vriend. We vragen alsjeblieft van de broeders: stuur positieve energie. Alleen maar door het denken hoe het is, om te horen voor een moeder dat haar kinderen er niet meer zijn, dat haar kinderen doodgemaakt zijn, omdat iemand zijn vrije wil gebruikte en ongelukkig was hier ter aarde en eigenlijk zijn ongeluk projecteerde, naar de ander en eigenlijk niet alleen dood wilde gaan en de ander mee heeft genomen. Denk dan: hoe is het voor die vrouw, de moeder die het kind ter wereld heeft gebracht? Hoeveel verdriet kan iemand voelen? En hoe moet iemand verder met zijn leven? Het leven is voorbij. Behalve als er positieve geesten zijn en haar leven geven, de liefde. Willen jullie liefdesenergie, troosten, wij doen dat ook. Maar jullie kunnen dat ook in een moment van stilte. Maar nu hebben we het alleen over twee kinderen, maar laten we het hebben over al die kinderen die sterven vroegtijdig. Jullie zeuren dat jullie leven, maar stel dat jullie één van die kinderen zouden zijn, wie gaat huilen om jou? Stel dat je jezelf het leven berooft, of gaat iemand jouw leven nemen. Zijn er misschien kinderen, die niet verder kunnen leven zonder jou omdat hun hart verscheurd is? Dus weet dat jij gewild bent hier ter aarde. Alleen als je broeders tot je neemt, dan gaan ze huilen om jou. Als je koud en kil bent, dan ben je eigenlijk puur dood, getransformeerd. En dan zeggen wij: kijk eens naar je eigen zelf, pas dan kunnen wij je bereiken. Wij helpen ze graag, maar wij nemen ze niet tot ons als onze broeders. Maar helpen doen we graag, omdat wij zijn liefde. Als jullie hier tezamen zijn, zijn jullie tezamen en dan voelen jullie je compleet met mij als Meester en mijn liefde die spreekt naar jullie. Als jullie weer huiswaarts keren en jullie nog steeds compleet zijn, geef wat je kan geven. Al is het maar in mankracht, of in vrouwkracht. Al is het maar in troost.

Heeft u zelf nog het verhaal meegekregen over die twee jongens die vermoord zijn?

Isaak: Uiteraard.

Noot: De student doelt bij deze vraag op een gezinsdrama dat in 2013 plaats vond en waarbij een vader zijn beide zoons van het leven beroofde.

Hebben ze geleden?

Isaak: Ja.

Stond dat nou in hun levensboek?

Isaak: Nee.

Was moord.

Ja natuurlijk.

Dat verdriet van die moeder, daar komt ze nooit meer overheen. Vandaar dat we voor haar moeten bidden, om haar weer energie te geven.

Isaak: En voor de kinderen. Wij vangen ze natuurlijk op. Maar ze zijn nog niet los van de energie die ze voelen van degenen, die ze achter hebben moeten laten. Ze tranen en ze begrijpen het niet. Ze zijn niet in de energie van de vader, die zal zijn kinderen nooit meer terugzien. En de vergeving zal hij nooit krijgen van deze jongens. De kennis heeft kennelijk duidelijk deze heer niet gehad. Als hij misschien in aanraking was geweest met één van jullie, misschien hadden jullie hem kunnen weerhouden om gruwelijke daden te verrichten, zoals zelfmoord zelf. Waarom zou je niet elkaar maaltijden voorschotelen, al is het maar simpel soep of wat jullie anders eten? Ooit in de tijd kunnen jullie dat niet meer. Wij eten niet meer, wij drinken niet meer, wij hebben geen honger, we hebben geen dorst. Wij zijn los van het fysieke, de behoeftes hebben wij niet meer. Jullie hebben nog steeds vele behoeftes. Vervul die behoeftes. Intimiteit is ook een behoefte, al is het maar een aanraking. Acceptatie van jezelf is niet zo moeilijk. Weet eerst wie je bent. Depressiviteit is gewoon puur depri, heel depressief zijn. Je eigen niet erkennen in jezelf, is puur eigen schuld. Maak je jezelf dat niet eigen en dan heb je geen schuld meer. Jezelf leren kennen, wat voor onzin is dat?

Er wordt gelachen door een student die zich aangesproken voelt.

Isaak: Jij was toch al in leeftijd, daar hoort een getal bij, drieëndertig zei je?

Ja.

Isaak: Drieëndertig jaar en nog steeds niet weten wie je bent? Ach kind, drieëndertig jaar, hoeveel dagen zijn dat niet? Hoeveel uren, hoeveel minuten? Tel uit je winst. Al geef je jezelf maar eer door onderricht te geven aan jezelf, door contact te leggen met je innerlijke zelf, dan groei je ook echt. Een uur op vierentwintig uur en dat is nog te veel. Jullie verspillen al die uren in piekeren of desnoods in communicatie over niets, of naar mensen kijken en dan gaan jullie... Ik wil bijna zeggen: jullie pracht weer tegemoet.

Naar mooie dames kijken.

Isaak: En dan gaan jullie kijken naar mensen. En dan kijken jullie af, de mensen die de terrasjes pakken en eigenlijk ze benuttigen, aan alcohol of drank of iets lekkers, om even tot rust te komen. Dat is goed. Maar waarom kijk je naar buiten, kijk je niet naar binnen? Je zoekt vaak en je zoekt informatie buiten jezelf en je hoort informatie te zoeken in jezelf en dan kom je tot je unicum. Dan ben je net als een druppel regen die eigenlijk van structuur uniek is. Zoveel zielen hebben we hier ter aarde, elke druppel heeft zijn unicum. Zet ze onder de microscoop en je zal zien: hun structuur is niet hetzelfde. Hoe groot is God niet dat hij zelfs jou uniek heeft gemaakt, dat er in deze hele maatschappijwereld, welk continent je ook zal zoeken er nooit een transformatie zal zijn, die precies zal zijn zoals jij zal zijn. Zelfs een tweeling niet. Zowel geestelijke tweeling niet, als aardse tweeling niet. Puur uniek. God is groot. Ik ben blij dat ik mijn unicum heb. Twee Meesters zoals ik, zou veel concurrentie geven.

Er wordt gelachen.

Isaak: Twee Lachende Gidsen, wie lacht het hardst? Mijn Meester zei: er is er maar één zoals jij, maar leg eerst al hetgeen weg wat jouw beperking is. Mijn

Meester zei tegen mij, toen ik mijzelf voor hem zette en eigenlijk mij de zegens gaf van: nu mag jij het Meesterschap tot je nemen. Nu ben jij benoemd als Meester en toen zei hij tegen mij: wie ben jij? Toen zei ik: wij zijn wij. Dat was het juiste antwoord. Wij zijn wij. Er is maar één Meester die ik vertegenwoordig en dat is hij, dat is Jezus, de Bron. Dat is wat we meedragen, de Bron. Als je dat doet, dan ben je mij en dan ben je hem. Dan ben je mijn naam, energie en je blijft energie. Ach kinderen...

Dit is zo bijzonder om dit te brengen naar de buitenwereld. Het is een grote verantwoordelijkheid maar hoe kunnen wij de buitenwereld bereiken met uw woorden, zonder dat wij ze overladen met informatie? En ook dat we er zeker van zijn, dat we het juiste zeggen?

Isaak: Elk woord dat geschreven is in de boeken, zijn mijn woorden. Er is geen correctie gekomen in mijn woorden.

Dus ze moeten ze lezen?

Isaak: Ja, je kunt ze ook voorlezen. Maar als je mijn woorden gaat gebruiken in jouw woordenschat, dan kom je gauw jezelf tegen.

Daarom.

Isaak: Het klinkt allemaal zo simpel.

Dat is het niet hoor.

Isaak: Ach, we hebben jullie al gezien, we verheugen ons. En dan zien we jullie communiceren in mijn naam. En opeens is jullie geheugen gewist: wat was het nou weer?

Er wordt gelachen.

Isaak: Ja kinderen, ik wil niet dat mijn woorden verkondigd worden in jouw woordenschat, omdat woorden zijn zo betrekkelijk. Op het moment dat jij

het zegt, dan gebruik je wel de transformatie woorden erbij en jouw interpretatie daarvan en jouw verwachtingspatroon en moeilijkheid en je angsten. Misschien om te veel te zeggen, of te min te zeggen. Alles komt opeens tot je. De min laat ik je niet meer communiceren.

Mooie uitleg.

Druk op de knop.

Isaak: Ik ben verantwoordelijk voor mijn woorden en ik wil dat het in zuiverheid circuleert en daarom mogen de woorden niet anders geformuleerd zijn dan via deze instrumenten van lezen, in tact gelaten. Natuurlijk gebruiken we de hersenen van ons instrument. Soms moeten we zoeken naar een woord omdat het ergens in haar huist, maar wij moeten communiceren rap, zonder ons instrument haar gedachten voor te laten komen. Maar dat is puur training. Maar goed dat je deze zuiverheid kan handhaven. Je kan altijd een geschrift geven en mij weggeven. Je kan ook zeggen: we kunnen eigenlijk een soort boekencursus neerzetten, een mooie cursus is dat. Ga boeken van Meester Isaak lezen en Meester Isaak desnoods vragen nog uitleg te geven. Ik geef graag uitleg op mijn eigen woorden als ik uitgenodigd word, of tenminste jullie komen naar mijn ashram toe en dan nodig ik jullie uit. Altijd vraagstelling en dan verzoek. Dank je wel voor deze ashram überhaupt. We hebben instrumenten nodig. We hebben dit voor elkaar gekregen. De vrije wil bij ons instrument is er niet, dus helaas moet zij alleen maar gehoorzamen. Hoe goed zijn jullie in gehoorzaamheid?

Er wordt door elkaar heen gelachen en gepraat.

Ego, eigenwijs.

We zijn onderweg.

Isaak: Jullie moeten het zo zien als jullie TomTom. Vertrouwen jullie niet wat hij zegt? Soms komt jullie eigenwijsheid ook om de hoek: ja, ik weet een betere route, een kortere weg of een betere weg. Het is toch een weg, het is

toch daar? De TomTom is helemaal geprogrammeerd, hij brengt je er. Maar ja je moet wel volgbaar zijn. Het is hetzelfde als met ons, wij zijn de TomTom. Jullie hebben eigenwijsheid en die staat soms in de weg. Jullie maken niet graag een B weggetje of een C weggetje. Ach ja, de TomTom corrigeert het wel. Maar ja, dan is het tijdverspilling, die niet bestaat. Misschien is gehoorzaamheid wel een goeie om dat aan te nemen: luisteren, overgave en gehoorzaamheid. Luisteren, dat kunnen jullie ook niet.

Nederlands is een moeilijke taal.

Isaak: Luisteren, waar moet je naar luisteren? Luister naar jezelf, naar je behoeftes, naar je fouten, naar je bezorgdheden, naar je gevoelens. Luister naar je geluk, naar je momenten. Luister naar ons, luister naar hetgeen wat iemand tegen je zegt, misschien spreek hij juist en voedt het jou. Geloven, het begint bij geloof en dan kan je gaan weten. Geloof in jezelf. Geloof in broederschap. Geloof in je talenten. Geloof in je medemens. Geloof in Moeder Aarde. Geloof in ons.

Ik geloof in ik.

Isaak: Geloof in liefde. Geloof in mens tot mens, van geest tot mens. Geloof in je kunnen. Geloof je werkgever.

Er wordt gelachen.

Als je er geen geld kunt verdienen geloof je hem niet.

Isaak: Geloof. Als jij achteraf hem hebt geloofd en hij heeft bewezen dat hij niet geloofwaardig was, dan ben je wel zuiver geweest in geloof. Dan heb jij geen schuld van zijn onzuiverheden. Jij gelooft in ons, pas als je gestorven bent kom je werkelijk achter wie wij zijn. Nu geloof je mij. Geloof en vertrouwen. Ach, ach, ach, jullie vertrouwen... Ja, jullie vertrouwen met voorbehoud, maar vertrouwen, vertrouw, vertrouw. En dan kunnen we weer heel veel woorden achteraan zetten. Vertrouw dat het goedkomt en verkondig dat. Geloof, overgave. Overgave... Hoe zit het met jullie

overgave? Overgave is kwetsbaarheid. Is toelaten. Is meegaan met de energie van de ander, de energie van Moeder Aarde, de energie van ons, de energie van dromen. Geef over aan je dromen. Energie van dat moment, overgave. Heerlijk, je geeft je over, je kijkt een lachfilm en je bent helemaal aan het lachen. Je weet dat het maar tijdelijk is. Gehoorzaamheid, ach ja gehoorzaamheid...

Isaak moet lachen.

Isaak: Wij moeten lachen als we jullie zien gehoorzamen, jullie gehoorzamen met kiespijn. Oké, ik doe het wel! Alleen dat zegt al genoeg. Gehoorzaam uit je willen. Ik wil gehoorzamen. Ik gehoorzaam, het geeft me een goed gevoel om te gehoorzamen. Ik heb mijn ogen dicht en dan luister ik beter naar mezelf en ik doe ze neer en dan geloof ik. De aardse energie is op vijf gebaseerd. Het is maar vijf. Gedachtes, woorden en daden, het zijn er maar drie, zoals Meester Jezus dat zei. De drie compact, de Vader, Zoon en...

De Heilige Geest.

Isaak: Drie. Vijf is het aardse getal, dus dat gebruiken we ook aards. En de acht, is dus het geestelijke getal. Geen begin en geen einde. Nou, ons instrument heeft het getal acht bereikt. Ook de aardse vijf, acht mei.

Het aardse en dan het stukje geestelijk?

Isaak: Het aardse zijn de vijf zintuigen. Het aardse, jullie hebben vijf zintuigen en ze heeft er acht. Welke komen er nog bij? Noem ze even. Helder...

Helderborend, helderziend, -voelend, -proevend, -ruikend, -wetend en ehm...

Isaak: Praat met doden.

Ja, praat met overledenen.

Isaak: En de achtste is: zij vertegenwoordigt mij, ze gaat volledig in de overschaduwing.

Dat is heel bijzonder.

Isaak: Dan heb je dus de oneindigheid. Het was niet meteen acht, laten we eerst tot vijf gaan. Laten we die even ontwikkelen, de vijf zintuigen, dan komt er zes, zeven, acht. Jullie blijven nog een beetje hangen bij vijf.

Dat is meer dan genoeg.

Ja, dat is voor ons meer dan genoeg.

Jullie hebben wel Meesterschap ter aarde gebracht.

Isaak: Zij komen ter aarde met energie op vijf.

Wij niet. U bent zesde sfeer.

Isaak: Goed zo. De eerste geestelijke sfeer is vier. Je stopt bij vier. Ach ja, trauma complex.

Ja, dat kunt u wel stellen. Ik ben op aarde geweest en ik kom er nooit meer!

Er wordt gelachen.

Het is wel bijzonder.

Isaak: Ach, moeten jullie trots zijn. Het is allemaal zo goed. Astrologie, numerologie, goed uitgestippeld. Einstein, het is haast wiskunde in onze manier voordat we de juiste energie hebben. En dat is reïncarnatie. Niet alleen maar bij Meesters, maar ook bij jullie. De datum van geboorte en de datum van sterven staat vast. De juiste tijd, de juiste maand, de juiste dag, alles precies juist. Dus als je moeder nog even jou in moet houden, voordat de navelstreng uitgeknipt kon worden, was dat juist. Dat jij de finish hebt

gehaald en je broeder weer terug is gegaan in het licht en jij bent het kind geworden van je vader of je moeder dan is dat, omdat het juist was. Het kind heeft de finish gehaald, je hebt goed je best gedaan. En toen begon je strijd eigenlijk al, om je leven aan te gaan en niet te gaan overleven. En als je weer afscheid neemt van, dan ga je vooruit. Afscheid is vooruitgang. We hebben zoveel kinderen op aangesproken, we hebben eigenlijk geboden gegeven. Misschien wil White Blossom de geboden even voorlezen.

Tuurlijk. Meester Isaaks tien geboden.

Isaak: Wie is die heer daar toch?

Dat is Isaak in zijn laatste leven.

Noot: Meester Isaak doelt hiermee op een portret dat van hem gemaakt is, zoals hij erin zijn laatste leven in 1230 als White Feather, uitzag.

Isaak: Dat heeft ze mooi na kunnen schetsen.

Dat heeft Esther doorgekregen van u.

Isaak: Ik lijk wel veel op dat kind daar.

Noot: Meester Isaak maakt deze opmerking naar Lotus.

Dat wil ik wel weten, was ik erbij?

Isaak: Wanneer?

Er wordt gelachen.

Ik vind u wel een mooie man.

Isaak: Ja, dat vind ik ook.

Er wordt gelachen.

Isaak: Mijn instrument heeft eigenlijk altijd, sinds kind, zichzelf verbonden gevoeld met zulke uiterlijken, niet wetend waarom. Waarom trok ze naar de indianenstammen? Toen ze kind was, zat ze altijd gefascineerd films te kijken van die tijd, die toen gemaakt werden. Ik moest altijd lachen. Het kind wist niet waarom ze constant zichzelf verbonden voelde met de indianen en eigenlijk niet met de cowboys. Eigenlijk alles ligt gegrift in jou, de informatie ligt in jou. Later komt dat allemaal tot bewustwording en waarom. Ooit heeft ze een relatie gehad met iemand die leek veel op mij en ze was zo gefascineerd. Ja, en nu weet ze alles. Het uiterlijk schoon heb ik nog steeds, omdat zo oud werd je niet in de leeftijd van toen. In jullie getal 43.

Had u veel bewonderaars?

Isaak: Ach, ik had natuurlijk bewonderaars. Maar ik was eigenlijk simpelweg een medicijnman. Maar nu heb ik een grote bewonderaar en dat is mijn instrument, omdat geestelijk zijn wij gehuwd. Ja, maar ze moet nog even wachten tot we ons huwelijk kunnen voortzetten, geest tot geest. Nu doen we het op deze manier. Mag ik de tien geboden graag.

Regel nummer een: wie zonder zonde zijt, gooi de eerste steen.

Isaak: Wat betekent dat kinderen?

Veroordeel niet.

Isaak: Dat is een goeie Transformatie, op het innerlijk hè.

Er wordt gelachen.

Perfect zijn.

Zeg nooit, nooit.

Isaak: Wie wil nog meer spreken? Wie zonder zonde zijt, wat betekent dat werkelijk? Transformatie heeft één benoemd...

Geen mensen kwetsen.

Isaak: Als jij iemand veroordeelt, dan ben jij zonder zonde, dan mag jij de eerste steen gooien, dan mag jij die persoon stenigen. Maar als jij het uitgezonden hebt, al is het een gedachte, dan heb jij een zonde. Dus niemand hier op aarde is zonder zonde. Dus je mag nooit veroordelen of stenen gooien. Niet in woorden, gedachten en daden, niet in mijn ashram.

Regel nummer twee: iedereen is welkom, arm en rijk.

Isaak: Je hebt meerdere vormen van arm zijn en meerdere vormen van rijkdom. Arm materialistisch maar ook arm geestelijk.

Regel nummer drie: geen negativiteit in de ashram.

Isaak: Dat betekent dat we graag deze ashram schoonhouden. Positiviteit tussen arme mensen die geestelijk arm zijn, kan negativiteit met zich meebrengen. Maar we hebben een andere regel nog...

Regel nummer vier: leren.

Isaak: En dan kunnen ze gaan leren door de broeders in deze ashram. Ga je met positiviteit negativiteit bestrijden en dan maken we onze ashram weer schoon. Dus jullie zijn verantwoordelijk voor deze regel.

Regel nummer vijf: overleg met elkaar.

Isaak: Dat is uiterst belangrijk.

Mag je ook je mening geven?

Isaak: Jij mag je mening geven. Overleg met elkaar betekent: jullie hebben allemaal jullie eigen gedachtes, woorden en desnoods daden. Praat met elkaar. Ga niet over anderman hebben, ga over elkaar hebben.

Communiceren.

Isaak: Goed zo. Dat zien we graag. Wij doen dat graag. Overleg met elkaar altijd. Niet eens met elkaar, overleg met elkaar. Eens met elkaar, overleg met elkaar. Communiceer direct naar de persoon waar het naartoe moet gaan. Als jij problemen hebt met links, ga je niet naar rechts. Overleg met elkaar alstublieft.

Regel nummer zes: houd de ashram schoon, geen verwaarlozing, schone energie. Lekkere geuren, een kaars voor Meester Jezus, opgeruimd, overzichtelijk. Dat geeft ruimte.

Isaak: Geeft geestelijke ruimte en natuurlijk is dat voor ons van allergrootste belang, dat deze ruimte schoongehouden wordt. Er zijn vele zielen die zichzelf bewegen in de ruimte, hebben misschien vieze voeten of misschien hebben ze gewoon aantal zaken verwaarloosd. Omdat ze niet de regels goed hebben aanschouwd. Overleg met elkaar zegt de persoon, pak een doek, hou het schoon. Wij houden graag de ashram schoon.

Regel nummer zeven: op het moment dat je je energie naar buiten toe brengt en mijn naam verkondigt, breng je de energie van de mensen naar ons toe en mensen zijn gevers, zoals jullie gevers zijn van zijn positiviteit.

Isaak: Snappen jullie? Wat betekent hetgeen wat we zeggen?

Nee.

Zal ik het nog een keer voorlezen?

Graag.

Op het moment dat je je energie naar buiten toe brengt en mijn naam verkondigt, breng je de energie van de mensen naar ons toe en mensen zijn gevers, als jullie gevers zijn van zijn positiviteit.

Isaak: Leg uit, White Blossom.

Als wij de naam van Meester Jezus verkondigen, dan brengen wij positieve energie naar buiten en dan brengen we de geversenergie over op de mensen. Dus je handelt vanuit liefde, vanuit de Bron, vanuit uw naam.

Isaak: Eigenlijk hetzelfde wat de Transformatie net sprak, je verkondigt mijn woord, en dan ben je een gever van mijn woord, mijn energie. En dan breng je positieve energie deze kant op. Misschien hebben jullie talenten die jullie kunnen gebruiken, dat geven jullie aan de anderen. Al is het maar schoffelen in iemands tuin. Al is het een moestuin aanleggen. Al is het misschien iemand die een beperking heeft, die het niet kan doen. Dat jij het doet voor die persoon, maar geef de positieve energie in mijn naam en dan breng je weer positieve mensen in mijn ashram.

Dus we zouden energie moeten stoppen in andere mensen?

Isaak: Gewoon buiten de ashram en breng het desnoods in jouw ashram, thuis. Iedereen heeft een ashram thuis. Maak er een positieve ashram van in jouw huis. Zet ze desnoods in een cursus. Jij geeft toch les hebben wij aangezien?

Ja.

Isaak: Welke les geef jij?

Ik gaf les, de animo is niet zo groot. Ik zou wel wat meer animo willen.

Isaak: Jij geeft les, niet gaf les, anders heb jij opgegeven.

Ik geef les. Het idee is om meer dingen te gaan doen voor minderbedeelden.

Isaak: En desnoods niet de minderbedeelden, misschien wil jij ook nog wat extra verdienen, dat mag. Dan mag jij ook een cursus neerzetten voor jezelf. Het hoeft niet alleen maar minderbedeelden te zijn, desnoods een bedeelde.

Ik ging ervan uit dat het moest voor de mensen hier op zondag.

Isaak: Overleg met elkaar. Wij hebben jaren geleden eigenlijk deze woorden al tot je gesproken, tijd hebben wij niet. Iedereen heeft kwaliteiten, gebruik ze. Kinderen die het aanhoren hier, misschien komt ie wel op een idee en denkt ie: goh, dat kan ik wel in de ashram brengen. In welke ashram dan ook, misschien jullie ashram. Welke ashram dan ook. Overleg met elkaar, breng het naar buiten via mijn naam en breng dan positieve mensen weer bij elkaar. En dan zal Moeder Aarde misschien minder gewelddadig zijn voor jullie.

Dat zou fijn zijn. Regel nummer acht: bij vijf gingen jullie staan...

Isaak: Leg dat uit.

Op het moment dat we hier waren, bij een geestelijke bijeenkomst van het instrument, zei Meester Jezus door Meester Isaak heen, of we een belofte wilden doen. Degenen die hier aanwezig waren hebben samen die belofte gedaan.

Isaak: Wij vroegen simpelweg, wie wil voor mij...

Hier activiteiten uitvoeren in de ashram, wie voelt zich aangesproken, die gaat staan.

Isaak: En toen gingen jullie staan en jullie mochten gaan zitten en jullie gingen staan, degene die ging staan. En dat betekent degene die ging staan, heeft dus eigenlijk zichzelf aan mij verbonden en gegeven in zijn doen, in wat we kunnen. En dat was vijf.

Nog een keer. Bij vijf gingen jullie staan en vandaag is het de achtste, de dag van de geboorte van ons instrument. De dag van bewustwording die ze nu van mij krijgt 8, 5, 7, 1, is 8. 8 het oneindige getal, 5 is het aardse getal, 7 staat voor de zevende sfeer en met de 1 maken we de 8 weer compleet. Dat waren de woorden van Meester Isaak.

Isaak: En zeven sferen, als je sterft. Bij zeven ben je dus compleet. En dan kom je bij een. En één, we spreken in de wij-vorm, dan kom je dus eigenlijk helemaal één bij jezelf, één bij Meester Jezus en één bij mij.

Regel nummer negen is een hele aardse regel: geen alcohol in deze ashram.

Isaak: Simpel. Degenen die dus eigenlijk in de keuken staan, die krijgen de credit. Die mogen in de keuken tijdens ‘Diner op de Bree’ zichzelf eigenlijk nuttigen, maar niet in de ashram. Omdat hier komen kinderen die hebben een verleden en misschien een drugsverleden en alcoholverleden en we willen natuurlijk niet stimuleren in hun beperkingen van kunnen. Dus als zij een beperking bij zich dragen, die levenslang is, dus geen alcohol in de ashram. We willen jullie simpel puur zien en niet onder invloed van.

Regel nummer tien: zorg dat ‘Diner op de Bree’, de sabbat voor de mensen in gezelligheid en thema’s is. Zorg dat ook zij, de minderbedeelden, zichzelf kunnen verbinden buiten de ashram.

Isaak: Dat betekent simpelweg dat jullie dus mensen van ‘Diner op de Bree’ eigenlijk ruimte kunnen gaan geven, wat de wereld te koop heeft, positieve wereld. Zoals eigenlijk een picknick of samen ergens heengaan.

Een zorgboerderij.

Isaak: Zoveel, mogen jullie zelf verzinnen, voor de sabbat op zondag. Maar het kan ook zo zijn dat jullie gewoon ideeën hebben. Ideeën met overleg met elkaar, kan je ook weer hier brengen, in deze ashram, of in jullie ashrams. Wat wij natuurlijk veel nodig hebben is voedsel. Hebben jullie ideeën hoe jullie aan voedsel kunnen komen? Dan brengen jullie dat voedsel of eigenlijk een idee naar ons, of desnoods zorgen jullie voor dat voedsel. Alles is welkom. Dank je wel. Wij hebben hier certificaten. We lezen met de ogen van ons instrument. Certificaat Ria, wie is dat?

Die doet mee op afstand.

Isaak: Heeft deelgenomen aan de cursus Wie ben ik zonder mijn maskers? van Meester Isaak en Meester...

Tresi.

Isaak: Tresi, gedurende het jaar 2013 en met succes afgerond op maandag 20 mei 2013. Lieve mensen, ieder mens vindt het moeilijk om zonder maskers te zijn. Dat betekent dat de mens oprecht en eerlijk naar zichzelf en zijn medemens moet zijn. Spreek zonder gedachtes, wees zonder gedachtes, wees je hart, wees je liefde. En leg je maskers voorgoed neer. Leef. Namasté, Meester Isaak en de Schittering. Elk certificaat dat jullie ontvangen is een uniek certificaat in de woorden van wat erin geschreven staat. Een certificaat kan je eigenlijk simpelweg inlijsten, bewaren, koesteren. Dat betekent dat je direct student bent geweest van mijn Meesterschap. Wij moeten kijken via de ogen van ons instrument, dat is nog wel een beetje ingewikkeld.

Heeft u hulp nodig?

Isaak: Nee. Inge, Bianca, Betty. Goh, dat je dat voertuig moet gebruiken zoals handen en voeten.

Het gaat steeds beter.

Isaak: Wij doen ons best. Zonnebloem, namasté.

Namasté, dank je wel.

Isaak: Voor onze Zuivere, namasté.

De Zonnebloem neemt het certificaat in ontvangst namens de Zuivere.

Isaak: Ach, de naam hier Paula, White Blossom, namasté.

Namasté, dank u wel.

Isaak: Elsie, Julie, onze Lotus.

Dank u wel.

Daar mag je blij mee zijn.

Zeker.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Hermien, Monique, Ria.

Ja, ik ben er.

Isaak: Jij bent gekomen, dat heb je goed gedaan. Aukje, Willem.

Dank u wel.

Isaak: Namasté. Kelly, waar ben je nou kind?

Ja, inderdaad waar is ze?

Isaak: Jolanda, ach waar is zij?

Ze is er niet.

Isaak: We hebben hier onze Positieve, Anja. Jij kent haar?

Ja.

Isaak: Kelly kom halen, Jolanda kom halen. Graag willen wij dat zij komen halen.

Ja.

Isaak: Deze kinderen, leven zonder maskers, wie ben ik zonder maskers?
Vervolgcurcus?

Lijkt ons leuk.

Isaak: Wij instrueren graag. Een cursus betekent je huiswerk inleveren, betekent je huiswerk maken, betekent je vragen stellen aan de Meester, leer. Op het moment dat je hebt geleerd op jouw manier, willen we je graag corrigeren. En soms in mijn aanwezigheid komen, of alleen maar in de aanwezigheid van de Schittering, met mij aan haar zijde natuurlijk, geeft ons een goed gevoel. Dan zien we ook jouw energie voor ons aangezicht. Deze kinderen, hoop ik niet dat ik hun gevoelens, menselijke gevoelens heb gekwetst. Jullie zijn studenten, dus kom maar gewoon in mijn aangezicht. Ben je ontevreden, zeg het dan tegen mij, dan lossen we het probleem simpel met overleg op. Bij deze zeggen wij kinderen: dank je wel, dat wij deze lessen mochten geven.

Voorwoord?

Isaak: Voorwoord, oh ja het voorwoord... De Transformatie, je staat er niet bij?

Nee, ik ben pas vandaag met deze cursus begonnen.

Isaak: Bedankt voor je komst.

Dank je wel.

Isaak: Graag gedaan. Angela en Anita. Kom bij mij leren, ik ben een goeie Meester. Ik zou je nooit zodanig een paar lessen geven, die je niet aan zou kunnen Transformatie.

Nee...

Er wordt gelachen.

Isaak: Soms een oxazepam kan geen kwaad.

Er wordt gelachen.

Isaak: Gewoon door blijven ademen. Je hoeft het niet altijd met mij eens te zijn. Dat zijn aardse kinderen ook niet op school. Puur de wetenschap van de juf of meester. Die kunnen soms een beetje wat meer de teugels aantrekken en zichzelf dan ook als meester of meesteres neerzetten. Het zou een goede les voor velen zijn, als ze afgestudeerd zijn. Ik ben meester en de kinderen luisteren naar mij.

Lieve Meester Isaak, de Onmisbare vraagt of u een voorwoord wilt geven voor een boek, dit betreft vijf lessen van de cursus Contact leggen met de andere wereld.

Noot: Het voorwoord dat hier ingesproken wordt is een voorwoord dat hoort in een boek dat nog niet uitgegeven is. Dit voorwoord zal dan ook te lezen zijn in dit toekomstige boek.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Cursus Overwin je angsten en leef je droom

Hoofdstuk 6

Bijeenkomst 8 februari 2013

Schittering: Namasté.

Namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet Vincent.

Wat moet ik dan terugzeggen?

Schittering: Vincent groet de Schittering.

Vincent groet de Schittering.

Namasté erbij.

Schittering: Vincent groet de Schittering.

Vincent groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté, de Schittering groet de Zuivere.

De Zuivere groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. Die vind ik altijd moeilijk, wat is je naam?

Hoe heet ik nou weer? Julie.

Schittering: Heb je geen andere naam?

Nee, ze heeft geen geestelijke naam.

Schittering: Oh oké, dan heb ik het goed. De Schittering groet Julie.

Julie groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. Waarom hebben jullie geen naam? Tjongejongejonge. Nino heeft zijn naam terug gegeven trouwens, in het laatste gesprek met Isaak. Hij zei: ik ben niet meer de Joker en niet meer de Steunpilaar. Hij wilde gewoon weer aards zijn. Dat is een geestelijke naam, voor de mensen die dit horen. Dus een geestelijke naam betekent, dat je dus geestelijk een naam draagt, waar je iets aan hebt.

Maar kies je die namen zelf?

Schittering: Nee, die krijg je van Meester Isaak. Alleen White Blossom heeft haar eigen naam gekozen uit een vorig leven. Ik heette vroeger de Tere Bloem en nu heet ik de Schittering. Maar in die tijd was ik helemaal niet de Schittering, ik voelde me niet zo. Ik zat in een hele moeilijke periode en ik had een droom, en dat was gewoon: gelukkig worden met iemand waar ik van hield, en dat ging niet. En dus op een gegeven moment heeft ie me de Schittering gedoopt. Dus iedere keer als ik in mijn ogen keek, dan zei ik het. Maar ik schitterde niet. Hij zei: maar je hebt wel die naam gekregen, dus jij moet gaan schitteren. Oké, de cursus heet: 'Overwin je angst en leef je droom'. Nou, wat is jouw droom Vincent? Mijn Meester staat aan deze zijde, hij groet jullie natuurlijk ook. De Lachende Gids zegt: namasté.

Namasté.

Schittering: Hij zegt: ik heb jullie alle ruimte gegeven om even met elkaar te zijn, als mens zijnde in mijn huis, maar nu gaan we werken.

Ik probeer hem de hele tijd te zoeken, maar ik zie hem niet.

Er wordt gelachen.

Schittering: Dat hoeft ook niet, hij staat hier. Maar dat kan je niet zien, dan moet je gewoon een gave hebben.

Ik heb twee dromen. Een is: ik zou wel waar we net over gesproken hebben, puur jezelf willen zijn zonder angsten, zonder schaamte, zonder onzekerheden. En ja, geen belang hechten aan waarden van andere mensen, wat ze weleens over je zouden kunnen denken, wat ze van je zouden vinden. Dus echt gewoon puur jezelf zijn, dat lijkt me echt gewoon heerlijk, een bevrijding. En ik zou graag van mijn passie -ik ben parttime voetbaltrainer- willen leven. Daar wil ik echt constant mee bezig zijn. Zoals jij dus hiermee bezig bent, zo zou ik gewoon dag en nacht bezig willen zijn met...

Schittering: Als dat je droom is, dan vraagt mijn Meester aan jou: wat is jouw blokkade?

Van allebei mijn dromen?

Schittering: Van allebei natuurlijk.

Nou ja, van het voetbaltrainer zijn ben je wel afhankelijk van andere mensen, andere partijen, andere clubs. Clubs die het moeten zien zitten, jou als trainer zijnde. Je moet ook resultaten boeken als trainer zijnde, waardoor je naam weer... Ik begin net eigenlijk, zo moet je dat een beetje zien. Dus dat is een beetje wat dat tegenhoudt. Ja en gewoon volledig mezelf zijn, daarvoor zit ik hier denk ik, dat is mijn angst overwinnen. De angst en onzekerheid.

Schittering: Oké. Mijn Meester zegt even dit: angst bestaat niet, het is een illusie en een creatie. Mijn Meester zegt ook, dat je voorzichtig moet zijn dat je je hoofd niet stoot.

Nou, dan zit ik goed.

Schittering: Dus angst bestaat niet, dus je creëert het zelf. Dus is puur een creatie om niet te zijn. Dus eigenlijk zegt mijn Meester tegen jullie: jullie zijn bang om te zijn. Degenen die angsten hebben natuurlijk, om te zijn. Maar het woord zijn heeft ook een definitie zegt hij, en wat zou dat kunnen zijn?

Het woord zijn? Wie je werkelijk bent.

Schittering: Dat is wat je vertegenwoordigt. Als je jezelf vertegenwoordigt, maakt het niks uit hoe jij bent. Maakt niet uit of jij nou een komiek bent, of gewoon een serieus typetje. Maakt niet uit of je een hoerenloper bent, het maakt allemaal niks uit wat je bent. Niemand hoort de vinger naar je te wijzen, maar wijs hem ook zeker niet naar jezelf toe. Maar wees eerlijk daarin, zeg gewoon tegen wie dan ook: ik ben een hoerenloper.

Ja, precies.

Schittering: Op het moment dat je dat gewoon zegt, zegt mijn Meester, dan kom je er eerlijk voor uit wat je bent. Maar omdat jullie in kaders leven en bang zijn om buiten die kaders te leven, gaan jullie eerst kijken naar anderen. En dan blokkeren jullie jullie zijn. Dat zegt hij. Dus hij zegt: stop daarmee. Als jij vandaag, nu, wilt voelen hoe het is om naar buiten te lopen om met je blote reet op straat te lopen en jij wilt dat voelen en jij of jij, dan doe je dat maar gewoon. En als iemand zegt: dat moet je niet doen, wie is degene boven jou? Jij voelt het toch? Het is jouw blote reet. En als je verkracht wordt, een paar tikken krijgt omdat je zo dom bent geweest, of een straf, is dat de wet van oorzaak en gevolg.

Maar het zijn, wat je zegt, of wat Isaak zegt, die creaties, je gaat zelf in je hoofd denkbeelden of waanbeelden verzinnen. En ik krijg ze dan niet meer uit mijn hoofd. Dus dan wil ik heel graag zeggen: bestaat niet, je creëert of je verzint het zelf, of het komt er niet uit.

Schittering: Omdat je gaat denken over wat je denkt, dus dat noemen we piekeren, in de volksmond. En jullie moeten stoppen om te denken, jullie moeten gewoon doen. Gedachtes, woorden en daden. Wat je denkt, wat je zegt, wat je doet. Op het moment dat mijn Meester spreekt en hij is nu degene die spreekt, niet ik. Dan spreekt hij uit zijn gevoel, wat hij weet. Hij houdt geen rekening met jullie. Hij houdt alleen maar rekening met wat hij weet. Dus hij staat in zijn kracht daarin. Dus als jij een trainer bent, dan moet

jij de beste trainer zijn die jij kan zijn. Maar als je rekening gaat houden met al die kopjes, ja ben je dan in je kracht?

Nee, maar als ik voetbaltrainer ben, dan ben ik echt, ben ik gewoon mezelf, dan ben ik niet bezig met wat anderen ervan denken, dan ben ik gewoon, dan sta ik op een...

Schittering: Nou, dat is goed, maar je moet leren om wat spontaner te zijn. Je moet leren om wat simpeler te zijn. Mijn Meester zegt: je bent te streng voor jezelf, dat is niet goed. Dus leer om wat spontaner te zijn. Om wat spontaner, wat opener te zijn. Wat kan het je nou interesseren -hij gebruikt veel nettere woorden dan ik- wat kan het je nou interesseren, om jezelf nu in een kritiekpunt neer te zetten? Als iemand kritiek op je heeft, is dat een punt voor hen, maar niet voor jou. Dus zij hebben een punt gescoord, niet jij, als we in de voetbaltermen kunnen gaan spreken. Maar ja, als jij weet dat je gelijk hebt, geef hun dat punt. Dus balans schep je door buiten je kaders te gaan denken. En Isaak zegt: zorg voor jezelf, zo goed, dat je gewoon open gaat in energie en niet gesloten gaat in energie. Dat telt voor ieder kind dat nou ons aanhoort, voor jou en ook voor jou. Rekening houden met anderen, waarom? Als jij weet dat je hart goed is, dan hou je er sowieso rekening mee. Als jij een goed hart hebt, dan zou je nooit ofte nimmer iemand zeer doen.

En hoe zit het precies met je eigen kritiek? Dus echt als je te streng bent voor jezelf? Ik heb dan weleens dingen die ik doe, wat ik heb gedaan, en dan denk ik achteraf: wat een lul, had het nou niet gedaan. Of dan krijg ik een heel vervelend gevoel over mezelf en ben ik eigenlijk te streng voor mezelf. Dat ik denk: nou, ik heb het gedaan en klaar.

Schittering: Je bent streng, omdat je gewoon jezelf niet waardeert. Dus jij straft jezelf.

Zo.

Schittering: Hetzelfde dat ik dus als ik streng zou zijn naar mijn kinderen toe, ik kom thuis en dan ga ik, nu als de Schittering zijnde, hen bekritisieren. Betekent dat ik hen niet waardeer. Ze mogen niet zijn zoals ze zijn. Ik heb nou twee kinderen in een huis, die zijn gewoon absoluut niet lief voor mij.

De ene die krijgt tietjes en die begint dus eigenlijk te puberen, en dan is het meteen als ik zeg: je krijgt tietjes, dan begint ze al meteen te schreeuwen tegen mij. En die andere, die wil een vaderfiguur uithangen voor het kind en die twee zijn iedere keer klef, klef, klef, klef. En ze voeden elkaar lekker zo in hun energie. Dus wat dat betreft krijg ik alleen maar een grote mond even terug en dan denk ik: ja, wees dan maar lekker joh. Maar ik accepteer dat niet. Niet in de zin dat ik ga vechten tegenover, maar dan zeg ik: nou dan zit ik op mijn kamer. Ik trek me terug. Ik ben er voor jullie, maar niet op deze manier. Dat noemen wij grenzen stellen. Wat vind jij goed en wat vind jij niet goed? En op het moment dat je grenzen stelt, dan kom je tot je echtheid, wat je bent, je kern. Overwin je angsten. Je hoeft nergens bang voor te zijn, waarom zou je in godsnaam bang zijn? Als ik nu de straat op loop en iemand gaat mij nu pakken, iemand pakt mij daarin, dan is het een moment dat ik op dat moment meemaak. Maar als ik nu bang ben dat het gaat gebeuren, dan blokkeer ik eigenlijk mijn tocht naar huis. Het kan altijd gebeuren, maar het kan ook niet gebeuren. Dus je kan ziektes krijgen, je kan sterven op een bepaalde dag, maar je kan ook niet sterven op een bepaalde dag. Je kan verliefd worden, maar je kan ook niet verliefd worden. Alles is een wisselwerking. Maar door jullie creatie leven jullie niet in het nu, maar in het denken van. Nou, stel dat je nou een superleuk moment in jouzelf voelt opkomen, is een energie die los komt, en jij onderdrukt het. Wat moet die energie met jou dan? Niks, kan niks. Dus geef toe aan je gevoelens en dan hebben we het tegen jou Vincent, maar ook tegen jou en ook tegen jou.

Maar Tresi, als je...

Schittering: Nee, de Schittering. In deze ruimte heet ik de Schittering.

Sorry hoor, gewoon de Schittering. Nou, neem me niet kwalijk, de Schittering. Je hebt regelmatig dat je het dan voelt opkomen, weet je, dus een beetje controle wilt hebben over bepaalde momenten, die je eigenlijk in je hoofd gaat creëren. Hoe ga je dat dan ertuit krijgen? Weet je wel, dat je denkt: ga weg, ga weg, maar dat blijft dan in je hoofd zitten, die angst.

Schittering: Ja, dat komt omdat je niet mediteert. Mediteren is eigenlijk simpel, je gaat liggen met je gedachtes en je gaat ze lekker opeten. Bekijk het, voel het en laat het los. Dat is meditatie. Dus jij gaat niet onderdrukken, maar je gaat het bekijken. Maar je gaat er niet over piekeren. Je laat ze langs gaan. Het is net een film en dan ben je er op een gegeven moment vanaf. Wat jullie doen, wat jij doet, je bent bang over je gedachtes, dus dan komen er steeds ergere en ergere en meer. Maar als je er niet meer bang voor bent, dan komen ze ook niet meer.

Ja, ik word er af en toe helemaal gek van. Ik denk: ik ga er met een hamer op slaan, want het moet eruit.

Schittering: Wat denk je dan zo?

Wat ik denk?

Schittering: Wat denk je dan zo?

Nou ja, het wordt er niet beter op.

Schittering: Wat denk je dan zo? Wat is jouw angst, wat zijn de gedachtes die tot je komen?

Nou ja, ik merk dat ik gewoon bang ben om... Ik wil overal de controle over hebben. Weet je, net zoals vanavond ook. Ik heb me vorige week, of twee weken geleden, via Chantal heel enthousiast ingeschreven. En vandaag dacht ik: oh jee vanavond, ik ga niet hoor, ik ga echt niet, ik ga niet, ik ga wel. Nou, ik werd helemaal gek van mezelf.

Schittering: Nou, dan moet je gaan.

Nee, maar...

Schittering: Dan moet je gaan. Op het moment dat je gewoon dus eigenlijk voelt dat het een angst is, een angst voor confrontatie, moet je gaan. Dus de controle verliezen is juist goed.

Ja, dat is goed ja. Dat is heel goed.

Schittering: Doordat je wel gegaan bent, krijg je nu gewoon informatie. Dat is ook het woord: oordeel niet vooraf, maar achteraf.

Nou ja, en wat voel jij dan? Wat vind jij tot nu toe, dat je inderdaad toch gekomen bent?

Ik ben natuurlijk hartstikke blij dat ik hier zit.

Schittering: Mooi.

Ik ben echt wel een beetje opgelucht en dan denk ik: zie je nou wel. Maar als er dan morgen of overmorgen weer iets gebeurt, dan komen weer, zeg maar, die angsten en die gedachtes omhoog.

Schittering: Vele mensen met je. Vele mensen met je. Deze hier ook, Arjan, die heeft dat ook, Froukje heeft het ook. Rietje heeft het ook, Harald heeft het ook, Lammieke heeft het ook. Monique heeft het ook, oh Elsie ook, Simone ook. Wineke ook, Anja ook. En deze schone vrouw zit geen naam op, maar Femmy ook, deze schone vrouw heet Lydia. Is normaal. Iedereen heeft dat ook. Dus het is belangrijk dat jullie dat weten, dat iedereen dat ook heeft. Maar overwin je angsten door te doen. Het is simpel.

Door te mediteren.

Schittering: Mediteren is een goeie vorm van ontspanning, maar ja, in eerste instantie, als je echt gaat mediteren... Meester mag ik eventjes een dekentje pakken?

Die zwarte?

Schittering: Ja.

Blijf maar zitten.

Schittering: Krukje, daar staat ook mijn krukje.

De studenten gaan ook nog even op zoek naar een krukje zodat de Schittering ontspannen kan zitten.

Schittering: Dank je wel.

Alsjeblieft.

Schittering: Mijn Meester zegt: op het moment dat je dus mediteert, kom je jezelf goed tegen. Je gaat eigenlijk simpelweg in een bepaalde emotie zitten, je wordt onrustig, energieën komen los, je gedachtes komen los, onrust komt los. Ik moet dit nog doen, ik moet dat nog doen, ik verspil mijn tijd et cetera. Alles komt los. Maar juist door in te ademen, uit te ademen, ga je anders in het leven staan. Meditatie is simpel dit: je ogen sluiten en in te ademen en uit te ademen en elke keer te zeggen tegen jezelf: ik ontspan. En elke angst die je hebt, zeg je weer: ik neem die angst tot mij en ik ontspan. Ik ontspan. Ik ga mijn eigen energie neerzetten, zoals ik ben. En dan ga je met jezelf communiceren positief, niet negatief. Zeg gewoon tegen jezelf positieve dingen: ik ben dit, ik ben dat, ik ben zus, ik ben zo, positief. Wat doe je? Ik ben dit, ik ben dat, ik ben zus, negatief. En waarom doe je dat? Echt waar, jullie zouden echt met de pollepel geboren moeten worden. Elke keer als je negatieve gedachtes hebt...

De Schittering maakt een geluid alsof zij zichzelf met een pollepel slaat.

Over zelfkastijding gesproken.

Schittering: De joden doen dat toch ook? Ja, die zitten daar te bidden en die slaan zich ook. Ze hebben een bepaalde vorm van kastijding. Dat hoeft niet. Het leven is zo mooi, zegt mijn Meester. Maar jullie beseffen het niet eens hoe belangrijk het is, dat het mooi is. Het is mooi, zo belangrijk is het. Doordat je ervaart dat het mooi is. En als je positief bent, ga je stralen. Niemand gaat graag in een donkere kamer zitten. Dan zet je het licht aan. Als je aura negatief is, dan is dat een donkere kamer. Zet het licht aan, dat zegt

hij. Overwin je angsten en leef je droom. Maar ga dan eerst dromen ook hè? Wat is je droom, dat heb je al verteld, maar wat is jouw droom?

Nou, mijn droom, ik dacht dat ik mijn leven natuurlijk heel goed voor elkaar had, maar dat is in september helemaal uit elkaar geploft. Ja, en ik ben verhuisd naar een andere stad, of dorp, andere omgeving. Ik heb mij een hele poos gevoeld als zo'n boom die uit de grond geplant is, en die is hier geplant, en ik denk: ja, waar hoor ik nou thuis? Het wordt nu beter en wat is mijn droom? Toch weer mijn praktijk opzetten. Dat het gewoon weer loopt. Kijk en al zit ik daar en ik weet ook dat ik weer aan de gang moet, want ik zit natuurlijk nog aan een gedeelte uitkering. Dus dat is natuurlijk een angst: raak ik dat kwijt? Kom ik dan wel aan mijn financiële middelen? Maar ik weet gewoon: ik wil weer mijn praktijk goed opzetten. Ik heb gelukkig al wat mensen uit Elburg en daar ben ik ook heel blij mee, maar mijn droom is toch... Ja, ik ben zo uit elkaar geploft, weg daar uit Dalerpeel en ik wil gewoon mijn leven weer op de rails zetten.

Schittering: Ja, kijk lieve schat. Jouw leven was één grote illusie.

Ja, dat was het ook, ja. Dat klopt.

Schittering: Maar het was een fijne illusie zolang het duurde.

Ik dacht: ja het loopt goed, dus ja, het was wel mijn leven.

Schittering: Het was een fijne illusie zolang het duurde.

Zolang het duurde ja.

Schittering: Dat is ook zoals het is. Om dan terug te kijken negatief, waarom zouden we? Je hebt gekozen om dus door te gaan.

Ja en weg te gaan.

Schittering: En weg te gaan. Nou, dat is dus positief, voor jou. Maar dat betekent ook dat je niet bang moet zijn.

Dat klopt, ik moet niet in mijn angsten zitten.

Schittering: Nee, dat het niks wordt. Als je bang bent dat het niks wordt, dan wordt het niks.

Ja, maar ik heb ergens wel het idee: het lukt mij wel. Alleen ja, dan komt er toch weer zo'n klein stemmetje dat zegt: ja, ik heb natuurlijk een uitkering, maar dat is maar een gedeelte uitkering en die raak ik dan kwijt. Dat zij zo en dan denk ik: ja, lukt het mij dan wel om dat inkomen weer bij elkaar te krijgen? Het is een klein stemmetje ergens. Want ik weet best: ik ben een goeie therapeut en het lukt mij wel en dan is er toch altijd een klein stemmetje dat zegt: ja, maar als het nou niet lukt?

Schittering: Ja...

Ja, dat is de stap.

Schittering: Ja, dat is hetzelfde met hetgeen wat we hier opzetten. Lukt het wel om dit staande te houden met de kleine prijzen die beneden eigenlijk betaald worden? Lukt het wel? Ja, natuurlijk lukt het wel. Het lukt altijd. Dat is puur doorzetten.

Ja, en dat is bij de Stichting net zo.

Schittering: Kijk, jij hebt gekozen om dus het aan te geven als officieel, omdat je eigenlijk bang was, ook je angst had dat het eigenlijk nadelig naar je toe zou komen. Dus je hebt eigenlijk gekozen om dingen niet de tijd te geven om het op te bouwen, in het nieuwe dorp. Het is gewoon een dorp. Dus jij hebt die angst eigenlijk nu van: ja, nu raak ik het kwijt. Maar kom ik wel aan mijn middelen om mijzelf te onderhouden? Maar als jij de gedachte nu hebt dat je het niet kwijt raakt door je middelen, dan ben je al positief. Dan gaat je energie ook energie hebben. Je wordt moe van je negatieve gedachte, je wordt energiek vol bij een positieve gedachte. Deze persoon die ik vertelde, die is heel veel geld kwijt geraakt en die zei mij één ding: het gaat om mijn hart. Hij zei: geld maakt mij niks uit. En als je kijkt, het was 2007, dus was ie vrij jong, als je nou terug telt in tijd. Het is nou 2013. Hij is vierentwintig,

hoe oud was ie dan, zeventien, achttien? Jong hè? Dus iemand die neemt de beslissing toen en hij komt terug van zijn beslissing en dan ga je weer door. Als ie terug zou kijken, nou potverdorie, het is wel wat om te treuren, als je dus de bedragen zou tellen. Maar het gaat niet om de bedragen. Het gaat om wat je bent in je hart, en een ervaring rijker. Daarom zouden wij nooit ofte nimmer iemand veroordelen. Al ben jij de grootste crimineel ooit en je komt voor ons zitten, dan zouden wij zeggen: welkom. Omdat jij kiest voor een bestaan op dat moment, een nieuw bestaan. En jij hebt ook gekozen voor een nieuw bestaan.

Ja, overduidelijk. En daar heb ik geen spijt van gehad.

Schittering: Nee.

Ik zou absoluut niet terug willen.

Schittering: En waarom niet?

Sowieso het dorp had ik al niet zoveel meer mee de laatste tijd, maar ook sowieso niet naar André. Nee, dat is over en uit.

Schittering: En hoe zit het nou met je liefdesgevoelens? Zou je niet een nieuwe partner willen? Of is dat ook weer een angst geworden?

Nee, nee, dat heb ik een poosje wel heel erg geschreeuwd, maar tuurlijk niet, ik ben eenenvijftig jaar. Ik wil niet dertig jaar, of veertig jaar misschien, alleen blijven. Nee, nee.

Schittering: Dus die angst...

Is weg.

Schittering: Goed zo.

Die hebben we overboord gegooit.

Schittering: En is het ook een droom om ooit weer een partner te hebben?

Ja, best wel weer.

Schittering: Dat betekent dat je dat weer gaat scheppen hè?

Ja, ja.

Schittering: Mooi zo.

Ik ben ook niet iemand die altijd alleen wil blijven.

Schittering: Mooi zo.

Ik wil ook wel weer eens een keer knuffelen.

Kroelie, kroelie toch, zoals jij dat altijd zegt.

Schittering: Kroelie, kroelie. Ja, ik zeg altijd: ik wil kroelie, kroelie en iedereen in de zaal moet lachen. Gisteren was hier weer een volle bak en ze zeggen altijd: jij met je kroelie, kroelie. Ik zei: ja, dat is toch lief, zo kroelie, kroelie met je doen. Als ik brutaler wil zijn zeg ik: hoe zit het nou met de seks? Bij die cultuur kan je dat helemaal niet zeggen, bij mijn nieuwe vriend. Omdat daar hoort seks in het openbaar niet. Hij loopt ook altijd tien meter voor, ik zeg dan: wat is dat? Hier lopen.

Hij is toch geen moslim?

Schittering: Jawel, hij is moslim.

Oh, okeé.

Schittering: Ja, hij is super moslim.

Ja, daar zijn de vrouwen...

Schittering: Ja, hij is een zigeuner.

Is hij een zigeuner?

Schittering: Ja, hij heeft zigeunerbloed. Ja, niet dat ie reist. Maar wel in dat genre of zo, in het bloed zeg maar. Het is een simpele cultuur. Het is wel leuk om te zien. Het is een ervaring rijker. Hoe lang het ook mag duren. Maar ik vind het zo schattig. Ik vind het schattig dat ik mijn eigen angsten overwonnen heb, omdat ook ik had daar een angst. Weet je welke angst ik had? Iedereen heeft me angst ingeprent hoor. Er was niemand die zei: Tresi, dat is goed voor je. Iedereen zei: wat doe je weer? Daar ga je weer Tresi, de een is nog niet koud weg...

Maar je weet wel...

Schittering: Net een Joegoslaaf de deur uitgestuurd.

Welkom, waar komt hij ook alweer vandaan?

Schittering: Het is een Bulgaar. Dus iedereen zei: zit je de onderwereld op te zoeken of zo? Ik zei: ik doe niks. Ik zei: ik ben niet bang. Ik zal je vertellen hoe bang ik niet ben. En dat komt, omdat ik dat heb overleefd, vroeger was ik dat wel. Ik zeg dit niet zomaar, niet om te praten, ik zeg het voor les. Ik ben een heel bang typetje geweest. De eerste keer dat ik in Rotterdam kwam wonen, belde ik Nino: kom je me uit de auto halen? Ik durfde niet. Ik kom eraan, weet je. En nu, pas geleden, ik heb mijn auto gewoon uitgeleend, hier heb je mijn sleutel en ik kende hem eigenlijk helemaal niet. Ik heb hem één keer toen hier meegemaakt. Ik heb hem toen één keer gezien, een uurtje, en dat was het. Mijn auto gegeven, heel lief van mij. Maar ja, iedereen die zegt: die auto zit straks in Bulgarije.

Er wordt gelachen.

Schittering: Mijn Audi. Of dan heb ik geen uitlaat en wielen meer.

Zou kunnen.

Schittering: Zou allemaal kunnen. Ja, het is een dure bak ook nog. Het is niet zo'n kleine Fiat. Oké, geen probleem. En toen op een gegeven moment, kwam die aan om half vier 's nachts met mijn wagen. Het is leuk om te horen. Maar hij bleef starten, ik dacht: ik heb mijn wagen eindelijk terug. En hij zei: ik moet weg. Oké, dus ik mee. Maar ik kwam net uit bed, dus ik had een dustertje aan, helemaal open, zeg maar. Echt zo'n dustertje. Dus ik mee, kom ik daar in een louche café met alleen maar Bulgaren.

In je duster.

Er wordt gelachen.

Schittering: Echt alles hierzo hing eruit. En ik heb er helemaal niet over nagedacht, weet je. En ik zat daar en toen zat daar één of andere godfather en al die mensen om hem heen. Dus hij bezat al die Bulgaren. Ja, wat deed ik? Liefde geven aan die godfather. Zijn hand vastpakken, praten, liefde geven. En hij had echt zoiets van: hmm. Ja, hij snapte er niks van en die anderen ook niet. Ze verplaatsten de tafels en die vent van mij, die ging weg, die liet me alleen met al die mensen. Hij moest mensen wegbrengen. Niet wetend waar die naar toe ging, komt ie nog terug, wat doe ik hier?

En jij in je duster.

Schittering: Half vier 's nachts. Nou, op een gegeven moment keek eentje me aan, heel lief, die ging hem bellen: kom haar ophalen. Op een gegeven moment, dat is een heel leuk verhaal. Ik vergeet dit nooit meer, mijn hele leven niet. Die godfather die wilde groepsseks. Hij wilde naar de hoeren, groepsseks. Ik dacht: ik word geen hoer, ik van Emilio, ik van Emilio, zei ik dan. Ik dacht: hoe red ik me hieruit?

Overwin je angsten.

Behalve als hij een lekker ding is.

Schittering: Nou, ik hoefde hem niet. Dus ja, ik dacht: zo meteen word ik op tafel genomen door al die mannen.

In je duster.

Schittering: In mijn duster. Nou en op een gegeven moment, eindelijk komt Emilio weer en ik pak hem vast, wat ik toen nog niet zo deed. Ik zei: Emilio, amore mio, weet je. En toen op een gegeven moment, we liepen naar buiten, ik dacht: ik moet hem nou echt peren. En we liepen naar buiten en toen zei die godfather: sla me maar. Ik geef een aanzet en ik sla hem op zijn kont. En hij zei: is dat alles wat je kan? En ik geef hem nog een klap in zijn gezicht en toen rende ik naar de auto. Voordat ik het wist, tok, tok, tok, op de auto. De godfather achter in mijn auto en Emilio reed met mijn auto weg. Ik kende ze nog niet zo goed, dus ik wist niet wat er met mij zou gebeuren. Angsten. En op een gegeven moment, ik bleef lief doen, tegen iedereen en omdraaien en de godfather zijn hand vastpakken. En ik zei op een gegeven moment: Emilio, we gaan naar je huis. Ik zei: godfather -ik ga zijn naam niet noemen- ik heb kinderen thuis. En ja, oké. Dus ik heb op een gegeven moment Angel in mijn bed opgesloten, maar hij wilde slapen. Dus eerst in de auto en toen dacht ik: hij op de bank, hier heb je een dekbed, slaap maar. Ik naar boven, Angel vasthoudend. Ik zei: Angel, niet bang zijn, je kent mama toch. Maar mama wie zijn dat dan, weet je? Ik zei: niet bang zijn en toen heb ik Angel op een gegeven moment verplaatst in de broer zijn bed en ik ging naar bed. Op een gegeven moment, de godfather lag op de grond bij mij, in mijn slaapkamer. Voor ik het wist lag ie in mijn bed en Emilio ernaast. Ik zei: Emilio, en toen voelde ik een hand op mijn borsten en toen dacht ik: nu is het genoeg. Ik stond op en ik zei: eruit. Ze gingen eruit, een half uur in de kou zitten wachten tot ze opgehaald werden. En de godfather zei bij de deur: je wilt dat Emilio blijft? Ik zei: ja. Hij zei: nee en toen is ie weg gegaan. Maar Emilio is teruggekomen, dus blijkbaar was ik toch een beetje zijn droom. Niet dezelfde dag, maar een andere dag. Dus overwin je angsten. Denk je niet dat ik bang was? Nee, ik was niet bang. Nee, omdat ze kunnen me niks. Wat kunnen ze doen?

Ja, wat kunnen ze doen? In het ergste geval je doodsteken, bijvoorbeeld.

Schittering: Dan ga ik naar huis.

Ja, dan ga je naar huis.

Schittering: Het laatste scenario is gewoon dood, voor ieder van ons. Oké, ze kunnen me verkrachten, dat vind ik minder plezierig, maar ja, dat zou ik dan ook wel weer overleven. Ik ben niet meer bang te krijgen en waarom? Mijn Meester zegt: angst is verstikkend. Dus stel dat het me zou gebeuren, zou mijn hele leven eigenlijk voorbij zijn. Als ik de hele tijd in die angst zou blijven zitten, dan verstik ik toch? Er zijn zoveel mensen die dit niet doen. Overwin je angsten en leef je droom. Dus mijn Meester zegt: weet wat je wilt. Als je weet wat je wilt, dan ga je daarvoor. Dat is je doel. Daarom is de maatschappij zo mooi geworden. Iedereen heeft dromen gehad. De ene wil dierenarts worden, de andere wilde arts worden, of dit, of zus, of zo. Maar als ze allemaal in de angst zouden blijven hangen, dan hebben ze toch nooit hun droom vervuld?

Maar wanneer is iets, zeg maar, realistisch of haalbaar? We hebben allemaal wel dromen. Wanneer is het echt een kansloze missie, laat ik het zo zeggen en wanneer heb je wel het gevoel: het is wel te doen?

Schittering: Dat weet je nooit en dat doet er ook niet toe. Het gaat om de reis. Het gaat niet om het doel.

Gewoon: go for it.

Schittering: Het gaat om de reis. De reis. Voor mij hier, nu, als ik hier nu deze cursus geef, ik wist ook niet wat hij wil, maar het gaat nu om mijn reis met jullie en niet om het doel. Of de mensen hier allemaal blij en tevreden zijn, na het luisteren van deze opnames, dat weet ik niet, maar daar ben ik niet mee bezig. Ik ben bezig met dat ik mijn werk doe en mijn werk honderd procent uit mijn hart doe en dat is mijn reis en die deel ik met jullie. En als jullie dat allemaal doen en jij deelt jouw liefde met een vrouw, dan gaat het om de reis, niet of je met die persoon dood gaat.

Het gaat om de ervaring.

Schittering: Wat maakt het nou uit? Voor hetzelfde geld wil je na vijf jaar echt niet meer met haar zijn. Denk je: gadverdamme, heb ik daar ooit voor gekozen?

Zet maar op straat.

Schittering: Prullenbak. Ik bedoel, als je iets koopt en je bent verliefd op iets wat je koopt, dat wil je misschien ook niet altijd hebben. Het kan zijn dat de energie op een gegeven moment weg is. Heb jij een stoel nooit gewisseld? Maar ooit vond je hem mooi, heb je hem gekocht. De hele winkel zit vol met spullen. Mensen waren er dol op, ooit, en nu niet meer. En andere mensen wel, ze kopen het weer. Dat is recycling. Het is hetzelfde met leven. Recycling. Leven en dood. Dus als jij bij wijze van spreken gaat stappen en je gaat je bezatten, dan gaat het om die ervaring, niet om de koppijn morgen. Je hebt het leuk, helemaal vrij. Oh, ga maar even de stad in en kijk hoe ze zich voelen als ze gedronken hebben. Eigenlijk zou iedereen het infuus moeten krijgen elke dag, zo'n spuitje in de kont, zijn ze minder moeilijk voor zichzelf. Jullie zijn moeilijk omdat jullie denken. En de kinderen die dan gaan stappen denken niet meer. Hola, mattie, ik hou van jou. Carnavalstijd, binnenkort worden er veel kinderen gemaakt.

Zeggen ze.

Zeggen ze, ja.

Schittering: Iedereen is open. Carnaval. We wachten tot carnaval, vijf dagen carnaval.

En de rest van het jaar...

Alle dagen feest.

Ja en de rest van het jaar niet.

Schittering: Hebben we nog 360 dagen over. Dus het wordt tijd dat jullie gaan leven en niet overleven. Echt waar, ik heb vandaag hier sessies gehad en dan zie ik mensen op leeftijd en dan heb ik het over oud. Ik wil niet liegen op leeftijd, maar ik denk de ene was negenenvijftig, zestig en die zien het leven nu niet zitten, denken heel vaak aan zelfmoord. Omdat ze bang zijn. Jij ook. Jij wordt ook aangesproken.

Door wie?

Schittering: Door wie denk je?

Door onze Meester.

Ik dacht dat jij wilde gaan zeggen: jij bent ook oud, maar ik denk, dat kan niet.

Schittering: Jij wordt ook aangesproken, omdat wat is jouw angst?

Ja, dat vraag ik mezelf ook af. Ik weet wel mijn droom.

Schittering: Wat is jouw droom?

Ik zou graag een hotel willen beginnen, op Bali, ooit eens.

Schittering: Ooit, hoe lang ga je er nog over doen dan?

Ja, je moet eerst geld hebben en ervaringen. Maar ik vind het ook leuk om mensen te helpen. Nou, Arjan die begon met kinderbospice, lijkt me ook heel leuk om zoiets te realiseren.

Schittering: Je moet nooit zeggen: het lijkt me leuk.

Nou ja, nee.

Schittering: Je moet altijd zeggen: dat wil ik. Ja, ik wil. Als je zegt: het lijkt me leuk om een vrouwtje te hebben, dat is net als dat je tegen me zegt: het lijkt

me leuk om met jou uit te gaan. Nee, je zegt: ik wil met je uitgaan. Weet je hoe indrukwekkend dat is, als je dat hoort? Lijkt me leuk om een keertje met je te bellen of zo. Flikker op dan, weet je? Lijkt me leuk om een keertje met je te bellen, nee, zeg dan gewoon: ik wil met je bellen, ik wil met jou kroelie, kroelie doen en desnoods een passionele nacht hebben, ik wil met je trouwen. Nooit in de middenweg blijven hangen.

Dus als ik morgenavond ga stappen en ik zeg tegen een meisje: ik wil seks met jou, dan is dat helemaal niet gek?

Schittering: Dat is helemaal niet gek en als je een klap op je kop krijgt...

Er wordt gelachen.

Dan is dat ook niet gek.

Nee, dan is dat ook niet gek.

Dan kom ik met een dik oog thuis.

Nee, niet alleen dat, misschien krijg je ook wat jij had gewild.

Schittering: Ja, misschien zegt zij: ik wil ook met jou seks hebben. En dan zeg je: wow.

Dan heb ik nooit geen angst meer.

Schittering: Jullie zijn bang om blauwtjes te lopen.

Is dat zo?

Schittering: Ja, ja, ja. Een blauwtje, misschien een blauw oog, wat ie zei, ja. Als jij tegen mij komt zeggen: ik wil met jou seks hebben, dan ga ik gewoon lachen. Ik vind dat zo geinig. Dat is echt zo, dat overkomt mij weer. Ik zeg: ja, misschien moet ik je beter leren kennen, of: ja, is goed. Het is een van die

twee. Of: nee, heb geen zin, je bent mijn ding niet. Kan ook, heb je direct antwoord terug. Zeg je: nou dan niet, ga ik naar de volgende. Ga je naar de volgende en zo ga je de ronde af. Misschien heb je één keer eentje en die zegt van: oh, ik ben zo wanhopig, ik wil vanavond ook. Je weet toch nooit. Oordeel nooit vooraf, maar achteraf. Ik heb dit gehad hoor. Iemand was zo knap en ik zag hem naar mij kijken. Hij keek naar mij en ik keek naar hem. Nino had ik net leren kennen, vijf minuten, en die bleef plakken aan mijn zijde, die dacht: ik heb haar. En ik dacht: ik ga naar hem toe en ik ging zeggen: jij kijkt naar mij, ik kijk naar jou, maar je komt niet naar mij, dus kom ik naar jou. Hij zei: dan ga ik morgen wat met je drinken. Kijk, als je seks hebt met iemand, is dat een wisseling van seksuele energie. En als je 's ochtends hem gewoon wilt peren, dan peer je hem gewoon hoor. Je kan ook gewoon blijven liggen. Maar je hoeft niet meteen te denken aan het hele grote plaatje. Dat is ook een angst. Zeker voor mensen die bindingsangst hebben.

Ik zie op tegen het kroelie, kroelie.

Schittering: Dan peer je hem toch gewoon.

Maar van jou moest ik meer kroelie, kroelie doen.

Schittering: Dat weet ik, maar als je op dat moment niet kroelie, kroelie wilt doen, dan peer je hem toch gewoon? Pas geleden zei iemand ook tegen mij: blijf, blijf, blijf. En ik ben hem gewoon gepeerd hoor. Ik heb mijn beha nog laten liggen en zo. Ik had geen zin in kroelie, kroelie. Even wel, maar niet te lang. Ik wilde niet slapen, dus ik was weg. Ja, dus. Ik ben ook helemaal niet bang om te zeggen dat ik gewoon ook seksueel actief ben. Ik zeg het tegen die ander, dan ben ik eerlijk, dan kiezen zij voor mij zoals ik ben. Als we verbonden zijn, dat we spreken over monogamie, dat is wel wat anders. Zolang we dat nog niet besproken hebben, dan ben ik een vrij mens om te doen. Dus je kan in elk bed gaan en even lekker kroelie, kroelie en lekker een lichaam voelen en dan denken: nou, even twee uur gekroeld, ik ben weg. Weet je hoe ik kroelie, kroelie geef, die gek die krijgt geen adem meer. Dan zit ie op zo'n ding en ik zit er helemaal tegenaan.

Er wordt gelachen.

Schittering: Echt helemaal tegenaan, echt zo, letterlijk. Hij kan bijna niet de letters typen. Ik zit helemaal zo tegenaan. De hele tijd kijken wat ie doet. Ik snap niet wat ie schrijft. Maar kijken, kroelie, kroelie op die manier kan ook. Hij heeft alleen maar oog voor dat ding, kijk, kijk. Het is een ervaring rijker, moet ik om lachen. Lachen is gezond. Weet je hoe weinig mensen lachen? Dan heb ik het over echt lachen. Daarom heet Isaak de Lachende Gids. Ik denk dat ie me een beetje besmet heeft hoor. Lachen is open zijn. Maar ja, jij wil ook graag een vent. Hij wil een vrouw, misschien kunnen jullie het een keer samen proberen.

Dan zitten we ineens op een soort datingavond.

Maar ik ga er toch altijd voor. Ik ben ook niet bang. Als ik iemand zie die ik leuk vind, dan stap ik erop af.

Schittering: Ja, ja, mooi, mooi, maar waar is die persoon dan nu gebleven?

Ja, ze zijn allemaal gewoon weg, die heb ik allemaal gehad.

Schittering: Ja, je hebt hetzelfde als deze schone man. Jullie hebben allebei bindingsangst.

Is dat zo?

Schittering: Honderd procent zo. Omdat je nog te intellectueel bent.

Te mentaal bent.

Schittering: Ja, met je intelligentie, zegt Isaak.

Mentaal, je moet meer naar je gevoel.

Schittering: Dus jij weet niet eens dat je dat doet. Je hebt graag de controle. Dus als je iemand de hele dag om je heen hebt... Mag ik vragen, heel simpel... Ja, jullie lijken op elkaar hoor. Hoelang heb jij echt onder een dak gewoond met iemand samen?

Vijf jaar en acht jaar.

Schittering: Vijf en acht, oké. Dat is niet zo lang hè?

Nee, maar lang genoeg.

Er wordt gelachen.

Toch lang hè.

Schittering: Ja, een nacht.

Ja, maar is dat dan niet lang, vijf en acht jaar?

Schittering: Niet lang, nee. Vijf en acht jaar is niet lang.

Ik ben gauw uitgekeken in feite, hoe komt dat?

Schittering: Dat is een goeie vraag. Dat is een hele goeie vraag. Kijken of Meester Isaak dat wil zeggen. Omdat dan is de koek gewoon op.

Ja.

Schittering: Maar vijf jaar en acht jaar is niet lang, nee. Ik heb ook vijf jaar en acht jaar, meerdere keren vijf gehad. Dat is mijn getal trouwens, vijf en acht. Van acht mei ben ik, dus dat is vijf acht.

Ik ben ook van acht juli.

Schittering: Dus dat is niet lang. Tenminste voor mij is het niet lang. Als je terug kijkt, is het niet lang. Als mensen zeggen: oh, je bent vijftig jaar met elkaar.

Wow.

Ja dat vraag ik me altijd af...

Ja, maar dat is toch gewoon een kwestie van niet voor zichzelf durven kiezen? Anders ga je het toch niet vijftig jaar volhouden met iemand?

Ik denk dat heel veel mensen ongelukkig zijn.

Schittering: Ja, dus de koek is op, maar je hebt wel bindingsangst. Dan heb ik het over nu, niet over die jaren, nu. Zou jij nu, op dit moment gewoon iemand in huis kunnen nemen en zeggen van: wij kennen elkaar twee dagen en we gaan nu lekker even het proberen? Hou je huis maar gewoon lekker aan en dan krijg je niet zo'n gevoel op een gegeven moment van: zit me in de weg, of wat dan ook.

Ik weet het niet, dus dat kan ik ook niet zeggen.

Schittering: Nee, dat is bindingsangst, dat ken ik ook, dat heb ik ook. Bindingsangst is gebaseerd met verlatingsangst, het hoort bij mekaar. Dus ik ken die twee ook. En vernietigingsdrang is dat ik op een gegeven moment denk: nou is het klaar.

Heeft dat ook te maken met mijn vader dan? Dat ik die niet gekend heb?

Schittering: Het heeft gewoon mee te maken dat je eigenlijk een sterke persoonlijkheid hebt en ja, je toch graag de controle wilt hebben.

Daar hadden we het in de auto ook al over.

Schittering: Dus je hebt graag de controle.

Is het altijd zo dat bindingsangst met controle te maken heeft?

Schittering: Nou, bindingsangst, verlatingsdrang en vernietigingsdrang.

Sorry, verlatingsdrang?

Schittering: Ja verlatingsangst, sorry, excuseer.

Maar dat is de angst dat je verlaten wordt door iemand?

Schittering: Ja, dus dan ben je bang om verlaten te worden. Dus dan heb je verlatingsangst. Dus stel dat ik bang ben dat Nino... Dat is best wel een goeie case. Die was bang om mij te verliezen en daarom heeft ie het juist kapotgemaakt. Hij is constant bezig geweest met vernietiging. Hij wilde constant de overtuiging hebben van mij dat hij mijn nummer een was. Maar ja, ik heb natuurlijk ook een bestaan. Dus hij was bang dat ik hem zou verlaten, dus hij was ook bang om zich te binden met mij. Omdat ja, het doet pijn als je gaat binden hè. Dus wat deed ie? Vernietigen, die drie horen bij mekaar. Jij...

Sorry, even over dat vernietigen. Hij was bang, dat verlaten dat begrijp ik, met die...

Schittering: Hij was bang dat ik hem zou verlaten voor een andere man. Hij was bang dat ik terug zou gaan naar mijn ex, naar Wybe. Dus dat was zo'n overtuiging geworden in zijn ziel, zijn energie, dat ie dus letterlijk onze relatie stuk heeft gemaakt.

Dat heeft ie dan bewust...

Schittering: Dan maakt ie het stuk. Het is net als dat je hoogtevrees hebt, dan word je naar beneden getrokken. Zijn angst heeft dus gezorgd dat wij niet meer bij mekaar zijn. Dan kan je niks doen als tegenpartij.

Maar dat is bij mij toch nooit op deze manier geweest?

Schittering: Nee, nee, maar ik heb het over nu, ik heb het niet over toen. Je wordt er niet mee geboren.

Hoe ontstaat zoiets dan?

Schittering: Verleden. Zij zou het nu ook kunnen hebben.

Ja, ik ben natuurlijk bedrogen dertien jaar lang, door mijn partner. Hij ging naar de hoeren, wat ik niet wist, dus ja dat zit daar natuurlijk wel. Daar moet ik wel voor waken, dat dat natuurlijk nog steeds daar zit, die angst. Je wordt natuurlijk voorzichtiger.

Schittering: Je wordt voorzichtiger, ja, maar jij zou nu gewoon een goede reden hebben om die drie angsten bij je te dragen.

Ja, eigenlijk wel ja. Dat wil ik eigenlijk niet. Dat sta ik niet toe.

Schittering: Nee, dat is goed, dat betekent dat je dus eigenlijk je droom gaat leven en dat je gaat zeggen: ik ga niet kiezen dat mijn verleden mij stuk gaat maken.

Dat wil ik niet, ik wil geen slachtoffer worden van mijn verleden.

Schittering: Maar ik heb dat ook. Ik heb heel veel relaties gehad. Ik ben vier keer getrouwd geweest. Ja, ik zou ook kunnen zeggen: ik doe het niet meer. Ik ben nog vaker gaan samenwonen dan getrouwd. Of ja, misschien bij mekaar dan. En nu heb ik ook iemand in mijn bestaan, die ken ik misschien een maand en hij heeft mijn sleutel en hij heeft een sleutel van de zaak en alles. Hij kan me helemaal leegroven. Dus als ik in mijn angsten ga leven, zoals ik vroeger had, dan zou ik dat nooit doen. Vroeger was ik keurig. Ik wilde trouwen met de eerste en ik wilde sterven met de eerste. Ik was keurig, in de norm van de maatschappij. Nu ben ik gewoon eigenlijk gewoon: ik leef, ik leef en ik zou dit niet willen missen, al die uren en uren dat ik heb gelachen. Die kan niemand mij meer afpakken. Echt niemand, niemand kan deze tijd van mij afpakken. Misschien komt er wel verdriet bovenop. Misschien ga ik wel van hem houden zodanig dat als het weer over is... Hij

kreeg zo'n keyboard van mij. Ik zei: straks ga je weg, straks heb je een keyboard en dan ben je weg en dan? Ja, is ook wel een angst. Een angst van: je profiteert van mijn geld en je wilt alleen dat ik een keyboard koop en dan ben je weg. Dan ben je weg naar het cabaret. Elke avond hebben we ruzie. Waarom? Omdat hij op dat ding zit en ik heb zoiets: wat ben je aan het doen? Dus hij zegt: ik ga weg, ik ga weg. Gisteren zei die ook: ik ga weg, ik ga weg. En ik beneden wachten: ga je nog niet weg? Hij ging weer naar boven, zat ie weer achter dat ding. Hij was afgeleid om weg te gaan. Dus je moet niet bang zijn om iets aan te gaan. Dat is de boodschap van mijn Meester. Wees niet bang om iets aan te gaan. Deze mensen, die gaan we zo meteen behandelen, die moeten natuurlijk ook gewoon hun tijd krijgen. Maar eerst terugkomend bij jou. Leef je droom. Als jij deze droom, die je mij hebt verteld... Leef hem dan ook uit. Mijn droom is altijd geweest om voor God te werken. Maar mijn angsten waren zo groot dat ik achtentwintig jaar het weggedrukt heb. En nu werk ik voor God en werk ik voor de minderbedeelden, en ik leef nu gewoon mijn droom. En dat is gewoon dit, dit is mijn leven. En als over tien jaar, twintig jaar, dertig jaar, weet ik veel, een andere droom komt in mijn bestaan, dat zie ik dan wel, dat kan ik nu niet bedenken. Ik had dit niet eens kunnen bedenken. Ik had dit nooit kunnen bedenken. In jaren en jaren had jij mij niet kunnen zeggen: Tresi, je gaat dit hebben. Ik zou denken: je bent gek. Hoezo? Kijk hier beneden hoe het loopt, het loopt vanzelf. Dat is toch liefde. Liefde brengt liefde hè. Dus als jij een partner wilt... Heb je er al eentje gevonden of niet? Tussen het vorige gesprek en nu?

Nee, ik ben nog niet eens zo vaak uit geweest.

Schittering: Dus jij leeft niet je droom, maar je wilt wel een partner?

Jewel.

Schittering: Je wilt wel een partner?

Ik leef wel.

Schittering: Dat weet ik wel, maar je wilt ook een partner, dat is ook een droom.

Ja, een langdurige relatie.

Schittering: Ja, dus hij moet vooraf tekenen of zo?

Er wordt gelachen.

Als je morgenavond gaat stappen, dan neem je zo'n formuliertje mee: wie wil er tekenen?

Schittering: Even uitdelen zo van tevoren, hoe lang blijf je? Je weet nog niet of ik lekker ben, je weet niks van mij, je weet niet hoe onuitstaanbaar ik ben, maar dit wordt langdurig hè.

Als je het zo bekijkt, inderdaad. Maar je begrijpt me wel.

Schittering: Nee, nee, ik begrijp niet wat je zegt, omdat je kan geen voorwaardes erop zetten.

Ja, dat is zo.

Schittering: Omdat een ontmoeting is een ontmoeting. Kaders zijn kaders. Als ik in kaders ga leven, had ik vele mensen naar buiten gegooid. Kaders zijn kaders. Ik vind echt niemand gek meer. Iedereen verklaart mij voor gek, dat ik met een jonge god van vierentwintig rond loop.

Jullie hebben de foto's gezien, dus jullie zijn eh...

Schittering: Toch?

Ja, nou geniet ervan.

Schittering: Ja, ik kan mij niet voorstellen dat jij met een oude vent thuiskomt.

Nee?

Schittering: Eentje van vijftien of zo.

Dat zit ook niet in mij. Nee, sorry.

Oh, dat is het verschil.

Schittering: Jij gaat voor oud, gadverdamme. Sorry hoor, dat is mijn stukje, dat is geen belediging.

Nee, nee, nee dat weet ik ook wel. Maar waarom is dat?

Schittering: Heb je een vaderfiguur nodig of zo?

Het lijkt wel. Ik zeg altijd: mijn partner moet altijd boven mij staan.

Schittering: Ouder wil niet zeggen dat ie boven je staat hoor.

Nee.

Schittering: Ik moet zeggen, die jongen staat boven mij hoor. Dat is ook wel veiligheid en zekerheid. Je zoekt eigenlijk dus veiligheid en zekerheid. Nou de kroelie, kroelie kan je daar even uitoefenen hoor. Veiligheid, zekerheid, ja papa. Papa, ik ben thuis.

Dat is toch leuk, als je thuiskomt inderdaad en dat je zegt: ik ben thuis. Dat is toch hartstikke leuk, dat er iemand op jou wacht.

Schittering: Ja, maar het kan ook een jonger iemand zijn.

Ja, dat kan ook.

Kan je geen hond kopen of zo dan?

Nee, ik hou niet van bonden. Ja, van Jade alleen.

Dan is er toch iemand die op je wacht.

Schittering: Nou maar, papa ik ben thuis, dat zegt veel hè. Misschien blijktbaar omdat je geen thuis hebt gehad met je eigen papa.

Dat is ook. Ja, ik ben nu zevenenveertig, dus ik denk wel na, dus ik denk het wel.

Schittering: Ja, ik denk dat daar het wel een beetje ligt. Je verleden is zodanig geweest, je hebt geen papa gehad. Dus dan zoek je een papafiguur. Nou, die tijd heb ik gehad. Dat deed ik toen ik jong was. Toen ik jong was had ik ze altijd oud. Zeventien jaar ouder, twaalf jaar ouder en toen ik oud werd, ging ik naar jong.

Misschien overkomt mij dat ook.

Schittering: Je bent wel een en beetje aan de late kant. Ben je straks zestig, kom je met iemand van twintig thuis.

Ja, nou dat is wat hè.

Schittering: Mijn zoon die heeft er moeite mee dat ik met één van vierentwintig nou thuis zit.

Je liet een foto van je zoon zien, wat is dat een mooie jongen.

Schittering: Zijn allemaal mooi, alle drie. Alle drie zijn mooi. En die zoon is nou heel boos, omdat hij is zelfs hier gekomen bij Chantal om te klagen aan de balie. Zegt ie zo: ik snap mama nu niet, komt eentje die had haar zoon kunnen zijn, hij is een jaar ouder dan Johnny. Zegt Chantal: weet je wat jij moet doen? Kom jij gewoon thuis met een vrouw van vijftig, dan weet je hoe mama zich voelt.

Heel slim.

Dat is wel een goeie trouwens.

Schittering: Dan komt Jerony met zijn achttien jaar: mam, hier is mijn vriendin. Chantal zei: ik kijk nergens meer van op bij Tresi Barros. Maar ze praten geen reet tegen hem, helemaal niks. Ze praten nog over waar die erbij is, maar hij trekt zich er niks van aan. Gaat gewoon in de keuken zitten eten, dat is wel geinig. Het leven is lachen man. Ik hoop dat je ooit iemand tegen komt waar jij echt open breekt, omdat ik vind je te serieus.

Dat ben ik inderdaad.

Dat hebben wij ook al gezegd. We hebben al geprobeerd om je aan de Baileys te zetten. Ik zei: drink maar een borreltje.

Schittering: Baileys? Nou dan is ze bij jou aan het goeie adres.

Port heb ik gehad.

Ja, port heb je nog gehad.

Alhoewel, beetje bij beetje.

Schittering: Jij dronk toch nooit?

Nee.

Schittering: Soms moet je gewoon drinken, weet je.

Ik vind het niet lekker.

Schittering: Nou, dan doe je gewoon een slok naar achteren en klaar.

Ja, maar dan val ik in slaap, toch? Ik ben hartstikke rustig geworden toch? Ik zei gewoon niks meer.

Schittering: Oefening baart kunst.

Ja, zeg.

Daar wen je wel aan.

Schittering: Dat heeft Arjan ook een uur gedaan hè?

Ja, die drinkt nou ook wijn.

Schittering: Wijn in heel veel culturen is ook gezelligheid hè. Gezellig samen wijn drinken. In Italië gaat de wijn op tafel. Twintig mensen aan tafel, gezellig 's middags eten, 's avonds eten, dan leven ze eigenlijk. Wij leven eigenlijk in kooien.

Ja eigenlijk, want daar drink je 's middags al bij het eten.

Schittering: Ja, wij leven eigenlijk in kooien.

's Middags al bij het eten, dan ben je al om vier uur 's middags laveloos.

Nee.

Dan lig je om vijf uur op bed.

Schittering: Nee, om vijf uur 's ochtends.

Om vijf uur 's ochtends, ja.

Schittering: Het is geen slaapmiddel of zo, het is gewoon wijn. Lekker een glaasje wijn. Dat is een socialiteit. Weet je, cafeïne is ook erg hoor, dat is ook drugs.

Drink ik ook niet, koffie.

Schittering: Maar dat is ook een drugs. Hoeveel mensen hebben niet: ik moet koffie hebben.

Ja, dat is waar.

Schittering: Ja, koffie. Nino die sprak zo: koffie! Dan ging ie een uur op het stoepje zitten met zijn koffie. Hij was niks zonder koffie. En dan weer een tankstation: Red Bull! Dus cafeïne is ook een soort drugs. Dus een soort ontspanning, lekker gezellig praten met een glaasje wijn, kan je ontspannen. Dan komen je emoties naar boven.

Is het trouwens erg, is het kwalijk als je zeg maar drinkt om wat losser te worden?

Schittering: Nee, weet je wat erg is? Als je achter mekaar, dat is wel erg, dat doet de jeugd, die gaat dus gewoon op een gegeven moment uit, die gaan achter mekaar drinken om dronken te worden en dan hebben ze het leuk. Dus dan gaan ze eerst voordrinken. En toen kwam mijn zoon ook weer thuis, had ie een snee op zijn hoofd. Soms vergat ie zijn fietssleutels ergens, wist ie ook niet meer waar die is en weet je, dat is erg omdat je bent dan in dronkenschap. En dat betekent dat je dus eigenlijk op dat moment niet in normale zin feest kan maken. Als je gewoon gezellig bent met elkaar en je drinkt en je wordt niet dronken en je neemt gewoon een paar glaasjes, maar je weet gewoon dat je nog volledig bij bent en je loopt niet wankelend door de straat en te lallen en te doen, dan is er niets aan de hand. Dan is het gewoon een drank die alcoholisch is. En ik ben nooit vergeten, een vrouw die tegen mij zei, het was een juffrouw, die zei tegen mij: oh, het zijn maar druiven.

Nou, een glaasje druiven.

Ja, het zijn maar druiven. Beetje alcohol erin.

Schittering: Het zijn maar gegiste druiven. Oké, jij klaar met je vraagstelling? Of had je er nog meer? Dan gaan we anders een pauze houden en dan gaan we deze behandelen.

Nee, we houden wel even een pauze.

Schittering: Oké, mooi.

Na een korte pauze wordt de les hervat.

Schittering: Hoe werkt je eigen scheppingskracht, weet iemand dat?

Is de kracht van de gedachte. Je zet iets neer en je wilt iets graag en je zet dat neer en je creëert het.

Schittering: Het antwoord is ja. De cursusinhoud is: dit is een cursus waarbij dieper wordt ingegaan op het overwinnen van je angsten en durven te leven naar de dromen en verwachtingen die je van het leven hebt. Ieder mens heeft angsten en blokkades en durft hier heel vaak niet overheen te stappen. Vele dromen heeft de mens, maar deze realiseren wordt vaak belemmerd door angst. In deze cursus zullen Tresi en Isaak de studenten leren om hun angsten te overwinnen en te gaan leven volgens de dromen die zij hebben. Onderwerpen die onder andere aan bod zullen komen zijn: hoe werkt je eigen scheppingskracht, wat doen je angsten met dit vermogen? Zo, ik wist helemaal niet wat de cursus inhoudt.

Het is ook niet niks.

Schittering: Ik ben zelf verbaasd. Hoe verzint ie het, mijn Meester? Het krachtpunt nu, hoe werkt het? De kracht van visualisatie en verbeelding, jouw overtuigingskaders en zelfwaardering, de functie van loslaten. We hebben dit eigenlijk al een beetje besproken hè?

Ja.

Schittering: Zonder dat ik dit had gelezen. Nou, jullie hebben ook vragen van andere cursisten, ja? Hebben jullie al een beetje gekeken welke we uit zullen pikken?

Moet voor iedereen een vraag?

Schittering: Nee, ik zal even eentje hier pakken. Dat is eentje uit Spanje, Marianne, die wil ik toch even kijken wat ik daar uit kan halen.

Heeft Arjan wat gestuurd?

Nee, omdat hij...

Niet wist inderdaad van welke vragen...

Nee, dat niet, maar omdat hij zei: ik doe de volgende keer toch mee.

Schittering: Lieve Chantal, sorry dat ik een beetje laat ben, ja ik wil mee doen. Mijn Nederlands is niet perfect, ik kom uit Spanje. Angst voor een nieuwe relatie. In eenentwintig jaar heb ik twee relaties gehad. Met mijn ex-man twaalf jaar en de tweede partner negen à tien jaar. Beide relaties waren te moeilijk, teveel complicaties, veel pijn en geen kracht genoeg om de knoop door te knippen. Nu alleen angst om niet goed te kunnen kiezen voor een nieuwe relatie. Het past precies in het plaatje. Angst om geen nieuwe baan te vinden, de Spaanse economie is heel slecht. Waar ik nu werk is emotioneel slopend. In de wintermaanden hebben ze alleen werk voor twintig uur per week, dus weinig inkomen. Bijgaande foto. Ik hoor wel wat ik nog meer moet doen. Liefs, Marianne. Ja, angst, angst, angst. Ja, hetgeen wat we besproken hebben eigenlijk hierzo naar Vincent en naar Julie, telt precies ook voor dit kind. Angst is dus eigenlijk simpelweg een creatie en dat moet je loslaten. Ja kijk, als ik nu over straat loop en ik ben bang dat iemand mij gaat overvallen, wat doet het met mij? Zij moet scheppen. Hoe werkt je eigen scheppingskracht? Dus zij moet scheppen. Eigenlijk moet ze nu al dankbaar zijn voor hetgeen wat ze niet heeft.

Dankbaar zijn voor hetgeen wat je niet hebt?

Schittering: Ja, betekent dat je dus eigenlijk weet wat je wilt. Dus je bent nu al dankbaar voor hetgeen wat je nog niet hebt, maar weet wat je schept en dat

ga je krijgen. Dus een voorbeeld. Ik wil dat, dus ik ben nu dankbaar al dat ik het niet heb, dus ik laat mijn angsten los en dan ga ik het scheppen. Een voorbeeld. Heel veel mensen worden ziek, die zijn bang voor ziektes. Dus betekent: ze scheppen eigenlijk hun ziekte al. Maar als je nu dankbaar bent dat je het niet hebt en het niet schept, dan hangt het van de kosmos af of je het krijgt of niet. Voorbeeld: ik ben dankbaar dat ik nu vrijgezel ben, maar ik schep dus nu op dit moment een ander leven. Ik wil niet vrijgezel zijn, dus ik schep gewoon simpelweg een partner. Als ik jullie twee aan kijk en ook onze Marianne hierzo, hoe veel mensen leven niet op deze bol? Als je het nog niet hebt, hoe komt dat dan? Komt dat omdat de kosmos zegt: ja, jij valt er gewoon buiten, of komt het omdat je het zelf schept?

Je schept het zelf.

Schittering: Ja, maar kijk, als alle...

Het is mensen eigen toch?

Schittering: Mensen eigen? Het is jullie eigen.

Er wordt gelachen.

Schittering: Gaat ze zich verschuilen achter het feit: het is normaal joh.

Ja, zo denken mensen er toch over?

Schittering: Ja, dat denk jij over. Oh, ik ben zo bang dat je je hoofd stoot. Nee, hoe veel mensen zijn niet gelukkig?

Heel veel.

Schittering: Ja. Met een partner kroelie, kroelie, kroelie.

Ik geef de kosmos de schuld.

Schittering: Hij laat me niet kroelie, kroelie doen. Ik ben bang om kroelie, kroelie te doen. Wat is dat?

Ik vind het helemaal niet erg dat ik nog vrijgezel ben, ik kan ervan genieten. Of is dat gewoon de angst die dat dan zegt tegen mij?

Schittering: Oh man, dat is je angst.

Jij wilt graag een vriendin, heb je aangegeven.

Schittering: Dat is jouw angst, schone man. Vincent, is puur jouw eigen angst. Ja oké, ik leg me erbij neer, ik vind het niet erg dat ik honderdtwintig kilo weeg, ja ik leg me erbij neer, ik vind het niet erg dat ik gewoon donker van kleur ben, vind ik niet erg. Daar leg ik me bij neer, dat is acceptatie. Maar aan de andere kant kan ik me niet voorstellen dat je het niet fijn zou vinden om, bij wijze van spreken, met je vriendin hand in hand door het bos te lopen, of gewoon te gaan zwemmen, of haar een beetje te verzuipen. Of dat je gewoon je dromen vertelt en dat je elkaar zo kroelie, kroelie zo aankijkt en dan Vincent met zijn stinkadem 's ochtends zegt van...

De studenten moeten lachen.

Wat denk je van de andere kant, misschien zij wel. Oh nee, ik moet er niet aan denken.

Als je verliefd bent dan maakt je dat niks uit.

Schittering: En dat je zo kijkt zo en je zegt: hoe was jouw nacht?

Er wordt gelachen.

Schittering: Ik stop gewoon zo een pepermuntje er in en ik zeg voilà. Of ik kom zo een tandenborstel brengen, want hij kwam ook zo met een tandenborstel aan. Nu heb ik mondwater gekregen gelukkig, van de kosmos. Iemand kwam met een tas met spullen en er zat mondwater in. Dus ik geef hem zo mondwater. Ik zeg jij en ik, niet doorslikken, weet je. Ik zei: tanden-

poetsen poeh. Dan zeg je dat toch gewoon. Angsten hoezo? Vorige keer, ik ging zitten en ik was toch heel fatsoenlijk, we zitten nog in de beginfase, ik ging zitten en per ongeluk ontsnapt een scheet.

Er wordt gelachen.

En dan zit je net in die beginfase.

Schittering: Hij kijkt me zo aan: wat!

Een walm van aroma.

Schittering: Dat is toch lachen? Ik lach me helemaal plat. Het was helemaal niet mijn bedoeling. Ik moest aan Nino denken, dat ie elke vijf seconde zijn kont omhoog tilde, het was gewoon zo verschrikkelijk, ik denk dit overkomt me niet nog een keer. Angst, angst, angst. Bindingsangst, ik wil die mensen eigenlijk... Eigenlijk mensen, die ik nu behandel, heeft allemaal met bindingsangst te maken. Dus deze cursus, deze les, gaat over bindingsangst. Dus degenen die bindingsangst hebben, krijgen van mij eigenlijk simpelweg het antwoord: wees kwetsbaar. Echt waar Vincent, wat maakt het nou uit, hoe veel mensen doen zo en dat de oksel helemaal zweet. Ze hebben ook gewoon zweetdruppels, ze zijn bang ergens voor, komt et zweet. Vind je het erg? Je ligt daar gewoon dom. Weet je wat je moet doen? Gewoon erover praten. Lig je daar, ja nou lig ik hierzo, ik voel me echt heel erg ongemakkelijk en dan ga je dat doorbreken, doordat je zegt: zullen we samen in bad gaan?

Ja, maar ik kom vaak al niet op het eerste bonk dat we samen liggen, zeg maar, dan ben ik al bij drie uit, drie slag, ga maar op de bank zitten.

Schittering: Help me.

Kom maar eens een keer een weekend bij me.

Schittering: Dan ga je bij haar liggen.

Er wordt gelachen.

Kroelie, kroelie.

Schittering: Weet je hoe fijn het is als je echt leert om kroelie, kroelie te doen, echt kroelie, kroelie. Ik heb het moeten leren, omdat ik ben uit een verschrikkelijk gezin vandaan gekomen en ik heb veel meegemaakt, ik ben ook verkracht et cetera. Kroelie, kroelie is zo vertederend.

Beetje elkaar een beetje aaien.

Schittering: Met Nino lag ik half op zijn rug, gewoon half op zijn rug. Hij was zo zacht als boter. Hij was meer een wijf dan een man, zo zacht. Maar deze persoon niet, dus ik zei tegen hem: laat dat. Hij zei: je gooit je zo op mij, weet je? Ik zei: ja, ik wil je vasthouden. Nou, ik moet dat ook doorbreken, dat vindt ie niet prettig. En ik, dan zit ik heel eenzaam in mijn hoekie. Dus ik ga het doorbreken, ik ga erover praten in de auto. Niet aankomen, niet aankomen. En ik zielig alleen daar in die hoek. Dingen aangeven, praten doorbreekt.

Communiceren.

Schittering: Communiceren, praten doorbreekt. Als je niet praat... Ik zet de fles wel bij je schat, dan pak ik wel.

Je mag uit de fles drinken hoor, geen probleem.

Schittering: Het mag gewoon, het zijn maar druiven... Het is belangrijk om je eigen angsten te overwinnen en deze angsten zijn gewoon voor velen aanwezig. Lammieke heeft het ook, deze angst. Lammieke zit hier ook ergens in. Wat voor vraag heb jij lieverd?

Nou, ik heb Lammieke hier. Hoe ontstaan al die angsten? Is dat het aard van het beestje, heeft het alleen met vorige relaties te maken, ervaringen in dit leven te maken, of ook uit vorige levens?

Schittering: Nou, dit leven. Dit leven. Uit vorige levens kunnen ook een aantal angsten mee geboren worden, dat is uiteraard, zegt mijn Meester. Is ook uiteraard waar, dat het gewoon meegaat, maar in dit leven moet jij dus de angsten doorbreken. Dus het kan zijn, stel dat je vermoord bent geweest, dat je gewoon bang bent voor moord. Vroeger was ik altijd bang als mijn vader achter mij liep, dan deed ik zo, omdat hij heeft een keer een leven met mij gehad en toen heeft ie een klap op mijn hoofd gegeven. Dat is heel veel levens terug. Nou, dat was nog in mijn systeem. Of dat je gewoon iemand niet meer vertrouwt omdat je ook weer daar een associatie mee hebt. Dus het kan in dit leven ontstaan, maar het kan ook nog in de blauwdruk zijn van vorige levens. In dit leven moet je het natuurlijk overwinnen.

Kun je gewoon in het algemeen, met betrekking tot angsten, jezelf daartoe dwingen, om jezelf zeg maar voor het blok te zetten om dat te gaan doen?

Schittering: Ja, ja, mijn Meester heeft mij dat ook geleerd, omdat ik heb hoogtevrees. Ik heb heel veel angsten. Ik ben hypochondrisch et cetera. En hij heeft me geleerd om die dingen echt los te laten en ik kan je vertellen, hypochondrie zit in mijn blauwdruk, ook hoogtevrees, claustrofobie, smetvrees, al die dingen. Ik had een eetverslaving, dat ik chips achter mekaar at. Wel twee zakken at ik leeg, toen ik kind was of chocolade op ging eten. Dus verslavingsgevoelig, zeg maar, dat ik gewoon een koek helemaal op moest eten en niet... Maar alles heb ik overwonnen. Ik eet geen koek meer en ik eet bijna geen chips meer, al die dingen. Maar het zit wel in je blauwdruk. Dat betekent dus dat je dat met je mee draagt.

Maar stel dat je hoogtevrees hebt...

Schittering: En dan ga ik het juist doen.

Dan ga je juist bungeejumpen of whatever?

Schittering: Ja.

Maar is het dan zo dat op het moment dat je dan uiteindelijk met die knikkende knieën naar beneden springt, dat je dan gelijk van je angst af bent?

Schittering: Nee, nee, dat moet je blijven herhalen. Dus elke keer dat je het doet, dan moet je het gewoon weer voelen, tot je op een gegeven moment niet meer bang bent. Ik heb het geleerd door eigenlijk Wybe. Wybe is dus een persoon die echt overal op ging en mijn andere vriendjes die lieten me gewoon lekker op de bank zitten wachten tot zij van de attracties vandaan kwamen. Dus dat vond ik heel vervelend, dan zat ik twee uur te wachten tot zij weer uit de rij kwamen, bij wijze van spreken, bij Walibi, of... En Wybe die tolereerde dat niet. Dus Wybe die zei gewoon van: jij gaat er ook op. Dus ik ging er wel op, gillend en trillend, aan alle kanten zat ik vast of zo en ik ben overal ingegaan en ik ben zelfs op de grootste dingen geweest, meters hoog waar je gewoon zo hangt. En ik heb mijn dochter dat ook geleerd en mijn dochter die doet ook al die dingen. Al die enge dingen doet mijn dochter. Ik heb het haar al geleerd sinds ze klein is, maar bij mij was het ingeslopen in angst, dus alle waterattracties... Ik voel hem wel keer op keer. Het is niet zo dat ik denk: oh het doet me niks. Dus keer op keer ben ik bang om het te doen, maar het wordt steeds minder doordat je het doet. Ik moet je wel eerlijk bekennen, soms gingen we in PortAventura, daar werkte onze Marianne ook, nou op een gegeven moment dacht ik van: oké, nou ik ga wel eerst een glaasje wijn pakken ergens, want dan durf ik het weer beter. Maar doordat je het gewoon even pakt, die angst aanpakt, dan wordt het op een gegeven moment gewoon niet meer eng. Ik weet nog de eerste keer dat ik seks had, was ik ook bang. Ik was ook bang om op een gegeven moment mijn kleren uit te doen. De eerste keer dat ik naar school ging, was ik ook bang. Dus stel dat mijn moeder niet zei: je gaat nu naar school, dan was ik nu nog thuis. Niet dat het veel op heeft geleverd, de school, maar ik weet wel dat ik overal bang ben geweest. Het eerste sollicitatiegesprek ben je ook bang. Dating, nog steeds als ik, nog steeds... Gisteren, hij heeft echt zo'n strak lijf, ik zei: mijn badjas, ik ga nog niet zo lopen. Ja, dan denk ik: dan ziet ie daar mijn zwangerschapsstriemen en mijn dikke vetbuik. Hij heeft een sixpack, weet je. Ja, dan ben ik ook een beetje bang dat ie denkt, weet je. En het hangt dan een beetje meer. Dan ben ik ook bang.

Jij denkt: vindt ie me dan wel aantrekkelijk?

Schittering: Dus je gaat bloot, dus ik voel wel die angst, maar toch doe ik het. Toch doe ik het. Angst betekent juist doen. Dus als jij bang bent om een hond aan te raken, moet je juist de hond aanraken. Kijk wat ie met je doet, wat kan ie met je doen?

Dus als wij een groepje hebben, zeg maar van zestien mensen, die bindingsangst hebben, dan moeten we elk weekend bij elkaar logeren?

Schittering: Ja.

Om zo van die angst af te komen.

Schittering: Als jullie graag gezelschap willen hebben, mag. Natuurlijk, zegt Isaak, dat mag, natuurlijk helemaal geen probleem. Maar het is wel zo, ik ken mensen die hebben angst om mensen gewoon op bezoek te krijgen. Die laten mensen buiten. Ze denken: ik ben niet gezellig genoeg.

Heb je daar moeite mee om mensen bij je in huis te hebben?

Ja, dan ben ik blij als ze weer weg zijn.

Schittering: Zij niet, zij is heel gastvrij. Zij is juist, ze haalt je van de straat naar binnen, kom maar binnen, blijf logeren, kom nog wonen hier ook.

Ja, we hebben een heel open huis. Dat klopt ja.

Schittering: Ik heb me altijd bij jou op mijn gemak gevoeld, uren en uren en ik mis dat ook echt zeer. Maar aan de andere kant heb ik nu een andere doelstelling, zolang Isaak het zegt. We zien wel hoe ver we komen, zijn besluit. Maar ja, ik heb het ook gehad vroeger, toen ik ook niet wist, ja dan ben ik niet gezellig genoeg en dan moet ik je vermaken of zo.

Ja, zo.

Schittering: Ik snap wat je zegt, maar ja je kan ook gewoon zeggen simpelweg: als het niet meer leuk is dan zeg je: ik ga naar bed.

Of je gaat, Julie die doet dat, die is ook al wel zo vrij, als ze even op de bank wil liggen met een dekontje, dan doet ze dat gewoon.

Dan doet ze gewoon haar ogen dicht?

Ja, dan gaat ze even slapen.

Die vrijheid moet er ook zijn natuurlijk hè.

Schittering: Ja, ja, je moet de vrijheid ook pakken, je moet pakken. Toen ik bij haar was, ik was niet te bekennen, alleen op een bepaalde tijd voordat ik ging werken en daarna was ik ook niet meer te bekennen, tot ik gewoon vrij was. En als ik echt vrij was, dan was ik echt gewoon heel gezellig met haar aan het doorzakken en dat was het. Maar dan nam ik mijn tijd en ruimte en heel veel mensen hebben een open huis gegeven en ik kan ze niet meer tellen hoeveel. Maar ik pak mijn eigen energie, mijn eigen ruimte. Dus ik kom binnen en ik voel gezellig, ik blijf, vind ik het niet meer gezellig, ga ik weg. Maar ja, ik zeg ook heel makkelijk tegen iemand: ga weg. De vorige keer heb ik ook gewoon iemand opgepikt. Chantal had vervoer op maat, ze is blind. En de taxichauffeur zag er wel lekker uit, dus ik...

Er wordt gelachen.

Dat kan toch niet, dit? Hoe kan dat nou, man?

Ja, dus dat moet jij dus gaan leren.

Schittering: Dus op een gegeven moment, het was ook een jonge knul, die was vierentwintig of vijfentwintig of zo en ik zei: hé niet weggaan, toen deed ik de deur open, zo wat een lekker ding ben je toch. En hij keek me zo aan en hij zei: kom mee. Dus ik ging voorin zitten en Chantal zei: ik schaam me dood voor jou.

Ze denkt: oh, god.

Schittering: Daar gaat mijn vervoer op maat, weet je? En hij bracht haar eerst naar huis en toen gingen we eerst de kroeg nog in, een drankje nemen, en voor ik het wist zat ie op mijn bank. Toen hebben we een beetje zitten zoenen en toen dacht ik: ik heb geen zin meer in je en toen heb ik gezegd: nou, ik ga naar bed. En dan zeg ik gewoon: ik ga naar bed toe. Ik breng je buiten, ik zet je even buiten, klaar en dan whatsappen we wel of wat dan ook, als ik zin heb, weet je. Heb ik geen zin dan hang ik op. Ik doe gewoon wat ik wil, maar het was wel gewoon heel gezellig. Ik had geen zin om verder te gaan dan dat stuk.

Ik zat te denken: ik ga de volgende keer met jou een taxi nemen, dan ga ik kijken hoe je dat doet.

Schittering: Het is heel simpel. Ik ben niet bang om dus te versieren. Ik presenteer mezelf dan.

Ja, maar daar ben ik ook niet bang voor, om te versieren.

Schittering: Nou mooi, maar ga dan een stapje verder dan versieren. Ik bedoel versieren, ja dat is een tijdmoment hè.

Leuk moment.

Schittering: Ja, hebben we het lekker. Ja, maar je kan ook verder gaan dan dat stuk. Je kan ook echt een relatie aan gaan. Ik ben wel een relatietype, ik ben niet een losbandig type, al lijkt dat zo. Ik ben een relatietype. Acht jaar, vijf jaar. Met Nino ben ik nou tien maanden geweest, maar ik ken hem vijf jaar. Maar hij heeft me geholpen. Maar daarna, als ik vrijgezel ben dan vlieg ik en als ik jou op straat zou tegenkomen en ik vind jou een lekker ding, dan sta ik gewoon voor je neus en ik zeg het je gewoon. Ik zeg gewoon: hé lekker ding, heb je zin om wat met mij te gaan drinken? En als je nee zegt, dan zeg ik: oh, dat doet zeer zeg, en dan loop ik door. Dat was een au-moment.

Het was ook een echt au-moment.

Schittering: Een moment hoor.

Ja, moment ja. Tuurlijk een afwijzing is toch nooit leuk.

Schittering: Dan loop ik door. Dus je moet altijd...

Hij krijgt nou zijn om kroelie, kroelie te doen. Wat drink je?

Wijn ook.

Droog?

Ja.

Oké.

Schittering: Wil je nu ook wat?

Nee, nee, nee.

Schittering: Je moet altijd eerlijk en oprecht zijn over wat je gevoelens zijn en nooit die gevoelens onderdrukken.

Ik heb het inderdaad geleerd nu, na al die boeken die ik gelezen heb. Nu ben ik ook een beetje bezig met wat is je echtheid. Dus als je gevoel op dat moment zegt: dat moet je doen, dan moet je dat ook gewoon even doen.

Schittering: Ja, precies. En dat is leuk. Weet je hoe geinig dat is? Het is zo geinig als jij jezelf tegen komt in je angst.

Dat heb je toch ook gezien? We zijn een paar keer in Elburg geweest op zaterdagmiddag en we zitten daar met zijn vieren aan een tafel en dan komt er mijn op tafel en bam, alles wordt eruit gegooit. En al die mensen om ons heen...

Die luisteren mee.

Schittering: Ja, de mijne, ik hoop dat ie nog komt, ik wil dat jullie hem echt zien, effe meemaken. In de mijne zit één grote bonk energie. Wat er in zijn hoofd speelt? Geen idee. Maar hij denkt niet echt na. Dus betekent dat ie geen angst heeft gehad om een nieuw leven op te pakken.

Hij doet gewoon wat in zijn hoofd op komt.

Schittering: Ja. Ik ben ook niet bang voor een nieuw leven. Hij heeft ook geen angst om aan mij te vragen gisteren van: koop voor mij een keyboard.

Ja, dan ga ik dat ook vragen: koop voor mij een Audi A3, een zwarte kleur.

Schittering: Ja, maar weet je als jij anders bent dan de saaie mens -saaie mensen zijn mensen die volgens de normen en waarden leven die ze mee hebben gekregen- als je daar buiten loopt, dan ben je het zwarte schaap. Maar zwart schaap valt altijd op. Nou, ik wil liever opvallen in de massa dan niet. En weet je wat het is? Welke beroemdheden komen op tv? De zwarte schapen. De zwarte schapen, die worden beroemd, want die vallen op. Die hebben iets bijzonders, een soort charisma. Dus we hebben hier nog een vrouw en die heet dus Rietje. Dat kind is een mooi mens, maar ja, ook zij zou haar angsten moeten overwinnen.

Ja. Ik weet niet of het een vraag is of een constatering. Angst heeft altijd bij mij te maken met het onbekende, want je houdt toch vast aan wat je hebt. Wat je krijgt moet je maar afwachten. Er is ook angst voor ziektes natuurlijk. Angst dat het met je kinderen niet goed gaat, dat je niet de goede woorden spreekt, niet aardig genoeg bent naar de ander, niet meer voor een ander kan betekenen. De angsten, niet te voldoen aan wat een ander van mij verwacht. Je ziet het zo, het is een hele lijst. Lieve groet, Rietje.

Schittering: Onze Rietje, die heeft zoveel angsten gecreëerd en geschapen, dat ze gewoon al jaren in hetzelfde zit. Jaren hebben we het over, dus niet een maand, of twee weken, of een dag, of een uur, of een minuut, jaren. Jaren heeft ze een bepaalde gedachte gecreëerd en dat is puur angst om voor

haarzelf te kiezen. Dus zij blijft constant in een soort wereld hangen en die wereld is constant hetzelfde. Het is net of je constant dezelfde droom hebt, dat je er niet uit kan stappen. Dus onze Rietje kan niet uitstappen uit haar leven, omdat ze bang is om haar leven opnieuw kleur te geven. Dus zij moet leren om hetzelfde te doen als jij. Ik zie jou als een rolmodel, omdat je had het perfect in mijn oog, jij had een perfect gezin, met je hond bedoel ik, een gezin, Jade en een man. En op de een op de andere dag, poef, was de illusie weg. En jij koos om door je angst heen te gaan. Je had ook gewoon kunnen zeggen: ik vergeef je, ik neem het voor lief en ik ga verder, omdat dan heb ik al die shit niet op mijn dak. Alles wat je nu mee moet maken is de wet van oorzaak en gevolg, dat is de shit. Dus jij bent een krachtig type, omdat je kiest om het los te laten, je kiest om hem niet te vergeven. Wel om te vergeven, maar niet op die manier dat je teruggaat.

Nee, niet in partnerschap.

Schittering: Je kiest voor een nieuw leven, dus helemaal niks. Je weet dat er veel boven je hoofd hangt. Je weet dat er schulden boven je hoofd hangen, het geldaspect, je broer die daarin meegaat. Al die dingen hangen boven je hoofd en toch kies jij voor jezelf. Nou, dat zou onze Rietje ook moeten doen. Onze Rietje zou moeten kiezen voor haarzelf en een eigen leven moeten oppakken. En niet zich verschuilen achter de kinderen, niet achter d'r man, of niet achter die, of niet achter dat, alleen voor haarzelf leven, zoals zij dat wenst en wil. Dan staat haar leven pas open en dan wordt ze gelukkig. En voor die tijd, voordat ze dat doet, kiezen bedoel ik, blijft ze gewoon ongelukkig. Ja, dat is simpel toch? Heel simpel.

Ik ben toch wel een gelukkig mens.

Schittering: Ik heb niet gezegd dat je dat niet was.

Ga je nog twijfelen dan?

Nee, ik ben gewoon nieuwsgierig.

Schittering: Als jij gelukkig bent dan weet jij zelf dat je gelukkig bent.

Zo is het.

Schittering: Dan moet je nooit zeggen: ik ben twijfelachtig daarin.

Je gaat bevestiging zoeken, dus wat is het dan?

Ik ben altijd zo nieuwsgierig in elk geval.

Schittering: Het ene wat hier eigenlijk verteld wordt in deze les, in deze cursus, is simpel. Het wordt tijd dat degene die angst heeft voor liefde, dus we hebben het liefdesaspect nou aangepakt, dan moet je je droom leven daarin. Droom je liefde en zorg dat je liefde jou zodanig gaat vervullen dat je zegt: ik ben tijdelijk, of misschien heel lang tijdelijk, of kort tijdelijk, het zal altijd tijdelijk zijn, maar sterven zal je, gelukkig, in die ervaring. Jij gaat leren, jij krijgt dus huiswerk, jij gaat leren om erop af te gaan.

Sorry, om?

Schittering: Om erop af te gaan.

Er wordt gelachen.

Oh, my god, dat wordt wat.

Hoelang heb ik daarvoor de tijd?

Tot de volgende les dus.

Schittering: Dus jij gaat gewoon zorgen dat je gewoon je angst gaat overwinnen en juist gaat doen waar je bang voor bent. Dus een nacht doorbrengen met kroelie, kroelie is jouw huiswerk.

Een nachtje maar Vincent.

Het zweet staat gelijk op mijn voorhoofd. Oh jongens...

Er wordt gelachen.

Het is zo gepiept toch?

Ik vind die andere cursus toch leuker denk ik.

Oh, hij is al rood geworden.

Ik voel dat zijn energie denkt: oh, god.

Hoe ga ik dat dan doen?

Schittering: Help! Ik moet ook de angst overwinnen, dus als ik het kan, kan jij het ook. Een nachtje gewoon kroelie, kroelie doen.

Een hele nacht?

Schittering: Ook kroelie, kroelie doen, leer kroelie, kroelie te doen. Leer kroelie, kroelie doen, al is het alleen maar gewoon zo'n persoon vasthouden, dan knuffel je even, dat is een begin. Dat is een begin en dan ga je verder. Heb je seks? Heb je seks in je leven?

Nee.

Schittering: Ook niet, oh, wat jammer zeg. Weet je, ik leef me bijna uit, nee hoor.

Er wordt gelachen.

Nou, dan doe je dat toch. Wat houdt je tegen?

Ik durf volgende maand niet meer te komen. Ik hoop dat er dan wat meer mannen bij zitten.

Er wordt gelachen.

Ja, er komen er nog twee bij.

Schittering: Ik heb nog een klein maffiatype aan de haak geslagen, ik weet niet of ik je dat aan kan doen. Ja zo, heb je er geen zin in dan?

Het is een beetje, het deurtje zit helemaal dicht zeg maar, met een paar sloten erop.

Die jongen moet geholpen worden.

Schittering: Oké.

Dat is echt zo, ja.

Schittering: Jij doet graag dienstverlening toch?

Ik doe het wel even voor.

Ik doe het wel even voor, zegt ze.

Julie geeft Vincent een knuffel.

Hier Vincent, hoe voelt dat?

Doodeng.

Schittering: Hou je ogen dicht en voel het dan.

Hoe voelt dat?

Voel je gelijk hoe warm ik het heb?

Ja, ik zie het aan je.

Oh, hij wordt zo ongemakkelijk als wat.

Schittering: Dat was een kleine kroelie, kroelie, dat was een seconde kroelie, kroelie.

Maar hoe voelt dat?

Schittering: Ik ga er gewoon opzitten, zo hupsakee, met mijn zware lijf.

Nee, ik ga gelijk heel zachtjes.

Nee, het voelt wel prettig, maar wel heel ongemakkelijk.

Schittering: Ja, dat komt doordat je angst hebt.

Omdat je mij niet kent.

Schittering: Nee, dat is omdat het zijn angst is.

Ja, nee, dat moet niet uitmaken.

Schittering: Dat moet niet uitmaken.

Alleen ik heb daar vroeger geen last van gehad, ik heb dat sinds een jaar of vijf, zes, zeven heb ik daar opeens heel veel last van. Dus ja, dan zit je je af te vragen: wat is er dan gebeurd? Wat is dan de trigger waar we het over hadden? Maar ik kan hem niet verzinne, maar dat was voorheen nooit.

Jij was geopereerd geweest heb ik begrepen?

Ja, nu twee jaar geleden, maar ik had het daarvoor al.

Er is een trigger bij hem geweest waardoor hij die angst heeft.

Wanneer is het gekomen? Ik kende het vroeger ook niet.

Heb jij een negatieve ervaring gehad met een meisje?

Nee, niet dat ik echt bewust van ben, nee.

Schittering: Hoelang was je langste relatie dan?

Een jaar, hooguit.

Schittering: Toen heb je toch ook kroelie, kroelie gedaan?

Ja, maar toen voelde het net wat je vertelde, dat ken ik, dat voelde fantastisch, dat voelde ook hartstikke goed. Alleen ja, of het dan na die relatie is geweest? Daarna is het gewoon weg, ik heb er geen behoefte meer aan en angst.

Schittering: Oh, nou er zijn er meer. Onze Elsie, die heeft ook een beetje problemen met binden, omdat ja ze is ook gewoon heel erg gekrenkt. Ja, dus ze kan ook zo aansluiten aan deze rij. Er zijn genoeg mensen. Onze Lammicke kan ook zo aansluiten aan deze rij. Ja, deze ook hoor. Harald, heb jij een vraag van Harald?

Nou, die heeft een heel verhaal. Ik heb voor de eerste les geen bijzondere vragen. Even zien hoor, nee heeft niet echt vragen.

Schittering: Oké en Elsie? Heeft die wel vragen?

Elsie: Mijn vraag voor vanavond aan Isaak is dat ik er wel heel veel moeite mee heb om een doel voor ogen te hebben, of vooruit te kunnen. Ik laat het gewoon zo weer los en vergeet het dan ook weer. Hoe kan ik hier beter grip op krijgen en bouw ik mijn zelfvertrouwen weer op?

Schittering: Hoe ze haar zelfvertrouwen moet gaan opbouwen? Ze moet weer gaan vertrouwen dat ze dus eigenlijk gewoon simpelweg net zo belangrijk is als de rest. Ze moet gewoon geloven in haarzelf. Dat ze gewoon gelukkig kan zijn in het leven met haarzelf, daar moet ze op gaan vertrouwen. Zich niet meer verliezen in haar onzekerheden en ook weten: ik

mag er gewoon zijn, simpelweg dat. Als je dat weet dan heb je het gewoon goed. Als je weet wie jij bent dan is het goed. Ze moet gewoon weten wie ze is en eigenlijk onrust uit haar leven weghalen en ook gewoon weer gaan geloven in de liefde. Volledig ook overgave, zoals we hierover hebben besproken. Dus de mensen die wij hier eigenlijk vandaag in de cursus hebben, krijgen eigenlijk allemaal dezelfde antwoorden. Dat heeft mee te maken, liefde.

Ja, neem het weer tot je.

Schittering: Ja, neem het weer tot je. Wees gewoon een voorbeeld voor jezelf, dat je zegt van: ik ben mijn voorbeeld, ik wil gewoon me open stellen. En eigenlijk ook huiswerk op gaat verrichten van: ik ga gewoon openstaan voor dat stuk liefde. En hoe bang ik ook ben, het interesseert me niet, ik ga er gewoon doorheen. En als je dat doet dan kom je tot rust.

We hebben mooi huiswerk.

Schittering: Ja, ja, allemaal. Allemaal die dus nu zonder liefde rondlopen in een mannelijke vorm of een vrouwelijke vorm, richt jezelf op je gevoel, kijk of je daar behoefte aan hebt. Heb je daar behoefte aan dan ga je gewoon zeggen: ik ga ervoor. En dat betekent: al loop je tien blauwtjes, doet er niet toe. Beter tien blauwtjes dan geen een blauwtje.

Inderdaad gewoon durven.

Schittering: Ja, en gewoon genieten en het ook mededelen aan je medemens, dat je het hebt gedaan. Niet met een geheim lopen. Al heb je bij wijze van spreken iemand genomen die getrouwd is, de mens die getrouwd is, is verantwoordelijk voor zijn zichzelf. Jij bent daar niet verantwoordelijk voor. Dus jij moet in het reine komen met jouw gevoelens daarin en die persoon natuurlijk ook. Ja?

Even daar een vraag op. Ik ben voetbaltrainer. Je zegt net het is niet jouw verantwoordelijkheid op het moment dat iemand getrouwd is. Nou, één van mijn spelers heeft een relatie of een vriendin en die vriendin wil seks. In dit geval met mij.

Schittering: Nou, lekker toch?

Ja oké, maar ik heb het van de hand gewezen, want het gaat wel om één van mijn spelers. Op het moment dat dat verhaal dus uitlekt... Ja, nu moet ik wel.

Schittering: Het is niet jouw verantwoordelijkheid. Kijk, de spelers daar ben je professioneel mee bezig, je doet je vak, in de richting van vak. Dus je doet je werk goed. Maar je bent niet verantwoordelijk wat er in hun privé energie gebeurt. Daar is hij verantwoordelijk voor en daar is zij verantwoordelijk voor. En natuurlijk moet jij in het reine komen met je eigen gevoelens daarin. Dat is het. Dus als jij seks wilt hebben met haar, moet je gewoon die ervaring opdoen, omdat niemand hier in deze maatschappij is monogaam. Het is alleen dat je kiest voor monogamie, maar je bent het van oorsprong al helemaal niet.

Je hebt niet iets met een vertrouwensband, een vertrouwensrelatie?

Schittering: Nee, nee. Het is anders als je een therapeut bent. Als je een therapeut bent dan is het gewoon heel anders. Dat betekent dat de patiënt, de cliënt, kwetsbaarheid heeft. Kwetsbaarheid mag je niet misbruiken, dat is anders. Maar als je gewoon een aards beroep hebt, net zoals collega, of desnoods je baas, maakt niks uit. Blijf van de cliënten af, dat wel.

Je krijgt een vrijbrief, Vincent.

Dat is goed.

Misschien vervel je je om te wachten tot de volgende les.

Ervaring Vincent, ervaring.

Schittering: Ja, dus een therapeut is dus niet iemand die... Dus stel dat je een helderziende waarneming bij mij komt nemen en ik ga met jou dan naar bed, nou dat is anders. Nee, dat is anders. Dit is iets anders. Helderziende waarneming en ik vind je leuk in de zaal en ik ga met je daten, dat is wat anders. Maar als ik jouw therapeut ben, dat ik je begeleid in je traject van zwakheid om weer beter te worden en ik ga dan in die tijd van therapie met jou naar bed, dat kan niet. Maar het is me weleens overkomen dat iemand gewoon naar me toe is geweest omdat ie gewoon nieuwsgierig is en die had meer behoefte. Gewoon iemand die een kaartlegging wilde, zeg maar, dat valt er buiten, de therapeut zijn. Dat is gewoon dat je mijn gave even komt opzoeken. Maar als ik zeg: je bent mijn patiënt, mijn student, dan geeft Isaak geen goedkeuring erop. Behalve als de therapie afgelopen is en we zijn allemaal gewoon weer vrij van elkaar en we komen elkaar weer tegen, of we ontmoeten elkaar, dan mag het wel, maar niet tijdens die relatie, patiënt therapeut relatie.

Ik ben geen patiënt van jou toch?

Schittering: Nee.

Oké.

Schittering: Nee, je bent geen patiënt van mij.

Je maakt nog een kans.

Ik heb nog een kans.

Vincent moet lachen.

Schittering: Je bent geen patiënt van mij. Je bent pas een patiënt van mij als je echt in therapie komt. Nu ben je een student van mij, omdat je in de cursus zit. Dat is iets heel anders, maar daar zijn wij volwassenen voor en kunnen wij zelf over beslissen. Je bent niet zodanig ziek, dat ik jouw

kwetsbaarheid misbruik. Als je therapeut bent dan is dat wel zo. Waarom zeg ik dat? Omdat heel veel therapeuten vergripen zich aan hun patiënten.

Je komt dat zo veel tegen. Ik heb heel veel klanten die dat hebben meegemaakt.

Schittering: Ja, omdat een patiënt is zwak.

Is kwetsbaar.

Schittering: Ja, dus hij kijkt tegen hem op. Het is net als dat ik mijn kind zou misbruiken. Omdat het kind kijkt tegen mij op en stel dat ik dan met mijn kind zou spelen, dat mag gewoon niet.

En het gebeurt heel veel.

Schittering: Ja, eigenlijk zeggen we dit puur, omdat het is eigenlijk ook iets waar heel veel mensen angsten voor hebben, omdat ze dus eigenlijk naar een therapeut gaan. Ze moeten gewoon op die tafel liggen, ze worden misschien gemasseerd of et cetera en voordat je het weet wordt je vergrepen en dat is echt absoluut fout. Zullen we het hierbij houden?

Ja.

Schittering: Oké, namasté.

Namasté.

Hoofdstuk 7

Bijeenkomst 8 maart 2013

Schittering: Mijn Meester zegt namasté voor degenen die mij horen. Mijn Meester zegt: als liefde er is, dan is dat alleen maar een zaadje, meer dan dat is het niet. En een zaadje kan alleen ontkiemen en dan krijg je een dood zaadje of een bloeizaadje. Maar heel vaak is het zo dat je dus het zaadje in het donkere gebied gaat zetten en op dat moment gaat ie niet ontkiemen en dan gaat ie sterven. En zo doen heel veel mensen dat. Ze zijn bang dat er een mooie bloei uitkomt en dat noemen wij blokkade. Het gaat alleen maar om het feit dat twee zielen elkaar aardig genoeg vinden. En als je elkaar aardig genoeg vindt, alleen maar het woord aardig hebben wij het over, dan ga je gewoon aardig een zaadje neerzetten en dan kan je het laten ontkiemen tot iets moois. En hoe langer je met dat moois bezig bent, hoe meer liefde je ervoor gaat voelen. Maar in het begin is het er helemaal nog niet, omdat je kent elkaar eigenlijk nog helemaal niet. Het is helemaal nog niet ontkiemd. Dus Meester Isaak zegt: ik heb hier twee prachtige mensen, die zijn de cursus ‘Overwin je angsten’ ingegaan. En jouw angst... Zorgzame, namasté.

Namasté, Schittering.

Schittering: Is, zegt mijn Meester, om dus eigenlijk jezelf volledig te laten gaan. Jouw angst, namasté.

Namasté.

Schittering: En dan hebben we het over, jouw spirituele naam?

Lotus.

Schittering: De Lotus, had je wel kunnen zeggen ook. Ik ken ze niet meer allemaal uit mijn hoofd.

Het zijn er zo veel.

Schittering: De Lotus, mooie naam. Wat betekent de Lotus?

Ik heb het opgezocht. Het heeft verschillende betekenissen: schoonheid, zuiverheid, puurheid, reinheid, dat is tenminste wat ik...

Schittering: Dat is een mooie naam die wij jou hebben gegeven, en die verdien jij honderd procent.

Oh.

Schittering: Nou dat kan echt niet zoveel kwaad hè, wat ze net heeft opgenoemd, ga je niet in verweer zetten tot ons, zegt Isaak. Mijn Meester zegt: het is belangrijk dat we gewoon ons af gaan vragen: wat hebben we eigenlijk nodig? Het gaat niet om de gestalte van de persoon, het uiterlijk van de persoon, het gaat om dat je iets laat ontkiemen. Ik vind zelf dat ie het heel mooi zegt, want het is misschien een les, ook voor mij. Ik ben nog zo'n springveer, ik weet niet wat ik moet kiezen. Snoepwinkel, die smaakt toch ook goed, weet je? Ja, maar ja, dan is die uitgesnoept en dan is het van: ja en nu? De basis hè, de basis van overwin je angsten. Jij hebt hier geen schuld aan. Oké, waar jij misschien in plek woont, is misschien niet zijn energie, maar dat heeft helemaal niets mee te maken met degene die daar woont. Al woont ze in een sloppenwijk. Het heeft gewoon mee te maken dat je de persoon eigenlijk tot je wilt nemen en iets wilt laten groeien. Seksuele energie is wat anders dan emotionele energie. Emotionele energie is eigenlijk dat je gewoon emoties naar elkaar toebrengt. Oh jee, oh blokkade. Wie ben jij? Oh ik ben de Lotus. Ik ben de Zorgzame, oh, oh. Dus dat zit ertussen. Jullie hebben dus dezelfde vorm van energie, van wij laten niet onze emoties volledig zien, onze kwetsbaarheid. Maar kwetsbaarheid is kracht hebben we altijd gezegd en dat zouden we altijd blijven zeggen. En jullie moeten jullie kwetsbaar op durven te stellen. We vinden het jammer, dat we hier twee prachtige kinderen aan tafel hebben, die dus deze blokkade nog niet hebben overwonnen. Omdat dat is een prachtige vrouw en een prachtige heer. Twee prachtige bij mekaar maakt alleen nog prachtig meer. Dus als daar een

blokkade is, dan spreekt men daarover. Het is makkelijker, altijd, om de exit-weg te pakken. Het is altijd makkelijker om te zeggen: ik loop terug, dan ik loop vooruit. Want terug ken je, vooruit weet je nog niet. Dat is wat mijn Meester zegt.

Hoe zit dat, of hoe werkt dat als er een iemand is die zich wel probeert kwetsbaar op te stellen en een ander die in een angst zit, of in een blokkade zit?

Schittering: Dat is een goeie vraag. En, heb jij een spirituele naam? Nee, dan groet ik Vincent.

Namasté.

Schittering: Namasté. Mijn Meester die zegt: als de ene zich kwetsbaar opstelt, dan moet je die kwetsbaarheid koesteren. En dan moet je nooit de kwetsbaarheid breken. Dat betekent dat op het moment dat iemand zich kwetsbaar opstelt, dat je juist eigenlijk het naar je toe moet nemen en eigenlijk moet leren van de persoon die kwetsbaar is. Maar heel vaak brengt die kwetsbaarheid angst teweeg bij de persoon die niet kwetsbaar durft te zijn. Dus die probeert die kwetsbaarheid weg te duwen en dus die persoon te breken op dat moment. Dan heb je karma.

Nog één keer, dat volg ik niet.

Schittering: Mijn Meester houdt niet van twee keer vertellen.

Oh.

Schittering: Maar misschien hebben jullie het gehoord.

Ik begrijp het niet precies.

Jij vraagt: als de een zich kwetsbaar opstelt en de ander niet, dan zegt Meester Isaak: dus degene die zogenaamd daarboven staat, die mag nooit diegene die zich zo kwetsbaar opstelt, breken. Dat mag jij dus niet doen. Doe jij dat wel, dan bouw jij karma op, want

hij stelt zich kwetsbaar op, stelt zich open tegenover jou en als jij daar misbruik van gaat maken, gebruik of misbruik, hoe je het ook wilt noemen, dan bouw je karma op.

Schittering: Karma is de wet van oorzaak en gevolg. Dus de gevolgen zijn op dat moment datgene wat je zelf hebt veroorzaakt. En wij zeggen dat je eigenlijk altijd de persoon die liefde uitstraalt, die liefde eigenlijk moet aanvaarden. Wij hebben jou lief, maar zijn wij dus kwetsbaarder dan jij? Nee, wij zijn alleen maar kwetsbaarheid door onze liefde. Als jij gemeen doet, dan raak je ons hart, maar wij zijn spiritueel niet kwetsbaarder dan jij. We zijn misschien nog sterker dan jij, omdat jij bent menselijk bezig en wij zijn spiritueel bezig. Spiritualiteit is eigenlijk de oorsprong waar jullie eigenlijk allemaal vandaan komen en eigenlijk ook waar jullie allemaal naartoe gaan. En als jullie dat eigenlijk, zegt mijn Meester Isaak, tot jullie nemen in gedachtes, woorden en daden, dan is de wereld voor jullie open. Mijn Meester zegt ook: op het moment dat jij je hart opent, moet je eigenlijk altijd dit zien, je opent hem voor jezelf en wat de ander ermee doet, dat is niet aan jou. Je opent hem voor jezelf. Hij zegt: wel goed Nederlands praten, je opent hem voor jezelf.

Maar Tresi...

Schittering: Eh...

Sorry, de Schittering.

Als je... Laat ik het anders zeggen. Ik vind iemand leuk, interessant, er is een bepaalde vrouw die ik leuk, interessant vind. Die vrouw valt op vrouwen, zegt ze, heel toevallig. Ik heb mijn queeste opgesteld naar haar toe door een aantal keren duidelijk te maken dat ik haar leuk vind en haar gewoon beter wil leren kennen. Zij voelt die klik, dus er is interesse, alleen zij durft niet.

Schittering: Dan moet jij je best doen.

Maar tot hoever gaat dat? Dat vraag ik me dus af.

Schittering: Er is geen grens.

Vraag maar aan de Zonnebloem, die weet hoe het werkt nu.

Hoezo?

Nou, ik heb vijftien jaar een relatie gehad met een man en uiteindelijk paste dat niet meer voor mij, was ik daar gewoon niet meer gelukkig en toen kwam ik bij Karin en Willem terecht, dus daar woon ik nu. Maar eigenlijk vanaf het begin heb ik zo'n klik met Karin, en ik kende Karin al langer. En dat we eigenlijk steeds meer naar elkaar toe groeiden en eigenlijk steeds meer... Ik werd eigenlijk gewoon verliefd, dat ik dacht van: jeetje, wat gebeurt er nu met mij? Totdat de vorige les zo van: nou ja, neem de liefde tot je en dat hebben we eigenlijk gedaan en het bloeit inderdaad, wat Meester Isaak net zei. Dat zaadje is geplant, nou dat zaadje is ook geplant en er komt nu gewoon een hele mooie bloem tevoorschijn.

Schittering: De zonnebloem, de zonnebloem.

De Schittering moet lachen.

De zonnebloem gaat bloeien. En ja natuurlijk, ik was schijt benauwd en dacht: wat overkomt mij nu? Ik heb vijftien jaar een man gehad en uiteindelijk ga je dan in je gedachtenvereld op zoek naar een man en dan denk je: ja, waarom? Waarom moet ik weer...

Schittering: Omdat jij geprogrammeerd was.

Ja.

Schittering: Je was geprogrammeerd in die energievorm. Maar jullie zijn allemaal geprogrammeerd, allemaal. Elk kind dat ons nu hoort, die nu op afstand ons hoort, die is geprogrammeerd en dat is: overwin je angsten. Les een: hoe doorbreek ik het, is juist door je angsten heengaan. Dus ken je angsten. Als je weet, zegt mijn Meester en hij zegt het met een glimlach, maar hij heet niet voor niks de Lachende Gids, als je weet dat je angsten hebt, heb

je twee keuzes: of je blijft in je angst, levenslang, tot je dood, tot de kist en bij ons mag je aan de slag. Dat is wel zo. Of je gaat hier ter aarde er wat mee doen. Dus elk kind dat wij hier spreken, ook op afstand, als die een angst heeft, moet ie hem overwinnen, doordat ie juist die angst aanpakt. Dus ben jij bang om, bij wijze van spreken, op een attractiebaan te gaan en jij hebt hoogtevrees, ga in de rij staan en ga keer op keer die baan op. Het ergste wat je kan overkomen is dat het stuk gaat en dat je naar ons toe komt.

Ja, dan ga ik naar huis.

Schittering: Dan ga je weer naar huis, ja. Precies zoals je het zegt. Dat is het ergste. Dus alles wat je meemaakt, denk altijd aan het laatste blaadje. Het is hetzelfde als met een film. Als je kijkt en je gaat naar een cinema, zegt hij, weet je altijd dat de film goed eindigt. Dus het eindigt altijd goed. Maar je zit in de film en je moet dat vertrouwen hebben, dat het goed eindigt.

Dus nog weer een keer oefenen.

Schittering: Meester Isaak zegt: denk je nou echt dat de Schittering geen angsten heeft gehad? Vele. Misschien alle angsten die de mensheid eigenlijk kent in één leven. En alle angsten heeft zij doorgemaakt door: bekijk het, voel het, laat het los. En het loslaten is natuurlijk het moeilijkste. Maar je moet buiten je kaders gaan. Je hebt altijd gezegd: ik val niet op Aziatische vrouwen en toch heb je geproefd.

Ja, een ervaring.

Schittering: Een ervaring. Ervaring, daar gaan we niet tegenin. Maar die ervaring is nog niet af omdat het is niet in de zon gezet. En als je weet hoe het is om in de tuin te werken, weet je dat je aandacht moet besteden aan hetgeen wat je dus wilt ontkiemen. Liefde geven, daar begint het mee. Er komt weer een vrouw en weer een vrouw en weer een vrouw en elke keer kan een kaarsje even branden. En wie blaast hem uit? Dat hangt van degene af die hem uitblaast. En waarom zou je het uitblazen, als je nog niet eens weet wat voor ervaring het zal zijn, de dag van morgen en overmorgen? Je

weet niet wat voor prachtige mooie bloem eruit kan komen als ie nog niet uitgekiemd is. Ik ga proeven aan de zon.

Je moet gewoon een week op vakantie gaan.

Schittering: Oké, koppigheid hebben we niets aan, starheid hebben we niets aan, nee hebben we ook niets aan. We hebben alleen maar iets aan, zegt hij, zoals ons instrument zegt: kroelie, kroelie doen.

Doen we graag hoor.

Maar ik durf niet hoor.

Nee, nee.

Oké.

Schittering: Maar zij, de Zuivere, zij had hetzelfde kunnen doen als jij, dit niet aan willen gaan omdat hij vijftien jaar lang...

En hij had nog nooit een ervaring met een vrouw gehad.

Schittering: Dus vijftien jaar lang en is getrouwd geweest.

Ja, en hij had nog nooit een ervaring met een vrouw gehad.

Ja maar, het gaat er niet om dat ik het niet durf aan te gaan, het gaat erom dat zij het niet durft aan te gaan.

Schittering: Ja, maar diegene die wil die moet gewoon die actie ondernemen.

Ja, oké, maar hoe ga je dan uiteindelijk, van als je je best gaat doen...

Schittering: Energie geven. Energie. Afspraken maken, uitnodigen. Je op de bank neerzetten, toevallig wat dichterbij gaan zitten. Toevallig haar hand

vasthouden. Liefde geven. Voedsel krijg je pas van iemand door de gever van de positieve energie. Overwin je angsten. Je angst is aanwezig om afgewezen te worden. Ja, ze is misschien lesbisch. Nou, wij zijn allemaal alle twee. Jullie allemaal kunnen kiezen voor de man te gaan of voor de vrouw te gaan. Het is puur energie voor gevoel. En dan heb je ook je antwoord.

Dank je wel.

Schittering: Jij bent niet homo. Jij bent de Zonnebloem. Jij hebt jezelf laten verleiden door de energie van de ander en daar werd je dus verliefd op. Daar heb jij je voedsel uitgehaald tot je het niet meer nodig had en toen ben jij gegaan. En nu heb jij de Zuivere en daar haal je je voedsel uit.

Ja, maar Meester Isaak, hij heeft nu ook de keuze. Hij heeft nu ook de vrouwelijke energie tot zich genomen. Kijk en nu kan ie kiezen.

Schittering: Hij heeft altijd een keuze gehad, hij heeft nooit een keuze gemaakt. Angst. Leef je droom. Droom kinderen, hoe je het wilt zien. Maak het naar je eigen hand. Elke vrouw of elke man, kan de andere persoon een gevoel geven van welzijn. Dat de persoon naar je toekomt, of is het in broederschap, of vriendschap, of een kennis, of desnoods partner. Maar jij bent degene die het brengt. Breng jij het niet, waarom moet de ander het dan wel brengen? Duidelijk? Jij was zo content en blij, dat je dus in Doornspijk...

Ja, ik heb het naar mijn zijn, ik heb vrienden gevonden waar ik dus mezelf kan zijn.

Schittering: Ja, maar deze energie hier is niet meer goed.

Nee, dat heb ik ook gezegd, echt wrijving. Ja anders, het voelt anders.

Schittering: Dan moet je het oplossen. Hij is eigenwijs.

Weet ik.

De e van eigenwijs.

Is dat zo?

Er wordt gelachen.

Maar ja, geef je het een kans? Dat heb ik ook gezegd, geef je het nog een kans?

Schittering: De kansen maak je zelf.

Ja, maar het moet van beiden natuurlijk komen. Julie moet ook nog zeggen van: ja.

Schittering: Ik wil even wat zeggen als de Schittering nu. Meester Isaak, mag dat? Degene die ik nu in huis heb genomen, die heb ik één keer gezien in een soort puin-tijd voor mij, toen mijn Ninootje weg was en daarna nog één keer een half uur en daarna is iemand hem op gaan halen en is ie nooit meer weggegaan. In mijn kaders past dat niet. Omdat, ik ben een sterke vrouw en iedereen beïnvloedt jou met hun energie. Maar doordat ik uren en uren wacht tot ie thuiskomt, denk ik: wat doe ik nu? Waarom doe je dat? Laat zien, ik wacht op jou, ik ga niet slapen tot je thuis bent. Uren en uren ga ik naar jouw muziek luisteren, ik laat energie zien. Ik zeg tegen mijn vrienden: al had ie van het begin een andere gedachte, een verkeerde gedachte, merk ik nu dat die gedachte verandert door mij. Dat ie op een gegeven moment toch door een reactie van mij zijn emoties laat zien en gaat huilen. Eerst was ie stoer en liep ie een meter vooruit, nu loopt ie naast me. En die kleine dingetjes, dan merk je dat je energie kan breken. Snap je wat ik zeg? Dus ik kan draaien in energie, maar kan niet als ik mezelf terug trek.

Nee, je moet je geven.

Schittering: Geven ja. Ja, en dan krijg je er energie voor terug. Die ervaring, oké zoals hij het zegt, is er ook, maar waarom zou je een ervaring breken als je nog niet klaar bent met die ervaring? Waarom zou je de cinema uitlopen als de film nog niet afgelopen is? Ga tot het eind, maar ga niet hangen in een blokkade. Dat is hier de boodschap.

Dus je hebt gewoon een blokkade.

Oh.

Het is er maar één, dus dat valt op zich wel mee.

Ik heb er tien, maar dat geeft niet, dan gaan we er een behandelen.

De Zorgzame moet lachen.

Meester Isaak, oké, maar de vriendschap blijft wel, zij is gewoon...

Schittering: Er is nu geen vriendschap.

Er is geen vriendschap? Wat is het dan?

Schittering: Er is geen vriendschap. Wij zeggen het en zij bevestigt het, vraag maar.

Dus jij wilt niet meer in Doornspijk komen?

Ik wil wel komen, maar zoals ik zei: het voelt niet meer prettig.

Niet meer prettig, dat is een blokkade van jou.

Schittering: Nee.

Nee, het is die eerlijkheid van jou, dat je niet naar buiten komt.

Schittering: En het verdriet in haar stem moet je horen ook.

Ja, wij hebben verleden week ook wel even met haar gesproken.

Schittering: Maar wij zijn nog niet klaar, omdat vele mensen hier aan deze tafel kunnen ook op dit moment hier een boodschap uithalen.

Ja, heel veel.

Schittering: Spreek.

Ja, dat is nou wat ik voel inderdaad, want ik merk het ook aan jullie, of misschien is dat mijn gevoel, zou kunnen. Een andere vraag Meester Isaak, wat ik doe, wat ik zeg, dat doe ik toch met gevoel?

Schittering: Kijk lieve vrouw, spreek uit eerst de eerste vraagstelling tot de tweede vraagstelling.

Ja, oké, maar dat is wel belangrijk.

Schittering: Dat beantwoorden we zo. Maar wij hebben de eerste vraagstelling nog niet beantwoord. Jij voelt het ook van hen.

Ja, ik voel dat niet prettig inderdaad, niet meer.

Schittering: Het is zo jammer indien...

Ja, maar dat is ook een beetje je eigen gevoel, denk ik. We hebben verleden week nog even gepraat, weet je wel, maar ik vond gewoon dat jullie met elkaar moesten praten.

Schittering: Eén ding, één ding, zij heeft een soort thuis gevonden bij jullie, een vriendschap, zoals de Zonnebloem en kijk, ze heeft zich ook kwetsbaar opgesteld.

Ja ook, wij allemaal.

Schittering: En door die kwetsbaarheid en doordat ze veroordeeld wordt in de energievorm van: wij zijn niet meer fijn in elkaars energie en aura, en de reden heb je net opgegeven, komt er een muur. Als die muur niet doorbroken wordt dan moet je niet meer naar Doornspijk gaan. Dan ben je gewoon vrienden kwijt. Niet een, maar drie.

Dat zou jammer zijn.

Ja, dat vind ik ook.

Vind ik wel.

Schittering: Maar dat is de wet van oorzaak en gevolg.

Ja, maar dat zou jammer zijn.

Schittering: Daarom zeiden wij tegen jou Zuivere, heb je daar wat aan gedaan?

Ja tuurlijk, maar als hij zo eigenwijs is en hij wil niet, breek hem maar eens af die man. Dat valt niet mee hoor.

Schittering: Je bent de Zuivere.

Ja, dat weet ik. Moet ik hem uitzuiveren?

Er wordt gelachen.

Zei je dat nou hardop?

Natuurlijk hebben wij wel met hem gepraat, maar hij zegt: ja nou ja, hij voelde zich daar niet thuis.

Schittering: Ja, dat heb je weleens. Je hebt toch weleens plek waar je je niet thuis voelt. Dat heb je weleens.

Ja, maar ik heb verleden week ook met Julie gepraat.

Schittering: Maar dan ga je toch niet meer naar dat huis, dan ga je gewoon naar Doornspijk.

Maar ja, hij wilde ook graag een keer naar waar Julie woont.

Schittering: En dan werd zij veroordeeld dat zij daar woont, daar kan ze toch ook niets aan doen?

Hij zei: het voelde daar koud.

Schittering: Dan maak je de verwarming wat aan.

Ja.

Schittering: Als jullie een tijd uit jullie huis zijn gegaan en jullie komen terug, jullie zijn op vakantie geweest...

Is het huis ook koud.

Schittering: Is het huis koud. Dus dan maakt de mens die daar woont, maakt het warm. Een warm huis of een koud huis. We bespreken dit omdat we weten, en dat is dus eigenlijk een weten, dat jij een goed mens bent. En wij weten dat jij ook een student van ons bent. Al heb je weleens gedacht dat we je niet aankeken en afwezen, dat was jouw gevoel.

In het begin.

Schittering: Maar wij weten dat je eigenlijk liefde verdient en jullie zijn overgegaan tot de liefdesdeling. We delen elkaar in liefde. Dat was goed. En we weten dat je graag in Doornspijk bent.

Het is ook heel gezellig als ze er is hoor.

Schittering: Dus jullie drie, overwin je angsten en leef je droom.

Ze is toch wel welkom?

Schittering: Nee, ze is niet meer welkom.

Jawel.

Schittering: Nee, je bent niet meer welkom, Lotus. Omdat ze voelt zich niet meer welkom.

Ja.

Non, dat is jammer.

Ik zou het jammer vinden als je niet meer komt.

Schittering: Dan, overwin je angsten, draai het, keer het. De deur is nog steeds open hoor, maar keer.

Natuurlijk mag ze komen.

Schittering: Nee, ze kan niet komen, omdat als jij over een bepaalde energievorm heen bent gegaan, kan je niet meer teruggaan naar een andere energievorm. Als jij voelt en we weten hoe jij je voelt, jij moet mij niet vertellen, zegt Meester Isaak, hoe jij je voelt, want ik weet hoe jij je voelt.

Wat voel ik dan?

Schittering: Een zucht, een grote zucht, ik heb zo mijn best gedaan om mezelf te geven en eindelijk te hopen dat het nu aan mij gegeven wordt. En dan heb ik gewoon liefde voor de mensen die daar zijn en ook daar wilde ik een stukje aan geven in de werksfeer. En alles wordt mij ontnomen, puur door een woord van: ik hoef je niet meer. Dat doet zeer, dus je tranen zijn terecht. Jullie moeten nog veel leren kinderen.

Daarom zijn we hier.

Schittering: Jullie moeten nog veel leren. Verstandelijk kan je nooit iets brengen in gevoelsmatigheid. Gevoel kan je eigenlijk alleen maar weer terugbrengen door gevoel te tonen. En als jullie goeie studenten zijn, en dan heb ik het over de Zuivere, de Zonnebloem en de Zorgzame, dan doe je precies hetgeen aan deze schone vrouw wat jij toentertijd hebt gedaan aan de

Schittering. Neem haar vast op jouw schoot en toon je liefde, omdat ze heeft niets gedaan wat ze niet verdient.

Hoor je wat ze zegt?

Ja, dat weet ik wel.

Nou?

Dat wil ik ook wel doen, maar ik blijf erbij, ik voelde me daar niet goed, ik voelde me daar ongelukkig en als ik er mij ongelukkig voel, dat ligt misschien helemaal niet aan Julie, het lag misschien aan de omgeving, aan het huis, wat moet ik dan doen? Moet ik daar...

Schittering: Dan krijg jij een verbod, mag je daar niet meer naartoe.

Nee en ik moet ook eerlijk wezen, ik ga er ook niet meer naartoe. Maar als ze dat persoonlijk op vat, moet ze dat niet doen. Maar dat huis, de omgeving, niets stond mij aan.

Schittering: Maar daar moet je haar niet op afrekenen.

Nee, maar ik, ik, ik...

Schittering: Als jij zou zeggen: dit kind, dit kind, dit kind, maar dat horen wij niet. Je zegt: de omgeving, het huis.

Ja, maar Julie weet zelf ook over dat deurtje. Ik heb jou geprobeerd om het eten klaar te laten maken en het deurtje stond wat open, dat moest dicht. Je viel me daar steeds aan, op die kleine dingen. Ik doe het uit liefde, ik wil iets doen bij jou in huis, maar ik werd afgerekend op een open deurtje, of dit was niet goed, of dat was niet goed.

Schittering: Wen daaraan, zo zijn vrouwen.

Ja nou, stop er maar mee, want daar heb ik geen zin in. Nee, maar dat meen ik serieus, ik doe dat uit liefde.

Schittering: Doe jij nooit zeuren?

Ja tuurlijk wel, dat zusje van mij kan heel erg zeuren en eigenwijs wezen en drammen, natuurlijk, maar we zijn ook nog mens, daar gaat het toch niet om, maar ik bedoel, ik wil wel bij iemand komen, ik wil bij Vincent komen, of waar dan ook, dan wil ik op mijn gemak zijn. Tenminste, als ik daar moet blijven slapen en ik probeer daar ook een beetje mijn thuis te maken toch? Je goed in te voelen en dat lukt niet, dan ga ik weg en ik moest weg, want ik ging er onderdoor, ik kon het niet meer, ik werd echt ongelukkig. En het gevoel ongeluk ken ik, ongelukkig wezen ken ik, daar had ik geen zin in, in Hengelo.

Schittering: Oké, dan is het de laatste vraagstelling die wij stellen: hoelang is het geleden dat je je huis open hebt gesteld voor mannelijke energie in jouw huis?

Ehm, de laatste keer, dat was mijn ex-vriend, dat was in januari volgens mij, ja.

Schittering: Maar in het echt te zien, dat iemand deelnam aan jouw woonplek?

Niet echt, nooit.

Schittering: Nou, moet daar iemand niet aan wennen? Als je een hond in huis neemt en je hebt nog nooit een hond gehad en je kan hem nog wel zo snoezig vinden, maar ja, misschien valt het je tegen als je hem uit moet laten. Het is wennen. Het is wennen. Leef je droom. Wat is je droom trouwens?

Skiën.

Schittering: Wat zei die?

Een dom antwoord.

Skiën. De vorige keer ben ik aan het skiën geweest, dat was echt een droom van mij. En toen, Vincent hebben we lekker overgelaten aan de vrouwen. Nou, daar heb ik ook nog om gelachen, want ik heb geluisterd natuurlijk. Dat was echt een droom van mij. Doodongelukkig was ik.

En ik moet ook eerlijk wezen, dat weet Julie ook, en toen heb ik een sms'je gekregen van Julie en die heb ik ook nog in bed genomen en toen heb ik gedacht: dit is een beetje hemel op aarde. Mag je rustig weten en dat heb ik ook gezegd en daar blijf ik ook bij.

Schittering: Was dat een nieuwe fles? Dan mag je hem nog één keer vullen hè. Dan mag je gewoon de keuken ingaan, dan gaan we kijken of er bubbeltjes komen.

Noot: De Schittering doelt met deze opmerking op het instralen van water.

Dus dat is een droom, ja dat was een droom. Nou, een mooie droom.

Schittering: Fijn.

Ik heb er echt van genoten. Ik was wel moe trouwens, maar goed dat is mijn eigen schuld.

Schittering: Oh, waar houden we deze cursus in, hoe werkt je eigen scheppingskracht?

Ja, nou ik heb toen, dat moment, een klein hemeltje gehad op deze aarde.

Schittering: Dat is je scheppingskracht.

Ja nou, dat was een droom.

Schittering: Wat doen je angsten met dit vermogen? Het zijn onderwerpen die we eigenlijk moeten bespreken. Wat doen je angsten met dit vermogen? Het krachtpunt nu, hoe werkt dat? De kracht van visualisatie en verbeelding. Verbeeld je droomwereld en ontvang hem ook. Jouw overtuiging, kaders en

zelfwaardering, de functie van loslaten. Dan hebben we het over angsten. Jij bent nog een nieuwkomeling in het studeren.

Klopt.

Schittering: We zijn blij dat je komt, namasté! Maar dit hier, zoals we het nu hebben besproken, zouden we niet bespreken als we niet hier een fout in zouden zien.

Wat zei je? Nou, verstond ik het even niet.

Schittering: Dit zouden we niet bespreken als we hier niet een fout in zouden zien. Dus dit is een fout.

Wat we nu bespreken?

Schittering: Nee, wat er is gebeurd.

O ja, dat is ook een fout, dat klopt.

Schittering: En het volgende stapje daarvan is ook een fout. Dat is de wet van oorzaak en gevolg. Zij zou deel kunnen nemen aan jullie organisatie toch? Zij valt weg. Er zijn al een aantal mensen weg gevallen, hoeveel moeten er nog wegvallen?

Ja, dat vragen wij ons ook weleens af.

Schittering: Jij bent de verantwoordelijke daarvoor. Die ander kan ik niet aanrekenen. Jij bent verder daarin. Jij bent de therapeute toch?

Ja, klopt.

Schittering: Dus advies geven aan vreemden is eerst advies geven aan jezelf. Advies geven aan de omgeving en dan verder. Vreemden is makkelijk. Aan jezelf is moeilijk en om je heen is ook moeilijk, omdat daar komen gevoelens bij los. Vragen hierover?

Ja, het klopt ook wel, alles wat je na staat en dat is gewoon zo, dat bescherm je ook het meest, dat is gewoon zo. Dan kies je dus, je hebt al een vooroordeel en een oordeel. Het is altijd bij de naaste, daar ga je altijd naast staan, logisch. Ja, misschien moet dat niet, maar onbewust doe je dat toch. Ja, en dat zal misschien dus wel wezen, dus de Zuivere zal heel gaun voor de Zorgzame kiezen, die misschien dan niet helemaal zuiver is.

Ik heb op een gegeven moment wel met jou erover gehad, dat je wel de goeie keuze maakte. Maar we hebben ook gezegd: je bent daar wel weggevlucht.

Ja, ik kon daar niet meer wezen, nee.

Wij hebben wel tegen jou gezegd: realiseer je goed, jullie kennen elkaar ook nog niet zo heel erg goed.

Nee, dat klopt. Nou ja, goed.

Kijk en ik heb met Julie ook wel gepraat. Dat je daar ook nog gevoelens voor had. Kijk, ik heb ook gezegd: communiceren, duidelijk wezen. En ik heb het idee dat de communicatie bij jullie niet helemaal up-to-date was, op dat moment.

Nee, dat kan.

Dat zeg je zelf ook, wat is het belangrijkste in een relatie?

Communiceren ja.

Wat heb je gedaan bij Julie op dat moment?

Ik ben gevlucht.

Ja, dus wat heb je niet gedaan?

Gecommuniceerd, maar ik kon ook niet meer communiceren, het was te laat.

Jij hebt haar later nog wel gebeld?

Ik ga niet achter haar aan, dat weet je wel, dat doe ik nooit. Dat doe ik gewoon niet.

Je houdt op een bepaalde manier ook wel van haar.

En ik heb wel respect voor haar ja.

Maar hield je van haar? Was je verliefd op haar? Daar gaat het om, want als er liefde is en de omstandigheden zijn niet goed...

Ik denk dat wij alle twee geen onvoorwaardelijke liefde tegenover elkaar hebben.

Schittering: Onzin.

Onzin? Oh, nou...

Schittering: Jullie waren allemaal nog steeds aan het overwinnen.

Ja, dat klopt, tuurlijk.

Schittering: Maar jullie vonden elkaar aardig genoeg.

Ja, dat idee had ik ook.

Schittering: Als dat niet zo was, dan zou dit kind nu geen verdriet hebben. Dat jij een masker op hebt en jezelf koud en kil op kan zetten, is wat jij bent door je ervaring van levenswijsheid. Dat is bijna niet om dus te overwinnen.

Verleden week zondag toen hebben wij ook een tijd geprobeerd aan de tafel, om nog een punt te zetten en jij bent op dat moment ook heel erg eigenwijs. Jij zegt: zij heeft geen onvoorwaardelijke liefde voor mij.

Nee, die voelde ik daar niet en ik ook misschien niet naar haar toe, dat kan ook.

Schittering: Naar wie dan wel?

Weet ik niet, maar ik zoek dat wel.

Schittering: Dan zou je toch je angsten moeten overwinnen. Omdat we kunnen je nu al vertellen, dat de volgende en de volgende en de volgende, weer hetzelfde zal zijn.

Dat moeten we nu maar stoppen.

Schittering: Ja.

Je moet ervaring aangaan, wil je met iemand verder gaan.

Dat heb ik gedaan en het is niet gelukt.

Je hebt wat gedaan? Een keer.

Ja, nou ik vind het nou al weer genoeg.

Doe even... Je hebt Julie daar, die zit daar met verdriet, doe even niet zo eigenwijs.

Maar ik heb daar ook verdriet gehad.

Ik denk dat hij er nog niet overheen is, over de grote Karin met wie hij een relatie heeft gehad.

Schittering: Nee, daar is ie allang overheen.

Is ie allang overheen?

Schittering: Ja, daar is ie allang overheen. Hij is misschien niet overheen zichzelf, ontstijg jezelf, daar is ie niet overheen.

Oh, dat kan. Dat zal misschien wel zo wezen.

Schittering: Misschien bestaat bij ons niet, omdat wij zijn Meesters.

Maar dat heeft toch even tijd nodig, er ging weer een wond open, misschien moet die wond weer even helen, ik weet het niet.

Ja maar, als je steeds weg vlucht, ook in een relatie, je gaat een relatie niet aan en je gaat niet communiceren, dan lukt het je met de volgende ook niet, dan vlucht je weer weg. En dan zeg je dan: ja, ik voelde geen onvoorwaardelijke liefde, maar net als zij, dat is ook een zaadje dat moet groeien en dat groeit niet in een of twee weken.

Nee, nou dit zaadje is even mislukt daar in Hengelo, daar kan ik niks aan doen.

Ja, maar in Doornspijk was het wel goed.

Ja, misschien door mijn eigen omgeving en als ik in een vreemde omgeving kom dat ik onzeker word, dat kan.

Schittering: Ja, dat heb je goed gezegd.

Ja, dan wordt ie onzeker.

Schittering: Nou, dan laten we even Hengelo zitten en dan wordt het Doornspijk. Dan hebben hier vier mensen winst en anders hebben vier mensen verlies. En natuurlijk willen jullie wat opstarten, een hospice toch?

Ja, ja.

Schittering: En dat kind? Dat is ook een verlies voor jou, Zonnebloem.

Zij moeten natuurlijk wel, zij alle twee moeten wel weer een beetje tot elkaar komen.

Schittering: Nee, als ze niet tot elkaar kunnen komen tijdens deze bijeenkomst, indien zij nu eigenlijk al veertig minuten van de tijd hebben gekregen, dan houdt het er gewoon bij op. Dan wensen wij jullie geluk naar iemand anders toe en dat wensen we van harte, omdat we zien dat je verdriet hebt en dat je nog steeds wacht, in deze veertig minuten tijd, dat hij het goedmaakt met jou. Nog steeds sta jij open. Dus het ligt nu gewoon bij een

ja of een nee. En niet bij tussenin. Misschien bestaat niet hè en een maar ook niet hè.

Nee.

Ik kan niet.

Schittering: Nou, dan laten we het hierbij.

Ja, ik kan het nog niet, nee.

Dus dan laat je een kans voorbijgaan.

Moet ik dan zeggen: ik ben helemaal verliefd op je, dat kan ik niet zeggen, het spijt me, ik kan het niet zeggen. Sorry, ik kan het niet zeggen.

Schittering: Je hebt gehoord wat we spraken.

Ja sorry, ik kan het niet zeggen.

Schittering: Oké. Het is een fout.

Ja, maar ja.

Schittering: De wet van oorzaak en gevolg die zullen jullie alle drie gaan dragen. En wij hebben je toegesproken, Doornspijk wordt dan verleden tijd voor je. En dat zeggen we ter beste willen van jezelf.

Je moet ook eens een keer buigen Zorgzame, was dan opgestaan.

Ja, maar ik moet ook naar mijn gevoel luisteren.

Schittering: Maar soms is je gevoel je angst.

Ja, dat weet ik ook wel. En ik heb daar ook angst gevoeld, dat mag ik ook rustig zeggen.

We hebben het niet over daar.

Dat zeg ik net, daar heb ik mijn angst wel weer opgelopen.

Wat hebben we nou net gezegd, hij is ook eigenwijs hoor. Wat hebben ze nou net gezegd, het hoeft niet daar, het mag ook in Doornspijk.

Ik heb haar zondag netjes opgebeld. Ik zei: Julie, wat er gebeurd is, goed, laat mijn angst dat wezen, dan wil ik ook in eigen boezem kijken, een vreemde omgeving. Goed mijn angst, mag, maar ik zei: de deur staat wel open voor je. Heb ik gezegd.

Jij zei: ik wil niet met je in partnerschap, maar in broederschap.

Ja, niet in partnerschap, maar in broederschap, ja.

Dan heb je het over Doornspijk, of bedoel je inderdaad dat we vrienden...

Voor vriendschap ja, dat vind ik wel, in vriendschap. Ik denk ook in vriendschap was het ook beter dan in partnerschap. Ja, dat geloof ik ook. En daarom zeg ik, dat heb ik jou zondag ook gezegd: ik wil wel verder in vriendschap, broederschap, maar niet in partnerschap.

Schittering: Dat is geen optie.

Nee.

Is dat geen optie?

Het is ook geen optie.

Schittering: We lezen alleen haar gevoelens hoor. Het is geen optie.

Jij wilt graag verder gaan in partnerschap?

Nee, daar gaat het niet om. Hij was inderdaad plotseling weggegaan en de volgende dag had ie mij pas om een uur of vijf 's middags gebeld met de mededeling en je was ook zo...

Schittering: Ferm.

Ja. Inderdaad van, dan denk ik oké, dan hoef ik ook niet in discussie te gaan, prima. Maar op dat moment valt er ook niet te praten. Als jij bijvoorbeeld had gebeld en gezegd van: kunnen wij het daarover hebben, dan had ik inderdaad wel toegestemd, maar op dat moment was je nog steeds ferm ja. Inderdaad boos, of...

Schittering: Zoals nu.

Zoals nu ja.

Ja, nu ook. Ik weet niet, waarom, wat heb ik gedaan? Dat vraag ik me nog steeds af.

Schittering: Helemaal niks, je woont op een verkeerde plek.

That's it.

Schittering: Daarop word je afgerekend. Oké, we gaan zo meteen deze mensen behandelen, want die verdienen ook hun kans, maar voor dat willen wij nog vragen, jij had ook nog een lijst van vragen?

Nee, nee.

Schittering: Nee, is het goed? Jij lieve...? Nee, jij ook niet? Oké. Dan zetten we hem even op stop, dan kan hij nog een Bacardi light halen, zonder niks erin en dan kunnen we wat drinken en dan gaan we naar deze.

Na een korte pauze wordt de cursus hervat.

Schittering: Daar gaan we weer. Ik had hem niet aangezet. Ja, Isaak die kijkt mee. Lieve Chantal, ik heb de les beluisterd. In deel twee begint de Schittering over mij, dat ik dankbaar moest zijn voor wat ik niet meer heb.

Toen ging zij over de kosmos praten en dat vond ik erg interessant, of je iets krijgt of niet van de kosmos. Ze ging niet verder omdat er grapjes werden gemaakt, waarop zij reageerde. Ik wilde vragen of ze verdere uitleg kan geven in de volgende les. Wanneer is het karma, of wanneer is het mijn verantwoordelijkheid? Of wanneer helpt de kosmos een handje mee en krijg je bijvoorbeeld een nieuwe baan, omdat de kosmos heeft geholpen? En jouw antwoord was?

Als men niks vraagt aan de kosmos, om hulp, dan kan de kosmos jou ook nooit helpen.

Schittering: Ja precies, dus eigenlijk in eerste instantie moet je vragen. Gij vraagt, jij zult ontvangen, dat staat eigenlijk ook in de Bijbel. Daar hebben ze dus niet geschraapt. Ik heb ook nog Bijbeluitleg ergens, poeh dat is heftig, Bijbeluitleg. Dus jij moet vragen, maar je moet ook achter je vraagstelling staan.

Tuurlijk.

Schittering: Maar jij kan wel vragen: ik wil een vent of ik wil een vrouw, maar op het moment dat ie voor je neus staat en je loopt gewoon gillend weg, ja dan wil je het eigenlijk niet, dan heb je je angsten eigenlijk nog. Dus je vraagt en je moet hebben, maar de moeite daarvoor doen is ja, je blokkade. Ieder kind hier ter aarde is vrij van blokkade op moment dat ie geboren wordt. Het kan wel zijn dat die energievorm nog ergens aanwezig is, in je onderbewustzijn van vroeger, vorige levens, maar in dit leven ben je gewoon schoon. Ben je gewoon een pasgeboren kind. De energievorm betekent dat je dus, bij wijze van spreken, ergens in jouw onderbewustzijn nog wel iets weet van toen of toen. Het kan zijn een déjà vu, daar ben ik weleens geweest, dat is een déjà vu. Kan ook zijn dat je op een bepaalde manier handelt, dus de energievorm is er nog wel, maar je bent schoon.

En ook de tijd voordat, stel dat de zwangerschap van de moeder heel rot is.

Schittering: Nee, die gaat wel mee.

Dat gaat ook mee?

Schittering: Dat gaat mee, dus op het moment dat je dus eigenlijk geïnsemineerd bent, je bent eigenlijk genesteld, dan begint het eigenlijk. Nou, en op het moment dat je moeder in de buik eigenlijk een bepaald gevoel heeft gehad, pik je dat op. Daarover kan ik heel erg meespreken. Mijn oudste, die jullie hebben gezien, die heeft heel veel van mij meegepikt, omdat ik zat in een hele slechte relatie, ik was achttien. Dus wij hebben heel lang moeten doen en wij hebben echt over jaren, om echt elkaar een beetje te gaan vertrouwen. Terwijl in eerste instantie heb ik ook gedacht van: ik wil je niet. Ik was achttien, onverwacht zwanger en ja, wat moet ik? Ik zat in een verkeerde relatie, dus hij heeft het opgepikt. Ja dat is nu, nu hij drieëntwintig is, eigenlijk zo goed als verdwenen, dus dat we nu wel gewoon bij mekaar kunnen zijn, maar dat duurt echt lang. Energievorm kan echt heel lang duren. Het kan ook zelfs eeuwen duren. Een voorbeeld: we kennen dus iemand, die gaan we nu niet bij de naam benoemen, die heeft iets in zijn energievorm met ons instrument, dat loopt nu nog door. Dan hebben we het over jaren en eeuwen en nog steeds is die energie daar. Maar tijdens zijn geboorte was dat gewoon een schoon kind, maar ja, door de omstandigheden waar hij in leefde is hij gemaakt tot wat ie nu is en wat hij op heeft gebouwd in karma, de wet van oorzaak en gevolg, heeft hem dus eigenlijk gemaakt tot wat ie nu is. Dus je komt wel iemand tegen, je denkt van: goh ik ken jou ergens van, dat betekent dat je de energie herkent. Het kan ook zijn dat je er nog karma mee hebt, dan moet je het oplossen. Maar als je het karma niet oplost, blijft het in je energievorm eigenlijk doorlopen tot het volgende leven en een volgende leven. Maar je wordt wel schoon geboren.

Maar je weet toch niet bewust of iets karma is of geen karma is?

Schittering: Jawel, dat is juist wat jullie gaan leren van mij, zegt Meester Isaak.

In deze paar lessen?

Schittering: Moet je meer lessen gaan volgen. Dat is een gevoel. Het is gewoon puur een gevoel. Maar je moet eerst je gevoel kennen. En als je je gevoel kent, dan ken je ook het verschil tussen goed en slecht. Dit voelt niet goed, dit voelt slecht. En daarom zeggen we eigenlijk altijd: maar bestaat niet. De maar is dus weer de gedachte op het gevoel. Een voorbeeld: jij hebt nou een gevoel van ik wil gewoon eten en jij zegt: ja, maar dan krijg ik er een paar kilootjes bij, ik doe het nu niet, maar je gevoel geeft het eigenlijk aan. Ik wil nou drinken, je gevoel stuurt je. Ik wil nou daarnaartoe, naar de kroeg, of ik wil eventjes stappen, naar een vriendin. Ja, maar het is nu te laat en morgen moet ik vroeg op. Jij produceert eigenlijk gedachtes, dus je blokt je gevoel. Hoe meer je dat gaat doen, op een gegeven moment weet je niet meer wat je voelt. Dus de grootste vraagstelling tot heden, in al die mensen die wij tot heden hebben gesproken is, dat: wanneer weet ik wanneer het mijn gevoel is, of mijn verstand is? Nou, je leert het kennen door te oefenen. Gewoon dom je gevoel achteraan te gaan. Niet met maars werken. Dus jij vindt die vrouw leuk, dus je gevoel zegt dat, dus je gaat alles uit de kast halen, tot je flink een blauwtje loopt. Tot je gewoon eigenlijk letterlijk de straat op gegooid wordt. Maar je gaat vooraf niet met maars werken, want ze is lesbisch, maar dit of maar zus. Nee, dom zijn. Een klein kind voelt heel goed wanneer die op jouw schoot moet kruipen. Als jij zegt: kom maar, kom maar, het kind voelt dat niet, doet dat kind het niet. Een dier doet dat ook, die neemt je gevoel ook over. Dus die gaan er niet over nadenken. En jullie gaan eigenlijk een beetje in jullie angsten zitten, maars, angsten. Dus begin met die maars even te elimineren. Een voorbeeld: zij zou ook nu kunnen zeggen: ja, ik heb nou iemand die vijftien jaar een relatie heeft gehad met een homo, ik ben net gekwetst door iemand die een hoerenloper is geweest.

Voor hetzelfde geld gaat hij straks weer naar een vent toe.

Schittering: Ja.

Ja, dat is ook zo.

Schittering: Ja, dan heb ik mijn hart weer opengesteld, mijn gevoel weer opengesteld en dan word ik gewoon weer in pijn achtergelaten. Nou, daar

moeten we niet vanuit gaan. Dat is het nu. Dus die ervaring die je nu hebt met hem nu, is het gevoel wat je nu hebt en misschien over tien jaar, heb jij een ander gevoel en denk je van: nou, ik hoef hem niet meer. Dan is dat gewoon jouw richtlijn. Wat dan?

Alweer?

Nou ja, doe jij maar eens wat.

Ik laat het mooi over aan jou.

Schittering: Dat was een goeie.

Ja, doe jij maar eens wat.

Nee.

Overwin je angsten.

Schittering: Goh, ik denk dat je hem op je tafel moet zetten.

Ja.

Schittering: We zijn al blij dat ie überhaupt de cursus in is gestapt.

Daarom.

Oh, ik heb een certificaat.

Schittering: Ja, we zijn ook wel blij. Dus jouw leven is op zich in jouw leeftijdscategorie eigenlijk best wel heel omgedraaid, maar ja, je hebt nog wel nog steeds angsten en dat is je kwetsbaarheid.

Ja, dat is ook zo.

Schittering: Ja, zonde, zonde, zonde.

Ja, ja, ja.

Maar even over haar vraag, van Marianne, is het karma? Bij de een voel je je goed en bij de ander voel je je niet goed, dat is het gevoel wat je hebt. Alleen bij karma moet je toch iets inlossen van vroeger?

Schittering: Ja, dan los je ook in, maar de kosmos gaat je helpen. Oh, dat was ook een vraagstelling van haar. Omdat de kosmos heeft geholpen. De kosmos gaat je helpen, dus dat betekent dat hij eigenlijk jou steeds het gevoel blijft geven dat je er nog niet klaar mee bent. Dus jij blijft iedere keer weer teruggaan naar die persoon, jij hebt bad karma, dus paf, paf, paf. Au, lekker weet je. Dus dan heb je gewoon een les te leren. Op een gegeven moment ben je daar klaar mee, dus zegt je gevoel: het is genoeg. Bijvoorbeeld:... Dat is een heel goed voorbeeld Meester. Meester Isaak zegt: als jij een kind krijgt, als moeder zijnde of als vader zijnde, dan ontwikkelt het gevoel eigenlijk op het moment dat het in jouw buik is, en bij een man ontwikkelt het op het moment dat ie hem eigenlijk in zijn armen heeft. En dat gevoel blijft tot een bepaalde leeftijd. En op een gegeven moment heb je zoiets van: mijn gevoel wordt steeds minder, ik wil minder gaan zorgen voor het kind, ik laat hem steeds meer vrij en je laat hem fladderen. Indien het kind nog steeds even belangrijk is in jouw hart en dan hebben we het over de goede categorie van mensheid, in jouw hart, maar jouw gevoel zegt: ik moet loslaten. Omdat dat kind moet gaan evolueren. Op het moment dat je dat niet gaat doen, dan ga je het kind beperken en dan kan het kind zijn karma niet voltooien. Dus je weet eigenlijk altijd wanneer je weg wilt. Bij wijze van spreken, je bent op een feest, ik wil nu weg, dat is je gevoel. Maar het kan ook je angst zijn, dat je ongemakkelijk gaat voelen, dat je denkt: nou, iedereen kijkt naar mij, ik wil wel op de dansvloer, maar ik durf niet. En dat je allemaal negatieve gedachtes gaat krijgen en dat je dus eigenlijk je zo in beperking neerzet, dat je dus eigenlijk weggaat, of weg loopt, eigenlijk weg loopt, zegt hij en het niet afmaakt. Maar zou je dus daar blijven en je overwint je angsten en je gaat op de dansvloer en dan ga je voelen wat het met je gaat doen. Het zweet breekt je misschien uit, je wordt gewoon helemaal panisch en op dat moment merk

je gewoon dat je eigenlijk aan het groeien bent. Ik heb gisteren, ik vind het een hele goeie dat je dat zegt Meester Isaak, die jongen wil altijd dat ik zing, maar ik vind dat ik niet kan zingen. En iedereen zegt ook dat ik niet kan zingen, dat is ook nog zo leuk. Maar dan wil hij dat ik zing en dan op een gegeven moment denk ik ook: oké, overwin je angsten. Dus ik ga zingen. Hij vindt het prachtig, maar ik weet, ik heb helemaal geen tekst of zo, dus ik verzin maar een lied. Maar de energie wisselt en dan zitten we echt op hetzelfde level van energie, gevoel, en op een gegeven moment merk ik dat ik minder angstig word om bij hem te zingen. En dan had je ook nog een familielid, die vond het ook nog prachtig. Op een gegeven moment dacht ik: ik ga gewoon zingen naar Chantal. Dus ik heb een lied ingestudeerd en ik ging dus haar bellen en ik ging zingen. Chantal heeft geluisterd, maar mijn hand zat helemaal te trillen. Dus ik merkte dat ik nog meer angst had om te zingen dan op te treden. Voor optreden heb ik geen angst meer. Heb ik wel gehad. Dus nu probeer ik dat te overwinnen. Ik probeer ook die angst te overwinnen. Omdat het geeft me wel een goed gevoel om te zingen en uren met mekaar te zingen. Het geeft me ook een goed gevoel om te dansen. Het geeft me ook een goed gevoel om dit, dat, zus, zo. De achtbaan op te gaan en gillend naar beneden te komen, indien ik hoogtevrees heb. Het geeft me een goed gevoel. Maar vooraf voel ik het wel. Het geeft me ook een goed gevoel, om bij wijze van spreken, bij mijn schoonouders op bezoek te gaan en mij helemaal verrot angstig te voelen, omdat ik dan bang ben om afgekeurd te worden en ja, dat dat weer gaat gebeuren. Dus dat gevoel ken ik wel, dat is ook een angst. Maar door te doen, dan krijg je een ja of een nee en je moet leren om dingen te doen en niet weg te duwen. Dat is het antwoord dat Meester Isaak zegt.

Ja, maar Meester Isaak kan Tresi nou zingen of kan ze nou niet zingen?

Schittering: Waarom moet je dat nou vragen? Wat een rotzak eigenlijk.

Misschien zou je een stukje moeten laten horen?

Ja.

De Schittering barst in lachen uit.

Schittering: Ik ben de laatste tijd niet zo...

Dat hoor ik, dat had ik de vorige maand ook.

Schittering: Verpest het niet voor me.

Ik vond het wel wat hebben.

Schittering: Ik vind het een heel fijn gevoel als ik zing, al klinkt het niet. Weet ik niet, of het niet klinkt, ik vind het wel klinken.

Dat is belangrijk.

Schittering: Ik vind het wel klinken. Kijk, ik heb hetzelfde met mijn stem. Ik vind mijn stem ook niet klinken, maar andere mensen keuren hem niet af. Ja, ik vind mijn stem, als ik hem afluister dan denk ik: zet hem af.

Ja, dat heb ik ook.

Er wordt even gesproken over het ingestraalde water.

Je moet hem puur drinken.

Schittering: Ja, smaakt het nou naar water? Oh, dan moet je hem niet bijvullen.

De mensen moeten hem niet bij gaan vullen.

Schittering: Nou, dan moet je die fles pakken. Nou, dan moeten we dat even rondsturen.

Nou, zit er echt weer meer watersmaak aan. Wij hebben hem bijgevuld, nou smaakt ie toch heel anders.

Schittering: Nou oké, dan moet het weer rondgaan. Die vraagstelling hadden we dus eigenlijk nog niet. Dus dan moet Chantal daar een rectificatie opzetten.

Gewoon puur drinken, dat is het beste.

Schittering: Ja, mag ik proeven?

Proef maar, het smaakt heel anders.

Schittering: Ja, gadverdamme.

De mensen moeten het niet bij gaan vullen.

Schittering: Nee, dit is beter. Het is zachter, het is andere energie. Ja, daar waren we nog niet over uit. Ik wil de mensen ook een beetje kosten besparen, weet je.

Ja, maar ja toch, dit is zuiver, deze niet.

Meester Isaak zegt ook één euro vijftig, als ik nou naar het Shell-station toe ga koop ik voor één euro vijftig zo'n klein flesje. Wat is nou duur dan?

Schittering: Ja, bij ons is het ook zo, wij moeten gewoon echt heel veel gaan halen. We moeten iedere keer een mannetje sturen, die geeft zijn leven ervoor, hij vindt het prachtig, hij is nou mijn boodschappenmannetje. Dus elke dag sturen we hem boodschappen doen. Dus hij moet halen en hij moet echt heel veel halen, met twee karretjes gaat ie flessen halen, dus dan is het helemaal uitverkocht bij die ene supermarkt en dan moet ie helemaal naar de andere supermarkt. Dus ja.

Nee, maar die flessen, als je daarvoor naar een supermarkt gaat, dan betaal je in principe niet zo heel veel voor een fles water, daarin zit echt wel een verschil.

Ja, maar ga je naar een benzinestation en we moeten onderweg...

Ja, natuurlijk.

Het is ook wel heel ander water.

Schittering: Ja, maar je moet niet vergeten, je hoeft niet de hele dag dit water op te drinken. Je kan bij wijze van spreken een ander soort drankje drinken of zo, daarna drink je gewoon wat anders. Het is water en die fles kan je ook inleveren, dan krijg je nog vijftientig cent terug. En als je dus de lege fles brengt, dan kost de fles maar een euro. Dus als jij de fles mee naar huis neemt en je brengt hem terug en we ruilen hem met een geopende fles, dus met kraanwater die ik dan in heb gestraald, dan smaakt het ook gewoon hetzelfde. Niet dus de nieuwe flessen, want die zijn een euro vijftig. Ik weet het niet precies, dat is Chantal, dat weet ik niet. Maakt helemaal niet uit maar je hoeft het niet te kopen als je het niet lekker vindt. Oké, ik ken wel, wat dat betreft, mensen die daar een goed gevoel bij krijgen, daar gaat het om. Heel veel mensen worden er blij van.

Dus ik moet dat meisje een fles water geven?

Schittering: Ja, daar word je echt blij van hoor, energiek vol ook hoor.

Ik voel me nu ook rustiger worden.

Schittering: Ja, ja, ja. Ik had nog meer effect met dat, dan een wijntje hoor.

Het is goed water.

Noot: De Schittering pakt een vraag van een student op afstand en leest deze vraag die hieronder staat, voor.

Schittering: Ik heb denk ik niet direct een vraag, wel wil ik graag weten wat precies loslaten betekent, vooral hoe doe je dit? Een voorbeeld: ik heb zes jaar terug een herseninfarct gehad en na zes jaar ben ik via de revalidatie weer bezig om het fietsen weer op te bouwen. Makkelijker gezegd dan gedaan, het valt vies tegen. Het grootste probleem zit in het opstappen en gelijk

doortrappen. De angst denk ik, dat ik vooral bang ben om te vallen en iets te breken, want dat kan ik niet hebben, omdat ik alleen woon. Overwin ik deze angst, dan ga ik gewoon weer op de fiets zoals vroeger. Femmy hebben wij hier. Ja, dat is een heel simpel antwoord. Overwin je angst door te gaan fietsen. En als je iets breekt, breek je iets, maar dat weet je niet. Je weet ook nu niet als je de straat oversteekt of je nu aangereden wordt en je weet ook niet of je nu bij wijze van spreken een achterstand krijgt. Je weet dus niet wanneer je sterft en je weet dus eigenlijk je vooruitgangen helemaal niet. Dus je kan jezelf niet in een glazen bol gaan stoppen omdat je dus bang bent dat er iets gebeurt. Natuurlijk, als je lichaam niet meer goed is en niet meer oké is, dan betekent dat het niet meer zo makkelijk meer gaat. Stel dat je artrose hebt, dan ski je misschien wat minder hard. Of stel dat je één been hebt, moet je ook leren met één been om te gaan. Mijn Meester zegt gewoon: angsten vertellen je wat en daar moet je altijd naar luisteren. Ze vertellen je dat je dus eigenlijk het kan overwinnen. Je angst is een creatie en die creatie moet je overwinnen door iets nieuws te creëren, de schepping. Je schept iets nieuws. Dat je gewoon de overtuiging hebt bij jezelf dat je dus gewoon niets breekt. De overtuigingskracht. Bijvoorbeeld als een kind ballerina wil worden, dan zegt ze: ik word ballerina. Dat is overtuigingskracht. Maar stel dat je papa of mama steeds zegt: dat word je niet, op een gegeven moment neemt die overtuiging af en dan wordt het kind geen ballerina. Dus als negatieve mensen jou beïnvloeden met negatieve gedachtes, die moet je gewoon buiten zetten. En als jij negatieve gedachtes hebt, dan moet jij die ook uitschakelen.

Je moet jezelf buiten zetten.

Schittering: Gewoon buiten jezelf zetten, absoluut. Want mijn Meester zegt, Meester Isaak zegt: angsten hoeft je niet te hebben, omdat angsten kan je zoveel hebben. Er zijn mensen die hebben fobie angsten, spinnen angsten, straatvrees, seksuele blokkades, dat ze niet meer durven om zichzelf daarin te geven, zoals bij mannen, zoals bij vrouwen. We kunnen je er duizend opnoemen, een pak je op of niet. Er zijn mensen die hebben geen angst. Mijn zoon die hierzo net is geweest, die heeft geen angst, die gaat gewoon met een slee helemaal omhoog en dan gaat ie recht naar beneden. En ik heb

angst dan op dat moment en ik denk: het hoeft maar één boom te zijn en je leeft gewoon niet meer. En met sleeën door die kleine bergen, wij doen dan nog remmen of zo. Eentje werd gewoon gelanceerd op een gegeven moment, toen kwam hij goed terecht, maar werd bijna ontmaagd, omdat de slee kwam achteraan in zijn bil. Ik zei: goh, ben je ontmaagd? De boom was zo'n beetje voor. Dus ja, hij had ook dood kunnen zijn. Dus je kan eigenlijk gewoon heel vaak doodgaan. Je weet niet wanneer je dood gaat. En doodgaan is een transformatie, dus als je dat weet, is die angst ook weg, van doodgaan. Betekent dat je eigenlijk een soort euforiegevoel gaat creëren en gaat scheppen bij jezelf: ik doe alles in dit leven waar ik zin in heb. Dus al kan je niet zingen en loopt iedereen de tent uit en jij hebt daar een hartstikke mooi moment, dan is dat jouw moment. Er is hier een persoon die komt in de winkel, die heeft een nagel die gaat zo, die zit zo helemaal, dat is net zo een chips, hoe noemen ze zo'n...?

Wokkel.

Schittering: Wokkel. Ik denk: goh, als je in je oor krabt, heb je een probleem. Hij komt met make-up op, een man, en met dingen op zijn hoofd en hij is happy in zijn wereld. Ik zeg gewoon: zo, jij ziet eruit, weet je? Maar hij is happy in die wereld. Er zijn andere mensen die komen daar met een papegaai binnen, die zijn happy in hun wereld. Zolang ze maar happy zijn. Je kan eigenlijk de definitie niet meer vinden tussen gezond verstand en geen gezond verstand. Waar ligt de definitie? Weten jullie dat?

Is er niet.

Schittering: Nee, maar als een homo met een man gaat, is dat fout, is dat goed? Vrouw-vrouw, is dat fout, is dat goed? Is het fout dat jij een gedachte hebt die misschien andere mensen niet hebben? Is dat fout? Nee. God zou nooit veroordelen, dat doe je zelf wel voor ons. Wat wel fout is, zegt Meester Isaak ter verduidelijking daarvan... Meester Isaak zegt: luister, het is fout om schade aan te richten aan derden, dat is fout, want dat is karma. Hier is nu schade ontstaan tussen deze twee mensen, die schade gaat ook daarnaartoe, dus de energie loopt gewoon door. Zoals wij energie in het water stoppen.

Dus energie loopt gewoon door. Nou, dan moet je dat herstellen, of laten zijn zoals het is.

Het kan nog, de tijd is nog niet voorbij, het kan nog.

Schittering: Dus jij hebt ook angsten en jij hebt een mooie les gekregen de vorige keer en huiswerk. Nou, overwin je angsten en ga ervoor. Zolang ze je niet buiten zet en zegt: ik wil niks meer met je te maken hebben, ben je nog steeds de winnende.

En veel aandacht geven.

Schittering: Als jij aandacht geeft met een sms, of met een attentie, of gewoon voor de deur staat met spontaniteit, dat is energieoverdracht positief. Dat blijft hangen. Opeens zit ze in bed en dan denkt ze eraan en dan moet ze erom lachen. Ik heb dagen gelachen. Dagen gelachen en aan de andere kant weet ik, heeft ook iemand op hetzelfde moment dagen zitten lachen. Wij zijn toch proper? Dus je hebt cultuurverschil en ik heb gewoon mijn angst overwonnen, op dat moment, terwijl ik wist dat het zo is, ik heb gewoon een scheet gelaten. Hij schrok zich te pletter, hij is gewoon uit bed gesprongen en zitten waaien. En ik heb er nog een aantal gelaten en hij zei: is dit normaal, is dat in Nederland normaal? Is ie naar binnengekomen bij Chantal, hij pakte haar vast en zei: Chantal, is dat normaal, Nederlandse vrouw poepie laten? Maar dagen heb ik lol om gehad, over die ene scheet. Dat is ook een angst, om afgekeurd te worden door een andere cultuur. Heel veel mensen hebben angsten om ergens binnen te stappen. Waarom? Dat zit allemaal in je hoofd. Visualisatie, even kijken, wat hebben we nog meer voor antwoorden? We hebben Lydia, de Prater, kijken waar dat mens is, mooi mens.

Het was een zwart-wit foto daar.

Schittering: Daar dat is hem ja. Hallo Chantal, hallo Isaak en de Schittering... Ik vind eigenlijk altijd dat de Schittering... Ik vind het toch iets hebben. Echt

waar, in het begin had ik er niks mee. Ik keek echt zo in de spiegel: waar is de Schittering?

Geen bling, bling.

Schittering: Er schitterde helemaal niks man, ik zat net in een scheiding, potverdorie dan noemt ie mij de Schittering.

Jij moest gaan schitteren.

Schittering: Ja, ik moest gaan schitteren. Mijn vragen van de vorige keer blijven nog steeds bestaan, ik heb het huiswerk gehoord, ik heb wel behoefte aan liefde, maar die is er wel tijdelijk, een vriend voor benefit zeg maar. Ik heb alleen een probleem dat ze altijd verliefd op me worden, meer willen, een relatie, en dat ik ze dan moet afwijzen. Ik heb hier wel moeite mee, afwijzen, om ze af te wijzen, ik wil overwonnen worden en ik weet precies wat ik wil op liefdesgebied, maar hij komt nog niet voorbij. Ja nou, ik ga je zo toespreken. Betekent dit dan dat ik er nog niet aan toe ben? Er zijn nu na mijn scheiding een aantal mannen geweest en één daarvan daar zijn mijn kinderen echt dol op, hij wil echt een relatie, maar ik niet met hem. Ik kies ook voor mezelf, maar vind het wel moeilijk voor mijn kinderen, dat zij weer afscheid moeten nemen. Hoe kan ik hiermee omgaan? Zijn ze inderdaad zo flexibel? Ik moet van Isaak ook met ze praten hierover, dat doe ik ook, maar is dat voldoende? Ze willen ook graag een man in huis, een gezin zijn, dat merk ik wel aan ze. Dat vind ik wel een lastige. Lieve groet, Lydia, de Prater. Kennen jullie Lydia dan?

Ja.

Schittering: Ik kan haar niet voor me halen.

Ze was op de positieve, negatieve cursus.

Schittering: Bij jou thuis?

De eerste keer was het in Dalerpeel, ja.

Schittering: Oké, de Prater? Dan moet ze praten. Kijk, wat zou jij hierop antwoorden, want ik weet het antwoord wel, maar jij kent haar toch?

Ja, ik ken haar. Ik heb verleden week, verleden keer, zat ze bij ons in de auto, toen heb ik nog een heel gesprek met haar gehad. Zij had een relatie met een neef van André, dat ging heel goed. Dat is eigenlijk afgeketst op de kinderen. Zij kon dus niet goed met die kinderen van hem omgaan en die kinderen onderling ook niet. Toen zei ik al: is daar geen oplossing dan voor? Nou, die exen van hen willen dus niet meewerken. Ik heb het idee dat dat haar grote liefde is.

Schittering: Kijk, mijn gevoel zegt gewoon heel simpel: dat zij moet gaan kijken wat ze nodig heeft. Isaak zegt dat ik hier naar moet kijken. Hoe werkt je eigen scheppingskracht? Dus zij moet gaan scheppen dat ze dus eigenlijk gewoon hetgeen weet wat ze nodig heeft. Wat voor soort persoon heeft ze nodig?

Een gever heeft ze nodig.

Schittering: Dan moet ze wel gaan kijken, kan ze zichzelf ook openstellen? Laat ze ook haar huis toe aan de persoon? Niet alleen maar haar fysieke huis, maar ook haar geestelijke huis?

Maar daar had ze dat toen wel mee, daar hebben we toen een heel gesprek in de auto over gehad. En toen zeiden we: het is zonde eigenlijk dat dat ook stuk gelopen is. Ja, ze zei: als we elkaar zien dan zit er altijd nog een klik.

Schittering: Kijk, ze kan iets anders scheppen wat ze wil, maar ze moet weten wat ze wil. Het maakt niet uit wie de naam draagt. Het gaat om: wil ik met die persoon eigenlijk verder.

Ze wilde dus graag iemand die een gever is, iemand waar zij dus op geestelijk niveau ook een goed gesprek mee kan voeren.

Schittering: Meester Isaak zegt dat zij moet gaan weten wat ze wil en dat is eigenlijk de eerste basis die gelegd moet worden. Wat wil ik? En op het moment dat ze weet wat ze wil, dan kan ze zichzelf daar pas voor openstellen.

Net zo als Willem.

Schittering: Ja, dus ze moet kijken naar haar blokkades. Dus ze wijst af, omdat ze eigenlijk dus niet weet wat ze wil. Maar ja, als je op dat moment zegt: dat wil ik, dan ga je dat koesteren. Dan ga je eigenlijk dus wat we hier vertelden over dat zaadje, ga je het laten ontkiemen. Maar ja, door je leeftijd en door de ervaringen van je verleden kan je geblokkeerd zijn geraakt en durf je dus niet meer iets te laten ontkiemen, dus je wijst af om dus eigenlijk niet jezelf weer in teleurstelling te zetten en de kinderen in teleurstelling te zetten en ook geen pijn te voelen. Dus hoe moet ze het doen? Ja, inderdaad flexibel worden en eigenlijk voor kiezen. Dus je kiest voor iemand en dan zeg je voor jezelf: ben ik monogaam, ben ik niet monogaam? Dus dan kies je voor iemand. Als je zegt: ik ben monogaam, dan kies je voor iemand. Zeg je: ik ben niet monogaam, dan kies je voor niet monogaam zijn, dan kies je voor meerderen. Dat is de erkenning van je eigen ziel. Dus je moet je ziel erkennen en daarmee om durven te gaan. In eerlijkheid en oprechtheid naar jezelf toe. Het hoeft niet eens in eerlijkheid en oprechtheid naar de anderen toe. Ja, dan zeggen we wat hè. Dat betekent: stel dat je dus niet monogaam bent en jij weet dat, maar jij houdt van een persoon en jij erkent dat in jouw ziel, dat je dus niet gelukkig kan zijn met één persoon, omdat je dus niet monogaam kan zijn, dan moet je in eerlijkheid naar jezelf toe daaraan toegeven. Geen schade in berokkenen naar de ander toe. Betekent: je mag de persoon niet beschadigen. Maar ja, dan heb je dus de keuze: ga ik het vertellen of ga ik het niet vertellen? Op het moment dat ik het ga vertellen, dan is de wet van oorzaak en gevolg er, van of het gaat uit, of iemand accepteert het, of ik ga het niet vertellen, dan moet je in het reine komen met jezelf. En dus eigenlijk voor jezelf kiezen en zeggen: oké, ik geef jou geen schade als ik niet monogaam ben. Het is hetzelfde dat -dat vind ik een goeie Isaak- Isaak zegt: ik heb meer hartsvriendinnen, ik heb er niet een.

Zo kun je het wel zeggen, bartsvriendinnen.

Maar je beschadigt toch altijd dan iemand, als jij met iemand bent en je vertelt het niet?

Schittering: Nee, je beschadigt niet, omdat dan krijg je dus eigenlijk simpelweg de energiewisseling is dus geblokt. Dus doordat de persoon het niet weet, de andere persoon, is daar geen beschadiging. Maar je moet wel in het reine komen met jezelf. Ik weet dat je eigenlijk ook, omdat je in die ervaring hebt gezeten denkt van: kijk, dat heeft hij gedaan. Dat is geen schade. De schade is pas gekomen doordat jij het hebt gehoord.

Ja.

Schittering: Maar had hij dat nooit gezegd, was er geen schade geweest. Dan was er ook geen nieuw bestaan geweest. Had ie het wel gezegd dan hadden jullie er of voor kunnen kiezen van oké, wij zijn open daarin, wij hebben een open relatie, ja of nee. Maar vaak vertel je dat niet omdat je de ander niet kwijt wilt en bang bent voor de reactie. Dus dat was hier dus eigenlijk gaande. Hij durfde het niet te vertellen.

Maar hij wist eigenlijk haast al wel dat ik weg zou gaan.

Schittering: Ja, ja, ja. Maar had je het nooit geweten, dan was er geen schade geweest naar jou toe. Dan had hij alleen maar toe moeten geven aan zijn drang van. We weten dat het zo is. Het is alleen dat jullie menselijk gaan kijken. Doordat het eigenlijk verteld is, hij is eerlijk geweest door het zweethut ritueel, is zijn gevoel naar voren gekomen, ook door de salie, alles is verteld. En dan krijg je de wet van oorzaak en gevolg. Had hij zijn mond gehouden en nog twintig jaar dat gedaan, was het nog steeds geen schade voor jou geweest.

Ja, een blokkade op mijn seksualiteit.

Schittering: Die blokkade, dat is de energiewisseling. Dus de energiewisseling tussen jullie twee was blijkbaar dus eigenlijk niet meer zuiver.

Nee.

Schittering: En daar is een blokkade ontstaan. Dus je kan op een gegeven moment een gevoel krijgen, dat vertelt het je, of je lichaam vertelt het je. Ja, dat kan.

Dan bouw je toch karma op, Meester Isaak?

Schittering: Nee, je bouwt hier geen karma, je bouwt alleen karma op bij schade verrichten.

Nou, dan heb je geen geweten, echt waar niet.

Schittering: Dat is ook zo, dan moet je ook geen geweten hebben.

Nee, gossiemijs, ik zou het niet kunnen hoor.

Schittering: Dan moet je geen geweten hebben. Dat betekent: je geweten is eigenlijk je denkvermogen, maar je gevoel dat zegt: ik heb er behoefte aan. Het is hetzelfde dat iemand zegt: ik ga elke avond de snoeppot leegeten. Een ander zegt: dat is slecht. Of ik drink gewoon even een fles wijn. Andere mensen zeggen: dat is slecht. Dus jij moet daarmee in het reine komen met wat je doet, niet de ander. Op het moment dat de andere persoon er niet mee kan leven doordat ie ziet dat je iedere keer de snoeppot leeget en hij zegt: ik leef hier niet mee, dat is zijn stuk en dan moet ie gewoon weg. Maar we zijn niet gekomen hier ter aarde om elkaar eigenlijk te beperken in de evolutie. Je trekt energie aan en of je stoot ze ook af. Het is een en andere.

Nou, dat vind ik een heel moeilijke onderwerp.

Schittering: Ja, omdat het gewoon persoonlijk is.

Dat klopt ja, het is ook heel persoonlijk.

Schittering: Monogamie bestaat niet.

Nee, dat hebben we al gehoord, ja.

Schittering: We kiezen daarvoor.

Het is een keuze, ja.

Schittering: Ik ben super niet monogaam.

Dat is voor jou een keuze, maar ik kan het niet.

Schittering: Maar ja, moet ik het vertellen?

Nee, dat heb je al verteld. Dat is niks nieuws.

Schittering: Hoe moet ik het vertellen aan iemand die dus wel verlangt dat ik monogaam ben? Hoe moet ik het vertellen? Ik ben niet monogaam?

Nou ja, dan krijg je weer de wet van oorzaak en gevolg.

Schittering: Maar wil ik die wel dragen?

Dat is ook een goeie.

Ja, daarom neem ik een andere richting. Ja, nee, ik kan het niet.

Schittering: Ja, dus ik kan monogaam zijn, maar soms ben ik het gewoon niet, maar ik kan het wel. Dus ik heb relaties gehad, waar ik wel monogamie heb gehad, in heel veel jaren tijd. Maar dat is een keuze die ik maak. Maar ja, ik ben blij dat Isaak eigenlijk zegt dat hier niemand monogaam is, anders zou ik me wel heel slecht voelen. De nieuwe relaties weten ook heel vaak dat ik niet monogaam ben geweest hoor, dus wat dat betreft kunnen ze eigenlijk één en één bij elkaar tellen.

Ja, maar dat is eerlijk.

Schittering: Ja, dat ik het niet ben geweest.

Nee, dat is toch eerlijk?

Schittering: Dat ik moeite heb, op het moment dat ik bij iemand ben en ik krijg daar een ontzettend goed gevoel bij en ik krijg dan een paar vlindertjes erbij, ja dan wil ik er ook graag aan zitten.

Logisch.

Schittering: Ja en als ik dat niet doe, dan richt ik mezelf schade aan. Dan ga ik naar huis, dan ga ik de hele tijd denken: oh hoe was het geweest als ik er wel aan had gezeten? Maar ja, ik heb ook situaties dat ze aan mij willen zitten en dat ik denk: gadver, blijf van me af. Dan wil ik niet, mijn gevoel zegt nee. Als mijn gevoel ja zegt, ja, dan kom ik ook in een soort gewetensconflict, maar dan moet ik er, zoals Isaak het zegt, eigenlijk mee in het reine komen.

Met jezelf.

Schittering: Ja, maar ja, je verwacht dat de andere persoon ook monogaam is, voor degenen die monogaam zijn, maar ja, welke garantie hebben jullie daarin?

Niks.

Schittering: Dus als jij zegt: je moet monogaam zijn, en de persoon is niet monogaam, dan leg je hem wat op. Dus de persoon die voelt steeds: ik wil wel, maar hij kan niet, of hij doet het stiekem. Dus ja, weet dat niemand monogaam is, dan is het probleem opgelost. Het is een keuze die je maakt. Je kiest om monogaam te zijn omdat je de persoon eigenlijk niet kwijt wilt. Je wil de wet van oorzaak en gevolg niet naar je toe halen en jij kan misschien niet leven met de aanblik van jouw geliefde op dat moment, dus jij kiest om gewoon je broek aan te houden, indien je toch in jezelf eigenlijk al geen monogamie hebt gevoeld, omdat je eigenlijk al die lust had. Je hebt alleen de daad niet verricht. Ja, jullie hebben allemaal, jullie mannen en vrouwen, dat je

denkt: wat een lekker ding, daar zou ik best wel een beschuitje mee willen eten.

Natuurlijk wel.

Schittering: Ja, en dan blok je.

Ja, maar dan kan ik alle vrouwen hier wel lekker vinden van een ander en dat kan ik allemaal niet aan.

Maar ja, je hebt het vorige maand gehoord, je moet ze gewoon allemaal af en dan is er heus wel eentje die zegt: ja.

Ja, precies. Dus over tien jaar zeggen: was geen probleem.

Er wordt gelachen.

Schittering: Nou, nou, nou.

Nou monogaam? Ja, in een relatie ben ik monogaam. Durf ik... ja.

Schittering: Ja, dat is een keuze.

Ja, dat is een keuze en daar ben ik ook trots op.

Schittering: Dat is ook een keuze.

Ja en dat verwacht ik trouwens ook van mijn partner, dan moet ik ook eerlijk zijn. Zo'n ego heb ik nog wel.

Schittering: Ja, dat moet je niet verwachten.

Ja, nou dat doe ik wel.

Schittering: Dat moet je niet verwachten.

Dat doe ik wel.

Schittering: Dat moet je niet verwachten, omdat je kan niet iets opleggen aan de ander als die dat niet is.

Nee, nee.

Het enige wat je kan doen is gewoon weglopen dan.

Schittering: Ja, je kan het gewoon eigenlijk aangeven aan de persoon: als jij mij dus niet monogamie geeft, dan ben ik bij je weg. Dan zou je dus nu eigenlijk kunnen calculeren dat hij het nooit gaat vertellen, of zij het gaat vertellen, omdat ja, dan ben je weg. Ja en als die persoon van je houdt, wil ie niet dat je weggaat.

Ja, dat klopt ja.

Schittering: Het is hetzelfde dat ik zeg tegen jou als je binnenkomt in mijn winkel: als je steelt dan bel ik de politie. Ja, maar als ik zeg van: hallo, dan sta je open, dat is hetgeen wat je bent op dat moment. Heb je behoefte om te stelen, gooi het in je tas, maar je bent nou niet vooraf gewaarschuwd. En als ik het dan zie en ik bel de politie, is het wat anders. Dus dat is achteraf, niet vooraf. Maar jullie doen vooraf eigenlijk al zo'n waslijst geven, zoals jullie het willen.

Daar zijn we heel goed in.

Schittering: Check, check, check. Honderd punten, zo.

Ja, normen en waarden, kaders hebben we allemaal geleerd. Ja, dat hebben we allemaal geleerd, dat is allemaal onze opvoeding geweest.

Schittering: Ja, ja, ja, maar dat is allemaal zo stressvol. Dus je moet eigenlijk altijd erop letten. Ik ben nou twee condooms kwijt, twee condooms. Ik ben condooms kwijt...

Heb je ze gebruikt?

Schittering: Nee, ik had ze eruit gehaald, omdat ik had ze niet meer nodig, dus ik had ze gewoon daar gelegd. Ik zei: wil je ze hebben? En dan hoefde die ze niet, en toen heb ik ze daar gelegd bij de sokken en gisteren moest ik daar toevallig naartoe en zag ik er nog eentje en ik had er drie gelegd. Dus ik dacht: oké, en heb die gevraagd, die gevraagd, die gevraagd, niemand heeft ze, maar ze zijn wel weg. Dus ik ging op een gegeven moment mediteren en toen dacht ik: oké, dus ik mijn vriend sms'en: heb jij die condooms gepakt? Wat? Ja, vind je het gek? De enige gedachte die ik op dat moment kreeg is van: ach ja, tenminste veilig gedaan en toen heb ik het losgelaten. Of ie het heeft gedaan zou ik niet weten, maar hij zegt het niet.

Zit het niet tussen je kleding?

Schittering: Misschien kom ik ze wel tegen, dus oordeel niet vooraf maar achteraf, maar aan de andere kant ben ik vroeger wel zo'n type geweest. Dan zou ik zo'n grote heisa hebben gemaakt. Meteen je kleren buiten hebben gezet of in een brandstapel het vuur erop hebben gegooid, maar dat heb ik afgeleerd. Toen dacht ik bij mezelf: ja Schittering, je bent toch geen haar beter? Dus wijs niet naar de anderen, wijs eerst naar jezelf. Dus al die regeltjes moeten weg. Nou, lieve Schittering, Isaak en broeders. Lieve Isaak, Schittering en broeders, Jochem hè. Vorige week heb ik mijn ontslag gekregen, de dagen erna heb ik geleefd in grote angst en paniek. Negentien jaar heb ik geknokt om mijn droom te verwezenlijken, om piloot te worden. Het is nooit gemakkelijk geweest om er te komen, al tel ik mijn zegeningen. Mijn grootste angst is dat ik alles zal verliezen en met diepe schulden achterblijf en daardoor kansloos ongelukkig blijf. Dit te schrijven doet mijn adem schokken. Het consult met Isaak vorige week, heeft diepe indruk gemaakt en nog meer mij in shock gebracht. Ik vecht, ook al kan ik dit bijna niet opbrengen. Ik moet ook voor mijn ouders, die ik zie lijden door mijn lijden... Wet van oorzaak en gevolg. Mijn vraag: staat deze traumatische ervaring in mijn levensboek, hoe kan ik verder als ik mijn droom niet meer kan verwezenlijken? Nou ja, schepping. Hoe kan ik verder als ik aan de andere kant van de wereld moet gaan leven als ik wel mijn droom achterna

ga? Lieve groet, Jochem. Nou deze, we hadden het net over monogamie en seksuele behoeftes et cetera. Nou, de wet van oorzaak en gevolg is bij deze schone man eigenlijk zodanig. En wij zijn open in de lessen. Hij heeft dus eigenlijk zoveel zegens gekregen. Dus dat ie gewoon goeie ouders heeft gekregen, dat die dus eigenlijk hem piloot hebben laten worden. Hij heeft dus ook seksuele behoeftes en die seksuele behoeftes die is ie ook in het verleden achteraan gegaan. Heeft ie vaak de dans ontsprongen zeg maar, maar deze keer niet. Dus hij was in werk, een artikel zoveel, hij heeft een voorstel gedaan aan een kamermeisje voor extra service met bepaald geld in de hand en dat is dus weer doorgelopen naar de manager en dat is tot zijn ontslag gekomen. Dus je hebt vaak een kans om iets te krijgen van God, dat staat in je levensboek, maar je kan ook je kansen verpesten. Dat betekent dat ie nu in een hele penarie situatie zit, wordt ie nu nog aangenomen als piloot, ja of nee? Zou die nou heel Nederland moeten verlaten en aan de ander kant van de wereld gaan en daar zijn bestaan neer gaan zetten, hopen dat daar een schone lei is en alles achter zich laten? Nou, dat is ook eigenlijk een nee. Hij moet niet gaan vluchten. Hij moet eigenlijk kijken naar zijn situatie. Zijn situatie is nu slecht en hij moet gewoon eerlijk zijn naar het volgende sollicitatiegesprek van: dat heb ik gedaan, daar ben ik fout in geweest, een menselijke fout. En al staat het in artikel zoveel, het was een menselijke fout, maar ja, ik heb hiervoor geleerd, geef me nog een kans en dan moet je gewoon eigenlijk kijken wat de organisatie op dat moment doet. Dus eigenlijk simpelweg bidden, hopen, het verwezenlijken en niet opgeven. Dus het staat niet in je levensboek, dat stond er niet in. Je had dus tot je dood kunnen blijven vliegen. Maar ja, dat is net als dat je even oversteekt en je steekt over en je kijkt net niet uit en je wordt overreden en je komt in een rolstoel. Het kan zijn dat het in je levensboek stond, maar het kan ook zijn dat je gewoon echt pech hebt gehad en niet uit hebt gekeken. Dus dit stond niet in je levensboek, omdat dat kunnen we niet zien. Het is wel dat je seksuele behoeftes hebt in meerdere zinnen, ook niet in monogamie bent geweest in relatie zinnen, ook niet meteen in het vertellen van, misschien toen jij het wilde vertellen, omdat er dus een einde aan kwam. Dus ja, de wet van oorzaak en gevolg. Dus ja, niet in paniek raken, gewoon doorzetten en hopen dat je gewoon aangenomen wordt.

Hoe ga je dit dan loslaten zo iets? Want dit is wel heel heftig.

Schittering: Dit is heel heftig ja.

Is het dan zo dat hij moet gaan scheppen, oké, als dit het niet wordt ga ik een andere droom zoeken? Dat hij dat zelf moet scheppen?

Ik heb Jochem aan de telefoon gehad, hij heeft mij ook een paar keer gebeld.

Zo, jij kent ook iedereen.

Nee, dat is niet zo, niet iedereen. Ja, ik heb ook tegen hem gezegd: je moet niet opgeven, solliciteren.

Blijven geloven.

Schittering: Het is gewoon, hij zit nu in een hele moeilijke...

Hij zit heel zwaar.

Schittering: Kijk, hij is eigenlijk een luxe kind. Eigenlijk wat hij nu krijgt voor les, is eigenlijk de wet van oorzaak en gevolg. Dus de kosmos straft hem eigenlijk voor al die keren dat ie dus karma heeft opgebouwd en dan is het één keer mis gegaan. Het is hetzelfde dat je heel veel geluk hebt gehad en je jatte maar en je jatte maar en dan op een gegeven moment word je gepakt. Dus hij is deze keer gewoon goed geboet door een aanzoek die hij heeft gedaan, die hij zomaar heeft gedaan, is hij gewoon goed geboet omdat het in de werkfunctie was. Hij was gewoon in dienst op dat moment. En ja, dit is een heel slecht verhaal gewoon. Maar hij heeft gewoon eigenlijk een heel goed leven tot heden gehad en dat zou die nu eigenlijk moeten in gaan zien. En zachter moeten gaan worden en moeten gaan transformeren. Hij heet ook de Transformatie. Zijn ego eigenlijk, ja minder toegeven aan zijn ego, en meer van zichzelf gaan houden in de positieve zin en van de medemens gaan houden en zich kwetsbaar opstellen, dus kwetsbaarheid is de enige oplossing. Dus vertellen aan de nieuwe werkgever wat voor fout je hebt gedaan, dat de

werkgever of je vergeeft, ja of nee. En word je eigenlijk niet aangenomen, ga je tot de volgende sollicitatie. Maar wonen in een ander land, dat is eigenlijk geen optie. Betekent dat je dus eigenlijk alles achter moet laten.

En dat wil hij ook niet.

Schittering: En daar doe je eigenlijk en je ouders zeer mee en de mensen die van je houden zeer mee en je zou daar niet je geluk vinden. Dus ik zeg: niet. Ga nou door deze angst heen, overwin deze angst van: ik word geen piloot meer, omdat het ziet er natuurlijk heel slecht uit en dat is ook hetgeen wat wij zien, omdat in deze wereld is het gewoon een luxe wereld. Het kost niet voor niks zoveel geld om piloot te worden. Ja, dus dat betekent: je hebt de verantwoordelijkheid voor de hele achterban, een heel vliegtuig, dat moet je dus in een ander werelddeel veilig neerzetten, en als je je dus niet aan bepaalde regels houdt, ja, dan word je daar even heel goed voor afgestraft.

De wet van oorzaak en gevolg.

Schittering: Ja, ik bedoel de organisatie moet je wel kunnen vertrouwen. En zij gaan niet hun naam te grabbel gooien. En er zijn heel veel piloten, ondanks deze maatschappelijke positie, zijn er genoeg mensen die toch het certificaat piloot hebben. Ja en als je dan in sollicitatie bent en je hebt er dus een zwarte bladzijde tussen... Je moet het zo zien alsof je dus eigenlijk uit een cel komt. Je komt uit een cel en iemand die heeft helemaal geen slecht rapport, die is nog schoon, die wordt eerder aangenomen dan diegene die in de cel heeft gezeten. Mensen oordelen heel veel en zeker in deze maatschappij. Dus ja, zware dobber Jochem. Ik kan je niet positief toespreken helaas. Alleen maar zoals de Zuivere zei: doorzetten. We zijn er bijna. Lieve Onmisbare, hier mijn vraag: als je in het nu bent, ben je dan bezig met de dingen die op dat moment gebeuren? Mag je dan niet aan ervaringen denken die eerder zijn gebeurd, of gaan gebeuren, of mag je daar wel mee bezig zijn, als er maar geen emoties opzitten? Je kunt in het nu toch bezig zijn met iets leuks, bijvoorbeeld wat staat er te gebeuren en daar dan heel vrolijk van worden? Uiteraard. Mag dat wel? Natuurlijk wel. Je kunt in het nu ook bezig zijn met een ervaring in het verleden en daar ook vrolijk of

verdrietig van worden, mag dit niet? Natuurlijk mag dat wel. Alle emoties moet je natuurlijk doorlopen, dus op het moment dat je iets schept... Stel dat wij nu gaan scheppen dat we straks een leuke tijd hebben en we gaan gewoon wat drinken en we gaan dansen en we gaan feesten, dan schep je het nu al en dan voel je je emoties nu al. En als je daar bent, dan moet je het nog creëren en scheppen ook. Dus je kan naar het verleden toegaan en je kan naar de toekomst toegaan. Het is eigenlijk altijd het woord schepping. Mag je er wel aan denken, maar dan zonder emotie en lading erop? Een emotie is een gevoel. Een gevoel dat is eigenlijk... Je moet het zo zien als het centrale punt van jezelf en daar zitten alle emoties in, zoals boosheid, verdriet, angst, alles zit erin. Een emotie wordt getriggerd door iets. Oh, zo meteen komt iemand hier binnen, voel je die emotie. Het is misschien helemaal niet waar, maar je voelt dat wel. Dus je moet die emotie eigenlijk, die lading die op dat moment op je emotie is, moet je eigenlijk altijd aan toegeven. En daardoor gaat het weg. Dus stop je het weg, wordt het een blokkade. Dus als je terug kijkt naar vroeger en je hebt daar een slechte jeugd in gehad, ga denken, ga ademen en voel die emotie en ga die angst eigenlijk kapotmaken, wat het met je nu doet, omdat die lading kan nu je heden stukmaken. Doordat je misschien een vaderfiguur hebt gehad die heel slecht met je was. Het kan zijn dat daar eigenlijk nog een lading was, dat je nu nog een vaderfiguur zoekt. Of kan zijn dat je nog steeds bezig bent met die wisseling van energie. Dus je moet eigenlijk alles bekijken, voelen, loslaten en jezelf uiteraard laten zijn in het nu, zoals je zegt. Nu, nu, nu. Liefs en een dikke knuffel voor jullie, de Positieve. Oké, dus hoe werkt je eigen scheppingskracht? Ik zeg tegen Isaak, even een klein intermezzo, ik zeg zo van: leuk dit hè?

Ja.

Schittering: Ik had dit nooit verwacht, dat ik zover zou komen. Hoe hebben jullie dat geschapen? Nou, hoe heb ik dat geschapen? Nou, hoe werkt je eigen scheppingskracht? Door mijn angsten heengaan. In eerste instantie heeft ie mij jaren en jaren mensen toe laten spreken. Maar hij heeft het zo gedaan, op de speelse manier, dat ik het niet eens groot vond. Het was elke keer wel een drempel, als ik bij iemand binnen kwam, zoals bij jullie, of bij een huiskamer. Ik wist nooit waar ik terecht kwam, ik kreeg alleen een adres.

Ik wist ook nooit wie er waren, ik voelde alleen de energie en dan was ik als kleine ik met mijn koffertje en dan moest ik mensen dus twee en een half uur eigenlijk een bewijs geven dat ik dat was, samen met mijn Meester. Doordat hij dat mij liet doen, keer op keer, duizenden keren achter mekaar, ben ik dus eigenlijk gaan geloven dat ik dus ben wat hij zei dat ik was. Dus het geloof was er helemaal nog niet. Het geloof is gekomen en door de groei van onze vriendschap en zijn bewijs naar mij toe, ben ik dus eindelijk gaan geloven dat ik was wat hij zei dat ik was jaren geleden, wat ik nog op band heb staan. Maar toen wist ik dat nog niet. Dus dat is: oordeel niet vooraf, maar achteraf. Dus je schept iets, toen zei ik: ja, ik wil wel, maar je kwam wel je angsten tegen. Denk je niet dat ik bang was om bij mensen binnen te komen? En dan zaten de mensen zo naar je te kijken. Of boze mensen. Denk je niet dat ik bang was om dus met de doden te praten, hopelijk dat hij wel de juiste was die doorkwam? Ik moest eigenlijk mezelf overwinnen. Denk je niet dat ik bang was toen hij op een gegeven moment mij gewoon een centrum toe wees, indien ik dacht aan een heel ander concept? Tuurlijk, maar doordat ik niet in angst ga zitten, staat de energie open. Ga ik in angst zitten, gaat de energie dicht, dan durf ik het niet. Als ik het niet durf dan zend ik dat uit, dan schep ik dat ook. Dan zegt God: oké kind, dan ben je er nog niet aan toe, dan gaan we je niet gebruiken. Dan loopt het centrum niet. Dus ik ben niet bang. Ik ben niet bang voor financiën. Ik ben niet bang, want ik zie het wel. Dus als ik optreed heb ik geen angst. En waarom? Omdat ik daar doorheen ben gegaan. Wat doen je angsten met dit vermogen? Blokkade. Het krachtpunt nu, hoe werkt het? Simpel nu, wat voel je nu? Welke emotie heb je nu? Wat wil je zeggen, wat denk jij? Gedachtes, woorden en daden. De kracht van visualisatie en verbeelding. Nou, visualiseer hoe heerlijk het is om lekker te seksen met die vrouw die lesbisch is en om haar hartstikke te verwennen. Dan word je eigenlijk al opgewonden thuis en dan neem je die energie mee. Maar ja, ga je visualiseren dat jij gewoon een blauwtje loopt, ja, dan loop je ook een blauwtje. Dus jij moet visualiseren: positiviteit. Dus dan neem je het mee, ga je helemaal blij naar binnen. Wat je ook moet doen is niet voor iemand anders denken. Oh, ik heb iets verkeerd gezegd. Nee, helemaal niet. Je moet juist soms doen, zegt mijn Meester, alsof je gewoon niet ziet dat iemand even raar kijkt, of jou een bepaalde vraag stelt waar een soort ondertoon zit. Je moet niet ingaan op negativiteit, je moet ingaan op

positiviteit. Dus die ondertoon hebben we niet gehoord. Want dat is misschien de angst van die persoon, die ondertoon. En dan ga je daar een hele avond aan spenderen, aan die ondertoon. Maar stel dat je die ondertoon gewoon loslaat en je gaat weer een positieve toon neerzetten, ja dan creëer je weer een heel andere schepping. Een leuke avond maak je er van. Oh, Isaak zegt: je kan op een gegeven moment gewoon in lachen uitbarsten als iemand gewoon heel serieus gaat spreken. Of gewoon zeggen: zal ik je even masseren? Of zal ik voor je gaan koken? Pak het altijd positief op en niet negatief. Wat jullie doen, jullie besteden veel aandacht aan praten en praten, maar vaak over problemen. Dit heb ik meegemaakt, dat heb ik meegemaakt. Nee, op het moment dat je dus een relatie krijgt met iemand en die begint helemaal over zijn verleden te spreken, dan moet je gewoon zeggen: ik leef in het nu. Laten we even scheppen: hoe gaan we trouwen, en dit doen, en dat doen? Jij bent niet het verleden, dus je hebt er niets mee te maken. Dan zeg je: dat is voor jou, dat is jouw fotoboek, ik heb geen behoefte aan jouw fotoboek. Dat zegt trouwens mijn vriend wel. Mijn vriend zegt wel: verleden is klaar, weet je, wil ik niks over weten. Dus wil ik daarover spreken, zegt ie: nee, nu. Vind ik wel goed van hem. Jouw overtuiging, kaders en zelfwaardering. Kaders die hebben we allemaal, die moeten weg. Dan moet je overtuigd zijn dat het ook weg kan en dan waardeer je jezelf. En de functie van loslaten, nou dat is uiteraard het allermoeilijkste, loslaten. Maar mijn Meester zegt: loslaten is ook bevrijding. Dus laat los wat negatief is en je bevrijdt jezelf en dan kan je naar het volgende. Ja?

Nou ja, als dat alles is?

Ja, makkie.

Krijgen we dan nu de certificaten gelijk maar, dan zijn we gelijk klaar.

Dat we hier niet opgekomen zijn, zelf opgekomen zijn, het is toch ongelooflijk?

Schittering: Jullie huiswerk is om dat toe te passen.

Ik wil geen huiswerk meer, dat kan ik niet aan.

Je hebt de eerste nog niet afgerond.

Het stapelt zich op.

Schittering: Je huiswerk is om het toe te passen en dan weer met vragen te komen, dan kunnen we weer eventjes jullie gaan helpen. Breng vragen alsjeblieft. Iedereen, afstand en voor jullie zelf. Hoe overwin ik mijn angsten, dat is de cursus en hoe leef ik mijn droom. Dus eerst dromen, angsten kom je tegen en dan brengen jullie de vragen en dan zeggen wij: bedankt en namasté.

Namasté.

Hoofdstuk 8

Bijeenkomst 12 april 2013

Schittering: Bedankt dat jullie allemaal zijn gekomen en geduld hebben met mij. De Schittering groet de Transformatie.

De Transformatie groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Zuivere.

De Zuivere groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Zonnebloem.

De Zonnebloem groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Joker en de Steunpilaar.

De Joker en de Steunpilaar groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet Peter.

Peter groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet Vincent.

Vincent groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet Lydia.

De Prater groet de Schittering, namasté.

Schittering: Oké namasté, ik wist je naam niet. De Schittering groet de Prater, namasté.

Namasté.

Schittering: Ga je praten?

Er wordt gelachen.

Tegen Vincent.

Ja, dat weten we.

Schittering: Je moet altijd je naam eer aan doen.

Niet teveel.

Schittering: Ah, je krijgt gewoon een paar tikken van mij, je gaat een week bij mij zijn en dan wil je bij de Prater gaan? De Schittering groet de Zorgzame.

De Zorgzame groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Lotus.

De Lotus groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté allemaal, De Lachende Gids groet jullie allemaal, namasté.

Namasté.

Schittering: Wat is belangrijk aan de titel: Overwin je angst en leef je droom? De grote vraagstelling is, vraagt mijn Meester aan jullie, en daar mogen jullie antwoord op geven. Mijn Meester vraagt aan jullie op dit moment: wat zijn

jullie angsten, wat is de grootste angst van het bestaan? Laten we meteen naar dit kind toe gaan.

Gelukkig zijn.

Schittering: Is dat de grootste angst? Het is wel een goeie van jou. Het is toch raar. Mijn Meester zegt: raar hè?

Waarom vindt een Meester dat raar?

Schittering: Mijn Meester zegt: het is toch raar dat je bang bent om gelukkig te zijn?

Ja, ik denk toch dat dat, voor veel mensen wel, een begrijpelijke gevoel is. Dat je angstig kunt zijn om ongelukkig te blijven misschien.

Schittering: Nee, nee, jij zei wat anders.

Ja, angst hebben om ongelukkig te zijn.

Schittering: Nee, om gelukkig te zijn. Oh, zei je ongelukkig?

Ja.

Schittering: Oké, ongelukkig.

Wat zei je toen?

Gelukkig.

Dan heb ik gelukkig gezegd, ja bang om gelukkig te zijn.

De student moet lachen.

Schittering: Ja, ik heb het ook zo gehoord, oké. Weet je, mijn Meester geeft je antwoord nu. Even luisteren.

Er valt een korte stilte waarin de Schittering een intermezzo met Meester Isaak heeft.

Schittering: Mijn Meester zegt: geluk is eigenlijk niet tastbaar, een glas pakken is tastbaar, dus je weet dat je het pakt, zwaartekracht, je ziet het, je voelt het, doordat je het eigenlijk pakt. Maar gelukkig zijn is gewoon een moment van samenzijn, zoals we hier nu jullie samen hebben gebracht en jullie even gelukkig zijn met elkaar. In die minuten die jullie met elkaar hebben gesproken, voelden jullie je toch fijn, of niet?

Ja.

Schittering: Dat is een gelukkig moment. Dat moment brengt een volgend moment, een nieuw moment, maar dan moet je wel durven om dit geluk te pakken. Als je dit weg duwt dan durf je ook niet een volgend moment te pakken, dat is gelukkig zijn. Ik hoor wat je zegt. Als hij en ik samen praten, zijn wij één, als hij weg is ben ik alleen, dan ben ik ongelukkig. Als hij er weer is dan ben ik gelukkig. Dus ik wacht altijd tot het moment dat hij weer komt. Het is hetzelfde met jullie.

Wachten.

Schittering: Wachten tot het volgende moment. Als hij weg is, ben ik ongelukkig, wil ik alleen maar mediteren en dan hoop ik dat ik bij hem ben. Maar hij zegt zo tegen mij: jij kan niet zijn zonder mij, ik ook niet zonder jou, maar we hebben twee taken, jij de jouwe, ik de mijne en als we bij mekaar zijn, zijn we gelukkig. Dat is toch simpel. Dus hij zegt: ga, ga je doel streven, nastreven, en dan zijn we weer bij mekaar en dan zijn we weer gelukkig. Het is een moment, een nu-moment. Hetzelfde met jullie, er is toch geen verschil tussen jou en mij? Toch, Transformatie? Oké. Als jij een dansje doet, dan ben je gelukkig toch?

Fantastisch, ja.

Schittering: Maar dat dansje kan niet eeuwig duren.

Nee, dan krijg ik er genoeg van, dan krijg ik zere voeten.

Schittering: Dat kan niet hè? Maar die twee minuten, of drie minuten, op die muziek heb je euforie in je hart.

Ja.

Schittering: Ik heb twee uur en dan gaat ie weer naar huis.

Dan doe je het toch stukken beter dan ik, twee uur...

Schittering: Ja, maar het gemis is groter dan de jouwe.

Ja.

Schittering: Maar ik weet één ding: dat alles maar tijdelijk is. Dus gemis ook. Dus zorg voor jezelf Jochem, Transformatie, oké?

Oké.

Schittering: Oké. Wat is jouw angst? Oké, daar gaan we.

Mijn angst is dat hoe goed je je best ook doet in het leven, dat karma en de dualiteit ervoor kan zorgen dat je alles kwijt kan raken. Mijn vraag is: hoe kun je nog een spontaan en een vrolijk leven leiden, als je weet dat je gemanipuleerd wordt door de goddelijke wereld?

Schittering: Ach, oké. Het antwoord is simpel: jij verwijt ons voor wat jij doet.

Ik ben nu in zo'n boze fase ja, klopt. Maar dat is maar tijdelijk.

Alles is tijdelijk.

Ik zei nog vanmiddag tegen mezelf toen ik het opschreef: ik weet waarom ik het op schrijf.

Schittering: Ja, kijk we gaan het even in jouw termen bespreken. Goed luisteren voordat ik fouten maak.

Er valt een korte stilte.

Schittering: Mijn Meester zegt: dat jij als jij vliegt, wij op jou moeten vertrouwen, wij onnozele passagiers stappen jouw vliegtuig in en we gaan erin en jij hebt het lot van ons in jouw handen, volledig. En al die mensen, en dat zijn er best wel wat, vertrouwen jou, niet jou zien, we zien jou niet, we zien niet wie stuurt, of wie vliegt, we zien alleen de maatschappij, de structuur, geregeld. Onze koffers gaan erin en we vertrouwen dat de koffers niet kwijtraken. Jij bent ook weleens je koffers kwijtgeraakt.

Leuke vakantie was dat.

Schittering: Dus wij vertrouwen je volledig en jij brengt ons naar de hemelen. Weet je hoeveel mensen daar zitten in angst?

Ja, dat weet ik wel.

Schittering: En jij laat ons die angst overwinnen, daarom moest ik lachen.

Mooie vergelijking.

Schittering: Jij laat ons dalen in de wereld van aard, maar wij zijn boven, maar wij zien alleen maar angst. Tienduizend kilometer omhoog, angst. Er hoeft maar iets mis te gaan. Maar jij niet, jij hebt die angst niet. Jij weet: ik breng je weer terug, maar wij niet en dan kan het zeven uur zijn, zeven uur angst. Het kan ook twee uur zijn, twee uur angst, dat is lang. Maar we willen een droom, we willen gewoon naar Curaçao, we willen gewoon naar Gambia, we willen ergens heen. En dan zijn we afhankelijk van jou. Dus daarom is jouw positie van piloot, een hele mooie positie, maar daar zitten ook altijd regels achter en die regels weet je zelf. Daar praten we niet over. Dus wij

hebben dat niet gedaan, jij hebt het gedaan. Maar jij hoopt dat ze je niet zien, maar er is geen zwarte vlek, we zien alles. Dus we zien onze Transformatie en we zien de wet van oorzaak en gevolg en dan krijg je dus de boetes. Het is gewoon een boete en die boete betaal je. Maar daarna is het betaald, is het weer schoon en daarna kan je er weer op.

Nou, de gedachte kwam bij mij gewoon in het algemeen, ik weet precies wat je zegt hoor, want ik was boos op God, waarom doet ie dit?

Schittering: Omdat je betrapt bent.

Ja maar, natuurlijk ik heb een fout gemaakt, ik leer ervan maar... Meester Isaak en Meester Schittering, de Schittering, jullie hebben ons uitgelegd vorige week hoe het werkt met karma, dat karma en de dualiteit, daar ontkom je niet aan en je kiest er ook voor. Op een gegeven moment als je de Bron van de Wijsheid hebt aangeraakt, dan ontkom je daar niet meer aan, dus je moet de dualiteit tot je nemen. Maar als je nu weet dat er met de druk op de knop ervoor gezorgd kan worden dat jouw leven middels een impulsieve gedachte zo ineens...

Schittering: Kapotgemaakt.

Dus dan voel ik mij niet meer spontaan in mijn zijn, dan heb ik zoiets van: oh jee, ik word ge...

Iedere dag denk jij van: oh, God.

Ja, ja.

Schittering: Nee, nee, dat moet je niet zo zien, dat is niet zo. Het heeft mee te maken dat zij zien wat je doet, dus hoe je groeit. Je moet het zo zien: kijk, je bent geen vader, maar als je je kind opvoedt, soms geef je een tik. Die tik helpt niet, we geven nog een tik en we geven nog een tik en dan pak je alles weg van dat kind en dan gaat ie leren. Jij moest gewoon leren. Jij hebt een paar tikken gehad en die heb ik jou gegeven, maar nog niet leerde jij. Ik ben

zacht vergeleken met hem. Jullie denken van niet, maar ik heb altijd een beetje medelijden of zo.

Dat is dan mijn angst, van: oh jee, hoe hard word je nog aangepakt voor iets in je menselijke bestaan?

Schittering: Oké, laten we het zo zeggen ...

Sorry hoor jongens, het gaat even nu...

Schittering: Nee, maakt niet uit, die anderen komen ook aan de beurt. Ik heb alle tijd.

Leren we ook van.

Schittering: Op het moment dat je dus eigenlijk jezelf verbindt met de maatschappij en dat je dus eigenlijk simpelweg iets wilt neerzetten... Ik moet mijn handen een beetje verstoppen, want ik vind het een beetje gênant. Hij praat heel veel met gebarentaal tegen mij en ik heb het altijd verstopt, dus eh daar heb ik een beetje last van. Kijk op het moment dat je dus met mekaar verbindt, samen, dus dat betekent dat je dus eigenlijk iets op wilt bouwen, je wilt iets opbouwen toch?

Ja.

Schittering: Niet afbreken toch?

Nee.

Schittering: Jij hebt alles afgebroken. Jij bent, mag ik het direct zeggen zonder dat je beledigd bent?

Toe maar.

Schittering: Oké, je bent een kind dat alles in de schoot heeft gekregen, alles

kwam naar je toe. Natuurlijk heb je moeten werken om het voor mekaar te krijgen, maar de deuren stonden open, je hoefde alleen maar te doen, je hoefde alleen maar te doen. En dat kan jij wel, ik bedoel jij kan zo piloot worden, jij kan zo alles, maar het waren geen strubbelingen van tevoren. Je hoefde niet te vechten om piloot te worden, je hoefde het alleen maar te vragen: mag ik het worden? Is wel, de wereld waar jij vanuit komt, is een goeie wereld, je hebt wel een time-out gehad, toen als taxichauffeur, dat was dus slecht voor je, maar toen heb je wel geleerd toch?

Ja.

Schittering: Dan heb je geleerd toch? Heb je zelf gezegd.

Ja, tuurlijk, ja.

Schittering: Maar de rest, je was wat? Achttien jaar toen je bij je papa en mama ging.

Ja.

Schittering: Hoeveel kinderen gaan naar papa en mama en zeggen: mam, mag ik piloot worden? Zeggen ze: we hebben het niet. Dus wees niet blind. Wees niet blind.

Dat heb ik door.

Schittering: Oké, je ouders zijn nu kapot.

Dat weet ik, daarom, ik moet door voor hun ook. Dat was een van de andere angsten die ik opgeschreven had, gaat hier over. Je hebt me geadviseerd over wat ik wel en niet moet doen, maar één van mijn angsten is dat ik, ook al maak ik misschien een verkeerde keuze, om dan toch snel weer te gaan vliegen. Ik doe dat ook voor mijn ouders.

Schittering: Ja, maar kijk, je ouders...

Ik kan het niet verkopen dat ik het niet ga doen, die mensen storten in.

Schittering: Ja, maar dat is wat ik je net zeg, misschien moet je luisteren naar wat ik zeg. Je hebt alles gekregen. Kijk, als mijn kind naar mij toekomt en zegt: mama, ik wil piloot worden, en ik geef zoveel geld en ik investeer en ik neem een hypotheek of wat dan ook om hem daarnaartoe te brengen, dan laat ik het los. Dan zeg ik: kind, dat is jouw verantwoordelijkheid nu. Je ouders, ze zijn trots op jou, hun zoon is piloot. Dat voel jij, dat weet jij. Maar ja, wat deed jij, je ging naast je schoenen lopen. Lieve schat, ik wil je geen pijn doen, oké, dus niet voelen die pijn wat ik nu zeg: jij hebt de regels overtroffen. Niet de regels van je ouders, maar de regels van de maatschappij. Niet de regels van ons, wat je daar schrijft. Dus jij wordt niet gestraft door ons, je wordt gestraft van de maatschappij.

Dat kan ik prima accepteren, maar in een consult met Isaak is gezegd dat het ingegeven is. Dus in hoeverre is het dan de opbouw van karma, wat je fout hebt gedaan, of in hoeverre is het ingegeven en is dit de manier om ander karma...

Schittering: Isaak bekent schuld.

Hmm?

Schittering: Isaak bekent schuld.

Oké, dus ik heb die regel overtroffen waarbij ik mezelf weleens afvroeg: heb ik dat gedaan?

Schittering: Isaak bekent schuld. Hij heeft gewoon op de knop gedrukt.

Ja, daarom zit ik met die dualiteit van: hoe moet ik hier nou tegenaan kijken?

Schittering: Hij bekent schuld. Hij zegt: ja, maar hij kan me toch niet vinden dus eh...

Bewustwording.

Ja, bewustwording voor jou.

Ja, maar er wordt hier best wel wat gezegd van: nou je hebt de regels van de maatschappij overtroffen, maar...

Schittering: En hij bekent schuld.

Dus hij heeft bij jou op de knop gedrukt.

Ja, maar snap je dat als zulke dingen kunnen gebeuren en dus ook gebeurt, dat je dan behoorlijk onder de indruk bent? Dat de krachten van de goddelijke wereld zo groot zijn, dat er zulke dingen ook gebeuren, waardoor je eigenlijk... Ik raak er een beetje angstig van. Oh jee, in hoeverre kan ik nog vertrouwen op mijn eigen inzichten? Op mijn eigen keuzes die ik maak, in hoeverre wordt dat gestuurd, in hoeverre wordt dat me ontnomen, in hoeverre wordt het voor me juist...

Wat is jouw geestelijke naam?

Ja.

Wat is jouw geestelijke naam?

Schittering: De Transformatie.

Ja, daarom.

Ik wil kunnen vertrouwen op mijn eigen innerlijk.

Schittering: Jij bent koppig, werk mee, werk niet tegen, werk mee. Je hebt toch gezien hoe ik die auto omhoog heb gehaald in Oostenrijk?

Ja, daarom. Ja, maar snap je dat...

Schittering: Met een vinger wijzen naar die banden. Koppig, koppig, na drie dagen... Ik zeg het nu als de Schittering, na drie dagen heb je de hele vakantie afgebroken, waarom? Omdat er ergens een ego aangeraakt werd?

Omdat je me de ergste woorden die ooit iemand tegen mij heeft gesproken, hebt uitgesproken.

Schittering: Ja, dat jij erger was dan Wybe.

Nee, ik was de ergste man die je ooit in je leven bent tegengekomen. Dat heb je gezegd.

Schittering: Dat was ook toen.

Ja, maar kun je je voorstellen wat dat met mij deed? Omdat ik weet wat je allemaal hebt meegemaakt, met andere mannen, omdat je weet van vorige levens misschien wel, van weet ik wat, ik was daar zo ontdaan van. En ook over mijn ex Regina heb je ook gezegd: nou, je was zo triomfantelijk, ook dat heb je gesproken, dat je het zelfs fijn vond...

Schittering: Discussieer.

Je vond het fijn zelf, de woorden die je uitsprak over de pijn die ik op dat moment zou ervaren over de pijn die ik toen ervoer, over dat gesprek, ik sloeg dicht, ik kon niks meer zeggen.

Schittering: Nee, maar weet je wat het was lieve schat, mijn vader daar huil ik om. Dat ziet Nino ook, De Joker en de Steunpilaar, hij is niet de ergste man die ik tegen ben gekomen. Hij is de beste man die ik tegen ben gekomen, die heeft mij gemaakt tot wat ik ben, Wybe ook. Jij, je kwam met een dubbel gezicht. Die twee hebben hun liefde aan mij getoond op hun manier. Jij kwam in mijn bestaan en jij wilt het toch horen, ik zeg het net, ik wil je geen pijn doen. Jij kwam in mijn bestaan niet voor mij, jij kwam in mijn bestaan voor je eigen welzijn en voor je eigen welzijn was je bij mij, niet voor mij. Dat heeft niemand gedaan. Mijn vader die zei nog wel: hier heb ik vlees over, hier mag je het vlees hebben. Wybe die had een stoornis, die had een stoornis, maar jij was helemaal gezond en wel. Jij zocht wat.

Ik was kapot in de liefde.

Schittering: Ja, in de liefde, maar jij ging met mij niet om voor mij. Wij gingen samen op vakantie, ga je samen weg. Samen, betekent: samen uit samen thuis. Die dag in de kroeg zei ik: samen uit, samen thuis. Het gaat niet nu wie gelijk heeft of niet, het gaat om jij was voor mij op dat moment de ergste man die ik tegen ben gekomen, omdat al die maanden zocht jij mij op, belde je met mij en ik kwam en ik deed en ik was er altijd als het niet... Dan mocht ik weer opflikkeren, ik mocht niet eens in je bed zitten, liggen. Sorry, excuseer als ik je pijn doe. Ik zei ook: ik wil je geen pijn doen.

Ik heb je ook weleens gewoon in mijn bed laten slapen, dat ik ergens anders ging slapen.

Schittering: Dat klopt.

Maar dat zeg je niet.

Schittering: Oké, dan zeg ik het nu, maar ik was nog niet zover. Oké?

Het is niet mooi misschien voor jou, maar het maakt me nog geen slecht mens als ik inderdaad misschien egoïstisch was.

Schittering: Voor mij, ik zeg: voor mij.

Maar dan nog vind ik niet dat ik een slecht mens ben als ik misschien op dat moment egoïstisch was. Het is geen mooie eigenschap, maar ik ben ook geen slecht mens.

Schittering: Waarom stuur je mij midden in de nacht weg? Waarom?

Ik kan het me eerlijk gezegd niet eens meer herinneren hoe de situatie was.

Schittering: Dat doet er niet toe. Het gaat erom dat je dus een nemer was, toentertijd. Toen, ik zeg toen, misschien nu niet meer.

Dat is toch niet zo erg, dat is toch niet het ergste. Er zijn misschien wel miljoenen nemers in deze maatschappij, zijn dat allemaal slechte mensen?

Schittering: Voeg je dan aan hen toe.

Nee maar...

Schittering: Voeg je dan aan hen toe, loop dan in hun straat. Voor mij, kijk als ik naar mijn papa kijk, dan zie ik dat mijn papa echt zijn best heeft gedaan. Maar papa heeft misschien geen verleden gehad van liefde, maar mijn vader was niet zo'n slecht mens. Hij heeft slecht gehandeld, maar zijn hart was niet slecht. Goed zo.

Er valt een boek.

Het boek 'Wie ben jij?'

Wat laat hij jou zien lieve schat?

Je leert alleen maar van de dingen die misschien niet goed gaan in het leven, maar daar kan je van leren, maar ik voel me echt bestempeld als een niet goed mens.

Schittering: Daar viel voor jou iets af.

Maar ik ben niet blij met jouw woorden.

Schittering: Dat ben je nooit geweest. Wie ben jij, waarom valt ie nou voor jou?

Het is zo gemakkelijk om negatieve dingen te zeggen over iemand.

Schittering: Waarom valt ie nou voor jou?

Ik weet in mijn hart dat ik een goed mens ben en ik hou er niet van als ik zo hard word aangesproken.

Schittering: Oké, dan ga ik je nu hard aanpakken. Ik heb je nou zacht aangepakt, ga ik je hard aanpakken. Als je zo'n goed mens was, was je je baan niet kwijt. Je hoeft niet weg te lopen, durf deze confrontatie met mij aan.

Wat heb ik allemaal verkeerd gedaan?

Schittering: Jij gaat niet, God had je niet gestraft, zij had je niet gestraft, als je haar had gegeven wat jij had. Wat deed jij? Jij gaf haar acht euro.

Dat werd toch ingegeven?

Schittering: Ja, acht euro voor service, maar jij kan toch sterker zijn dan? Wie ben jij? Wie ben jij? Wie ben jij? Jij had toch kunnen denken: acht euro is niet goed.

Nee, dat ben ik met je eens.

Schittering: Dat had je kunnen denken of niet?

Het gaat om daarvoor, wat doe ik allemaal verkeerd?

Schittering: Geef ons niet de schuld. Want jij had boven ons kunnen stijgen. Jij had kunnen zeggen: acht euro is niet menselijk, dan geef ik haar honderd euro, dan heb ik mijn plezier. Honderd euro heb je, had ze misschien haar mond gehouden, had je je baan nog. Dat is de wet van oorzaak en gevolg. Acht euro is denigreren. Dus zij daarboven zagen dat. En ze straffen jou op die acht euro. Nu ben ik hard. Ik was net zacht. Acht euro voor service, ik zou het niet eens durven. Ik zou het niet eens durven. Wie van jullie zou het durven?

Nee, zij hebben al niks daar.

Schittering: Wie van jullie zou het durven? Even spreken.

Ja, ik ben al een keer voor niks gestraft door Onze Lieve Heer in Nicaragua, dus ik praat er niet over. Ik weet de gevolgen ervan.

Schittering: Acht euro voor service.

Ik weet het, ik weet het.

Schittering: Al is het twee dagen werk.

Maar goed, dat is oorzaak en gevolg, klaar.

Schittering: Punt.

Ja goed.

Schittering: Geef dan honderd euro, maak haar dan even een dag hoer.

Ja, ik ben ook met het verkeerde instinct naar Nicaragua gegaan. Ik weet ook wel waarom ik gestraft ben, dat weet ik ook wel, dat accepteer ik ook.

Schittering: Ik zou het niet kunnen. Echt, mijn hart zou het niet kunnen.

Ik heb ook niet zo ver kunnen komen, daar gaat het niet om.

Schittering: Waarom? Omdat jij weet dat acht euro voor jou niks is. Je haalt daar een Chinese maaltijd van.

Ik ben het daarmee eens.

Schittering: Oké, daarom ben jij gestraft, dat is jouw vraagstelling en dit is jouw antwoord.

Je accepteert eigenlijk niet jouw antwoord.

Schittering: Je bent alles kwijt op acht euro. Nou, ik ben blij dat het acht euro was, want dat is mijn getal.

Oh ja, ook nog.

Waar ik de afgelopen dagen over nagedacht heb, is: dit is de druppel die de emmer deed overlopen, heb je aan mij verteld. Je bouwt karma op, daar gaat het vooral bij mij over. Wat je zegt over die acht euro, dat klopt helemaal. Maar blijkbaar heb ik dus... Je bouwt slecht karma op, maar dan probeer ik terug in de tijd te gaan, is dan die boete zo rechtvaardig van wat je dan allemaal hebt opgebouwd? Ik zit constant te denken van wat is het dan?

Schittering: Maar wat denk je wat dat voor een mens doet? Verplaats je dan alstublieft. Kijk, overwin je angst en leef je droom. Dat is de cursus. Misschien heeft die persoon ook wel een droom? Een droom heel simpel: familie in stand houden, eten op tafel zetten. En ze zou misschien voor acht euro het niet hebben gedaan, maar misschien voor honderd euro wel. Had jij je baan nog. Jij bent maatschappelijk gezien toen fout geweest. Niet bij ons, maar we hebben je wel uitgetest, maar je hebt genoeg kansen gehad. En nu moet je gewoon alles weer opbouwen. En wij hebben het niet gedaan, maar het goddelijke oog, dat is er altijd. Je kan het niet verstoppen. Dus waar je nou gaat, ga je naar links of rechts? Ga je bij mij weg en je ziet me nooit meer, het goddelijk oog kijkt altijd.

Dat weet ik.

Schittering: Daar komen we van, wij zijn kinderen van God.

Maar kijk, ik accepteer heus wel de dingen die je net allemaal op hebt genoemd, van wat ik allemaal fout doe, maar daar kun je blijkbaar alleen maar van leren, want de goeie dingen die doe je al goed. Maar als je zegt: nou, je legt het verkeerde stuk, maar je zegt niet wat ik dan wel in mijn ogen goed voor je doe, dat vind ik dan moeilijk te accepteren.

Schittering: Nou, ik kan nu op dit moment niet zo goed iets verzinnen...

Mag ik dan iets noemen dan?

Schittering: Alstublieft.

Ik heb toch ook je zolder mee afgebroken?

Schittering: Je zolder afgebroken...? In Nieuw-Vossemeer bedoel je?

Ja, bijvoorbeeld. Ik heb puin gereden. Ik ben ook bij Nino een keer gekomen om te helpen schilderen.

Schittering: Oké, noem maar op.

Je bent bij mij geweest, ik heb je in mijn bed laten slapen, ik ben op zolder gaan slapen.

Schittering: Ja en je hebt me ook midden in de nacht weggestuurd.

Ja, maar dat heb je al gezegd, maar...

Schittering: Oké, dus dat heb je gedaan, heb je dat onvoorwaardelijk gedaan?

Misschien niet, misschien wel, maar ik heb het wel gedaan.

Schittering: Maar heb je het onvoorwaardelijk gedaan?

Het gaf me een fijn gevoel om jou te helpen met jouw verhuizing.

Schittering: Oké, als je het onvoorwaardelijk hebt gedaan, zeg ik: dank je wel. Als je het voorwaardelijk hebt gedaan, dan zeg ik niet: dank je wel. Ik vraag alleen simpelweg: heb je het onvoorwaardelijk gedaan?

Misschien wel.

Schittering: Waar heb je het dan voor gedaan?

Om te kijken hoe het voelt om iets voor een ander te doen. Het voelt sowieso goed, maar ik vond in eerste instantie dat ik gewoon een keer iets moest doen voor een ander.

Schittering: Oké, nou goed dat je zo praat. Dank je wel. Wees niet boos. Je wordt heel gauw boos, niet boos worden. Rustig, rustig! Rustig, geen discussie. Gewoon een vraagstelling. Ik heb alles onvoorwaardelijk gedaan voor jou. Ik hoefde er niks voor terug.

Ik heb jou leren kennen ook in eerste instantie door bij jou op consult te komen en vanuit daar...

Schittering: Kwam er een sms'je uit Japan.

Ja, dus kijk, het was in eerste instantie ook professioneel tussen jou en mij.

Schittering: Rustig, rustig, leer!

Ik ben toch een beetje conuus van de woorden die je spreekt, ook omdat je me hebt gezegd: in jouw situatie had ik precies hetzelfde gedaan daar in het buitenland. Ik had het misschien wel tienduizend keer gedaan.

Schittering: Ja, maar ik had niet acht euro geboden.

Eens, eens, maar...

Schittering: Jij weet hoe mijn seksuele relaties zijn, iedereen weet mijn seksuele relaties. Als ik iets lekker vind, dan vind ik iets lekker.

Maar ik voel me daardoor, weet je van, wie zonder zonde is gooi de eerste steen. Ik heb een zonde begaan, maar...

Schittering: Ik gooi geen steen.

Nou, dat voelt wel zo bij mij.

Schittering: Nee, nee, dat is jouw steen.

Je hebt mij veroordeeld.

Schittering: Nee, niet door mij, ik doe het ook, ik zeg toch ook dat ik het doe als ik het zou willen. Jij schaamt je ervoor.

Natuurlijk en dat is terecht.

Schittering: Jij schaamt je ervoor, jij denkt dat er stenen gegooid worden, maar het zijn geen stenen die gegooid worden.

Het voelt anders.

Schittering: Nee, dat is jouw probleem.

Dat klopt, het is mijn gevoel.

Schittering: Ja, maar het is niet zo. Ja, hij zou het ook misschien doen, zij ook, hij ook. Nino is ook, misschien niet meer zo, ja zou ook zo kunnen doen.

Ja, ik ben niet altijd zuiver geweest op de graat. Nee, daar ben ik eerlijk in. Dan kan ik wel gaan liegen, maar dat doe ik niet. Ik ben eerlijk en oprecht.

Schittering: Maar je bent gewoon gestraft daarvoor.

Ik ook.

Schittering: Ja, ben je ook gestraft? Wat dan?

In Nicaragua ben ik gestraft.

Schittering: Ja? Wat dan?

Ja, ik wou ook ondeugend doen. Daar ga ik niet over praten.

Schittering: Ja zeg maar dan, misschien heeft...

Ik ben ook met de verkeerde instincten naar Nicaragua gegaan. Ik dacht: ik ga me ook eens lekker uitleven en ik ga eens even lekker ertegenaan. Nou, dat ben ik te weten gekomen. Dus dat is mislukt. Dat is gewoon zo, ik wou ook gewoon lekker aan de zuip en even lekker weer tjakka, weer even ertegenaan.

Schittering: Ja, en toen?

Ja, toen ben ik een beetje gestraft door mijn Vader, dat mocht niet.

Schittering: Je vader?

Ja, hij heeft het over de goddelijke Vader.

Schittering: Wat is er gebeurd dan?

Volgens mij ben ik niet helemaal op deze planeet geweest. Wat er gebeurd is weet ik ook niet, daar ben ik ook nog niet helemaal achter, maar dat weet mijn Vader wel. Dus ik ken het wel.

Schittering: Jochem, ontspan.

Ik ben boos, dat weet je.

Schittering: Dat weet ik, dan ga je zitten jeuken, doe eens even rustig.

Hij is helemaal gestrest.

Het is...

Schittering: Rustig Jochem, rustig! Je hebt alles wat God...

Ik heb niet eens seks... Ik wou niet eens seks met die vrouw.

Schittering: Dan bied je ook geen acht euro aan.

Er wordt gelachen om de opmerking van de Schittering.

Ik ben misschien een zuinige krent geweest, maar nou... Het verbaast me dat het gebeurd is gewoon.

Schittering: Ik wou geen seks, het kwam zomaar spontaan, weet je zo...

Nou, ik was blij dat ze nee zei, zal ik je vertellen, serieus. Ik deed de deur dicht en dacht: gelukkig, dat is niet gebeurd.

Maar je kunt toch opnieuw weer bouwen Jochem?

Schittering: Ja toch?

Leer ervan.

Nou, we gaan door.

Het is oorzaak en gevolg inderdaad. Je hebt het gedaan, oké.

Je bent ook menselijk.

Wij allemaal.

En je bent een transformator.

Nou, ik sta onder hoogspanning kan ik je vertellen nu.

Dat doe je nou kijk en dat moet niet, je moet net naar die andere kant toe, relax en accepteer het.

Had ik maar zo'n knopje.

Schittering: Het is zwaar voor Jochem, kan je het voorstellen? Hij is alles kwijt. Hij is bijna zijn huis kwijt, zijn familie.

Maar weet je, dat heb ik ook tegen jou gezegd.

Ja, wij ook.

Al ben je ook alles kwijt, wij zijn ook alles kwijt, alles, maar zijn we ongelukkig? Nee.

Nee.

Respect, dat vind ik heel knap.

Je kunt wel gaan zitten in het materiële, in je huis, laat los, laat het los.

Schittering: Ik ben drieduizend euro kwijt.

Ah, wil je een knuffel?

Schittering: Ik wil mijn geld terug.

Een vraag aan jou Jochem: zie jij het als een straf of zie jij het als een leer?

Beide, ik zit nog in die emoties.

En waar is jouw transformator?

De Transformatie heet ie.

Nou, een transformator is ie nou, want hij gloeit helemaal. Noem het als een les.

Ik weet dat dat zo moet, maar het is wel moeilijk om dat te accepteren.

En dat is dus jouw naam.

Ja.

Schittering: Luister naar hen. Kijk, jij gaat nou weer jeuken, daar krijg je stress van. Je verliest je haar, straks verlies je je tanden.

Schittering moet lachen om zichzelf.

Stress doet heel veel.

Pas op dat er een ander ding niet afvalt, maar dan heb je een probleem minder.

Er wordt gelachen om de opmerking van de Zorgzame.

Nee, maar een geintje, dat weet je wel.

Schittering: Kom schat, rustig.

Ik heb het gezegd als een leer.

Waar ben je nou zo bang voor dan, waar ben je zo bang voor?

Het is voor ons wel makkelijker om te zeggen, wij staan niet op jouw... Ik begrijp je wel, maar aan de andere kant, er mankeert toch niks met jou, je kunt toch gewoon weer verder?

Ja.

Verkoop dat huis, zet het te koop.

Schittering: Nee, niet doen.

Ik luister heel weinig, maar daar luister ik wel naar.

Schittering: Deze keer luister je wel.

Ja.

Schittering: Goed zo.

Maar nogmaals, kijk ik kan heus wel misschien binnenkort gaan vliegen, maar dat was één van de vraagstellingen, mijn ouders hebben alles voor mij gedaan, dat zie ik. Ik wil voor die mensen alles doen zodat zij in ieder geval geen pijn meer hebben door mijn situatie.

Wat doe je zelf dan?

Schittering: Nou goed zo, ga maar huilen.

Dat heb ik al zoveel gedaan.

Schittering: Ga maar huilen, ga maar huilen, ga nou huilen verdomme! Ga maar huilen, kijk wat je hen hebt aangedaan. Ze hebben alles voor je gedaan, dus die woede in jou, die richt jij gewoon verkeerd nu, die zit in jou, die moet eruit.

Waar moet ik het dan richten dan?

Schittering: Gewoon loslaten, janken weet je.

Dat doe ik al vrij veel thuis.

Schittering: Goed zo. Maar je mag ook huilen met je broeders.

Ja, dat weet ik wel.

Maar hij heeft ook wel bij mij aan de telefoon gebuild.

Dat geeft niks, dat lucht op.

Schittering: Dus ik ga je even stangen nu, dus je vindt het heel erg wat je je ouders hebt aangedaan?

Ja.

Dat is toch mooi?

Schittering: Weet je wat lief is? Zo'n zoon zou ik willen hebben, die straks om mij zou gaan huilen en zegt: wat mijn moeder allemaal voor mij heeft gedaan. En zo'n zoon zou ik echt willen hebben, op deze leeftijd, en dat ie naar zo'n cursus gaat en er zo bij zit en zegt: ik heb één fout gemaakt en ik heb daardoor mijn ouders pijn gedaan. Zo'n zoon zou ik willen hebben. Dus Jochem echt...

De Transformatie barst in tranen uit.

Schittering: Je hebt een fantastische mama hè?

Ja, ik vind het zo erg voor haar.

Schittering: Ja.

Ik jank me kapot thuis.

Schittering: Dan je moet haar gewoon zeggen: mama, het spijt me, ik heb gewoon een fout gemaakt. Ze vergeeft je zo, ze is zo'n goed mens.

Ja.

Schittering: Maar goed dat je huilt. Het is goed dat je zo... Ik zou het ook willen, dat mijn kinderen dat zouden doen. Oké? Jochem, gooi het niet op jezelf, dan word je ziek, je moet niet ziek worden. Niet ziek worden. Een mens is...

Heeft hij ook...

Schittering: Jij mag nou een knuffel geven.

Nee, heb je dit ook al tegen je moeder gezegd, Jochem? Dat je er inderdaad spijt van hebt?

Dat je een fout hebt gemaakt?

We hebben zoveel gepraat.

Nou, dat is toch mooi?

We hebben zoveel gepraat, ik denk wel dat ik dat heb gezegd maar...

Stel je maar kwetsbaar op.

Schittering: Je zegt gewoon dat je een beetje stom bent geweest. Ze vergeeft je zo.

Ja, dan zeg je tegen je moeder: ik hou zoveel van jou.

Schittering: Ze vergeeft je zo. Als ze jou niet vergeeft...

Nou, dat doet ze wel.

Ik denk dat je het jezelf ook nog moet vergeven.

Ja, dat kan ik dus niet.

Maar het is toch al mooi dat je zelf beseft Jochem, dat je inderdaad een fout hebt gemaakt?

Ik gesel mezelf echt dat ik dit heb gedaan.

Je bent maar mens.

Ja, maar je kunt altijd weer opbouwen.

Ja, je hebt een fout gemaakt, nou en, dat maken we allemaal weleens.

Maar er moet meer zijn dan alleen maar deze fout. Zo'n karma werkt volgens mij sterker dan dit. En daarom twijfel ik zo aan wat ik allemaal heb... Bij iedereen die ik ken, heb ik jou pijn gedaan, heb ik jou pijn gedaan, heb ik jou pijn gedaan?

Je kunt toch inlossen lieve schat, dan ga je toch dood? Je helpt hier nou toch ook in het centrum? Maar dat moet je wel vanuit hier doen hè?

Noot: De Zuivere doelt met deze woorden op het feit dat de Transformatie het vanuit zijn hart moet doen.

Ja, maar dat is het, zo ervaar ik het nog niet altijd. Ik wil gewoon goed zijn in mijn hart naar mensen.

Zonder je ego.

Precies. Laten zien: kijk eens wat ik allemaal doe en nou is die rekening vereffend, nee.

Nee, je moet niet zeggen: kijk eens wat ik allemaal doe. Je moet het vanuit je hart doen. Daar vraag je niks voor terug.

Ik twijfel gewoon naar iedereen die ik ken, heb ik jou pijn gedaan? Dat is de vraag.

Nou, dan vraag je het aan die mensen.

Dan vraag je het toch lieve schat.

Schittering: Natuurlijk, natuurlijk toch. Maar ik heb ook veel mensen pijn gedaan, maar daar heb ik geen karma mee opgebouwd, die heb ik gewoon pijn gedaan en dat is vereffend, dan kreeg ik het weer terug van een ander iemand. Dus ik heb met jou wat en ik heb daar iets mee gedaan, dat is karma en daar krijg ik het weer terug. Dus bij die persoon kun je op dat moment alleen maar een afsluiting doen. Daar krijg je het weer terug. Ik leer heel veel en ik ben zo blij voor mijn lessen.

Ja, daarom zijn we hier ook, Jochem. Wij zijn ook niet volmaakt, anders zat ik hier ook niet hoor.

De aarde is toch ook een leerschool.

Schittering: Ik ben trots op jou. Jochem, ik ben trots op jou, ik ben trots dat je zo aan de grond bent geraakt en nu kan je alleen maar weer omhoog.

Ik zal dit nooit vergeten.

Dit is ook een begin Jochem, dat je het dan door hebt.

Schittering: Hij kan het niet accepteren, het is moeilijk voor hem.

Wellicht heeft het tijd nodig, maar het is een begin.

Schittering: Het is moeilijk voor hem. Acceptatie is moeilijk hè?

Ja.

Schittering: Waarom is het zo moeilijk Jochem?

Het valt even stil.

Schittering: Overwin je angst en leef je droom. Je droom was altijd piloot worden hè?

Zeker weten.

Schittering: Overwin je angst dan. Overwin je angst Jochem. Word weer piloot en dan kom je bij mama en dan zeg je: mama ik ben het weer. Het is nog niet voorbij.

Nee, maar ik vrees dat het een grote prijs gaat kosten, ten koste van mijn eigen welzijn en geluk.

Schittering: Ja, ik heb ook een prijs te betalen voor mijn werk. En ik kies daarvoor.

Ja, dan ben je piloot en dan ben je misschien eenzaam, misschien heb je heimwee, of ben je ongelukkig, omdat je heel veel alleen bent, ja. Dan denk ik: die angst projecteer ik, dat zie ik.

Schittering: Dat is je angst. Kijk, overwin je angst.

Je bent niet alleen. Als je piloot bent dan heb je een crew achter je. Nee gewoon, al zijn het vrienden, alleen ben je toch nooit.

We zouden eens een keer moeten praten over waarom ik me zo voel.

Schittering: Jochem, stop. Overwin je angst en leef je droom. Oordeel niet vooraf maar achteraf.

Precies. Oké jongens.

Nou Jochem, leuk met jou kennis gemaakt te hebben.

De studenten lachen om de opmerking van de Zorgzame.

Het was gezellig, dat doen we nog eens over.

Daar leren wij toch ook van.

Jochem, nou die is net zoals ik. Ik heb net voor veertien dagen, drie weken terug ook zo gejaakt, ik wist het ook even niet. Ik ben ook maar mens. En als je zegt: hoe komt dat? Toen was het emotioneel ook even te veel. Dat kan toch?

Schittering: Ja, maar Vincent is ook eh...

Schittering barst in lachen uit.

Was dat hier?

Nee, dat doe ik hier nooit.

Oh, dat wou ik zeggen, dat wil ik niet zien.

Schittering: Vincent die heeft ook zijn probleempjes en daar komt iemand, kijk...

Ik doe nu vrijwilligerswerk, maar ik zei vandaag tegen Isaak: ik doe dit vrijwilligerswerk om mijn spanningen kwijt te raken, dan vergeet ik mijn emoties en word ik sterker. Want dan heb ik Chantal om me heen, die is alles voor mij en Sky. Niemand mag aan hun komen, want dan raken ze mij ook. Dan mama Hesi, die is er nu even niet, ik weet ook niet waar ze is, want nu is Isaak hier.

Noot: Deze woorden spreekt Peter, Peter heeft een verstandelijke beperking. Hij noemt de Schittering altijd 'mama Hesi'.

Schittering: Kijk, luister Jochem, luister! Luister echt naar iemands hart. Het had je broer kunnen zijn.

Als ik Chantal had geweest, had ik met jou getrouwd.

Nou, ja, ja.

Schittering: Maar hij wil alleen maar boodschappen doen met Chantal en tv-kijken en dan zegt Chantal: kan nu ook.

Ze zet me soms weleens op de rem, maar dat heb ik best weleens nodig, omdat ik dan met emoties zit, want dan voel ik zoveel energie en dat wil ik dan aan Isaak geven. Maar Isaak geeft het ook aan mij, dan wil ik het teruggeven anders is Isaak die krachten kwijt en dat vind ik dan niet zo fijn.

Schittering: Het is echt een goeie jongen.

Ja, dat weet ik.

Schittering: Lief als een hond, hij is gewoon heel goed.

Hij is puur.

Schittering: Kijk, hij probeert nu niet meer tien borden leeg te eten. Hij leert snel hoor, hij leert snel. Met drank gaat ie ook minderen. Hij brengt zijn ouderwetse weegschaal mee, een echte ouwerwetse helemaal verroeste weegschaal van oma, brengt ie mee. Hij doet zijn best.

Ik zeg vaak wel, want nu is Tresi er niet: Tresi, is mijn mama.

Schittering: Hij is binnenkort jarig en dan geven we een feestje.

Ja.

Schittering: Hij heeft geen ouders of niemand. Hij is gewoon alleen.

Hoe oud word je dan Peter?

Zevenenveertig.

Dat zou je niet zeggen, echt niet.

Want ik heb zelfs reuma, zelfs dat voel ik nu niet.

Nee, hè.

Ja, omdat ik kijk vaak naar de belletjes.

Schittering: Hij komt altijd hier zitten, hij wil daarnaar kijken. Waar wil je naar kijken dan?

Ja, want dat was eerst Tresi.

Ja, dat weet ik, dat weet ik.

Schittering: Maar weet je, als wij gaan lasergamen samen, hij is goed.

Ja, natuurlijk wel.

Schittering: Hij is heel goed, in heel veel dingen is ie goed. Hij is in heel veel dingen goed, maar ja, stel dat jij zo geboren was Jochem. Hij weet dat ie zo is.

Ja, hij weet ook hoe het gebeurd is.

Schittering: Dus hij weet dat ie zo is.

Zuurstof-gebrek gehad.

Schittering: Ja. Stel dat ik nou zo zou zitten, mijn broek die zakt van mijn reet. Als je weet dat je zo bent en je moet met je eigen emoties omgaan, dan moet je toch respect hebben voor. Kijk, Jochem is piloot en hij is dat. En wat ben jij lieve schat? Weggegooid van de maatschappij toch?

Ja, klopt.

Schittering: Maar niet bij mij hoor. Maar waarom is hij van de maatschappij weggegooid? Dat verdient ie toch niet? Jochem, verdient ie dat? Verdient ie dat?

Nee, absoluut niet. We zijn allemaal gelijk.

Schittering: Ja. En jij hebt het punt gehad waar wij allemaal hier van zouden kunnen dromen. Jij was de top. Ik kan geen vliegtuig besturen, ik ben zelfs bang om in een stoel te zitten.

Nou, ik heb genoeg gevlogen, ik vond er niks aan. Ik vond er niks aan Jochem hoor, dat ik dacht: moet ik weer in dat rotting. Ja, anders kwam je niet naar het werk, maar goed ik vond het maar niks. Ik heb daar waardering voor, het was niks voor mij.

Schittering: Maar dat is zijn passie. Weet je wat zijn passie is? Heel simpel, hij gaat gewoon zijn boodschappen doen en hij zit daar. Jij bent voor mij, eerlijk waar, en Jochem zonder belediging oké? Hij is voor mij mijn vriend.

Ja, nu zeg ik het weer, nu is Tresi er niet, Chantal en Tresi dat zijn mijn hartsvriendinnen.

Er wordt gelachen en door elkaar heen gepraat.

Schittering: Je wordt helemaal rood hè? Ik vroeg aan hem, wat ie wilde voor zijn verjaardag, hij weet dat niet. We dachten van: misschien moet ie ontmoagd worden. We dachten dan sturen we zo'n iemand naar hem toe en toen zei ie: en op een gegeven moment poef toen kwam er sojamelk uit, dus hij heeft het weleens gedaan.

Oh, begin er maar niet aan hoor jongen.

Schittering: Peter is een hele goeie jongen, hij wordt bijna zevenenveertig, hij is verstoten door zijn familie.

Ja, klopt.

Dat snap je niet.

Schittering: Hij heeft helemaal niks en hij is hier binnengekomen en hij is hoog sensitief.

Ja.

Schittering: Hij is echt hoog sensitief, hij praat bijna net zoveel wijsheid als ik.

Ja, wij hebben hem op de band ook wel gehoord.

Schittering: Hij huilt veel, mijn jongen, altijd maar huilen.

Dat geeft niks.

Dat geeft niks lieve schat hoor, dat is heel goed.

Schittering: Kan je je voorstellen dat je dan verstoten bent?

Nee.

Schittering: Dan heb je niemand.

Ik kan me dat niet voorstellen, nee.

Ik zou je zo willen adopteren.

Schittering: Ja, maar je hebt niemand hè? En dan ben je nog zo en dan moet je nog ergens tussenkomen.

Daar heb ik het niet eens over hoor, want dat zijn voor mij gewoon afgesloten zaken. Als ze je eenmaal niet moeten, ik zeg het effe zo, kijk ze leven nog wel, maar in feite zijn ze voor mij al dood, als je begrijpt wat ik bedoel.

Schittering: Luister wat ie zegt, luister.

Dan zijn ze in feite al in de hemel, omdat ze je dan al niet meer moeten. Het blijven je ouders, je moet er toch altijd respect voor hebben, of ze nou rot zijn. Want als je gaat zeggen: ik ga mijn ouders veroordelen, dan word je toch gestraft. Al is het Isaak, al is er geen Isaak, je wordt toch gestraft. Je medemens, de maatschappij, die willen het ook niet altijd hebben, want sommigen zeggen: ja, toch je ouders. En dan spreken mensen ook voor Isaak of zo. Ook al is het niet waar, toch is het zo.

Schittering: Goed zo. Stop.

Hij begrijpt het wel inderdaad.

Schittering: Hij verstaat alles, maar hoe is het voor jou lieve schat om je eigen angsten te overwinnen?

Nou, als ik opsta met een vloek, dan heb ik even mijn eigen angsten niet overwonnen, dan weet ik dat ik ook met fouten zit.

Schittering: Oké, welke angsten heb jij dan?

Dat ik ook wel minder moet vloeken, want dan worden mensen iets geduldiger, want dan ben je niet wantrouwig over jezelf, want dan leer je met jezelf omgaan.

Schittering: Hé lieverd, effe luisteren wat ik vraag.

Ja.

Schittering: Wat is je grootste angst? Luister wat ik zeg.

Oei, mijn grote angst, oei ja...

Schittering: Kijk me aan en dan zeg ik het je. Dat niemand van je houdt, dat je er gewoon eigenlijk niet bij hoort.

Ja, ja, dat denk ik weleens. Ja, maar evengoed is het wel zo...

Schittering: Dat is eigenlijk al zo. Oké, nu niet meer.

Nee.

Schittering: Ik hou van jou.

Ja, deze mensen ook.

Schittering: Dat weet je niet, dat moet je vragen.

Hou jij van me? Houdt u van mij?

Ik hou van jou.

Nu al en ik ken je nog maar net.

Je bent een mooi mens.

Wij houden van jou en jij bent onze familie, zo moet je dat zien.

Tegen mij geen u zeggen alsjeblieft.

Nee, geen u zeggen.

Schittering: Ik houd pauze.

Na een korte pauze gaat de les weer verder..

Schittering: Mooie man.

Is ie ook.

Schittering: Ja, is ie ook, maar hij heeft ook ‘overwin je angsten en leef je droom’.

Ja.

Schittering: Wat een klojo, zeg.

Er wordt gelachen.

Schittering: Dat schiet toch gewoon niet op. Ik ga gewoon stoppen met mijn vak, weet je? Echt, al die mensen, al die problemen. De ene die heeft last daarvan, hij heeft last daarvan, is ie verliefd op zo’n beautiful vrouw Lydia, en hij ziet er goed uit, zij ziet er goed uit, ze kunnen samen gelukkig zijn,

maar ik heb angst. Ik heb angst. Ik heb angst voor wat? Verdomme. Moet ik agressief worden of zo? Gadsie man, ik zou je echt... Ik heb angst, ik vind je wel mooi, ik vind je wel schattig, ik vind je alles wat ik heb willen hebben, maar ik heb angst.

We hadden toch een deal gemaakt?

Ik wist dat ie ging komen.

Er wordt gelachen om de opmerking van Vincent.

Wij hebben onze beurt al gehad.

Schittering: Dat was privé.

Dat zei Julie ook.

Schittering: Moet in het boek komen, dat mensen om jou gaan lachen. Weet je: Vincent heeft angst, waarvoor? Nou, ze is te mooi, ze is te goed om waar te zijn, oh ze heeft twee kinderen ergens nog tussen hangen, huh ze woont tweehonderd kilometer van mij af, ik heb angst! Nou, stel dat ze dus geen kinderen had, stel dat ze gewoon je buurvrouw was, had je geen angst, of wel?

Nee, dan niet. Nee, dat is het gewoon, maar dat zijn terechte bomen die ik dan zie.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Hij heeft geen angst. Vincent, ik ga jou nadoen oké? Dan ga je zien hoe dom jij bent.

Watch and learn.

Schittering: Watch and learn, ja. Oké, ik vind je wel heel erg leuk, je ziet er goed uit. Hmm, nou die beugel wat minder.

Mensen op de radio, dat heb ik echt nooit gezegd.

Er wordt gelachen.

Chantal, dat heb ik niet gedaan, dat heb ik niet gezegd. Wissen.

Vernijderen.

Nou, hij zag haar en hij besprong haar.

Schittering: Ho, stop dan maar, zij ziet er perfect uit. Eigenlijk hè, luister even, eigenlijk heb ik in een les van Isaak gezeten, ik moet echt mijn best doen oké. Zal ik even doen, stoere bink, Vincent, je kan het wel. Ja en dus die nacht was fantastisch. Broek is weer opgehesen en dan is het van: oké, en nou wordt het serieus. Wat moeten we daarmee doen? Twee kinderen, tweehonderd kilometer en al die verhalen. Ja, nou kan je het beter kapotmaken. Ja maar, ze is wel leuk. Ik zou naar Tresi gaan of Isaak en de Schittering, misschien weten zij het wel. Komt ie daar en dan krijgt ie toef, toef, toef, een paar op zijn oortjes en dan is het van: ja, ik ga mijn best doen, schat, ik ga voor je. Daar hou ik je aan.

Wij ook, want ik heb het van je gehoord.

Mooi nagespeeld.

Schittering: En die beugel, die gaat er heus wel af hoor.

Heel snel al.

Hij doet nou een beetje zeer.

Schittering: Zeker.

Zal ik je een mooi verhaal vertellen? Hij zat aan de ontbijttafel 's morgens bij ons en zei: ik had vannacht wat zeg, ik heb Lydia wakker gemaakt, in één keer dacht ik: ze hadden

het gedaan zonder condoom en hij dacht in één keer 's nachts: oh, hij zag in één keer een zieltje naar beneden komen. Hij haar wakker gemaakt, hij zei: Lydia, Lydia, ik zag een zieltje.

Schittering: Nou, wees daar maar niet bang voor.

Volgende.

Er wordt gelachen om Vincent.

We willen nou alles weten. Het is nog niet eens tien minuten geweest.

Ah Vincent, je gaat gewoon een gouden leven tegemoet met Lydia.

Schittering: Oké, nou die hebben we gehad, die hebben we gehad. Nou, we hebben hier nog een paar mensen, anders denken ze: we betalen ook voor niks.

Dat is waar.

Hebben we nog een vraag?

Schittering: Wil iemand nog wat weten voordat we... Wie wil nog wat weten? Ja, zeg maar, Arjan.

Ik heb geen vragen.

Schittering: Helemaal niet?

Wil je wat zeggen?

Ja.

Schittering: Ik vind jullie wel een mooi stel hoor. Je homo-achtige gaat er een beetje af.

Ben je homo geweest?

Dat vind ik ook, het gaat eraf.

Schittering: Het gaat eraf.

Er wordt gelachen.

Schittering: Je stem gaat straks ook lager of niet?

Soms schiet ie omhoog, ik heb nu eindelijk de baard in de keel.

Schittering: Ik ben zo oud.

Isaak, Isaak, mag ik dan wat vragen, zou hij dan in zijn vorige leven homo geweest zijn?

Er wordt gelachen om de vraag van Peter.

Schittering: Nou schat, hij is in dit leven homo geweest. Hij heeft allang een man genaaid.

Nee, een man heeft mij genaaid.

Schittering: Hij was homo, maar hij was nooit homo. Maar even terugkomend... Peter, even op de rem. Nee, je bent nooit homo geweest.

Is ie ook niet. Vanaf moment één, dat ie bij mij in bed kwam.

Schittering: Je bent nooit homo geweest, je hebt alleen een homo ervaring gehad.

Op het moment dat ie bij mij in bed kwam, toen zei ik direct tegen hem: jij bent zo hetero als het maar kan.

Hè, hoezo, leg eens even uit.

Er wordt gelachen om Vincents vraag.

Mag ik dan één vraag stellen?

Schittering: Ja.

Er is één ding waar ik niet zo goed bij kan.

Schittering: Ja, zeg maar.

Heeft mijn moeder mij seksueel misbruikt?

Schittering: Oh zulke vragen moet je niet stellen aan mij. Wil je dat wel weten?

Ja, hij wil het graag weten.

Ja.

Schittering: Waarom?

Dat is een stukje waar ik niet zo goed bij kan en ik heb wel het gevoel dat het gebeurd is, maar ik kan er niet zo goed bij.

Schittering: Heeft iemand een pen?

Ja ik.

Noot: De Schittering schrijft briefjes.

Schittering: Niet zo jeuken, je moet leren je te beheersen.

De Schittering maakt deze opmerking naar de Transformatie, die last heeft van jeuk.

Sterker dan je jeuk zijn.

Schittering: Ja, leer je te beheersen. Jij voelt dat, beheers dat.

Heb jij al Isaaks water erop gesmeerd?

Ehm, op sommige plekken wel ja. Maar nou zit ik op een warme stoel, het is een beetje moeilijk om nou met natte benen te gaan zitten.

De Schittering loopt naar de Zonnebloem toe met de briefjes die ze net beschreven heeft.

Schittering: Alles is energie. Ik stop hier mijn energie in, jij weet welke je moet trekken en dat is het antwoord oké? Eerst voelen, overwin je angsten en leef je droom. Je angst is dat je iets weet, voel gewoon zelf.

De Zonnebloem kiest een briefje.

Schittering: Wil je die? Weet je het zeker? Voel gewoon. Doe maar open.

Nee.

Schittering: Nee, nee dus. Loslaten.

Laat maar los.

Het is goed. Dat is misschien gek dat ik dat vraag, maar dat is een stukje waar ik niet bij kom en dan had ik het gevoel dat ik dan... Ik wil het gewoon verwerken en loslaten en dan weer verder.

Schittering: Nee, is het. Voelen van energie is moeilijk. Als je niet weet hoe je je moet verbinden... Weet je hoe zwaar mijn vak is? Hoe professioneel ik ben? Jij, alleen voelen.

De Schittering loopt naar de Zuivere en bondt haar de briefjes voor.

Moet ik voelen?

Schittering: Blijf zuiver. Schakel je eigen gevoelens en emoties uit en dan pak je er eentje. Het vertelt meer over jou, wat je open doet. En wat is dat? Wat staat daar?

Ja.

Schittering: Ja, dat wist ik.

Ik moest rechts trekken.

Schittering: Ja. Ga zuiver worden. Energie is puur voelen.

Maar wat betekent het nou dat jij nu een ja pakt?

Schittering: Hij heeft het goed, maar zij is nog niet zuiver dan, dus jouw emoties zitten nog in de...

Oké.

Schittering: Jij misschien? Want jij bent wel zuiver.

De Schittering laat de Zorgzame een briefje trekken.

Nou, nou, dat is...

Schittering: Jij bent ook zuiver, maar niet in dit stuk. Misschien denk je door.

Je emotie.

Je emotie erin.

Schittering: Je moet er één nemen. Goed zo.

Hoe voelt dat Zorgzame? Wat voel je?

Dit moest ik pakken.

Schittering: Ja, dat betekent dat hij zuiver is. Jij moet zuiver worden, weet je wat er op de band staat toch? Maar je emoties nemen je mee, dus je gaat doordenken.

Oké.

Schittering: Ik ben benieuwd hoe Peter dat doet. Oh nee, misschien de Transformatie.

Oh nee, dat durf ik echt niet, nou oké.

Natuurlijk, gewoon naar je gevoel luisteren.

Het voelt duidelijk anders, ik zou deze pakken.

Schittering: Ja, toe maar.

Ik zit er natuurlijk hartstikke naast, maar het voelt echt wel anders.

Schittering: Goed zo.

Ga dat niet van tevoren invullen.

Hé, je hebt een geschenk gekregen.

Oordeel achteraf.

Ja, ja.

Schittering: Nu gaat Nino proberen. Kijken wat we kunnen.

Moet ik iets bedenken, maar...

Nee, voelen.

Schittering: Jij bent zo goed in voelen toch? Goed zo, alle twee goed.

De Schittering laat Nino een briefje trekken.

Schittering: Toe maar, pak eentje. Ik hoop dat ik je niet teleurstel. Pak één, overwin je angst en pak één. Wist ik.

Ja.

Schittering: Niet zuiver.

Wie ik?

Schittering: Niet zuiver, jullie denken teveel. Goed zo, ik wist dat je ja zou trekken.

Ik denk helemaal niet.

Schittering: Niet denken, gewoon voelen, het is energie, heb ik ingeschreven. Vertrouw, betekent dat je best wel kunt voelen toch?

Ik neem die.

Schittering: Ja toch? Je kunt toch goed voelen of niet? Ja toch? Het is nee. Goed zo.

Oh, nou kun je ook wel tweehonderd kilometer rijden.

Er wordt gelachen.

Ja.

Schittering: Goed zo, het is allemaal nee. Deze zijn niet zuiver, die denken teveel. Gewoon voelen, fouten bestaan niet. Oh, teveel gedacht, het is een ja.

De Schittering laat Peter een briefje pakken.

Dan moet ik mijn ogen dicht doen.

Schittering: Die zou je doen? Of die? Die? Weet je het zeker?

Ja.

Schittering: Het is een nee.

Ja, goed man.

Ja, dat kan ie wel. Hij is gevoel.

Schittering: Nee, nee, niet doen, niet overtreffen, niet de overtreffende trap geven, dat hoeft niet, dat is helemaal niet nodig. Je had nee toch? Hoeft niet. Je bent gewoon gefaald.

Ik heb helemaal niet gefaald.

Nu ben ik aan de beurt, dat kan ik wel.

De Lotus mag nu een briefje trekken.

Schittering: Gewoon voelen.

Ja, die voel ik wel, die voel ik niet. Dus dan twijfel ik.

Schittering: Wat voel je dan?

Die voel ik wel naar voren komen en die voel ik niet.

Schittering: Het is jouw gevoel.

Nou, voel ik deze zwaarder en die lichter.

Schittering: Ik wacht.

Oké, we gaan weer.

Ik moet wel om één uur thuis zijn, Julie.

Ja, morgen is zaterdag, dus we kunnen uitslapen.

Deze.

Schittering: Het is een ja.

Omdat die naar voren...

Schittering: Dus, stel je gevoel af, oké?

Ik twijfelde inderdaad steeds.

Schittering: Tel van een tot zesendertig.

De Schittering heeft haar tarotkaarten erbij gepakt.

Elf.

Schittering: Een, twee, drie, vijf, zeven, tien, dertien, wat zei je?

Elf.

Schittering: Dat is deze.

Ja.

Een beer, papa beer?

Schittering: Energie steken in, niet aan je laten knagen, de basis van je thuis, je moet je geen zorgen maken. De boodschap is dat je simpelweg een kind bent geweest die eigenlijk gewoon verkeerd opgevoed is. De wereld die jij op bent gekomen is gewoon zo. Dus de sluwe vos zegt gewoon dat je gewoon heel simpel jezelf niet moet gaan kastijden en bergen moet gaan zien waar er niet zijn. Dus jij moet gewoon simpelweg vertrouwen dat je gewoon geboren bent in de basis van: je moet je eigen koers varen.

Maar ik snap nog steeds niet...

Schittering: Wat snap je niet?

De ene is zwaarder en de ander is lichter, had ik de lichtere moeten kiezen?

Schittering: Het is gewoon puur gevoel.

Ja, maar dat bedoel ik, dan weet ik niet of ik de zware moet nemen of de lichte.

Dan ga je denken. Ik dacht ook rechts en toen ging ik denken en ik deed links, maar dat is puur mijn denken. Dus niet je emotie.

Schittering: Je gevoel.

Hoe langer ik erover doe, hoe zwaarder het wordt.

Schittering: Ja, gewoon gevoel. Ik heb daar niets mee, ik heb meer met dit.

De kaarten.

Schittering: Dit is mijn ding.

Ja ik ook, blackjack.

Schittering: Ja, dat is wel leuk, blackjack is leuk. Oké, hebben we vragen van de studenten?

Oh, mag ik dan zo'n kaart ook, als ik nou acht zeg?

Schittering: Als je acht zegt, dan moet ik eerst schudden.

Dan zou ik tien zeggen, Julie.

Schittering: Oh, schud jij maar dan.

De kaarten worden geschud door Julie.

Schittering: Kijk, ik denk gewoon niet, ik trek gewoon een kaart. Ik denk niet, jullie denken teveel. Ik pak gewoon, weet je. Ik eet op gevoel, ik drink op gevoel. Jullie denken, weet je? Oké, dat is de achtste? Oh, de prins op het witte paard.

Wie is dat?

De studenten lachen om Julie's opmerking.

Wie is dat, zegt ze.

Een grapje.

Die kwam er wel heel spontaan uit zeg.

Schittering: Dit is de wijze man en ja, oké even schudden, doe die even terug.

Die, oké.

Schittering: Wie ben jij? Wat doe je in mijn bed?

Ken ik jou?

Schittering: Wat doe je hier, wat?

Ik kan helemaal niet paardrijden.

Morgen beginnen de lessen.

Schittering: Jij bent de prins, maar het paard is er niet.

Ja, nee.

Schittering: Wat? Wat moet ik doen?

Ik weet het niet, ik moest toch schudden?

Schittering: Ja, doe maar wat.

Je gaat toch niet zoenen?

Schittering: Oh, doe ik zo, maar nu even niet.

Wat moet ik doen? Ik weet niet wat ik moet doen.

Schittering: Ik geef je een getal en jij gaat mij zeggen welke het was.

Nee, dat zag ik niet hoor.

Schittering: Nee?

De Schittering moet lachen.

Schittering: Concentratie, telepathie, ontvang, gewoon zo simpel. Heeft iemand een getal in zijn hoofd?

Drie.

Ik zag een zeven.

Schittering: Jij?

Twee.

Schittering: Dat is een goede, maar er komt nog eentje daarna.

Acht.

Ik dacht twaalf.

Het lijkt wel een lotto hierzo.

Schittering: Jij, telepathie, zo werkt Isaak met mij. Wat ik nu doe, is hoe Isaak met mij werkt.

Doe maar tien of zo.

Schittering: Wat?

Tien.

Schittering: Twee en dan daarnaast, nog een getal.

Één of zo.

Schittering: Peter, kijk me aan, twee. Twee?

Ja.

Schittering: Nou, die heb ik verraden. Nog een keer. Oké, een getal, zo werkt Isaak met mij. Jullie denken dat het zo gemakkelijk is wat ik doe.

Tien?

Schittering: Nee, een getal, gewoon een simpel getal, een getal, geen twee.

Een.

Schittering: Niet denken. Komt er niets binnen bij iemand hierzo? Niks?

Ik durf het niet te zeggen.

Schittering: Fouten bestaan niet.

Negen.

Schittering: Bijna.

Acht.

Schittering: Ja, zo werkt Isaak met mij. Ja, zo werkt hij met mij. En hij geeft informatie, ik geef door, ik pak je nou vast op je derde oog, zo werkt hij met mij. Dus je denkt dat mijn beroep makkelijk is?

Nee, echt niet.

Wij hebben wel bewondering voor jou boor.

We willen niet ruilen.

Schittering: Die acht was goed. Nog een keer oefenen? Gewoon, pak een getal, oké? Alleen wat binnenkomt. Ik denk een getal, stil, ik denk een getal. Het blijft onder de tien.

Een drie.

Vijf.

Zes.

Vier.

Een zeven?

Schittering: Ja.

Oké, dank je wel.

Schittering: Goed zo, concentratie. Heb je een beeld binnen gekregen?

Ja, ik zag.

Schittering: Ja, goed zo. Zo werk ik. Ik doe dit omdat ik wil laten zien hoe moeilijk het is om dit te doen.

Dat begrijp ik.

Heb je de prins op het witte paard gezien, Julie?

Schittering: Hè?

Heb je de prins op het witte paard gezien?

Die ziet ze vanavond.

Wij doen altijd het licht uit.

Schittering: Ja, hij met zijn angst, weet je.

Trouwens jongens, ik weet nu wie de Prachtigste is.

Oh...

Dat is Elsie. Ik was zo benieuwd, wie is nou de Prachtigste? Dat is Elsie.

Hallo Elsie.

Schittering: Dat is een mooie vrouw.

Ja, moet ik even voorlezen? Lieve Chantal en Isaak. Ik had erg weinig zelfvertrouwen en heel veel faalangsten. Ik merk wel dat ik door allerlei vervelende omstandigheden vechtlustiger aan het worden ben en meer voor mezelf opkom. Dat maakt het een stuk simpeler en geeft me houvast vanbinnen. Heel graag zou ik ook werk willen doen wat bij mij past. Ik wil niet meer in de gehandicaptenzorg, terwijl de Sociale Dienst mij daar weer in wil plaatsen. Bovendien heb ik problemen met mijn lichaam, waardoor ik ook niet meer geschikt ben voor zwaar fysiek tuinwerk, dat ik wel graag doe. Hoe kom ik er nou achter wat ik wel echt zou willen en kunnen doen en wat voor andere capaciteiten ik nog in huis heb? Heeft u een advies voor mij?

Schittering: Dat is wel een mooie vraagstelling. Dank je wel en goed van je getal.

Ja.

Schittering: Goed gedaan.

Ja, goed hè? Goed concentreren.

Schittering: Ja, concentratie. Even kijken. Ja Elsie, ze heeft een probleem weet je. Het probleem is eigenlijk dat ze dus gewoon simpelweg een beetje uit de maatschappij is gegooid. Ze doet niet mee. Dat is ook zo oneerlijk eigenlijk. Zo oneerlijk als je echt een beetje in de maatschappij gaat zijn, hoeveel mensen er eigenlijk uitgegooid worden, weet je. En Elsie is ook één daar van. Dus Elsie, ja je kan het niet meer, je kan alleen maar gewoon je dingetjes doen, maar echt structureel gehandicaptenzorg doen? Nee, dat wordt hem niet. Dat wordt hem niet. Je moet het combineren met je twee jongens, die zijn onuitstaanbaar. Ja, tuinwerk is goed. Ik denk dat je gewoon jezelf moet gaan richten op iets anders, op iets wat je wel kan volhouden gewoon. Je moet niet gaan tillen met je lichaam. Dus mijn antwoord naar jou toe is: je bent gewoon bestempeld, als je bestempeld bent dan hoor je in een

bepaalde categorie. Wacht even. Ik denk dat je iets anders moet gaan zoeken dan de gehandicaptenzorg, omdat het is zwaar werk. Je lichaam trekt het niet. Je rug gaat kapot. Al die mensen die gehandicapt zijn, eentje is meer dan genoeg soms toch? Als je er veel hebt, moet je dat allemaal trekken. Nee, ik zou zeggen: hou je gewoon op je tuinwerk. Zoek daar iets in, ga iets doen met tuinwerk, dat vind je prachtig, dat vind je mooi. Je houdt van tuinieren, dus ga naar een Intratuin of zo, ga daar wat doen, maar ga niet in de gehandicaptenzorg. Mijn antwoord is: overwin je angsten en leef je droom. Nou, je angsten zijn gewoon niet meer meedoen. Dat is gewoon niet meer nu, nu ik met je gesproken heb en je droom is gewoon iets anders. Iets anders, tuinen, tuinen, ga iets met tuinen doen. Hoor wat ik zeg: tuinen, tuinen.

Wil je wat vragen?

Ik zie er ook een beetje mezelf in. Als ze het niet volhoudt dan wil ik haar wel graag kunnen ondersteunen, want ik leef zelf met dezelfde beperking, ik wil haar graag ondersteunen.

Schittering: Mooi, dank je wel. Volgende.

Ik heb iets van de Positieve.

Schittering: Dat is een mooie vrouw. Wil jij het lezen?

Natuurlijk.

Lieve Onmisbare, de Schittering en Isaak, stel dat je als angst hebt: moeite om voor jezelf op te komen en gelijk te reageren. Waarom blijft dat zo eng en vinden we dit zo moeilijk om te doen? Liefs, de Positieve.

Schittering: Heb je daar een antwoord voor?

Jij geeft mij de vraag terug, maar ja, je bent bang voor de consequenties. Als je inderdaad voor jezelf opkomt, misschien vind je het wel moeilijk om dan mensen te kwetsen, om lief voor jezelf te zijn.

Schittering: Dat is een goed antwoord. Dus wat moet je dan doen?

Misschien iets ehm... Wel door lief zijn voor jezelf dan inderdaad...

Schittering: Mensen te kwetsen?

Op een goede manier mensen dan...

Schittering: Te kwetsen. Op een goede manier, je zegt van: ik ga jou op een goede manier kwetsen, weet je zo?

Ja.

Schittering: Dat gaat niet.

Ja, nee, dan ga je voor jezelf.

Schittering: Kan je even op een goede manier een tik geven, dat gaat ook niet toch?

Nee.

Schittering: Ik ga je gewoon kwetsen, maar je komt wel voor jezelf op toch?

Ja, ja.

Schittering: Oké, het antwoord is simpel: als je hart goed is, is alles wat je doet goed.

Mooi antwoord.

Schittering: Ja, dus dan kwets je soms iemand. Een mooie, dank je wel, heel goed gedaan. Misschien wil iemand anders voorlezen, misschien wil Jochem nog eentje? Jochem wil nog wel een beetje aandacht vandaag.

Ja, natuurlijk joh.

Dat is de laatste Jochem.

Het is best een verhaal even. Lieve Chantal, voor mij die op afstand de uitleg volgt op mijn vragen, is het belangrijk dat de Schittering en Isaak uitspreekt zonder interrupties, want door de interrupties krijg ik geen volledig antwoord omdat ze over gaat naar een vraag van iemand anders in de zaal.

Schittering: Nou, dan hebben wij een probleem.

Zal ik doorgaan?

Schittering: Ja, ga maar.

Oké. Als ik in de zaal zou zijn, zou ik terug kunnen komen, of meer duidelijkheid kunnen vragen. Deel twee beluisterd. Jammer dat na veertig minuten de blokkade tussen de Lotus en Willem niet is opgelost.

Jawel hoor.

Veertig minuten?

Goed, don't shoot the messenger! Ik lees het maar gewoon voor. Ik vind het nog steeds moeilijk in sommige situaties om verschil te voelen tussen gevoel, onderstreept en dan tussen haakjes, tussen goed of slecht heb ik geen probleem en het verstand, ook weer onderstreept. Met sommige voorbeelden van de Schittering begrijp ik het en met mijn eigen leven dan zie ik het soms niet. Ik blijf oefenen! Visualisatie, ook onderstreept getypt. Ik wil een nieuwe baan, moet ik visualiseren dat ik die nieuwe baan krijg? Is dat positieve visualisatie, hoe doe ik dat? Moet ik visualiseren dat ik een nieuw contract teken? Puntje, puntje, puntje, met een lieve groet, Marianne.

Schittering: Wat denk jij zelf lieve schat?

Ik kan niet in de toekomst kijken, ik heb geen glazen bol.

Schittering: Je hebt toch zo'n bol van mij gehad ooit?

Ja een loep, anders kijken inderdaad, die heb ik nog steeds. Even kijken... Nou goed, die constatering die laat ik aan jou over. Dualiteit. Ja, nou ja, Marianne, voor wat het waard is, dat kan ik ook op mezelf betrekken. Als je positief denkt dan schep je wel iets. Dan schep je weer nieuwe kansen. Dat is sowieso.

Schittering: Je bent wel lief, je bent net zo'n kindje van zes jaar op school: ik maak zo meteen een fout.

Er wordt gelachen.

Nou, het wordt allemaal opgenomen, dus hallo dat heb ik ook niet eerder gedaan. En ik krijg er niet voor betaald.

Schittering: Ja ik ook niet, ik zie geen geld, waar is mijn geld? Waar is mijn geld? Chantal is ermee vandoor, ze zit in Curaçao.

Er wordt gelachen.

Dit is trouwens een hele mooie, omdat ik ook eergisteren droomde, heel positief hoe ik mezelf zag in mijn nieuwe baan en ook al werd ik verdrietig toen ik wakker werd, van: oh, het was maar een droom, maar leef je droom. Toen dacht ik wel: als ik nou begin met dromen en zo daarnaar ga handelen, positief denken.

Nou ja, ik denk wel dat dat het is, want bij mij is in één van de lessen van de positieve cursus gezegd: stop met je baan. En toen dacht ik: ah, doodeng. Ik heb het gedaan, ik heb een nieuwe baan. Door gewoon je angst los te laten en gewoon te denken, ik heb het ook gevisualiseerd dat ik voor de klas stond.

En nou heeft ze die baan.

Nou heb ik de baan. Dus het is wel positief uitzenden, focussen wat je wilt.

Schittering: Jochem, Transformatie, ik geef je niet voor niets die briefjes.

Nee, dat had ik me ook kunnen bedenken achteraf gezien, maar ja.

Schittering: Slimme piloot, maar ik ga nooit meer vliegen hoor, als ik zo'n onzekere piloot aan het stuur krijg.

Je bent in het vliegtuig en dan: this is the captain speaking. Jochem huppelepup, je gaat gelijk ervuit. Wait, even de deur open.

Er wordt gelachen om Julie's grapje.

Schittering: Jij moet mij zeker maken, weet je? Je hebt ooit mij zeker gemaakt dat je zei: vijftien seconden tijd heb je om naar boven te komen, weet je? Ja een, twee en toen dat stelde mij gerust. Vijftien seconden. Als er twee vliegtuigen op elkaar komen, vijftien seconden ja, dat heb ik onthouden, van mij in Nieuw-Vossemeer.

Nou, ik zal de volgende keer met een octaaf lager gaan.

De Transformatie moet lachen.

Schittering: Jochem, het komt goed. Schep je droom, het is nooit voorbij. Oké, de kaarten lagen slecht, maar dat wil niet zeggen dat ze niet meer omgedraaid kunnen worden, oké? Leef je droom, overwin je angst. Dan zeg ik tegen allemaal hierzo: namasté.

Namasté.

Hoofdstuk 9

Bijeenkomst 17 mei 2013

Schittering: Ik ben Tresi Barros, en de Schittering noemt Isaak mij hier. Mijn Meester Isaak staat aan deze kant, die zie je niet en dat is Isaak. Hij gaat me in deze cursus overschaduwten, maar niet zodanig dat ik helemaal weg ben. Dus je valt niet meteen in de categorie van: oh nou eng, Isaak zit er. Nee, nu word ik gewoon volledig overschaduwd. We zitten in de cursus ‘Overwin je angst en leef je droom’. En ja, wat denk je dat dat inhoudt? Wie ben jij? Even voorstellen.

Ik ben Angela.

Schittering: Angela en vertel, hoe oud ben jij?

Veertig.

Schittering: Veertig en wat is er met Angela aan de hand?

Ehm, ik ben depressief.

Dat is niet te zien Angela.

Nee, sinds gisteren gaat het goed.

Schittering moet lachen.

Schittering: Dat is lang.

Ja, ik heb veel lichamelijke problemen, familieproblemen, dus genoeg.

Schittering: Welke lichamelijke problemen heb je?

Ik heb last van eczeem, twee weken terug is dat begonnen. Echt een leekend hoofd, dat ik zo twee weken geleden had. Nu is het wat rustiger, dus daarom gaat het goed.

Schittering: Heb je dat poeder?

Nee, ik was nog naar het ziekenhuis geweest van de week en ik heb wel wat gekregen, plus prednison.

Schittering: Zo.

Maar ja, ik heb zoiets van: ja daar begin ik niet aan, want de arts zei: ja, ik kan je niet helpen. Dus ja, dan houdt het op. Die pillen heb ik niet genomen.

Schittering: Waarom krijg je prednison, voor wat?

Dat het eventjes stilt, want Prednison onderdrukt. Maar dat komt omdat mijn zusje heeft het ook gehad, maar zij kreeg het drie keer zo hard terug. Ook eczeem, die zat helemaal onder. Dus nou ja, ik ben gisteren begonnen met acupunctuur en ja, het ziet er veel beter uit.

Schittering: Van één keer dus?

Ja, van één keer en vandaag ben ik nog een keer geweest en morgen, dan is het klaar.

Schittering: En die depressiviteit, daar slik je antidepressiva voor?

Ja, ik ben 23 april begonnen met het slikken van de pillen. Maar ja, misschien werkt het nu. Maar ik denk dat ik gewoon blij ben dat mijn gezondheid wat beter gaat.

Schittering: Oké, maar je zit nog steeds te krauwen.

Ja, dat wel.

Schittering: Ja, daar heb ik gewoon poeder voor, maar die is nu bij mij op. Ik had hem vandaag moeten ophalen, maar als ik die hier heb, dan mag je van

mij een paar zakjes hebben en dan ga je even kijken of het werkt. Ik wil ook aan Jochem, dat is een vriend van mij, ook geven, omdat het werkt gewoon wel. Ik had dus heel veel jeuk door die geelzucht en ik heb nu geen jeuk meer. Maar toen ik zoveel jeuk had dat ik dacht van: ik krab me helemaal open, heb ik dat gebruikt en was het drie uur weer stil of zo en dan was het uitgewerkt, dan had ik weer jeuk, maar ik had zoveel jeuk dat ik me helemaal insmeerde in vet en dan krauwde ik het vet weg, zeg maar, niet mijn eigen huid. Jeuk is een soort au, maar ook lekker dat je kan krauwen. Dan moet je eigenlijk het vet afkrauwen en niet je eigen huid helemaal stuk krauwen. Ja, oké.

Ik heb pillen thuis, maar ik gebruik het niet. Ik ben niet zo'n...

Prednison?

Nee, nee, tegen de jeuk. Want meestal ben ik niet zo van pillen.

Schittering: Ja maar ja, je kan beter iets gebruiken dan jezelf kapot krabben.

Ja, dat is wel zo.

Schittering: Oké. Nou overwin je angsten en leef je droom. Wat is je droom?

Gewoon gelukkig zijn, tevreden zijn met mezelf en leven.

Schittering: Ja, ja en je hebt ook andere verslavingen?

Alcohol, ja. Maar ik ben nou vandaag twee dagen clean in verband met acupunctuur. Maar ik drink veel ja, ik heb veel gedronken. Ik drink eigenlijk vanaf mijn twaalfde.

Schittering: Nou, dat zijn er meer geweest.

Je bent niet de enige en ook niet de laatste.

Schittering: Hij is al vier maanden alcoholvrij, omdat ie op een gegeven moment...

Zes maanden.

Schittering: Zes maanden?

Zes maanden, vanaf de spirituele week. Nou, ik ben twee, drie weken, ja ik ben weer gestopt, ik kan er niet tegen.

Ik ook niet.

Ik word te emotioneel.

Schittering: Hij heeft emotionele blokkades en ik heb fysieke blokkades.

De Zorgzame moet lachen.

Ik kan er niks aan doen, het is gewoon zo.

Schittering: Ja, dat is wat Isaak toen ook zei op de spirituele week: geen alcohol.

Nee.

Schittering: Omdat je dan dus die emoties... Je bent al heel gevoelig en alcohol maakt alles open. Bepaalde mensen denken dat ze onderdrukken, maar ja eigenlijk niet.

Nou, ik praat weinig, maar als ik alcohol op heb, nou...

Je praat helemaal niet weinig.

Nee, nu heb ik wel wat te vertellen.

En ook zonder alcohol, dus dat is toch goed?

Schittering: Nou ja, ze is heel erg introvert, in zichzelf, dat is wel waar. Zoals we Angela kennen is dat zo. Met alcohol word je gewoon, ja kijk naar de feestjes, als er alcohol vloeit dan zijn ze allemaal aan het springen en het dansen en aan het doen. Dan ga je open.

Ik val juist in slaap.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Misschien wil jij heel graag de controle houden en bij alcohol heb je geen controle en dan ga je slapen.

Ja, ik zeg altijd: met alcohol vallen de maskers af.

Schittering: Jij bent scherp de hele dag en met alcohol komt er relax.

Oh, is dat het, oké.

Schittering: Je bent gewoon een controlefreak. Dus ja, dat zijn mensen die durven geen alcohol te drinken dan ook. Ze zijn bang als ze gewoon gedronken hebben, ja wie weet wat ze doen.

Ik vind het niet lekker.

Schittering: Je vindt het niet lekker?

Bitter.

Schittering: Er zijn heel veel alcoholische drankjes die best wel lekker zijn hoor, een paar mixjes, kan je best wel wat lekkers van maken hoor.

Zodra je dus inderdaad een slokje neemt, dan voel je meteen al te warm, zeg maar, dat vind ik niet lekker.

Schittering: Passoã is best wel zoet of zo.

Ik kan niet zeggen dat alcohol niet lekker is, ik vind het wel lekker.

Schittering: Je drinkt nog steeds alcohol maar dan malt, maar wel die biertjes.

Ja, dat zit er nog in. Wat jij vanavond ook zei op een gegeven moment, dat is zo, dat merk jij ook, als je niet drinkt dan heb je heel veel tijd. Want drinken kost heel veel tijd. En nou, dat ga je invullen, werken, tuinieren, lopen. Je krijgt meer tijd en die tijd ga je invullen. En ik heb nog steeds om een uur of vier, vijf 's middags, heb ik dorst. Waarom? Dan begon ik altijd te drinken. Alleen ik drink nou alcoholvrij, maar het werkt nog steeds, dat wel.

Schittering: Ja, want je wilt nog steeds die smaak.

Ja, maar dat ritme ook, dat ben je gewend, om een uur of vier, vijf 's middags, nou dan neem je er even een paar. Vroeger was het na het werk, ging ik even na het werk de kroeg in, even de dag doornemen.

Schittering: Maar jouw zusje heeft er geen last van, met emoties. Jij drinkt wel een wijntje, nog steeds. Ja, jij ook, je bent ook leren drinken bij...

Die laat ik ook niet staan hoor.

Schittering: Maar jij kunt het lichamelijk hebben en geestelijk kan je het hebben. Ik kan het lichamelijk niet hebben, dus mijn lichaam wil dat niet. En ja, mijn geest, die heeft daar geen last van, die wordt alleen nog opener zeg maar. Jij kan het lichamelijk hebben, maar geestelijk niet, dan word je heel emotioneel. Ik heb je weleens gezien met drank op, dan word je een beetje warrig.

Ja, dan wordt ie warrig en dan komt alles eruit, in één keer.

Schittering: Ja, maar je bent op de een of andere manier ook wel weer helder.

Ja, maar ik ga op de vlucht, wat allemaal vast gekropt zit zeg maar, dan moet dat er in één keer uit en dan denk ik ook dat iedereen mij begrijpt en dat is natuurlijk niet zo. Wat maanden vast zit en dat moet er dan in één keer uit, dat lukt dan niet. En dan word je niet begrepen, dat is ook logisch natuurlijk.

Schittering: Nou, namasté allemaal. Namasté.

Namasté.

Schittering: Wat wij meestal doen is eigenlijk groeten en dan groet ik eigenlijk heel simpel zo: de Schittering groet de Zuivere.

De Zuivere groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Zonnebloem.

De Zonnebloem groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Zorgzame.

De Zorgzame groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet Angela.

Angela groet de Schittering, namasté.

Namasté.

Schittering: En de Schittering groet Lotus.

En de Lotus groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. We hebben een bepaalde geestelijke naam gekregen en daar ben je verantwoordelijk voor, of je bent het gewoon. Ik kreeg vroeger de naam de Tere Bloem, toen was ik ook echt teer. Hij noemde me altijd

lieve Tere Bloem. En op een gegeven moment begon ie mij de Schittering te noemen en werd dat mijn doopnaam, maar toen was ik helemaal niet de Schittering, omdat ik zat in een echtscheiding. Ik keek in de ogen en dacht: wat schittert nou eigenlijk? Helemaal niks. Dus ik was verantwoordelijk voor die naam. Elke keer als ik dus niet schitter, dan denk ik aan mijn naam. En de Zonnebloem heeft ook een betekenis, zeg maar. En zij heet de Zuivere en dat heeft ook een betekenis. En wat is jouw betekenis?

Dat ik zuiver moet blijven.

Schittering: Ja, mooi zo. Isaak die gaat eigenlijk ook jullie groeten, hij zegt: de Lachende Gids groet jullie allemaal.

Namasté.

Schittering: Namasté betekent: mijn hart groet jouw hart, dat is namasté. Nou, Isaak wil eventjes de lijn afgaan met hoe werkt je eigen scheppingskracht? Dat moeten jullie nu eigenlijk in cursus nummer vier eigenlijk al weten, want we zitten nou op 17 mei, dus de vierde les. Hoe werkt je eigen scheppingskracht, weten jullie dat?

Je creëert het.

Gedachten.

Schittering: Goed zo. Dus je hebt maar drie soorten scheppingen: gedachtes, woorden en daden. Nou, leg ons uit hoe dat werkt. Isaak wil dat even horen van zijn studenten. Hoe kunnen gedachtes iets scheppen en kunnen woorden iets scheppen en hoe kunnen daden iets scheppen?

Ja, de gedachte is natuurlijk een schepping. Want als jij vraagt krijg je hulp en vraag je niet dan krijg je natuurlijk ook geen hulp. En de gedachte moet natuurlijk ook positief wezen, we gaan allemaal voor positieve energie. Dus ja, dat is toch wel belangrijk.

Schittering: Dat is zo.

Ja en woorden, woorden geven natuurlijk ook kracht.

Schittering: Ja, stel dat iemand positieve woorden tegen je zegt, dat is...

Dan geeft dat een positief effect, maar met negatieve woorden krijg je natuurlijk een negatief effect.

Schittering: Ja. Hoe vaak gebruikt men negatieve gedachtes en hoe vaak gebruikt men positieve gedachtes op een dag...

Ik, negatief.

Schittering: Ja, dat is dus hetgeen wat jouw schepping wordt. Dus wat je bent, straalt je uit, trek je naar je toe, dat is een wet.

Dualiteit zit ik altijd in, dus ik switch altijd van positief negatief, negatief positief, dualiteit, dat heb ik heel erg.

Schittering: Ja, en wat is jouw dualiteit?

Verklaren, waarom, waarom dat, waarom? Ja, vervelend.

Schittering: Nee, leg uit, niet iedereen snapt het.

Ik probeer altijd achter iets te kijken. De gedachte achter de gedachte is de gedachte die geldt.

Schittering: Ja, heel goed van jou.

Ja, maar dat geeft natuurlijk bij een situatie ook meerdere dingen, zijn oplossingen en ik probeer dat allemaal in mijn straatje uit te leggen, maar dat kan ik niet, zo machtig ben ik niet. Ik ben niet almachtig en alwetende en daar zit ik weleens mee, daar heb ik weleens moeite mee. Daar heb ik de afgelopen weken ook moeite mee gehad en daarom heb ik ook niet gestaan.

Noem een voorbeeld Willem.

Als iemand mij wat geeft, dan ga ik al denken: waarom geeft ie mij dat? Is de gedachte daarachter wel goed? Een situatie, als ik denk non, dat ga ik doen, maar dan denk ik: doe ik het wel goed? Meteen weer een gedachte daarachter en dat is weleens lastig en daar zit ik weleens mee, ja.

Schittering: Dus eigenlijk ontkracht je iets.

Ja, vaak wel ja, klopt. Ik ga er vaak te diep op in, ik kan er dan niet van genieten, want dan ga ik er weer iets achter zoeken.

Schittering: Is dat je eigenwijsheid?

Nee, het is ook wel een beetje onzekerheid, eigenwijs ben ik natuurlijk wel.

Schittering: Ik vind jou niet onzeker.

Soms.

Schittering: Nee, je maakt je onzeker, maar je bent niet onzeker.

Nee, ik maak me onzeker, door die dualiteit, ja klopt.

Schittering: Maar de dualiteit is dus een gedachte, dat is een schepping.

Ja, dat is ook zo. En de dualiteit, ja de ene keer denk ik heel positief en de andere keer negatief, ja dat heb ik weleens. Vaak soms.

Schittering: Ben je niet te ingewikkeld?

Ja.

Ja, ja, ja.

Schittering: Dat kwam snel eruit, van je eigen zus.

Ja.

Schittering: Ja kijk, wat mijn Meester tegen jou wil zeggen: wat heb je aan dualiteit?

Ja, dat is heel moeilijk, klopt. Ik kan soms van iets moois weer wat erachter gaan denken, dat ik denk: ja, is dat nou wel mooi, wat zit daarachter? Ja, dat is heel moeilijk soms.

Schittering: Ja, maar mijn Meester wil ook nog van jou weten: waarom heb je dat dan geschapen?

Ik denk ervaringen, toch wel.

Teleurstelling.

Ja teleurstelling, dat is het betere woord, teleurstellingen, klopt.

Schittering: Omdat hij zegt: kijk naar het woord. Hij zegt tegen mij, kijk naar het woord schepping, en dan schrijft ie het woord ernaast: kracht.

Ja, ik weet het.

Schittering: Dus jouw schepping is dus jouw kracht. Maar als die dualiteit komt, wat is dan jouw kracht? Is de dualiteit, dus dan schep je (eigenlijk) op dat moment weer een negativiteit.

Ja en dat klopt. Ja en daar zit ik weleens mee. Maar dat komt dus veel door teleurstellingen, ja.

Schittering: En wanneer gaat dat weg?

Ehm, dat gaat met vlagen. De ene dag is beter dan de andere dag, de andere dag voel ik mij beter. Dat ken jij ook, dat kennen wij allemaal die een beetje depressief zijn geweest, maar dat gaat met vlagen, ja.

Schittering: Kijk, mijn Meester zegt: op het moment dat wij eigenlijk gewoon de scheppingskracht heel goed gaan gebruiken in die drie vormen van gedachtes, woorden en daden, dan komt er een soort berusting. En hij vraagt jou direct, vraag aan deze heer: heeft ie zichzelf al berust?

Nee.

Ik zeg het ook al, nee.

Schittering: En waarom niet?

Teleurstelling.

Schittering: Van?

Mensen.

Ja, met name...

Nee, niet een, velen.

Schittering: Dat zijn er velen.

Ja, de laatste zes, acht maanden ben ik teleurgesteld in veel mensen, ja.

Schittering: Ja, dat kan ik me voorstellen. Dat zegt mijn Meester zelf: dat kan ik me heel goed voorstellen. Omdat het was voor jou toch een broeder, zeg maar.

Ja.

Schittering: Ja maar ja, wat is jouw leeftijd nu?

Vierenvijftig.

Schittering: Laten we dat vierenvijftig jaar van overleven noemen, omdat je bent eigenlijk in een bepaalde wereld gegaan, van hier komen, dus je overleeft je leeftijden. Kleine leeftijd, grote leeftijd, je gaat gewoon je leven scheppen en op je vierenvijftigste jaar zit je op een bepaald energieniveau en dan kijk je terug en dan zeg je van: goh, nou.

Ja, dat is ook zo, daar ben ik me wel van bewust en daarom, ik heb dit pad gekozen van geestelijke bewustwording. Ik heb een heleboel antwoorden op vragen gekregen, maar antwoorden geven ook weer vragen, dat bedoel ik.

Schittering: Ik denk dat de dualiteit vernietigd moet worden.

Ja.

Schittering: Want de dualiteit is hetzelfde: ja, nee.

Ja, ik weet het, ik weet zelf mijn fouten, dat is een valkuil voor mij. Ik vraag mij soms teveel af: waarom? Steeds dat vraagje: waarom?

Ja, maar je moet ook loslaten.

Ja, dat is niet altijd makkelijk.

Daar heeft ie moeite mee.

Ja, hij kan heel moeilijk loslaten.

Schittering: Loslaten is wel het eerste boek van Isaak: 'Bekijk het, voel het, laat het los'. Ik ken de dualiteit natuurlijk ook, want ik ben eigenlijk... Ja, mensen die heel gevoelig zijn, die gaan altijd overal doorheen kijken. Dus een voorbeeld: als ik dit zo zie, dan wil mijn gevoeligheid gewoon naar binnen

toe, die wil weten: wie heeft dat gemaakt en waar komt het vandaan, wie heeft dat bedacht? Dus dan verspil je energie in denken van iets, zeg maar. Maar mijn Meester heeft mij geleerd om dus gewoon een toeschouwer te zijn.

Ja.

Schittering: Een toeschouwer te zijn van mijn eigen gedachtes.

Ja, klopt en daar heb ik weleens moeite mee.

Schittering: Omdat diepgang, constant diepgang, is heel vermoeiend.

Heel vermoeiend ja.

Schittering: En ja, dan zijn mensen overgevoelig geprikkeld en dan kan je dus ziek worden. Zoals jij ziek bent geworden, zeg maar.

Ja, dat ben ik.

Schittering: Ja, en daarom kan je ook niet tegen drank, dat is eigenlijk weer je gevoeligheid en de remmingen gaan los en dus ja. Maar ja, jij weet het.

Ja.

Schittering: Hetzelfde dat je tegen een kind zegt: niet oversteken tijdens auto's rijden, en je zegt: ja mam, ik weet het.

Dat noemt men bewustwording.

Schittering: En ja hoe, mijn Meester vraagt: hoe zouden wij het voor mekaar kunnen krijgen dat jij de controle gaat loslaten?

Dan ben ik nog niet zo erg.

Oh, het zijn allebei van die controlefreaks.

Schittering: De ene trekt de andere aan, weet je?

Ik denk, dat hoop ik en dat probeer ik ook, dat heeft tijd nodig.

Er gaat een telefoon af.

Schittering: Ik zal hem even uitzetten. Ik kan nu al zeggen dat ik weet wie het is, sorry Meester, zie Emilio. Wist ik al, die wil natuurlijk niet betalen, laat ie maar even één keer overgaan. Ja, ik ga toch geen betalingen doen.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Maar ja, sorry Meester, ik ben even uit mijn energie vandaan. Oké, controle hadden we het over.

Ja.

Schittering: Hoe doen we dat?

Oefenen.

Schittering: Hoe doen we dat, maar dat moeten jullie weten.

Bij Willem?

Het heeft tijd nodig.

Schittering: De tijd, nee de tijd is vierenvijftig jaar tijd heb je gehad.

En ik denk dat Willem, dat denk ik zelf... Hij is er ook wel mee bezig, Willem moet weer gaan doen.

Schittering: Wat moet ie gaan doen?

Dingen weer op gaan pakken.

Schittering: En welke? Noem maar op.

Hij heeft een advertentie geplaatst voor tuinman, vier tot acht uur in de week.

Schittering: Oh, dan kan je bij Chantal beginnen.

Ja.

Nee.

Schittering: We hebben een budget.

En hij kookt natuurlijk nu ook in het centrum en hij vindt dat leuk. Kijk maar, Willem zit altijd in de dualiteit en dat klopt ook. Geld was de laatste paar maanden ook een beetje een probleem bij ons allemaal, alle drie. Dus we willen wel graag, maar dan komt het potje geld weer om de hoek. Nou, hij is er ook achtergekomen dat we er toch anders mee om moeten gaan, anders hebben we veel te kort. Nou ja, dus hij zei ook: ik ga weer doen. En ik denk ook dat Willem weer moet gaan doen, hij piekert teveel.

Schittering: Kijk Willem, dat zegt mijn Meester, alles wat ik zeg dat komt van mijn Meester, zeker als ik zijn naam ook erbij noem. Willem is dus iemand die kan heel veel scheppen. Maar Willem is echt iemand die moet gewoon, ja letterlijk gemotiveerd worden om te scheppen. Maar op het moment dat je hem teveel motiveert, dan schept ie niet meer.

Nee, dat klopt.

Schittering: Dus dan komt weer die dualiteit om de hoek.

Ja, dan wordt ie eigenwijs.

Schittering: Dus wij hebben daar een beetje een probleem.

Ja, dat is ook zo, ikzelf ook.

Maar dan gooit ie de kont tegen de krib.

Schittering: Het is echt zo van: hij luistert, hij snapt het allemaal, maar het is echt zo'n kind van: nou, je hebt helemaal gelijk. Ja, die A-fase zijn we dan voorbij, maar dan komen we naar de B-fase. Oké, we hebben gelijk dus, nou dan gaan we scheppen. Wat je zus zegt, klopt. Als jij bezig bent, en ik kijk naar jouw aura, dan is je aura heel open, gedreven, je bent niet meer te houden gewoon. Er komt ook een soort euforiegevoel los, een blij gevoel, en een zelfverzekerd gevoel, en ik kan het nog wel gevoel, en dan ben je ook echt de kapitein op het schip.

Ja, dat ben ik ook.

Schittering: Wees dan ook de kapitein, laat de mensen voor je lopen.

Jij kent mij niet in de keuken, dan ben ik echt de kapitein.

Dat was verleden week zondag ook, dan zie je ook gewoon, dan moet je niet bij hem in de buurt zijn, maar dan is ie helemaal in zijn element.

Schittering: Dan ben je echt goud.

Maar het is altijd, als ik ergens mee bezig ga, dan zet ik mij voor 110, 120 procent in. Dat is in mijn werk ook gebeurd, nou ja, je weet het gevolg daarvan, dat hou ik niet vol.

Schittering: Nee, dat gevoel daarvan...

Nee, maar ik bedoel maar, er is ook nog een stukje veel meer dingen gebeurd in het verleden en ook een boel... Daar hebben we het niet meer over.

Schittering: Je was gewoon een zuiplap.

Ja, maar wel gezellig hoor, ik was altijd wel gezellig. Ja, dat is ook gewoon zo.

Schittering: Ja, maar ik ken je nu een hele tijd droog en je bent even gezellig.

Ja nou, ik ben wel rustiger natuurlijk.

Hij is leuker zonder dan met.

Schittering: Dat zeggen ze tegen mij ook.

Ik vind zelf niet, jawel hoor jawel.

Schittering: Nee, ze zeggen van: je bent rustiger en als je gedronken hebt, en je bent al aan het praten, of je bent een gangmaker, dan kan je weleens een trap teveel doen, weet je? Ja, dan denk je van: was ik dat?

Ja, dat heb ik ook weleens. Ik ben weleens wakker geworden 's morgens, dat ik dacht: wat heb ik nou weer uitgevreten?

Schittering: Ja, ja, maar dat is dan wel Willem, dat is wel de Zorgzame op dat moment. Maar het wordt gewoon losgemaakt. Kijk, hier hebben wij ook nog wel wat te vertellen hoor, daarzo en dan hebben we het over de Lotus. Ja, want die mag wel loskomen.

Ja.

Schittering: Dus tegen jou zou ik zeggen: schuif hem door, weet je? Kijk, wat mijn Meester zegt: ga gewoon het verleden vergeten, dus al hetgeen wat je mee hebt gemaakt, en zeker die teleurstelling, dat je dus eigenlijk beroofd bent. Je bent gewoon beroofd van een goeie vriend en een familielid eigenlijk ook. Ben je echt letterlijk gewoon beroofd. Dus op je vierenvijftigste zit je op dit punt. Dus denk je van: heb je al die dingen geschapen en kijk waar ik nu zit? Dat is dus emotioneel en geestelijk zwaar te dragen. Kan je voorstellen jaar in jaar uit gedreven werken en doen en liefdadig zijn en goed in hart zijn, dat ben je altijd geweest, en dan zo eigenlijk benadeeld worden, dat is gewoon een knauw. Die knauw heeft wel zijn voordeel gehad, door die

knauw ben je bewust geworden dat je alcohol moet laten gaan, dat is de winst daarvan.

En een leugen is weg, daar ben ik heel erg dankbaar voor.

Schittering: De leugen is weg, die leugen naar je zusje toe is weg. Dat is een winst, jullie zijn opnieuw begonnen, dat is ook een winst. Dus jullie scheppen weer een nieuw bestaan.

Ja.

Schittering: Maar je moet niet daardoor veranderen, dat je dus eigenlijk constant bang bent in vertrouwen over te gaan.

Ja nou, dat is wel zo, mijn vertrouwen in de mens is weer heel erg geschaad. En dat is natuurlijk ook wat weer met Arjan in de familie gebeurd is, je krijgt weer een deksel op de neus en dat vind ik heel erg jammer.

Schittering: Dat zal altijd blijven.

Ja, dat blijft altijd.

Ja, dat is altijd mijn vraag ook geweest, waarom doet de mens dat zo?

Ja, maar ja, zo zijn mensen gewoon.

Schittering: Waarom bijt een hond? Je hebt honden die niet bijten, maar je hebt ook honden die wel bijten.

Dat blijft toch, de ene mens...

Ja, dat weet ik wel.

Schittering: Het dierlijke van de mens komt omhoog in nood.

Ja, ja, ja, ik zal ook niet zeggen hoe ik dan reageer, dat weet ik ook niet. Maar dat is dus echt die dualiteit in mij en dat vreet af en toe aan mij en soms is het ook helemaal weer over en dan denk ik: ah, weer even creëren.

Schittering: Ja, maar dat is een momentopname, daar hebben we niks aan, omdat we zitten in de cursus 'overwin je angsten en leef je droom'. En wat is je droom? Je angst hebben we net besproken, wat is je droom?

Ehm, nou ja, rust, vrede, geluk. En vrede zeg ik altijd, de Zorgzame voor iedereen, maar dat lukt nu niet, maar dat meen ik wel.

Schittering: Nou, laten we het woord rust even pakken.

Ja, rust in mijn hoofd.

Schittering: Als je rust wilt hebben, moet je ook rust nemen.

Ja.

Schittering: Betekent: meditatie, ontspanning, maar je krijgt rust... Jij bent niet de persoon die op een stoel ohm moet gaan zitten doen.

Nee, nee, nee.

Schittering: Dus jij krijgt rust zoals mensen rust krijgen met bij wijze van spreken breien of zo, krijg jij rust in de tuin, in de buitenlucht.

Tuin, ademen.

Schittering: Dus jij moet jezelf daar sterk in maken. Je hebt een lap grond, je hebt echt een lap grond achter het huis. Als je daar je energie in steekt, en jij gaat daar echt constant mee bezig zijn, en dan is het of jij de moeder bent van de kuikentjes. Is dat eigenlijk al een beetje op gang gekomen?

Ja, dat is allemaal alweer klaar.

Schittering: Ja, dat is helemaal klaar?

Nu is mijn tuin aan de beurt.

Het kippenhok nog niet.

Schittering: Dat betekent dat je dus nu, als je dat klaar hebt, tijd over hebt om weer ergens anders te gaan. Een tuin hoeft je niet de hele dag bij te staan als die is gedaan, dan is die gedaan, dan gaan we gewoon weer naar de volgende.

De volgende tuin.

Schittering: Maar je moet jezelf wel bewegen. Kijk, wat jij een beetje ook hebt en dat zegt mijn Meester, jij leeft nog een beetje in een kringetje. Dus jij moet ook een beetje buiten dat kringetje, net als een dampkring, weet je wel, dat is mijn veilige dampkring. Dus je moet een beetje die wereld...

Die moet ik groter maken, dat weet ik wel, maar als je een wereld al achtergelaten hebt, die was heel groot en alleen maar teleurstellingen zijn geweest, dan hebben we weer een dop op de neus, dan ben je bang om weer een nieuwe wereld te creëren, en dan denk je: goh, wat zal er dan weer gebeuren? Dat is een angst dus.

Schittering: Maar die angst kan je overwinnen doordat je het weer gaat doen.

Ja, daarom heb ik een advertentie gezet als tuinman.

Schittering: Nou, dat is goed. Wat wij eigenlijk al zeiden, we hebben een budget voor de tuin van Chantal, we hebben een budget. We hebben geld ingezameld en die tuin moet gedaan worden. Nou alsjeblieft, je maakt ons alleen maar blij.

Ja, maar dan wil hij weer geen geld vragen.

Nee. Nou dat wil ik wel, maar dan ga ik één ding vragen, mijn brandstof, meer wil ik niet hebben.

Schittering: Nou, dan krijg je je brandstof.

Maar dat is op het ogenblik het probleem.

Schittering: Dan krijg je toch je brandstof, dat is toch helemaal geen probleem, dat is gewoon alleen maar aangeven.

Maar Willem moet ook eens leren ontvangen.

Schittering: Ja.

Maar ook durven vragen.

En durven vragen en ontvangen. Hij zit zo te martelen met geld en op een gegeven moment dan wop. Dan komt alles eruit.

Schittering: Als wij een tuinman hier aan de tafel hebben en wij helpen elkaar... Je bent hier gaan staan indien je gewoon eigenlijk goud waard bent. Kijk in deze setting, is hier niemand die dus het verraad aan jou zou geven, wat jou is overkomen. Deze mensen zijn gewoon puur zuivere mensen. De mensen die in de cursus stappen, die zijn niet zoals de aardse gemene wolf in schaapskleren.

Precies.

Maar dit is voor het eerst dat ik dat moet vragen. Ik ben altijd financieel onafhankelijk geweest. Ik heb het altijd heel goed kunnen redden en nou voor het eerst niet, daar moet ik ook weer aan wennen.

Maar dat is net als dat Julie jou wat geeft, dan wil je alles... Je accepteert niks. Als ik tegen jou zeg: ik gooi de tank volgende maand vol, dan red ik de volgende maand wel, dan

begin je: ach nou ja. Nee ontvang, dat is ook positiviteit. Dat staat bij ons op de wc. Elke keer als je zit, zei ik: kijk er eens naar.

Schittering: Als ik mij niet zou openstellen voor het ontvangen, dan was ik eigenlijk een grote blokkade geweest voor mijn Meester Isaak. Want in het begin, toen ik mijn carrière ging doen met het werk, durfde ik niet te ontvangen daarin. Ik dacht: goh, het is liefde, dat moet ik in liefde doen. Toen zei mijn Meester iets heel anders. Hij zei: dan kan ik toch niet gaan werken, want dat betekent dat je in de maatschappij eigenlijk een andere positie daarnaast moet zetten, naast mij, omdat de wereld draait hier nog steeds op materie.

Ja, absoluut.

Schittering: En nog steeds geldt moet er zijn om dingen mee te betalen. Je kan niet de winkel ingaan en zeggen: hè, ik ben liefde, ik neem het mee.

Dan word je niet dik hoor. Dan word je er gaunv uitgedonderd.

Schittering: Dus het is wel belangrijk dat je zegt: ik ontvang.

Ik weet het, ik ben er ook mee bezig, maar dat heeft even tijd nodig. Ik moet even weer mezelf hierin vinden.

Schittering: Dat duurt niet lang.

Dat wil ik ook niet, natuurlijk niet.

Schittering: De schepping is een momentopname van willen op het moment van nu.

En help Chantal dan, die heeft ook hard hulp nodig hoor.

Schittering: Niet alleen Chantal, ik ook. Op het moment dat zij geholpen wordt, wordt mijn geest ook geholpen, dan heb ik het over mijn persoonlijke

ik, omdat ik hou zoveel van Chantal, dat het mij in mijn geest knaagt dat ik dat niet kan. Dus op het moment dat ik dat zie, dan voel ik mij beperkt daarin, omdat ik dan dus eigenlijk hulp nodig heb om dus degene waar ik van hou eigenlijk te helpen, dan klop ik weer aan. Maar zij durft ook niet te kloppen. Zij doet alles voor ieder ander, maar zij durft zelf niet te kloppen. Dan zou ze nog in een huis gaan wonen die eigenlijk letterlijk gewoon onder haar voeten wegvalt, dan dat ze zou gaan vragen. En je kent de Onmisbare, ze doet alles voor iedereen, maar ze vraagt ook niet.

Nee, dat weet ik.

Schittering: Dus ja, het heeft eigenlijk twee kanten. Geven en nemen. Zij geeft veel, maar zij durft niet te nemen. Zij is hetzelfde als jij, ach ja ...

Ja, dat is ook zo.

Schittering: Oké, nou angsten, leef je droom. Nou, ik zeg kok en tuinman, nou dan ben je gewoon echt perfect. Echt waar, Isaak heeft jou op een gegeven moment echt genoemd, hoe heb je hem precies genoemd, de chef? De chef kok. Dan moet ie lachen. En de andere zitten daar in de rij en zelfs Egbert, die ontzettend goed kan koken, staat onder je vleugels. Dus als je die titel krijgt van mijn Meester, dan zegt het wel wat.

Maar dat kan ik niet accepteren.

Maar dat vindt ie al. Ik zei: accepteer dat nou eens dan, dat is toch mooi?

Schittering: Stel dat ie een schoonheidsprijs wint, dan zegt ie: ja, dat is wel voor jou dat schoonheidsprijsje.

Ja, daar heb ik al moeite mee. Ja, dat is gewoon zo.

Schittering: Weet je hoe frustrerend het is voor mensen om zo te doen?

Ja, dat weet ik wel, maar het is gewoon zo.

Dat is niet leuk hoor, zoals hij altijd doet. Hij wil alles doen en dan zeg je alsjeblieft. Nee, dat hoeft niet. Ik zei: hoe denk je dat dat voor ons dan is?

Schittering: Ja, dat is heel frustrerend.

Dat doet gewoon pijn. Het is net zo van je accepteert gewoon niks.

Schittering: Dat doet echt zeer. Dat is hetzelfde dat ik gewoon echt opsta, ik ga koken voor mijn kinderen, in blijdschap om hun een maaltijd te geven, en dan zeggen ze: dat hoeft ik niet.

Ja, precies zo.

Dan zeg ik: dat doe ik nog een keer weer en als je het dan niet doet, dan doe ik het nooit meer, dan doe je het zelf maar, zo ben ik ook wel weer.

Schittering: Ja, maar aan de andere kant, we zijn toch ook niet zo rancuneus.

Nee, dat is het ook weer, dan zeg ik: dan word ik weer mager en dat moet ook niet. Probeer, wat lust je dan wel?

Schittering: Mijn Meester zegt altijd: nederigheid, buigen. Als je nederig bent uit je positieve hart en je buigt voor jezelf, dus je eigenwijsheid of je koppigheid, dan stijgt je eigenlijk boven jezelf. En alles wat jij noemt in teleurstelling, jij bent een van de velen en al die mensen die hier indirect ook meedoen, ze kunnen ook hier informatie uithalen. Kijk naar je eigen scheppingskracht. Hoe leef jij? Waarom leef jij zo? Komt dat door jouzelf, of de schuld van anderen? Nee, het komt nooit door de schuld van anderen. Het komt altijd door jezelf. De ander die kan dus iets scheppen op dat moment, maar het gaat om hoe ga je daarmee om? Ga je daar positief mee om, of word je slachtoffer van hen? Nou jij, jouw scheppingskracht, Angela. Jij hebt een beetje verteld: ik schep depressiviteit.

Ja en negatief denken.

Schittering: Nou, ik kan je bijna zeggen: als ik honderd gedachtes bij jou oppik, dan zijn er achtennegentig negatief. Nou, moet ik het met twee doen.

En die zijn?

Schittering: Nou, dat is een getal gewoon.

Die nootjes zijn lekker.

Dat is al één.

Angela moet lachen.

Schittering: Ja, dus dat betekent dat jij helemaal niet van jezelf houdt.

Klopt.

Schittering: Iemand heeft het je verteld, of je hebt het zelf gecreëerd, waar komt het vandaan?

Ik denk dat ik het zelf heb gedaan.

Schittering: Ja, dus waar komt dat vandaan? Uit onzekerheid. Dus je bent onzeker, omdat als je zeker zou zijn, zou je zeggen: ik hou van mij.

Ja, dat klopt.

Schittering: Ja, waarom ben je onzeker? Omdat je wilt liever onzeker zijn dan dat je overkomt dat je zeker bent, want dan moet je eigenlijk die titel dragen. Zoals hij de kok titel moet dragen en ik ben een goede tuinman die geld vraagt op het moment dat ik bij iemand ga werken, omdat ik ben goed, moet je de titel dragen. De titel brengt verantwoordelijkheid met zich mee. Dus jij moet de titel dragen van: ik ben Angela en dit ben ik. Take me zoals ik ben, neem me zoals ik ben. Dus als ik lach, lach ik, zwijg ik, zwijg ik. Een voorbeeld: er komen mensen bij mij op bezoek en dan zeg ik niks. Ik ga daar

zitten, ik geef een bord eten en ik geef te drinken, ik ben gastvriendelijk, maar ik heb geen zin om te communiceren. En dan ga ik even op mijn kussentje, met mijn kleedje en dan gaat de tv aan, en dan gaat iemand tegen mij praten, maar ik luister niet. En dan geef ik natuurlijk een signaal: ik luister nu niet. Soms kijk ik, maar ik geef geen respons. Betekent: accepteer me, maar op het moment dat die persoon denkt van: nou, hier heb ik ook geen reet aan en ze gaan dus de deur uit, ben ik nog wel mezelf gebleven op dat moment. Het kost me dan op dat moment energie als ik het andersom zou gaan scheppen. Omdat ik wil het niet, ik wil even die rust. Dus je kan met mekaar zijn in een ruimte zonder met mekaar te communiceren, maar je kan ook met mekaar zijn en wel communiceren en we lachen, of huilen, wat je wilt scheppen op dat moment. Maar de schepping is altijd zoals jij dat scheidt. Hoe iemand reageert dat ligt nooit bij jou. Dat ligt nooit bij jou, daar kan je niks mee. Ja, ik weet wat je zegt. Mijn Meester zegt: hoe vaak doe je niet je best en dan komt het verkeerd over? Dus dan denk je: nou, dan doe ik niet meer mijn best, dan komt het niet meer verkeerd over. Dat noemen wij slachtoffer. Dan word je slachtoffer van je negatieve gedachtes. Ik zeg niks meer, dan zeg ik zeker niks meer fout.

Ja, het klinkt als Willem.

Schittering: Het klinkt als Willem? Hoezo? Hij zegt toch best wel wat?

Nee, ook momentopnames, dan zegt ie ook van: ik zeg het niet meer, of ik doe het niet meer. Maar meestal vindt iedereen toch fout wat ie doet. Ja, waarom zeg je dat?

Een mens die veel doet maakt fouten. Een mens die geen fouten maakt...

Schittering: Nou, daar gaan we weer.

Nou, dan doe ik niks, dan kan ik ook geen fouten maken.

Schittering: Dat is hetzelfde dan zij.

Ja, precies. Nou dat zeg ik, dat is die dualiteit toch altijd?

Schittering: Maar fouten bestaan niet.

Nee.

Het zijn ervaringen.

Dat klopt, het zijn ervaringen. Ja, daar zit ik ook weleens fout mee, dat klopt.

Schittering: Ik bedoel, ik weet zeker dat jij iemand niet gaat veroordelen op hun fouten.

Nee.

Schittering: Dus stel dat ik nu een verkeerd woord zeg, ga je me daarop veroordelen? Nee. Je kijkt toch naar het hele plaatje?

Ja.

Schittering: En als je me gaat veroordelen, dan ligt dat bij jou en niet bij mij. Wij kunnen niet, zegt mijn Meester, constant rekening houden met alle mensen. We kunnen alleen rekening houden met één mens.

Jezelf.

Schittering: Ja.

Tegen ons is ook wel gezegd: wij zijn pleasers.

Schittering: Ja, als je wilt gaan pleasen, betekent: ik wil gewoon je blij maken en het komt niet uit je scheppingskracht van dat moment, wat gebeurt er dan met je energie?

Je wordt moe.

Ja, ik zat toen ook niet goed in mijn vel.

Ja, maar je zit toen niet goed in je vel. We hebben een dochtertje te logeren gehad en het is een autistisch kind met zuurstofgebrek en Willem wordt helemaal gek gewoon van dat kind.

Nou niet gek, ik bedoel wat hij niet uit kan staan. Volgens hem moet een kind buiten spelen, terwijl Tygo gewoon achter de computer wil, so what?

Dat is een kind die zit in zijn eigen wereld achter de computer. Nou, je kent zulke kinderen wel denk ik.

Schittering: Daarom heeft ie ook geen kinderen.

Hij is daar helemaal niet tactvol mee, hij weet helemaal niet hoe hij met zo'n kind om moet gaan.

Ik werd er helemaal gek van.

Ja, hij wordt daar helemaal gek van dan.

Ik kan er niet tegen, echt waar niet.

Schittering: God heeft je niet voor niks kinderloos gemaakt.

Nou, dat heeft ie heel goed gedaan.

Schittering: Ja, maar kijk, ik weet ook gewoon, dieren oké, maar ik ben niet gemaakt om een dier te hebben, weet je? Zo ben ik gewoon niet gemaakt, een kind vond ik nog wel leuk, maar nu niet, dus ik kan nou wel een dier aanschaffen, maar dat past niet bij mijn energie.

Ik ook niet.

Een kind past ook niet bij Willem zijn energie.

Er wordt gelachen.

Schittering: Nee.

Echt niet, die denkt dat zo'n kind... Ik zeg al, het is ook zo'n kind met zuurstofgebrek, een autistisch kind, ga in het kind. Ja, maar hij denkt: het kind moet dit doen en moet het leuk vinden. Ja, het kind vindt kortstondig iets leuk en dan wil het weer wat anders. Daar wordt ie helemaal gek van.

Ik heb een hele hut gemaakt, heel enthousiast, nou de hut was klaar en we hebben er nog geen vijf minuten ingezet en hebben er nooit weer ingezet. Ik bedoel, ik ben er een uur mee bezig geweest, ik zeg: dat doe ik ook nooit weer. En toen ging ie weer achter zijn computer, ik denk nou.

Jij bent gewoon...

Daar niet geschikt voor.

Schittering: Precies. Ja echt lieverd, erken wat je bent.

Daar ben je niet geschikt voor, dus je moet gewoon dat kind aan ons overlaten.

Ja, dat doe ik ook.

Schittering: Jij moet gewoon in je tuin gaan zitten en in de keuken gaan zitten en met je vriendin even wat doen en klaar.

Ja, ik ken dat niet, oei wat ben ik toen mezelf tegengekomen zeg.

Dat kind spiegelde je mooi.

Ja, nog erger.

Schittering: Oh jee, weet je wat het is, jij kan nooit, dat zegt mijn Meester, je kan nooit iemand maken zoals jij dat eigenlijk zelf hebt bedacht.

Ja, dat klopt ook.

Nee, dat kan niet.

Schittering: Vroeger dan ging ik gewoon winkelen en dan kocht ik speelgoed en dingen die ik dacht: dat vinden die kinderen leuk en ze rukten het zo open en woep.

Weg.

Schittering: Ik denk, daar gaat weer veertig euro of zo. Vandaag was ik even in Zuidplein, in een winkelcentrum en ik dacht: goh Angel die wilde graag shoppen. Toen dacht ik, maar ze was er niet bij, ik dacht: goh, zou ik haar blij maken met kleding? En toen kwam op een gegeven moment zo de stem in mij: hé, weet wat je doet, jij koopt dan iets wat jij leuk vindt en het kind zou dan misschien helemaal niet blij zijn en wil zelf gaan shoppen. Moet je gewoon als een toeschouwer op een bankje gaan zitten, haar laten uitleven en niet bedenken hoe het kind blij zou zijn als je met die tasjes thuis komt. Want het kind kijkt zo: woep, woep en jij hebt je helemaal uitgesloofd. Maar eigenlijk heb je voor jezelf geshopt. Het past je precies goed, het kind kijkt er zo naar: draag het zelf maar.

Ja, of de kleur weer niet goed.

Schittering: Dus stop daarmee, ik heb het ook moeten leren, echt waar. Ik heb zo heel veel geld verspild en dan dacht ik: poppenhuis, moet je toch leuk vinden. Ze heeft nooit met poppen gespeeld. Ik speelde er zelf mee. Dus op een gegeven moment, Isaak zegt: iedereen heeft zijn eigen motivatie en eigen creatie, eigen schepping, maar ja als je dus niet daarin kan komen, in die wereld van schepping van zo'n kind, dan schep je eigenlijk die boomhut voor jezelf.

Ja, dat is ook zo.

Hij dacht dus: leuk. Zit hier geen wif in? vroeg ie.

Schittering: Hadden we in onze tijd niet, dacht Willem.

Ik ben merendeel van de tijd met dat kind in dat ding geweest, maar Willem die denkt: dat moet zo. Nee, dat zeg ik ook, dat is kortstondig. En het is ook nog een autist en het is een kind met zuurstofgebrek, dus jij kunt...

Mijn relatie met hem was kortstondig, dat wil ik zo houden ook.

Schittering: Nou, duidelijk.

Dat is ook zo, ik kan er niet tegen.

Schittering: Nou, dan is dat gewoon duidelijk, dan moet je dat gewoon...

Er is helemaal niks mis met dat kereltje, maar het is gewoon iets tussen mij en dat jongetje dat klikt dus niet.

Schittering: Je bent er gewoon niet voor gemaakt om met kinderen om te gaan.

Met geen enkel kind.

Nee, dat klopt. Ik ben zelf een groot kind, maar ik wil niet met kinderen omgaan.

Schittering: Ja, dus ik hoop dat je je vermaakt hebt om dat ding te bouwen en dan is dat gewoon voor jou een soort therapie geweest.

Ja, vooral zolang als ie erin gezeten heeft, die vijf minuten.

Schittering: Oké nou, depressiviteit hoeft je helemaal niet te hebben. Maar ja, als je dat loslaat, ja dan heb je een probleem. Dan ben je verantwoordelijk om dus niet meer depressief te zijn. Maar heel veel mensen willen graag depressief zijn.

Ja.

Schittering: Dat is een smoes, ik voel me gewoon rot. Dus ik heb een mantel van: ik voel me rot, dus laat ik me maar lekker rot voelen. Als ik me niet rot voel moet ik me constant deprogrammeren, programmeren en mijn negatieve achtennegentig gedachtes op honderd, gewoon constant positief draaien. Nou, dat kost me moeite. Dus dan doe ik het maar niet, dan hou ik gewoon de negatieve gedachtes vast, ja en dan kan ik daar eigenlijk een soort eigenschap van maken, dat wordt mijn eigenschap, ik ben ongelukkig daarin, maar ik heb het wel eigen gemaakt. Dus dat kunnen we weer opnieuw deprogrammeren en programmeren, maar dan krijgen we alleen maar één woord daarbij en dat is het woord willen.

Hmm.

Schittering: Dus het buiten jezelf zetten, ja dat is makkelijk. Stel dat je zegt: goh, ik ga naar een therapeut, nou hij vertelt het me, het voelt wel even goed, maar stel dat je gewoon even jezelf voedt, maar dan ben je verantwoordelijk voor de voeding. Dus ik moet daar eigenlijk iets mee doen. Wat kijk je?

Nee, ik keek even naar Arjan.

Schittering: Ik dacht: het is een soort klik, of ehm...

Wie wij?

Ja, wij hebben ook wel een klik.

Schittering: Nee, maar wat Isaak net zei.

Nee, nee.

Schittering: Oké. Dus willen. Dus je wilt eigenlijk opnieuw jezelf deprogrammeren. We zijn eigenlijk een soort machine in onze brain.

Maar daar hebben heel veel mensen moeite mee, want dat hoor ik ook heel vaak. Jij bent depressief, maar dat is eigenlijk met alles zo, je moet het willen. Dat heb ik ook laatst

tegen jou gezegd, je kan jezelf altijd weer gaan resetten. Je zei: ja, ik ben al vierenvijftig. Ik zei: ja, dat is onzin.

Nee, dat weet je ook wel, anders dan zat ik hier niet.

Nee, daarom, je kunt altijd weer zeggen: ik wil veranderen.

Ja.

Schittering: Dus het is nooit te laat.

Het is nooit te laat toch? Nee.

Schittering: Nee nooit, het is pas te laat als je gewoon in de kist bent en dan moet je het daardoor boven doen, maar dan is het ook weer niet te laat, dan mag je het boven doen. Maar het is moeilijker boven dan beneden, omdat dan heb je gewoon die oren niet meer. Dus dan heb je alleen je gevoel, maar je gevoel moet je gewoon op dat moment te pakken krijgen en nu kan je weer je menselijkheid te pakken krijgen. Dus is het moeilijker daar dan hier. Dus willen, willen. Maar ja, als je iets wilt dan geef je daar aandacht aan. Kijk, als ik zo'n tuin zie raak ik in paniek. Dan denk ik: potverdorie, ik weet niet waar ik moet beginnen, dus dat ligt niet in mijn straat. Bij jou wel, jij kan een hele keuken runnen, nou het is een talent gewoon. Het is gewoon een talent, dus daar heb ik zoveel respect voor.

Stelt niks voor hoor.

Schittering: Voor jou niet.

Nee, maar voor ons wel. Dat zeg ik ook altijd, dat is een talent. Dan denkt ie van: huh? Dat zeg ik ook altijd als ik hem hier zondag ook zie, hoe jij dat klaarmaakt voor al die mensen en dan denk ik van: iew.

Schittering: Ik heb het één keer gedaan, ik heb de eerste trap gedaan, ik heb het nooit meer gedaan. Ik heb huilend in de keuken gestaan. De eerste

maaltijd heb ik gemaakt. Ik kwam net zo hard terug in die keuken dan dat ze het op hebben gegeten.

Het gaat allemaal op.

Schittering: Was vies. Ik raakte in paniek. Ik kan goed koken, maar niet dat, dat is mij te groot.

Ja, dat is te groot.

Schittering: Dan raak ik in paniek, mijn inspiratie is weg.

Ja, maar ook de inzichten, dat zei ik ook: je hebt de inzichten.

Ja, maar dat heb ik natuurlijk geleerd.

Ja, dat weet ik wel. Maar dat is een talent.

Schittering: Dat is een talent.

Voor mij stelt het niks voor, is flauwekul, je weet de beperkingen in de keuken, dus daar moet ik ook in improviseren, moet ik ook. Maar dat probeer ik ook een beetje te verbergen natuurlijk. Ik weet ook weleens een beetje, dat ik denk: oeh, oeh. Dat laat ik niet zien natuurlijk. En dan uiteindelijk komt het wel goed.

Schittering: Dat is een talent, echt waar, dat is honderd procent een talent. Maar ik denk dat je je zegens moet tellen. Kijk, ik heb ook talenten. Jij Angela, hebt ook talenten. Wat voor talent heb je?

Ehm...

Schittering: Oh. Nou, wat voor talenten heb jij, je bent veertig, dus je hebt veertig jaar een beetje al zuurstof hier naar binnen geademd. En dan moet zij zich verkopen, moeilijk? Net een sollicitatiegesprek.

Ja, daarom zit ik bij één bedrijf.

Schittering: Wat is je talent? Daarom zit ze bij één bedrijf, Isaak zegt dat ik het moet herhalen, omdat anders verstaat Chantal het niet.

Ehm, ja.

Nou, wat doe je daar?

Administratie.

Dan is dat jouw talent, anders kun je dat niet veertien jaar volhouden.

Oh ja, zo had ik het niet begrepen.

Een van je talenten.

Schittering: Ben je goed in je werk?

Ehm, ja.

Schittering: Wat moet je doen?

Ik doe de training administratie voor bemanningsleden, dat vind ik het leukste.

Schittering: En hoeveel bemanningsleden heb je?

Bijna duizend.

Schittering: Zo.

Nou, dat is een talent.

Zo'n klein vrouwtje, duizend man.

Nee, maar dat betekent niet duizend man...

Nee, maar dat vind ik, nou dat kan ik dus niet.

En dan ook nog de salarissen voor duizend man.

Schittering: Ze zijn wel blij als het goed uitbetaald wordt hoor. Toch?

Ja, als ze teveel krijgen dan vinden ze het niet erg, maar de baas vind het wel erg.

Schittering: Maar jij hebt dat talent, is dat zomaar gekomen denk je? Of heb je hem geschapen? Heb je er kracht ingestopt, energie ingestopt?

Ja.

Schittering: Dus jij bent daar heel goed in, anders zat je daar niet. Dus daar heb je het overzicht van, dat je niet in paniek raakt, net zoals Willem niet in paniek raakt, maar wij wel. Ik zou dat weer niet kunnen. Honderd procent niet. Ik kan mijn eigen administratie niet eens.

Daar hebben we het niet over.

Schittering: Daar heb ik mijn mensen voor.

Ja, precies.

Dat is ook heel goed, delegeren.

Schittering: Je moet kijken waar je goed in bent.

Ja, precies.

Schittering: Maar vroeger wilde ik ook alles doen. Maar ja, als je alles wilt doen, je kan niet alles doen, omdat je bent maar één mens. En daarom vraag

ik jou, samen met mijn Meester, wij zegt hij, vraag haar talenten. Omdat jij nuanceert niks. Ach ja, talent ja.

Ja, maar ik had dat anders begrepen, ik wist niet wat het betekende.

Schittering: Nou, dat is één daarvan, een talent. Wat is er nog meer in jou, waar jij goed in bent?

Zingen, dansen, koken?

Drinken.

Ja, dat is ook een talent.

En dan nog duizend man administratie doen, vind ik knap.

Schittering: Goedgekeurd. Ik zie er nog genoeg hoor.

Ja, ik weet het niet.

Schittering: Ben je handig?

Ja, ik ben handig. Klussen.

Dat vind ik ook een talent.

Nou Chantal, Angela kan het.

En je zegt dat je geen talenten hebt.

Dat is toch leuk man. Je hebt geen talenten? Oh, even verven, laminaat leggen.

Zo ben jij ook.

Ja, leuk toch.

Jij buiten, ik binnen.

Dat maakt mij niet uit.

Schittering: Ik weet zeker dat jij niet zomaar in de wieg bent gegaan en denkt van: goh, ik weet nu hoe dat moet. Nee, dat is een talent, je leert het jezelf aan. Door er aandacht aan te besteden, je schept het. Jouw gevoel gaat die kant op en je vindt het prettig om te doen, dus dat is een hartstikke groot talent. Gebruik het. Dat brengt positieve energie. Mijn talent is dit. Echt waar, als ik dit weg zou moeten gooien, instrument wezen, dan is er niets meer wat mij blij maakt. Ik kan alle vakanties gaan bezichtigen, en ik zou nog steeds me niet compleet voelen, omdat dit is mijn voeding, is mijn energie. Daar kan geen één ander iets tegenop. Omdat hoe rot ik me ook voelde in echtscheidingen of vermoeid zijn, op het moment dat ik werk word ik blij. Omdat het geeft energie. Dus je moet je richten op energie. Dus je hebt twee soorten energie, positief en negatief. Dus stel dat jij down bent en jij zegt: doe even die overal... Ik moet even luisteren, wat is dat nou weer?

Wat bedoel je overal?

Schittering: Overall, weet je zo, dat apenpak.

Oh ja, oké.

Schittering: Isaak zei: overal, dat is zo leuk om dat te horen, dan komt ie niet op dat woord, dan zegt ie overal. Op het moment dat je dus de overall aantrekt, dan zit je eigenlijk al in die energie van: ik ga werken. Dan moet je nog de energie creëren. We hebben het allemaal, even die gang, het is net alsof je -ja, ik weet wat ie zegt- hij zegt: het is hetzelfde als je de auto laat starten, dan gaat de motor draaien en als je eenmaal aan het draaien bent, dan ben je niet meer te stoppen en dan krijg je energie. Maar je moet de motor eerst starten. Maar energie positief, brengt ook weer positieve energie. Dus als hij helpt, dan krijgt ie een goed gevoel. Als jij helpt, krijg je ook een goed gevoel. Maar dan krijg je ook mensen die komen aankloppen bij jou. Die komen dus aftappen op jouw talent, op jouw energie. En dan gaat negatieve

energie aan de kant en voordat je het weet ben je niet meer depressief. Dus depressiviteit is gewoon een down energie. Dus dat is een soort: ik voel me down. Iedereen heeft weleens een down moment, maar doordat je jezelf omhoog tilt, dus met positieve energie aan de slag gaat, dan ben je niet meer down. En dan denk je: shit ik ben niet meer down en dan hop, dan laat je jezelf weer down worden, omdat je bent bang om gelukkig te worden. Dat ken ik, want ik heb dus heel veel last gehad vroeger, voor Isaak, met bepaalde down energie en toen op een gegeven moment zei Isaak: laat het los. Ik zei: ja, maar als ik het loslaat dan heb ik het gehad, ik ken dat toch? Hij zegt: ja, laat los, ga nou positiviteit creëren. En ik bleef daar hangen, ik was gewoon bang als ik te gelukkig werd, dat ik nog dieper viel. Dus dan bleef ik hangen in iets kenbaars. Dat heeft ie weggehaald. Op een gegeven moment heeft ie echt alleen de gedachtes gehouden, maar niet meer de emoties. Dus dat ik wel weet hoe het was, maar niet meer die pijn daarbij voel. Dan heb ik het over depressiviteit en hypochondrie en allemaal andere dingetjes. Allemaal weg, weg, weg. Dus jij moet je talenten gebruiken. Hoe werkt je eigen scheppingskracht? Leg ik je uit, samen met mijn Meester. Daarom moet je weten: wat zijn je talenten? Nou, je hebt al twee prachtige. Je bent heel zorgzaam toch?

Ja.

Schittering: Nou, dat is ook een heel mooi iets. Je bent ook familiair toch?

Ja, eigenlijk wel, maar ja momenteel niet.

Schittering: Maar je bent het wel toch? Dus dat betekent dat je mensen een soort familiegevoel wilt geven.

Ja.

Schittering: Het hoeft niet altijd een bloedband te zijn.

Nee.

Schittering: Dat betekent dat je gewoon ook nieuwe families kunt maken die niet eens bloedband zijn. Ik heb geen familie, alleen maar mijn broeders. Nou, ik kan je vertellen, die zijn beter dan mijn eigen familie hoor. Ja, ga maar één dagje bij mijn vader zitten.

Daar word je ook groot van zeker.

Schittering: Dan denk ik van: wow man, God wat mankeerde ik toen ik hem heb gekozen?

Ja, dat zou ik net tegen je zeggen, maar je hebt hem uitgekozen.

Nee, ik denk het ook niet.

Schittering: Dus ja, doe er wat mee. Wat is jouw droom? Je droom, ik leg hem uit, wat je droom is, is gewoon geen angsten meer te hebben toch? Erbij horen, geaccepteerd worden, eigenlijk lachen, gewoon hier kunnen zijn bij deze mensen zonder over na te denken, gewoon.

Ja.

Schittering: Dat kunnen we wel voor mekaar krijgen hoor. Maar dan moet je je talenten gebruiken. Oké, nu jij.

De Lotus moet lachen.

Nu ik. It's my turn.

Schittering: Ik moet lachen, want Isaak die heeft iets onthouden.

En dat is?

Schittering: Ik weet niet of ik het durf te zeggen.

Zeg het maar.

Schittering: Waarom noemen ze je miss Etos?

Er wordt gelachen om de vraag van de Schittering.

Hoe komt hij daar nou weer aan?

Schittering: Hij heeft iets onthouden denk ik. Ik denk: het is hier een keer gezegd: miss Etos.

Maar ik vind het wel leuk dat mijn lichaam goed verzorgd is. Geurtjes vind ik lekker, nou gewoon dat je lekker ruikt.

Ja, maar wat heb jij lieverd?

Wat, wat heb ik?

Een beetje smetvrees?

Ja, dat zegt zij.

Schittering: Heb je smetvrees?

Ehm ja, als het vies is, dat vind ik niet prettig, nee. Maar dat kan toch? Dat is ook een...

Schittering: Dat geeft niet.

Dat is misschien wat je aangeleerd hebt, van huis meegekregen of zo? Zou kunnen. Of heb ik zo zelf gecreëerd daarna, kan. Maar ik vind het wel prettig.

Schittering: Ja, ik vind het ook prettig.

Ja, toch? In een schoon huis te leven.

Jawel, maar als Willem bijvoorbeeld gekookt heeft, dan zeg je al: oei, ik ruik.

Oh ja, dan ben ik vies.

Dan moet het haar weer gewassen worden en dan weer en dan weer.

Dan wil ik naar mijn werk de volgende dag, bijvoorbeeld als ik naar mijn werk moet, dan wil ik ook lekker ruiken. Nou, daar is toch niks mis mee?

Schittering: Ik ga ook elke ochtend in bad. Elke ochtend dat ritueel en vannacht sliep ik niet thuis en ik moest dus meteen naar het ziekenhuis en ik voelde me dus niet schoon, omdat ik wil gewoon elke ochtend gewoon in bad. Dat is gewoon iets wat ik aanleer. Betekent dat we ons eigenlijk gewoon proper willen voelen, zeg maar. Oké, wat is de gedachte achter de gedachte bij het proper willen zijn?

We hebben het toch over jou, over je bad?

Schittering: Nee, nee, nee over jou, ik ben alleen een vergelijkingsmateriaal.

Oh, over mij?

Schittering: Wat is de gedachte achter de gedachte bij proper willen zijn?

Ik zou het niet weten.

Schittering: Nou, bij mij is het gewoon: het geeft me een goed gevoel.

Nou, bij mij ook, denk ik.

Schittering: Oké, de gedachte achter de gedachte is: ik wil me goed voelen?

Ja.

Schittering: Dus daarom zorg ik dat ik proper ben. Dus als ik mijn huis schoon heb, dan voel ik me goed, dus daarom maak ik hem schoon. Is het huis niet schoon, voel ik me niet goed, dan moet ik het aanpakken. Dus dat

is geen probleem, dat is wat je bent. Dus Isaak zegt: dat is eigenlijk geen probleem.

Vind ik ook niet.

Schittering: Mooi. Het is alleen een probleem als je iemand hebt die misschien minder proper is.

Ja, dan heb ik er wel problemen mee. Niet alleen iemand, een dier.

Jade heeft gezwommen.

Het ruikt zo sterk.

Het valt best mee.

En ik sprei haar al voor jou speciaal met oliën, dat ik zeg: kom maar Jade, denkt die hond van: oh god, daar heb je haar weer. Maar Jade is er wel heel gek op.

Schittering: Ik heb dat ook, ik stapte vandaag in de auto en er zat een hond in, ik zat ook zo: blijf waar je bent. Dan denk ik: is dit nou lief, of is dit nou niet lief?

Die hond is hartstikke lief.

Schittering: Maar ja, ik heb dat ook, maar dat is gewoon, we willen proper zijn, voelen we ons goed bij. Maar ja, stel dat je dus eigenlijk in iemands energie komt, die minder proper is, ja dan komt er iets bij ons teweeg, ons, de erkenning dus, dat we ons ehm...

Dan zeg je er ook wat van, maar goed...

Schittering: Niet altijd.

Niet altijd inderdaad, omdat je wilt niet iemand kwetsen, of je zegt het anders.

Schittering: Pas geleden kwam hier een vrouw naar binnen, die heet Angel, en die stinkt.

Oh ja, zaterdag was dat, wij waren erbij.

Schittering: Die stinkt echt. Ik kreeg alleen de slappe lach, maar ik kon het niet zeggen, indien ik alles zeg, maar ik kon het niet zeggen.

Maar weet zij wel dat ze stinkt?

Schittering: Ik weet niet of ze het weet. Ik weet niet of, ik vraag het me af.

Was dat die vislucht die hier hing? Ik heb haar gezien toen, met een grote tas.

Schittering: Die, ja.

Ik rook een vis iets, ik dacht: wat stinkt het hier? Wist ik veel dat zij dat was.

Die vrouw van het A-team, met al die kettingen om.

Schittering: Ja, jullie waren daarbij, maar niemand durfde het te zeggen.

Maar ja, hoe zeg je inderdaad zo iets tegen iemand? Ten eerste, jullie kennen haar natuurlijk niet, dan kan je dat toch niet zeggen?

Schittering: Nou ja, we hadden er wel last van, allemaal. Dus ik zat gewoon met die wierook te zwaaien.

Ja, ze zat met de wierook in de hand, nou ja dan denk je: dat valt toch ook wel op? Die vrouw moet toch ook denken van: nou...

Maar het is toch zielig voor zo'n persoon als je haar naar achteren brengt om te zeggen: weet je dat ehm...

Schittering: Isaak zegt wel dat we het moeten zeggen, maar ik was op dat

moment geen goede student, want ik durfde het niet te zeggen.

De vrije wil is er ook nog.

Dat is nou zo moeilijk, want hoe zeg je dat? Moet je dan naar die mevrouw toe gaan en zeggen: mevrouw, ik weet niet of u het weet, maar u ruikt.

Nee, dan zeg je het anders, misschien op dat moment, maar dat is natuurlijk een momentopname, misschien wel. Misschien heeft ze het niet eens in de gaten dat ze ruikt, toch?

Schittering: Dat moet je toch ruiken?

Nee, die zitten in hun eigen... Ik heb patiënten, dan valt deze mevrouw wel mee, echt waar.

Schittering: Het is vies gewoon. Echt iedereen deed zo.

Ik heb patiënten gehad en dat was nog erger dan die vrouw en ik liep er nog bij langs, ik heb erger gezien.

Schittering: Nou, ik weet dat ik me niet goed voel bij iemand die dus ruikt, dan voel ik me ook ruiken. Dan heb ik bijna het gevoel: ruik ik ook zo? Ik ben bang dat die energie...

Ja, je gaat eerst bij jezelf ruiken: ben ik dat?

Want ik ruik ook waarschijnlijk. Ik gebruik een speciale zalf, dus dat ruikt niet zo lekker.

Het is mij nog niet opgevallen.

Nee.

Als Julie het niet ruikt, dan is er niks aan de hand.

Die kan je rustig in dienst nemen als speurmeus, die ruikt echt alles.

Schittering: Je wordt straks als narcotica hond gebruikt, weet je? Nee, maar Isaak zegt dat wij verantwoordelijk zijn voor onze broeders, dat wij het moeten zeggen. Ik kon het niet voor mekaar krijgen. Maar ik wilde haar gevoelens niet kwetsen. Aan de andere kant, iedereen ontwijkt die persoon, omdat niemand het zegt. Dus op het moment dat je het zou zeggen, dan zou dus eigenlijk een nieuwe schepping kunnen komen bij die persoon, om dus onder de douche te gaan.

Dus haar schepping is nu zoals ze is, dus ruikt ze het zelf niet meer.

Nee, dat klopt.

Zou zij dat niet ruiken?

Nee.

Ja, maar dat heb je ook, mensen die onder hun oksels bijvoorbeeld stinken, die ruiken het zelf ook niet meer.

Ja, maar ik kan me dat niet voorstellen.

Schittering: Ik ruik mezelf weleens, dan denk ik van:...

De Schittering maakt een sniffend geluid.

Dan zeg ik: Oh, lekker, ik ben ook aan het werk geweest.

Nee, dat is anders. Maar je hebt echt mensen die hebben echt oud zweet, maar dat komt ook, dan doen ze ook vieze kleren aan. Ja, nou dan heb je mensen, die zijn zweterig en dan hangen ze dat weer in de kast en dan trekken ze dat weer aan.

Daarom trek ik ook maar één keer mijn kleding aan.

Schittering: Ik ook. Elke avond gaan ze de was in.

Ikke niet.

Schittering: Ja, omdat ik voel me niet prettig als ik geen schone kleren aan heb. Dus de andere personen, die dus eigenlijk letterlijk gewoon in dezelfde kleding blijven lopen en dus ruiken, die zouden dus eigenlijk geconfronteerd moeten worden, omdat zij worden dus maatschappelijk wat weggeduwd, want niemand vindt het prettig. Het is gewoon zo. Maar wij en daar tel ik mezelf ook bij, willen dus de gevoelens niet krenken en wij hebben ons allemaal ingehouden die dag.

Je hebt ook mensen die hebben een heel sterke transpiratiegeur, echt heel erg.

Kunnen ze niks aan doen en sommige mensen die weten dat ook, die zeggen: ik kan er niks aan doen. Ja, vertel mij maar wat ik moet gebruiken.

Ja, klopt.

Moet je een dagje met mij meelopen in het ziekenhuis.

Schittering: Ik heb weleens gehad dat ik verkeerde schoenen had en dat ik echt gewoon mijn voeten letterlijk uit het raam hing. Dat ik dacht: dat is toch gewoon niet meer prettig? Weet je dat ik dacht: komt dit van mij vandaan?

Ik heb nog één vraag daarover. Het klopt, die vrouw die komt hier dan één keer in de zoveel tijd. Maar er is weleens een keer tegen Peter gezegd: Peter, je begint te ruiken, je moet je douchen. Waarom? De band tussen hem en hier wordt closer, dan durf je dat te zeggen. Maar zo'n vrouw die één keer in de...

Schittering: Maar ze komt heel vaak, maar het nare daarvan is, doordat zij deze energie bij zich draagt, op het moment dat ze komt -oh dat vind ik heel erg om te zeggen- dan zie ik dat iedereen die dus dat al heeft geroken, ook meteen al zoiets heeft. Dus de energie van ons trekt zich meteen terug, omdat we kunnen niet open zijn, omdat wij willen dus niet in confrontatie

komen met iets wat we niet prettig vinden. In plaats dat we het doorbreken, houden we het in stand.

Ja, eigenlijk moet je dan toch een keer haar mee naar achteren nemen en zeggen: goh, wil je even meekomen?

Schittering: Dat is hetzelfde met ‘Diner op de Bree’, want daar zijn ook mensen die ruiken en bepaalde mensen willen niet aan die tafel gaan zitten, om daar dus te gaan eten. Dus Isaak heeft dus ook echt gezegd: je moet het dus zeggen. En iedereen hier, durft het niet te zeggen.

Nee, het is ook wel moeilijk hoor.

Dat vind ik heel lastig, klopt. We hadden het er van de week ook nog over: eigenlijk is het kwetsend wat je dan doet, wat jij ook zegt. Maar ja, het is ook kwetsend als je het niet doet natuurlijk.

Ik zeg het wel tegen Jade.

Ja, dan zegt ze: Jade je stinkt. Dan zegt Willem: nee, Jade ruikt.

De hond, we hebben het over een hond.

Het is geen kind, maar een beetje harig.

Schittering: Ik heb dus een vriendje gehad, Emilio, en die rook ook en ik dacht dat ie niet wist wat tandenpoetsen is, dus ik begon met een kindertandenborstel en dan gewoon steeds wat verder te gaan. Maar hij is nu weer weggeweest en nou ik heb hem gisteren dan gezien, omdat ik hem hielp, en ik vond hem dus ruiken en toen hij mij even een zontje wilde geven, dan was echt ehm... Weet je, dat vind ik dan niet prettig. De hele persoon die dus mooi is, die weer ik dus af uit mijn energie, omdat ie ruikt, indien ie zoiets kan doorbreken door het te zeggen. Maar ja, ook ik heb daar nog steeds de les niet uitgehaald, want ik wil iemand niet kwetsen.

Nee, dat klopt.

Dat vind ik ook heel moeilijk hoor.

Ja, dat vind ik ook moeilijk.

Maar waarom denk je dan dat ie dat niet doet, tandenpoetsen? Gewenning?

Schittering: Nou ja, omdat hij heeft bij mij gewoond en dat heb ik hem geleerd, tandenpoetsen.

Julie, het kan ook iets anders zijn hè, sommige mensen die hebben bijvoorbeeld...

Eten.

Ja, of die hebben bijvoorbeeld de maag niet goed en dat is een hele...

Schittering: Ja, maar ze eten ook heel veel knoflook en zo. Ja, en ze zitten ook bijna altijd in dezelfde kleding en dan gaat er zo een spray overheen.

Dat vind ik ook zo vies en dan zo'n goedkope ook nog, die stinkt al helemaal, van de Action, gadverdamme. En dan overdreven ook nog, gadverdamme.

Schittering: Ja, maar ja, wij als mensen moeten wel en ik ga echt deze confrontatie aan, want ik wil ook opnieuw scheppen.

Overwin je angsten.

Schittering: Oh ja, en leef je droom.

Ik vind het wel fijn te horen dat jij het ook hebt.

Schittering: Ik heb dat wel, indien echt waar, hij zegt het gewoon, maar ik ga dan als een laffe hond achter de kassa en ik zet iemand anders in mijn plek, zo van: doe jij haar even helpen. En als dan iemand komt en dan gaat mijn

aura zoem, dan denk ik: dit is toch niet goed? Dan heb ik zoiets van: Isaak ik ben er even niet. Wierook.

Jij vindt het eigenlijk toch ook zielig voor haar?

Schittering: Nou, ik vind het zielig om te zeggen, omdat ik wil haar niet krenken, ik wil haar geen pijn doen. Maar ja, en ik ben bang dat ze boos wordt en dan de winkel uitloopt en dat ik dus eigenlijk, op dat moment, iemand de ashram uit stuur, doordat ik die opmerking maak.

Omdat je eerlijk en oprecht bent, maar toch wil je dat. Ja, dat wil je wel, maar je wilt haar ook niet krenken. Nou, dat is ook een dualiteit.

Het is ook hoe je het zegt misschien.

Ja, maar al kan je het heel lief zeggen, dat kan natuurlijk voor iemand toch wel heel confronterend zijn.

Schittering: Ik zou het ook niet fijn vinden als iemand dat tegen mij zegt.

Nee daarom, maar aan de andere kant zou ik dat toch wel willen.

Schittering: Ja?

Ja.

Schittering: Nou, kijk als mijn voeten stinken, dan zeg ik het zelf.

Daarom word ik niet voor niets miss Etos genoemd.

Schittering: Dan zeg ik het zelf, dan neem ik eigenlijk die lading al weg, want ik ruik het ook. Nu niet hoor, maar met bepaalde schoenen.

Je moet inderdaad leer hebben.

Schittering: Ja. En dan zeg ik het zelf, maar ik vind het heel vervelend dat ik... Echt, ik ging uit eten en de walm kwam zo omhoog.

Dat was lekker eten.

Wat heb je gegeten? Zweetvoeten.

De Zorgzame moet lachen.

Schittering: Maar niemand zei het, maar ik had er last van.

En dan kun je het beter zelf zeggen, want dan doorbreek je het ook. Ja jongens, sorry maar ik ruik mijn eigen voeten.

Schittering: Ik zette mijn schoenen al buiten, mijn voeten achter uit het raam en ik snif, snif. Maar ja, doordat je het zelf zegt, dan doorbreek je het en dan bevestigen ze het ook en dan gaan de mensen het ook zeggen. Maar ja. Dus de les hierin is: praten.

Ja.

Maar is zij een zwervster?

Schittering: Dat weet ik niet, zover durf ik dus niet in gesprek te gaan, omdat ik wil...

Ze kocht al die zakjes noedels en toen dacht ik nog: zal ze alle dagen zo'n zakje eten?

Schittering: Ja, ze heeft ook op een gegeven moment alle chips ingekocht. Ze vraagt altijd een vuilniszak. In plaats van een zak, wil ze altijd een vuilniszak. En ja, ze heet Angel, dus ja mijn dochter heet ook Angel en dus ik heb dan meteen van: oké, associatie, mijn eigen dochter, dat is onze gedachte, associatie. Denk ik: Angel moet zo niet worden natuurlijk.

Wat dacht je? Je zag al echt een doemscenario van Angel met een vuilniszak of zo, stinkend over straat?

Is zij ook dik? Is ze dik?

Nee, nee, ze is ook best wel lang.

Met al die kettingen deed ze mij denken aan die man van het A-team, met al die gouden kettingen.

En ze heeft ook wel een hele dikke bos haar en dat heeft ze dan zo gevlochten.

Schittering: Maar hier hebben we ook een Leo, die is zo helemaal geverfd, soms heeft ie ook een rare hoed op en hij heeft zulke nagels. Ik merk dan dat ik niet in die buurt kom, ik kom daar niet in de buurt, omdat mijn energie die duwt dat weg, dus dat vertelt iets over mij hè. Mijn energie, net als jij, wil schone energie. Dus als iemand niet lekker ruikt, dan gaat mijn aura dit doen, van: no. Maar op het moment dat ik het zou zeggen dan zou ik iets doorbreken. Dus eigenlijk, de les is communiceer, ondanks je angsten om iemand te kwetsen. Maar dan moet ik nog wel eventjes mijn best doen hoor. Maar ja, jullie zitten bij 'Diner op de Bree', dus eh...

De Schittering moet lachen.

Oh ja, dat is onze taak.

Oh, nou goed, oké.

Schittering: Marianne durft het ook niet, want zij moest dat ook van Isaak.

Oh, maar nee, ik durf dat nu wel. Vroeger zou ik het ook niet doen.

Nou, dan mag jij het doen.

Nee maar, vanaf nu, ja.

Dan luister ik wel, dan leer ik er weer van.

Ik ken een verhaal. Die man was conciërge op school en hij hield er ook van, het was ook een dikkerd hè, met zo'n bierbuik. Maar hij was altijd netjes in pak hè, conciërge. Ik ben één keer bij hem thuis geweest. Je moet het zo zien, één gangetje, dat kon je ook zien, daar liep ie op, de rest was allemaal zwart. Dan ging er een klein gangetje naar de keuken, nou koken, daar wil jij ook niet op koken, maar dat deed ie dan nog ook, die noedelsoep denk ik ongeveer dat ie dat klaar kon maken. Toilet, nou dat was er dan ook nog en een bank met de televisie en die man heeft tien, vijftien jaar zo geleefd, die was conciërge op school.

Schittering: Ah, weet je, wat je bent, straal je uit, trek je naar je toe hè. Toen ik in het huis kwam waar Chantal nu gaat wonen en die bank, ze had zo'n hoekbank. Ze zei: wat een mooie bank. Ik zei: ik weet niet hoeveel jij ziet, maar daar wil ik echt niet opzitten, weet je? En ik werd gewoon boos, agressief zelfs. Ik zei: die bank gaat weg, daar gaat mijn zoon niet op zitten. Ik bedoel: weet je hoeveel die energie komt naar me toe, dat zien jullie misschien niet, maar die energie van al die mensen die daar hebben zitten zweten en wat ze daar allemaal op hebben... Dat gaat in jouw aura en ga jij in jouw etherische lichaam eigenlijk absorberen, dus het is belangrijk. Dus wat jij doet is goed. Het is belangrijk om dus eigenlijk, ja schoon te zijn. Je huis moet schoon, je tempel hè? Daarom wil Isaak een schoon huis.

Ja, maar dat is ook heel belangrijke, want je trekt ook negativiteit aan. Ik heb altijd het idee als ik een vies stoffig huis heb, dat zeg ik altijd tegen jullie, dat trekt negativiteit aan.

Schittering: Ja, ja, dus het moet schoon. Dus Chantal die moet gewoon leren: oké, nieuw huis, nieuwe verf, schoonhouden, onderhoud. Dat betekent dat je de energie openhoudt, anders is de energie gesloten. Dat is niet goed, open. Dat is ook je scheppingskracht. Een klein huis is zo schoon, het is zo schoon. Als je een half uurtje door het huis loopt, is het zo gedweild en gestofzuigd en alles op een rijtje, als je het maar bij houdt.

Je moet bijhouden, precies.

Schittering: Als je het maar bijhoudt. Dus dat is goed. Nou, maar we willen wel weten, wat zijn jouw talenten? Die heb je veel.

Veel, denk ik wel.

Schittering: Dat zei ik al.

Eh, wat kan ik? Ik kan toch wel communiceren met mensen. Met jou misschien niet, maar...

Ja, een liefdevolle relatie hoor.

Schittering: Lukte het niet zo goed? Communicatie tussen jullie twee zielen?

Nee, kunnen ze niet.

Schittering: Dat merk ik ook aan je houding.

Hoe?

Schittering: Nou, dat merk je. Hoezo kan je niet communiceren? Leg uit, waarom kan je niet met hem communiceren?

Ik praat wel, maar als ie zo'n houding heeft dan houd ik niet van communiceren, nee.

Schittering: Wat voor een houding heeft ie dan?

Ik weet het niet, maar vertel Willem, waarom kan ik niet...

Nee, er wordt tegen jou gesproken, niet tegen mij.

Nee, nee, jij zei: nou, ik kan best communiceren met mensen.

Schittering: Ja, maar laten we het zo zeggen: jij kan communiceren.

Dat is mijn talent, ja.

Schittering: Ja, maar je bent wel dominant.

Af en toe kan ik wel dominant zijn, ja.

Schittering: Naar hem toe.

Ja, in de auto: Willem je rijdt te hard, Willem eruit, Willem dit...

Ja, dat irriteert me mateloos, dat ie dan niet op die rechter...

Schittering: Oh, mijn Jezus, alsjeblieft.

We gaan een andere tafel verzorgen, kijk nou, het wiebelt. Hier de poten zitten niet eens op de grond vast. Sorry.

Schittering: Dat geeft niet lieverd. Oké, je bent dominant, naar Willem toe hè? De rest laten we even erbuiten. Daarom krijg je dus dat.

Ja nou, dat hebben jullie natuurlijk ook, als ie rijdt, dan rijdt ie ook niet op zijn baan.

Ja, maar hij rijdt.

Waarom denk je dat ik achterin zit?

Schittering: Dat wilde ik net zeggen. Jij bent de passagier.

Ik zit achterin en ik heb aandacht voor Karin.

Ja, maar ik zeg ook constant, niet echt elke vijf minuten, nee. Dan geef ik wel één keer aan van ja...

Weet je wat Willem dan doet? Zal ik het je vertellen? Die doet dan net even harder.

Ja, dat weet ik.

Ja, want daar irriteert hij zich aan. Die doet nog net even, die denkt broem, ik doe nog net even een stapje harder.

Maar dat is toch stom dan? Dan zou je denken: houd daar rekening mee.

Schittering: Nee, het is irritant. Het is irritant als je bij wijze van spreken hier in de keuken bent en je bent aan het koken en het is irritant als iemand de pollepel uit je hand ruikt. Ben je net gewoon bezig of zo en dat is irritant. Het is irritant als iemand zegt: kijk even naar links, kijk even naar rechts, dat is irritant.

Nee, dat zeg ik niet.

Schittering: Nee, maar het is irritant. Dus dat betekent dat jij op dat moment, dat zegt mijn Meester, dat jij op dat moment eigenlijk de controle over neemt en hem niet vertrouwt in zijn rijstijl. Al rijdt ie bij wijze van spreken met zijn kop naar achteren, moet jij hem kunnen vertrouwen dat hij jou veilig op jouw bestemming brengt. Ik heb op een gegeven moment geleerd, want ik ben ook een dominant typetje, ik heb gewoon op een gegeven moment gezegd: breng mij veilig thuis. Dat zeg ik dan. En dan laat ik het. Of die nou die snelheid pakt, op het moment dat ik gevaar zie, dat ie een auto brr, dan zeg ik: kijk uit. Maar ik rij niet mee. Dus dan ontspan ik. Dan kijk ik buiten de ramen. Misschien moet je leren te ontspannen.

Oh ja, maar vertel: hoe vaak zeg ik nou zulke dingen? Als ik nou naast jou rijdt, of zit?

In Rotterdam tien keer. Willem daarheen, daarheen. Ik zeg: rustig aan.

Wordt weer overdreven, ik vind dat helemaal niet zo.

Het is niet overdreven, het is zo.

Schittering: Luister dan even lieverd. Kijk, luister even, hij geeft het aan. Of jij dat nou wel of niet overneemt, hij geeft het aan. Al is het maar één keer voor hem, is het voor hem een soort irritatiepunt en voor jou ook. Maar communicatie tussen jullie twee, als je dat niet doorbreekt, dan schep je eigenlijk een basis, op een gegeven moment, die dus negatief is.

Tuurlijk.

Schittering: Dus dat moeten we draaien. Dus dat betekent dat je eigenlijk gewoon simpel zegt: oké, ik geef me over aan jouw manier van, breng me gewoon veilig. En dan kom jij jezelf tegen. Jij kan blijkbaar anders rijden. Ik rij ook anders dan iemand anders en het is heel erg confronterend en irritant als iemand zich bemoeit met iets wat je zelf kan en weet dat je het kan.

Maar dan heb ik ook al gezegd: dan ga jij rijden. Nee, een man moet rijden, een vrouw niet. Nou, dan ben je uitgesproken.

Dat is een hele andere interpretatie.

Schittering: Nee, maar lieverd, jullie scheppen een slechte energie naar elkaar toe.

Klopt.

Schittering: En waar komt dat van? Waar wij zo bang voor zijn en dat is ook echt een angst die wij hebben, wij zijn bang dat hetgeen wat jullie nou scheppen, dat dat op een gegeven moment verankerd gaat worden. En als dat verankerd gaat worden, dan is de mooiigheid van een relatie op een gegeven moment, ja niet meer mooi. Je moet dus liefdevoller gaan worden naar elkaar toe. Van oké, we communiceren slecht, laten we dus gaan communiceren. Dus dan is het een besluit om te gaan communiceren. Om liefdevol te zijn, om gewoon positieve energie erop te zetten in: oh oké, jij hebt wel tien fouten, maar die leg ik even opzij, ik wil gewoon positief met jouw tien fouten omgaan. En dan gaan we erover praten en dat noemen we

een dialoog in respect. Maar ja, als ik jullie energie nou zie, dat botst joh. Is dat prettig?

Nee.

Schittering: Hoe lang gaat het nog botsen voordat het over is?

I don't know. Kijk af en toe dan is het weer voorbij hè. Dan is het weer leuk, gezellig. Het zijn ook momentopnames.

Schittering: Maar liefdevol naar elkaar toe, kroelie, kroelie doen en zeggen: ach, dat, dat overwint dus de irritaties.

Abum.

Knuffel dan.

Ja, zul je dat niet zeggen dan?

Schittering: Nee, op dit moment niet nee. Nee, nee, jammer.

Dat is het ook, want zij hebben, dat vind ik ook, de relatie van hen heeft best potentie.

Schittering: Ja.

Alleen ja, dat zeg ik van de week ook tegen jou, je moet gaan communiceren. Hoe gaat het met jou? Hoe vind je dat onze relatie gaat? Hele simpele vragen.

Schittering: Ja.

Maar daar houdt Willem niet van, van dat, dat is te persoonlijk. Daar hebben we het nooit over.

Jij dus ook niet.

Nee.

Er wordt gelachen.

Dus dat is een wisselwerking.

Maar dat zie je gewoon als je het daar over hebt, ik heb ook weleens dingen over mezelf verteld, maar jij praat liever over andere mensen. Tervijl ik praat daar ook eigenlijk niet over, over andere mensen.

Schittering: Praat je over jezelf?

Soms vertel ik wel ja. Heleboel dingen wel.

Schittering: Vertel jij hoe jij het wilt hebben?

Nee, nog niet.

Schittering: Dan wordt het tijd. Praten, gedachtes, woorden en daden. Dus jij vertelt aan hem hoe jij het wilt hebben.

En andersom ook.

Schittering: En hij vertelt hoe hij het wil hebben. In een toon van acceptatie, niet een toon van woede, zeg maar, of irritatie. Gewoon: zo wil ik het hebben. Ik weet nog heel goed met Wybe, toen ik hem leerde kennen zei hij: wat wil je aan mij veranderen, wat vind je van mij? En ik had zoiets: wat is dat voor vraagstelling? En hij zei altijd: je praat niet. En ik had ook die momenten, want ik was acht jaar in een relatie, we gingen niet meer zo diepzinnig in gesprek. En Wybe die hield van praten, praten, praten. Maar ik ging dus niet over mijn emoties praten meer, omdat dat had ik afgeleerd. En hij heeft wel gelijk gekregen. Door zijn vraagstelling, in bad samen, dat ie dat ging vragen kwamen we elkaar wel tegen en dan gingen we ook botsen. Dan ging ik een beetje de waarheid vertellen en die kon die niet horen. En hij vertelde mij de waarheid en die kon ik weer niet horen. En dan botsten we

weer en dan hadden we weer ruzie. Maar hij heeft me wel veel geleerd, dat praten wel belangrijk was.

Het is ook zo. Maar ik weet ook niet wat ik ook met Willem heb.

Schittering: Ja, jullie zijn een beetje afstandelijk.

Ja.

Schittering: Ik mis die vonk.

Ja, vriendschap is er wel inderdaad dat zeg ik ook vanaf het begin al, die klik die heb ik niet, maar ik wil het inderdaad wel een kans geven en kijken hoe dat verder gaat. We zijn ook nog niet zo lang bij elkaar, dus je moet er toch naartoe groeien ook.

Ja, maar het is natuurlijk wel zo, je moet vanaf het begin, moet je die basis natuurlijk wel vormen. Wij praten toch ook?

Ja, maar jullie kennen elkaar al zo lang, dat is het verschil.

Nee.

Schittering: Nee, dat is niet waar.

Wij kennen elkaar natuurlijk wel, maar in de relatie is heel anders dan dat je elkaar gewoon in vriendschap kent.

Schittering: Kijk, Meester Isaak wil je daarin corrigeren, want Meester Isaak zegt: het heeft niks mee te maken met lang kennen, het heeft mee te maken met willen. Wil jij je bloot en kwetsbaar opstellen naar Willem toe? Wil Willem zich bloot en kwetsbaar opstellen naar jou toe? Nou je hebt niet het makkelijkste typeetje te pakken, dat is gewoon ook al verteld hè. En dus eigenlijk zijn jullie allebei geblokkeerd in dat stuk, in het relatiestuk. Dus jullie hebben eigenlijk tot op heden niet echt een relatie geschapen.

Nee, het is inderdaad meer vriendschap. Het is een vriendschappelijke basis en zo praten wij ook met elkaar.

Schittering: Ja, maar dat is iets wat je dan ook schept, wij zijn vrienden, dan schep je dat ook hè. Maar je kan ook zeggen: we zijn geliefden. En dan schep je dat ook. Want eerst was Arjan, De Zonnebloem, jij was de therapeut van Arjan en jullie hebben nu iets anders geschapen.

Ja, dat is toch een ander iets als toen.

Schittering: Ja, dus jij gaat op dat moment in die emotie van: we scheppen iets nieuws, we zijn nu partners. Mijn ex en ik, we zijn nu vrienden. We hebben dan wel seksualiteit met elkaar, maar we zijn wel vrienden. Dat is dus helemaal niet meer in dat stuk dat vroeger is geweest. We hebben nu weer iets nieuws geschapen en waarom? Omdat we hebben die keuze gemaakt. Allebei, hij was eerder dan ik, maar ja, die keuze is nu gemaakt en jij moet nu een keuze gaan maken Julie, Lotus. Wil jij een schepping creëren van: dat is dus de man waar ik gewoon mijzelf in wil verliezen? Dus echt verliefd worden is ook verliezen. Dan ga ik de positieve kanten zien, maar een blokkade, jouw angst hierzo is gewoon nog steeds aanwezig in het woord relatie. Is dat de persoon waar ik een relatie mee wil? Kan ik daar mijn droom mee gaan leven? En dat is gewoon samen iets opbouwen. Kan ik dat, of hou ik de boot nog af? Het zijn gewoon duidelijke vragen met duidelijke antwoorden. En alle twee zeg ik op dit moment: nee, nee, dus dat is gewoon een soort angst. Nino kan niet zonder mij, maar hij heeft angst om zich te binden, hij kan niet zonder mij. Maar hij heeft angst gewoon en dus iedere keer als ik hem zie dan moet ie iets vinden om zichzelf te bevredigen in zijn angst. Dus hij schept angst en vernietigt ie ook iets wat eigenlijk wel mooi had kunnen zijn, maar hij vernietigt uit angst. Angst dat ik misschien wegga, of angst dat er misschien dit, of misschien dat, iedereen heeft zijn reden. Dat is ook weer een schepping hè. En dat is zonde. Of het nou Willem is, of Pietje, je kan op elke persoon verliefd worden. Maar dat is een creatie ook weer. Ik wil met jou verder. Dus ik neem jou, dus ik ga mijn hart openen voor jou. Ik laat je toe, ik ga me kwetsbaar opstellen en ik ga het voeden. Ik ga kijken: wie is Julie, wie is Lotus in haar kwetsbaarheid? In controle,

loslaten. Controle, hij rijdt als een idioot, controle. Gewoon controle loslaten. Je komt sowieso op de bestemming.

Ja, het duurt weleens een keer wat langer, maar dat geeft niet.

Schittering: Controle.

Ja, dat is allemaal controle.

Schittering: Dat is echt controle.

Ja, klopt.

Schittering: Mijn kinderen zijn mijn spiegel, ze zeggen: ma, ophouden jij, bemoei je niet mee. Ik denk oké: ik heb jullie te vrij opgevoed. Zij zeggen het mij zo, poef. En dan: oké, is goed joh, weet je? Maar andersom ook. Dus wij hebben dus een match doordat we niet zwijgen. En jullie zwijgen, man. Dan krijg je alleen maar dit, wat is dat? Verwijten hè? We verwijderen elkaar door de verwijten die we elkaar brengen onbewust of bewust. Dan straal je dat uit en dan trek je het ook naar je toe. En op een gegeven moment na een tijd, dan is er geen Julie meer en geen Willem meer. Net als Vincent hè.

Met zijn angsten.

Schittering: Met zijn angsten hè. Hij heeft gewoon een mooie vrouw weggedaan, Lydia, uit zijn angst hè.

En alleen voor afstand en niet aandurven en zich te verliezen.

Schittering: Ja, allemaal onzin. Allemaal onzin, prachtig mens.

Jij zei het al: jij wist precies wat hij zou doen.

Ik had wel een voorgevoel.

Ja, maar waarom? Hij heeft angst. Puur uit angst heeft ie niet doorgezet.

Schittering: Gewoon angst, maar hij heeft een goeie reden, zijn angst.

Ja.

Schittering: Het is een goeie reden, maar er zijn er meer hoor die in deze stapel zitten en moeten kijken van: waar ben je bang voor? Wat is je droom? Leef hem dan, kom op. Hoe werkt je eigen scheppingskracht? Iedereen hier zo. De ene die zegt: ik schep dit, ik schep dat, en iedereen heeft een reden waarom ie het schept. Waarom heb ik dit geschapen samen met mijn Meester Isaak? Omdat dat mijn droom is geweest ooit. Nu is die uitgekomen.

Fantastisch toch?

Schittering: Ja, maar ik moet hem wel scheppen, ik moet hem wel hebben. Isaak zegt: we mogen je ontzettend graag, we zouden nooit wijzen. Hier staat, de eerste regel: wie zonder zonde zijt gooie de eerste steen. Hebben we niet. We willen wel direct aan jou vragen: denk jij dat je je angsten kan overleven en met Willen een droom kan creëren, of denk jij dat jouw verleden en zijn verleden zodanig jullie gaan blokkeren om dit voor mekaar te krijgen?

Dan moeten we eerst communiceren met elkaar.

Schittering: Nou, dat is gewoon een goeie. Daar hebben ze heel veel relatietherapeuten voor, maar dat is niet nodig. Dat is gewoon samen op de bank en echt elkaar aankijken en zeggen: oké, laten we praten, ik ga luisteren en dan ben jij en dan jij en dan jij. En niet met maars gaan werken.

En in de rust en liefdevol, niet wijzen en niet: ja, nee. Rustig.

Schittering: Ja, rustig. De toon maakt de muziek.

Precies. En niet allemaal in grote E van eigenwijsheid.

Schittering: Het is zo makkelijk hè. Het is zo makkelijk Willem, om weg te duwen.

Ja, dat weet ik ook wel.

Hij net zo goed hoor.

Schittering: Ja, ik zeg ook Willem, het is zo makkelijk om weg te duwen. Voor Nino is het zo makkelijk om negatief te blijven, dat is ie gewend. Dat is ie gewend.

Het is heel makkelijk om te zeggen: ach, misschien ben ik wel niet geschikt voor een relatie. Iedereen is geschikt voor een relatie, maar je moet willen.

Schittering: Jullie hebben gezien hoe die tekeer ging alleen bij het verzoeken van: oké, je woont toch al bij mij, laten we het dan ook officieel maken. Ah man, het was net of dat de duivel voor me stond.

Ja, echt met Nino toen.

Schittering: En hij wil vanavond komen. Ik zeg: nee, vanavond kom je niet. Nou dan is het meteen een negatief scenario. Ik zeg: nee gewoon, vanavond niet. Het kan wel morgen, of zondag, of maandag. En dan is het van: nou, dan hoeft het ook niet. Nou fijn weekend. Groetjes. Ja, dat is dan bij mij pof, klap achteraan. Dus die kwetsbaarheid kan ie niet tonen in plaats dat ie zegt: oh, dat vind ik zo vervelend, dat doet me zeer, ik ben bang dat je dit... Dat is je kwetsbaarheid tonen. Nee, laten we even oorlog voeren.

Laat ie eerlijk zijn dat ie je mist.

En laat hem zeggen dat ie van je houdt. Dat zie je gewoon.

Schittering: Ja, dat is ook gewoon, dat weet ik ook wel.

Dat zegt ie wel tegen mij.

Ja, dat is makkelijk zeggen, jij zegt ook tegen mij: ja, ik vind Julie toch wel hartstikke leuk. Ja, zeg het tegen haar, niet tegen mij.

Schittering: Kijk, kijk, kijk.

Hij vindt haar mysterieus.

Schittering: Nino vraagt altijd: wie is mijn snoepeke? Dan ga ik eigenwijs hem aankijken. Wie is mijn zogenaamde snoepeke, zei die. Vinger omhoog, dus ja kwetsbaarheid, kom op jongens en meiden. Buig.

Oh dat heb ik al gedaan, ik ben niet altijd negatief, ik ben toch niet negatief?

Nee, alleen jullie communiceren niet.

Nee, dat is het enige inderdaad.

Dat is het belangrijkste.

Schittering: Gedachtes, woorden en daden. We missen die tweede. Ja en dan krijg je daden hè.

Ja, maar aan de andere kant, ik heb ook begrip voor hem en daar zit ie op dit moment ook niet op te wachten, op die zware gesprekken. Hij zit nog niet eens in zijn...

Nee, hij wil wel communiceren.

Waarom doet ie dat dan niet?

Omdat ie ook eigenwijs is, hij begint niet en jij begint niet. Dus jullie vinden mekaar dan niet. We sluiten jullie gewoon op een dag in de ruimte, een glaasje water erbij, deur dicht.

Dan moet je wel een beetje eten en drinken hebben hoor.

Schittering: Nou, weet je wat het is lieve schat? Het is hetzelfde dat je iemand belt en niemand zegt wat aan de lijn. Heb je telefoon en je zegt niks, dan kan je net zo goed ophangen hè.

Kijk, en misschien zijn jullie allebei wel bang om misschien iets kwetsends te zeggen, maar je hoeft niet kwetsend te zijn dan, maar je moet gewoon eerlijk zijn en als jij dan zegt tegen Julie: nou, ik vind misschien dat niet zo leuk en Julie zegt: nou, ik vind dat niet zo leuk aan jou, dat hoeft niet kwetsend te zijn.

Schittering: Kijk, Isaak zegt dat meteen alle andere onderwerpen komen meteen aan bod. Wat doen je angsten met dit vermogen? Nou, iets vernietigen. De kracht van visualisatie en verbeelding is heel belangrijk. Jouw overtuigingen, kaders en zelfwaardering, alles hoort gewoon bij de scheppingskracht en de functie van loslaten. Het verleden en in het heden zijn en de toekomst bouwen.

En niet naar je vorige relaties kijken, wat dat allemaal...

Schittering: Ik weet zeker dat als jullie gaan scheppen om te communiceren en daar energie instoppen... Een last, een last.

Voor hun allebei zal dat veel opluchten.

Schittering: Kijk, ik weet wel dat jullie allebei nog steeds bij elkaar zijn, omdat jullie elkaar leuk genoeg vinden, toch?

Onder andere ja. Het komt natuurlijk ook door Karin en Arjan, onze vriendschap.

Schittering: Ben je nou met Willem voor Karin en Arjan?

Nee, nee, nee, maar ze wonen toch in één woning, ik ben toch elk weekend, ik bedoel...

Ja, we wonen allemaal bij mekaar.

Ja, complex.

Schittering: Ja, ben je nou voor Arjan en de Zuivere bij elkaar met Willem, of ben je er omdat je bij Willem wilt zijn?

Nou, het heeft toch met die drie te maken.

Schittering: Ja, maar dat gaat niet zo hè. Dat is gewoon toevoeging. Dat is gewoon een schoonzus en schoonzoon of zo.

Zwager.

Schittering: Zwager noemen ze dat, dat weet ik wel. Zwager weet ik wel. Dat heeft daarmee te maken. Dat is gewoon, dat krijg je erbij. Het klikt gelukkig wel, maar dat is gewoon erbij. Dat is wat jouw partner is.

Daar heb je mee te dealen.

Schittering: Daar lig je in je bed mee.

Ja, daar moeten we het ook over hebben, hij en ik.

Maar ik slaap goed hoor trouwens.

Schittering: Wat is het probleem, waarom moet je het daarover hebben?

Nee, ik bedoel we moeten inderdaad praten, waar willen we naartoe inderdaad, maar we hebben gezegd, ik heb het ook gezegd inderdaad: ehm, wij zijn zoekende, ik ben zoekende, ik wil ook kijken: is Willem inderdaad de juiste voor mij? Is Willem inderdaad wel de partner die ik wil?

Schittering: Daar hoeft je niet naar te kijken, dat moet je voelen.

Nou ja, maar dan moet ik ook van hem toch weten, hij moet toch ook dingen laten zien aan mij.

Schittering: Dat moet je aan hem vragen.

Dat bedoel ik. Kijk, die gesprekken hebben we nog niet gevoerd.

Schittering: Nou, dat gaan we even doen dan.

Ja.

Schittering: Gaan we gewoon doen.

Gaan we zeker doen.

Schittering: Gewoon effe zo: hé, we gaan praten.

Ja, huiswerk.

Ja daarom, daar heb je ook timing voor nodig.

Schittering: Weet je wat een heel leuk gesprek is aan het begin, want jullie hebben nog blokkades. Mijn Meester zegt: we gaan een spelletje spelen.

Leuk.

Schittering: Jij gaat dus, jullie gaan praten zonder te praten, jullie gaan het papier pakken en je schrijft dus je vraagstelling en hij krijgt dus het papier en leest het en hij schrijft het antwoord. En daarna andersom. Communiqueer non-verbaal, omdat als je non-verbaal de toon maakt de muziek en dan kan het zijn dat een bepaalde agressie nog in de toon zit. Dus gewoon, je schrijft, het staat op papier, dus iemand kan het lezen en die persoon heeft alle tijd om dus op dat moment antwoorden te geven. Het mooiste is als je dus tegenover elkaar bent, dat je gewoon ook eigenlijk ziet met een muzikje op de achtergrond, een beetje wierook, een kaarsje, romantisch desnoods gewoon even romanticus neerzetten en communiceer met elkaar. Want als je schrijft, gedachtes, woorden en je hebt een daad verricht, alle drie.

Dat is wel een goed idee, inderdaad. Want dan kan je ook geen uitbarstingen doen.

Schittering: Nee, dus non-verbaal, dus dat betekent dat je bij wijze van spreken al die vragen, die geef je zelf desnoods een tijd, je zegt van: laten we het een uurtje doen. En misschien morgen weer een uurtje.

Je ziet Willem kijken.

Die ogen van hem, die gaan alle kanten op.

Schittering: En weer een uurtje desnoods. En dan pas, op het moment dat dit allemaal bezonken is in je ziel, je ziel is je energie, dan kan je op een gegeven moment ook met mekaar gaan communiceren daarover. Dan komen ook de emoties los. Stel dat zij dus zegt van: ga je me kwetsen? En jij spreekt uit je hart en zegt: nee, natuurlijk ga ik je niet kwetsen, dan komen de emoties los. Dus jij spreekt eerlijk je gevoelens en hij geeft eerlijk antwoord en jij ook. Dus alle gedachtes schrijf je op en dat kan gewoon elke dag een beetje, een beetje, een beetje, daarna, stop. En daarna gaan we gewoon weer in het reguliere van de dag. En dan gaan we niet weer met mesjes onder de gordel werken van: jij hebt dit nog gezegd, het staat ook nog hier ergens op papier.

En het staat ook zwart op wit.

Dan heeft ie het wel moeilijk hè? Met loslaten.

Schittering: Ja, dat is dus gewoon, nee we gaan hier niet communiceren, omdat we hebben het nu alleen maar therapeutisch even, gaan wij communiceren op papier. En als je dat krijgt en je hebt de antwoorden en dat zakt in de ziel, komt er rust. Soms moet je gewoon niet meer communiceren verbaal, als je dus nog niet op het juiste level terecht bent gekomen, dan krijg je dus poef. Dat is echt, je bent vlambaar. Ik weet zeker dat het werkt.

Oh, dat weet ik zeker ook, ja.

Schittering: En het is ook nog leuk.

Maar vertel eens Willem, ik ben ook rustiger, ik praat inderdaad niet zoveel, want als je inderdaad veel praat dat kan inderdaad, als er geen timing...

Je kan niet zeggen dat ik niet praat.

Jij praat wel.

Maar ja goed, over onbenullige dingen.

Schittering: Ja maar ja, wij communiceren niet, dus schrijf je zelf bij wijze van spreken: wat vind je nou leuk aan mij?

Ja.

Schittering: En dan moet ie daar iets op schrijven hè.

Maar dat weet ik wel.

Schittering: Nou dan schrijft ie dat en andersom kan hij op een gegeven moment de vraag stellen aan jou: wat vind jij leuk aan mij? En zo ga je dus communiceren. Probeer het nou zodanig dat je gewoon je gevoel ventileert. Nou, stel dat je zegt: ik irriteer me daaraan en dan kan hij dus eigenlijk terug communiceren, dus op schrift. En dat telt ook voor de mensen die op afstand zijn. Als je niet meer kunt communiceren met elkaar, of het nou je broer, of je zus, of je moeder, of wie dan ook is, probeer gewoon met schrift.

Dat is een goed idee hè.

Schittering: Ik heb het een keer zelf gedaan en het heeft echt ontzettend veel gedaan met mij.

Willem, zeg eens wat, vind je het een goed idee?

Ja, ja, zeker.

Schittering: De sfeer en dan kunnen jullie bij wijze van spreken gewoon samen op de bank zijn en tv-kijken.

Wat doen we ermee, gaan we eraast zitten?

Schittering: Nee, je moet ze alleen laten, maar dan kunnen jullie op de bank zijn en zij zijn dan bij mekaar, want als jullie energie erbij is, dan gaat jullie energie weer daar tussen zitten.

Nee, dat moet niet.

Oh, wij gaan wel lopen.

Schittering: Nee, je hoeft niet te lopen, je kan gewoon in een andere ruimte, of dezelfde ruimte, ze hebben toch stilte. Niemand weet wat erop staat, alleen die twee.

Ja, ja.

Schittering: Mooi. Nou jij.

Ja.

Schittering: Je scheppingskracht.

Ehm goed, ik heb natuurlijk een dermate keuze gemaakt dat ik eigenlijk een hele nieuwe Arjan heb ge... ge...

Schittering: Geschapen. Dat mag je echt aan haar vertellen hè, onze nieuweling.

Vertel maar even, een beetje globaal.

Ehm, ik heb vijftien jaar een relatie gehad met een man.

Schittering: Zij met een vrouw trouwens.

Ja, dat zie ik wel.

Bij jou dacht ik ook ehm...

Hebben jullie dat ook gemerkt dan aan haar? Dat ze een relatie heeft met een vrouw?

Oh, god moeder, ook dat nog.

Non, maakt niet uit.

Lach niet. Er zit vijftien jaar verschil tussen.

Schittering: Weet je hoe ik me voel als ze zeggen met Nino: is dat je zoon?

Nee, maar is dat niet goed van mij Schittering, dat ik dat inderdaad wel zie?

Schittering: Ja, dat is goed van jou, dan heb je het aangevoeld. Ze ziet er niet uit als een lesbienne.

Nee, ik zie het toch aan haar dinges, uiterlijk en haar voorkomen.

Schittering: Ze heeft een heel vrouwelijke vrouw. Jouw vrouw is heel vrouwelijk.

Ja, maar zij is ook de mannelijke.

Schittering: Ze kan klussen.

Oh ja, non ja.

Schittering: Zeg het zoon.

Toe maar zoon, doe maar.

Maar ehm, in die relatie heb ik mij totaal weggecijferd, ging ik eigenlijk totaal bij mezelf vandaan. Eigenlijk komt dat ook voort uit een jeugd dat ik niet geleerd heb om voor mezelf te gaan staan en ook eigenlijk altijd niet voor mezelf op kwam. Dat was ik eigenlijk zat. Ik had al twee jaar ook lessen gevolgd van Tresi, de Schittering en natuurlijk Meester Isaak en ik heb altijd alles een beetje tot me genomen en ik vond het moment wel daar om te zeggen: het is genoeg geweest. Nou ja, ik moet nu ook van mijn werk naar de psycholoog, dus ik schijn psychisch niet helemaal goed te zijn, maar goed ik vind het prima.

Een stoornis.

Ik heb een stoornis, dus ehm je moet oppassen natuurlijk, maar nee, gekheid. Uiteindelijk heb ik gewoon gezegd van jullie... Oh ja Zwolle zei van: die mensen zijn gewoon grenzeloos. Zijn ze voor mij ook geweest en ik heb nu gezegd: ik ga weg en ik kies voor mezelf. Ik had wel gehoopt dat ik nog een paar mensen nog wel als vriend, of wat dan ook, kennis, noem maar op, mee kan nemen. Ik had natuurlijk vele mensen om mij heen, ik had een hele wereld gecreëerd. Maar ik heb uiteindelijk daarvan, van die hele wereld, niemand over gehouden. Afgelopen maandag kreeg ik nog naar mijn kop geslingerd van het werk: ja, het is een hele andere Arjan, die reageert niet meer zoals die altijd gedaan heeft. Nee, ik zei: klopt, dat klopt ook, misschien zit ik voor jullie een beetje in de verharding, maar ik laat niet meer over me heen walsen. En ik heb eigenlijk een nieuwe Arjan gecreëerd.

Schittering: Absoluut.

En ik heb daar geen spijt van en ik weet dat ik vele angsten heb gehad. Natuurlijk heb ik ook nog weleens angst, omdat als je dan vertelt over die vrouw in de winkel, dan heb ik ook wel angst om haar dan eigenlijk te zeggen: je ruikt. Ja, dan heb ik daar ook wel medelijden mee, of hoe moet je dat zeggen, dan wil je haar niet kwetsen. Ja en achteraf natuurlijk, je praat er samen wel over, dus je vindt dat wel vervelend. Daar heb ik dan wel weer angst voor natuurlijk en ook wat andere dingen. Maar geen haar op mijn hoofd en geen cel in mijn lichaam en geen energiebron om mij heen, heeft er spijt van dat ik het heb gedaan.

Schittering: Het lijkt net of je donkerder praat of zo.

Hij wordt wat mannelijker.

Ja, ik laat de mannelijke energie tot mij.

Hij neemt de hele huishouding over.

Alles verandert, dus mijn stem misschien ook wel.

Schittering: Ja, echt hoor, je praatte veel hoger, joh. Die vrouwelijk trekken gaan ook weg of niet?

Dat is, dat heb je ook gecreëerd, dat heb je aangeleerd, dat is een creatie.

Schittering: Ik ken kinderen en die zijn gewoon normaal en op een gegeven moment worden ze homo en op een gegeven moment gaan ze...

Dat was van de week wel grappig, want toen was de kapper bij ons en dat is ook een homo en dan zie je in één keer, dan komt het weer, schiet ie weer in zijn homo-energie.

Ja en dan val je toch zomaar in het oude.

Schittering: Doen wij dat ook bij vrouwen?

Nee, maar dat is, ja waarom? Zeg het maar. Dat is een wereld, daar gebeuren bepaalde dingen en dat is ja... Dan merk je inderdaad dat je zo terug valt. Ik moet wel zeggen dat ik blij ben dat wij wonen op een totaal andere plek, want ik woonde in Drenthe, in Emmen. En ik woon dus nu in Doornspijk, dichtbij Elburg en ik zit totaal helemaal uit de energie. Toevallig gisteren moest ik even in Emmen zijn voor de bank en ik merk aan mezelf dat ik eigenlijk... Nou ja, Karin zei ook tegen mij: je lijkt wel een gazelle. Ik had er een gang op staan dat Karin kon me niet eens bijhouden. En ik maar om me heen kijken, als ik maar niemand zie. Want eigenlijk wil ik ook niemand meer zien van die...

Schittering: Verleden tijd.

Verleden tijd ja. Nou, komt daar wel bij dat ik, nou ja, daar word ik nog voor onderzocht, waarschijnlijk heb ik dus een chromosoom teveel, waardoor er dus meer vrouwelijkheid bij mij is. Dus vandaar is ook die twijfel: goh ja, je hebt toch nog wel vrouwelijkheid over. Ja goed en aan de andere kant denk ik: we hebben volgens mij allemaal mannelijke en vrouwelijke energie bij ons. Nou, dat vind ik ook niet erg.

Schittering: Nee, maar kijk, wij zijn allemaal vrouw en man hè. Als je reïncarneert dan reïncarneer je gewoon in meerdere gedaantes, zeg maar. Kijk, nu ga je gewoon meer de mannelijke energie activeren, dat zie ik ook aan je. Kijk, Benjo liet jou niet man zijn hè.

Nee, hij liet mij vrouw zijn.

Schittering: Jij was zijn vrouw gewoon, je was zijn bitch gewoon. En hij overschaduwde je, jij gedroeg je in die rol. Het is hetzelfde dat ik gewoon zeg van: nou, ik moet mij gewoon zo keurig gedragen anders krijg ik gewoon op mijn sodemieter. Nu laat je gewoon meer Arjan zien, wie ben jij en daar word je ook in gestimuleerd door De Zuivere. De Zuivere laat jou gewoon zijn.

Ja.

Schittering: Dat is heel mooi om te zien.

Ja, dat is ook eigenlijk, Karin geeft ook mijn mannelijkheid weer terug. Dat zeg ik ook tegen Karin en ja, ook de ervaring die Karin mij heeft gegeven, denk ik: ja, die ervaring ben ik nooit aangegaan en dan denk ik: ja, daardoor kun je inderdaad ook een andere Arjan creëren.

Schittering: Wat ik zelf persoonlijk heel prachtig vind en dat is echt een compliment voor jou, dat is dat je niet in het verleden leeft.

Nee, dat wil ik ook niet.

Schittering: Dat vind ik echt. Neem een voorbeeld aan De Zuivere, zij leeft echt niet in het verleden.

Ja, dat was wel heel erg lastig hoor, voor ons allebei, want het was wel een stap zo en toch hebben we tegen elkaar gezegd: voor jou is het een ervaring, voor mij is het een ervaring, en we zaten allebei, je scheet bijna in je broek van angst, maar we zijn er toch doorheen gegaan en ik heb daar echt geen spijt van. En Karin is nu zo'n maatje voor mij, eigenlijk alles is ze voor mij.

Ach, lief hè. Dat is gewoon lief vind ik.

Ja, ik hou gewoon heel veel van jou.

Ja, ik ook van jou.

Ik kan er niks aan doen, het is gewoon... En het praten met elkaar, het is gewoon, ja, ja...

Schittering: Het is iets moois en daar woon je mee onder één dak hè. Waar je mee om gaat daar word je mee besmet, zou ik bijna willen zeggen.

Dat zou je zeggen, ja.

Ik heb er persoonlijk, dan zal ik eerlijk wezen, in hele rare omstandigheden zijn wij weggegaan. Dat hoor je nog eens, of je moet de boeken lezen, dan lees je het allemaal wel. We zijn natuurlijk heel close samen met elkaar drie, vier maanden geweest, toen kwam hij natuurlijk. Nee, het was helemaal nog niet zo lang, een maand of zo, toen kwam Arjan. En ik ben dus natuurlijk heel close met Karin geweest en ik heb haar ook weer los moeten laten en in het begin vond ik dat wel een beetje raar. Ik denk: gadverderrie, weet je wel? Maar nu ben ik er natuurlijk hartstikke blij om.

Schittering: Ja, jij was dus de beschermer over je zusje?

Nou, we hebben elkaar beschermd hè.

Schittering: Nou jij was, jij bent op dat moment, echt de reddende engel geweest. Je hebt jezelf volledig weggecijferd voor je zusje. Ik bedoel, jij zat tegen een psychose aan, je hebt je hele leven op zijn kop gezet voor je zusje. Nou, ik geef je echt een credit, alsjeblieft hè, alsjeblieft.

Dan doet ie ook weer net of het niks is.

Schittering: Ik zou willen dat ik een broer zo had.

Maar jij hebt een broer.

Schittering: Nou, maar echt iemand die echt de zus letterlijk gewoon whop, oké, ik cijfer me weg voor mijn zus.

Ja, en ik vind dat normaal.

Schittering: Ja.

Ja, maar Willem dat heb ik ook zo vaak gezegd, jij vindt zoveel normaal, maar accepteer ook eens dat het niet zo normaal is en ontvang eens. Ik ben jou zo dankbaar. Arjan is jou zo dankbaar.

Schittering: Je zus was nergens zonder jou.

Nee.

Nee, ik ook niet. Als Willem toch nee gezegd had in oktober.

Ja, maar hoeveel wandelingen heb jij niet met Willem gemaakt en gepraat en gedaan.

Ja, ook, ook.

Schittering: Je bent een geweldige man.

Ik ben gewoon wie ik ben.

Dan gaat ie gewoon weer.

Schittering: Dan wil je toch gewoon eigenlijk met de koekenpan gooien?

Ja, pollepel.

Begrijp je dan waarom ik me zo gedraag?

Schittering: Pak de pollepel, geef hem de pollepel. Ken je het verhaal van de pollepel? Elke keer als ie jou zeer doet dan pak je de pollepel en zegt: sla me nou, Willem.

Ja, Willem moet leren ontvangen, ook van Julie, van iedereen.

Schittering: De pollepel andersom hè, dat betekent dat hij...

Hij naar mij?

De Lotus lacht.

Schittering: Dat doet ie niet?

Nee.

Schittering: Dan stopt ie ook gauw met zijn gedrag. Het pollepelverhaal is zo, Angela. Als iemand je zeer doet dan pak je de pollepel, niet dat jij met de pollepel zo gaat slaan, maar je geeft de pollepel in de handen. Je zegt: je hebt me nu geestelijk zeer gedaan, hier pak de pollepel, sla me nu. Dat doen ze niet zo gauw, maar dan geef je aan dat het je zeer heeft gedaan. Dat is het pollepelverhaal. Heel veel mensen zijn niet bewust hoeveel woorden zeer kunnen doen.

Ja.

Schittering: Ik zou als ik in zo'n relatie zou zitten zoals jij, zeg maar, en ik zou onder één dak zo zijn, dan geef ik eerlijk toe, dan zou ik groen van jaloezie zien. Dan zou ik zeggen: wil ik ook. Waarom zij en ik niet?

Dat heb ik niet.

Schittering: En dan zou ik naar mezelf kijken, dat wil ik ook en dan ga ik dat scheppen.

Natuurlijk, ik vind het ook fantastisch wat ze hebben, dat is toch logisch.

Schittering: Dat kan jij zo scheppen.

Dat kan ik scheppen, ja.

Jullie allebei ook hoor.

Natuurlijk, Willem kan ook scheppen, ja.

Er worden grapjes gemaakt en gelachen.

Hij maakt van alles grapjes, maar dat is waarschijnlijk ook... Wat is dat?

Schittering: Wat die grapjes?

Dat ie steeds dat ie dan...

Schittering: Hij bedoelt er helemaal geen kwaad mee.

Nee.

Schittering: Helemaal niet, als hij zo'n grapje maakt, het is een beetje ja, ook zijn natuur geworden. Een beetje weg camoufleren.

Ja, dat bedoel ik, dus wel ja.

Schittering: Nou, dan moet je gewoon even hem dat grapje laten maken en dan pak je hem weer terug.

Dat doe ik ook.

Schittering: En dan even een kroelie geven op het bolletje hmm, kusjes, dat. Jij moet ook zelf meer intimiteit tonen.

Dat heb ik ook in het begin gedaan.

Schittering: Wat deed ie, duwde die je weg?

Nee, dat deed ie niet. Alleen uit zichzelf zou hij dat ook niet echt doen.

Schittering: Dan doe je gewoon zijn arm om jou heen. Of jij gaat tegen hem aan kroelen. Als mijn dochter tegen mij aan kroelt dan...

Jij zal nooit naar mij toe gaan en mij een kus geven of even...

Oh, ik heb dat al een paar keer gedaan.

Ja klopt ja, kun je op twee vingers natellen.

Nou, dan heb ik het een paar keer gedaan, ja.

Hoe vaak kom ik even bij je of...

Ik hoor je de laatste veertien dagen, je zegt ook geen toetie meer.

Nee, ik ben nou bezig met het hoofdgerecht.

Schittering: Angela moet gewoon lachen, ze is niet meer depressief straks hè. Ze zegt: er zijn nog ergere mensen dan ik.

Valt nog best mee hè?

Schittering: Daarom zijn deze cursussen zo leuk, jij denkt: oh, ik ben best normaal.

Ja.

Al die mensen die denken dat straks allemaal hè?

Schittering: Ja, daarom. Deze mensen, ook op afstand, maar ze zijn niet hier aanwezig. Hebben jullie vragen van die mensen?

Oh ja, ik wil graag de vraag van Lydia stellen, ik zie hem staan. Hoi, de Onmisbare, wat fijn dat de Schittering weer uit het ziekenhuis is zeg en dat ze inmiddels antwoorden heeft van Isaak. Ik heb mijn vragen over faalangst, angst om niet aardig of leuk gevonden te worden en daardoor perfectionistisch gedrag vertoont de vorige keer al gesteld, maar zijn nog niet behandeld. Hoe kun je daar beter mee omgaan en positief turnen, zodat er weer spontaniteit en passie kan komen? En de situatie met Vincent heeft mij in de war gebracht. Alles heeft een bedoeling en worden we sterker van, maar wat een achtbaan van gevoelens en uiteindelijk teleurstelling, was dat ook de bedoeling?

Schittering: Nee.

Ik weet dat ik op de liefde moet vertrouwen, maar het was wel weer even slikken en moeilijk te geloven dat dit de bedoeling was.

Schittering: Nee, nee, nee, het was helemaal niet de bedoeling. Hoeveel hebben wij gepraat?

Ja, daarom.

Schittering: Als we gaan praten dan willen we iets, als we niet meer praten dan is het gewoon gedaan. Maar zolang we nog blijven praten om iemand te overtuigen, betekent dat mijn Meester mij deze informatie geeft dat het eigenlijk gewoon mogelijk is, dus dat je het scheidt. Maar ja, die Vincent heeft gewoon de benen genomen. Die is dus niet door zijn angst heen gegaan en heeft niet zijn droom waargemaakt. Hij heeft een droomvrouw gevonden,

dat blijven we zeggen. Lydia, jij bent zijn droomvrouw geweest, maar hij zag overal beren. Ik zag ze niet. Maar hij schept de beren, angsten. Dus Vincent is gewoon ontzettend onzeker over zichzelf en hij durft gewoon dat stuk intimiteit niet aan te gaan en die grote verantwoordelijkheid, twee kinderen die hij dan daarbij gaat krijgen, het verleden die hij daarbij gaat krijgen, de afstand, overal een maar. En als je maars gaat doen, dat zijn eigenlijk smoesjes om het niet te doen. Dus hij heeft liever het weggegooid, weggedaan, dan het eigenlijk te voeden en dus de tijd geven. De tijd geven, wat brengt de tijd mij? Ze waren een ontzettend mooi stel om te zien.

Ik vond het ook heel erg jammer. En ik heb ook de energie tussen die twee gezien, het was echt bam. Ze kwamen binnen en bij Vincent ook, het was direct boem.

Schittering: Dat was echt... Vincent je bent een stomme idioot.

Ja, dat vinden wij ook.

Schittering: En sorry schat, ik ga je nog ooit zien.

Je krijgt geen wijn meer.

Schittering: Maar Vincent, kom op jongen. Er komt op een gegeven moment weer iemand op je weg en dan komen weer angsten. Maar je wilt toch een droom? Je wilt toch een droom met een vrouw? Nou, je moest oefenen en je hebt gewoon geoefend op deze vrouw en zij heeft absoluut alle ingrediënten in zich gehad waar je dus gelukkig in kon worden. Je hebt het gewoon losgelaten, wat eigenlijk nog steeds jammer is. Maar ja, het is nooit te laat.

Nee en ik weet ook dat zij heel gek op hem is.

Schittering: Nooit te laat, dus als jullie het horen, Vincent en Lydia, het is nooit te laat. Je kan het zo opnieuw gaan scheppen. Nino is hier oudjaar, nieuwjaar weggegaan, we zijn nu zes maanden later en hij hangt nog steeds aan mijn energieveld. Betekent dat ie mij nog niet los heeft gelaten, maar ik heb hem gewoon in zijn angsten laten ervaren en het enige wat ie nog steeds

heeft is gewoon dezelfde energievorm en dat is: ik hou van iemand, maar ik ben bang, ik ben bang. Hij heeft dus wel een baan naar zich toegetrokken, maar verder nog helemaal niks. De meisjes kan ie wel even seksueel bevredigen, maar daarna zegt ie als ik dan mijn daad heb verricht, aan wie denk ik?

Aan jou.

Schittering: Aan mij. Nou, bedankt voor de informatie.

Was het fijn?

Schittering: Daar is het gat van de deur, zeg ik dan. Ja, ik heb net een vrouw gehad vijf keer, dank je wel voor deze informatie. Maar ik heb wel aan jou gedacht. Dank je wel voor deze informatie.

Zou hij dat puur doen uit jaloezie, dat dat bij jou opwekt of zo?

Schittering: Nee, omdat hij probeert dan dus, het is ver weg, het is gewoon ver weg. Ik ben zijn snoepeke en dat is gewoon geen binding, dat is puur seks. Dat kan die wel hebben, de belevenis van seks, ja.

Maar hij kan niet tegen jou zeggen: ik hou onvoorwaardelijk van jou.

Schittering: Nou ja, ik heb vannacht bij hem geslapen en dan zegt ie van: ik hou van je. En ik weet dat ie van me houdt, maar hij blijft hangen in het verleden. Hij kan niet in het heden leven, dus hij blijft hangen in het verleden. Dus hij schept eigenlijk het verleden-heden. Ja, ik weet nog dat mijn dochter een keer tegen mij zei en dat vergeet ik nooit meer: mam, een medium leeft niet in het verleden maar in het heden toch? Want ik had ook nog neigingen met Wybe, hoe was die, hoe was die, en iedere keer wilde ik informatie om dus eigenlijk ruzie te maken. Het was me zo heftig allemaal, dat ik dacht: geef me info, geef me voedsel, liefst negatief, weet je? Ruzie maken. Dus je leefde eigenlijk op ruzie, op adrenaline van ruzie en dan weer goedmaken en dan weer ruzie en dan weer goedmaken. En dan na zo'n tijd

gaat gewoon poef, het zeepbelletje kapot en dan moet je weer opnieuw scheppen en dat is vriendschap en nu zijn we vrienden. Ja en dat is goed. Dat is goed, maar het heeft lang geduurd, twee jaar, om zover te komen. Ja, maar alles kan hè, het is gewoon willen. Ja, dat is mijn antwoord op deze vraag.

Ja.

De Zuivere slaat een zucht.

Schittering: Met een zucht, zucht jij ook hè?

Zo jammer.

Schittering: Vind jij het ook jammer?

Vind je het jammer?

Ja, ik vind het erg jammer. Gemiste kans.

Julie?

Ik ben aan het nadenken, ik weet het niet. Aan de ene kant, ik begrijp hem dan ook weer.

Ja, maar het is angst.

Ja, maar ik begrijp hem. Het is angst ja, maar ik begrijp hem ook.

Ja, ik vind het jammer.

Schittering: Ja, begrijpen kan. Ik begrijp ook iemand als die gewoon niet gaat douchen en dat ie te lui om te gaan douchen. Begrijpen ja, maar is dat goed of is dat slecht?

Volgens mij is het ook nog niet over.

Schittering: Nou ja, dan moeten ze gewoon weer bij mekaar komen.
Ooit eens komt het wel weer, maar volgens mij heeft ie misschien even time-out nodig.

Schittering: Ja nou, maar time-out is angst, in de tussentijd heeft zij pijn.

Ja, dat is zo.

In oktober had ik ook angst, ben ik ook doorheen gegaan, maar ik wil niet meer terug.

Schittering: Ik bedoel: ze missen elkaar gigantisch, dus dan is het toch zonde?

Ja, wat wil je als hij zijn verantwoordelijkheid nog niet wil nemen?

Schittering: Ja, dat komt omdat zij hem zodanig nog vrij heeft gelaten in die vrijheid van: oké, zoals je het wilt.

Misschien moeten ze ook nog meer communiceren.

Schittering: Ze communiceren wel, maar ze communiceren verkeerd. Ik, als Lydia, zou gewoon tegen hem zeggen: ik laat jou niet los, want ik hou van jou, dus we gaan hier wel doorheen, we trekken het wel. Maar ja, als je een beetje de deur openlaat met iemand die faalangst op faalangst heeft en angst heeft dat hij faalt. Ja, als je de deur open doet dan geef je eigenlijk ook weer voeding in die open deur.

Ik heb het gevoel dat het nog niet over is.

Schittering: Ik hoop dat het niet over is.

Ja ik ook, want ik vind het gewoon hartstikke jammer, het was zo'n leuk stel en het klikte direct. Hij kwam binnen en hij zag haar en je zag gewoon aan hem: dat is ze.

Ja, daarom vind ik het ook niet jammer, omdat het nog niet voorbij is.

Schittering: Ja, maar dat is zonde van die tijd.

Ja, dat is zo.

Schittering: Volgende vraag.

Lieve Schittering en Isaak, ik vond het verhaal van Jochem een heel goede les, heel indrukwekkend. Mijn vraag is: voor welke soort werk zou ik geschikt zijn?

Schittering: En dan hebben we het over?

Marianne. Voor welke soort werk zou ik geschikt zijn, wat zou Isaak aanraden? Soms weet ik niet welke kant ik op moet. Veel liefs, Marianne.

Schittering: Ja Marianne, voor wat voor werk zou je geschikt zijn?

Doen jullie nu vragen van mensen...

Op afstand.

Schittering: Die zijn hier niet aanwezig, maar ze krijgen het bestand toegestuurd. Marianne die woont in Spanje.

Spanje?

Schittering: Ja en wat voor werk is voor jou geschikt? Eigenlijk elk soort werk, omdat jij bent niet iemand die dus eigenlijk te moeilijk is om dus werk aan te nemen. Het is alleen maar dat je ook niet zoveel keuze hebt. Dus dit kind moet eigenlijk simpelweg gewoon nemen wat ze krijgt om de verdienste eigenlijk tot haar te nemen en dus in haar onderhoud te kunnen voorzien. Ze moet in onderhoud kunnen voorzien voor haar en haar kind en dat is eigenlijk hetgeen wat zij moet doen. Dus eigenlijk niet kieskeurig zijn, maar wel ook dat je zegt: dat kan ik makkelijk dragen. Het is wel werk dat ik verricht, het is dus gewoon werk en niet carrière, maar werk. Er is een groot verschil tussen die twee. Carrière is iets wat je drijft en werk is iets wat je

verricht. Dus ja, verricht gewoon werk om jezelf te onderhouden. Zolang je maar gewoon je plezier uit kan halen door de scheppingskracht van: ik maak een leuke tijd in die uren dat ik werk. Ik kan zelf genieten als ik in de keuken ben, aan het poetsen, dan kan ik daarvan genieten doordat ik het schep van: ik geniet ervan, ik ga niet met negativiteit daar zitten. Het is niet mijn favoriet, maar ik maak er het beste van en dat is hetzelfde voor dit kind. Maak er het beste van. Ja, het is een heel leuk mens hoor, echt waar. Dus je leukigheid mag je ook laten zien aan partnerschap hè, dus aan iemand die jouw hart verovert, zeg maar. Ook voor haar telt hetzelfde wat wij hier hebben besproken, dat ze dus eigenlijk ook iemand vindt waar ze dus op kan leunen en steunen en gewoon iets mee op kan bouwen in definitief, naar de toekomst toe. Dat is ook iets wat wij haar gewoon gunnen. Een goed maatje, een goeie vriend, een levenspartner voor de toekomst. Volgende vraag.

Beste Isaak, mijn vraag voor deze les is dat ik bezig ben een bloemen- en kruidenpluktuin in de buurt op te richten. Dit is echt een droom van mij en ik werk met veel plezier in de tuin. Jammer genoeg woon ik in een soort achterbuurt en er is een buurvrouw die alles verziekt, omdat ze kwaad op me is. Ze beschuldigt mij ervan dat ik haar scooter vernield heb, wat ik niet heb gedaan. Ik word nu bedreigd en uitgescholden en haar doel is nu om de tuin te vernielen. Ze stuurt haar zoon van zes jaar de tuin in, die vernielt dan de boel. Ik heb allerlei instanties ingeschakeld, maar de politie doet niks. Mijn vraag is: moet ik ondanks alles doorgaan en verbetert de situatie, of moet ik mijn droom loslaten. Van de week werd al die negativiteit me gewoon teveel. Het slaat op mijn lichaam. Ik hoop op uw advies. Lieve groet en dank voor uw advies, Elsie, de Prachtigste.

Schittering: Ja Elsie, als iemand het op je gemunt heeft kan je maar twee dingen doen: of toelaten, of niet toelaten. Dus dat betekent: toelaten in je gevoelswereld betekent eigenlijk gewoon ook angst beleven en ook scheppen, die angst in jezelf en geblokkeerd raken en dus niet kunnen genieten van je woonomgeving en je bestaan. Een persoon die dus eigenlijk niet de bewustwording heeft wat ie doet blijft eigenlijk voortgaan in zijn daden van doen, betekent: daar ben je niet zo gauw vanaf, omdat die hangt in die negativiteit en de beschuldiging die we net hebben gehoord en die heeft dus niet het invoelingsvermogen van: ik doe je kwaad. Dus ja, je afsluiten is het beste. Je zegt zelf dat je niet in een goeie buurt woont, wat

ook zo is. Dat betekent: die mensen hebben ook dat energieniveau daar in die buurt ook eigenlijk letterlijk in hun systeem. Waar je mee omgaat word je mee besmet. Dus het zou niet verkeerd zijn Elsie om uit te kijken naar een ander woongedeelte en dan opnieuw gaan beginnen, zonder die negativiteit van die buurt, wat ook niet goed is voor je kinderen en ook dat je dan weer opnieuw kan beginnen. Omdat als je iedere keer over de schouder mee moet kijken, of over je schouder mee moet kijken, dat betekent dat je dus niet vrij bent en wij gunnen jou vrijheid en schep dan dus eigenlijk een nieuwe vrijheid doordat je uit gaat kijken naar een nieuw woongedeelte. Omdat deze persoon is nog niet van plan om het op te geven. Maar ja, al is het niet alleen die persoon, zou misschien een tweede, of een derde, of een vierde zich aandienen, omdat de buurt is gewoon niet goed. Dat is mijn antwoord. Ik kijk naar de klok, dan zijn we flink uitgelopen.

Gaan we de volgende keer verder?

Schittering: Nee, doe maar.

Lieve Isaak, Schittering en Onmisbare, moet je altijd al je angsten overwinnen? Je kunt ook heel prettig leven als je dat niet doet. Bijvoorbeeld: ik heb hoogtevrees, maar ik heb ook geen behoefte om enge hoogtes op te zoeken.

Schittering: Dat is een angst.

Dus ik mis het niet, leef prettig verder, of is het de bedoeling dat als een angst een blokkade wordt dat je dan die angst gaat overwinnen?

Schittering: Ja, absoluut. Daarom noemen ze het ook angst hè. Als ik angstig ben om mijn kleding uit te doen dan juist daardoor voel ik hem als ik hem ook uitdoe hè? Maar als ik die kleding aan heb, heb ik geen angst. Dus heb je hoogtevrees en wil je het overwinnen, moet je de hoogte ingaan. Omdat hoogtevrees is dus ook een creatie van controle. Als je de hoogte ingaat, ja stel dat iets kapot gaat, of je hebt geen controle, ja dus je wilt controle hebben. Wie is degene die het schrijft?

Anja Pothoven, dat is de Positieve.

Schittering: De Positieve. Het is heel belangrijk dat De Positieve dus eigenlijk positief omgaat met haar angsten door juist te doen waar je bang voor bent. Iedereen heeft dus een bepaalde angst. Stel dat je voor de klas moet gaan spreken, dan kan het zweet je uitbreken op dat moment, dat is een angst en opeens gaat je lichaam reageren. Of je bent bang en je gaat schreeuwen hè, dan ga je gillen. Dus eigenlijk reageer je op iets hè. Stel dat ik nu bang zou zijn dat hier iemand binnen valt, zou ik misschien een hyperventilatie aanval krijgen, of een ander symptoom, hartkloppingen et cetera. Dus juist doen waar je eigenlijk verlost van wilt worden. Wil je niet verlost van worden? Dan blijf je in die angst zitten. Goeie vraagstelling. Nou, mijn Meester heeft iedereen beantwoord, of niet?

Ja.

Schittering: Dan zeggen wij namasté.

Namasté.

Hoofdstuk 10

Bijeenkomst 14 juni 2013

Schittering: Nou, jullie zijn natuurlijk broeders van elkaar. Ik ben Tresi Barros, de Schittering, namasté.

Namasté.

Schittering: De Schittering groet de Lotus.

De Lotus groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Zorgzame.

De Zorgzame groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Zonnebloem.

De Zonnebloem groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Zuivere.

De Zuivere groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. De Schittering groet de Positieve.

De Positieve groet de Schittering, namasté.

Schittering: Namasté. Nou en de Schittering groet Vincent, Aukje, José, Ria, Femmy, Lydia, Wieneke en Marianne. En dan krijgen we Anja, die is aanwezig, Harold, Simone, Rietje, onze Monique en onze Elsie. Nou, ik sta eigenlijk samen met mijn Meester. Oké, Meester Isaak groet jullie allemaal.

Namasté.

Schittering: We gaan eerst even de vragen beantwoorden die ik hier op tafel heb, wat ingeleverd is. Omdat heel veel mensen die zeggen: goh, ik heb eigenlijk mijn vraag ingeleverd, ik heb weinig tijd gekregen. Het is wel moeilijk op het moment dat je op afstand bent, om een dialoog te voeren. Dus dan krijg je meer het monoloog effect. Dus daarom is het voor ons eigenlijk wel makkelijker op het moment dat je het combineert met op afstand en soms aanwezig zijn, dan hebben we energiewisseling. Je moet het zo zien alsof je een antwoordapparaat inspreekt. Je praat niet echt terug, zeg maar, dus dan heb je geen feedback. Samen met mijn Meester weten we niet waar je eigenlijk precies naar toe wilt gaan met de vraagstelling. We kunnen wel dan absorberen en lezen, maar misschien wil je nog meer diepgang, dus het is wel makkelijker als je ook soms aanwezig bent. Het hoeft niet, maar dan krijg je het effect dat je misschien niet helemaal privé eigenlijk een behandeling hebt gekregen, of een sessie hebt gekregen, of antwoord hebt gekregen. Maar dan neem ik aan dat je het er toch nog uithaalt, uit de mensen hun verhalen. Omdat ja psychisch gezien, emotioneel gezien, zijn we allemaal hetzelfde. En fysiek gezien werken we ook een beetje hetzelfde, maar dat is weer een ander aspect, dat hoort bij de medici, niet bij ons. Oké, nou hier staat een vraagstelling: lieve Chantal, mijn vraag voor morgen is dat ik aan Isaak wil vragen of hij me wil helpen. Beste Isaak, ik werk met behoud van uitkering bij Intratuin, een traject van 3 maanden tot 1 september. Ik moet zeggen, ik heb het daar hartstikke naar mijn zin, ik vind het werk leuk en kan het goed met mijn collega's vinden. Ik zou ontzettend graag een baan daar krijgen. Nu liggen de banen niet voor het oprapen. Daarom wil ik u vragen, kunt u mij helpen? Ik weet niet of het stom is om deze vraag te stellen, maar ik doe het toch. Nee Elsie, stom is het nooit om een vraag te stellen, dat is absoluut zo, dat zegt mijn Meester Isaak tegen je.

Maar ja, wij kunnen niet zorgen dat je aangenomen wordt. We weten wel dat je passie daar wel ligt, want je hebt echt groene vingers. Dus je bent echt een persoon om in de tuin te werken. Betekent: als daar werk eigenlijk is om te pakken, hoeft je alleen maar jezelf te presenteren en je best te doen en dan is het gewoon bingo of niet. Dus wij kunnen niet bepalen wat de mens zegt. Er wordt ook heel vaak gezegd dat wij het alziende oog zijn, dat wij alles weten.

Nee, wij kunnen nooit de vrije wil van de mens eigenlijk bepalen, dat bepaalt de mens zelf. Als je dat eigenlijk weet, dan weet je ook gewoon dat het allemaal te maken heeft met wat je bent, straal je uit, trek je naar je toe. En de wet van oorzaak en gevolg, wat je eigenlijk veroorzaakt, draag je ook de gevolgen ervan. Oké, dus wij zeggen gewoon: het past wel bij je, dat kunnen we natuurlijk wel lezen en natuurlijk liggen de kansen groot dat je gewoon aangenomen wordt.

Het is geregeld.

Schittering: Wij houden altijd een slag om de arm hè. Oké, lieve Schittering en Isaak. Isaak schrijf je met een s, niet met een z. En vroeger heeft ie echt duidelijk aan mij verteld dat ie met een k heet en niet met een c. Gelukkig heeft deze persoon de k wel goed geschreven, maar de z niet. Overwin je angst en leef je droom. Een week geleden kwamen mijn angsten heel erg terug. Mijn baas had zonder iets te zeggen, ons minimumloon met 200 euro verlaagd. Na heel veel discussies die heel hoog opliepen, krijgen we weer deze maand het loon van vorig jaar, maar wat hij heeft ingehouden krijgen wij niet terug. Mijn baas steelt van iedereen. Mijn angst blijft, bij dit bedrijf is er altijd wel iets onaangenaams. Iemand aangeven dat kan, maar dan ben je ook je baan kwijt en heb je geen uitkering. Zo gaat het in Spanje. Mijn droom zou zijn om een betere baan te vinden. Ik heb hier in vorige lessen meermalen over geschreven. Ik zit in een ronde cirkel, of donkere tunnel waar ik maar niet uitkom. Zou ik een betere baan vinden? Lieve Marianne, het is heel belangrijk dat je gaat solliciteren. Omdat eigenlijk, waar jij nu zit, die energie daar, die blijft gewoon zo. Die is gewoon verrot. Het woord verrot is heel duidelijk bij ons, betekent: zoek gewoon een andere baan. Natuurlijk is het moeilijk om eigenlijk ja, een andere baan te vinden, zeker in jouw omstandigheden, kan ik je wel vertellen. Maar ik zou me niet laten tegenhouden en zeker mijn hoofd niet laten hangen. Weer telt deze energie ook voor jou, op het moment dat je open staat voor het zoeken, dan gaat je energie naar buiten toe en dan trek je natuurlijk naar je toe. Hetzelfde als een gesprek, als je open staat voor een gesprek, dan loopt de energie, dan stroomt de energie, anders blok je het zelf.

Dus Isaak en ik, de Schittering, zeggen gewoon: ga op zoek naar een andere baan en word gelukkig in de liefde en in werk. Oké, lieve Chantal, graag wil ik nog even reageren op de cursus 'Overwin je angst en leef je droom'. Ik ben halverwege de cursus ingehaakt omdat ik op dat moment behoorlijk in angst zat en hoopte door de cursus meer rust te krijgen. Dat is nog veel beter gelukt dan ik had verwacht. Ik ben Meester Isaak enorm dankbaar voor zijn antwoorden en uitleg. Graag wil ik ook de Schittering... Dat vind ik altijd zo mooi, als iemand mij de Schittering noemt, echt, ik moet mijn imago omhoog houden. Iedere keer denk ik aan het woord 'schittering'. Ja, dan denk ik: schitter ik genoeg? Oké, dat was een onderonsje met mezelf. En alle cursisten bedanken voor hun openheid, eerlijkheid en natuurlijk ook de vragen waarop de antwoorden kwamen. Door de cursus te volgen, merk ik dat ik mij nadien altijd blij voel. Dat klopt, dat hebben wij allemaal, echt waar. Daar kan geen pilletje tegenop en zeker ook geen enkele energie, behalve de energie van de goddelijke wereld. Het is belangrijk om dus positieve energie te gaan halen. Als je positieve energie haalt, krijg je positieve gevoelens. Daarom, blijf je positief voeden, lieve Ria. De enorme positieve energie van Meester Isaak heeft op mij een rustgevende werking. Als ik een paar weken geen cursus heb gehad, mis ik dat enorm. Ik kan je vertellen als de Schittering, het maakt niks uit waar ik ook op vakantie ben, in welke dure vakantie ook, zonder Isaak is er geen reet aan. Zonde van mijn centen. Ik zweer het, mijn dochter zit te zeuren, ik heb net een paspoort aangevraagd, ze wil graag op vakantie, maar ik heb zo iets: ja, ik weet hoe het is, ik kan de mooiste vakanties gaan nemen, maar ja, ik zou Isaak gewoon missen. Zijn energie, aardse energie en geestelijke energie is zo verschillend van elkaar. Ik ga ook absoluut meedoen aan de nieuwe cursus en hoop door mijn vragen ook een bijdrage te kunnen leveren. Dank je wel daarvoor. Graag hoop ik jullie allemaal ook in de volgende cursus weer tegen te komen. Heel veel liefs, Ria. Nou, wij hopen jou ook tegen te komen live, dan kunnen wij je misschien ook een positieve knuffel geven. Dit was niet echt een vraagstelling, het was gewoon meer eigenlijk een dankjewel. Dank je wel terug. Hebben jullie positieve energie aan elkaar gegeven en elkaar gegroet? Ja? Alleen maar menselijke kusjes, of hebben jullie ook gegroet in jullie geestelijke naam?

Nee.

Schittering: Dat is wel fijn om te doen. Ja, vroeger deden we dat weleens.

Ja klopt, altijd.

De Lotus groet de aanwezige studenten.

De Schittering heb ik al gegroet toch? In het begin.

Schittering: De Lachende Gids mag je straks wel groeten als ie helemaal mij overneemt, want ik hoop dat ie dat gaat doen. Omdat dan kan ik eventjes volledig weer zijn heerlijke positieve energie eigenlijk tot mij nemen. Nou, ik ga als De Schittering eigenlijk vertellen dat ik heel veel angsten zelf eigenlijk, de laatste tijd heb overwonnen. Dus misschien kunnen we even onze gedachtes met elkaar delen. Mijn grootste angst was eigenlijk om te vestigen, echt te vestigen. Ik ben een vagabunda, die erkenning moest ik eigenlijk erkennen. Dat betekent een straatkind, altijd maar weg en altijd maar externe impulsen opzoeken, die mij op dat moment een goed gevoel gaven. Ja maar ja, waar houdt het op een gegeven moment op hè? Constant, Isaak zei altijd: extern gaan zoeken betekent nog geen kalmte in jezelf. Dus Meester Isaak heeft me heel veel inzichten gegeven en mij teruggeworpen op mijzelf en ook op mijn taak en dat is gewoon eigenlijk het centrum vertegenwoordigen, omdat ik eigenlijk een lichaam heb en zijn naam eigenlijk door me heen laat gaan. En ik kan je vertellen, het was een angst, maar nu niet meer. Het is wel een rustfactor geworden. Dus extern is niet altijd goed. Soms mag je extern opzoeken, maar niet als een vlucht. Heel veel mensen vluchten in externe impulsen. Dat heb je gewoon in gezelschap, heel veel praten met elkaar, is ook een externe vlucht. Als je veel praat, dan gooi je je energie constant uit je. Maar ja, praat je gewoon echt energie, of alleen maar om je te vermaken, dat is ook nog wat hè? Het is een groot verschil tussen die twee. Dus het is heel erg belangrijk om die balans te vinden in het systeem van jezelf, om dus te praten uit je hart, maar ook te zwijgen en aan te kijken. Dus ik heb geleerd om heel veel te zwijgen tijdens mijn verblijf in dit centrum en gewoon aan te schouwen. En door aanschouwing leer je heel veel. Als je heel

veel praat, dan leer je soms niks meer, omdat je constant bezig bent met je eigen ego. Met je zelf te profileren naar buiten toe en je verhaal te vertellen, dan luister je niet meer goed naar de verhalen van anderen. Dus eigenlijk, zwijgzaamheid is ook een stukje meditatie. En te weten wanneer je moet communiceren. Dus dat heb ik geleerd, mijn angsten en natuurlijk al hetgeen wat op mijn schouders huist. Een grote verantwoordelijkheid van moeder zijn, een grote verantwoordelijkheid voor Isaak hè, zijn naam in ere te houden, het centrum nu. Nou, ik heb het wel overwonnen, omdat ik doe het graag en met plezier. Nou, wie is de volgende?

Nou, ik wil het wel zeggen. Mijn grootste angst is om ergens alleen naartoe te gaan, vooral 's avonds, dus ik vond het een uitgelezen moment om vanavond hier te zijn. Ik was er ook om kwart voor 8 moet ik zeggen.

Schittering: Was je op tijd?

Ik was heel erg op tijd.

Moet je ver rijden?

Nee, drie kwartier, maar ik dacht: laat ik maar op tijd gaan, als ik geen plekje kan vinden dan moet ik rond blijven rijden.

Schittering: Waar ben je zo bang voor dan?

Ja, ik weet niet. Ik vind dat niet prettig en halverwege het rijden werd ik rustig, ik dacht: oh, er is wel een plekje voor mij en er was een plekje. Het is meer het idee waarschijnlijk dat ik mijn auto in een zijstraatje moest zetten of zo.

Dat je weer alleen naar die auto moest?

Ja, ik denk dat dat het is.

Schittering: Eigenlijk is het een creatie van je gedachtes hè.

Ja, dus ik dacht: nou, overwin je angsten en ga ernaartoe.

Schittering: Oké en de volgende.

Mijn grootste angst was om mijn relatie te beëindigen en dat heb ik toch gedaan, alweer een tijdje geleden. Maar het gaat mooi nu, de goeie kant op. Ik voel me goed en ik ga een beetje ontdekken wie ik ben en ja, daarnaast heb ik natuurlijk nog wel meerdere angsten, ontdek je dan. En daar ga ik eigenlijk nu allemaal doorheen. En langzamerhand voel ik eigenlijk een beetje aankomen wat ik wel graag wil. Ik wil eigenlijk ook niet meer werken in het ziekenhuis, dat was ook wel een angst om daarmee te stoppen. Ik wil mezelf wel vrijwillig gaan inzetten voor een doel, zoals hier in het centrum. Dat voelt goed. Dat geeft me voldoening, dat geeft me energie, dat geeft me een betere energie dan het ziekenhuis en mijn relatie die ik had. Nou ja, het was ook een angst om weer een nieuwe relatie aan te gaan met een vrouw, met de lieve Zuivere. Daar ben ik ook doorheen gegaan en er is ook iets heel moois uit voortgekomen. Daar ben ik ook heel dankbaar voor, dat we dat samen hebben aangedurfd. Dat is ook wel heel wat.

Ja.

Mijn leven is 360 graden gedraaid zo'n beetje, maar wel in positieve zin gelukkig.

Schittering: Daar is niks meer van over, van je vorige leven. Mijn leven ook, ik denk dat Isaak iedereen in de plannen had. Mijn leven ook toen hij vertelde: we gaan naar Rotterdam, ik dacht: tja, ik doe het voor het goeie doel, maar ik deed het als een onnozel kind. Niet echt doordenkend naar de calculatie, omdat ik een momentkind ben. Nou, toen het volgende moment kwam en het volgende moment en ik op een gegeven moment hier tussen dit bedrijfje zat. Had ik niet kunnen verzinnen, een tijd terug, zeg maar, en dan hebben we het over nog geen jaar terug. Had ik niet kunnen verzinnen, omdat ik had het helemaal niet bedacht. Ik ben gewoon meegegaan met de stroming van energie. Het gevoel heeft me daar gebracht. En het gevoel houdt me hier. En als ik nu de auto instap en ik ga rijden, rij ik heel anders. Ik rij niet meer op de weg zoals ik vroeger deed. Ik was gewoon alleen maar naar de locatie van werken, ik was alleen maar aan het werken. Nu ben ik ook hier om menselijk werk te doen. Ik heb het er gisteren met Chantal over

gehad, de Onmisbare. Ik zei tegen haar: na alles wat ik heb gepredikt, samen met Isaak laat hij mij ook in de praktijk uitvoeren. Als je altijd maar geestelijk bent, dat is lekker makkelijk. Nu laat ie voelen hoe het is om het ook zelf uit te voeren en dan kom je ook je eigen angsten tegen. Dus loslaten, loslaten is vooruitgang hè. Afscheid is vooruitgang eigenlijk beter gezegd. Ja, maar soms ben je bang om het woord afscheid te gebruiken. Je weet niet waar je in vooruitgaat hè? De laatste tijd kijk ik echt naar mijn leven en dan denk ik: goh wat is er nog van over? Eigenlijk ben ik als mens helemaal veranderd en dan trek ik mezelf op bij de verhalen die ik hoor. Dan denk ik: ja, maar die personen gaan er ook doorheen. Die hebben ook een scheiding aan te gaan, ze durven ook dat aan te gaan, of dat aan te gaan. En ik zeg: nu ben ik hier en mijn dochter weet waar ik ben en mensen weten me nu hier te vinden. Dus ik ben op één plek en dat geeft een goed gevoel, ook een rustgevoel, maar ook weer een angst. En de gedachte achter de gedachte is het missen. Ik ben een persoon, ik wil nooit iets missen. Dus doordat je op één plek bent en uren hier zit, mis ik dingen buiten, bij wijze van spreken het straatleven, het liefdesleven, op jacht gaan. Nou, ik ga nu niet meer op jacht, ik wacht wel tot de jacht mij vangt.

Oh, ik dacht dat je het gevonden had.

Schittering: Nee, ik heb het gevonden bij mijn Meester Isaak, al sinds mijn geboorte. Maar ik heb nu ook de berusting gevonden dat ik gewoon op één plek kan zijn. En dat heb ik nooit gedaan. Mijn eerste woorden, één van mijn eerste woorden was roue roue, dat betekent straat. Ik ging altijd de straat op, ik ging altijd in de bossen, lekker in mijn eigen wereld, dan kon ik goed mediteren. En ik mediteerde mezelf altijd suf, elk moment die ik vrij had ging ik gewoon terugtrekken in meditatie. Op het moment dat ik klaar was met werken, toen pas was ik er. En de rest was ik altijd maar bezig om mijn energie te absorberen, om Isaak te kunnen vertegenwoordigen. Dus mijn leven draaide alleen maar om de geestelijke wereld en nu heb ik een stukje aardse wereld en ja, dat is ook wel een dankjewel eigenlijk. Nou, jij lieverd, Lotus.

Ik heb er niet eens over nagedacht, over mijn angsten.

Schittering: Nou ja, ik kan er zo een paar verzinnen voor je, maar...

Nou vertel.

Schittering: Nee, nee, nee, dat is lekker makkelijk hè.

Misschien kan ik dan inhoudelijk iets geven.

Schittering: Je mag er nu over nadenken, zolang hoeft het niet hè.

Dan heb ik bindingsangst.

Schittering: Ah, dat wist je toch al? Heb ik zwart haar?

Heb ik dat?

Schittering: Alleen als je het vraagt, dan weet je het al.

Nou, omdat ik het vaker hoor, maar is dat zo?

Schittering: Nou ja, wat is de definitie van binden? Voor jou dan hè?

Supergelukkig zijn.

Schittering: Och, als iedereen daarvan uit zou gaan?

Dat is toch fantastisch? Ik kan binden en supergelukkig zijn.

Schittering: Ja nou, ga maar even de markt op. Ben je gebonden, ben je gelukkig? Nee. Binden, wat is de definitie van binden?

Ja, jezelf geven aan.

Schittering: Ja, als ik mezelf verbind met dit centrum, moet ik niet verwachten constant supergelukkig te zijn. Echt hoor, soms betrap ik me in

minder gelukkig te zijn, dan wil ik toch even naar buiten. Dus ja, het is gewoon een besluit hè, binden is een besluit. Ik besluit om in dit centrum te zijn. Dus ik bind mij met het centrum, dus ik duw het niet weg. Ik bind me met een partner, dus ik besluit om het aan te nemen. Het is niet altijd leuk. Ik besluit om mama te zijn, dat is ook niet altijd leuk, of een dier op te voeren, of wat dan ook. Of te gaan werken, dat is niet altijd leuk. Het is gewoon een besluit. Ik besluit om die ervaring aan te gaan. Net zoals jij besluit om nu een vrouw tot je te nemen. Dat is een besluit en heb je al goed besloten?

Ja, we zijn samen.

Schittering: Op afstand?

Nog wel, maar deze week alleen nog, daarna is het...

Schittering: Nee, nee, ik bedoel op afstand, jullie wonen niet samen.

Nee.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Zag je die nee?

Ja, ja.

Schittering: Dat was zo poeh.

Daar zijn wij nog niet aan toe.

Schittering: Nee, dat is bindingsangst.

Ja, dat weet ik. Dat durf ik ook rustig te zeggen.

Schittering: Oké, nou dan ben jij daar al achter.

Ja.

Schittering: Dat is het. Kijk, mijn beste vriend die heeft ook bindingsangst, Nino, de Joker, de Steunpilaar heeft ook bindingsangst. Niet dat ie daar eigenlijk veel weet van heeft, want het gaat lekker zo, maar hij bindt zich niet graag. Omdat binden betekent verantwoordelijkheid dragen. Voor het woord hè, samen wat op te bouwen, samen elke dag elkaar aan te kijken, de energie tot je te nemen en ja te bouwen hè. Dat kan een beetje angst inboezemen, dat betekent vrijheidsbeperking.

Rekening houden.

Schittering: Rekening houden en veel maars ertussen hè. Maar dit, maar dat, maar zus, maar zo. Het moment dat je dus eigenlijk kijkt naar, dat zegt mijn Meester Isaak tegen jullie, naar de dierenwereld. De dierenwereld die zoekt eigenlijk iemand op, waarmee ze dus samen kunnen zijn. Dus ze gaan samen door het leven, of ze scheiden weer, maar ze zijn niet eenzaam om in het leven te gaan staan. Dat is een soort mechanisme. De mens die gaat er op een gegeven moment over nadenken na een tijd. In eerste instantie was het er wel en ergens is er een blokkade ontstaan. De droomwereld, de kinderlijkheid gaat ervan af en je wordt voorzichtig. Die wereld die houdt die voorzichtigheid niet, maar wij als volwassen mensen krijgen op een gegeven moment door onze ervaringen wat voorzichtigheid.

De spontaniteit is weg.

Schittering: En dat noemen ze bindingsangst, ik ben bang om weer gekwetst te worden. De maars, het gaat toch lekker zo, waarom zou ik me gaan binden als ik een eigen plek heb en naar je toe kan komen wanneer ik dat bepaal, of wens, of wil en de andere persoon het toe laat? Waarom zou ik dan het echte werk aangaan? Want dan komt er toch een bepaald gevoel bij los en dat gevoel is bindingsangst.

Ja, nou dat weten we. Dat is ook een feit bij ons. Bij mij ook hè.

Schittering: Ja, allebei. Soort zoekt soort hè, wat je bent, straal je uit, trek je naar je toe.

Ja, dat weet ik.

Schittering: Ja, dus de ene doorbreekt het niet, de andere ook niet, dat gaat lekker. Stel dat je nou eentje zou nemen die geen bindingsangst zou hebben, dat is veel enger. Betekent dat de persoon eigenlijk jouw bindingsangst steeds maar confronteert. Hé gaan we samenwonen, hé gaan we trouwen, hé gaan we wat bouwen? Wat?

Nou, dat we bij elkaar komen vind ik al heel knap. We hebben wel ups en downs gehad. Mwah, als we een beetje meer ups krijgen en een beetje minder downs, dan doen we het al heel goed.

Schittering: Mijn Meester Isaak zegt zo: het is een angst.

Ja, dat is het ook.

Schittering: Maar in de natuur, in de werkelijke natuur, in de hersenstructuur van elk mens, hoort de mens een partner te hebben. Dat is gewoon een feit. Een kind hoort niet op te groeien zonder papa of mama en zeker niet mama, omdat daar is de voeding, zeg maar. Een papa heeft ook wel zijn taak, maar minder heftig dan de moeders taak. Op het moment dat het kind dus eigenlijk uit de schoot gerukt wordt van de moeder, en eigenlijk eenzaam opgroeit, krijgt het kind wel een overlevingsinstinct. Maar dan komt ze veel tekort, het kind dan. Het is belangrijk om deze energieën goed uit elkaar te halen. Wat heb je nodig, wat heb je niet nodig? Nou, liefde heeft iedereen nodig in deze ruimte. Liefdevolle vriend, liefdevolle collega, liefdevolle papa of mama. Op het moment dat er ergens een knak aan zit, komt die knak niet zomaar. Maar in de onschuld van onszelf hebben we dat altijd bij ons, dus we drukken het alleen weg. En dat is dus: overwin je angst en leef je droom. En zolang men erover nadenkt, dan is men niet schoon. Omdat wij zeiden al zo vaak: oordeel niet vooraf, maar achteraf. Je kan altijd weer ontbinden hè, altijd. Het leven is maar tijdelijk. Dus alles is tijdelijk wat je mee maakt. Dus

een besluit hoeft niet levenslang te zijn. Mag, maar hoeft niet. Wat ook het mooiste is, jullie leven in een vrij land, de vrije wereld, zegt mijn Meester Isaak tegen jullie. En dat betekent dat jullie moeten onthouden dat alles mag, niets moet. Moeten is eng. Moeten zet je jezelf af. Ik was vandaag voor het eerst geconfronteerd met iets. Ik ben veel op de weg geweest en meestal 's avonds, 's nachts. Dan kwam het weleens voor dat we goed feestte en dat ik aangehouden werd en dat was altijd fout. Het was altijd: mevrouw u heeft a van niet goed. De p van prima kwam weinig voor als ik moest blazen. Vandaag werd ik aangehouden en ik was helemaal verbaasd, want het was kwart over drie. Ik zei tegen de agent: goh, gaan jullie nu al alcoholcontrole doen? Hij zei: het is vrijdag en mensen doen nog weleens een neut. Ik dacht: oké, dus ik moest blazen en ik blies dit keer zonder astma aanval te krijgen. Ik blies en het was gewoon p van prima. Dus ik zei tegen mijn dochter: goh, jeetje, dat is een confrontatie. Dus overwin je angsten en leef je droom, wat heeft dat daarmee te maken? Heel veel mensen die onderdrukken dus eigenlijk de emoties. Een voorbeeld: als je dus samen gaat stappen, of uitgaat, wordt er gewoon vaak gedronken, toch? Niet jij, maar...

Anderen.

Schittering: Waarom is dat denk je?

Voor de gezelligheid, om inderdaad opener te zijn.

Schittering: Oké, dus zij hebben dat eigenlijk geprogrammeerd in zichzelf hè. Dat alcohol gezelligheid eigenlijk inhoudt hè? Dat klopt. Dat betekent eigenlijk dat alles wat we doen, een programmatie is. Het kan geen kwaad hoor, om alcohol te drinken hoor, zolang je het maar onder controle hebt. Het kan geen kwaad. Maar wat Isaak daarmee wil zeggen is: de programmatie van onszelf. Ik was eigenlijk al zo geprogrammeerd dat ik eigenlijk raar zat op te kijken: oh ja, ik drink al twee maanden niet. Maar dus eigenlijk in mezelf, politie, alcoholcontrole.

Angst.

Zenuwachtig.

Schittering: Er is niks aan de hand, want je drinkt al twee maanden niet. Toch blijft het hangen. Dat wil ik zeggen, samen met mijn Meester. Alles blijft hangen. Dus als jij iets fout hebt in jouw mind, als je dat als fout wilt bestempelen dat mag je ook nog bepalen, blijft hangen. Als je iets goeds hebt in jouw mind, blijft het ook hangen. Dus je hebt maar twee soorten energieën, dus goed en slecht.

Positief en negatief.

Licht en donker.

Schittering: Ja.

Het houdt mekaar allemaal in stand.

Schittering: Dus wat je mee hebt gemaakt in je verleden blijft hangen. Dus een soort misbruik, of een soort verwaarlozing, teleurstelling. En dat kan dus een angst gaan creëren dat je je droom niet meer durft te vervullen.

En dat is ook jammer.

Dat heeft weer met loslaten te maken.

Schittering: Dat heeft allemaal met volledig bekijk het, voel het en loslaten te maken. Ja, volledig. Ik heb zoveel gemediteerd dat ik alles moet bekijken, voelen, loslaten. Anders was ik allang in een gekkenhuis terechtgekomen met mijn ervaringen van dien. Had mijn ziel niet kunnen dragen. Is te gevoelig. Dus ja, de ene die wordt hard en de ander blijft gevoelig. Maar degene die bekijkt, voelt en loslaat die blijft zacht. Blijft zacht, die gaat als een dromerig kind weer haar vijfde huwelijk tegemoet.

Ja, ja.

En wie is dat?

Schittering: Dan denk ik: shit, het is weer misgegaan.

Er wordt gelachen.

Schittering: Maar mijn Meester zegt: dat is beter zo. Omdat je hoeft niet in de tijd van leven te gaan overleven. Hoor je het nuanceverschil? Vraagt ie nog, overleven of leven? Ja, vandaag keek ik even wat, ik was aardappels aan het koken of aan het snijden en ik keek wat en opeens moest ik zo erg huilen. Omdat ik zag iets en ik leefde mee. Ik kende de mens niet, maar ik moest zo huilen. Toen keek ik naar mezelf: waarom huil je nou zo? Is het een associatie? Nee, helemaal niet. Het ging over iemand die een kind had overreden en daar een trauma van had opgelopen en de ouders van het kind hadden haar vergeven. En ik leefde zo mee. En dat moment, dat ik de bewustwording kreeg, dat ik zo meeleefde en zo zat te huilen, was ik tevreden met mezelf. Dacht ik: goed zo, dat je dat nog kan.

Je hebt gevoel.

Schittering: Dat je dat nog kan, dat je niet hard bent geworden na al die verhalen, die je hebt gehoord en zelf mee hebt gemaakt.

Dat is in het nu leven dan, dat je dat achter je laat.

Schittering: Alles achter je laten en iedere keer opnieuw beginnen. Dus echt mensen vergeven, niet ik vergeef je, maar gewoon echt in je hart. Dan heb je geen angsten meer, dan ben je vrij van pijn. Ik ben bang dat je me pijn doet. Ben je niet meer bang voor dit, of dat, of zus, of zo. Benoem het maar zelf. Dus ja, de ene hebben we bij je al naar voren gebracht, welke zou het nog meer kunnen zijn?

Ze wil altijd op tijd komen.

Schittering: Nou ja kijk, je bent altijd een controlefreak hè?

Misschien, maar volgens mij is dat al wel verwaterd.

Schittering: Oké, het was erger dan?

Ja.

Het begint te verwateren.

Schittering: Oké, controlefreaks zijn mensen die dus eigenlijk gewoon de regie graag in eigen handen hebben. Dat ken ik bij mezelf ook. Dus als je dat bent, dat is je typetje. Je houdt graag de regie in eigen handen. Dat is een typetje. Maar als je de regie uit handen geeft, dan komt er iets. Het is niet zo vanzelfsprekend. Maar ja, je kan er wel mee leren omgaan. Je accepteert je typetje.

Het zal onbewust zijn.

Schittering: Ja, acceptatie is heel belangrijk. Dus er is niks mis met een controlefreak te zijn.

Mooi.

Schittering: Je houdt graag de regie in eigen handen, als ik het doe, doe ik het beter. Dat is de regie in eigen handen houden.

Meestal wel, ja.

Meestal, niet altijd hè.

Schittering: Ja nou, als ik een rails op moet hangen niet, dan hou ik het eigenlijk in handen doordat ik het uit handen geef.

Juist, dat is management.

Schittering: Want ik weet dat ik het niet kan. Maar als ik het kan, doe ik het liever zelf.

Ja, maar dat is toch verkeerd?

Maar als je een controlefreak bent en je denkt af en toe: oké, je wilt graag dat het gaat zoals jij het wilt. Maar af en toe denk ik ook van: oké, het hoeft niet zoals ik het wil, doen jullie het maar.

Dat is accepteren.

Ja, maar dat voelt af en toe nog wel lekker ook, dat ik denk: zie je wel, ik hoef niet altijd alles te doen.

Natuurlijk.

Schittering: Maar je moet je typetje kennen. Bepaalde mensen zijn gewoon gemakzuchtig, die zijn lui en die geven het altijd uit handen. Die willen geen beslissingen nemen, die zijn het tegenovergestelde van controlefreak.

Dat zijn ook geen mensen waar ik mee omga.

Zie je, het klopt weer.

Schittering: Maar wat voor type ben jij, ben jij een controlefreak?

Ja. De Zorgzame bè, niks uit handen geven. Ja, ik weet het wel.

Schittering: Dus jij bent echt zo, net als de kip op het ei. Dat hebben heel veel ouders, ze zijn echt op het ei. Nou, de kinderen zijn al groot en nog steeds op het ei.

Ja, dat zei Isaak: ga eens van dat ei af.

Schittering: Ja, ik ken mijn typetje, die eigenschap heb ik ook. Ja, wie nog meer? Jij ook Zonnebloem?

Volgens mij is iedereen dat wel een beetje.

Schittering: Nou, nee, nee.

Nee, je hebt ook mensen die profiteren van een ander.

Schittering: Ik heb een zoon daarzo thuis, die geeft alles uit handen, als ik het maar niet hoeft te doen.

Ja, hij komt er vanzelf een keer achter dat het zo niet moet.

Schittering: Dat zijn nemers. Mensen die dus controlefreaks zijn, die geven veel weg hè. Als je het altijd maar zelf doet, dan ben je een gever hè. Omdat je constant aan het geven bent, je hebt controle, dus je geeft hè. Je geeft veel meer energie weg. Ja, dan krijg je het tegenovergestelde: nemers hè. Ja kom maar.

Ja, die profiteren uitstekend van de gever.

Schittering: Ja, acceptatie van jezelf is eigenlijk altijd belangrijk, de nemers moeten dat ook doen en de gevers moeten dat ook doen. Ja, elke angst die we hebben, Meester Isaak die licht, is eigenlijk een creatie van jezelf. Een projectie, ook van onszelf. Dus we projecteren onze eigen angsten. En Isaak zegt: als je daar maar lol aan hebt dan mag je hiermee voortzetten.

Nou, zo lollig is het af en toe niet.

Ik was me daar dus helemaal niet bewust van, dus.

Schittering: Nou, bij deze krijg je de bewustwording, dat deze twee absoluut eigenschappen zijn bij jou.

In de positieve zin dan hè?

Oh, pas op.

Schittering: Zoals jij hem bekijkt, zoals jij hem bekijkt. Meester Isaak zegt: ik doe nooit de eerste steen gooien.

Veroordeel nooit iemand.

Schittering: Maar zoals jij hem bekijkt, als je graag bindingsangst wilt hebben, mag jij bindingsangst hebben.

We hebben nog steeds de vrije wil.

Ik vraag me af of het inderdaad bindingsangst is. Ja, maar dan ken ik mezelf dan ook niet zo goed?

Schittering: Nou, wat voor leeftijd heb je nu?

Zevenenveertig.

Schittering: Zevenenveertig, hoe vaak heb je echt samengewoond?

Drie keer.

Schittering: En hoe lang, in die drie keer?

Vijf jaar en acht jaar.

Schittering: Eén keer acht, één keer vijf.

Oh ja, twee eigenlijk, wat serieus ja.

Schittering: Oké, samen onder één dak?

Ja.

Schittering: Dus constant het huishouden runnen, oké. En hoe lang ben je nu al vrijgezel? Of niet vrijgezel, niet samenwonend? Moet ik even corrigeren.

Ehm, in totaal misschien wel drie jaar, denk ik.

Schittering: drie jaar?

Ja, ja.

Schittering: Dus drie jaar dat je niet samenwoont?

Ja.

Schittering: Je bent nu zevenenveertig, dus je hebt best wel als je die jaren nu optelt...

Nou, ik was wel laat begonnen hè.

Schittering: Dus dan hebben we twee keer vijf en één keer acht?

Jij? Ik?

Schittering: Nee jij, twee keer vijf en één keer acht zei jij.

Nee, één keer vijf en één keer acht.

Schittering: Oké, dus in totaliteit dertien jaar op zevenenveertig jaar.

En tussendoortjes hè.

Schittering: Ja, maar we hebben het over samenwonen. Oké, dus dan houden we nog hoeveel jaar over dat je niet samenwoont? Ja, ik ben ook benieuwd waar Isaak naartoe wil hoor.

Maar ik was heel laat begonnen.

Schittering: Daar gaat het niet om. Alleen hoe lang is dat dan in rekensom?

Zevenenveertig min dertien, vierendertig.

Schittering: Vierendertig jaar heb je dus eigenlijk gehad in jouw bestaan, ik ben net zo benieuwd als jij hoor. Vierendertig jaar heb jij gehad in jouw bestaan, waar je zelfstandig was, zeg maar. Hè, jullie hebben ook een relatie, maar het is gewoon vrij. Vierendertig jaar is best wel wat hè? Dus stel het gemiddelde kind wordt verliefd, laten we zeggen in zijn puberjaren. Dus eigenlijk zouden we kunnen zeggen van: achtentwintig jaar of dertig jaar, even kijken, puberjaren, goed rekenen.

Zeventien.

Schittering: Twintig jaar ongeveer heb je gewoon, ja...

Gescharreld.

Schittering: Ja, wat beviel je beter?

Nou, dat samenwonen was toch wel prettig.

Schittering: Oké, dat beviel je beter, dus ergens is een knik gekomen hè. Er is ergens van deze au gedaan, waar je dus het geloof in samenwonen kwijt bent geraakt?

Nee, volgens mij ook niet.

Schittering: Dus het geloof in samenwonen is niet weggegaan?

Nee.

Schittering: Oké, dus als het geloof niet weg is gegaan, vraagt mijn Meester, waarom woon je nu dan niet samen?

Daar hebben we het niet over.

Schittering: Nee, we hebben het niet over deze persoon, we hebben het over: waarom woon je nu niet samen?

Nu niet? Ja, omdat ik sinds kort Willem heb en daarvoor had ik ook een relatie van drie jaar.

Schittering: Dus dat komt als we dus eigenlijk die twintig jaar verdelen, of die jaren die we net hebben gecalculeerd, ik ben de tel ook een beetje kwijt, als we die jaren verdelen dan zijn er heel veel tussenpozen geweest van: ik schouw het een tijd aan?

Ehm, ja.

Schittering: Oké, dus je woont nu nog niet samen, omdat je niet heel gauw overgaat tot het samenwonen. Want je kijkt eerst, of je schouwt het eerst aan?

Ja.

Schittering: Oké, hè.

Hè, we zijn eruit.

Schittering: Oké, daar wil mijn Meester naartoe. Dus jij bent eigenlijk een persoon, ik bind me pas -zo, dit is echt psychologie man- op het moment dat je dus eigenlijk een soort groen licht krijgt.

Van mezelf, ja.

Schittering: Dus de controlefreak in jouzelf, die zegt gewoon: Lotus, Julie, het is nu veilig, ik ken deze persoon nu eigenlijk best wel door en door, nu kan ik over die drempel gaan.

Ja, maar het is best vervelend. Ja oké, loslaten is inderdaad vooruitgang. Maar het is zo vervelend steeds weer van de een naar de ander, daar heb ik helemaal geen zin in.

Schittering: Ja, ja. Van de een naar de ander, wie zegt dat het van de een naar de ander is? In eerste instantie ga je gewoon samenwonen met één persoon.

Ja.

Schittering: Dus dan ga je er niet vanuit dat je van de een naar de ander gaat.

Nee.

Schittering: Dus eigenlijk is de angst dat het van de een naar de ander wordt, ook weer een blokkade hè.

Nee, dan denk ik altijd: dat is dan voor altijd, of zo.

Schittering: Ja, maar dan heb je eerst de kat uit de boom mogen kijken, een aantal jaren. Dus je hebt een bepaald soort veiligheid, van hé dat zit wel goed, nu kunnen we overgaan tot die stap. Dus je naïviteit, je speelsheid, is beperkt. Dat wil Isaak zeggen en daar komt ook bindingsangst vanuit. Bindingsangst: ik bind me niet zo gauw, omdat ik heb angst dat ik misschien van de een naar de ander ga. Ik heb angst dat het weer mis gaat, dus laat ik eerst even veldwerk doen, kijken wat voor vlees ik in de kuip heb. En als daar een soort yes op komt, dan durf ik de stap aan. Maar ja, de yes kan net zo goed weer een nee worden.

Nou, de relatie van acht jaar, dat heeft eigenlijk maar één dag geduurd en toen waren we inderdaad al bij elkaar.

Schittering: Ja, maar toen was toen.

Toen was ik onschuldig.

Schittering: Dat leggen we ook constant uit.

En nu ben ik ervaren, ja.

Schittering: Nou ervaren?

Nou, van ik zie het meer, of...

Schittering: Zeg nooit tegen een kind dat de eerste keer samen gaat wonen, zeg niet meteen van: oh, het stelt niks voor, je bent nog onschuldig. Zeg meteen: je bent ervaren. Dat horen ze graag.

Ja?

Schittering: Het is zoals je het bekijkt. Je gevoel is gewoon veranderd.

Ja, klopt, want in het begin wilde ik graag inderdaad samenwonen en dat heb ik dus meegemaakt, maar de laatste jaren van mijn leven is dat anders. Ik denk dat ik ook bewuster ben misschien, of even ook nadenken voordat ik iets doe.

De spontaniteit is weg.

Schittering: Wat we net zeiden, het veldwerk heeft ze eerst nodig. Doordat je dus een paar boobytraps hebt gehad, erin bent getrapt zeg maar, is het veldwerk eigenlijk gewoon noodzakelijk om dus eigenlijk die stap te doen. Kijk, als we nu kijken naar die andere twee, de Zuivere en de Zonnebloem, ze hebben ook slechte ervaringen achter de rug en ze zijn meteen samen gaan wonen.

Ja, maar dat is geen voorbeeld voor een ander.

Maar ze kennen ook langer elkaar hè, door en door vier jaar.

Schittering: Nee, nee, nee, ze kenden elkaar als therapeuten. Zij was de therapeute van De Zonnebloem, ze kenden elkaar niet in de emotionele binding. Dat is nu iets van vier, vijf maanden of zo?

We hadden de eerste les van deze cursus.

Schittering: Dat is nu eigenlijk de eerste les van deze cursus.

Overwin je angsten, duik met elkaar in bed.

We hebben ons huiswerk goed gemaakt.

Schittering: Dus dat is nog niet zo lang, het is nooit een excuus. Er zijn mensen die twintig jaar met mekaar zijn en dan de stap durven te nemen en dan gaat het ook mis. En er zijn mensen die meteen de stap doen en die zijn dertig jaar bij mekaar. Het gaat om wat de tijd jou geeft en hoe jij het zelf maakt, samen. Dus er is nooit een garantie voor succes. Het gaat om de ervaring, wil je de ervaring opdoen ja of nee. Willen de Zonnebloem en de Zuivere die ervaring opdoen? En misschien over drie jaar zijn ze niet meer bij mekaar, maar misschien wel, dat weet je niet. Maar ze gaan er niet vanuit, omdat nu zijn ze in euforie van: we houden van elkaar, maar misschien na een tijd niet meer. Als je een kind krijgt, precies hetzelfde, je weet dat het kind uit gaat vliegen vanaf het moment dat het kind in je armen gelegd wordt en wat doe je dan? Van het kind genieten. En niet bang zijn constant, het kind wordt groot en gaat weg. Voor hetzelfde geld kijkt het kind nooit meer om. Arjan is één van die kinderen, die kijkt niet meer echt om naar waar die vandaan is gekomen. Ik ben ook één van die kinderen, ik kijk ook niet meer echt om. Soms, één keer in de zoveel jaren laat ik mijn hoofd zien, kort.

Ik begin volgens mij ook zo te worden, klopt dat?

Schittering: Ja, natuurlijk. Ik zeg natuurlijk omdat het zo is. Jij weet het zelf ook.

Ja.

Schittering: Heb je geen behoefte meer aan.

Nee.

Schittering: Dat is goed, zo hoort het ook, dat is de evolutie. De winter laat de zomer los en de herfst laat de lente los, dat is allemaal contrapolen. De ene vervangt de andere. Regen, zonneschijn, het hoort erbij.

Ja, of dan heb ik toch het idee, als je naar je ouders gaat, dat is een soort verplichting, maar ook een soort teruggeven van de liefde die je gekregen hebt van ze, vroeger.

Ja, dat ligt eraan.

Ja, of je liefde gekregen hebt.

Ja, als je liefde hebt gehad dan doe je dat, als je de liefde niet hebt gehad dan laat je ze los.

Ik heb de liefde zeker wel gehad, maar ik voel me af en toe schuldig en dat is ook een creatie, dat ik niet zo'n zin heb om ernaartoe te gaan.

Schittering: Maar ik als ouder zijnde zou het niet fijn vinden als jij naar mij toe zou komen als je daar geen zin in hebt.

Ja, maar morgen ga ik dan weer naar mijn moeder, op het moment dat ik daar dan weer ben dan vind ik het toch fijn dat ik...

Schittering: Omdat jij dus op dat moment het schuldgevoel niet meer hebt.

Oké ja.

Schittering: Dus jij bent eigenlijk jezelf aan het overtreffen, van: ik heb geen zin, dan maak je zin, wat ook mag. Dus dan voel jij je niet meer zo schuldig van: ik ben er een tijd niet meer geweest.

Omdat ik merk dat ze het wel heel fijn vinden.

Schittering: Maar dat heeft met haar te maken.

Tenminste ik merk in eerste instantie niet zelf dat ze het fijn vindt dat ik kom, maar ja ik hoor dan van anderen dat ze dat juist wel heel erg fijn vindt. Het is iemand die zich niet kan uiten, heeft ook met haar opvoeding te maken en dan denk ik: ja...

Schittering: Ja, maar jij moet eigenlijk gaan naar iemand, omdat je daar behoefte aan hebt. Eigenlijk moet je je ouders zien als ieder ander.

Ja, dat doe ik nu ook, hoe kan dat?

Schittering: Omdat het zo hoort.

Oké.

Schittering: Je ouders zijn de deur geweest voor je reïncarnatie.

Ja, zo zien zij dat niet en de rest van de familie ook niet.

Nee.

Nee, dat is ook zo, maar dat is iets waar ik nog steeds ehm...

Schittering: Dat heeft met hun evolutie te maken. Mijn vader en mijn moeder, als ik nu terug kijk, hebben ze het heel goed gedaan. Maar dat zag ik toen nog niet. Zij hebben mij eigenlijk altijd gelaten. Ze hebben me nooit geclaimd.

Goede ouders uitgezocht.

Schittering: Dat zie ik nu pas. Toen vond ik eigenlijk dat ik liefde tekort kwam, omdat ze dus eigenlijk mij lieten, maar ik had behoefte om op straat te zijn, ik had behoefte. Maar ze lieten me ook tot een bepaalde graad hè, op een bepaalde graad. Ik vond ze ouderwets, maar dat komt doordat ik in een

andere tijd ben geboren dan zij. Maar ja, kinderen vinden heel gauw hun ouders ouderwets of anders.

Ja.

Schittering: En mijn kinderen zouden nu ook een bepaalde gedachte over mij hebben, die ze misschien in de toekomst niet hebben, of misschien wel weer hebben.

Dat wordt ook steeds bijgesteld.

Schittering: Ja, maar ik vind dat mijn ouders goeie ouders zijn geweest. Niet in de vorm van kroelen, liefde et cetera, maar ze hebben mij gelaten.

Ja, maar zoals je vader gedaan heeft?

Schittering: Ja, maar dat is zijn stuk.

Ja, dat is zijn stuk, ja klopt. Maar ik heb dat dus nooit naar mijn ouders. Mijn ouders, kan ik rustig zeggen, hebben wel van ons gehouden en die hebben wel hun best gedaan.

Schittering: Mijn vader heeft ook van ons gehouden, op zijn manier. Hij wist niet beter.

Nee, klopt, maar dat is niet mijn manier.

Schittering: Nee, maar dat is juist een goeie les, om het niet over te nemen.

Ja, oké. Ja, nou goed, ja klopt.

Schittering: Nou ja, dat is weer het feit, wie zonder zonde zijt. Die man heeft ook een soort reïncarnatie meegemaakt en dat heeft ook weer zijn naslag gehad op hem.

Ja, dat denk ik ook.

Schittering: Dus op het moment dat ik daar behoefte zou hebben om het anders te hebben, dan blokkeer ik eigenlijk, maar ik blokkeer niet, ik zie het gewoon zoals het is. Zoals het is.

Ja natuurlijk, dat moet je ook accepteren en loslaten.

Schittering: Ja.

Maar dat valt niet altijd mee.

Schittering: Nee, maar overwin je angsten en je angsten bij mij hierin is geweest, ik heb geen achtergrond, behalve de geestelijke wereld. Ik heb geen pa en geen ma, geen broer en geen zus.

Goed mij weten dus van de Schittering dat zij dus een doorgeefluik is. De Schittering zegt ook wel: ik heb één persoon waar ik van hou.

Schittering: Dat is Meester Isaak, maar ik heb geen menselijke achtergrond. Ik heb nergens houvast gehad, behalve mijn geloof. En daardoor ben ik wat ik nu ben.

Ja, je ouders kies je wel uit.

Schittering: Ik heb ze perfect uitgekozen, ja. Als ik dat niet zou gaan zeggen, dan zou ik eigenlijk een andere wens hebben.

Kies je altijd je ouders uit?

Schittering: Altijd.

En loopt het dan ook altijd net zoals je het dan ziet voordat je gaat reïncarneren?

Schittering: Ja, altijd. Nou nee, dat niet.

Dat is de vrije wil die je hebt.

Schittering: Dat is je vrije wil, het kan zijn dat je helemaal niet de juiste levensloop loopt. Omdat je dus met angsten zit en daar niet doorheen bent gekomen. En dus je droom niet vervult. Maar ieder van jullie weet eigenlijk waar zijn droom eigenlijk in zichzelf huist. In zichzelf hè, in je onderbewustzijn huist je droom. Wie je wilt zijn, wat je wilt zijn, hoe je wilt uiten, waar je naartoe wilt, het staat allemaal in jezelf gegrift. Je hebt ooit in de Bron der Wijsheid gekeken en daar stond alles in.

Ja, maar wij komen schoon hier op Moeder Aarde, dus wij weten er niks meer van. Dat is ook niet altijd eerlijk.

Schittering: Meditatie hè.

Ja, ja, daar ben ik ook bang voor.

Schittering: Kijk, zij daarboven hebben maar één ding en dat is sturen.

Ja, oké.

Schittering: Ze kunnen je sturen. Maar ja, als je angst hebt, kunnen ze niet meer sturen.

Nee, je moet ook vragen anders kunnen ze je ook niet helpen.

Schittering: Nee, je verlamt hè, met angsten verlam je. Stel dat je bang bent om te zingen, dan heb je geen stem meer. Oké. Nou.

Oh, doen we maar twee, niet meer?

Schittering: Nu de rest, je mag er elf even uitzoeken. Jij lieverd.

Ik heb de vorige keer ook al een toespraak gehouden, dat doe ik nou dit keer niet. Angsten ja, heel veel. Gebad, niet gebad, weer gekomen, niet gekomen. Het is groeien en ik ga het pad op, die ik op word gestuurd en dat laat ik los, ik laat me niet voeren door angst.

Schittering: Mooi gezegd, doe dat dan ook.

Ja, daar ben ik mee bezig, daarom zit ik hier.

De Zorgzame moet lachen.

Schittering: Mensen kunnen mooi praten hoor.

Ja, daar ben ik er één van.

Schittering: Gedachtes, woorden en daden hè.

Nee, maar de gedachte, dat weet Meester Isaak, dat is eerlijk wat ik nou zeg, want ik weet het ook niet. En hetzelfde met Julie, wij zijn ook bezig met overwin je angsten en dat is ook zo. Bindingsangst hebben we alle twee. Wij zijn die confrontatie aangegaan, we hebben gedurfd ook, dat is ook bekend. Met ups en downs, we zijn nog steeds bij elkaar. Ja en we botsen veleens en we hebben elkaar ook heel lief en ik denk: ja, dat moet groeien. Wij zijn alle twee natuurlijk niet makkelijk.

Schittering: Het is onzin wat jij zegt. Het woord: moet groeien, is onzin. Het groeit niet meer, het is er of het is er niet.

Ja nou ja, bij ons, wij houden van elkaar.

Schittering: Het is er of het is er niet.

Daarom ben je ook opeens verliefd of zo.

Schittering: Ja, en daar pluk je de vruchten van. Dus je plukt de vruchten van wat er is. Vriendschap, daar pluk je de vruchten van.

Ja, dat doen wij ook.

Schittering: Je kan niet zeggen: het is heel simpel, mijn moederschap of mijn vaderschap gaat groeien. Nee, je bent moeder, of je bent niet moeder.

Ja, maar wij bedoelen dan, wij gaan van elkaar wel zien wat we fout doen.

Schittering: Je gaat elkaar beter leren kennen.

Ja, absoluut en ook de goede en zwakke kanten van ons.

Schittering: Dat heeft niks met groeien te maken.

Is dat niet groeien?

Schittering: Nee, dat is de vruchten plukken. Groeien, dan hebben jullie een andere definitie dan wij. Liefde is er en daar pluk je de vruchten van. Groeien betekent dat er nog geen vruchten zijn. Dus je wacht tot de vruchten vallen en dan eet je de vruchten op. Dat is niet zo. Je leert elkaar kennen door het echte werk. Een voorbeeld: als je een soort try-out doet, dan zit je nog in een soort ehm, het is net zoiets als: het is niet echt werk, je probeert wat. Try-out, je probeert wat. Maar als je zegt van: ik ga het echte werk doen, dan is het niet meer proberen.

Nee, dan is het serieus.

Schittering: Dat is serieus. Als je een toneelstukje gaat opvoeren -zeg ik het goed, ja- dan weet je gewoon: er is niet een tweede kans of een derde kans, nu. Maar als je mag oefenen en daarna mag je ernaar leven, tot het ene stuk, ja dan is het nog niet zo spannend hè. Je doet misschien hetzelfde opvoeren, maar het gevoel is anders.

Nou, ik ben dan bezig met een toneelstuk en ik weet nog niet hoe het afloopt, dus laten we het daar maar op houden.

Schittering: Ja, maar jullie hebben zoveel maars, zegt mijn Meester.

Ja, dat klopt.

Schittering: Voordat wij al die maars hebben opgelost, zijn wij heel veel cursussen verder. Jullie zijn zo goed in maars.

Wij zijn ook aan het ontwikkelen toch?

Schittering: Ja dat mag, dat mag, maar weet wel dat het zo is. Jullie maar doos, als die leeg is, dan is er gewoon angst. Oh shit, nou heb ik geen maar meer.

Nee, ja is ook zo.

Schittering: Dan ga je pas echt je droom...

Daar zijn wij heel goed in, dat klopt, daar zijn we heel goed in: ja maar. Ik heb zelf gezegd toen we daar kwamen wonen: er is één ding dat hier in huis niet meer gezegd mag worden en dat is ja maar, maar ik doe het zelf niet anders. Dus ik ben zelf een slecht voorbeeld, dat weet ik ook wel.

Schittering: Goed van jou, dat je erkent.

Dat weet ik ook wel, maar ik ben ook maar mens.

Schittering: Eigenlijk zouden we iedere keer als we een maar gebruiken zo ting moeten horen.

Ja, maar dat is wel zo, dat is vervelend, weet ik. Het is op een gegeven moment: ja of nee.

Schittering: Als je die maar weg laat vallen...

Dat is heel moeilijk.

Schittering: Opluchting, maar ook angst. Die twee staan met elkaar verbonden.

Want dan moet je.

Schittering: Ja.

Ja, dan moet je.

Schittering: In het begin toen ik ging optreden was ik ook altijd bang. Nu niet meer, omdat ik weet nu wat ik ben, maar toen was ik nog niet in de erkenning van wat ik was. Ik was nog niet helemaal in de erkenning. Ik wist nog niet zo goed wat ik aan mezelf had, eigenlijk zeg ik het heel netjes. En nu weet ik dat. Nu is het gewoon: ik ga en ik haal het uit mezelf, klaar.

Dan heb je dus de vruchten er nou van geplukt.

Schittering: Ja. Maar ik moest eerst door die ene heen hè.

Ja, die angst.

Schittering: Ja, dus op de wc en oh, oh.

Dat is dus ook zo. Ik weet niet over het levenspad, weet ik niet. Maar ik ben nou wel weer geholpen, ik heb weer werk en ik heb het weer druk en ik denk op een gegeven moment: nou laat maar gaan, ik laat het los en ik zie wel waar het eindigt.

Schittering: Ik moet lachen, want mijn Meester die zegt wat, het is wel geinig. Waar haal je die vandaan? Hij zegt: dan zit je daar, je laatste adem uit te blazen, wacht, wacht, maar...

Ik ben nog niet klaar.

Schittering: Ik ben nog niet klaar, ik moet mijn kinderen nog loslaten. Helemaal in paniek kom je onze kant op en wij zeggen: rustig, rustig, en wat zeg jij dan? Ik moet nog oplossen.

Ja, nou dan zegt ie: je krijgt tot volgende week, want er komt wel weer een dag.

Schittering: Ik moet zo lachen hoe die dat doet. Hij zegt: zulke mensen ontvangen we dagelijks. Dus wij proberen nu al jullie te behoeden voor dat eindscenario, maar dat lukt ons nu al niet en daarna is het nog moeilijker. Omdat je moet alles loslaten, alles.

Daarom moet je ook loslaten.

Omdat we nou bewust zijn, worden wij niet sneller rustig als we dan over zijn? Omdat we dan weten van...

Schittering: Als je echt de bewustwording in je ziel hebt, dan slaap je in.

En als we dat niet hebben en we komen dan daar, dan denken we...

Schittering: Dan wil je nog van alles gaan oplossen.

Dat we niet denken: oh ja, dat was ook zo.

Schittering: Nee, nee, nee.

Nee?

Schittering: Nee, je bent nog verbonden met al die energieën. Je bent nog niet klaar. Iedereen weet wat hoofdpijn inhoudt, maar stel dat je nu een migraineaanval krijgt. Op het moment dat je hem krijgt dan voel je ook echt de energie daarvan en voor die tijd is het hoofdpijn en dan is het werkelijkheid. Dus iedereen weet dat ie sterft, daar heb je misschien een beetje hoofdpijn van, maar op het moment dat het echt zover is, is het realiteit. Dan is de pijn misschien zo groot dat het niet te dragen is. Dan hebben wij genoeg werk te doen. Wij hebben genoeg mensen hoor, aan die kant, die zich daarin ontfermen. Maar ja, wij doen het nu nog in de levende staat en de stervende staat en de dode staat, is moeilijker.

Oké. Maar is het voor ons dan niet makkelijker, omdat we dan van Meester Isaak en van jou dan les krijgen, dat we weten van: ja je hebt een leven na dit leven en ja je wordt... Nee?

Schittering: Nee, omdat jij hoort nu ook onze waarheid, hoe jij het eigenlijk moet doen en dat is nog moeilijk.

Ja, maar.

Schittering: Ja, het is nu nog moeilijk en je hoort het nu ook.

Ja nou, ik vind het niet erg dat het moeilijk is hoor.

Schittering: Al gaan wij in de echte vorm, dat jij mij ziet, is het nog steeds moeilijk om het toe te passen.

Ik heb oog in oog gestaan met de dood en toch zit ik nog hier. Ik had bijna losgelaten.

Ik ook.

Schittering: Jullie mochten nog niet.

Nee, dus ik weet mijn levensboek, ik heb het gevoel dat het nog niet afgelopen is, anders zat ik hier niet.

Schittering: Het beste uit je leven halen, wat je eruit kan halen.

Ja, maar dat zeg ik, mijn levensboek, ik heb een gevoel dat ik een bepaalde richting wordt opgeduwd of wat dan ook.

Schittering: Het beste uit je leven halen.

Ja, dat weet ik.

Schittering: Ja, weet ik, weet ik, zegt ie. Nee, je weet het niet.

Dat is zijn stopwoord.

Ja, dat weet ik wel, natuurlijk wel, ik ben nog niet tevreden.

Schittering: Het beste uit je leven halen, maar dan moet je wel weten wat het beste is voor jouw leven.

Is dat het, of zit er ook nog een taak bij?

Schittering: Het beste uit je leven halen.

Kijk, op alle dingen wordt geen antwoord gegeven.

Nee, maar dat klopt.

Schittering: Nee, maar of dat nou jouw taak is, is hetzelfde.

Nee, nee, het gaat om mijzelf.

Schittering: Het is het beste uit je leven halen. Kijk, is het mijn taak om Isaak te vertegenwoordigen? Het is het beste dat ik uit mijn leven haal.

Ja, oké, ja.

Schittering: De rest valt in het niets.

Ja, maar je hebt er wel voor gekozen.

Schittering: Ja, maar het is wel het beste. Dus die twee zijn met mekaar gelinkt.

Oké.

Schittering: Is het je taak om een kind op te voeden? Dat haalt wel het beste uit mijn leven. Dus die twee kun je met elkaar linken. Ja, iedereen gesproken?

De Zuivere nog niet.

Die denkt: daar kom ik mooi onderuit.

Ah, ga maar verder.

Er wordt gelachen.

*Nou, ik zat net te denken, ik denk: het centrum is 18 augustus geopend, verleden jaar.
Toen dacht ik: goh, 18 augustus.*

Ik dacht dat het nog niet open was toen.

Schittering: Nee, dat was de opening toen.

*Dat was de openingsdag, toen stond ik hier boven met de steentjes, denkend dat je leven
helemaal compleet is en een maand later stond mijn hele leven op zijn kop.*

Schittering: De mijne ook hoor.

*Ja, sindsdien zit je in een rollercoaster en we zijn dus terechtgekomen in het huis waar we
nou zitten en ik weet dat het huis, dat vermoeden heb ik, dat huis wordt verkocht.*

Schittering: Ach, dat is ook maar tijdelijk. Het is maar tijdelijk.

Het is maar tijdelijk.

Schittering: Geniet van je vakantie.

Ja, daarom.

Dank je wel Meester Isaak, moest dat er nou ingewreven worden?

Nou, dat weet ik ook, want ik heb alles geprobeerd daar om de praktijk op te zetten en het lukte maar niet en ik werd gefrustreerd en boos en waarom lukt het niet? Omdat ik weet dat er nog iets komt.

Schittering: Waarom lukt het ons? In deze straat, in deze buurt.

Omdat het met een goed hart gedaan wordt.

Schittering: Omdat het mag.

Ja en het wordt ook met een goed hart gedaan.

Schittering: Ja dat is ook, maar jullie hart is toch ook goed?

Nou, ik ben wel, niet altijd...

Nee, maar soms heb je dat. Want ik ben toen begonnen in Dalerpeel. Nou, ook zo'n klein dorp en het liep gewoon en het liep en het liep. En hier heeft Willem een advertentie gezet en ik heb een advertentie gezet en Willem kreeg de ene telefoon na de andere. Ik dacht: ik heb het verkeerde beroep uitgekozen. Ik had tuinman moeten worden.

Tuinvrouw.

Tuinvrouw, maar dat geeft niks.

Schittering: Kijk, ik was in Nieuw-Vossemeer en dat was dus eigenlijk ook een dorp van niks en ik deed in Dordrecht mijn praktijk neerzetten. Omdat naast mij was er dus een negatieve man, die er woonde. Het voelde niet goed, ik had geen contact met die man, maar die energie was niet goed. En op een gegeven moment was de tijd dat ik Dordrecht losliet en ik kon het gewoon in Nieuw-Vossemeer doen en de rest in het land. Dus alles mocht op het moment dat het mocht. Ik heb nooit afgedwongen. Het ene ruilde zich in voor het andere. Dan heb ik het ook over de werkzaamheden die ik deed. Eerst deed ik het zo en dan deed ik het weer zo. En dan kwam die cursus, die viel af en die kwam erbij. Dus het mocht, het gevoel was open. En dat is

hetgeen wat God eigenlijk doet. Hij geeft je de toestemming. Het maakt niet uit of je nou geboren werd in die steeg, of in die steeg. De ene komt uit die steeg en blinkt helemaal uit. En de andere komt ook uit die steeg en blinkt helemaal niet uit. Hetzelfde beroep, dezelfde passie. Het mag of het mag niet. Blijkbaar zit daar de lading op dat het niet mag. Anders was het eigenlijk al zo. En we hebben eigenlijk toen al stiekem een hint gegeven. Maar ja, we hebben niet helemaal...

Nee, klopt.

Schittering: Maar we hebben wel een hint gegeven. Was die duidelijk, die hint?

Jawel.

Schittering: Oké.

Bij de opening?

Nee, later denk ik, of niet?

Nee, later.

Schittering: Een hint, dat betekent dat we eigenlijk een tweede of een derde optie neerzetten van: stel dat. Van stel dat het niet zou lukken.

Kan je altijd nog naar Rotterdam komen.

Schittering: Of een andere, bij wijze van spreken. Dat betekent dat we eigenlijk al de eerste optie, eigenlijk al opzij hebben geschoven.

En ik moest met Nino al een centrum uitzoeken.

Ja, en dat weet ik ook gewoon, dat heb ik altijd gezegd. Er is één optie en ik heb altijd gezegd: ik wil graag mensen helpen.

Schittering: Kijk, weet je wat het is, jullie wonen daar, maar het is een huis.

Het is maar een huis.

Daar zijn we ons terdege ook van bewust hoor.

Schittering: Het is geen werkplek.

Het is een huis.

Schittering: Als je een catering begint thuis, is anders dan dat je een catering begint in een bedrijf, waar letterlijk het woord catering op staat.

Ik ben de goddelijke wereld heel dankbaar dat we dat huis gekregen hebben, want wij waren zwerfende. Het was dus een geschenk, ik heb het ook altijd een geschenk genoemd, ik beschouw het nog zo, maar ik weet dat het niet blijvend is.

Schittering: Je moet het zo zien als een huis, waar je in huist.

Het was een geschenk en zo heb ik het ook genoemd, maar ik weet dat het nou niet blijvend is. Ik heb dat gevoel ook niet meer.

En hij mag ook weg.

Schittering: Ja het is, kijk als jij dus weet, dat zegt mijn Meester tegen jullie: als je dus weet, en dan kijkt hij jullie alle drie aan, welke richting jullie gevoel naar uitgaan., dan kan je dus jezelf verplaatsen, dan kan je jezelf verhuizen. Dus dat betekent dat je de basis eerst moet zien. Hier woon ik niet. Ik woon hier niet, omdat dit is een centrum. Toen Nino hier wilde gaan wonen, het botste tegen mijn gevoel in, ik snapte het niet. Omdat ik gunde het mijzelf financieel, dat maakt het een stuk makkelijker en het was voor mij zo oké, hij komt, iemand anders wilde ook meedelen aan de kosten. Oh, makkelijk om te dragen en hij heeft al die pilaren weg laten vallen, hij liet alleen één ding en dat was het vertrouwen over. Vertrouw op mij. En tot op heden is het

vertrouwen absoluut niet beschaamd. Moet je kijken welke deuren open zijn gevlogen, had ik dit kunnen bedenken?

Nou, inderdaad.

Ja, maar ik vind, iedere keer als ik weer kom zie ik steeds meer structuur.

Schittering: Ja, maar had ik het kunnen bedenken?

Nee.

Schittering: Ik had niet kunnen bedenken dat die winkel en die winkel de ingrediënten zou geven.

Is nog gezegd hier op de opening. En jij hebt later ook mensen benoemd en bedankt voor de tweedehands kleding en dat soort dingen.

Toen was er nog helemaal geen tweedehands kleding.

Nee, nee, maar later.

Toen was het nog de bedoeling dat er massages en alles gegeven zouden worden.

Schittering: Menselijk gezien had ik helemaal geen structuur. Ik had alleen het gevoel van: ja, ik doe het.

Maar hoe is het ook ondertekend in een paar uurjes tijd, het hele huurcontact.

Schittering: Alles, alles was gewoon chaos toen ik hier kwam kijken en dat de mensen aan het werk hier waren. Ik kon de dertig euro bezichtiging niet betalen, waren werkeloos, mochten bezichtigen en alles. En Chantal was net daar weer uitgestapt, toen opeens voordat ik het wist staat op mijn cv directeur. Ik had het nooit bedacht, dat ik ooit directeur wilde zijn van een eigen iets. Nee, dat was mijn angst geweest. Had ik nee gezegd, als hij van tevoren had gezegd tegen mij, hoe de hele constructie, had ik nee gezegd. En

niet omdat het niet mijn droom was, mijn droom was het wel. Het stond ergens in mijn dagboeken jaren geleden, maar mijn angst zou mij echt hebben geblokkeerd. Dus ik ben bang geweest om zover te komen, maar doordat ie mij niet heeft verteld ben ik zover gekomen.

En door jouw vertrouwen.

Schittering: I take the hand of God and never let go. Maar dat is dus het gevoel dat je niet moet ondermijnen. Want ze kunnen alleen maar dat manipuleren. En ook natuurlijk de omstandigheden zodanig creëren dat hier mensen zijn. Dat je op het juiste moment op de juiste plek bent en iemand krijgt een ingeving met kleding, voordat je het weet krijg je er weer een ingeving bovenop. En voordat je het weet heb je een winkel. Van de week krijgt de buurman van Paul Daelmans, de Geveer, de ingeving om bij de burens aan te bellen: hebben jullie wat aan kledingrekken? En ik had nachten van tevoren gebeden: doe wat aan die kledingrekken, die vallen steeds uit elkaar, iemand die ik niet kende bracht die kledingrekken. Dus zij hebben hun werk echt wel gedaan. Maar ja, als ik mijn angst had geleefd, dan had ik nee, nee, nee gezegd. Dan had ik heel veel mensen dus nu in tekortgeschoten.

Ja, nou en dat is ook iets, dat heb ik ook gezegd, dat wil ik niet. We hebben het toen over je bus gehad in de vorige cursus, was het: wie ben ik zonder mijn maskers? Als je een bus ziet moet je erin gaan.

Schittering: En al kijk je waar de journey...

Je kunt niet zien waar je heen gaat, ja dat weet je niet.

Schittering: Ik weet deze wel, Isaak, die heb je mij al zo vaak ingeprent. Hij zegt: het gaat nooit om de eindbestemming, maar om de reis.

Ja, want dat bord Coevorden dat stond niet aan de weg. Sorry, geintje.

Nee, daar gaan we niet meer heen.

Nee, daar gaan we niet meer heen. Nou, is ie vertrokken, nou gaan we er ook niet meer heen, nou moeten we naar het volgende bordje toe. Waar staat die nou weer?

Buitendienst.

Nee, nee, buitendienst dat heb ik te lang gedaan. Goeie van jou, dat heb ik te lang gedaan, dat wil ik niet.

Schittering: Heel veel mensen zouden zich herkennen in jullie, maar herken jullie zelf ook in hen. Men zegt: oh, heb ik ook en dat heb ik ook. En jullie hebben allemaal hetzelfde gemeen. Het is gewoon de angst om dus te leven zonder te overleven. Dus als je het allemaal voor de wind hebt, dan vraag je je nog steeds af: heb ik het voor de wind? Maar misschien moet je gewoon dankbaar zijn voor de momenten die je hebt. Er zal ooit een dag komen dat al die momenten wegvallen in niets. Dan ben je gewoon vrij van het fysieke en dan heb je alleen maar de herinneringen bij ons.

Nou, ik kan wel boeken schrijven straks boven.

Schittering: Mooi, mooi. Nou Meester, zou jij alstublieft zo meteen mij over willen nemen. Chantal wil gewoon nog iets uittypen.

Kan ik even naar het toilet?

Schittering: Jullie willen plassen? Dan gaan we zo weer verder.

Na een korte pauze wordt de cursus hervat.

Schittering: Wat voor voorwoord was het eigenlijk, wat Chantal wil?

Dat is voor het boek De ontwikkeling van je gevoel. Dit betreft de intuïtieve cursus in Rotterdam.

Schittering: Hebben we die gehad?

Weet ik niet, zo te zien wel.

Schittering: Oké Isaak, als jij het maar weet.

De Schittering keert in de tweede vorm van trance, dit is een diepere vorm van trance waarbij zij zich laat overschaduwen door Meester Isaak zodat hij een rechtstreeks contact met de aanwezigen heeft.

Isaak: Goedenavond.

Goedenavond Meester Isaak.

Isaak: We verheugen ons altijd om jullie toe te spreken en natuurlijk heb ik ook als Meester al mijn angsten moeten loslaten. Heeft een Meester angsten? Natuurlijk, maar ook een Meester kwam ooit in de cursus terecht ‘Overwin je angsten en leef je droom.’ Een Meester in onze zijde heeft ons onderricht hierin gegeven en de grote vraagstelling van de studenten, waar ik één van was, was: hoe doe je dat? En onze Meester zei toentertijd simpelweg dit: een angst is een illusie, is een creatie, een waarheid die gebaseerd is op je eigen waarheid, maar is dat de waarheid van elk? Nee, het is een waarheid van je eigen innerlijke zelf. Op het moment dat wij ons daar op hebben gefixeerd en ook onze meditatieoefeningen op hebben gedaan, toen kwamen we erachter dat veel waarheden als waarheid voelden, maar niet waar waren in het oog of de zielen van onze medebroeders. Het is zoals het oog het ziet, zoals het oog het voelt. Het inzicht krijg je pas bij het loslaten. Hoe wil je het voelen, zegt onze Meester. Nog steeds, op het moment dat wij ons zouden gaan verbinden, zou onze Meester nog steeds hetzelfde tegen ons zeggen: hoe wil je het voelen? Hoe wil je het zien? Wat is jouw waarheid? Overstijg jij je waarheid nu door de waarheid los te laten en een nieuwe waarheid te scheppen? Of hou je deze waarheid als je fundamente? En dan horen wij daar natuurlijk antwoord op te geven. Niet met een maar, maar met duidelijkheid. Bij onze Meesters, in onze zijde, zijn niet zoals jullie Meesters aan jullie zijde, met heel veel ruimte. Onze Meesters, aan onze zijde, geven ons geen ruimte om over na te denken. Ze confronteren ons met de waarheid zoals die werkelijk is en ze zeggen: niet over nadenken. Hoe meer

je er over nadenkt hoe meer het eigen wordt. Dus denk er niet over na. Schep meteen een nieuwe waarheid en je bent meteen verplaatst in een andere wereld, die op dat moment als echt voelt. Jullie kunnen dat hier bewerkstelligen. Jij verplaatst je in haar waarheid en meteen wordt het jouw waarheid, maar dan moet jij je eigen waarheid loslaten. Maar jullie hebben menselijke aspecten zoals koppigheid, eigenwijsheid, starheid, angsten. Ach, en meer maars kunnen we zo naar voren toveren. Maar als je weet dat elke maar puur een excuus is, dan weet je dat je nu een excuus gebruikt. Dus je excuseert jezelf voor iets waar jij bang voor bent. Goed bedacht kinderen. Jij geeft jezelf het vrijbriefje, het excuus om je eigen oude proces niet te doorbreken. En een nieuw proces niet aan te gaan, hoe kan een Meester jou dan beïnvloeden? Positief dan wel? Niet. En op het moment dat jullie weg ten einde loopt, dan hebben wij het gedaan. Jij had mij kunnen behoeden. Ja hoe? Meer dan dit kunnen wij niet bewerkstelligen. Wij spreken nu in een directe lijn, in de directe lijn sta je in contact met de dood. Mijn lichaam is al lang afgelegd. Hoe dicht bij de dood wil je komen? Zelf dood gaan? En dan zeg je: ho, nu heb ik de waarheid eindelijk. Dan zeggen wij: ja kind nu, helaas nu, het had eerder gekund. Jullie leeftijd vordert. Maakt niet uit of je nu twintig bent, of vijftig, of tachtig. Het gaat om tevredenheid. Ben je tevreden in je oude levenswijze, dan zeggen wij niets. Ben je niet tevreden, verander het alstublieft. Zo simpel ligt het. Heb jij een droom en de droom vertelt jou een waarheid die absoluut buiten alle waarheden valt, het is jouw droom. Misschien ben je de nieuwe Einstein, of de nieuwe schepper van iets, die niemand had kunnen scheppen behalve jij. Mijn naam is Isaak, De Lachende Gids, en mijn waarheid is simpel: ik lach, omdat er valt veel te lachen hier.

Het is in ieder geval niet saai op aarde.

Isaak: Ik lach jullie toe en soms uit.

Er wordt gelachen.

Isaak: Omdat wij begrijpen één ding niet, hoe kan je herhaaldelijk dezelfde fouten maken? Weten jullie het antwoord hierop? Ik probeer hem nog te ontcijferen.

Omdat we denken dat het de volgende keer anders zal gaan. Maar ja, dan toch weer niet.

U mag wel harder lachen hoor.

Isaak: Jij zegt: je denkt...

Ja, dat is het dus.

Naar je gevoel luisteren.

Isaak: Je gevoel is het nooit eens, of bijna haast nooit eens met je denkwijze. Je denkwijze is geprogrammeerd en je gevoel wil vrijheid in die programmatie. Dus geef jezelf je vrijheid en deprogrammeer je en programmeer je ook zelf opnieuw. Dus ik ben nu op mijzelf, ik programmeer mezelf opnieuw, omdat ik op mijzelf ben gesteld. Mijn vader, mijn moeder, al die opvoedkundigheid leg ik aan mijn zij. Ik ben nu op mijzelf. In meditatie kom ik achter mijn waarheid van behoefte. Jullie stellen jullie kinderen ultimatus. Jij moet een beroep kiezen. Het kind gaat naar het voortgezet onderwijs en is nog jong in leeftijd. En moet het kind weten, welke richting wil het kind op. Het kind ziet dat de ouders dus eigenlijk financieel daarvoor opdraaien. Het kind voelt zich dus verplicht om dus die keuze vast te houden, maar misschien voelt het kind na een tijd een andere keuze. Als opvoedkundige zeg jij simpelweg dit: volg je hart en stel me niet teleur daarin. Kom niet met de maars: je moet het af maken, dat is een maar. We hebben er veel geld voor betaald, dat is ook een maar. Nee, wees vrij kind. En als jij één van die kinderen bent die zulke ouders tot zich heeft genomen, dan zou jij eigenlijk jezelf geprezen voelen. Omdat je mag vliegen, je bent vrij in je ontwikkeling. Nou, wij voeden jullie graag zo op. Je mag vliegen, omdat we wachten wel tot je weer terug vliegt bij ons en dan weer komt vragen: hoe moet het verder? En tot die tijd zijn wij toeschouwers. Vliegt het kind wel goed?

Er wordt gelachen.

Isaak: Er zijn alleen maar zielen hier ter aarde en jullie hebben de bevoorrechte positie om één van deze reïncarnatiezielen te zijn. Voel jezelf ook bevoorrecht. Dank elke dag jezelf voor je eigen reïncarnatie. Alleen maar al de finish halen in de schoot van je moeder was al een strijd. En creëer alstublieft niet een leven dat wij verspilling noemen. Het zijn er velen met jullie, die deze ervaring hebben opgedaan en gedraaid zijn. Wat voor leeftijd ze hebben doet er niet toe, maar ze zijn gedraaid positief. En dan kijken wij toe met blijdschap en dan zeggen wij: goed zo kind. Het is nooit te laat om opnieuw te beginnen. En volg altijd je doel en dat is je passie, je behoeftes. Hebben jullie vragen aan mij? In wat voor vorm dan ook.

Ehm, de Barmhartige die komt dinsdag bij ons, krijgen wij toestemming van de goddelijke wereld? Ze komt met een vraag naar ons.

Isaak: De toestemming hoeft je niet bij ons te halen. Geeft zij zichzelf de toestemming? Geven jullie jezelf de toestemming? Zijn jullie behoeftes zodanig sterk om ons te dwingen om jullie toestemming te geven?

Nee, dat is niet eerlijk.

Nee.

Volg je gevoel, ik weet het wel.

Isaak: Dus wij zijn afhankelijk van jullie, niet andersom.

Ja, wij moeten ook luisteren naar ons gevoel, dat weet ik ook wel.

Isaak: Als je behoefte hebt, dan is de toestemming meteen erbij, omdat wij zijn je behoeftes, intuïtiviteit. Wees nooit afhankelijk van een Meester. Vraag de Meester raad als je eigenlijk al raad bij jezelf hebt gevraagd en het antwoord al hebt, en dan vraag je aan ons bevestiging. Nou...

Dat is al een antwoord.

Dat is het antwoord, nou goed, dank u wel.

Dank u wel.

Dan ben ik aan de beurt hè? Ehm, over mijn werk. Ik heb het eigenlijk niet meer zo naar mijn zin op mijn werk. Ik denk, het is ook op dit moment heel moeilijk, ik ben zevenenveertig jaar. Ik wil een andere baan, moet ik inderdaad een andere baan nemen?

Isaak: Moeten, niet.

Nee, ja. verkeerde woordkeuze.

Isaak: Mag ik een andere baan nemen?

Ja, mag ik een andere baan nemen?

Isaak: Natuurlijk mag je kind. Het is hetzelfde als je ons zou vragen kind: mag ik oversteken? Dan zeggen wij: ja, maar kijk eerst naar rechts en links.

Ja, dat is zo.

Isaak: Op het moment dat je hebt uitgekeken, dat de veilige kust aanwezig is, dan steek jij over. Maar je weet eigenlijk altijd waar je naartoe steekt. Want anders steek je in het niets. Dus ja, maar weet wel waar je in oversteekt.

Ja, dat is zo.

Isaak: En zorg voor de veiligheid daarin. Er is niemand die jou onderhoudt, behalve de Lotus zelf.

Ja, klopt. En de Lotus vindt het ook leuk om anderen ook te geven.

Isaak: Dan gaat Lotus dat doen. Als je maar veilig oversteekt. Dus wij juichen elk oversteken positief toe, zolang het kind maar veilig oversteekt. Dat is de

taak van elke ouder en Meester. En als je ergens het niet meer naar je zin hebt...

Weet ik, dan moet ik, dat is afgelopen zoveel jaren.

Isaak: Jij had net weer een maar en dat was die zevenenveertig jaar? Jij kan ook zeggen: het is maar zevenenveertig jaar.

Dat is zo.

Leeftijd zegt niks.

Isaak: Anders als wij hier een bevestiging op zouden geven, zouden al die mensen nou van zevenenveertig jaar dus zichzelf kunnen gaan verankeren met jouw vraagstelling en zeggen: het is te laat om opnieuw over te steken. Dus kinderen die onze waarheid zien als waarheid: je bent nooit te oud om over te steken. Soms loop je minder snel de overkant over, maar als je loopt kom je er altijd.

Dat is waar, want ik kom altijd ook op mijn pootjes terecht, dat klopt.

Isaak: Mooi, mooi.

Tot nu toe dan hè.

Er wordt gelachen.

Geen maar.

Ja, oké.

Isaak: Dus deze tot nu toe betekent dat het vertrouwen naar de toekomst weer afgezaagd wordt. Jij moet zeggen zo: altijd, punt.

Altijd, ja.

Isaak: Mooi, voed je kinderen ook zo op. Het komt altijd goed kind. Zwarte tijden, goeie tijden, donkere tijden, positieve tijden, het komt altijd goed. Dat geeft hoop hè?

Ja, dat klopt. Het komt altijd wel goed.

Isaak: Altijd, omdat al ga je dood, komt het goed.

Dat weet ik nu ook ja.

Isaak: Positieve?

Ik heb een vraag, misschien wel een beetje een rare vraag.

Isaak: Raar?

Ja, over zijn. Want u heeft verteld, dat u alle sferen heeft doorlopen, als wij boven ook willen leren en groeien. Wil iedere ziel dan ook, of moeten we al die sferen doorlopen?

Isaak: Ja.

Al die donkere en... Oh.

Isaak: Ja.

Leuk vooruitzicht.

Ja, ja.

Daar zijn we nou al mee bezig.

Isaak: Een sfeer is een gevoel.

Ja, dus dan moeten we echt van de donkere sferen naar...

Isaak: Maar je hebt de donkere sferen al gepasseerd.

Dus die hoeven we dan niet meer te doorlopen?

Isaak: Nee, jij komt thuis op de sfeer die jij mee neemt.

Mooi.

Isaak: En hoe was je naam alweer?

Ja, dat is waar, de Positieve. Ja, ik zat te denken, ja want ik wil natuurlijk heel graag leren en dan denk ik: ja, wil iedereen dat dan, of moet iedereen dat dan doorlopen? Maar dat is nou dan beantwoord.

Isaak: Als je Meester bent, moet je de sferen gaan opzoeken. Ik corrigeer me, als je Meester in spé bent, dan moet je al de sferen doorlopen. Maar als je eenmaal het hebt doorlopen is de wetenschap in je. Maar jullie als zielen, jullie reïncarneren en jullie gaan voort in jullie evolutie. Maar wat je bent, dat zal je ook naar je toe trekken. Dus de sfeer die je nu in je bezieling bij je draagt, dat kan je niet vergelijken met mijn Meesterschap. Mijn Meesterschap is een definitie en in een andere graad dan jullie meesterschap. Omdat jullie zijn nog steeds onze studenten.

Ik heb een mooie geestelijke naam, de Zonnebloem. Maar het speelt al een hele tijd in mijn hoofd, ik vind hem heel erg mooi, maar hij is ook nog heel erg verbonden aan mijn oude wereld en eigenlijk zit ik elke keer in mijn hoofd, dat ik misschien een andere naam mag.

Isaak: Wat heeft het met de andere wereld te maken? Wij hebben je toch deze naam gegeven?

Dat klopt.

Isaak: Leg uit, of heeft die echtgenoot van jou je Zonnebloem genoemd?

Ja, mijn echtgenoot en op mijn werk en mijn familie, mijn zus nu en dan krijg ik een mailtje waarin een zonnebloem afgebeeld wordt en dan voelt het eigenlijk voor mij niet meer zuiver en liefdevol. Mijn werk dat elke keer zegt: de naam de Zonnebloem die willen we niet meer voorbij zien komen.

Isaak: Dat is omdat jij dus deze lading tot je neemt.

Ja.

Isaak: Oké, maar de Zonnebloem, waarom heb je deze naam gekregen?

Ik heb hem mezelf gegeven.

Isaak: Waarom heb je jezelf deze naam gegeven en hebben wij jou deze naam gegeven?

Nou ja, omdat ik het een hele mooie bloem vind en als je het ook inderdaad vertaalt, heeft het ook een hele mooie vertaling. Want voor mij is inderdaad de zon ook een hele sterke energie en dat is voor mij een liefdevolle energie. Ja, de zonnebloem is een sterke bloem en ja een bloem kan in harmonie zijn, ja hij is heel mooi.

Isaak: Een zon, een bloem. Een zon die opkomt, een bloem die bloeit, hoog in de hemelen is.

De Zonnebloem wilde Meester Isaak onderbreken.

Isaak: Wij zijn nog niet uitgesproken.

Oh, sorry.

Isaak: Je moet de sfeer neerzetten, dus je bent verplicht om dus de zonnebloem te zijn. Een sfeer creëer je uit je groei. Maar als je vindt dat je eigenlijk uitgegroeid bent in deze benaming en je bent geen zonnebloem meer, welke naam zou jou nu eer geven?

Dat vind ik dan moeilijk.

Isaak: Misschien weten je broeders dat?

Ik vind de Zonnebloem een hele toepasselijke naam voor hem.

Ik vind hem ook nog steeds goed. Hij rekt zich elke keer naar de zon, die rekt zich elke keer met de zon mee.

Kijk maar naar zijn huid, hoe bruin die is. Ja, hij houdt ook van de zon, dan mag je die naam toch ook dragen?

Isaak: Helaas krijgen wij geen toestemming om je een nieuwe naam te geven voor jou. Omdat je hebt de naam nog te dragen.

Oké, dank je wel.

Isaak: Het is een prachtige naam.

Ja, dat vinden wij ook.

Zon en bloem hè.

Isaak: En misschien moet je jezelf losmaken van de nare associatie. Mijn naam is de Lachende Gids, de Leider der Volkeren. Waarom zou ik niet meer lachen? En waarom zou ik de volkeren niet meer willen leiden? Dat bepaal ik toch zelf? Ik bepaal zelf mijn eigen naam. Jij bepaalt je zonnebloem, niemand anders.

Dat klopt.

Isaak: En degenen die jou dus benoemen Zonnebloem en ze zijn negatief ingesteld, stuur gewoon een donkere wolk.

Ja, dat is een goeie trouwens.

Isaak: Zeg: voor jou ben ik geen zonnebloem meer, maar een donkere wolk die elk moment in barsten uit kan barsten en dan heb je donder.

Ja, dat is een goeie ja.

Isaak: Lach er maar om, dan hou je ook mijn naam in eer.

Dank je wel.

Isaak: Wij hopen voor alle cursisten en al diegenen die mij hebben uitgekozen om hun Meester te zijn, we hopen dat al de cursisten leren. En als ze leren dan heb ik mijn evolutie niet voor niets doorgemaakt in leer. Dan breng ik mijn leerwijze over aan de studenten. Er zijn weinig goeie studenten. Want vele studenten willen leren op hun eigen waarheden. En nemen de waarheden van de Meesters niet meteen als waar. Dat respect hebben wij. Maar weet kinderen, als je werkelijk een student wilt zijn, dan komt een Meester altijd op je weg. En het kan een Meester zijn die leidt jou naar mij toe. Misschien ben jij een meester en leid jij anderen weer naar mij toe, of naar je eigen ashram, of naar mijn ashram, mijn huis. Maar weet dat jullie niet zonder elkaar kunnen. Jullie broeders, jullie zijn gemaakt hier ter aarde om met elkaar te evolueren. Er bestaat geen regen met één druppel. Alle druppels maakt het woord regen. Er bestaat absoluut geen absolute waarheid dan boven deze waarheid en dat is de evolutiewaarheid. Jullie evolueren nooit alleen. Jullie evolueren met elkaar. De reïncarnatie, karma, sluier van vergeetachtigheid hoeft niet zo dik te zijn. Maar vergeet je verleden en hef je sluier op en kom tot waarheid van: wie ben ik? Al deze kinderen krijgen een certificaat van mij en deze keer zal ik niet zuinig zijn met uitdelen van. Omdat ik wil dat elk kind dat deze certificaat tot zich neemt, zijn droom gaat leven. Het eerste kind is de Zonnebloem. Wacht kind, gehaaste spoed is zelden goed.

Sorry, sorry, Meester Isaak.

Isaak: Je aardse naam is Arjan, heeft deelgenomen aan de cursus ‘Overwin je angst en leef je droom’, van Meester Isaak en Meester...

Schittering.

De Schittering.

Isaak: De Schittering, maar er staat hier haar aardse naam. Gedurende het jaar 2013 en met succes afgerond op vrijdag 14 juni 2013. Lieve mensen, vele mensen leven puur in angst en daardoor kunnen ze niet innerlijk bij zichzelf komen. Elk mens heeft dromen. Leef je droom en overwin je angsten. Creatie en vastbeslotenheid in willen. Door de wil komt er kracht en positieve energie vrij. Wees je wil en wees je inzet en overwin je angsten en leef je droom. Namasté, Isaak & de Schittering.

Mooi.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Willem, namasté.

Namasté!

Isaak: Julie, de Lotus.

Kunnen we ook een keertje knuffelen, eventjes?

Isaak: Even aannemen, namasté.

Later dus? Oké, ik heb een woord geleerd en dat wil ik dan tegen u zeggen, amoete.

En wat is dat?

Ik hou van u.

Ah, amoete? Is dat indiaans?

Nee.

Isaak: Het is de nationaliteit van ons instrument.

Hè, ik dacht het Latijn was.

Isaak: Het is afgeleid daarvan.

Oh, okeé.

Isaak: Als we ons kunnen heugen zegt men: ik hou van je op de taal van ons instrument eu ti amo.

Ja.

Isaak: Dan heb je vele Latijnse woorden die daarop neerkomen. Latijn is een mooie taal.

Ja.

Isaak: Zoveel kinderen niet aanwezig, maar deze wel, Anja.

Dank je wel.

Isaak: Alstublieft.

Namasté.

Isaak: Namasté. De Zuivere.

Dank u wel, namasté.

Isaak: Namasté. Zonnebloem, Zonnebloem?

Ik heb hem al.

Isaak: Die heeft hem? Iedereen heeft hem?

Ja.

Isaak: Wij zaten eigenlijk te zoeken, al die letters.

Ik heb straks nog wel een verzoekje, hè Meester Isaak?

Isaak: Wieneke krijgt een certificaat, Femmy krijgt een certificaat, José krijgt een certificaat, Vincent krijgt zijn certificaat.

Oh, zelfs Vincent.

Isaak: Jochem krijgt zijn certificaat, Marianne, Lydia, Angela, Monique, oh zoveel kinderen. Elsie, Simone, Harold, Rietje en Aukje en Ria krijgt een certificaat op één voorwaarde.

Ze mogen hem zelf ophalen?

Isaak: Leef je angst... Niet meer. Overwin je angsten en leef je droom. Namasté.

Namasté.

Isaak: Oké, ik zal me aan de beste kant moeten laten zien.

Ja, er staat een voorwoord voor het boek 'De ontwikkeling van je gevoel', het betreft de intuïtieve cursus in Rotterdam.

Isaak: Ontwikkeling van je gevoel?

Ehm ja.

Isaak: Oké. Het is eigenlijk altijd maar één opname mogelijk. Dat betekent dat we eigenlijk meteen de juiste woorden tot ons moeten nemen, dus ik

moet nu mijn angsten maar gaan overwinnen en mijn droom gaan leven en dat is Meester zijn in het woord van het woord.

Lieve mensen, intuïtiviteit is hetgeen wat je bent vanuit je innerlijke zelf. Deze woorden zijn al tot velen tot kennis gekomen. Vele kinderen weten: mijn intuïtie zegt en volgen puur dat gevoel en anderen die blijven hangen en overwinnen niet hun angsten en leven juist niet hun dromen. Wij zeggen: op het moment dat je weet dat je student bent, dan mag jij fouten maken, omdat fouten bestaan niet in onze wereld, bestaan in jullie wereld. Dat betekent, bij ons ben je vrij van fouten. Natuurlijk, weet wel, je neemt de associatie en de gevoelens mee, ook na het verlaten van je lichaam, maar op het moment dat je zegt: ik ben nu vrij, dan is al hetgeen wat negatief afgestemd is op je ziel ook verdwenen. We houden van jullie. Hou ook van jullie zelf. Volg je intuïtie doordat je voelt: is de persoon zuiver? Ga niet in angst leven met het woord: ik durf niet en ik ga niet loslaten. Ga juist loslaten en volg het pad van willen. Wil loslaten, wil genezing hier ter aarde verkrijgen, wil glimlachen en wil natuurlijk groeien. Elk kind die zichzelf als student kan benoemen, weet dat je pas een student bent op het moment dat je jezelf ook zo benoemt. En tot die tijd ben je zoekende, je zoekt nog steeds je weg om een student te zijn. Maar wij kunnen niet jou als student zien, omdat je ons Meesterschap nog niet erkent. Op het moment dat je voelt intuïtief: ik heb de juiste Meester te pakken, deze is degene die mijn intuïtie pakt, mijn geloof pakt, mijn hart pakt, mijn energie pakt, op dat moment ben jij op het juiste adres en dat zijn wij. Namasté.

Namasté.

Wie ben ik?

Ik ben Tresi Barros, ik ben medium en ik ben helderziend, -horend, -wetend, -voelend, -ruikend, -proevend en ik praat met overledenen. Ook kan ik volledig in trance gaan zodat mijn gids Isaak een rechtstreeks contact heeft met de aanwezige deelnemers op dat moment.

Ik ben negenenveertig jaar oud en ben moeder van vier kinderen in de leeftijd van achttien, zesentwintig, achtentwintig en dertig jaar oud en oma van een kleindochter van één jaar oud. Ik heb van oorsprong Portugees bloed door mijn aderen stromen, maar ik ben opgegroeid in Luxemburg. Mijn jeugd was allesbehalve makkelijk. Op mijn zestiende levensjaar verliet ik mijn ouderlijk huis en woon dan ook sindsdien hier in Nederland.

Mijn paranormale gave bezit ik al sinds mijn geboorte. Pas op mijn achtentwintigste levensjaar was ik zo ver om mijn gave te erkennen en met Isaak, mijn gids, te werken om de medemens hier op aarde te helpen in hun aardse bestaan. Dag in dag uit werk ik samen met Isaak door het geven van privé-consulten, magnetiseren, huiskameravonden, openbare avonden, masterclasses in groepsverband of privé, avonden Isaak spreekt, Isaak onderricht zijn wijsheid, lezingen, geestelijk dopen, geestelijk trouwen, geestelijk begraven en cremen, cursus spontaan kaartleggen, cursus psychologie, workshop bewustwording & groei, workshop intuïtieve ontwikkeling, cursus ADHD, thema-avonden, cursus rouwverwerking, cursus tantra, praten met dieren, baby's/kinderen, comapatiënten en verstandelijk gehandicapten. Mijn werkzaamheden hebben zich door de jaren heen steeds verder uitgebreid.

Mijn gids Isaak, is mijn beste vriend. Isaak is een hoge leermeester uit het hiernamaals. Eeuwen en eeuwen heeft hij doorgestudeerd in de sferen en ook op aarde om de mens te bestuderen. Alle sferen heeft hij bezocht, tot aan de duistere sferen toe, puur om tot in perfectie te weten hoe de mens in elkaar zit. Mijn gids Isaak, is niet meer ter aarde gekomen sinds zijn laatste leven in het jaartal 1230. Hij was toen een indiaan genaamd White Feather,

een medicijnman van een stam in Noord-Amerika. In dit leven was ik toen een man, Great Spirit genaamd en ik was zijn beste vriend. Na dit leven besloot Isaak niet meer terug te keren naar de aarde, maar in de sferen verder te studeren voor gids. Ik koos er echter voor om terug te gaan naar de aarde om hier de mens te helpen. In dit leven ben ik Isaaks instrument.

Inmiddels heeft Isaak zijn wijsheid niet alleen maar laten zien door dag in dag uit te werken met de mens maar ook door zijn wijsheid te laten vereeuwigen op schrift. Achttien boeken zijn er inmiddels al beschikbaar en vele boeken zullen nog volgen. De boeken worden allemaal volledig verteld in trance, behalve mijn persoonlijke boek(en). Ik ga op dat moment in de tweede trance vorm, zodat mijn gids Isaak, rechtstreeks kan spreken tot degene die hem interviewt. Al deze interviews zijn opgenomen op band en later uitgetypt.

Naast deze boeken kwam er in 2005 ook een dubbel-cd uit genaamd: Volg de stem van Isaak. Op deze dubbel-cd vindt u allerlei soorten meditatie. Deze dubbel-cd heeft Isaak zelf, volledig in trance dus, in één middag ingesproken. In 2009 zijn er ook twee luisterboeken uitgekomen. Het eerste boek: Bekijk het, voel het en laat het los en het tweede boek: Mijn naam is Isaak zijn door professionele sprekers ingesproken. Op het tweede luisterboek: Mijn naam is Isaak heb ik zelf ook mijn eigen Tresi-gedeelte ingesproken. Momenteel liggen deze luisterboeken ook bij de blindenbibliotheek en in alle boekhandels.

Het blijft niet bij deze boeken. Vele zullen er nog volgen. Al mijn boeken, luisterboeken en de dubbel-cd zijn ook via mijn website www.tresibarro.nl of bij mijzelf te koop.

U kunt mij boeken voor alle bovengenoemde activiteiten. In de agenda op mijn website vindt u een overzicht van al mijn activiteiten waar u zichzelf voor kunt opgeven.

Naast dit boek zijn dus ook de volgende producten beschikbaar:

- Boek 1 : Bekijk het, voel het en laat het los + luisterboek
- Boek 2 : Mijn naam is Isaak + luisterboek

Boek 3	: Wie is Tresi?
Boek 4	: Masterclass
Boek 5	: De woorden van Isaak
Boek 6	: Wybe, wat doe je nou?
Boek 7	: Isaak en zijn wijsheid over psychologie
Boek 8	: Isaak onderricht zijn wijsheid
Boek 9	: De wijsheid van Isaak
Boek 10	: Luister, voel en vertrouw op je intuïtie
Boek 11	: Wat is echtheid en hoe kom je tot echtheid?
Boek 12	: Ontdek de wijsheid in jezelf
Boek 13	: Wie ben ik?
Boek 14	: Contact leggen met de andere wereld
Boek 15	: Als de mens zijn bewustzijn wil ontdekken in zichzelf moet hij nooit opgeven en twijfelen
Boek 16	: De ontwikkeling van je gevoel
Boek 17	: De ontdekking van je ziel en goddelijkheid
Boek 18	: Het verhaal achter Tresi Barros
Dubbel-cd	: Volg de stem van Isaak

Liefs,
De Schittering, Tresi

Alle producten zijn te bestellen via e-mailadres: secretariaat@tresibarroos.nl. Heeft u vragen omtrent boekingen of wilt u één van de boeken, luisterboeken of de meditatie-cd bestellen, dan kunt u contact opnemen met het secretariaat van de Schittering via e-mailadres: secretariaat@tresibarroos.nl of via telefoonnummer 06-46917450 of via www.tresibarroos.nl. Tevens zijn de boeken te koop via www.bol.com en als e-book via www.boekenbestellen.nl.

